HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

34

CİLT 34 • KASIM'15-ŞUBAT'16 • SAYI 430-442

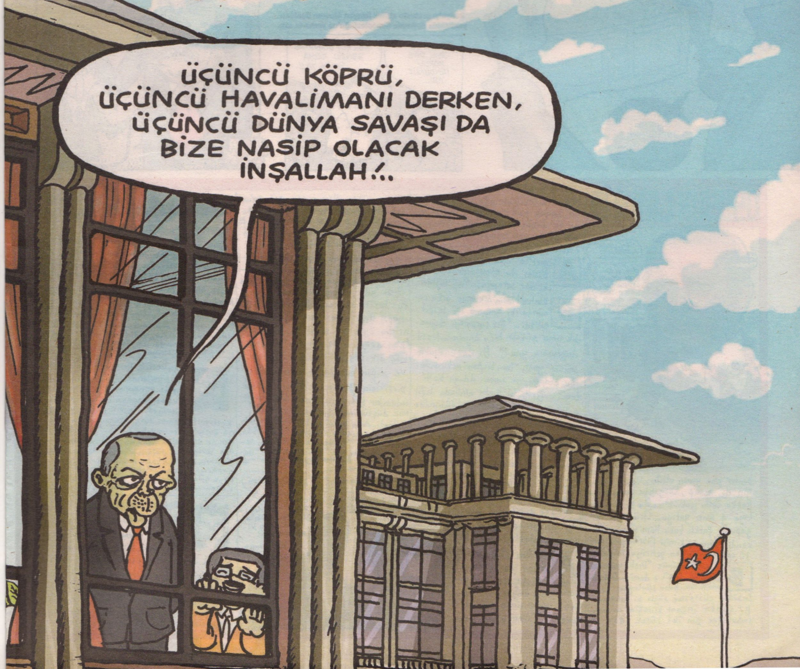

UYKUSUZ
CİLT 34 • KASIM'15-ŞUBAT'16 • SAYI 430-442
34

UYKUSUZ

26 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2015/48 No: 430
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FIYATI: 4 TL.

Türkiye, sınır ihlali yaptığı gerekçesiyle Rusya'ya ait bir savaş uçağını düşürdü.

G-20 zirvesi boyunca liderleri ağırlayan otelde yaklaşık 5 ton et tüketildi.

Hrant Dink cinayeti soruşturmasında, cinayet günü Ogün Samast'ı 6 kamu görevlisinin takip ettiği ortaya çıktı.

Rusya'yı protesto etmek isteyen Alperen Ocakları yanlışlıkla Hollanda Konsolosluğu'na yumurta attı.

Türkiye'nin 17 Ağustos depremi sonrası etkin bir soruşturma yapmadığı AİHM kararıyla sabitlendi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım, bunlar yine yemin ettiler... Vekil dediğin de esnaf, tezgahta yemin satıyo. Başka ürün yok... Onu da bi kere satıyo 4 sene yatıyo... Ürün aynı ama yapımı farklı tabi.. Kimisi organik kendi yapıyo; kimisi fabrikasyon; kimisi çakma, Çin'den getiriyo.. Falan filan.

Bi profesörümüz "Dışkı yedirmek işkence değil" demiş... Doğrudur, ama şu var.... Bunu söyleyen profesörün cüssesine şöyle bi baktım.. Bi sçışta inşaat küreğini dolduruyodur.. Her gün iki kürek sıçsa → ayda 60 kürek eder... Terasın varsa kaçak kat çıkarsın... Bu ihtimali de bir düşünse... Hele hele İstanbul gibi yerde çok kıymetli bi yatırım olabilir diye düşünüyorum.. Açık net..

Ahmet'le hükümeti kuruyoruz gene.. Bizim de esnaflığımız bu işte.. İktidar satıyoruz.. Yani billur...

Selahattin'in arabanın arka camında bi çarpma izi tespit edildi.. "Biz çarpmayı duymadık ama suikast bu" diyolar... Nasıl duymadın yav?.. Bi de en yakın sensin yani.. Tam kafanın arkasında.. Ne olduğu, ne zaman olduğu belli değil.. Belli ki bunlar arabada değil o sırada.. Belki arabayı aldıklarında öyleydi... Bütün bi yaz gördük "Suikast"ların nasıl yapıldığını... Koca koca zırhlıları havaya uçurdular, asfaltın altına gömdükleri bombalarla.. Alanları boşalttılar vücutlara bağladıkları bombalarla Sana niye nazik davransın...

Dışkı yedirmek işkence değil ama, dışkıyı geri yerine koymak işkence olabilir...

Amerikalı silah şirketleri Suriye savaşı başladığından beri paranın anına koymuşlar... Zaten Putin aylar önce dikkati çekmişti "Amerika silah pazarının yüzde ellisine, biz yüzde 30'una sahibiz.. Pazar payımızı büyütmeliyiz" demişti.. Yani kimse gözüm peşinde filan değil.. Ticaret peşinde herkes.. Bizim gümrükte savcılar bekliyo..

Rus uçağını düşürdük... İster istemez akıllara antalyalı esnaf geliyor... Onlar napsın.. Tam G-20'ydi, mısırdaki terördü diye rus turist yağmaya başlamıştı ki hepsi apar topar geri çağrıldı... Yani bu öyle bi savaş ki, "kim dahil" "kim değil", "ne oluyo", "o kim" hiç bir şey belli değil... Ufacık ve zifir karanlık bi odanın içinde birbirinin g*tünü elleyen bi sürü adamlar gibiyiz.. Mesela bizim uçağımız düştüğünde suriye "Biz vurduk" dediydi.. Ama belki de hiç öyle değildi.. Şimdi rus uçağı vurulunca "Biz vurduk" dedik.. Rus "Yerden de vurmuşlar" dedi.. Ayrıca rus "işid vuruyorum" dedi ama bayırbucaklılar → Sizin öyle demiyo.... Karanlık.. Kim kimi elliyo?. Haftaya..

Vatandaşa Sorduk: III. Dünya Savaşı

Kusur TUTBENİ (43): Geçen Bartın'a gidicem.. Serviste bekliyorum, otobüse götürecek bizi.. 20 yaşlarında bi çift indi sigara içiyolar.. Şöför de indi.. Yan kapağı açtı, aradı biraz, "Allaalla şaşalı nereye koydum ya?" dedi.. Çiftin kız olanı "Aaa Denizlili misiniz?" diye şaşırdı.. Şöför "Yozgatlıyım, niye?" diye sordu.. Kız "Bizim oralılar suya 'şaşal' derler" dedi. (Şaşal ilk çıkan plastik şişede su markasıydı.. ilk olduğu için her tür plastik suya şaşal denirdi Türkiyede) "Vay be, bi çağ bitmiş, yaşlanmışız" dedim..

Üçkerüç DOKUZ (26): 5-6 yaşlarındayım.. Bahçelik yerde oynuyorum.. sağıma soluma kuşlar konmaya başladı bi anda. Seviyorum, gıdıklıyorum, kaçmıyolar. Koştum "ananemi de çağırayım" dedim.. "Anane kuşlar var, kaçmıyolar" dedim.. Fırladı bu, ben de arkasından.. Ananem kuşları benden daha çok seviyo diye düşünüyorum, depar atıyo çünkü. Kuşların hepsinin kafasını çıt çıt kopardı... Koparıyo bırakıyo.. Meğer onlar bıldırcınmış.. uzak yoldan göçtükleri için yorgunmuşlar, kaçamıyolarmış yorgunluktan.. ve eti güzel..

Tebeşir YURDAKUL (31): Bunlara böyle "dünya savaşı 1,2" diye isim takan o***bu çocuklarına sormak lazım 3. dünya savaşını. Benim için 4. dünya savaşı böbreğimdeki 2 santimlik taş... Anştayn demiş ya "3. dünya savaşını bilmem ama 4. dünya savaşı taşla yapılacak" diye.. işte oradan yola çıkıyorum.. "Kıracaz o taşı" dedi doktor.. Cepheler böyle böyle oluşuyo işte..

24 Kasım Öğretmenler Günü…

Ahmet Davutoğlu hükümet kurma süreciyle ilgili Tayyip Erdoğan'la görüş ayrılığı yaşanmadığını söyledi.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Ajda Pekkan, Etiler'de şube açan bir çorbacı için, "Hayatımda ilk defa bu kadar medeni bir mekanda sakatat yedim," yorumunda bulunalı **2 yıl,**

> "Hayatımda ilk defa bu kadar medeni bir mekanda sakatat yedim."
> Ajda Pekkan

Devlet Bahçeli, "6 milyon işsazı issinin issassız" diyerek tahminlere göre işsizlikle ilgili öfkeleneli **4 yıl,**

Yalova İl Sağlık Müdürü Ali Daştan'ın kızı için açtığı eczanenin tam karşısına sağlık ocağı açılalı **6 yıl,**

"Çocukların fiziksel, zihinsel ve ahlaki gelişimi" konusunda sık sık ceza kesen RTÜK, çocuklar için hazırladığı sitede, "Bir gün adam karısını dövüyormuş, kapı çalmış dayağı kesmiş? Neden? Çünkü eşek sudan gelmiş…" fıkrasını yayınlayalı **6 yıl,**

Suudi Arabistan'da sadece gözleri görünen kadınlar arasında "iç güzelliği" yarışması yapılalı **6 yıl,**

Ereğli Ulu Camii imamı Hasan Çınar, "o lanetlenmiş varlık"ın isminden kurtulmak için "domuz gribi"nin isminin "muz gribi" olarak değiştirilmesini isteyeli **6 yıl,**

Alişan, programına katılan bıyık rekortmeninin bıyıklarını ölçükten sonra, "Tamı tamına 102 metre!" sonucuna varalı **12 yıl,**

Medyum Keto, Medyum Memiş'ten yediği tokatın ardından bir anda şarkıcı olarak "Yaka Paça" isimli bir barda sahne almaya başlayalı **20 yıl,**

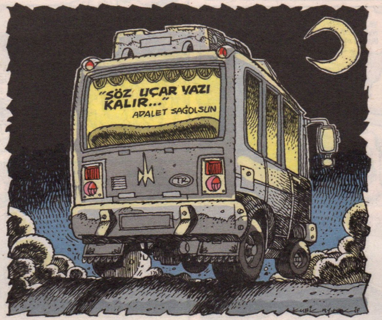
Sezon başından beri gol atamayan Kırıkkalesporlu Hüdai transfer taksitini istediği bir yöneticiden dayak yiyeli **25 yıl,**

Demirel'in köyü İslamköy'de referandum için kullanılan 879 oydan 4'ünün "hayır" çıkması üzerine perişan olan halk, bir heyet oluşturarak bu 4 hain adına Demirel'den özür dilemeye gideli **28 yıl,**

Beşiktaş, "asrın takımı" olarak nitelenen Dinamo Kiev'le eşleşince, metalik elbiseler giydirilen Beşiktaşlı futbolcular "uzay takımı" olarak lanse edileli **28 yıl** olmuş.
(Sonuç: Uzay takımı:0 Asrın takımı:5)

Konya'da minibüse binen üniversite öğrencisine "İkinci bir Özgecan olayı neden yaşanmasın" dediği iddia edilen şoför kanıt yetersizliğinden beraat etti.

TÜBİTAK'ın kendi yayını olan 50 bin kitabı toplatıp imha ettiği ortaya çıktı.

Tayyip Erdoğan'ın, kendisini "altın klozet" kullanmakla eleştirdiği gerekçesiyle Kemal Kılıçdaroğlu aleyhine açtığı tazminat davası reddedildi.

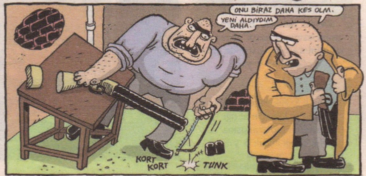

Emrah Ablak

N.Ş.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında arkadaşlar; bir terör saldırısı yaşanan, halkın can güvenliğinin tehlikeye girdiği bölgelerde, mülki idare sokağa çıkma yasağı ilan edebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** tam tersine sokağa çıkma yasağı ilan edildiyse can güvenliğiniz tehlikede demektir. **Yeni Türkiye** sebeplerle sonuçların birbirine girdiği ve bir partiye verilen oyların hesabının sokağa çıkma yasağıyla sorulduğu bir ülkedir.

Normal şartlar altında Paris'te de gördüğümüz gibi, bir terör saldırısından sonra güvenlik kuvvetleri saldırıyla ilgili şüphelilerin peşine düşer. Ama **Yeni Türkiye'de** başkentin göbeğinde onlarca insanı öldüren bir terör saldırısından sonra devlet ve güvenlik görevlileri hâlâ, katliamı protesto edenlerin vatandaşların, ölenlerin anmasına katılan öğrencilerin ve saldırının faillerini bulunmasını isteyenlerin peşindedir. Tabii aynı zamanda iki haftadır, "Paris'te neden kimse devleti suçlamadı?" diye soranlar, neden Paris'te insanlar kurbanları anıp yaslarını rahatça tutarken, Ankara'da hayatını kaybeden insanları ananların bile soruşturmaya uğradığını görebilseler, sorularına cevap da alabilirler. Tabii her zamanki gibi bizi keriz yerine koymaya çalışmayıp gerçekten soruyorlarsa.

Normal şartlar altında "kitap" ve "imha" kelimeleri, tarih bilinci olan herkesin zihninde tedirginlik doğurur ve kitapların imhasının, devamında sırasıyla yazarların ve okurların da imhasına yol açacağı hiç de yersiz bir korku değildir. Ama **Yeni Türkiye'nin** yeni "Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu," daha önce yayınladığı kitapları kendi pespaye değer yargılarına göre uygun olmadığı için imha ettiğini duyabilirsiniz. Görünen o ki Emrah Ablak'ın Tübitak'ı, kitap imha eden resmi Tübitak'tan daha bilimseldir ve **Yeni Türkiye, Yeni Türkiye** dediğimiz şey biraz uzaktan, artık siluet olarak falan da değil bayağı bayağı şu malum "üçüncü imparatorluğu" andırmaya başlamış bulunmaktadır.

Normal şartlar altında bunca yıldır demokrat olduğunu iddia eden bir adamın başka bir ülkede yaşanacak geçiş süreci sonrası, o ülkedeki birinin adaylığına karşı çıkması ve öte yandan "Aman suudla işimizi bozmayın," diye dünyanın an antidemokratik ve en gaddar diktatörlüklerinin dibinden ayrılmamasına çelişki denir, **Yeni Türkiye'deyse** cuhurbaşkanlığı.

Ve **normal şartlar altında** dünyanın hemen her yerinde konsolosluklar, elçilikler, temsilcilikler önünde; o ülkenin herhangi bir politikasını protesto etmek için toplanan kalabalıklar görmek mümkündür. Zaten yurtdışı temsilcilikleri de ait oldukları ülkenin kimi hamlelerinden sonra bu tip protestoları bekler ve ona göre hazırlık yaparlar. Ama **Yeni Türkiye'de** piyangonun kime çıkacağı hiç ama hiç belli değildir. Nasıl Çin'deki Uygur'ların -Çin'deki tüm halklarla beraber- gördükleri zulmü protesto etmek için konuyla alakası olmayan tüm uzakdoğulular protesto ediliyorsa, Rusya'yı protesto etmek için de yanlışlıkla Hollanda, PKK'yı protesto etmek için Kamerun, İtalya yerine İrlanda, Belçika yerine Almanya falan ansızın protesto eylemine sahne olabilir. Bunu engelleyebilecek, "ülkeler ve bayrakları" türünden bir çocuk kitabı da bizim meşhur Tübitak'ın pespaye değer yargılarına uygun olmadığı için imha edilmiş olabilir. Maazallah kitapta İsrail bayrağı falan varsa çocukların abdesti bozulur zira.

BEN ALPAY ERDEM

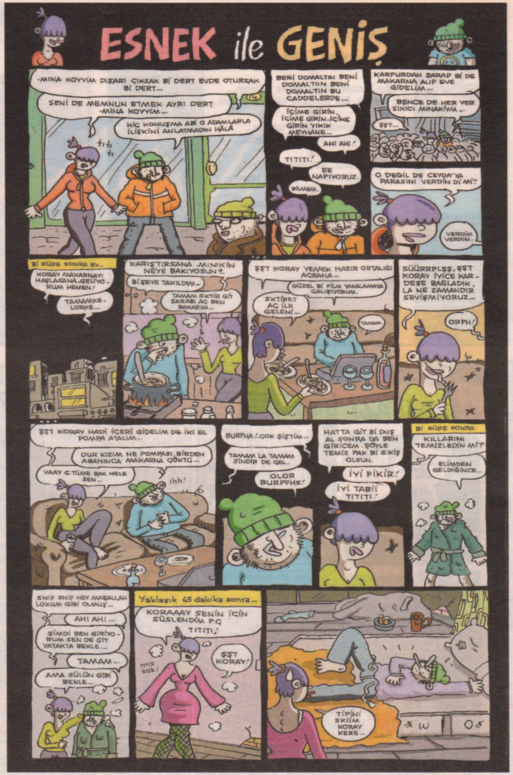
æ Merhaba.
æ Hakemi de yenmek galiba benim en büyük zevkim.
æ Bundan birkaç sene önce ben bir reklam filmi teklifi aldım. Aslında tam olarak reklam filmi teklifi değil, seçme teklifiymiş. Gel seni seçelim demişler meğersem. Seçmeler var yani. Dedim "ben seçilmem, gidiyorum, biz böyle konuşmamıştık, ama bunlar bana hiç söylenmedi ki ama" dedim. Gitme dediler, en azından bir yönetmenle tanış dediler. Dedim tanışayım madem yönetmenle. Kimmiş kimlerdenmiş, bir görelim madem dedim. Ben yönetmenle tanıştım, sohbet ediyoruz ayağına bir yandan da beni kameraya alıyor. Arkadaş, herkeşler çakal olmuş. Cin olmuş, şeytan olmuş. Yönetmen bana dedi ki, ağabey sen acayip komiksin dedi. Zaten karnını tuta tuta da gülüyor bana. Reklam da bir mobilya reklamı, rol de "koca". Her şey iyi güzel de sende koca tipi yok dedi bana. O zaman da benim saçlar uzun, kıvır kıvır. Nasıl ya dedim, kocayım ki ben dedim. Kocasın ama koca tipi yok, bizim için koca olman önemli değil, koca tipin olup olmaması önemli, koca olmasan bile tipin koca tipi olsaydı, biz seninle bu reklamı hemen yarın çekiyorduk, tüh ya dedi. Dedim öyle olsun madem. Bende koca tipi olmadığı için koca rolünü bana vermediler, sonra reklamı gördüm, reklamda oynayan arkadaşı ben tanıyorum, kendisi eşcinsel. Güzel bir arkadaş. Aradan zaman geçti, bu reklam şirketinden beni yine aradılar. Yönetmenin resmen bende aklı kalmış. Bu kez hemen söyledim. Ben dedim seçmeye meçmeye gelmem. Biz gelelim dediler. E gelin madem dedim. Bir kız geldi, elinde peruk. Alpay bey şunu kafanıza bi takın, birkaç fotoğraf alacağım izninizle dedi. Taksim'in ara sokaklarında perukla dolaşıyorum, bir yandan da poz veriyorum. Şimdi düşününce böyle bir rezillik olamaz. Ama ağabey rol de rol, reklam da kampanya. Bir şey de diyemedim. Zaten o işten de bir şey çıkmadı. Ben bayağı böyle oyuncak gibi oynatıldığımla kaldım. Arkadaş ne kaypak bir dünyaymış bu dünya dediğimle kaldım. Resmen öyle kaldım.
æ **Bu kısmı güzel** ile **bu kız mı güzel** aynı şey.

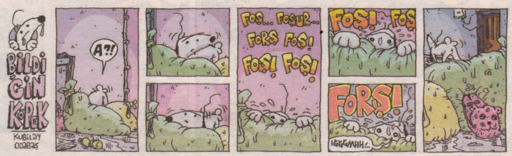

æ Çiko'yu resmen yarın kısırlaştırmaya götürüyorum. Geçen hafta aslında o kadar uzunu uzun yazdım ama aslında Çiko nasıl desem, üzerine bahsetmeye bile değmeyecek kadar düz bir kedi. Galiba sırf bu yüzden bile kendisinden bahsedilebilir. Tırt paradoks. Azması çok başka bir şey. Hiç kendisinden beklemediğim kadar büyük bir hareket. Çünkü gerçekten Çiko çok düz bir kedi. Ağabey mesela ben bu güne kadar bu kedinin daha bana bir fiske attığını görmedim. Venüs'ten yediğim sopanın ise haddi hesabı yok. Çiko mesela, asla kucak yoğurmaz. Bir kez bile Çiko tarafından yoğurulmadım. Venüs tarafından ise yoğurulmadığım tek bir günüm yok. Gün oluyor saatlerce yoğuruyor. Yoğur ha yoğur yoğuruyor. Venüs mesela ara ara coşar, koşarken duvara zıplar, duvardan destek alır, hızını artırır, iyice koşar, biz buna Venüs'ün duvar yapması diyoruz. Ben daha Çiko'nun değil duvar yapmak, duvara bir kez olsun şöyle bir yeltendiğini görmedim. Ya arkadaşım sen nasıl bir kedisin. Bir özelliğin yok mu. Dümdüz kedi olmak nasıl bir mantalitedir. Tortoru bile yok denecek kadar az. Ama gel gör ki Venüs'le birlikte dünyanın da en güzel kedisi. Böyle bir durum da var. Bir mucize gibi sanki. Ha bir de kakası normal kedi kakası gibi değil, keçi kakası gibi. Bir özellik olarak bu olur mu acaba. Bilemedim.
æ Güğümle yıkanmak ne güzeldi ama. Şimdiki çocukların çoğusu bilmez. Arkadaş benim bir yeğen var, bibuçuk yaşında, tablet aldılar çocuğa, onunla oynuyor. Güğüm göstersen bilmez ama. O güğümü nasıl çalıştıracağını hiç bilemez. Dede gibi güğüm övüp zamane çocuğu eleştirisi de yaptıktan sonra bence konuya girebilirim. Gerçi konu da ne yani, güğüm. Girmesem de olur aslında. Zaten ne diyordum ki, ben onu da unuttum. Hah, güğüm diyordum. Sobada güğümde su kaynatmak gibi muhteşem bir olay vardı. Fokur fokur kaynardı koca güğüm. Allah'ım izlemesi ne zevkliydi. Kaynayan tencere, kaynayan çaydanlık olsun envayi çeşit kaynama seyretmişimdir, güğüm kaynamasının yerini bir tanesi bile tutamaz. Bir tanesi bile. Kaynayan güğümü sobadan almak da bir maharet isterdi. Kulbu uygun bir bezle kavramak dev önemliydi. Güğümle banyoya girmek dünyanın en büyük mutluluğuydu. Güğüm kapağı hep çok hafif gibiydi, baş parmak o kapağı kaldırmak için vardı. Banyodayken o güğümün suyu bereketiyle hep beni şaşırtmıştır. Kovaya güğümden sıcak su, üzerine musluktan soğuk su, uygun sıcaklık bulununda hop masrapayla yıkan. O kova en az üç kez dört kez dolardı öyle. Resmen güğümdü evlerimizin neşesi, evlerimizin bereketi. Resmen öyleydi.
æ Geçenlerde kötü bir oyuncunun sahnesini izledim. Kötü oyuncu çünkü empati duygusu yok. Otuz senedir tiyatro yapıyorum diyor, en önemli şeyden bihaber. Zaten ben galiba aslında bu ülkede en çok da ustadan korkuyorum artık. Neyse ne diyordum, bir memleketin kadınlarıyla ilgili kabul edilemeyecek bir şaka yaptı. Sonra nedense bir de beni sahneye davet etti. Sahneye çıkar çıkmaz bahsettiği kadınların memleketlisi olduğumu söyledim. Değildim ama belki anlar diye düşündüm. Anlamadı yine bence.
æ Sevgiler.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

Baş Parmak - Orta Parmak

1

Baş Parmak, dünya benden memnun...
Orta Parmak, ben dünyadan memnun değilim...

2

Baş Parmak, bilincin uzantısı...
Orta Parmak, bilinçaltının uzantısı...

3

Baş Parmak, tüm dünyada bilinir...
Orta Parmak, kısmi coğrafyada tanınır...

4

Baş Parmak, baş yani kafa simgesi...
Orta Parmak, penis yani işte o simge...

5

Baş Parmak, işler yolunda...
Orta Parmak, işinin ta yanına koyiim...

6

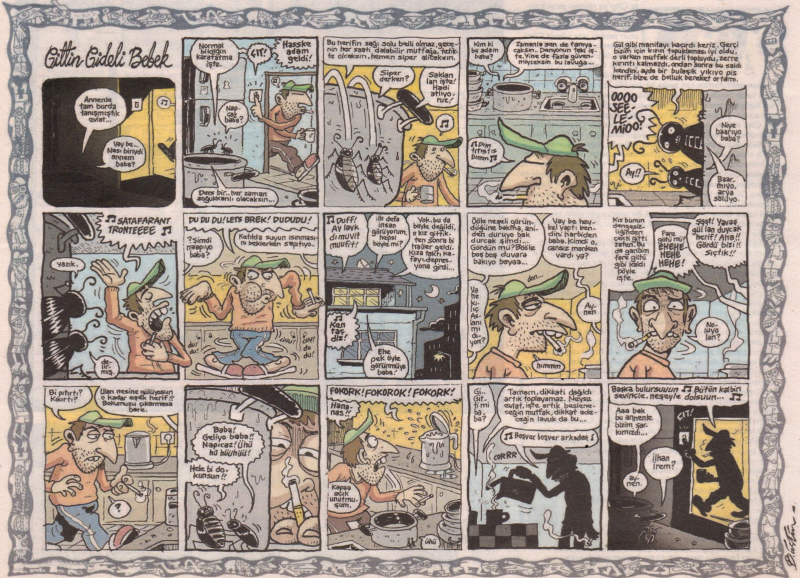
Baş Parmak, Sezar'ın hayat bağışlaması...
Orta Parmak, Brütüs...

7

Baş Parmak, okey...
Orta Parmak, okey-durex istemez... **V.Ö**

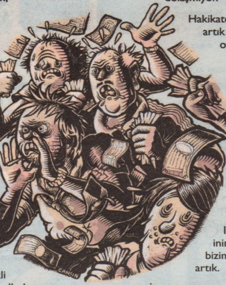
Akıl Fikir Ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Bahisleri alalım beyler

Sizi bilmem ama ben onları ilk kez okul çıkışı Laleli'nin arka sokaklarında bir atari salonunda oynadığımız karşılıklı dövüş oyunlarında gördüm: Street Fighter, Mortal Combat falan filan işte. Tabii muhtemelen daha eskiden Commodore 64 yıllarında da karşılaşmış ama hem böyle bir şey beklemediğim hem de pikseller yeterince ayrıntılı bir görüntü vermediği için ne gördüğümü anlamamış olabilirim. Atari oyunlarından sonra özel televizyonlar açılınca, bizim özel televizyonların kutusunu yüz dolara alıp oynattığı, oyuncularının adını bile kimsenin bilmediği ve gece yarısı Doktor Watanabe'nin Sobakawa Yastığı reklamlarından hemen önce ve eğer filmler yeterince kötüyse yastık reklamından bile sonra izlediğim dandik karate filmlerinde gördüm onları. Ve cümleyi ne kadar devirirsem devireyim ortada romantik bir durum yok.

Onlar mı kim? Onlar filmlerde falan, kahramanımız dövüşe tutuşunca ansızın beliriverirler. Zaten bu filmlerin hepsinin ilk yarısında kahramanımız kısa aralıklarla bir kaç farklı adamı döver, aşağı yukarı son yarısının tamamında da baş kötüyle uzun uzun dövüşür ve genellikle de son anda tam yenilecekken son bir gayretle baş kötüyü sopalar. E atari oyunu desen zaten düğmelere ya da space bar'a arka arkaya basarak geçtiğiniz intro'dan sonra paso dövüş. İşte her dövüşenin etrafında ansızın beliriveren bu ne idüğü belirsiz adamlar, ellerinde buruşturulmuş bir kaç banknotla dövüşen taraflardan biri için tezahürat yapar, sürekli ellerinde buruşturdukları paraları sallarlar. Evet onlar, her dövüşen çiftin arkasında beliren zalim bahis oyuncularıdır arkadaşlar.

Tabii biz o zamanlar müşterek bahis namına altılı ganyandan başka bir şey bilmediğimiz için, elinde buruşturduğu parayı dövüşen adamlara sallayarak tezahürat yapan bu ayıların nasıl ve ne tür bir bahis oynadıklarını tam olarak anlamıyorduk da. Ha tabii şimdi iyice hayatımıza girdi, az

çok öğrendik: Bir müsabakada, bu isterse dövüş olsun, isterse futbol maçı isterse köpek yarışı;

sahada, ringde, pistte mücadele edenlerden birine bahis oynayan adam müsabaka başlamadan

önce gider efendi gibi bahis bürosuna, bahisçiye; parasını kime yatırmak istiyorsa yatırır sonra da oturur maçını, dövüşünü, yarışını seyreder. Ha tezahüratta mı bulunacak, goy goy mu yapacak ne halt edecekse yine eder. Yani biz de Veliefendi'de elimizdeki kuponları sallaya sallaya "Ayrıl da gel yavrum, Hay senin gibi eşeği at diye yarışa sokana," türünde nidalarla bağırdık bağırmasına ama işin mekaniği farklı gördüğünüz gibi. Bunu gözönünde bulundurarak, aradan yaklaşık yirmi beş otuz yıl geçmesine rağmen itiraf etmeliyim ki ben hâlâ bu dövüşene elindeki parayu sallayan ayıların neyin peşinde olduğunu anlayabilmiş değilim. Bahis yatıracaktınız da yatırmayı unuttunuz hep beraber ona mı hayıflanıyorsunuz, nedir?

Tabii bir de bu tiplerin parasını toplayan oluyor. Çelişkiye dikkatinizi çekerim: Bu tipler genelde maç başlamadan önce "Evet beyler, bahisleri alalım, bahisleri alalım," diye dolaşan genellikle

ilginç tipli ve şapkalı bir adama para veriyorlar. Adam da milletin arasında o hengamede dolaşırken "Azman Joe'ya on dolar!" "Kaplan Mike'a beş dolar!" ve elbette bizim kahramanımız olan "Şu gözlüklü kılkuyruğa benden beş dolar!" diyerek kendisine uzatılan paraları topluyor ve maaşallah iddia santrali, ganyan terminali hepsini aklında tutuyor. Yani ne bileyim öyle bir ortamda olsam her dövüşten sonra bu ibişin yanına gidip "Amanvermez Richard'a yirmi dolar yatırmıştım," diye yolumu bulurum gibi geliyor. Neticede herifçioğlunun makbuz dağıttığını falan görmüşlüğüm yok. Ha tabii bir de oranlar nedir onu da bilen yok gibi zira adam hiç de "Şu dövüşçü bire beş, bu dövüşçü bire iki veriyor," falan diye dolaşmıyor.

Hakikaten biraz düşününce artık dövüş filmlerinden atari oyunlarına vazgeçilmez bir klişe hâline gelmiş bu elinde para sallayan seyirciler ve seyircilerin paralarını toplayan bahisçinin nasıl olup da işini doğru dürüst yapabildiğini kimse sorgulamamış. Yıl olmuş 2015, hâlâ elinde deste deste parayla "Evet beyler bahisleri alalım," diye dolaşan şapkalı ibişler izliyorum. Ha film belki

1985'tendir ama dövüş filminin yenisiyle eskisini de ancak bizim Erman Çağlar ayırdeder artık.

İşin nüanslarına o kadar hâkim değilim açıkçası, herkes kahramanın hasımlarını nasıl sopaladığını seyrederken ben 1985 yılından beri bu dövüşlerdeki bahis olayının nasıl döndüğünü düşünüyor, onu sorguluyorum. David Lynch filmleri üzerine bu kadar düşünmüşlüğüm yo. Ki ne yalan söyleyeyim onun filmlerini izlerken bile bunu düşündüğüm oluyor ve hatta Oky beni kınamayacaksa, başıma bir iş gelmeyecekse itiraf edeyim, David Lynch filmleri seyrederken sadece üç şeyi düşünüyorum:

1. Dövüş filmlerindeki elinde buruşturulmuş para sallayan tiplerin neyin peşinde olduğu.

2. Bizim dizicilerin kötü dizilerini aklamak için "Halk bunu istiyor, fazla karışık olursa kimse anlamaz," diye bahane ettiği halkın, teyzesiyle amcasıyla, "Star 1'i açın, Star 1'i açın tepeli dizi başladı," diyen kayınvalidesiyle bir David Lynch dizisini nasıl olup da heyecanla izlediği.

3. Ve son olarak Star 1 açılınca "Oo buna 1 demişler, demek ki bunun 2'si, 3'ü falan da olacak,"

diye sevinip heyecanlananların, durumu hiç takmayanlara oranı.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bilmek beni zor değil
Ben sihirli lambayım
Adım sevgidir bayım!"
-Neco'nun şarkısından

● **Bizden ayrı dünya haritası yok. Aynı toprağın parçasıyız.**

● Ve günün birinde yazı bulundu; ertesi gün, "Ben demedim mi?" diyenlerin hepsi "Aha buraya yazıyorum!" demeye başladılar...

● **Zimmetine kavim geçirmiş Birleşmiş Milletler Başkanı görsem, şaşırmaz hale getirdin beni dünya!..**

● "İyi mal, kötü malı kovar" aklına yattı da "Hak gelince batıl zail olur" mu yatmadı aklına. Biraz devam etsen oraya geliyosun...

● **Pasaj esnafının ince alayı: Mikro dalga...**

● Yanlışım pek çok ama yalandan kaçarım.

● **Kılıçdaroğlu, halkçı lider. Ama halk adamı olan lider Demirtaş. Diğer başkanın hakkını yemek de istemem ama Selahattin Demirtaş keşke Kemal Kılıçdaroğlu'nun başkanlık ortağı olaydı, diye bi saniye düşünüyo insan. (Melun saldırıyı kınarım, geçmiş olsun.)**

● Küfür de bırakma kursları olması gereken bir tür davranış bozukluğu. Niye yok? Niye yok derken bile küfür yokluyo. Dilin terörü küfür. Ben istemez miydim gol kaçınca sadece "Tüh" demeyi...

● **Bi arkadaşım, Paris'te at etinin tadına bakmış... "Beş on dakka sonra, mekandakiler at gibi görünür oldu gözüme, sanki gülmüyolar da kişniyolardı" diye anlattı...**

● Hiç çekinmeden, başkalarının yanında "İnsan sevmiyorum" diyen oluyo, inanamıyorum. Diyo lan öyle! Sanki yanındakiler akşam sefası, gelincik çiçeği! "O sevmediğinden oluyorum ben" desen, iyiden iyiye soğur. Esasen o da memnun değil, bi nevi kırmızı alarm veriyo, biliyorum.

● **Bi arkadaşım, karınca ezmemek için duvardaki karınca yolunun bitimine hıyar kabukları koyuyo. Kaygan zemini görünce hemen rotayı değiştiriyolar, ezilmekten yırtıyolar. Zerre hazzetmiyo kaygandan karınca...**

> *Zamanı paylaşmak varken, meşgul etmeyi yeğleyen de mevcut...*

● Bebek, daha çok seviliyo sokakta çocuktan. Çünkü çocukluklarını hatırlıyo insanlar fakat bebekliklerini bilmiyolar. Bir tür yüzleşme gibi bebeğe bakmak. Bir çeşit yitik zaman telafisi. Çociga yazık biraz...

● **Gastelerde sadece spor servislerinde yakınlarını kaybedenlere minik kutucuk açılıp başsağlığı dileniyor. Hayır, hiç mi dostluk, arkadaşlık zerresi yok diğer servislerde?!**

● Biz "Gerizler başından atmakla" meşguldük... "Denizler altında fersahlar" başka kavme nasipmiş!..

● **Birlikte, güya eylem gerçekleştirme sayılıyo çiftler için film seyretme. Tabii ki seyredilsin, çok güzel film, fakat bunun çift olmakla ilgisi ne? O kadar aşıksanız birbirinizi seyredin!..**

'Aydınger' dendiğini çok sonra öğrendiğim yağlı kağıt, çocukluğumdan beri hayatımda... Yukarı sekiz, alta sekiz olmak üzere on altı hamsi balığını, kenarları bu hacmi kaldıracak genişlikte yağlı kağıda yerleştirin, bunlara salçayı basın, üstlerine de ince kıyılmış soğanı adilane serpin... Akabinde yeni bir on altılık hamsi paliğu, gene salça, gene soğan... Katlayın kağıdı, iki uç ve ortasından olmak üzere toplu iğneyle kapatın, atın kızarmış yağa... Kıvama gelesiye kızarınca çevirin diğer taraf da kızarsın... İşte size annem Mukaddes Özdemiroğlu'nun meşhur 'kağıtta hamsi' tarifi... Amman, üç iğneyi bi çıkarıverin de unutmadan! Bizim ailede önemi var, balıktan hiç hazzetmeyen babamın, hamsiyle tanıştığı çalışmadır... (Yıllar önce, hamsi için "O balık değil, ilaç!" demisti bi Karadenizli...)

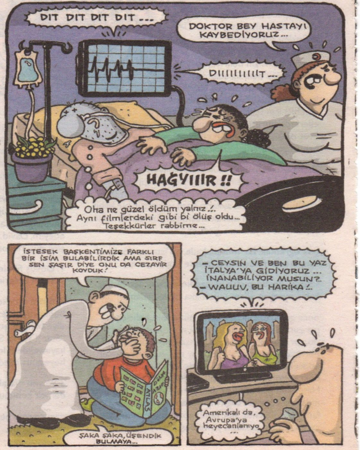
● 'O ilk bira' asıl mesele, a türdeşlerim...

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

İltem Dilek

● Gerçek, dostuyla gezer; yalan, yancısıyla dolaşır...

● **Dikkat, Anekdot Adamı çıkabilir! Anekdotçuyu durdurmanın çaresi yok. Billahi yok. Konuya en uygun anekdotu bulur, basar. Radyo açık kalmıs gibi...**

● Zaten imzası olan şeyin altına imzamı atmak. Çok beğendim diye ortak olmamın alemi yok. Fakat çok talep edilirse, içimden de gelirse altına parmak basarım, parmak izi güzel...

● **Latin'in atası "Doğanın gizli nedenlerini anlayan mutludur" demiş. Desin. Benim atama gelince, o "Bu bir demdir gelir geçer / Duyamazsın demedim mi" diyo. Latin, Latinliğini yapsın. Ben ben kalayım...**

Siyasi yelpazenin nere-inde olursak olalım, aynı analizasyona işiyoruz. Çiş Halk Cumhuriyeti! Çiş kardeşliğidir bu!..

● Sovyetlerde ilk gruptan ayrılış: Kızılordu Solosu...

● **Yıllar önce de değil, seneler evvel Yozgat'tan Datça'ya sürgün edilmiş bir öğretmen ailesi tanıyorum. Bilin bakalım, şu an nereye yerleşmiş haldeler? Datça'dalar. Sürgünün iyisi olmaz tabii de, olursa da böyle olsun. Görücü usulü diyolar, kız Venezuella ikinci güzeli gibi Feodale mi katılayım diye geçer kafandan... (Datça demişken, Mesudiye Koyu'nun yukarıdan canavar profili gibi görünüşü...)**

● Madde Bağımlısı Kamyon Şoförü'nden daha ürkütücü Sütü Seven Kamyon Şoförü... (Maymuncuk da 'maymun'dan etkili öte yandan...)

● **Galata Kamayor'da bu Cuma Zeytin adlı grup, Cumartesi de Güldeniz Akpolat'lı MavaRoz var, 21:30'da başlar. Ben de Aralığın ilk Cumartesisi Gümüşsuyu'nda sahne alacağım, haftaya detay veririm. Bir de şimdiden, 5 Aralık Cumartesi Miss Crowley Kamayor'da çıkacak, yaptıkları müzik çok güzel...**

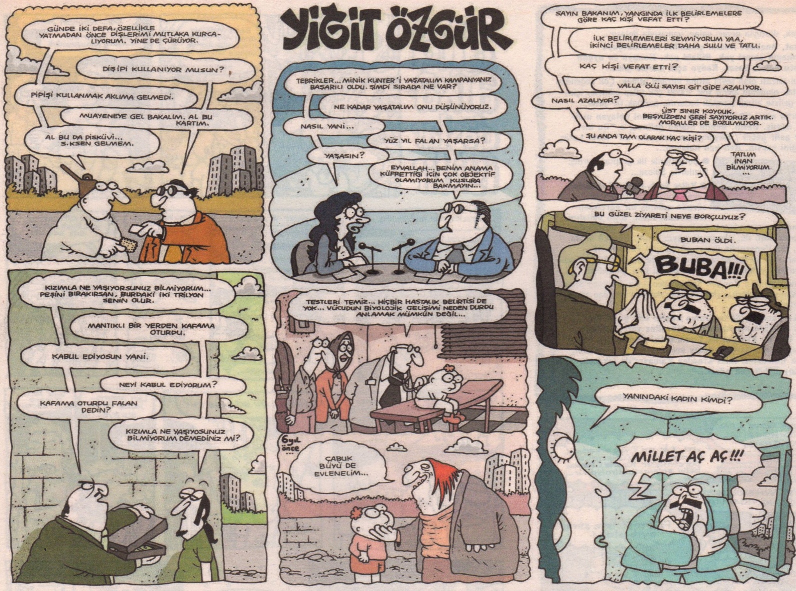
vedatozdemiro@gmail.com

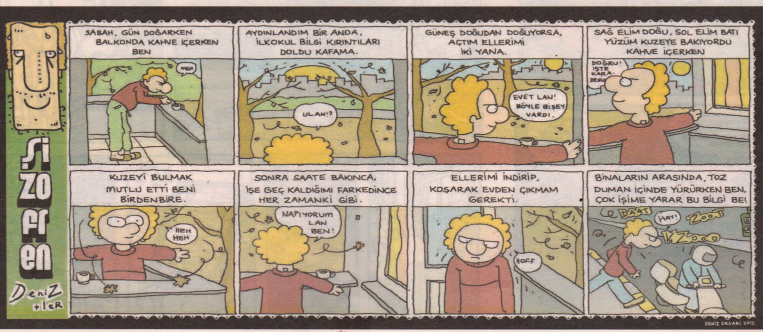

YİĞİT ÖZGÜR
GÜNDE İKİ DEFA, ÖZELLİKLE YATMADAN ÖNCE DİŞLERİMİ MUTLAKA KURCALIYORUM. YİNE DE ÇÜRÜYOR.
DİŞİPİ KULLANIYOR MUSUN?
PİPİŞİ KULLANMAK AKLIMA GELMEDİ.
MUAYENEYE GEL BAKALIM. AL BU KARTIM.
AL BU DA PİSKÜVİ... S.KSEN GELMEM.
KIZIMLA NE YAŞIYORSUNUZ BİLMİYORUM... PEŞİNİ BIRAKIRSAN, BURDAKİ İKİ TRİLYON SENİN OLUR.
MANTIKLI BİR YERDEN KAFAMA OTURDU.
KABUL EDİYOSUN YANİ.
NEYİ KABUL EDİYORUM?
KAFAMA OTURDU FALAN DEDİN?
KIZIMLA NE YAŞIYOSUNUZ BİLMİYORUM DEMEDİNİZ Mİ?
TEBRİKLER... MİNİK KUNTER'İ YAŞATALIM KAMPANYANIZ BAŞARILI OLDU. ŞİMDİ SIRADA NE VAR?
NE KADAR YAŞATALIM ONU DÜŞÜNÜYORUZ.
NASIL YANİ...
YÜZ YIL FALAN YAŞARSA?
YAŞASIN?
EYVALLAH... BENİM ANAMA KÜFRETTİSİ İÇİN ÇOK OBJEKTİF OLAMIYORUM. KUSURA BAKMAYIN...
TESTLERİ TEMİZ... HİÇBİR HASTALIK BELİRTİSİ DE YOK... VÜCUDUN BİYOLOJİK GELİŞİMİ NEDEN DURDU ANLAMAK MÜMKÜN DEĞİL...
6 YIL ÖNCE...
ÇABUK BÜYÜ DE EVLENELİM...
SAYIN BAKANIM, YANGINDA İLK BELİRLEMELERE GÖRE KAÇ KİŞİ VEFAT ETTİ?
İLK BELİRLEMELERİ SEVMİYORUM YAA, İKİNCİ BELİRLEMELER DAHA SULU VE TATLI.
KAÇ KİŞİ VEFAT ETTİ?
VALLA ÖLÜ SAYISI GİT GİDE AZALIYOR.
NASIL AZALIYOR?
ÜST SINIR KOYDUK. BEŞYÜZDEN GERİ SAYIYORUZ ARTIK. MORALLER DE BOZULMUYOR.
ŞU ANDA TAM OLARAK KAÇ KİŞİ?
TATLIM İNAN BİLMİYORUM...
BU GÜZEL ZİYARETİ NEYE BORÇLUYUZ?
BUBAN ÖLDİ.
BUBA!!!
YANINDAKİ KADIN KİMDİ?
MİLLET AÇ AÇ!!!

ŞİZOFREN
DeniZ +ler
SABAH, GÜN DOĞARKEN BALKONDA KAHVE İÇERKEN BEN
NEH
AYDINLANDIM BİR ANDA, İLKOKUL BİLGİ KIRINTILARI DOLDU KAFAMA.
ULAN!?
GÜNEŞ DOĞUDAN DOĞUYORSA, AÇTIM ELLERİMİ İKİ YANA.
EVET LAN! BÖYLE BİŞEY VARDI.
SAĞ ELİM DOĞU, SOL ELİM BATI YÜZÜM KUZEYE BAKIYORDU KAHVE İÇERKEN
DOĞRU! İŞTE KARA DENİZ
KUZEYİ BULMAK MUTLU ETTİ BENİ BİRDENBİRE.
HEH HEH
SONRA SAATE BAKINCA, İŞE GEÇ KALDIĞIMI FARKEDİNCE HER ZAMANKİ GİBİ.
NAPIYORUM LAN BEN!
ELLERİMİ İNDİRİP, KOŞARAK EVDEN ÇIKMAM GEREKTİ.
HOFF
BİNALARIN ARASINDA, TOZ DUMAN İÇİNDE YÜRÜRKEN BEN, ÇOK İŞİME YARAR BU BİLGİ BE!
DAAT
HAY!
ZOOT
VIZOOO
DENİZ ENSARI 2015

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Yüzün beyaz, abajur yeşil, gece mor"

Ahmet Muhip Dranas

Henüz yıkanmış, kurumakta olan (nemli nemli) çamaşırların huzur veren kokusu. Tv de sesi hafif kısık izdivaç programının derinden gelen mırıl mırıl kavga sesleri. Kaynayan çayın fokurtuları, tıkırtıları. Camlarda buğu. Dışarıda puslu bir hava.
Evin içi yavaşça kararıyor. Aynadan kuşlar geçiyor. Televizyonun bir parlayıp bir sönen ışığı. Bir, o bağıran, sinirli güzel kız görünüyor. Bir, o kızın eskiden talip olduğu çatıkkaşlı, gergin ifadeli o çocuk. Seda Sayan'la Uğur Arslan yanyana ayakta dikilmişler. (onlar hep ayakta--varis riski?--) Üstle- rinde birbirine uyumlu pembeli morlu kıyafetler.
"Benden para istemedin mi, yalan konuşma" diyor kız, eskiden talip olup gelmiş olduğu (aralarında birşeyler başlar gibi oluverirken bitmişti) ama artık kendisini istemeyen o ciddi/sert çocuğa. Nerde kumanda? (hemen sesi yükseltiyorum--aa para istemiş?--)
'Karar anı' olacak birazdan, kızın hemen yanıbaşındaki koltukta da kendisini beğenip gelmiş, (epey yakışıklı) yeni bir delikanlı oturuyor.(sert değil ama bu yeni çocuk)--hem de kızın, o diğer sert çocuğa olan tutkusunu da bilerek gelmiş,yazık-- Ama o yeni gelenle konuşmuyor. Dönüp dönüp (tribünlere) kendisini reddetmiş o eski çocuğa bağırıyor "Gece beni kaç kere aramadın mı gizli numaradan, doğru konuş?" "Aramadım" diyor o eski çocuk. (çaldırmış, gizli numaradan? Öyle diyor kız. Ama onun olduğunu anlamış?) Sonra birden ayağa kalkıyor güzel kız, mikrofonu eline alıp demin bağırdığı o eski sert çocuğu hala sevdiğini ima eden bir şarkı söylüyor.(gülerek hem de) Orkestra da hemen tez davranıp eşlik ediveriyor ona. "Allahın adını verdim bak, hakikati söyle, bu şarkıyı bana söylemedin mi" diyor o çatıkkaşlı eski çocuk, söz isteyip. --"Seda abla, Seda abla"--(o niye soruyor, kızı istemiyorsun ya artık--ama kendisineyse eğer şarkı, hoş tabii, herkes niye duymasın?--) "Evet sana söyledim, noolmuş" diyor kız. Ama sonra, --henüz bir dakika dahi geçmeden-- "Benim artık senle hiç bir ilgim kalmamıştır, işim olmaz! Bir daha da beni arama, arama, arama. İstemiyorum seni, istemiyorum seni," diye bağırıyor 'artık kendisini istemeyen' o eski sert çocuğa.

Sosyolojik analiz manaliz için değil, (valla bak)"yazarım ben bunu" falan filan için de değil,(işte yazmışsın ama) basbaya, bir ev kadını hangi sebeple izliyorsa, işte o aynı sebeple izliyorum izdivaç programlarını.(nakış?Yoo, anlamam)
Gerçek hayatta, bir kız, önce bir çocuğu beğenecek, birşeyler başlar gibi olacak, sonra reddedilecek, sonra sevecek ama hiç sevmediğini iddia edecek te, sonra ona şarkı... Ohho... Böyle karmaşık, gıllıgışlı bir şeyi görebilmek için kırk yıl beklemen lazım. Bekle babam bekle...
Bizim acelemiz var.(*ev kadınları ve ben*)
Bi çırpıda görmek istiyoruz herşeyi. (*hani taa bebekten başlayıp, koca bir genç kız olana kadar babası çekmiş biricik kızının büyüyüşünü*, ama montajlamış *sonra, hepsi iki dakika sürüyor videonun--o güzel işte--*)
Analiz manaliz dedim ya demin, düzeltiyorum. Tamam, analiz var belki, var tamam, var ama, bilimsel falan filan değil.
Yalan yanlış bilgiler/deneyimler biriktiriyoruz o proğramlardan biz.(*kimler olduğumuzu dedim ya demin*) Ev kadını da, gün gelecek oğlunu kızını everecek, daha fazla öğrenmesi lazım.(peki sen? Ben? --üzerine vazife olmayan şeyleri anlamak hevesiyle dolup taşan bir divane--)
Mesela:"demek ki Mersin'li, incedudaklı, geniş alınlı esmer kızlar fevri oluyor, birdenbire parlayıverebiliyor, tersine gidilince. Sıkmaya gelmez" Ya da "bak bak, nasıl vazgeçti; Niğde'li, geniş omuzlu, saçı dökük adamlar biraz ayran gönüllü, biraz hercai oluyorlar"
İzdivaç proğramlarını seviyesiz/niteliksiz, bayağı bulan insanlar var. Bir gazete yazarımız da seyretmiş benim gibi(gerçi ben düzenli seyrediyorum)geçen gün, okudum."Bu ne rezillik" falan diyor, "adaylar(erkek)tekme tokat birbirine girdi"
Valla 'eş seçme' çok kanlı bir iş. Bütün doğada böyle bu.
Nitelik nitelik, buraya kadar.
Deniz aslanlarının, o sivri, keskin keskin kayalar üzerinde,- -karaya da tam uyumlu olmayan-- o koca bir torba gibi gövdeleriyle(kimileri 500 kilo)--el yok ayak yok(yüzgeçler)--sürüne sürüne, kan revan içinde... Nasıl kapışıyorlar ("kızlar"için) Görmek lazım.
(neredeyse, hani o çekimlerinde kova kova yapay kan kullanılan, "Gore" denilen, kanın gövdeyi götürdüğü korku/dehşet filmlerindeki gibi bir şey)
Biz, insanlarınki(türdeşlerim diye diyorsam ne olayım)onlarınkinin yanında... Ayşecik'le Ömercik gibi kalıyoruz.

SEVGİLİ 'ANLAYAMAYIŞ'

Deminki kız, hem "şarkıyı sana söyledim" dedi, hem de "istemiyorum seni, istemiyorum" diye bağırdı ya akabinde. O çocuğa...
İşte şimdi o netameli/kılçıklı konuyla(*kız davranışlarını anlayabilmek konusu*)ilgili bir olay/anı nakledeceğim size. Daha iyi anlayabilesiniz diye değil ama ha, baştan söyleyeyim.(kızları yani) Anlayamayışınız, daha bir ışıltılı, daha allı pullu, yanar dönerli, menevişli bir hale gelsin diye.

Bir on seneyi çoktan geçmiştir...
Bir arkadaşım vardı. Bir kız.
Sıkı durun. Az sonra bir muamma, dile gelip kendi ağzından kendi sırrını anlatacak. (Tutankamon, yüzünün sargılarını yavaş yavaş açıp kendi naletinin sırrını, kendi ağzıyla, kendi...)
O vakitler bi otuzdört, otuzbeşinde falan vardı herhalde.
Katışıksız/mutlak bir aşkı, arayıp arayıp duran(umutsuzca, sürekli ama), çok hassas, gergin, çok zeki, aşırı duyarlı... Her an şüpheler, kuşkular, tedirginlikler içinde yaşayan bir kızdı. (mızmız?) Kendisini de pek beğenmeyen biriydi.(dünyanın geri kalanını da)--yüzünde hep sanki en hayati şeylerinin içinde olduğu bir çantayı az önce bir dolmuşta unutmuş, hep aklında o varmış gibi bir ifade--
İşte ondan dinledim ben, bu konularda hayatım boyu duyduğum en tuhaf şeyi.
O zamanlar yeni yeni palazlanmaya başlayan internette, sosyal arkadaşlık, oyun sitelerinden falan mı ne, biyerlerden bisürü insanla tanışıyordu bu.
Çok sık ama.
Sabahlara kadar internette. Buluşuyor onlarla bi yerlerde sonra, kafelerde falan.
Kahve mahve içip ordan burdan biraz konuşuyor bunlar. Karşılıklı telefonlar falan alınıyor veriliyor.("tanıştığımıza memnun oldum"--"ben de""ben de"--) Ayrılıyorlar sonra.
"Eğer beni aramazsa.." demişti, "...Engin abi.."(akşam oluyordu, sokak lambaları yeni yanmıştı, bir yerde oturmuş konuşuyorduk, yüzünde yine o, diş ağrısı nüksetmiş gibi ifade) "Ee?"dedim ben.
"...Çok değeri artıyor gözümde.." "çok beğeniyorum... hep onu düşünüyorum... İstiyorum onu..."(nette tanıştığı adam'ları diyor--telefon verip ayrıldıktan sonra eve gidip bekliyor bu--) "Eğer aramazsa bunu, değeri artıyormuş?"
Ben tuttum nefesimi bekliyorum devamını. "Ama," dedi, "...eğer ararsa... aradığı an, gözümden düşüyor. Hiçbir önemi kalmıyor. İstemiyorum artık onu."
'Adam'ın onu araması gerekiyor, ilişkinin olabilmesi için? Anlıyorsunuz di mi? --kendisi de zaten hiçbirini, hiçbir zaman, hiçbir şekilde aramıyor tabi--
(bu yazıyı mailledim ona, yayımlamadan, güldü)
Pek değerli "anlayamayışım," nasılsın? Seviyorum seni, kendine iyi bak.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

"Abi bizim oğlan hiç okumak istemiyor, hep dayısının orada kurbanlıkların başında durmak istiyor" dedi taksi şoförü. Keşke insanı önceden uyarsanız böyle muhabbetlere girmeden önce. Keşke böyle aniden dayılı koçlu danalı muhabbete sokmasanız beni. Ama işte kısmettir bu. İnsanın alnına yazılmıştır o muhabbet, senin nasibindir. O muhabbet yere düşse, karıncalar bile ona dokunmaz senin nasibin olduğu için, etrafından dolaşırlar. Bazen görüyorum yolda yere bisküvi falan düşmüş oluyor, sokak kedisini bile biraz hareketsiz görse götünden tutup sürükleye sürükleye yuvasına götürmeye çalışan karıncalar yerde yatan bisküviye dokunmuyor, etrafından dolaşıyor. Böyle şeyleri görünce "maddeleri hep kanserojen, hep kimyasal, çok kötü margarin yağla yapıyorlar, o yüzden karınca bile dokunmuyor, biz de bunları çocuklarımıza yediriyoruz cık cık cık" falan diyoruz ama dediğim gibi başkasının kısmeti olduğu için de yemiyor olabilirler. Böyle şeyleri bizim bilmemize imkan yok.

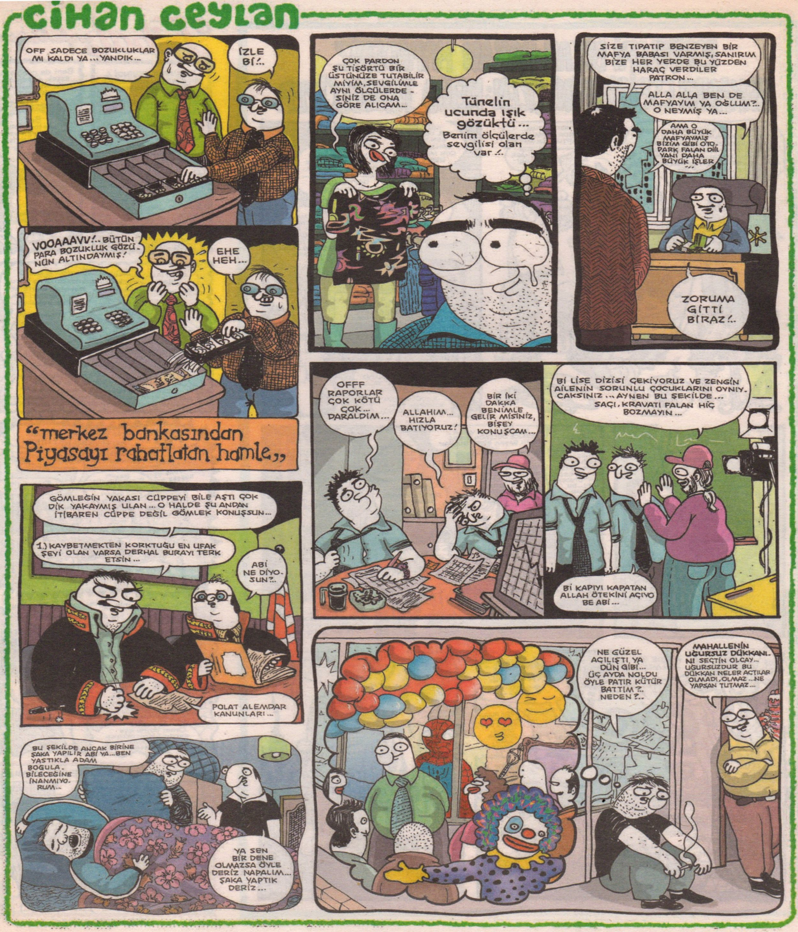
Okumasın o zaman o çocuk, dayısının orada kurbanlıkların başında dursun. Önünü kesmeyin, büyükbaş hayvanla arasına girmeyin. Kaç yaşında ki o çocuk? Altı yaşındaymış, okulu hiç sevmiyormuş ama bütün gün danaların, koyunların yanında durmaya bayılıyormuş. Altı çok genç lan öyle bir karar için. O yüzden birden İzmir'li bir teyzeye dönüştüm ve "hayır, okumayı sevdirin ona, mutlaka okusun, üniversiteyi hayvancılık üzerine okusun, sonra isterse yine dayısının orada kurbanlıkların başında dursun, pozitif bilimlerin ışığında baksın hayvanlara" dedim. "Artık internet diye bir şey var, çocuğunuz hayvanların başında biraz fazla zaman geçirirse çağın gerisinde kalır, mutlaka çağı yakalaması lazım, artık her şey internet üzerinden, mesela insanlar artık kurbanlık almak için evlerinden çıkmak istemiyorlar, evlerinin konforunda oturdukları yerden kurbanlık dana almak istiyorlar. İlla akrabalarıyla ya da iş yerinden arkadaşlarıyla değil, internetten tanıştıkları ve gerçek hayatta hiç görmedikleri insanlarla ortak danaya girmek istiyorlar. Bir platform düşün, internet üzerinden kurbanlık olarak beğendiğin danayı seçiyorsun, danaya kaç ortak girmek istediğini seçiyorsun ve sistem otomatik olarak seninle aynı danaya girmek isteyen insanlarla seni eşleştiriyor. DAHASI, İSTERSEN BİRLİKTE DANAYA GİRDİĞİN İNSANLARLA ONLINE OLARAK OKEY OYNAYABİLİYORSUN. Madem hayvan seviyor, hem hayvan hem bilgisayar okusun, işini mutlaka internete taşısın. Ben çok pişmanım bilgisayar okumadığıma. Ben de okumayı sevmiyordum, ama belli etmekten korkuyordum, o yüzden okumayı gizlice sevmeyen her insan gibi türkçe - matematik seçtim lisede, o yüzden bilgisayar olmadı. Son on yılda forbesin yeni dolar milyarderleri listesine baktın mı? Hepsi internet sitesinden para kazanıyor. Twitter, facebook, instagram; bunların sahipleri milyar dolar kazanıyor ve oturdukları yerden kazanıyorlar. Gün içinde çok bir şey yaptıklarını zannetmiyorum. Öğlen diğer milyarderlerle yemek yiyorlardır, akşama doğru hisseleri kontrol ediyorlardır, onun dışında yatış. Kendi kurbanlıklarını almasına bile gerek yok, kurbanlık sahipleriyle kurbanlık arayan insanları bir araya getiren facebook gibi bir internet sitesi kurduğunu düşün. Her hayvanın bir profili sayfası var ve sen girip fotoğraflarına bakabiliyorsun, altına yorum yazabiliyor, like edip like ettiğini twitterda paylaşabiliyorsun. Devlet bilişim sektörüne inanılmaz yardımlar yapıyor, hayvancılığa da yardım yapıyor, şu an tam zamanı yani bu işlerin" dedim.

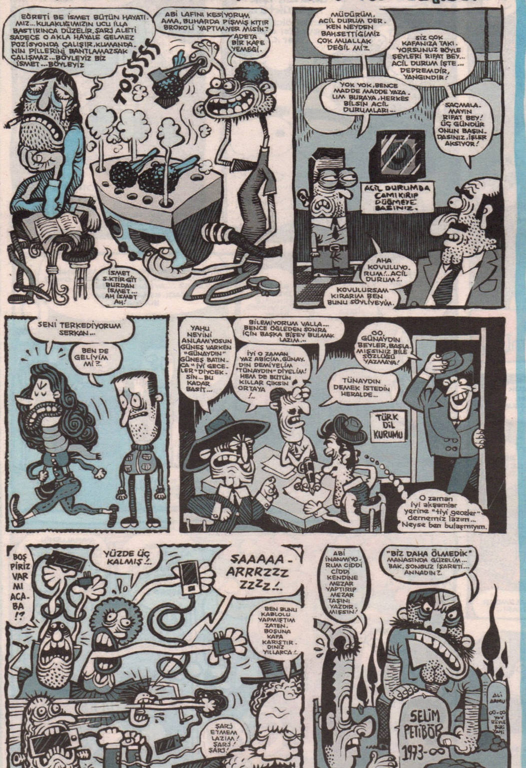
Hiç konuşamam sandığım, hiçbir fikrim yoktur zannettiğim konular hakkında çok güçlü fikirlerim varmış, ben de şaşırdım. Bir az uykuyla onsekiz saat iş yerinden çıkmadan çalışmıştım, beynim artık boyut kapısı gibi olmuştu. Evrendeki bütün tırt fikirler, hiçbir filtrelemeye maruz kalmadan içimden akıp ağzımdan dışarı çıkıyordu. Taksici "doğru diyorsun abi, kurbanlık hayvan zaten sezonluk iş, okusun kendine düzgün iş bulsun, bizim halimiz ortada sonuçta" dedi. Hiç dinlememişti ama dediklerimi doğru anlamıştı. Bir günü daha kimseyle anlamlı hiçbir etkileşimde bulunmadan kapatmıştım, gönül rahatlığıyla evime gidip kaya vurup yatabilirdim. Teşekkürler Allah'ım.

BAŞARISIZ BİR KORKU HİKAYESİ GİRİŞİMİ

cihan ceylan
OFF SADECE BOZUKLUKLAR MI KALDI YA... YANDIK...
İZLE Bİ!..
VOOAAAVV!.. BÜTÜN PARA BOZUKLUK GÖZÜNÜN ALTINDAYMIŞ!
EHE HEH...
"merkez bankasından Piyasayı rahatlatan hamle,,
ÇOK PARDON ŞU TİŞÖRTÜ BİR ÜSTÜNÜZE TUTABİLİR MİYİM, SEVGİLİMLE AYNI ÖLÇÜLERDE-SİNİZ DE ONA GÖRE ALICAM...
Tünelin ucunda ışık gözüktü... Benim ölçülerde sevgilisi olan var!..
SİZE TIPATIP BENZEYEN BİR MAFYA BABASI VARMIŞ, SANIRIM BİZE HER YERDE BU YÜZDEN HARAÇ VERDİLER PATRON...
ALLA ALLA BEN DE MAFYAYIM YA OĞLUM?.. O NEYMİŞ YA...
AMA O DAHA BÜYÜK MAFYAYMIŞ BİZİM GİBİ OTO-PARK FALAN DİİL YANİ DAHA BÜYÜK İŞLER...
ZORUMA GİTTİ BİRAZ!..
GÖMLEĞİN YAKASI CÜPPEYİ BİLE AŞTI ÇOK DİK YAKAYMIŞ ULAN... O HALDE ŞU ANDAN İTİBAREN CÜPPE DEĞİL GÖMLEK KONUŞSUN...
1.) KAYBETMEKTEN KORKTUĞU EN UFAK ŞEYİ OLAN VARSA DERHAL BURAYI TERK ETSİN...
ABİ NE DİYOSUN?..
POLAT ALEMDAR KANUNLARI...
OFFF RAPORLAR ÇOK KÖTÜ ÇOK... DARALDIM...
ALLAHIM... HIZLA BATIYORUZ!
BİR İKİ DAKKA BENİMLE GELİR MİSİNİZ, BİŞEY KONUŞCAM...
Bİ LİSE DİZİSİ ÇEKİYORUZ VE ZENGİN AİLENİN SORUNLU ÇOCUKLARINI OYNIYCAKSINIZ... AYNEN BU ŞEKİLDE... SAÇI, KRAVATI FALAN HİÇ BOZMAYIN...
Bİ KAPIYI KAPATAN ALLAH ÖTEKİNİ AÇIYO BE ABİ...
BU ŞEKİLDE ANCAK BİRİNE ŞAKA YAPILIR ABİ YA... BEN YASTIKLA ADAM BOGULA-BİLECEĞİNE İNANMIYO-RUM...
YA SEN BİR DENE OLMAZSA ÖYLE DERİZ NAPALIM... ŞAKA YAPTIK DERİZ...
NE GÜZEL AÇILIŞTI, YA DÜN GİBİ... ÜÇ AYDA NOLDU ÖYLE PATIR KÜTÜR BATTIM?.. NEDEN?..
MAHALLENİN UĞURSUZ DÜKKANI-NI SEÇTİN OLCAY... UĞURSUZDUR BU DÜKKAN NELER AÇTILAR OLMADI, OLMAZ... NE YAPSAN TUTMAZ...

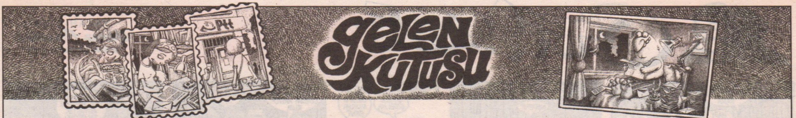
ESPİRİLERİ BULAN: HAKAN KARADENİZ
HAKANIN ESPİRİLERİNİ ÇİZEN: MEMO TEMBELÇİZER

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

Özgür Kahyaoğlu

Uğur Aksoy

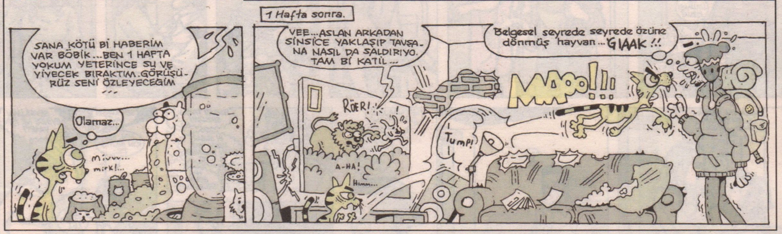
Servet TURAN

UYKUSUZ

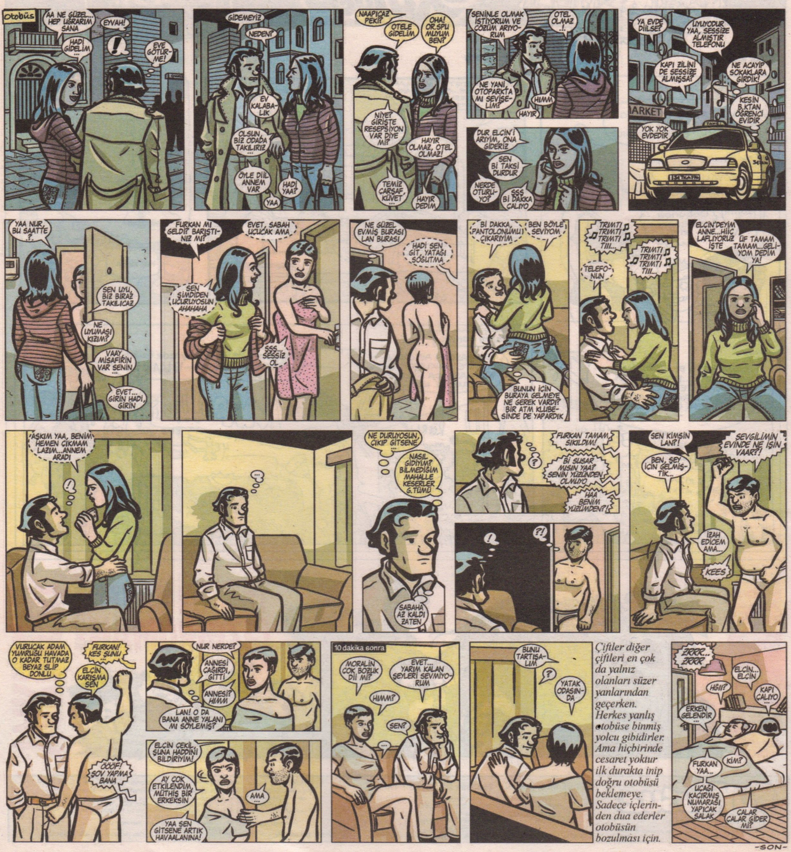
Haftalık Mizah Dergisi | 26 Kasım 2015 | Sayı: 430

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orharf Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

3 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2015/49 No: 431
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

AB, Suriyeli sığınmacıların sınırlarımızda tutulması karşılığında Türkiye'ye 3 milyar euro verecek.

UYKUSUZ

Rus uçağı düşürüldü, sokağa çıkma yasaklarına yenileri eklendi, gazeteciler casusluk suçlamasıyla hapse atıldı ve Tahir Elçi öldürüldü...

Barış için yıllardır mücadele veren, insan hakları savunucusu Tahir Elçi öldürüldü.

Tahir Elçi'nin öldürülmesini protesto eden gruba polis saldırdı.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım, Paris'te obama'yla görüştüm. Neşeden ağzı kulaklarındaydı.. Sonra zaman geçince herifin ağzının neşeden değil doğuştan kulaklarında olduğunu anladım... Yazık.. Allah göstermesin.. Ama neşeliydi de.. "Abi helal olsun, bizim senelerdir anca filmlerde yapabildiğimizi bi seferde yaptınız" dedi.. "Van minıt" dedim.. Herkes sustu ve kulak kesildi... "No lan... Van minit, yani, wi finiş the cob in van minıt" deyince alkış tufanı koptu.. Bi cihaz var yanlarında, düğmeye basınca alkış sesi, kahkaha efekti falan veriyo... Ben anlattıkça düğmesine basa basa pilini bitirdi cihazın. Sonra toplantıya yarım saat ara verildi ve bakkaldan iki adet kalem pil (Birleşmiş milletler hesabına) alındı... Ve coşku gün boyu devam etti.. Görüşmemiz 1 saat sürdü ama ayrılırken cihazı hediye ettikleri için bütün heyet gün boyu coşkuyu sürdürdük... Kimisi komiklik olsun için yellenip, peşine gülme efekti koydu, kimisi de yellenmeye çalışırken altına sıçınca alkış efektiyle ortamı kırdı geçirdi. Yani kısaca Paris görüşmelerimiz olumlu geçti.. Paris'te aşk bi başka..

Putin "Türkiye işid'den petrol alıyo" deyince "ispat et, koltuğu bırakayım, ama ispat edemezsen sen koltuğu bırak, ne dersin?" diye rest çektim.. Sustu.. Çünkü biliyo ki şerbetliyim... Senelerdir ne koçyiğitler bi şeyler ispat edecez diye ne taklalar attılar.. Hatta çoğu zaman ettiler de.. Ama ispatlar bana işlemedi.. Süpermen biliyosunuz kurşun geçirmez, ben de ispat geçirmezim... Teğet duası var üstümde..

Avrupayla anlaştık... 3 milyar yuro verecekler.. Mültecileri verecekler... Ahmet'e "ne dediler" diye sordum.. "Al dedi git dedi bu mültecileri dedi ne yapıyosan yap dedi.. Ben dedi senin dedi mültecinlerinle dedi uğraşamam dedi" demişler...

Silivri ceza evinin bi açılışı var.. Taksimetre gibi.. 5 seneden önce çıkamıyosun.. Çıkınca direkt millet vekili yapıyolar ama.. Ben o yüzden silivri cezaevini tercih etmemiştim zamanında.. Pınarhisarda dört ay yattım çıktım.. Kısa dönem yaptım askerliği yani.. Allah uzun dönemlerin yardımcısı olsun..

Bizim ülkenin suikastçileri de bi acaip.. Suikastçı dediğin işini uzaktan yapar ya da yapıp kaçar.. Bizim suikastçiler olay bölgesine koşup bi de silahları fırlatıyo lan milletin üstüne.. Koşarak geliyolar ve geçiyolar... Üstlerinde teğet duası var...

Nato Türkiye için Akdenize savaş ve uçak gemisi yolluyo.. Zodyaklarla mülteci yolladık, gemilerle savaş döndü geri.. Gelsinler.. Biz onları karadan geçiririz... Irak'a... İşid'liler bi sabah uyanır ki gölün ortasında savaş gemileri.. Moralleri bozulur ve savaşı kaybederler, Musulkerkük bizim olur.. Sonra dediler ki musulkerkük aslında musul ve kerkük diye iki ayrı yermiş... "Şahane" dedim.. "Bi taşla iki kaş" ... "Kuş" diye düzelttiler.. Dahaiyi.. zati karıntar acıktıydı..

Vatandaşa Sorduk: KIŞ LASTİĞİ

Kanburmu KAMBURMU (42): Nasıl ki bizim, soğuktan ellerimiz ayaklarımız üşür, işte arabalarında elleri ayakları üşümesin diye kış lastiklerini giydiririk.. Amma sıcak havada terletir ve koku yapar... Arabadan inip hafif eğilin, ayak kokusunu alacaksınız.. "Arabamın ayakları kokuyor ne yapmalıyım?" diye soranlarınız olabilir... Her gün lastik değiştirin.. Akşamları eve döndüğünüzde canfları ve süspansiyonları (apış arası) yıkayın..

Malazgirt KIRKÇÖP (36): "Zinciri ne ya**ama satıyolar" diye çıkışınca, karım "Valla ben bilmiyorum, haberler uyarıyo" dedi ve ekledi "uyarılınca tahrik oluyorum ama sonuna kadar gitmiyoruz"... Onun sonu spor haberleri.. Hep eski sporcular sunuyo.. Diri diri adamlar.. Ve bir an için rıdvan dilmen'e çok öfkelendim.. "Benim gönnüm güntekine kayıyo" dedi... "Ve acun".... Kıracam televizyonu.. Ama çok smart.. Kaçıyo..

İsmet ASKERLİĞİYAPTINMIOĞLU (28): Eczaneye "Bunlar çok ince, kış lastiği var mı" dedim "ince olması asıl önemli olan şey.. Bu sizin hissiyatınızı arttırır" dedi.. "Ne hissiyatı olm, sks için alıyom, ben kendim attırırım deyince, "Yazlık kışlık diye bişey yok.. Bunlar böyle model olarak" diye cevapladı.. Büyüklerden aldım.. İçine çorap giyecem.. Yani uzun lafın kısası, kış lastiği yok.. uzunu kısası var..

MİT tırlarıyla ilgili haber yapan Can Dündar ve Erdem Gül "devlet sırlarını ifşa etmek" suçuyla tutuklandı.

AKP'li Mehmet Metiner, Can Dündar ve Erdem Gül'ün gazetecilikten değil casusluktan tutuklandığını söyledi.

MİT tırları haberinin ardından Can Dündar için, "Bedelini ağır ödeyecek, öyle bırakmam onu" diyen Tayyip Erdoğan sözünde durdu.

AB, sığınmacıların Türkiye'de tutulması karşılığında Türkiye'ye 3 milyar euro verecek.

Tayyip Erdoğan Putin'i uyardı: "Ateşle oynama!"

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Beşir Atalay, Van Depremi sonrası ülke dışından gelmek isteyen arama kurtarma ekiplerinin kabul edilmemesini, "Kendi potansiyelimizi görmek amacıyla arama kurtarma yardım ekipleri bekletildi" sözleriyle açıklayalı **4 yıl,**

Tayyip Erdoğan, Yunanistan'da yayımlanan yaklaşık 500 tirajlı Empros isimli yerel gazetede yazan Hristos Hristodulu isimli bir gazeteciyi kendisi hakkında yazdığı övgü dolu yazı için telefonla arayarak tebrik edeli **5 yıl,**

Trabzonsporlu futbolculara F.Bahçe'yi yenmeleri halinde 6 aylık ücretsiz atış poligonu üyeliği vadedileli **6 yıl,**

Cezaevinden mahkeme salonuna koyun gibi getirildiklerinden yakınan Ergenekon sanığı Gürbüz Çapan mahkeme başkanına bakıp boynunu bükerek, "Mee" diyeli **6 yıl,**

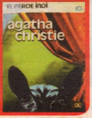
AKP hakkında konuşurken gittikçe öfkelenerek masaya vurmaya başlayan MHP İzmir Milletvekili Kamil Erdal Sipahi finalde masayı kırmayı başaralı **6 yıl,**

Başkale Belediye Başkanı Ejder Yağızer ilçelerini ziyarete gelen Abdullah Gül'ün yollarına 23 bin gül döktüreli **8 yıl,**

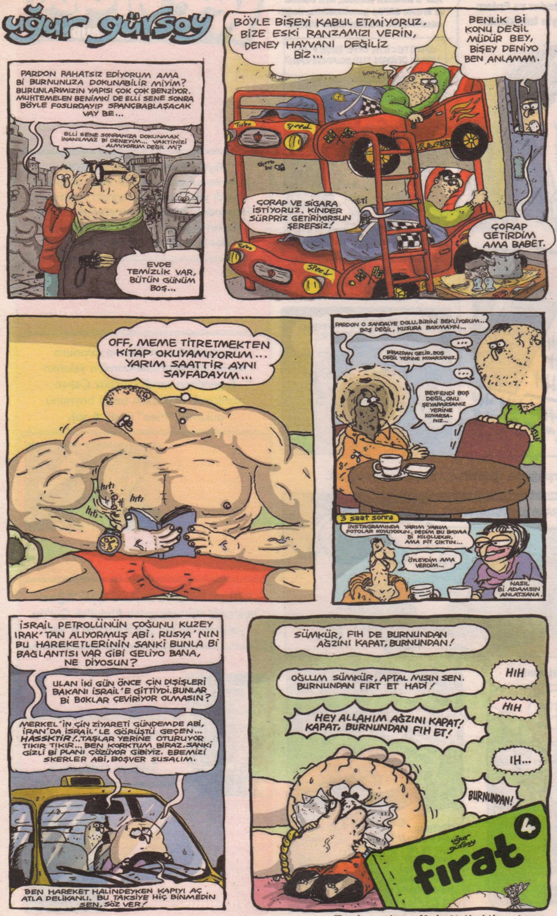

Ahu Tuğba, "Buyur Gel Mırnık" isimli bir kaset çıkaralı **26 yıl,**

İrfan Gürsoy'un buluşu tavuk döner Ankara Sakarya caddesinde dönmeye başlayalı **29 yıl,**

Agatha Christie, 33 romanının başkahramanı Hercule Poirot karakterini "Ve Perde İndi" romanında öldürünce, New York Times ölüm ilanı yayımlayalı **40 yıl olmuş.**

Fırat 4 kitabı 10 Aralık'ta kitapçılarda...

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında devlet sırları, ismi üstünde devletin korumakla yükümlü olduğu sırlardır ve eğer devletin resmi gazetesi değilseniz ortaya çıkarttığınız her devlet sırrını çatır çatır yayınlamak boynunuzun borcudur. Aynı şekilde soruşturmanın gizliliği gibi kararlar, sadece soruşturmanın taraflarını bağlar, bu gizliliği ihlâl edip bilgiyi basına sızdıran suç işler, yayınlayan gazeteci değil ve gazetecilere haber kaynağı asla ve kata sorulamayacağından devletin görevi sırrı yayınlayanı değil sızdıranı bulmaktır. Ama **Nixon Amerika'sında** koskoca bir devlet başkanının ülkedeki gazetecileri tehdit ettiğini, gazetecilerin yayınladıkları sırlar için ifadeye çağrılıp haber kaynaklarını açıklamaya zorlandıklarını falan görebilirsiniz.

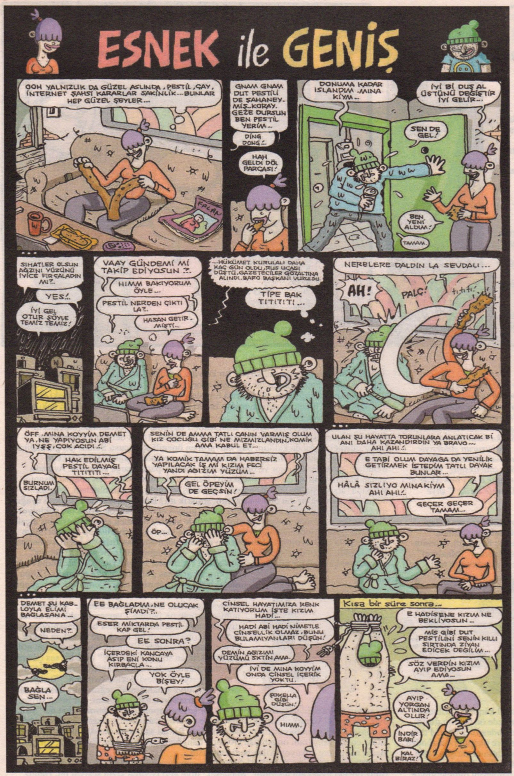
Ve yine **normal şartlar altında** eğer bir diktatörlükte yaşamıyorsanız yürütme erki yani devlet başkanı, başbakan, hükümet; asla ve kata yargı erkine karışamaz, bir yargı mensubunun işini görmesini engelleyemez. Ama **Nixon Amerika'sında** maalesef koskoca bir devlet başkanının, başsavcıya/adalet bakanına kampanya çalışanlarını dava etmeye kalkan özel yetkili savcıyı kovması için emir verdiğini görebilirsiniz. Yine aynı Nixon'ın, emri yerine getirmeyi reddeden bakanın istifa etmesi üzerine göreve gelen yardımcısına da aynı emri verdiğini, yardımcının da redderek istifa etmesi üzerine kovulmasını istediği savcının ancak ve ancak göreve getirilen üçüncü kişi tarafından da olsa kovulabildiğini görebilirsiniz. Neyse ki Nixon'ın bu hamleleri neticesinde yasama organı, başkanın aklını yitirdiğini ya da diktatörlüğe soyunduğunu anlayarak başkanı istifaya zorlamıştır.

Normal şartlar altında sorumlu bir devlet adamı yönettiği bir ülkede yaşanan bir felaketin ardından, nerede olursa olsun olay yerine gelerek devletin konuya hakim olduğu ve sorumluların araştırıldığı mesajını verir. Ama **Putin Rusya'sında** yüzün üzerinde insanın öldüğü bir denizaltı faciasının ardından Putin'in günlerce kılını bile kıpırdatmadığını, olay yerine uğramadığını ve bu konuda eleştirildiğinde de basını ve Rusya'nın "elitlerini" suçladığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir hukuk devletinde, devletin başına geçen birinin iş başına gelir gelmez ülkedeki işadamlarını ve medya kuruluşlarını baskı altına alıp kendisine itaat etmeyenleri hapisle, mallarına el koymakla, şirketlerine kayyım atamakla falan tehdit etmesi söz konusu bile değildir. Ama **Putin Rusya'sında** Putin'in ülkedeki bütün işadamlarını itaate zorladığını, itaat etmeyenlerin mallarına el koyduğunu falan görebilirsiniz. Üstüne üstlük devlet başkanlığı öncesi St. Petersburg'daki görevinde aldığı komisyonlardan yüklü bir servet yaptığı ve bu konuda hakkında soruşturma açıldığı hâlde başkan seçilerek dokunulmazlık zırhına kavuştuğu için soruşturmadan yırttığını da düşünürseniz Putin'in para hırsının boyutlarının da hemen tüm diktatörlerle aynı olduğunu anlayabilirsiniz.

Normal şartlar altında ülkesinde yaşayan insanların yarısından fazlasının yoksulluk, yarısına yakının da açlık sınırının altında yaşadığı bir devlet başkanı, öncelikle halkının karnını doyurmaya odaklanır, bütçesindeki parayı şan olsun diye hanlar hamamları saraylar yapmaya harcamaz. Ama **Beşar Esad Suriye'sinde** üstüne üstlük ülke iç savaşla kavrulurken hükümetin 50 milyon dolarlık bir alışveriş merkezi açtığını görebilirsiniz.

Ve **normal şartlar altında** demokratik bir ülkede halkın temel haber ve bilgi kaynakları arasında yer alan Wikipedia, Youtube gibi sitelerin engellenmesi söz konusu bile olamaz. Ama **Beşar Esad Suriye'sinde** en azından 2011 yılına kadar bu sitelerin yasaklı olduğunu görebilirsiniz. Ve bütün bunları üst üste koyarak aslında bütün diktatörlerin, az ya da çok, şu ya da bu şekilde birbirlerine benzediğini de anlayabilirsiniz.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde bir arkadaşımı dövmüşler ama çok pis dövmüşler. Konuya da böyle girince çok acayip oldu ama resmen ağzını burnunu kırmışlar. Yerdeyken tekme atmışlar. Üzerine çullanmışlar. Linç edesiye girişmişler. Düğüne gitmiş bu tamam mı. Düğünde de bir defter var, davetliler deftere, isteğe bağlı olarak güzellemeler yazıyorlar. İşte, her şey çok güzel olsun, gelinle damat mutlu olsun, inşallah başları göğe ersin, işleri güçleri hep rast gitsin, ne bileyim hep böyle şeyler yazıyorlar. Bizim gerizekalı da benim çizgimi taklit ederek, deftere Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam'ın çocuğunu çizmiş, öküz oğlu öküz, altına da yazmış, "hadi çocuk da benden olsun" diye. Bir de altına da ismini yazmış, imzasını atmış. Tam bir mal. Bunu düğün devam ederken **kişiler** dışarıya çıkarmışlar. N'oluyo demeye kalmadan önce buna bir kafa gelmiş. Yumruk, tekme derken ağzını yüzünü vermişler eline, kan revan içinde leş gibi çöp konteynerinin kenarına atıvermişler. Damat defteri göresiye çıldırmış. Hemen dakikasında adamlarını harekete geçirmiş. Bir de gelmiş bana böyle anlatıyor. Senin yüzünden dayak yedim diyor. Sanki ben dedim git lüzumsuz bir şaka yap diye. Pis ya. Gerüzekalı.

æ **Şarjdayken telefonun şarjının bitmesi** ile **yazın duştayken terlemek** aynı şey.

æ Bir de gördüğü her mekana ömür biçen bir arkadaşım da var. Herr-mekana ama. Bir mekan görüyor, hop, "bu mekan üç ay içinde kapanır". Bir de notunu alıyor. Üç ay sonra mesela o mekan gerçekten kapanmışsa mutlu oluyor. Resmen yaşadığını hissediyor. O mekan kapanmamışsa mutsuz oluyor. Ama genelde on mekan üzerinden tahmin yaptıysa sekizini tutturuyor. Bu arada kapanmayan mekanların da peşini kesinlikle bırakmıyor, "evet belki üç ay içinde kapanmadı ama iki sene içinde kesin kapanır" diyor. İki sene teknik takibe alıyor mekanı. "Mutlaka bir yerde hata yapacaklar, müşterilerini kaçıracaklar" umuduyla sürekli gözü mekanın üzerinde oluyor. Tam bir ruh hastası. Bir türlü kapanmayan mekanlar içinse "bu mekan artık kapanmaz" noktasına kesinlikle gelmiyor. Ümidini asla kaybetmiyor. "Bir gün mutlaka kapanacak, bak göreceksin" diyor. Eğer bir mekan misal on sene sonra kapanırsa bunu büyük kutluyor. Sevinci dev oluyor. Böyle de ilginç bir insan. Hayattaki en büyük eğlencesi bu.

æ Bir de ülkemizde "ona güvenme" muhabbeti çok geçerli. Çünkü hesapladım on kişiden sekizi g.toş. Tam olarak bu kişilerin hepsine lavuk diyemem ama g.toş. Bu g.toşların bir kısmı ise lavuk. Bu lavukların içinden ha harospiçociği da çıkıyor yeri geliyor, çıkmıyor değil. Ne diyordum. Eğer bir kişinin yanında bir başka kişiyi görürseniz, o bir başka biri misal tuvalete gittiğinde, hop, yakalayın o bir kişinizi, ve o bir kişinize deyin ki, "birader" deyin, "güvenme bak ona" deyin, "gözüm tutmadı, ona göre" deyin. Bunları deyin ve gidin. Size süre veriyorum, iki ay içinde, "moruk sen haklıymışsın" diye gelmezse o kişiniz, ben de hiçbir şey bilmiyorum. Bilhassa artık yeni insanların hepisi patates. O yüzden, "ona güvenme". Ona güzel kardeşim, hiiç güvenme. Bir de çok acayip bir durum da var. Misal A kişisi gözünün önünde B kişisine diyor ki, "sakın ha bak" diyor, "C kişisine sakın güvenme" diyor, "onun gözleri kenafir, kem bakıyor o" diyor, "sakın bak" diyor, "ona sakın güvenme" diyor, "sakın ha" diyor, "sonra A kişisi dediydi dersin, o başını daşlara VURARSIN" diyor. Aradan zaman geçiyor, bu defa da B kişisi C kişisine, "sakın bak" diyor, "D kişisine güvenme" diyor. Büyük ihtimalle de D kişisi de A kişisine "B kişisine güvenme" diyor. Biliyorum çok kafanız karıştı ama zaten karışsın diye yazdım. Ben burada çok başka bir şey anlatmaya çalışıyorum. Yani şunu anlatmaya çalışıyorum. Ülkedeki herkes herkese herkes için, "bak sakın ona güvenme" diyor. Ve ekseriyetle de bu konuda **herkeşler** haklı çıkıyor. Korkunç bir ülke lan burası.

æ Ceket, düğmesi kopana kadar zaten eskiyor. Ondan sonra yedek düğmeyi de dikesin gelmiyor. Gelmiyor.

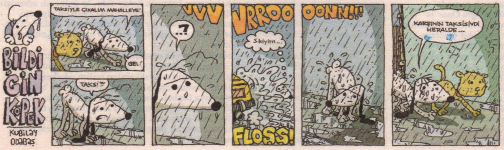
æ Kedi Çiko'yu kısırlaştırdık. İlk gün çok mutsuzdu ve hiçbir şey yemedi. İkinci gün biraz yer gibi oldu ama yine mutsuz. Üçüncü gün yemeye başladı ama yine mutsuz. Ben ameliyat olduğu için mutsuz sanıyordum ama meğersem yakalık taktığı için mutsuzmuş. O yakalıkla yaşayacağını düşünüyormuş artık meğersem. Yakalığı çıkarır çıkarmaz ruh hali değişti. Neşe geldi bir anda kediye. Sanki hiç ameliyat olmamış gibi tekrar koşup oynamaya başladı. Ne bileyim, insan kedisi geri gelince seviniyor. Hem de çok seviniyor.

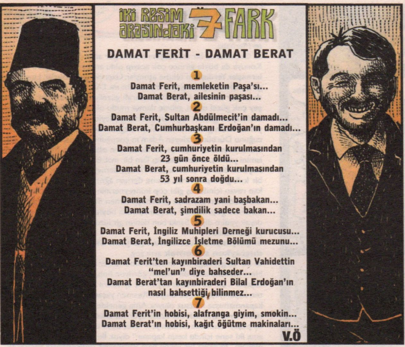
æ Çay ağabey, çay çok önemli bir şey. Dünyadan çayın yok olduğunu düşünün, işte o zaman çayın ne kadar önemli olduğu anlaşılır. İnsan kafayı yer. Bilhassa bizi bir arada tutan şey çay. Bizim harcımız, bizim çimentomuz çay. Yıkılırız çay olmasa. Çok ağlarız. Tutunamayız, dayanamayız, ölürüz. Çaysız yok oluruz. Çay bu kadar önemli bir şey. O yüzden bu çaya önem vermek lazım. Bizim bu çayın hep iyisini içmemiz lazım. İyi çay en başta bulanık olmayacak. Bulanık olmaması için ne yapmamız lazım. Önce kuru çayı genişçe bir elekte eleyeceksin babam. Eleyeceksin ki onun o tozları elensin gitsin. Sonra o çayı bir demle bakalım. Sırf rengi için aklı çıkar insanın. Haydi bakalım afiyet olsun.

æ Sevgiler.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"kendimi durduracak değilim"

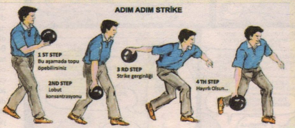
Fırat Budacı

KUKA

AVM'ye giden her canlı bir gün mutlaka bowling'i tadacaktır. Söylencelere göre, lobutlar insanın işlediği günahları temsil edermiş. Devirdiğiniz her lobutta günahlarınızdan arınacaksınız. Bir sevinç kaplayacak bedeninizi. Devirmeye gitgide alışacaksınız. Ta ki tek topta tüm lobutları devirinceye kadar. Strike vakti dünya tersine dönecek, neşeniz aniden bastıran bir gururun şiddetiyle yok olacak. Onulmaz bir kibir oturacak yüzünüze. Elinizi yumruk yapıp havaya bir aparkat atacaksınız. Toplar gitgide ağırlaşacak. İşte o vakit en ağır topla tüm AVM'yi yıkacaksınız. İki eliniz havada, "Double Strike!" diye bağıracaksınız.

Benimki biraz geç oldu. Otuz yaşından sonra kolay değil bowling sporu. Hayatımızın neşeli hafta sonlarında belki de binlerce kişinin giydiği ayakkabıları giyme zorunluluğu hiç hoş değil. "Benim ayakkabılarımın altı lastik, bunlarla oynasam olmaz mı?" diye soruyorum. "Maalesef" diye cevap veriyor bankodaki kadın. Suratında, işletmeye kendi ayakkabılarını teklif edenleri "Geri zekâlılar!" diye damgalayan bıkkın bir ifade var. "Kaç numara?" diye soruyor. "Normalde 42, ama bazen 43," diyorum. Bazenlere vakti yok, hiçbir şey söylemeden 42 numaraları bankonun üzerine koyuyor. Öyle olsun, itiraz edecek değilim, oynadıkça açılır nasıl olsa. Oyun alanına ilerlerken ayakkabıları kokluyorum. "Beyefendi ayakkabılarımızı dezenfekte ediyoruz!" diyor arkamdan. Beni izlemiş. Ayakkabı koklayan bir insanın, "dezenfekte" gibi sağlam kelimeler kullanan birine verecek cevabı olmadığından duymamış gibi yapıyorum. Benim için asıl mesele bakterilerden çok yüzlerce erkek çorabının verdiği ruhsal kıstırılmışlık. Erkek ayağına olan bu güvensizliğim kendi ayaklarımın tarihsel gelişimiyle ilgili. Özellikle büyük ayaklara sahip, hormonal kargaşa yüzünden koku salgılamaya yatkın ergen ayaklarına güvenmiyorum. Ülkemizde öz bakımı düşük olmasına rağmen umudundan ve heyecanından hiçbir şey kaybetmeden AVM AVM dolanan onbinlerce ergen var. Bowling'i seviyorlar ve artistik hareketlere meyilleri yüzünden çabuk terliyorlar. Burnumda, binlerce 42 numara erkeğin ayak rayihasına karışan garip bir limon kokusu var. Grubumuz ayakkabılarını çoktan giymiş. Bowling başlıyor.

Ortam çok iyi. Ekranlardan komşu kulvarlarda oynayanların isimlerini öğrenebiliyor olmak büyük nimet. Hayatımda ilk defa izlediklerime isim yakıştırmak zorunda kalmadığım bir yerdeyim. Mesela sol kulvarda, Talha isimli bir baba oğlu Onur'la oynuyor. Baba-oğul yaşanan pazar neşeleri bana her zaman sıkıntılı gelmiştir. Tahminim, bu kulvarda Onur'un yaşadığı boşanma travması lobut devirerek başka bir mecraya aktarılıyor. Talha, oğluyla kaliteli zaman geçirdiğini düşündüğünden Onur'u her atış sonrası 'çak' yapmaya zorluyor. Biraz da etraftan utanarak istemeye istemeye çakıyor Onur. Annesinin yokluğunda 15 numaralı en ağır (siyah) topla oynuyor. Lobutları devirdikçe istikbaline uzanan yolun önünü öfkeyle açıyor. Bu gidişle bir kaç yıl içinde gerçekten çakarak babasını bir lobut gibi devirebilir. Talha, bir mutsuzluğun üzerine "Strike!" inşa etmenin cezasını çekebilir. Sağ tarafımdaki kulvar ise oldukça genç ve neşeli. Yaşları 16-17 bandında üç erkek ve üç kadın birbirlerine "aynen" diye diye top yuvarlıyor. Gördüğüm kadarıyla bu grubun erkeklerinde strike, kadınlarında beceriksizlik prim yapıyor. 15 numaralı siyah top erkeklerin gururuyla çığ gibi büyüyerek yuvarlanırken, 7 numaralı en hafif (pembe) top kadınların minik çığlıkları eşliğinde lobutlara doğru narinliğe doğru pıtır pıtır yol alıyor. Bu kulvara bakılırsa, kadın ve erkeğin geleneksel konumlarını belirginleştiren bir tür ilişki sporu bowling. Pembe topu bile ağır bulan Aleyna beceriksizliğinden; 30 numara top olsa, onu bile sırtlayacak kudretteki Serhat ayılığından çok memnun. Muhtemelen bir iki ay içinde öpüşecekler. Soluma bakıyorum. Ah be Talha! Yaktın Onur'u...

"Fırat sıra sende," diye uyardı arkadaşım. Podyuma çıkıp ortamdaki erkeklerin izinde 15 numaraya parmaklarımı soktum. Çok ağırdı. 14,13 derken 12 numaraya kadar düşmek zorunda kaldım. Sağ kulvarın en önemli oyuncusu Serhat'tan gördüğüm kadarıyla, top ağız hizasındayken öpülebiliyordu, ardından sağlam bir hareketle lobutların üzerine salınıyor ve öpülmüş top lobutları paramparça ediyordu. Aynısını yapabilirdim. Peki sonra ne yapacaktım? Bence asıl önemli olan, atış sonrası insanın arkasına (arkadaşlarına) dönüş anıydı. Öpülmüş topumla başarılı olursam, arkama döndüğümde mağrur mu davranacaktım, şımarık mı? Başarısız olursam, sevimli ayağına mı yatacaktım yoksa sinirli hareketler mi sergileyecektim? En çok strike'tan çekiniyordum. Strike'a rağmen mağrur bir yüz ifadesiyle yerime dönmek samimiyetsiz bir alçak gönüllük gösterisinden başka bir şey değildi. Öte yandan, geriye dönüp "strike!" diye bağırmak da istemiyordum. 10 lobut devirince aniden ağızdan fırlayan İngilizce benim işim değildi. (Aslında, "strike" yerine "budur" diye bağırılabilir. Böylelikle "gurur" kelimesine kafiyeli bir gönderme yapılabilir. Hatta işler iyi giderse, "double budur!" diye haykırarak arkadaş güldürmek bile mümkün.) Topu dudaklarıma yanaştırdım ama öpemedim. Bir erkeğin öpeceği top 15 numaradan aşağı olmamalı, gibi bir kanıya kapıldım. Kimsenin hakkımda, "Adama bak 12 numarayı öpüyor, pembe 7 verseydik abi! Ha ha ha..." diye düşünmesini istemem. Kısa bir konsantrasyonun ardından topu sağlam bir hareketle lobutlara doğru yuvarladım. Maşallah, 12 numaram orta çizgide güldür güldür aktıktan sonra, "strikeee!" diye bir ses çıkararak lobutlara tam ortadan daldı. Aniden geriye döndüm. Aniden geriye dönmeyi beklemiyordum. "Strike şaşkınlığı" diye adlandırabileceğim faka bastıran bir duygu kabarmasının eşiğindeydim. Bir insan strike yaptıktan sonra aniden geriye dönüyorsa bir şeyler yapmalıdır. Yaptım. Fakat ne "Strike!" diye bağırarak Amerikan topraklarına, ne de zaferini kanıksamış mağrur bir komutan gibi bu topraklara uygun davranmayı becerebildim. Bir iki saniyelik duraksamanın ardından, bu iki coğrafyanın tam ortasından (Avrupa'dan) bir hareket seçtim: Reverans. Ani gurur insanı ne hallere sokuyor. Allah beni kahretsin…

"Bakar mısınız, size o ayakkabılarla oynayamayacağınızı söylemiştim," dedi bir ses. Biraz önceki ayakkabı teklifimi "Maalesef" diye geri çeviren kızın sesiydi bu. Henüz reverans halinde olduğumdan ayakkabılarıma bakmam kolay oldu. 15 numaralı adamları, 7 numaralı tatlı, pembe kadınları falan seyrederken Bowling ayakkabılarını giymeyi unutmuştum. Reveransı kesip doğrularak, "Pardon, giymeyi unutmuşum," dedim. "Oyuna devam edecekseniz ayakkabılarınızı lütfen değiştirin," dedi net bir sesle. 7 numaralı tatlı kadınlara benzemiyordu. Kızgındı.

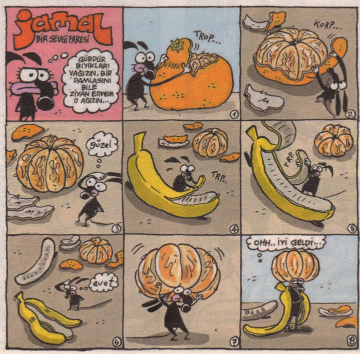
Ayakkabılar dar geldi, ama gidip değiştirecek cesareti bulamadım. Bowling ayakkabılarını giydikten sonra çok istememe rağmen bir daha strike yapamadım. İşittiğim azar sonrası motivasyonum kaybolmuştu. Ayakkabıları teslim ederken, "Ya kusura bakmayın, ben gerçekten unuttum," dedim bankodaki kıza. Yüzüme bile bakmadan ayakkabılarımın içine dezenfektan sıkmaya başladı. Bakterilerimi öldürüyordu. Aşk olsun, insan en azından uzaklaşmamı bekler. Biraz bozuldum ama yine de ayrılırken teşekkür ettim. Çıkışa doğru Talha ile Onur'u bir atari makinesinin başında gördüm. Dövüş oyunu oynuyorlardı. Talha tuşlara rastgele basıp gevrek gevrek gülerken, Onur büyük bir ciddiyetle ekrandaki babasını dövüyordu.

emrah ablak

akıl fikir ofisi
barıs.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Neden Ak Partili oldum ve neden siz de olmalısınız

Başlığın kişisel gelişim kitaplarına benzemesi şaşırtmasın çünkü bu hafta gerçekten hem kişisel hem de toplumsal olarak gelişebilmenin bulabildiğim tek yolundan bahsedeceğim.

Kaşlarınızı kaldırmadan önce rica ederim bir dinleyin. Öncelikle AKP değil Ak Parti. Bu konuda hassasız. Misal bizim Memo da nüfusta Memo diye kayıtlı değil ama Memo diyoruz. Niye? O öyle istiyor, öyle uygun görüyor. Memo'ya Memo dediğimiz gibi Ak Parti diyeceğiz. Yani neymiş? Memo da bir nevi Ak Parti. E elinizi vicdanınıza koyun da söyleyin, Memo Tembelçizer gibi parti bulmuşum niye katılmayayım? Bu açıdan en kafa dengi parti Ak Parti. Keşke daha önce aklıma geleydi.

Ayrıca düşündüm taşındım ve Ak Partili olmamanın hiçbir gerekçesini bulamadım. Ak Partili değilim diye başım göğe mi eriyor? Hayır. Tam tersine yere değiyor, resmen dizlerimin üzerinde sürünüyorum, kâh gaz yiyorum, kâh sopa yiyorum. Hiçbir işim yolunda yürümüyor, hangi işe girmeye kalksam köstekleniyorum. Ak Partili olmayan firma ihâle alamıyor, imza yetkili iş yapanların projesi Ak Partili değilse onaylanmıyor, projeni çiziyorsun sonra da Ak Partili birine imzalatıyorsun da anca o zaman onaylanıyor. Sulh ceza mahkemesine, karakola, tapuya yolun mu düştü? Ak Partili değilsen yandın. Beş bin lira vergi borcu olan berber, bakkal, terzi, tornacı borcumu yapılandırabilir miyim diye kara kara düşünürken Ak Partili şirketlerin vergi borçları komple siliniyor. Bakın yeni parayla büyük sayıları yazarken kafa karışıyor, eski parayla belirteyim: Sadece 2010'da, 16 Ak Partili şirketin 3 katrilyon vergi borcu siliniverdi.

Ha bu iş sırf benim Ak Partili olmamla bitmez yalnız. Tamam, ben Ak Partili oldum ve bu sütunda da her hafta, ağız ishali olmuş Engin Ardıç gibi, CHP'li, HDP'li, MHP'li seçmene hakaret edip üstüne bir de adamları halka hakaret etmekle suçlamaya başladım zira biliyorsunuz, Ak Partili olmadığınız müddet halktan da değilsiniz. Peki siz ne yapacaksınız? Yani tamam, okumayı bırakıp, twitter'da "yazıklar olsun," "utanmıyor musun?" falan diyebilirsiniz ama bu sefer halka hakaret etmiş olacaksınız. Zira anladığım o ki Ak Partili gazeteciler, yaptıkları haberler yalan olsa bile, onları eleştirenler halka hakaret etmiş sayılıyor.

Misal Erdem Gül ve Can Dündar tutuklandıktan sonra, yayınladığı üç haberden birini makatından uyduran bir gazetenin yazarı "Yalan haber yaparsanız böyle olur," dedi. Yani, **yansıtma savunma mekanizması, Ak Partililiğin standart paketinde var. Ak Partililik bir tür, "hakkımda ne düşünürsen iki katı sensin" cilik**. Atıyorum Vedat Abi gelip "Ulan hırbo, utanmıyor musun Erdoğan'ı edebiyat dehası Dostoyevski'yle bir tutmaya?" dese önce hırbo kelimesini kullandığı için dalga geçer sonra da onu Erdoğan'ın adını rezil kumarbaz Dostoyevski'yle aynı cümlede kullandığı için kınarım. Vedat Abi, "Ulan ne alaka, sen kullandın ya?" dediğinde de onu vesayetçilikten vatan hainliğine, gözünü Erdoğan nefreti bürümüş olmaktan şişman olmaya her şeyle suçlayabilirim. Üstelik bunu yazılı olarak yaparsam ihbar kabul edip Vedat Abi'yi tutuklayacak savcılar da var. Gerisini Vedat Abi düşünsün. Artık elleri kelepçeli ekip arabasına alınırken "Ulen hepsi tamam da benden otuz kilo fazlasın, ne şişmanı?" diye sayıklar. Üzgünüm Vedat Abi ama su testisi su yolunda kırılır.

Ha ne dedim, bu iş sırf benim Ak Partili olmamla bitmez. Herkesin bila-istisna Ak Partili olması gerek. Hatta diğer partilerin de soytarılığa son verip Ak Parti'ye katılması şart. Türkiye'de eşitliği sağlamanın, her gün hakaret işitmekten korunmanın, işinizi yapabilmenin, hak ettiğiniz terfiyi alabilmenin ve günün birinde ensenize tek kurşun yiyerek kaldırıma boylu boyunca uzanmamanın tek yolu Ak Partili olmak. Hakikaten ülke olarak huzura kavuşmamızın tek çaresi öyle peyderpey de değil, hep beraber aynı anda Ak Partili olmamızdan geçiyor. Zaten Ak Parti de o konuda hayli hoşgörülü: Baksanıza, iki yıl önce neredeyse ana avrat düz giden adamları yanlarına gelince genel başkan yardımcısı bile yapıyorlar. Zaten fiili olarak yasama da yürütme de yargı da Ak Parti'nin oyuncağı olduğuna göre, bu soytarılığı fazla uzatmayıp tek parti, tek lider, tek bilek, tek yürek, tek kürek moduna geçmemiz kaçınılmazdır. Hem böylelikle herkes Ak Partili olacağından, hiçbir kurum da Ak Partilileri kayıramayacak ve eşitlik de sağlanmış olacak. Ha eminim ki tıpkı şu an olduğu gibi "Kim daha çok Ak Partili?" kavgaları da olur ama unutmayın, şu anda bu kavgaya bile giremiyorsunuz, o sebeple bırakın rahvan gitsin.

O yüzden hepiniz bir an önce Ak Partili olabilir misiniz lütfen? Belki ülkede nefret edecekleri, öldürmek istedikleri, cesedine bile rahat vermeyecekleri kimse kalmayınca bir ihtimal işler değişir. Bunu haysiyetimize, onurumuza falan nasıl yediririz diye merak ediyorsanız, açın şimdi "kandırıldık," diye ağlaşanların bir kaç yıl önce yazdıkları yazıları okuyun, bir iki taktik kaparsınız. Üstelik günü gelip devran tekrar dönerse hiç de öyle haysiyetsiz gibi "ne bilelim, kandırılmışız," falan demenize gerek yok. "Şaşırtmaç yaptık," dersiniz, o bile daha ilkeli. Ha tabii bir de adetullahtandır; kimse kusura bakmasın.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Nasıl da tatlı tatlı gülerdin yüzüme,*

Senden başkasını görmezdim"

-Nil Burak'ın şarkısından

● **'Hukuk' soyut olduğu için güzelce ele geçirip öldüremiyolar da o yüzden Baro Başkanı'yla yetinmek zorunda kalıyolar!**

● Rusya, tekrar VİZE koymakla yetinse gene iyi, bunun bi de FİNAL'i var...

● **Sadece parayı bulana denmez 'kapitalist' diye. Bazı kapitalist türü, henüz sahibi olmadığı parayı pek çok seviyo...**

● Üçüncü Dünya Savaşı çıkmış çıkmamış, çok da fark etmez. Sıradan bir üçüncü dünyalıya, her gün savaş zaten!..

Hayatımızın özeti: YAS+AK=YASAK!

● **Bu adama Sedef Adası'nı verelim, oranın Başkan'ı olsun, özerk olsun, o dahil hepimiz rahatlayalım...**

● Eskiden şiir okuduğu için hapse düşenin şimdi haber yaptıkları için gazetecileri hapse sokturduğu kainatın en büyük hapishanesi Türkiye...

● **Demokraside çareler, bürokrasi de sorunlar tükenmez!..**

● Yeni sezon, yeni bölüm, yeni seri bu kadar önemliyse, dünyadaki tüm dindarların hadise akışını takip edip müslüman olmaları gerekmez mi?!

● **Refi' Cevad Ulunay'ın kitapları, yazdan beri elimde. Her sayfası bi öncekinden şaşırtıcı detaylarla dolu 'Enkaz Arasında' adlı kitabını okuyorum şu an. Değişik milletlerden kapağı Paris'e atmış, genellikle zengin, mirasyedi, savurgan tiplerin inanılmaz maceraları. Bir tanesinden şöyle bahsediyor: "Kibar muhitlerde bulunmaktan, malumatlı adamlarla temas etmekten hoşlanmazdı. Muayen bir yatacak yeri olmamak, karnını tesadüflerin lutfiyle doyurmak eskiden beri heves ettiği bir yaşayışdı." Bahsedilen adam Cici Bey diye tanınıyor. İstanbul'da sarayda büyüyen Cici Bey, serseri hayatı yaşamak tutkusuyla Fransa'ya geliyor ve o kadar sefil oluyor ki, Nis'ten Paris'e yürüye yürüye iki buçuk ayda gidiyor. Nihayet, Paris'te eski saraylarındaki aşçıbaşı İsmail Usta'yla karşılaşıyor ve onun yanında bulaşıkçılık yapmağa başlıyor... Ulunay "Tacını tahtını kaybeden hükümdar da oradadır; memleketinden, mahkumiyetinden kaçan sahtekar, izini şaşırtan hırsız, hüviyetini değiştiren dolandırıcı da oraya sığınmıştır." diye anlatıyor Paris'i. Bu 'enkazdan' bir tip de Mısır'dan gelmiş olan milyoner bir paşa. Üzerindeki para iki milyon İngiliz Lirası, kıyafetse yerel. Büyük bir antikacı dükkanına girip, gayet kıymetli bir vazonun fiyatını soruyor paşa. Dükkancı, paşanın kıyafetini beğenmeyip "Çok pahalıdır, senin alacağın şey değil!" diyor. Paşa sakince elindeki bastonu vazoya vurup parçalıyor ve gene sakince konuşuyor: "Şimdi fiyatını söyleyiniz ki parasını vereyim!"**

● 'Şöyle bi uzanmak' yok, 'Uyumak' var...

● **Tekrar söylüyorum, 'Sevil Parfümeri' logosunu değiştirirse, düzenli alışveriş yapacam! Her görüşümde bi acaip oluyorum. Kişisel derdim yok, meselem grafik. 'Gratis' gayet güzel tasarlanmış örneğin. Hayır, olunca oluyo ya baya...**

● Şu dünyada gördüğüm en yaşlı bebek, piyanist David Helfgott... Sahneye koşa koşa, daha doğrusu zıplaya zıplaya çıkıyor... Telaşlı, sevinçli, şaşkın... Gene öyle coşarak, koşarak terk ediyor sahneyi... Dinmeyen alkışlarla, daha da heyecanlanarak dönüyor... Geçen hafta, hayatımda ikinci kez gittim konserine... Sayamadım, galiba beş kez döndü sahneye, her seferinde de harikalar yarattı... İçimden geçti valla "Bu bebek metroyu kaçırtacak bize" diye bir an... Daha önce izlediğimde, sahne seyirciye yakındı, ulaşabildiği herkesle tokalaşmış, sarılmıştı... Mümkün olsa gene yapacaktı aynı şeyi; sevgisi parmaklarından tüm hücrelerine yayılmış bir dev adam, dünyanın tüm insanlarına dokunmak isteyen... İnanmış adam çoğunluktur... Sadece David Helfgott bile yeter dünyamızı aziz bir yer yapmaya...

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

İltem Dilek

evgisize, sapmışa, vizzoya aldırmadan...

Esasına bakarsanız, dünyada hepimiz mülteciyiz...

Avrupa Birliği ile Türkiye arasında yeni fasıllar açıp
ıracağınıza, toplanıp hep beraber güzel bir fasıl dinleseniz de,
z girseniz müziğin muhteşem dünyasına...

**Aşırı çalışma hastasından 'iş orospusu' diye bahsetti biri,
klım çıktı...**

Uyku arasında bulunan espri, tam ne istiyosun benden? İnsan
asıl da ikna oluyo o esprinin güzelliğine. Yıllardır böyle bu.
İşte sonuncu uykuda gelen cümle: Bebeğin varlığı mucizeymiş (burası doğru), bebek mucize olduğu için, onun serçe parmağının adı da 'muciz' oluyomuş! Büyük harfle yazıyorum: MUCİZ! Ne ulan böyle bu. Hayır, nerden icabediyo?!

*ehennemde
nlatma varsa,
esin beyaz
oresandır...*

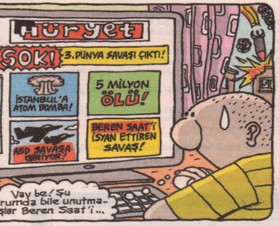
**● Eski zamanda, çok kısa cekete ne
d veriliyomuş peki? Aman diyim, sıkı durun. Ceketin adı
Göteküstü' imiş, bi sarsıldım duyunca...**

● Arkadaşım anlattı, Alaattin Çakıcı'ya çok benzeyen adam varmış. Cağaloğlu'ndan taksiye binmiş. Şoför "Hayrola reis, böyle tek başına?" demiş. Adam kısaca "Değilim" demiş. Şoför "Sen ne dersen o reis!" diye cevap vermiş. Varmışlar adamın dediği yere, "Olur mu ya" diye para almak istememiş şoför, adam "Al yahu şunu" deyince almış ama hala "Sen ne dersen o reis!" deyip duruyomuş...

● Çıkmayan kazı kazanın, "Burayı kazımayınız!" kısmını kazımayan kişinin T.C. nüfus cüzdanı geri alınır!

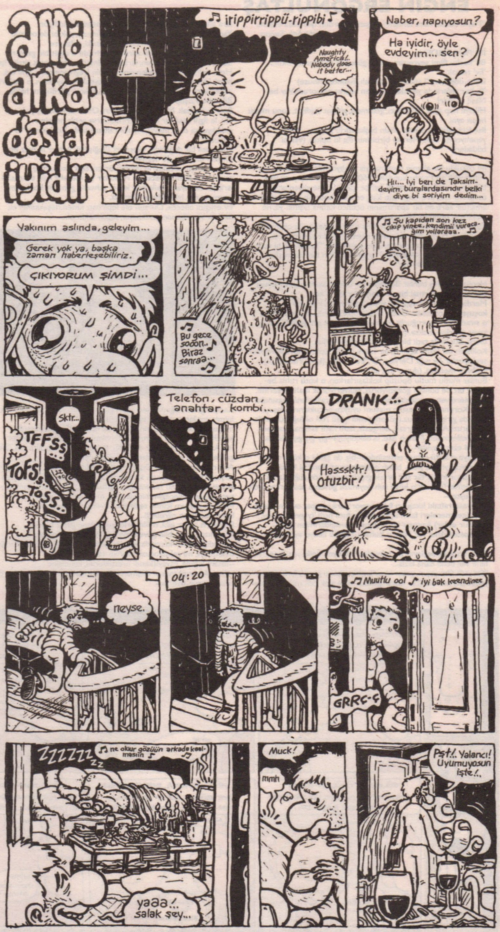
● 5, 12 ve 19 Aralık Cumartesi, Gümüşsuyu Park Otel'in Haz-
rfan Salonu'nda kabare var. (Başlangıç 21:30) Şirin Soysal ve
ora Çeliker müzik yapacaklar, ben de konuşacam işte gene...

vedatozdemiro@gmail.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Haydi abbas, vakit tamam;/ Akşam diyordun işte oldu akşam."
Cahit Sıtkı Tarancı

İKİ FİLM BİRDEN

Bir korku filmi seyrettim geçen gün, pek muhterem okur..
'Ev' temalı.
Daha doğrusu;"Lanetli ev," temalı.(haunted house)
Ya, her seferinde yeniden yeniden hayret ediyorum.Vay be!
Nasıl oluyor?
Hikaye hep aynı. Başlangıcı, gelişmesi, gidişat midişat, sonu monu hepsi aynı.
İlaç için, bari bir tanesi olsun başka türlü başlasa...Yok, yapmıyorlar öyle. Herşey birbirinin illa ki tıpkısı. (var bi bildikleri)

İki çocuklu bir ailenin taşınmasıyla başlıyor film. Ev desen, taa Hitchcock'un Psycho'sundan(1960)beri aynı o ahşap ev işte, biliyoruz--üç katlı, müstakil, bahçe içinde, o merdivenler, en üstte ıvır zıvırın olduğu çatı katı, en altta bodrum-- Üç kat şart ama.(bir kere de bir apartmanın üçüncü katına taşının ya, ne olur? Yok, olmuyor, olamıyor)
Sanki tek bir senaryo var. Herkes o aynı senaryo ile çekiyor. Lanetli ev temalı film çekmeye niyetlenen zat ı muhterem, gidip istiyor o senaryoyu, en son çekenden."Ya ben de bi tane çekicem, versene senaryoyu" "getir ama işin bitince, başka bekleyen arkadaşlar var"

Henüz taşınmış bunlar. Bakınıyorlar evin orasına burasına.(alık alık sırıtarak, normal bir ev sanıyorlar evi o ara)
Merdivenlerde bir aşşa bir yukarı, pür neşe, kıkır kıkır koşuşturan çocuklar. Onlar da bilmiyorlar tabi, nerden bilsin; o sırada, 'Ev', kuyruğunla oynanan bir köpek gibi gitgide, yavaş yavaş sinirlen-mekte. (dur sen şimdi bak,)
Gece. Bunlarda tatlı bir yorgunluk, mahmurluk.
Kolilerin bir kısmı açılmış, bir kısmı henüz açılmamış. Ebeveynler sevişiyorlar.Ay ışığı. Derken, 'O', 'Ev'in ruhu,(kötü ruhu yani) başlıyor mesaiye. (durur mu, ah)
Bunlar mutlu mutlu öpüşüp koklaşırlarken, o kötü ruhla beraber biz de bunları gözetliyoruz, dalıveriyoruz mahremlerine. (bir merdiven parmaklığı, bir direk mirek arasından/arkasından tabi) Korunmasız, masum masum uyuyan çocukların odasına falan da girip çıkıyoruz.(gözetleyenin kötü ruh olduğunu nerden anlıyoruz? Ayarsız, sarsak, dengesiz, hafif hafif sallanan kamera hareketlerinden. Evet, o işte, o, bakınıyor)--gıy gıy gıy, pis pis, içimizi ezen yaylılar--
Biz niye o kötü ruhun ensesinden--biz de sanki o kötü ruhun bir parçasıymışız gibi-- bakıp gözetliyoruz? Kendini kötü hissediyor insan. Bir suç ortaklığı(içimizdeki kötülüğe de mi oynuyorlar?)--hem o kötü ruh neyimize güvenip bizi yanına aldı? Herneyse.--
İlk icraat; raftaki kitapları falan atıyor yere pat pat ev. Sinirlendi biraz, çekmeceleri falan açıp kapıyor hızlı hızlı. (yapma öle ev, bozulur onlar) Azıtıyor iyice. Banyo musluklarından kanlar akıtmasına daha var, Hele o buharlı, buğulu banyo aynaları...

Tıpkı bu şekil başlayıp, bu minvalde ilerleyen belki yüz tane ev filmi var, belki daha fazla...
"Siz ev'li film yapın, yeter ki ev'li olsun, konu monu farketmez, yapın. Biz her şekilde koşar geliriz" diye açık çek mi verdi bunlara ahali? (dünya ahalisi)Demek ki hepsine gidiliyor.
Yapanlar da çaktı meseleyi tabi,(zaafımızı), yok bi de oturup konuyla mı uğraşacaklar. Öyle gibi sanki, yalan mı?
İşte, ben mesela, ben de verdim herhalde o çeşit bir garanti falan, bilmeden etmeden, farkında olmadan. Baksanıza gittim işte. Hem de/üstelik, gitmeden önce filmin fregmanında, o aynı evi, mevi, kan akan banyo musluklarını, aynaları maynaları, o herbirini yüzer kere görmüş olduğum şeyleri, tekrar gördüğüm halde. Bile bile. Koşup bilet aldım.
Bize müstahak. Ne yapsalar hakları. Onlarda kabahat yok.
'Ev' le ilgili nasıl bir karın ağrımız varsa artık, nereleri gıdıklıyorsa o ev mevzusu, bilinçaltlarımızda. Koşuyoruz 'Ev' duyunca.
Peki nasıl bir değişiklik yapsalar? Değişiklik istiyor muyuz biz? Ondan da emin de değilim ha pek.
--gece açılan çocukların üstünü örten, açık unutulmuş muslukları falan kapatan iyi ruhlu bir ev, mesela? Aile bütçesini israftan koruyan...Valla ben kendi şahsıma gene de korkarım, istemem öle iyi ruhlu ev falan da.
Ev evliğini bilecek. Dursun öle kıpırtısız lütfen.*(teşekkürler ev, özel bir şey yapman gerekmiyor, sağol–sakin ol–)*

Kaçıp sığınabildiğimiz, kendimizi güvende hissettiğimiz tek alan; inimiz, mağaramız, (ana rahmimiz)evimiz,
meğer, orada bile, O(evimiz), o bile, doğasında bize karşı bir, kötülük, bir kin, bir nefret, bir tehlike barındırıyormuş meğer ha? Amman! Öyle diyor o filmler sanki bizim bilinçaltımıza işte, galiba... (sinsi sinsi fısıltılarla, kaş göz ederek)
Ana rahminin ihaneti. Dış dünyanın tehlikelerinden kaçıp annene koşuyorsun, ama annen sana bıçak çekiyor, gibi bir şey. En fazla güvende olduğunu zannettiğin, sığınacağın alanın(barınağın) ihaneti. (güvenebileceğim bir alan var mı ey ayna!)--kaldı mı?--
Modern toplum içinde tedirginliklerimiz, korkularımız, konumumuzun eğretiliği...
Rüyalarla arınır gibi, o filmlerle, en güvendiğimiz biricik alanımızın, onun bile güvenilmezliği ihtimali hakkındaki o bilmediğimiz korkumuzla güya yüzleşip, o korkuyu hayatımızdan defetmeye mi çalışıyoruz? --sanki--(sen de mi?Ev!)
--insanı insana, eşyayı(kendi ürettiklerini, kendisine yabancılaştırıp) insana düşman eden kapitalizm. Dinle, senden de sözediyoruz, uyuma--

İşte elinde çantası kahvehane kahvehane gezen tansiyoncular gibi, gezici (sahte) psikanalistinizin (şaibeli) açıklamaları bu şekil arkadaşlar. Benden bu kadar.*–meraklısı Jung'un(kendi gördüğü bir rüyadan yola çıkarak)*rüyalarda görülen evlerin üst katlarının üst bilinci, alt katlarının bilinçaltını simgelediğini *falan anlattığı* kitaplarına bakabilir,--o evler meğer *neden tek katlı olmuyormuş?*
–(rüyada görmek/sinemada görmek)–

İKİNCİ FİLM

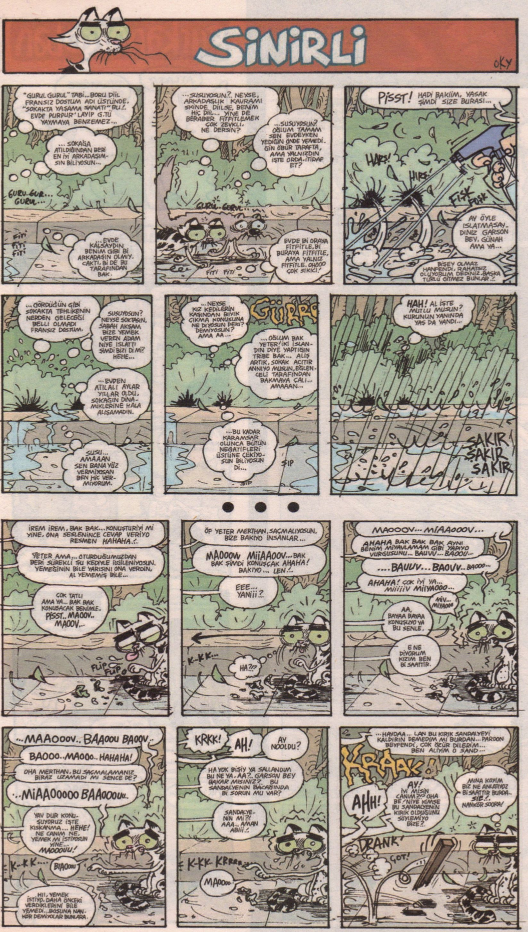
İkinci film, bir bilimkurgu.(seyrettim onu da, bu ara)
Bir fakir ülke bilimkurgusu bu. Zamanda yolculuğu mümkün kılan bir makine var filmde arkadaşlar. Bir zaman makinası. Fakat, fakirliğin gözü körolsun işte.
Makina sadece onbeş dakika geriye gidebiliyor. (yo, komedi falan değil) Gidemiyor daha fazla.
Çok masrafsız. Herşey aynı. Sadece onbeş dakika öncesini inşa edicen.(ohh)
Ne geçmiş zamanların evleri, eşyaları, dekorları, nakışlı işlemeli kostümleri, mimarisi falan gerekiyor, ne de geleceğin uçan kaçan arabaları marabaları.
Ama işte aşırı güzel se-naryo gerekiyor bu sefer de.(hayat zor)
Senaristleri kırbaçlamışlar mı naapmışlar, valla çok çok iyi bir iş çıkmış ortaya.(nerden baksan insan emeği daha ucuz, yüklen senariste) Normal, düz filmden bile çok daha masrafsız olabilmiş film. Nasıl olsa senaryo ilginç diye bu sefer, normal filmlere sıkıcı olmasın diye konulmak zorunda kalınan, başka başka gösterişli evler, manzaralar, şehirler mehirler, kaçmalara kovalamacalara bile gerek kalmamış. İyice hesaplı olmuş film.
Bir tozlu bayır, üç beş ağaç iki ev. Helal olsun.
Hoş, fakir dediysem. İspanya.
Bize göre fakir değil. Abd'ye Hollywood'a göre falan fakir ha, yanlış olmasın.
Elalemin parasıyla övünüyor gibi mi oldum biraz sanki?--(dünyayı kurtaran adam)'ı imal etmiş bir ülkenin ferdi olarak--
Eskiden fakir mahallelerde buna benzer bir övünme şekli vardı. "bunun bir üst modeli bizim bir arkadaşta var, hem rengi daha hoş" falan gibisinden. --şık, son model bir arabaya rastlamış fakir semt gençleri--
Herneyse...Yerim bitti.(yerim dar, yenim dar)
Bitirirken, "zaman yolculuğu" üzerine iki kelam edip öyle gidicem.(nereye gidiyorsam?)

"Geçmişe yolculuk"u anlamıyorum ben arkadaşlar.
Biraz ters bana. Sanki arsızlık gibi. Hakkına razı olmamak gibi. --olursa zaten, ültra zengin, güçlü ülkeler icad etmeyecek mi o yolculuğu?--
Kardeşim, bugünün her türlü nimetini, kaynağını, falanını filanını, dalmış talan etmişsin/ediyorsun zaten.(iştahın meşhur)
Dedenin dedesinin sofrasındaki pirzolaya da mı göz diktin?
Gidip onu da mı yiyicen?
"Geçmişe yolculuk" Mezardaki ölünün dişini çalmak gibi biraz.
Bırakın geçmişi rahat uyusun.
Geçmiş zamanın elması, geçmiş ağacın dalında kalsın. Düşsün, geçmişin kuşu, geçmiş zamanların atı yesin onu.
Yalan mı konuşuyorum?

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Beni dev kırtasiyenin kapısından içeri salınız.

Amansız duygular bir anda dört bir yanınızı sarabilir. İnsan böyle şeyleri duyunca Kayahan şarkısı zannediyor ama değil. Hem bir türlü akmayan zaman, hem de boşa geçen günler aynı anda dert olabilir. Bunlar Kayahan şarkısı değil, bunlar olabilir. Üzüntüden suratınıza ifade vermek bile zor gelirken sırf vücut istiyor diye kaka yapmak zorunda kalabilirsiniz. Tuvalette moralsiz oturup " kakam bitsin de gideyim" diye düşünmek kadar üzücü bir şey var mıdır? İnsanlar bu duyguları yaşıyor maalesef. En iyilerimiz bile, en çok spor yapanımız, en çok maaş alanımız bile kulağından beyin sıvısı gelen akrabasını hastanede ziyaret etmek zorunda kalabilir. Özel hastane de olsa, akrabanız özel odada kalıyor da olsa bir akrabanın kulağından sıvı gelmesi moral bozucu bir olaydır, moraller bozulur. Hastanenin hasta yemekleri çok güzel olabilir, akrabanız sadece boruyla beslenebildiği için o yemekleri yiyemeyebilir. Odaya gelen hastane yemeği anlık bir sevinç yaratacağı, kasvetli havayı biraz dağıtacağı, konuşacak bir şey bulamayıp birbirlerinin suratına ve duvarda asılı olan, sesi sessize alınmış televizyona bakmak zorunda kalan akrabalara en azından konuşacak bir şeyler vereceği yerde herkesi daha da çok üzer, akrabanızın karısı plastik kaptaki tuzsuz sebze çorbasına bakıp da ağlayabilir.

Hastane yine de o yemekleri özel odasına getirir çünkü oda fiyatına dahildir. O zaman keyifsiz de olsa o yemekleri siz yersiniz. Tüple beslenen bir akrabanın çorbasını, devamlı ağlayan karısının yanında yemeye çalışmak sizi bilinmeyen bir duygu coğrafyasına sürükleyebilir. Çorbayla vücudunuza giren vitamin ve besinler "acaba şu an kadının yüzüne baka baka çorba yiyerek ayıp mı ediyorum?" diye düşünürken kaygıdan yok olur gider. Tatsız duygular dört bir yanınızı sarabilir, "ben beş dakika aşağı ineyim, biraz hava alayım, bir kahve sigara içip geleyim" diyebilirsiniz. İşte bu yapabileceğini en büyük hata olur, çünkü herkes bilir ki yemek üstüne kahve ve sigara içmek otomatik olarak insanın kakasını getirir. Ne yapabilirsiniz? Ya hastanenin ortak tuvaletini kullanacaksınız, ya da hasta akrabanızın kaldığı özel odadaki tuvalete gireceksiniz. Sanki moralinizi sonsuza kadar bozmak üzere size kurulmuş bir duygu kumpası.

Önce hastanenin ortak tuvaletine baktım. Çok pis değildi ama kabinlerin arası duvarla ayrılmamıştı, yabancı filmlerde gördüğümüz tarzda altta üstte boşluk olacak şekilde modern tarzda suntayla ayrılmıştı.

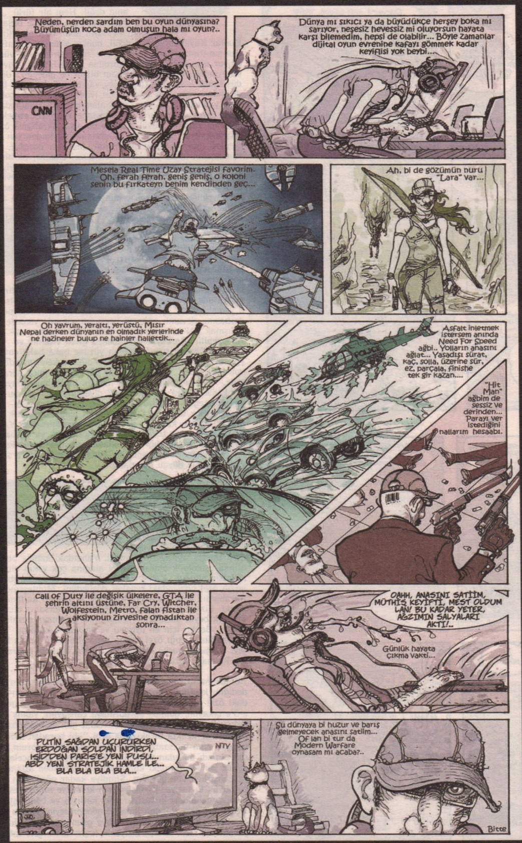

Yanındaki kabine biri otursa psikolojik olarak kişisel alanına çok yakın olur, rahatsız olursun. Kulağından beyin sıvısı akan akrabamızın özel odasındaki tuvaleti düşündüm. Muhteşemdi. Akrabamız zaten sondaya bağlıydı, o tuvaleti kullanmıyordu. Siz ne kadar üzgün ve moralsiz olursanız olun, analitik beyin durmuyor; hesap kitap yapmaya devam ediyor. Benim için en uygunu ve en güzeli kakamı akrabamın yattığı özel odada yapmaktı. Akıl başka bir şey, duygular başka bir şey söyleyince insanda mutluluk kalmaz, huzur gider.

"Bütün hafta sonu bana yeter, pazartesine bile kalır" dediğim keyfimin, huzurumun tamamını e-5 kenarındaki özel hastanede bırakıp çıktım. Bilinçsiz yaya gibi e-5'e çıkayım, dolmuş durdurmaya çalışayım, yanlış dolmuşlara bineyim, gerçek bir cahil gibi evimden kilometrelerce uzakta bıraksınlar beni "abi buradan otobüs geçiyor ama bu saatte otobüs var mıdır bilmiyorum, sen olmadı buradan yürürsün" diye. Böyle düşünceler içinde yol kenarındaki korkulukların üzerinden atlamaya çalışırken onu gördüm. Şimdiye kadar gördüğüm en büyük kırtasiye. Kırtasiyelerin kırtasiye malzemesi almaya geldikleri kırtasiye. Dört katlıydı ve bomboştu. Beni içeri alın, yanıma kimseyi göndermeyin. Kimse yanıma "siz ne bakmıştınız" diye gelmesin. Buna ihtiyacım var. Beni dev kırtasiyenin kapısından içeri salın.

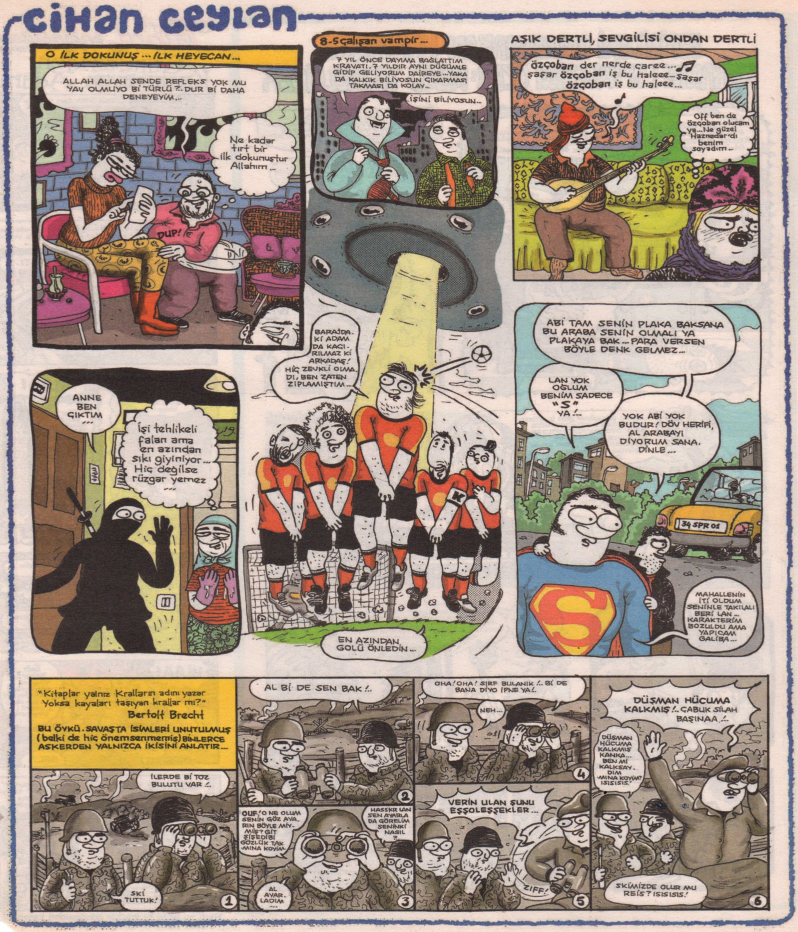
PSİKOZ

KENAN YARAR

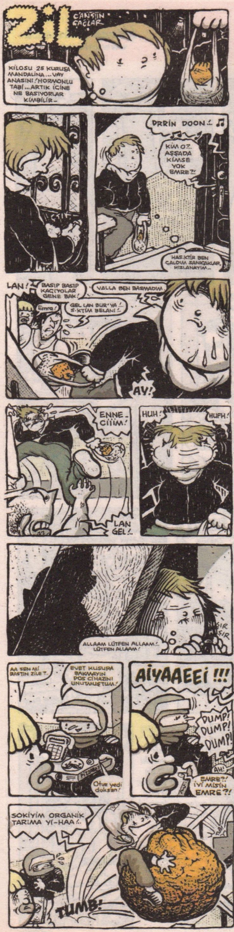

Furkanözçoban

CİHAN CEYLAN
O İLK DOKUNUŞ ... İLK HEYECAN ...
ALLAH ALLAH SENDE REFLEKS YOK MU YAV OLMUYO Bİ TÜRLÜ ?.. DUR Bİ DAHA DENEYEYİM ...
Ne kadar tırt bir ilk dokunuştur Allahım ...
DUP!
8-5 çalışan vampir ...
7 YIL ÖNCE DAYIMA BAĞLATTIM KRAVATI. 7 YILDIR AYNI DÜĞÜMLE GİDİP GELİYORUM DAİREYE ... YAKA DA KALKIK BİLİYOSUN ÇIKARMASI TAKMASI DA KOLAY ...
İŞİNİ BİLİYOSUN ...
AŞIK DERTLİ, SEVGİLİSİ ONDAN DERTLİ
özçoban der nerde çaree ... şaşar özçoban iş bu haleee ... şaşar özçoban iş bu haleee ...
Off ben de özçoban olucam ya ... Ne güzel Haznedar'dı benim soyadım ...
BARAJDAKİ ADAM DA KAÇIRILMAZ Kİ ARKADAŞ! HİÇ ZEVKLİ OLMADI, BEN ZATEN ZIPLAMIŞTIM ...
EN AZINDAN GOLÜ ÖNLEDİN ...
ANNE BEN ÇIKTIM ...
İşi tehlikeli falan ama en azından sıkı giyiniyor ... Hiç değilse rüzgar yemez ...
ABİ TAM SENİN PLAKA BAKSANA BU ARABA SENİN OLMALI YA PLAKAYA BAK ... PARA VERSEN BÖYLE DENK GELMEZ ...
LAN YOK OĞLUM BENİM SADECE "S" YA !..
YOK ABİ YOK BUDUR! DÖV HERİFİ, AL ARABAYI DİYORUM SANA. DİNLE ...
34 SPR 01
MAHALLENİN İTİ OLDUM SENİNLE TAKILALI BERİ LAN ... KARAKTERİM BOZULDU AMA YAPICAM GALİBA ...
"Kitaplar yalnız Kralların adını yazar Yoksa kayaları taşıyan krallar mı?"
Bertolt Brecht
BU ÖYKÜ. SAVAŞTA İSİMLERİ UNUTULMUŞ (belki de hiç önemsenmemiş) BİNLERCE ASKERDEN YALNIZCA İKİSİNİ ANLATIR ...
İLERDE Bİ TOZ BULUTU VAR !..
SKİ TUTTUK!
AL Bİ DE SEN BAK !..
OUF! O NE OLUM SENİN GÖZ AYARIN BÖYLE MİYMİŞ? GİT ŞİŞEDİBİ GÖZLÜK TAK -MINA KOYIM
HASSKR LAN SEN AYARLA DA GÖRELİM SENİNKİ NASIL ?
AL AYARLADIM ...
OHA! OHA! SIRF BULANIK !.. Bİ DE BANA DİYO İPNE YA !..
NEH ...
VERİN ULAN ŞUNU EŞŞOLEŞŞEKLER ...
ZIFF!
DÜŞMAN HÜCUMA KALKMIŞ !.. ÇABUK SİLAH BAŞINAA !..
DÜŞMAN HÜCUMA KALKMIŞ KANKA ... BEN Mİ KALKSAYDIM -MINA KOYIM? ISISISIS!
SKİMİZDE OLUR MU REİS? ISISISIS!

ESPİRİLERİ BULAN: HAKAN KARADENİZ
HAKANIN ESPİRİLERİNİ ÇİZEN: MEMO TEMBELÇİZER
N'OLDU? ÖLDÜM MÜ BEN ŞİMDİ? TÜH YAA, KEŞKE DÜĞME ATSAYDI DA ÖYLE ÖLSEYDİM!..
HAH BEN DE ONU DİYODUM. KETILIN DÜĞMESİ ATSIN DİYE MAL MAL BAŞINDA BEKLEDİĞİN ZAMANLARI GERİ VERİYORUZ FİKRET! GİT ONBEŞ GÜN DAHA YAŞA GEL!
GBÜRRRR
FOKO FOKO FOKO
VALLAHA MI?..
LAN YÜRÜ! ŞAKADAN DA ANLAMIYOSUNUZ... İYKİ Bİ ÖLÜYOSUNUZ MNAKYIM!..
BURRR
KAÇ TANE SİGARA MARKASINI BİLİYOR VE HAFIZANDA TUTUYORSUN EKREM?.. KAÇ TANE ÇİKOLATA MARKASI?.. KAÇ TANE ARABA?.. KAÇ BEYAZ EŞYA, İÇECEK, BİSKÜVİ, VIRT ZIRT MARKASI HAFIZANDA?..
AT ŞİMDİ HEPSİNİ BİRDEN BAKAYIM AKLINDAN!..
AAA!.. Bİ TEK İLKOKUL ÖĞRETMENİM KALDI... PIRIL PIRIL OLDU KAFAM...
İYİ OLDU İYİ.. SESSİZ SAKİN OLDU ORTALIK!
SENE 2042
SAYIN BAŞKANIM, SON İSTATİSTİKLERE GÖRE ÜLKEMİZİN YÜZDE KIRKI OYUNCU, YÜZDE OTUZBEŞİ DJ, YÜZDE YİRMİBEŞİ DE FOTOĞRAFÇI OLDU!.. GERİ KALAN BÜTÜN MESLEKLER ÖLDÜ...
GUBBAK GUBBAK
ACUVVİKE ACUVVİKE
E BİZ HANGİ GRUPTA OLUYORUZ O ZAMAN?..
BAŞKAN SEN İKİ YILDIR DJ'SİN.. BEN DE OYUNCU OLDUM YA!
DOĞRU YA LAN! BENİM KAFA GİTTİ Bİ AN!
VER EDİYORUM BMP'İ!
YASLA BAŞKAN!
CUMHURBAŞKANI
GUPS GUPS GUPS
GUVU GUVU GUVU GUVU
GUPS GUPS
SELAM, OĞUZ ATAY'IN TUTUNAMAYANLAR'INI BİLİR MİSİNİZ?
EVET!
KBAMM
HEP YANLIŞ KADINLARI SEÇİYORUM...
VER ŞU MNAKODUMUN TELEFONUNU BANA!
HA? N-NE?..
VAPURDA MARTI VİDEOSU ÇEKE ÇEKE EVRENDEKİ BÜTÜN CİGABAYTI TÜKETTİN, BİZİM PARALEL EVRENİN CİGABAYTTAN YEMEYE BAŞLADIN AYIOĞLUAYI!
HAGAAK
GAK
Bİ DE BÖYLE ÇEK
Bİ DE SİMİT ATARKEN ÇEKEYİM, SON!..
HAGAAK HAGAA AN
HAGAN GARADEM!?
VER KARA DELİĞE ATICAM ONU!..
HOŞORO FOŞORO FOŞO

Tribal enfeksiyon sunar
Gündemden Kaçamayan Adam
DEM VUR DEM VUR
Fokur fokur
Gündemden dem vurmayı kesip oyunumuza dönsek artık arkadaşlar...
DEM VUR!
DEM VUR!
İşte, kahvede, parkta, otobüste günboyu gündemden kaçamadığı yetmezmiş gibi, o gece rüyası da yoğun gündem bombardımanı altındadır...
BOMM
TAZE GÜNDEM
YOO!
HITI-TI-TI
TAZE GÜNDEM!
ZIG.
TAZE GÜNDEM!
ZAG!
OH! Nihayet ormana gidip izimi kaybettirebildim! Hehe!..
Puhu hu...
HiAA!
Eğer ben de gündemden kaçamayan adam'sam bu da kavramsal zam kazığından başka bişey değil!
Derhal burayı terketm.... Fakat?!
HARR!
Olamaz! Enflasyon canavarı...
HiAA!
Eeh Yeter!.. Yine mi gündemle rüyalandın be! Ama ben senin çareni biliyorum ...
GEL!..
AL! 1984 yılına ait Tercüman gazetesi!.. Hem de tüp izli ve kupkuru...
Oh çıtır çıtır!
Oh! Gorbaçov var! Kafasındaki lekeyi biraz daha inceleyeyim!
Tercüman
Özal
Hadi bu gece bi şekilde gündemden kaçabildi. Fakat yarın sabahki taze gündem?..
info@cengizustun.com

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Aralık 2015 | Sayı: 431

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Pisboğaz
ZRRRR
ZRRRR
...
ÇOK ISRARLI, ÇİŞİ GELMİŞ GİBİ ÇALIYO ZİLİ
ELÇİN, İSTERSEN BEN AÇIYIM KAPIYI
DUR... DUR SEN
SEVGİLİSİYSE, SABAHA KADAR KENDİNİ DOLDURUP GELMİŞTİR, FIGHT CLUB'A ÇEVİRMEK İSTİYO BURAYI
DONLA FIRLAMIYIM BARİ SOKAĞA !...
NİYE AÇMIYOSUN KIZIM YAA KAPIYI?!
UYUYODUM
NUR GELMİŞ !...
ESKİ SEVGİLİSİ GELSEYDİ DAHA İYİYDİ
NERDE O?
KİM?
DÜN AKŞAM BURAYA BİRLİKTE GELDİĞİM...ADI NEYDİ YA?
BEN NERDEN BİLİYİM .?.
ÇARŞAFI BAĞLAYIP AŞAĞI SARKSAM?
ÜÇÜNCÜ KATTA ASILI KALIRSIN SUCUK GİBİ !...
DRRİ DRRİ
?!
OO, KİM VARMIŞ BURDA?
HEEY! ORASI BENİM YATAK ODAM !...
!
VAAY, BİR BEN EKSİĞİM BURDA!
DRRİ DRRİ
NE DOYUMSUZ KARISIN LAN SEN! ÜSTELİK SEVGİLİNİ GÖNDERİP BAŞKASINI ALIYOSUN YATAĞINA
AYIP YAA AYIP!
HAHAHA
DİNİME KÜFREDENİN İMANI OLSA!
ANNEM ARIYO DİYİP SEVGİLİSİNE KOŞAN BİRİ Mİ DİYO BANA?!
YAA SANA, İNANAMIYORUM
ASIL SEN ŞU MANZARAYI İZAH ET BANA!
HADİ CANIM HADİ, SABAH SABAH BAYAA RÜZGAR YAPTIN
GİT BİRAZ DA TWITTER'DA AĞLA, İNSTAGRAM'A BUĞULU FOTOĞRAF KOY... RAHATLARSIN ...
OFF! NE SIKICI KAVGA EDİYOLAR
TOPLA BU DİYALOGLARI TELEVİZYONA DİZİ YAP EN AZ DÖRT SEZON ÇIKAR ...
ONU YAPAN SENSİN
YAHU BİR FAV'A VERİCEN NERDEYSE!
SEN NE DİYOSUN .?.
HI? BEN Mİ .?.
YOO, BEN BARIŞSEVERİM
İKİ KIZIN SENİN İÇİN KAVGA ETMESİ HOŞUNA GİTTİ Dİİ Mİ?
...
YANİ Bİ LAFIN YOK MU?
ÜÇLÜ YAPALIM
DEMİYCEM TABİ
NE DESEM BOŞ, GENELLİKLE DİŞİ SEÇER ÇÜNKÜ
YA ERKEK NE YAPAR .?.
KISMET... DER
TİPİK TUTTUN KAFASINI DURUMU
SİLAHLAR SANA ÇEVRİLDİ !...
KAÇ
NEREYE GİDİYOSUN ?!
ACIKTIM... GELSENİZE BİRLİKTE KAHVALTI YAPALIM ARA KAFE'DE
OLDU, İYİ GÜNLER... GÖRÜŞÜRÜZ
GÖRÜŞÜRÜZ MÜ?
...
...
OHHH... SIYRIK ALMADAN ATLATTIM
BU B.KTAN MAHALLE BİLE GÜZEL GÖRÜNDÜ GÖZÜME
GÜNAYDIN
...
Dargeçit MARKETİ
SELAMIN ALEYKÜM
VE ALEYKÜM SELAM
TAKSİ DURAĞI NERDE ACABA?
TAKSİ Mİ?
OTOBÜS DE OLUR
NERE GİDİCEN SEN?
NEYSE HAYIRLI İŞLER
NE AKSİYON DOLU BİR SABAHTI
İKİ SAMİMİ ARKADAŞIN ARASINA GİRDİM
SADECE BİRİNİN
ÇOK AYIP
AFİYET OLSUN, BİTİRDİN Mİ KAHVALTINI YOKSA?
?
AA NİYE ŞAŞIRDIN, SEN ÇAĞIRDIN YA
...DÜN GECE SEN KALKIP GİDİNCE ÇOK ÜZÜLDÜM
ÜZÜLDÜN MÜ?
BİRAZ DA KIZDIM
HII?
SONRA ...
SONRASINI GÖRDÜM ZATEN
YAA AÇIKLIYO Bİ DE SALAAK ...
KIZGINLIKLA YAPMIYO MUYUZ Bİ SÜRÜ ŞEYİ .?.
...
EE?
NAAPICAKSIN BUGÜN?
HİİÇ
HADİ BANA GİDELİM
ANNEN?
GİTTİ O
BENİM EV YAKIN, BANA GİDELİM
ANNEN?
Aşk arayan biri ile kısa süreli ilişki peşinde olan arasındaki fark, iştahlı ile pisboğaz gibidir. İlki kulağa hoş gelse de doymak bilmez kocaman midesi vardır. Dibini sıyırıp kalkar masadan. Diğeri malum, ağzı boş kalsın istemez. Sevgi ise her akşam evde pişirilip yenen düzenli yemektir.
SAKIN FACEBOOK'A KOYMA!
FEYS'İ TEYZELER ELE GEÇİRDİ İNSTAGRAM'DA PAYLAŞICAM ...
OLMAZ!
NİYE? SEVGİLİ DİİL MİYİZ?
NE ZAMAN SEVGİLİ OLDUK?!
...
EVE GİRDİĞİ ANDA
-SON-

UYKUSUZ
10 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2015/50 No: 432
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

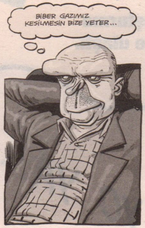
RTE'ye hakaretten soruşturma açılan kişi sayısı 1300'e ulaştı.

Tayyip Erdoğan, Rusya'yla yaşanabilecek doğalgaz sıkıntısı için, **"Biz hayat boyu doğalgazla yaşamadık, biliyorsunuz. Bu millet çileye alışık bir millettir"** dedi.

Rusya'nın doğalgazı kesmesinden korkuluyor...

Necip Hablemitoğlu suikastinin dosyası 13 yıl sonra yeniden açıldı.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte yine meteorolojonin "Soğuklar geliyo" diye ortalığı ayağa kaldırıp, geçen sıcak havaların ardından "Biz öyle bi şey demedik, diyerek inkar yoluyla siyasete özendiği bir haftayı daha geride bıraktık ve birbirimizle kavuştuğumuz o çok kıymetli dakkalar başladı...

Rus savaş gemisi, tam burnunda elinde bazoka tutan bi askerle, boğazdan geçti... İyi ki karadenizli vatandaşlar görmedi onu, kırmalının fişeklerini g*tünde patlatırlardı.. Rus'un kırosu hiç çekilmiyo lan.. Koca savaş gemisi, her tarafından silahlar fışkırıyo.. Gitmişler geminin burnuna daly***ğın birini koymuşlar.. Pimaş borucuları gibi etrafa poz kesiyo.. Hadi karadenizliyi geçtim, ya Esedullah timden biri görse.. Siyah fırçayla g*tüne "devlet buradaydı" yazıp öyle yollarlardı memleketine. Çoluğumuz çocuğumuz var oralarda yaşayan ayı rus... Kime artistik yapıyosun bizim boğazımızda elinde bozukayla... Gerçi elinde skyle kiev otobüsünde fuhuş turizmine giden vatandaşlarımızdan farkı yok... Amma, bir erkek tuttuğu ski omuzladığı zaman ondan bicaz daha fazla korkucan..

Benim oğlan "Türkiyede dikkatim bozuluyo diye eğitimime italyada devam ediyorum" demiş italyan gazetesine.. Valla doğruya doğru.. Eğitim hayatını Türkiye'de sürdüren vatandaşlarımızın Allah yardımcısı olsun.. İnternet denen s*k, makineli tüfek gibi büzüğü olan bir tavukmuşçasına, her gün yeni bi şey yumurtluyo.. "Onu gördün mü, bunu seyrettin mi, şunu laykladınmı"yla geçiyor ömür.. Ha italyada yok mu? Var.. Ama İtalyanca bilmeyince uzak kalmış oluyosun otomotmatikman...

Irak bize atarlandı.. Ben onların bi ülke olduğunu unutmuşum lan.. Hani "AA, sen burda mıydın?" diye şaşırılır ya... Öyle şaşırdım.. "Askerini çeksin ülkemden yoksa natoya şikayet ederim" diyo.. Buyur.. "Nato" benim.. Et şikayetini..

Ruslar, ailecek işid petrolü sattığımızı idda etti.. Aklıma TRT'nin ilk yıllarında seyrettiğimiz "Dallas" dizisi geldi.. Yani Türkçesi "Dallamalar".. Dizi petrol satan bi aileyle ilgiliydi.. Başrolde "CEYAR" vardı.. Kötü adam.. Ama başrol.. Diziden ceyarı çıkar kimse izlemez... Dallas'ı izlemekten sıkıldıysanız başka diziler de var.. Mesela CHP'den "Gerçek kesit", MHP'den "Kurtlar Vadisi", HDP'den "BreakingBad"... Çevir kardeşim kanalı... Ayrıca iki tane de web kanalı var.. Adnan hoca ve cemaat... Sırlar dünyası... Tülay..

Muhtarlarla buluşuyorum.. Gündüz obamalarla, merkellerle buluşuyorum, gece muhtarlarla buluşuyorum.. Benim için hepsi bir.. Hepsine muhtar muamelesi yapıyorum..

Sokağa çıkma yasakları devam ediyor.. 12 eylül'de vardı böyle sokağa çıkma yasakları. Tam Dallas dizisinin yayınlandığı sene. Ne alaka diyeceksiniz.. Bi alakası yok ama tadı aynı.. 1980'le 2015'in bi meyve olduklarını düşünün.. Tatları aynı... İnşallah bu yediğimiz meyvedir.. Başka bi şey olmasında..

VATANDAŞA SORDUK: gazeteci

Küssüvey BAKRİ (42):

Gazeteci dedikodunun esnafıdır.. İlgini çekicek haberleri bulup satmaya çalışır sana... Sonra zaman içinde haberciliği unutup "ilgisini çeksem yeter" kafasına gelmiştir bu meslek ve bir şova dönüşmüştür.. Günümüz gazeteciliği, gazetecilik mesleğinin sahnelendiği bir tiyatrodur.. Ne kadar gazeteci varsa ana koyim..

Kurtulbahir HÜSEYİN (38):

Gazetecilik madencilik gibi tehlikeli bir iş... Vurulabilirsin, bombalana bilirsin, hapse atılabilirsin.. Ama "Ben madeni dışarıdan alacağım, ocağa gireni sksinler" diyosan, bu tehlikeleri bertaraf edersin. Böyle gazetecilik garsonluğu andırır.. aşçının çıkardığını servis eder.. Fest fud... Arda sarı karıya kaydı mı kaymadı mı?.. Misal.. Mideni yormaz..

Samanyolu TİVİLİ (31):

Yandaş gazeteci diye bi şey var bizde... Yoldaş değil.. Yandaş.. Yani Yancı gibi.. Minibüs şoförünün yancısı.. Aynı hattı bütün gün döner dururlar.. Zaten gazeteci dediğin yanlayacak bi şey bulamazsa yalnız kalır.. Başka çeşitlerde var yurdumuzda.. Muhafazakar gazeteci, solcu gazeteci, paralel gazeteci, ahmet hakan, vb... Pis meslek..

Can Dündar ve Erdem Gül, ifade özgürlüklerinin ihlal edildiği ve AİHM kararlarına uyulmadığı gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurdu.

Türkiye'deki her 3 evlilikten birinin çocuk evliliği olduğu ve 181 bin 36 çocuk gelin bulunduğu açıklandı.

Cesedi polis aracı tarafından sürüklenen Hacı Lokman Birlik'in bedeninin talimatla bağlandığı ve özellikle kamera kaydı yapıldığı ortaya çıktı.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Kandilli Rasathanesi'nden gelen "Simav'da yaşanan deprem 5.9 büyüklüğündedir" açıklamasını beğenmeyen Cemil Çiçek, **"Bize göre deprem 5.7 büyüklüğündedir,"** diyerek bilimi yeneli **4 yıl,**

Bakan İdris Güllüce, Tuzla'da yapılan bir kültür merkezine kendi ismini vererek ismini yaşatma işini kendi kendine halledeli **10 yıl,**

Fenerbahçeli Ümit Özat, **"Sparta Prag'ı Sparta'da yeneceğiz"** diyerek Çek coğrafyasında ufak bir değişiklik yapalı **11 yıl,** (Not:Yendiler.)

Sağlık Bakanı Osman Durmuş'un bir hastane açılışı sırasında steteskopla muayene ettikten sonra **"Bir şeyin yok"** teşhisi koyduğu hastada bağırsak kanseri çıkalı **14 yıl,**

AKP'nin kuruluş aşamasında, Tayyip Erdoğan THY'nin Skylife dergisinde gördüğü "ampul" resmini çok beğenince, Abdullah Gül'ün tercihi **"ayçiçeği"** saf dışı kalalı **14 yıl,**

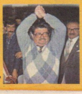

400 bin işçinin greve gitmesine çok sinirlenen Tansu Çiller, **"Halkın parasını işçiye vermem,"** diyeli 22 yıl,

Milli Piyango İdaresi **"Kazı Kazan"** oyununu piyasaya çıkaralı 26 yıl,

Turgut Özal'ın mitinglerinde iki elini havada birleştirerek **"ANAP selamı"** veren insanları soyan 19 kişilik yankesici çetesi yakanalı 28 yıl,

Milliyet gazetesinin haberine göre, "Maçkalı bir dul", Nişantaşı'nda yürüyen bir şahsı Peyami Safa sanarak tokatlayıp adamın gözlüğünü kıralı 59 yıl olmuş.

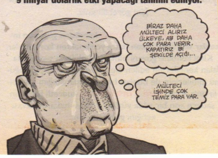
Ahmet Davutoğlu Rusya kriziyle ilgili planlarımızı açıkladı: "B planımızı, C planımızı hazırlar öyle yola çıkarız."

Rusya'yla gerilimin Türkiye ekonomisine yaklaşık 9 milyar dolarlık etki yapacağı tahmin ediliyor.

Rusya'dan sonra İran'la da gerilim yaşanıyor.

Fırat 4 çıktı mı tam bilmiyorum ama çıkmış olması lazım...

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında ilk gençlik çağındaki sevgililerin "telefon öyle kapatılmaz böyle kapatılır," diye karşılıklı restleşmeleri komik de olsa olağandır ama yetişkin insanlar artık öyle "Sen terketmedin ben terkettim," yok efendim "telefon öyle kapatılmaz böyle kapatılır," türünden atarlar yapmazlar. Ama **Yeni Türkiye'nin** liderinin uluslararası ilişkileri, "ambargo uygulasan ne olur, uygulamasan ne olur," ve "Doğalgaz nakil projesini onlar değil biz rafa kaldırdık," seviyesinde yürüttüğünü görebilirsiniz. Bu seviyenin imam-cemaat ilişkisi bağlamında danışmanların başka ülke liderlerine puşt demesine kadar gittiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında dünyadaki teknolojik gelişmeleri bile kendine mal ederek iktidarları döneminde internetin ne kadar hızlandığıyla bile övünen ve yıllardır ülkeye kalkınma vaadeden bir hükümet ambargo altındaki üçüncü dünya diktatörlükleri gibi halka "dişimizi skalım, çilemizse çekeriz, duanla yaşamadım ki bedduanla öleyim," türünden minibüs güneşliği edebiyatıyla seslenmez. Ama **Yeni Türkiye'nin** liderinin "Ücretini veremeyen, para üstü alamayan," dercesine "Biz hayat boyu doğalgazla yaşamadık. Bu millet çileye alışık bir millettir," dediğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında dünyadaki teknolojik gelişmeleri bile kendine mal ederek iktidarları döneminde internetin ne kadar hızlandığıyla bile övünen ve yıllardır ülkeye kalkınma vaadeden bir hükümet ambargo altındaki üçüncü dünya diktatörlükleri gibi halka "dişimizi skalım, çilemizse çekeriz, duanla yaşamadım ki bedduanla öleyim," türünden minibüs güneşliği edebiyatıyla seslenmez. Ama **Yeni Türkiye'nin** liderinin "Ücretini veremeyen, para üstü alamayan," dercesine "Biz hayat boyu doğalgazla yaşamadık. Bu millet çileye alışık bir millettir," dediğini görebilirsiniz.

Ve yine **normal şartlar altında** bir ülkenin lideri ortaokulda okul çıkışı dayak yeme potansiyeli yüksek bir çocuk gibi sataşıp diklenirken, ülkenin vekaleten başbakanın hiç olmazsa sesini çıkartmayacağını varsayarsınız. Ama **Yeni Türkiye'nin** liderinin komşu ülkeye artık posta koyma derecesinde atarlanırken vekaleten başbakanının aynı ülkeye "Bizimle empati kurun, ama bu ambargo oluyor mu şimdi yani," diye sızlanmaya başladığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında dünyadaki teknolojik gelişmeleri bile kendine mal ederek iktidarları döneminde internetin ne kadar hızlandığıyla bile övünen ve yıllardır ülkeye kalkınma vaadeden bir hükümet ambargo altındaki üçüncü dünya diktatörlükleri gibi halka "dişimizi skalım, çilemizse çekeriz, duanla yaşamadım ki bedduanla öleyim," türünden minibüs güneşliği edebiyatıyla seslenmez. Ama **Yeni Türkiye'nin** liderinin "Ücretini veremeyen, para üstü alamayan," dercesine "Biz hayat boyu doğalgazla yaşamadık. Bu millet çileye alışık bir millettir," dediğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında kendisine güvenen insanlar eleştirilmekten hatta yerilmekten korkmazlar. Kimi kendine güveni olmayan ünlülerin twitter'da falan kendilerine edilen eleştirilere karşı köpürdüğünü kimilerinin de bunları hiç umursamadığını görebilirsiniz. Ama **Yeni Türkiye'nin** kudretli liderinin sadece son bir yılda yüzlerce kişiye hakaret davası açtığını görebilirsiniz.

Barış Uygur

BEN

ALPAY ERDEM

Merhaba. Ben çocukken bir keresinde annem beni köye dedemlere bıraktı. Köyde beş hane var. Bu hanelerde yaşayan herkes de yaşlı. Ben koca bir yaz boyunca toplamda üç ay yaşlıların arasında kaldım, ve ben de bir yaşlı oldum. Yaşım sekiz, ruhum seksen sekiz. Bayağı böyle yaşlı gibi herkese anılarımı anlatıyorum. Tarih vererek. Ve hikayelerimi çeşitli latifelerle süsleyerek. Tam bir yaşlıyım.

Pantolonum göbeğimin üzerinde. Bir de hava nedense sürekli esiyor, sırtıma bir şey almadan kesinlikle dışarıya çıkmıyorum. Misafirliğe gidiyorum mesela, ilk sorduğum şey şu, "namaz kılacak boş oda?". Abdestimi ise inanılmaz bir şekilde hiçkimse fark etmeden alıyorum. Muazzam bir yaşlıyım.

Yaşlılığın bütün gereklerini yerine getiriyorum. Tıpkı bir yaşlı gibi erkenden yatıyorum, tıpkı bir yaşlı gibi erkenden kalkıyorum. Ve yine tıpkı bir yaşlı gibi saatlerce tuvaletten çıkamıyorum. Yani çıksam çıkarım tabii ama yaşlılığıma yediremiyorum. "Bu da nasıl yaşlı" demesinler istiyorum. Bir de sürekli sağlık sorunlarıyla boğuşuyorum. Sekiz yaşımdayım, kalbim var. Sırtım ağrıyor. Çılgınlar gibi anjiyo olmak istiyorum. Yüksek sese gelemiyorum, çünkü başım çekmiyor. Tüm bu sağlık sorunlarıyla boğuşurken bir yandan da önüne geçilemez bir şekilde ikinci baharımı yaşamak istiyorum. Yetmiş yaşındaki kadınlara aşık oluyorum. Ara ara gönlüm genç kızlara da meylediyor, meyletmiyor değil. Misal, Ajda Pekkan'a hastayım. Ama sadece Ajda Pekkan'a değil, şehriye çorbasına da, çikolatalı gofrete de, ve kabak çekirdeğine de hastayım. Bilhassa kabak çekirdeğisiz tek bir günüm geçmiyor. O kadar çok seviyorum kabak çekirdeğini. Kabak çekirdeğisiz bir hayat düşünemiyorum. Ne diyordum, "Ajda Pekkan". Ajda Pekkan ne zaman televizyona çıksa ekrana kilitleniyorum. "Alamadım şöyle bir çıtır kendime" diyorum. Ajda Pekkan benim için bir çıtır, bir lolita. Ve elbet ben de tıpkı bir yaşlı gibi yeri geliyor, televizyonla konuşuyorum. Maç izliyorum mesela, futbolculara "çocuk" diyorum. Eğer biraz daha iyi oynayan bir futbolcu görürsem, ona da "yaman çocuk" diyorum. "Yaman çocuk" dediğim de "Maradona" falan ha, yanlış anlaşılma olmasın. Futbolculara "çocuk" diyorum, fakat çocukla çocuk asla olmuyorum. Aramızda hep bir mesafe olsun istiyorum. Ara ara köye talebeler geliyor, "öğrenci" de değil, "talebe", onlarla asla oyun oynamadığım gibi, hepsine de teker teker berhudar olmalarını öğütlüyorum. İnanılmaz bir yaşlıyım.

Bir de ben ağabey, sürekli cenazelere gidiyorum. Cenazeden başımı kaldıramıyorum. Haftada bir on günde bir, ben bir tavla arkadaşımı toprağa veriyorum. Korkunç bir psikoloji. Sekiz yaşımdayım, kefen parası biriktiyorum. Böyle bir yaşlıyım.

Yaz bitti ben istanbul'a geri döndüm. Ama hala yaşlıyım. Bir gün yine tıpkı bir yaşlı gibi inşaat izlerken ben bir afiş gördüm. Afişte yazıyor ki, "toplu sünnet şenliği". O an kendimde bir eksiklik hissettim. Daha doğrusu fazlalık hissettim. Ulan dedim ben nasıl yaşlıyım? Sünnetsiz yaşlı mı olur. Koşa koşa koştum şenlik alanına. Sünnetçiyi buldum. Dedim "evladım, hazır" dedim "elin değmişken, beni de bir aradan çıkarıversen, beni de bir sünnet ediversen ne güzel olur". "Olur beyamca" dedi, "elime mi yapışacak" dedi. Beni oracıkta güzeelce sünnet ediverdi. Akşam eve gittim. Ucu elimde. Dedim "anne ben sünnet oldum". Annem düştü bayıldı. Babam geldi, "ucu elinde de, kalanı nerede" dedi. "Bizim için önemli olanı kalanı, ne kadar kalmış, benim bir görmem lazım, aç bakayım göster" dedi. Açtım gösterdim. Baktı şöyle bir, "güzel olmuş, yakışmış" dedi. Annem ayıldı o ara, gördü bir daha bayıldı. Babam "ver" dedi "bana o ucu, ben" dedi "onu güzel bir yere gömeyim". Çünkü bizde öyle bir âdet var. Yani o ucu güzel bir yere, misal bir üniversite bahçesine falan gömersen, o çocuk okur, o çocuğun önü açılır. Esasen saçma bir adet. Sen önce çocuğun önünü kes, sonra önü açılsın diye uğraş dur. Yalnız babam gerçekten de o ucu bir üniversite bahçesine gömdü. Fakat daha sonra o üniversite ilginç bir şekilde kapandı, yerine huzurevi açıldı. Dokunduğumu yaşlı yapıyorum, böyle bir yaşlıyım.

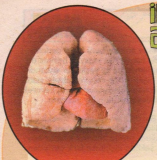
Ve yaşlı olduğum için de çok mutluyum. Çünkü yaşlılık çok güzel. Bir kere kimseye hesap vermiyorsun. Kendi başına sünnet olabiliyorsun mesela. Bir de her şeyi minimal yaşıyorsun ve bu küçük şeyler sana yetiyor. Üç basamak merdiven inip çıkıyorsun, o senin için en güzel spor. Minicik bir şişe gül suyu alıyorsun, o sana bir ay yetiyor, misler gibi kokuyorsun. Her akşam bir küçük maden suyu deviriyorsun, dünyanın en güzel kafasını yaşıyorsun. Asitli asitli. Yaşlılık çok güzel.

Fakat bir gün, ben annemle babamla birlikte bir misafirliğe gittim. Namaz kıldığım odada içim geçmiş uyumuşum. Gözlerimi açtığımda ben babamın kucağındayım, sokaktayız, eve doğru gidiyoruz. O an fark ettim ki, ben yaşlı falan değilim, çocuğum ben. Yaşlılığım o anda son buldu, o günden sonra da zaten hiç büyümedim, hep çocuk olarak kaldım. Sevgiler.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

SOLDAKİ CİĞER - SAĞDAKİ CİĞER

1. **Sol: ''Gözleri aşka gülen taze söğüt dalısın...''
Sağ: ''Böyle bir kara sevda, kara toprakla biter...''
(Sözler: Gündoğdu Duran)**

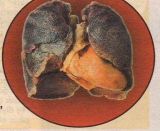
2. Sol: ''Güzel, ne güzel olmuşsun görülmeyi görülmeyi...''
Sağ: ''Seversem öldürürler, sevmezsem öldüm...''
(Sözler: Karacaoğlan)

3. **Sol: ''Günaydınım, narçiçeğim, sevgilim...''
Sağ: ''Nilgün beni unutmuştur...''
(Sözler: Feyzi Halıcı)**

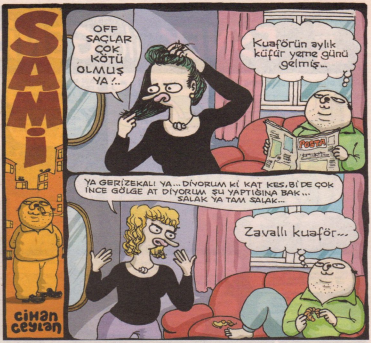
4. Sol: ''Bir giysiydi sanki yaseminler...''
Sağ: ''Dönüp dolaşıp bu şehre geleceksin sonunda...''
(Sözler : Kavafis)

5. **Sol: ''Seni pamuklara sarmalar sararım...''
Sağ: ''Ben sende tutuklu kaldım...''
(Sözler: Sezen Aksu)**

6. Sol: ''Yıldızlar gökyüzündeydi, yüzün yüzümde...''
Sağ: ''Güller sanki çürümeyecek mi....''
(Sözler: Ceylan Ertem)

7. **Sol: ''Sen gülünce güller açar gülpembe...''
Sağ: ''Simsiyah gecenin koynundayım, yapayalnız...''
(Sözler: Barış Manço)**

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BU NE HAKAN?

Şenlik Günü

Çok iyi! Karısı biraz önce "Ben yatıyorum," diyerek ortadan kayboldu. Tam salondan çıkarken, "Hadi sen de yat artık," diye ilave etti ama bu çok önemli değil. Çünkü, "Tamam birazdan yatarım" cevabı, yatanın on dakika içinde uyuması yüzünden birazdan yatacak olana iki-üç saate kadar esnetilebilen geniş olanaklar sunar. Karısının salondan ayrılmasından kısa bir süre sonra, televizyon konusunda uyuşmayan zevklerinin mecburi çıkışı olan "O Ses Türkiye"yi kapatarak "Fashion TV"yi açtı Hakan. Fashion TV çok güzel. Modern bir erkeğin geceyarıları bilgisayar başında "deepthroat" türü bayağılıklara düşmeden, estetik dengeler içinde seyredebileceği ve manken Aysu Baceoğlu'nun bir zamanlar betimlediği gibi, "kıbıl kıbıl" bir kanal. Fashion TV seyrederken yaşanan basılmalar çok da sıkıntılı değildir. Bilgisayar başında yaşanan basılmalarda olduğu gibi aniden kapatılan sekmelerin yüze vuran telaşıyla uğraşmazsınız. Sabaha karşı üç civarı, salon kapısından, "Oha! Daha yatmadın mı, ne seyrediyorsun sen?" diyen bir ses duyduğunuzda, Miranda Kerr üzerinize üzerinize yürüyorsa, "Bu kadın Orlando Bloom'un karısı mıydı?" düzeyinde bir karşı soruyla (çok inandırıcı olamasa da) durumu idare edebilirsiniz. Bu soru, her halükarda, bilgisayar başında "hot young girl"ün memeleriyle basıldığınızda sorduğunuz, "Uyumadın mı sen daha?" sorusundan iyidir. Hakan bu tür durumlarda tam bir ustadır. Yanağındaki gamzenin derinliğine kadar ezbere bildiği Miranda Kerr'i, karısının içini titreten Orlando Bloom üzerinden sorarak dikkat dağıtmayı bilecek kadar da sinsi...

Hakan, Fashion TV'de arzuladığı havayı bulamadı. Bazen böyle oluyordu, konsepti abartan modacılar yüzünden korkunç makyajlı, aşırı zayıf mankenler kaplıyordu kanalı. Canı sıkıldı. Bir süre daha ısrar etti, ama bulimik şiddet iyice artınca terk etmek zorunda kaldı Fashion TV'yi. Son kanala kadar ilerleyip başa döndükten on dört kanal sonra aradığını buldu. Emmy ödüllü "Modern Family" dizisini seyrederek hem kaliteli zaman geçirecek, hem de dizinin güzel oyuncusu Sofia Vergara sayesinde dolgun hisler yaşayabilecekti. Mutfağa koşup bira ve çerez alarak keyifle koltuğa kuruldu. Aslında onu keyiflendiren, ne seyrettiğinden çok ne isterse onu seyrediyor olmasıydı. Karısının erken yattığı günlerde yaşadığı bu kısa süreli yalnız saatler ilişkisinin içinde kendini en özgür hissettiği anlardı. Sükunete davet edilmeden çatır çutur çekirdek yediği, çekirdekten kuruyan dudaklarını birayla ıslattığı, boşalmış paketleri sehpaya emanet ettiği, baksırıyla rahatça temas kurduğu ve hatta uyarı almaksızın burnunu karıştırdığı saatlerdi bunlar. Evlilikten önceki hayatını andığı kutsal saatler.

Ertesi Gün

Karısı bir anda ayağa kalkarak duvarda asılı duran tabloya bakmaya başlıyor. Üçlü koltukta yatarak "Nat Geo Wild"da timsah seyreden Hakan bu harekete

anlam veremezken, karısı tabloya yaklaşarak gözlerini kısıyor. Hareket normal değil. İnsanlar evlerindeki tabloya böyle bakmazlar. Evlerdeki tablolar asıldıkları anın hemen sonrasında işlevlerini kaybederek görünmez olurlar. Bilinmezlikle geçen beş saniyenin ardından, "Bu ne ya?" diye soruyor karısı. Kendi evindeki bir tabloya bakarak "Bu ne?" diye soran bir insan hayra alamet olmadığından tedirgin oluyor Hakan. "Bu ne!" diye soruyor karısı yeniden, ama bu sefer sesinde bir soru sormaktan çok baktığı şeyin ne olduğunu çözmüş olmanın kesinliği var. Hakan için ayağa kalkıp tabloya bakma vakti. Karısı parmağıyla tablodaki kedinin kafasını gösteriyor. Hakan, kedinin kafasına baktığı anda gösterilen şeyin tabloyu yapan ressamın değil kendi eseri olduğunu anlıyor: "Top Haline Getirildikten Sonra Fiskelenen Sümük" isimli bir çalışma bu! "İnanamıyorum," diyor karısı.

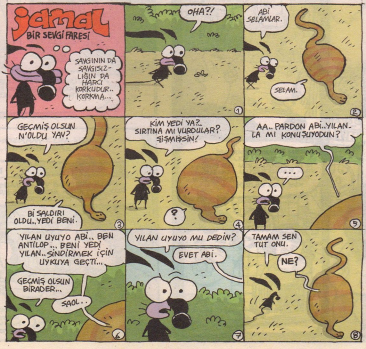
Aslında Hakan da inanamıyor minik topunun gidip kedinin kafasına yapıştığına. Dün gece bu minik topu fırlattığında "çıt" diye bir ses duymuş, ama geçmiş atış tecrübelerinden sesin parke kaynaklı olduğunu düşünerek çok da üzerinde durmamıştı. Sanki ne olduğunu anlamamış gibi, "Ney ki bu?" diyor Hakan. Bu görüntünün ilerleyen günlerde tiksinilen bir "rezillik" ve ilerleyen aylarda gülünen bir "anı" olarak insanlara anlatılacağını hissettiğinden inkâr etmeyi tercih ediyor. Fakat karısı, Hakan'a göre ne olduğu belirsiz bu şeyin adını, hem de kime ait olduğunu belirterek haykırıyor: "Sümüğün!" "Saçmalama!" diyor Hakan, ama iki kişinin yaşadığı bu evde suçu üzerinden atmak için karısı dışında şansı olmadığından, "Sümük falan değil o!" diyerek kendi saçmalıyor. "Ne peki?" diye soruyor karısı. Hakan, büyük bir açmazın içinde kararı beklenen bir bilim adamının ciddiyetiyle yaklaşıyor tabloya. Kafası boş. Aklına söyleyecek hiçbir şey gelmiyor. Aslında, minik bir sümük parçasının, iki yetişkin insanı büyük bir kavganın eşiğine getirebildiği düşünülürse, bu ilişki için şöyleyebileceği çok şeyi var Hakan'ın: *"Hayır! Bu bir sümük değil karıcığım! Benim yaşayan bir parçam! Bu ölü tabloya can veren bir dokunuş! Bu anlamsız tabloyu muhteşem bir özgürlük yapıtına dönüştüren bir fırça darbesi! Sıkıntılarımın ortasına fırlatılan bir özgürlük güllesi! Mutlu anlarımın havai fişeği! Sıradan hayatıma yaptığım orta! Özgürlüğe attığım şut! Hayır karıcığım, bu bir sümük değil! Bu, gittikçe rutinleşen hayatıma yeniden can veren bir tohum!"*

Hakan, hiçbir şey söylemeden tabloya bakmayı sürdürünce, "Kaç yaşındasın, yuh artık ya!" diyerek sergi alanını terk ediyor karısı. Anlaşılmamış eseriyle bir süre baş başa kalıyor Hakan. Minik bir topun nasıl olup da böylesine dev bir soruna dönüşebildiğine hayret ediyor. Düşündükçe büyüyen öfkesine yenilip karısının peşinden gidiyor. Yatak odasında, tablodaki minik topun boyutlarını aşarak (evli olmayanların asla anlam veremeyeceği bir mantık silsilesiyle), ilişkilerindeki genel sorunlara taşan büyük bir kavgaya tutuşuyorlar. "Hasta mısın sen ya!"larla "Evet hastayım!"lar, "Bu nasıl hayat!"larla, "Boşanalım o zaman!"lar şiddetle çarpışıyor. Hakan salona döndüğünde koltuğa kendini atarak kanal değiştirmeye başlıyor. Ama ne yazık ki hiçbir kanalda özgürlüğün eski tadını bulamıyor.

akıl fikir ofisi

barisuygur@gmail.com

Barış UYGUR

Dip Dalga

Sıradan bir gün ya da keyifli bir hafta sonu, televizyonun karşısına geçtiniz, bir komedi filmi izleyeceksiniz. Her şey ne kadar masum öyle değil mi? Soruyu böyle sorduğuma göre elbette değil. Hayır arkadaşlar, bu filmlerin, dizilerin çoğu aslında gizliden gizliye bizi ayılaşmaya, hoyratlaşmaya, saygısızlaşmaya davet eden büyük bir komplonun parçası.

Yani tamam, uydurdum, ortada böyle bir komplo yok ve dünyayı yönettiğine inanılan beş (kimilerine göre yedi) ailenin, filmlerin sağına soluna göz işaretleri yerleştirerek beynimizi yıkamaya çalıştığı gibi eşsiz bir saçmalık da çıkmaz ama durun, vurmadan önce bir dinleyin.

Şimdi öncelikle söyleyeyim ki; bu filmlerinin, dizilerinin sevimli ama biraz kabaca, yol yordam bilmez köylüsü ve onu ayıplayan soğuk ve kendini beğenmiş tavırlı şehirlisi arasındaki dikotomide (dikotomi mi? senin canın sağolsun) kimse kusura bakmasın ama ben kendini beğenmiş şehirliden yanayım. Şimdi ben buradan film ismi verip kimsenin bedavadan reklamını yapmak istemem, o yüzden şimdilik eski filmlerden bahsedeceğim ama bir elli lira atarlarsa yeni filmlerin de isimlerini geçiririm orası ayrı. (Geçen Seren Yüce bira ısmarlamıştı, onun filmlerinden bedavaya bahsederdim ama konumuzla alakası yok)

Misal hiç sevmediğim Steve Martin'le, az çok sevdiğim John Candy'nin oynadığı "Uçaklar, Trenler ve Otomobiller" diye bir film var. Steve Martin taksi tutmaya kalkıyor, John Candy ayısı taksiyi çalıyor; uçakta yan yana düşüyorlar, John Candy ayısı çorapları çıkarıyor, herifin üzerine abanıyor; Steve Martin araba kiralıyor, John Candy arabayı çalıyor falan feşmekan ve nedir filmin sonunda John Candy'nin ne kadar içten, ne kadar dürüst ve ne kadar iyi kalpli olduğunu gören Steve Martin onunla dost oluyor. Valla Steve Martin'i sevmezdim, ona rağmen film boyunca adam sempati duydum ama filmin sonunda yaptığı salaklıkla yine kendinden soğuttu beni. Arkadaş sen bu kadar patavatsız adama yüz verirsen sonra yandı gülüm Bünyan halı diye ağlarsın benden söylemesi. İzlerken keyifli, keh keh diye gülüyoruz da gerçek hayatta bunlardan biri başınıza gelse küfrü basacağınıza adım gibi eminim. Ha ama nedir, bu filmlerden güç alarak, sevimli gösterilen ayılığa sahip çıkılarak patavatsız adam kendini açık sözlü, saygısız ve kaba adam samimi ve içten zannediyor zaten o yüzden az ya da çok bunlar başınıza gelmeye devam ediyor.

Aynısını bizde de çok yapıyorlar. Daha önce de bahsetmiştim, Türkiye'ye yapılan en büyük ihanet Kaynanalar dizisidir, diye. Hâlâ ayı oğlu ayının, yol yordam, usul yöntem bilmez dangalağın, kabalığıyla etrafındaki insanlara rehatsızlık veren saygısız herifin, cahilliğine rağmen şehirli "züppe"yi alt eden şabalağın film boyu sevimli gösterildiği ve hatta bu adamı kınayanların soğuk, kendini beğenmiş, başkalarını küçümseyen insanlar olduğu mesajı veriliyor. Yahu sadece opera denilince bile bugün milyonlarca insanın aklına Kaynanalar dizisindeki itici Tijen tiplemesi geliyor, yontulmamış ayının teki olan Nuri Kantar'ın Tijen'i deli etmesine keh keh diye gülen nesiller kendileri başta öyle olmasalar da zamanla Nuri Kantar yüzünden yontulmamışlığa özlem duyup eninde sonunda o cehaletin, o kabalığın pençesine düşüveriyor işte.

Şöyle bir bakın: Anlamadığı her şeyle dalga geçip, anlamadığı şeylerden zevk alanların bunu yapmakla, kendilerini aşağıladığı kompleksine kapılan insanlarla dolu değil mi çevreniz? Atıyorum bir şekilde hoşunuza gitti, arıza bir müzik dinliyorsunuz ya da es kaza modern bir tabloya heykele bakıp bayıldınız, fazla konuşma olmayan ve hiç araba patlamayan bir filmi beğendiniz. Sizin bu sanat eserlerinden aldığınız keyfin gerçekliğini sorgulayan ve hatta sizin bu "sıkıcı, anlamsız, soyut, anlaşılması zor" eserlerden zevk alıyormuş gibi yaparak "onlara hava attığınızı" ama aslında sizin de hiçbir şey anlamadığınızı iddia eden insanlar olmadı mı? İşte onlar, Nuri Kantar'ın günlük hayatta maddeleşmiş halleri arkadaşlar.

Kabalık, etrafındaki insanları düşünmemek ve bunun "içtenlik, olduğu gibilik, sevimlilik" olduğunu zannetmek Nuri Kantar'lığın alametleri ve artık aradan bir de değil iki koca kuşak geçtiğine göre günümüz Türkiye'si Uğurlugiller Türkiye'si değil Kaynanalar Türkiye'si demektir. Ha Uğurlugiller çok mu iyiydi? Hayır ama işte zaten "daha kötüsü olamaz," dediğimiz her şeyin daha da kötüsü sırayla nasıl geldiyse başımıza cumhuriyet tarihi boyunca, Kaynanalar da Uğurlugiller'i fersah fersah geçti kötülükte. Şimdi ekranda zamanında anayasa referandumuna güle oynaya evet oyu vermiş adamlar "Nasıl ya? Başkanlık da nereden çıktı? Ama… Ama…" diyor ya, işte onun gibi bir şey.

Ve evet bu hafta size bambaşka şeylerden bahsedecek daha eğlenceli şeyler yazacaktım ama yazıyı yazmaya çalıştığım kafede, tam da yanımda oturan bir yeni nesil Nuri Kantar, kahvesini höpürdeterek içiyor, bağıra çağıra telefonda konuşuyor ve yetmiyormuş gibi arada bir de ayakkabılarından çıakrttığı ayaklarının tabanını kaşıyor. Filmimizi çekseler, ben film boyunca bu herifi küçümseyen snob züppe, o da içinden geldiği gibi davranan, samimi, içten ve kabalığına rağmen sevimliliğiyle seyircinin ve allah korusun filmin sonunda benim kalbimi kazanan tipleme olacak. Al şimdi de garsona asılıyor ayı.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"İşte o dedi, bu dedi, şu dedi, kim dedi, ne dedi, bir sürü dedikodu / İşte kaç kere, boş yere, yok yere geldi bu aşkın sonu"

-Işıl German'ın şarkısından

● **Olmak ya da olmayınca olmamak... Bir diğer mesele de bu!..**

● Avustralya'ya arada bir Okyanusya, Den Haag'a arada bir Lahey, Kurtuluş'a arada bir Tatavla demeden olmaz...

● **Bitmedi be arkadaş, sitesi, konforu, doğal yaşam alanı. Ecdat toprağı mı, şantiye alanı mı, nasıl bir diyar? Öyle oluyo ki bazan, sanki tv kanalı değiştiriyorum da değişik açılardan bir inşaatı kameradan izliyorum...**

● Ufuk Bayraktar kardeşimi kalpten kutlarım. Fakat 'ödül töreni' konusunda cılızız! 'Tören Ödülleri' verilse nal toplarız...

● **Sanki tam tersi olmalıydı. Sanki Ecevit, Güniz Sokak'ta, Demirel de Or-An Sitesi'nde oturmalıydı. Böyle yazdım ama ısrar etmem!..**

● Hiçbir güncel gelişme beni değiştirmez, MATRUŞKA'yı BARBIE'ye her zaman tercih ederim...

● **İçim ürperiyor, ya ev de yoksa?!**

● Geçmiş zamanda yaşanmış hadise, takımların adını verip incitmeyeyim, en iyisi Batıspor ve Güneyspor diyeyim gitsin. (Yönler doğru) Bir şike hikayesi. O zamanki adıyla İkinci Lig'de yaşandı. Batıspor, sezonun son maçında Güneyspor'u ağırlayacak. Güneyspor, ne şampiyon olmuş ne küme düşmüş, formalite maçına çıkacak. Fakat Batıspor'un küme düşmemek için, rakibini yedi farkla yenmesi lazım. İki tarafın yöneticileri, artık neyse şartlar, anlaşıyolar, maç 7-0 bitecek! Başlıyor maç, düzenli aralıklarla Batıspor atıyor golleri, dört beş derken, 85. dakikada durum hakkaten 7-0'a geliyor. Bir dakika sonra, Güneysporlu bir futbolcu, orta sahadan öylesine bir çak, top git doksandan gir, durum 7-1'e geliyor. Donup kalıyo sahadakiler. Hani gol atana sevinçle koşarlar ya, bu kez nerdeyse dövmeye koşuyolar, "N'aptın lan sen!" diye. Golü atan "Ne biliim kardeşim, vurdum oldu" diyo. Güneyspor kaptanı "Arkadaşlar, kalan süre yeter, bir gol daha yemeliyiz" diye takımını motive ediyor? Gerçekten de bir gol daha yemeyi başarıyolar ve maç 8-1 sona eriyor. Sonra ne mi oldu? N'olacak, şike anlaşıldı ve iki takım da küme düştü...

'Bilgi Toplumu' kandırmaca, bize 'Edebiyat Toplumu' gerek!

● **"Bana on kere, yüz kere bin kere, yüz kere, bin kere, kaç kere darıldın sen / Yine gel diye, sev diye, gel diye kaç kere aradın sen" Tepede alıntı yaptığım Işıl German şarkısı, 'Biliyorum, Sensin O' adlı şarkının başlangıç sözleri böyle. Enteresan çalışma. Adeta kedi miyavlıyor şarkının introsunda...**

● "Dün geldim usta, yoktun" demiş arkadaşım, oto tamirciye. Cevap: "Ya sorma, bizim kayınvalide yatılıyı kazandı!" Kadın rahmetli olmuş, onu diyo!

● **Yıldız Tilbe'yi dinlemenin 'dadına' doyulmaz. Bundan üç yüz beş yüz sene sonra dinleyecekler Yıldızımızı. Meraklısı Delikanlım'ı, El Adamı'nı, Kış Güneşi'ni de bulup dinleyecek amma türkülerimizi, "Yıldız'dan Türküler" albümünü çağlar, nesiller boyu dinlemeyen kalmayacak. Kalacak diyen karşısında beni bulur! "Ağam Adanalı paşam Adanalı, evde duramıyım sana dadanalı" diye parlayan o dip ses, sonsuzlara yayılacak...**

● Annem uyardı, 'kağıtta balık'ta sekizden on altı değil, onardan yirmi balık konulacak.

● **Ben: Madam Bovary – Flaubert... Sen: Vadideki**

Zambak – Balzac... O: Yabancı – Camus... Biz: Midak Sokağı – Mahfuz... Siz: Üç İstanbul – Kuntay... Onlar: Karamazov Kardeşler – Dostoyevski... (Yaşayanlar haftaya...)

● Frikik atılırken baraja giren rakip oyuncu neyse, biber dolması tenceresindeki tek domates dolması odur...

● **"Büyük mutfak sobası, çatlak yerlerinden dumanlar alevler saçarak üstüne konulan çinko kaptaki suyu kaynatmaya çalışıyordu." Geçen hafta bahsettiğim R. Cevad Ulunay'ın 'Enkaz Arasında' kitabından bir cümle. Altını çizmedim, kafama yazdım, çizilse tüm kitabın altını çizmek lazım. Aynı bölümden bir cümle daha: "Reyhan'ın kafasında tamamen biçimini kaybetmiş renksiz bir şapka vardı." Renksiz şapka nedir, nasıl olabilir, okuyunca tamamen ikna oluyosunuz yalnız. Bir başka bölümden son alıntı: "İstanbul'un bazı semtleri çapkın yetiştirir." Samatya'dan bahsediyor Ulunay. Nur içinde yat ey Ref'i Cevad Ulunay...**

Bizim zamanımızda" Cilalı Taş Devrinde söylenmiştir, büyük ihtimalle...

● Haftalık Norveç dergisinde yazar olsaydım, düzenli olarak 'fyord' esprisi yapmak durumunda kalacaktım. Bari bundan yırttım...

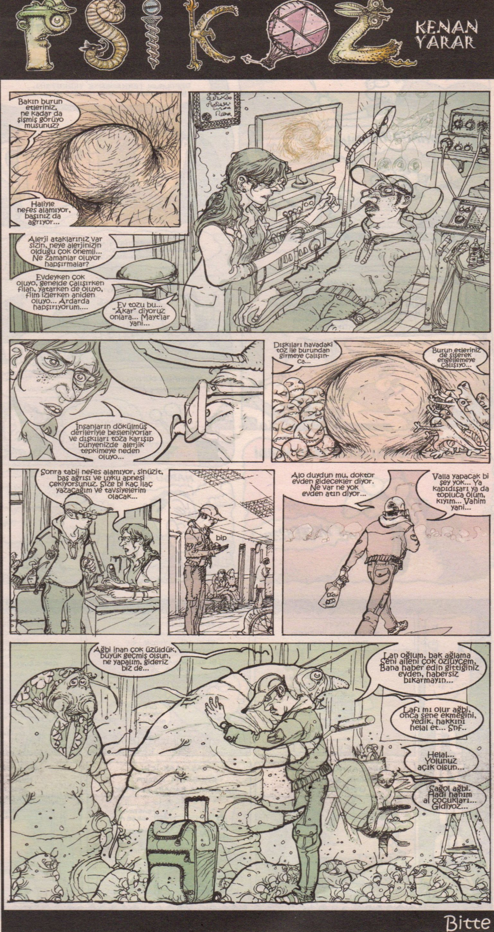

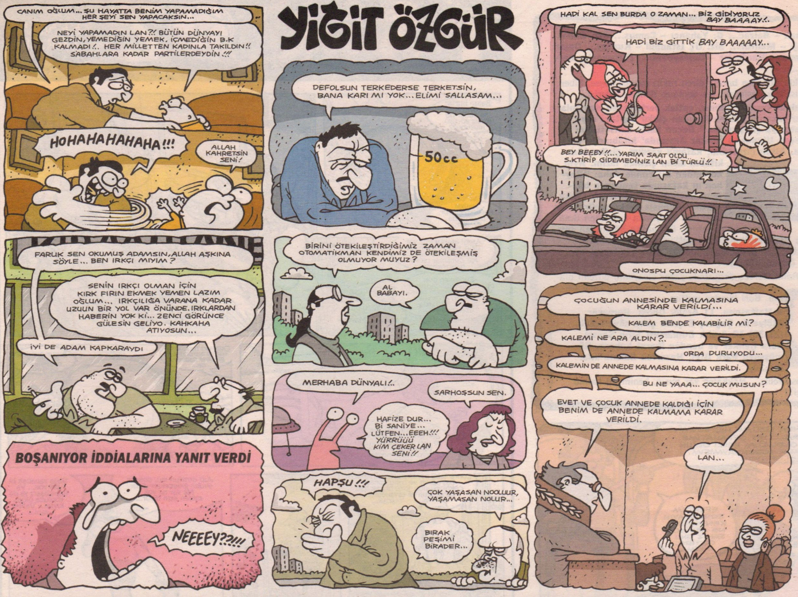
● **Haftasonu, 11 Aralık Cuma, Kamayor Atölye'de Çağdaş Erçelik çalıp söyleyecek. (21:30) 12 Aralık Cumartesi Şirin Soysal, Bora Çeliker ve benden ibaret kabare, Gümüşsuyu Park Otel, Hazerfen Salonu'nda. (21:30)**

● Grosskreutz... Hakkaten var mısın, benim mi kafam çok iyi?!

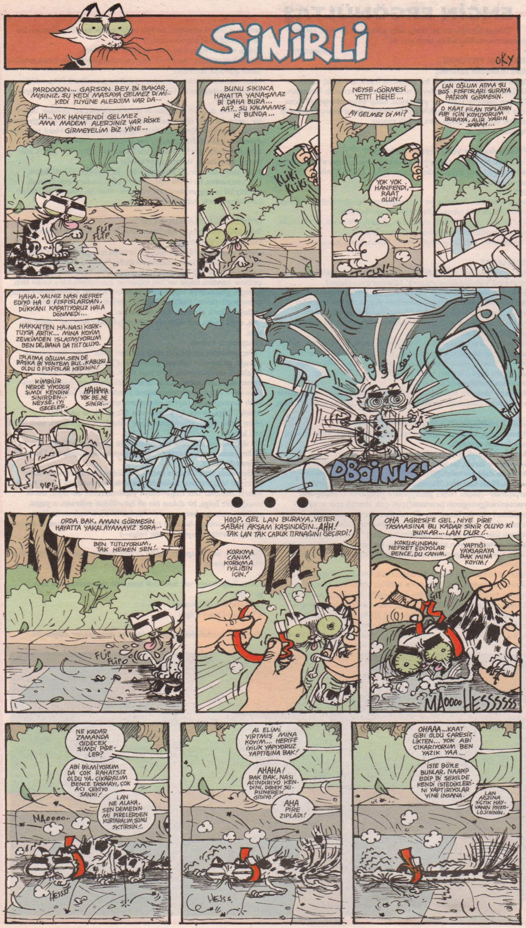
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
CANIM OĞLUM... ŞU HAYATTA BENİM YAPAMADIĞIM HER ŞEYİ SEN YAPACAKSIN...
NEYİ YAPAMADIN LAN?! BÜTÜN DÜNYAYI GEZDİN, YEMEDİĞİN YEMEK, İÇMEDİĞİN B.K KALMADI!.. HER MİLLETTEN KADINLA TAKILDIN!! SABAHLARA KADAR PARTİLERDEYDİN!!!
HOHAHAHAHAHA!!!
ALLAH KAHRETSİN SENİ!
DEFOLSUN TERKEDERSE TERKETSİN, BANA KARI MI YOK... ELİMİ SALLASAM...
50cc
HADİ KAL SEN BURDA O ZAMAN... BİZ GİDİYORUZ BAY BAAAAAY!..
HADİ BİZ GİTTİK BAY BAAAAAY...
BEY BEEEY!!... YARIM SAAT OLDU S.KTİRİP GİDEMEDİNİZ LAN Bİ TÜRLÜ!!
ONOSPU ÇOCUKNARI...
FARUK SEN OKUMUŞ ADAMSIN, ALLAH AŞKINA SÖYLE... BEN IRKÇI MIYIM?
SENİN IRKÇI OLMAN İÇİN KIRK FIRIN EKMEK YEMEN LAZIM OĞLUM... IRKÇILIĞA VARANA KADAR UZUUN BİR YOL VAR ÖNÜNDE. IRKLARDAN HABERİN YOK Kİ... ZENCİ GÖRÜNCE GÜLESİN GELİYO. KAHKAHA ATIYOSUN...
İYİ DE ADAM KAPKARAYDI
BİRİNİ ÖTEKİLEŞTİRDİĞİMİZ ZAMAN OTOMATİKMAN KENDİMİZ DE ÖTEKİLEŞMİŞ OLMUYOR MUYUZ?
AL BABAYI.
ÇOCUĞUN ANNESİNDE KALMASINA KARAR VERİLDİ...
KALEM BENDE KALABİLİR Mİ?
KALEMİ NE ARA ALDIN?.
ORDA DURUYODU...
KALEMİN DE ANNEDE KALMASINA KARAR VERİLDİ.
BU NE YAAA... ÇOCUK MUSUN?
EVET VE ÇOCUK ANNEDE KALDIĞI İÇİN BENİM DE ANNEDE KALMAMA KARAR VERİLDİ.
LAN...
MERHABA DÜNYALI!..
SARHOŞSUN SEN.
HAFİZE DUR... Bİ SANİYE... LÜTFEN... EEEH!!! YÜRRÜÜÜ KİM ÇEKER LAN SENİ!!
BOŞANIYOR İDDİALARINA YANIT VERDİ
NEEEEY??!!!
HAPŞU!!!
ÇOK YAŞASAN NOOLUUR, YAŞAMASAN NOLUR...
BIRAK PEŞİMİ BİRADER...

şi zo fr en
DeniZ +leR
VÜCUT MÜKEMMEL İŞLEYEN BİR MAKİNEYMİŞ
VÜCUDUMUZ
AMA BENİM CANIM VÜCUDA ZARARLI ŞEYLERİ İSTİYOR HEP
Bİ ELLİLİK DAHA ALAYIM
OFF YETER BİTTİK BE
FAYDALI ŞEYLER SIKICI, TEHLİKELİ OLANLAR İSE EĞLENCELİ.
BANCI CAMPİNK ÇOK EĞLENCELİ! AAH!
NE OLDU LAN?
BEL GİTTİ GALİBA AH!
... ÇOK EĞLENCELİ
ERKEN YATMAN GEREKİYORSA UYKU TUTMAZ,
TİK TOK TİK TOK
SABAH ALARM ÇALINCA, MAKİNE SOĞUKTUR, UYANAMAZSIN
HRRARG
Tİ Lİ Lİ Lİ
YAŞAMAK İÇİN ÇALIŞMAK LAZIM, ÇALIŞINCA BAŞARILI OLMAK
HASTAYIM DESEM ...
AMA ONU DA, PEK CANIM İSTEMİYOR
ÖFF ÇIKICAM İSTER İSTEMEZ
BENİMKİ PEK MÜKEMMEL ÇALIŞMIYOR VALLA, ANCA ÇARKLAR DÖNÜYOR
TIRT.. TIRT..
OFF
ZOOT
DAT
PSSS..
DENİZ ENSARI 2015

O SIRADA

Erman Çağlar

Evden çıkarken her şeyimi bir daha kontrol ettim. Cüzdan var, anahtarlar cebimde, telefon elimde, geri kalan her şey çantada. Kendimi tebrik edeerek çıktım evden. Eskiden biraz daha dağınık bir insandım, cüzdanı çok sık evde unutuyordum, çok uzun mesafeler yürüdükten sonra cüzdanın olmadığını fark edip geri dönmek zorunda kalıyordum. Cüzdansız bir biçimde minibüslere biniyordum. Cüzdansız bir biçimde alışveriş yapmak için marketlere yürüyordum. Cüzdansız bir biçimde gidip restoranlara oturup kendime çorba söylüyordum. Kendimi tanımadığım insanlara "param var ama evde" demek zorunda kaldığım durumlara sokuyordum. Çorbasını içtiğim insanlara "Size kimliği bırakayım, eve gidip cüzdanı alıp geleyim hemen, evde param var çünkü" demek durumunda kalıyordum. Oysa kimlik de cüzdanın içinde. "Sorun yok, sonra ödersiniz, bu kadar sıkmayın kendinizi" diye teselli ediyordu esnaf, kabul etmek zorunda kalıyordum. Hayatta en sevmediğim şey teselli edilmektir. Cüzdan yoksa geriye ne kalır? Ayakkabıları mı rehin bırakayım? Bir dönem sıklıkla kendimi içinden çıkılmaz zor durumlara sokuyordum, bedava çorba içmek zorunda kalıyordum. O günler artık geride kaldı.

Evden, eve dönülmeyecek kadar uzaklaştıktan sonra, kulaklıkları evde unuttuğumu fark ettim. Oysa kulaklık bana çok lazım oluyor dışarıda. Metrobüse bindiğimde beni sizden, sizi benden koparıyor, beni alıp almanya'nın köylerindeki çok kötü ve az seveni olan metal gruplarına götürüyor. Kulaklık olmazsa insanların kendi aralarında ettikleri muhabbetleri, en gizli sırlarını telefon konuşmalarını, ve kavga çıkarsa onu dinlemek zorunda kalıyorum. Genelde kavga çıkıyor, ama güzel kavga çıkmıyor. Uçan tekmeli, göz yaşartıcı spreyli bir şey olmuyor, insanların birbirlerine yoğun bir şekilde "hanımefendi / beyefendi" diye bağırdıkları vasıfsız kavgalar çıkıyor. İnsanların küfretmeden birbirlerine bağırdıkları vasıfsız kavgalara lanet olsun. Bu kadar mı yerleşti dünyamızda medeniyet, herkes bu kadar mı mutabık çağdaşlık konusunda? Fakat bravo. Yine de bağırmanın önüne geçebilmiş değil medeniyet. Sesler çok çabuk yükseliyor, herkes dahil olmak istiyor, kimse bu ses yükseltme olayından geri kalmak istemiyor.

Metrobüste yanıma kucağında torunuyla çağdaş bir yaşlı bayan oturdu. Torunu durmadan konuştuğu bir yaştaydı, altı ya da yedi diye tahmin ediyorum. İleride bütün şirketlerimizin başına o geçsin, Türkiye'de faaliyet gösteren tüm çok uluslu şirketleri o yönetsin diye ingilizce kursuna yazdırılmıştı. İngilizce bildiği bütün kelimeleri ard arda bağırarak söylemeye karar verdiği bir günündeydi. Ne kadar daha sürebilir, sıkılmadan aynı ingilizce kelimeleri ne kadar bağırabilir? Tanık olsanız şaşırır, "fakat bravo" derdiniz. Hiç sıkılmadı, hiç vazgeçmedi. Never surrender.

Torunu kucağında durmadan ingilizce bağırırken bu hanımefendi nasıl bu kadar sakin durabiliyor. Hanımefendi kucağındaki torunun omuzları üzerinden çok uzaklara bakıyordu. Belki eski seksleri düşünüyor, belki kafasının içinde beğendiği dizilerin tekrarını oynatıyor. Bilemeyiz, ama beynini bilinçli bir şekilde tamamen kapatmayı başarmış bir hanımefendi. Çocuğa benden sonra en yakın olan beyefendi, "Hanımefendi, çocuk çok bağırıyor, bütün metrobüs çocuğu dinliyoruz. Çocuğu bir şey yapmanız mümkün mü?" diye sorduğunda yavaşça girdiği trans halinden çıktı, "ne yapayım, eter mi koklatayım çocuğa?" dercesine kendisine sitem eden beyefendiye baktı. "Ben bir şey söyleyince gidip annesine söylüyor, annesi de gelip bana "çocuğun gelişimini engelliyorsun" diyor, ben artık bir şey demiyorum. Bazen kendi kendine uyuyor. Dinlememeye çalışın" dedi. Şimdiye kadar duyduğum en samimi itiraf, hem de metrobüs ortasında, milyonlarca insan içerisinde. Adam da üzüldü, gözlerinde gördüm, ama çocuğa daha da sinirlendiği için laf söyleme ihtiyacı hissetti, doğrudan çocuğa yönelip "çok ayıp bak, bu kadar insanı rahatsız ediyorsun. Sessiz ol bakalım biraz..." dedi. Bağırarak ağlama olayı o noktadan sonra başladı.

Furkanözçoban

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Dünya bir eğersiz at/ Bunu bilip süren var mı/ Hiç kimseye vermez murat/Muradına eren var mı"

Sümmani

ÜSKÜDAR MEYDANI

Hava erkenden kararmış.
Parça parça, lacivertli grili bir gökyüzü. Trafik, kornalar, vapur düdükleri. Adım adım ilerleyen arabaların kırmızı stop lambaları.
Yanaşan vapurlar.(ağır ağır yalpalıyor, batıp batıp çıkıyorlar) Koşa koşa inen kalabalık. Dalgalı/köpüklü denizin foşurtuları. Çeşmenin etrafını dönüp dolanan sert, soğuk rüzgar.
Yağmur çiseliyor.

"Teknolojinin yan(faydalı)etkileri"

Genç irisi bir delikanlı geçiyor, kalabalığı çapraz keserek. Kapüşonu da iyice geçirmiş başına, eller cepte. Bağıra çağıra kendikendine konuşuyor.
Deli mi?
Yoksa mikrofon, kulaklık mı var kapüşonun içinde? Anlayamıyoruz.
Deli? Ola da bilir, olmaya da. (Schrödinger'in Kedisi)
Ne, "aa deli geçiyor" diye edepsizce gözünü diken var, ne de, kaba, nobran, incitici/alaycı eblehçe gülümsemeler...
--teşekkürler Samsung, Apple, HTC, Nokia, Sony, moni...--

MARMARAY

Herkesin başı öne eğik. Işıklı ekranlarda gözler, parmak uçları.(bir ikinci sınıf, 'ruhsuzlaşmış gelecek' bilimkurgusu havası)
Genç erkekler, genç kızlar. --süslenmiş püslenmiş hepsi(baksınlar diye)-- Ama, ne bir bakışan, ne kesişen. Kaçamak bakışlar, göz kaçırıp saçını(düzeltirmiş gibi) elleyen kızlar falan olurdu vapurlarda, otobüslerde. Başını kaldırmıyor ki görsün. İlk bakışta aşk?(geçmiş olsun)
Tek yol var artık, (bu soğukta) tek omuzu açık giysili o kıza bakıp bakıp duran eli telefonsuz delikanlı. Önce bir yolunu bulup, (bir şekilde) kızın o gözünü diktiği ekrana, bir resmini yollamalısın, bakışlarını değil. Oradan sekip gelebilir, cevap ancak, eğer gelecekse.(telefonuna tabi o da)
Maalesef, "dolaysız bakışma"nın sonu.(şimdilik, sadece toplu taşıma araçlarında--çalışmalar devam ediyor--)Tekrar tekrar geçmiş olsun.

GÖRÜLMEMİŞ/DUYULMAMIŞ GELİNLİK

Mahmutpaşa, Sultanhamam ara sokaklardan birinde havlucuların, çarşafçıların arasında.
Hayatımda gördüğüm en absürt gelinlik.
Gelinlik bir tarafa, bu kadar tuhaf, acaip herhangi bir giysi çeşidini filmlerde dahi görmüşlüğüm yok. Çok çok eski, ilk bilimkurgularda, Flash Gordon,(Baytekin diye çevriliyordu--fezada çarpışanlar--)başka başka gezegenlere gittiğinde, o gezeğenin prensesinin(gezegenin prensesi?)çok çok abartılı çok acaip kıyafetleri olurdu. Kocaman dik yakalar, abartılı taçlar falan.--eh ne de olsa 'feza'-- İşte onlar bile, bunun eline su dökemez.
Dizaynı için şöyle diyerek başlamışlar sanki: "Çıldırmış, dünya hakimi olmak isteyen savaşçı, şeytansı, kudurmuş, şuurunu kaybetmenin sınırlarında gezinen zırhlı bir gelin. Arkadaşlar, konsept bu. Başlayın"
Bütün kültürler; çin min, orta doğu, hind, ortaçağ avrupası, kelt efsaneleri, vikingler...(biraz da pullu balıklar, armadillo, karınca yiyen, karides estetiği) Hepsi bir kaba boca edilip uzun uzun karıştırılmış. Dirseklere kadar, parıltılı, altın rengi metal levhacıkların perçinlenmesinden oluşmuş o eldivenleri mi söylesem... (dirseklerin ucunda da bitmiyor, sivri, üçgen şeklinde uzantıları var)Tavus kuşu gibi enseden uzanan yelpazemsi o metal şeyler...(kılıç mı ne onlar?) Sivri sivri ortaçağ miğferiyle taç arası o başlık. Heryandan sarkan o metal uzantılar, pırıltılı taşlar, minik aynalar... Benden bu kadar.(hafif hafif başdönmeleri)
Keşke vaktim (takatim) olsa da, biraz beklesem.
Satın alanı geçtim, "bu kaça?" diye soran, ilgilenen bir insan evladını olsun görmek isterdim.
Nasıl insanlar? Bizim gibi miler? Şekilleri şemalleri? Peki, sahiden satın alıp, paketleteni? Görmek ister miyim? Sanmıyorum. Hayır, hazır değilim.
Bu nasıl bir düğün? Peki damat ne giyecek?(eh, en azından asgari bir uyum kırıntısı olsun gerekmez mi?) Peki gelini bu şekil giyinmiş salona girerken görünce düşüp bayılmayacaklar mı? Nasıl, ne çeşit davetliler gelecek?(Rosemary'nin Bebeği'nin sonundaki gibi bir topluluk mu?Nedir?) O düğünde başka bir eğlenceye gerek yok bence. Boşuna ek masraf yapmasınlar.
Ama, şanslı biri var: O düğünü video'ya çekecek şirket. Yaşadı.
Hiç istemeden, farkında bile olmadan, (haybeden) çok önemli, müthiş bir avangard fantastik bir sanat filmi de çekmiş olacaklar.
Şimdiden tebrik ediyorum.

EMİNÖNÜ/ LOKANTA WC'Sİ

Tek kişilik tuvaletleri olan lokantanın koridorunda bekliyoruz.
Erkekler tuvaleti dolu.
Diğeri boşalıyor. Elinden tuttuğu çocuğu için gelmiş(dört, beş yaşlarında var--erkek--) bekleyen kadın hamle ediyor kapıya. Koldan çekiştirdiği çocuk kımıldamıyor ama. Tepinerek geri çekiyor kendini. Eliyle wc'nin kapısının üzerindeki kara kadın başı siluetini göstererek kıyameti koparıyor. "Kadıın, kadıın, kadın orası, girmem girmem!" Halbuki az önce yerinde sallanıp kıvranıyordu, nedeyse altına yapacak. Ama direniyor.
"Aa, değil kadın, erkekler de giriyor, gel Tolga hadi gel" diyor annesi.
Bakışıyoruz kadınla.
"Evet, erkekler de giriyor oraya, annen haklı" falan der misiniz çocuğa, gibisinden bakıyor gözlerime.("bak amca da öyle diyor")
Maalesef, diyemiyorum öyle ben. Yalan o. Hem, hemcinsime de ihanet edemem zaten. Kadınların orası. Doğruya doğru. Ya, "madem öyle, sen niye girmiyorsun o zaman" derse Tolga.
Şanlı direnişine de hayran oluyorum ayrıca.
Aferim Tolga, girme, iyi yapıyorsun. Biz girdik te ne oldu?
Hem kızlar diğer erkeklerden çok daha fazla beğenecek seni. Büyü sen bi hele.
Biz diyemedik. Kadınlar hamamına bile götürüldük Tolga. "Burası kadın kadın, kadın hamamı" diye ağlayamadık kapılarda. Demedik, diyemedik Tolga.
--gözümüze sabun kaçıra kaçıra, ne kadar çok ağlarsak o kadar lehimize bi iş yapıyor zannede zannede, bayılayazana kadar kaynar sularla yıkadılar bizi Tolga--ölüye yapılmaz(evet dertliyiz, dertli kuşağız biz Tolga, *bir dokun bin ah işit*--dikkat edersen, o yaşta, yediden yetmişe heryaştan çırılçıplak birsürü kadınla birlikte yıkanmak, onların önünde çırılçıplak bırakılmak mevzusuna hiç girmiyorum/giremiyorum bile Tolga--)

Geleceğin has, katışıksız, hakiki erkeği geliyor pek muhterem okur. Müjdeler olsun.

Yalnız, Tolga karar ver bak hadi ama, sen girmeyeceksen ben giricem.
Gözlerinden öpüyorum.
(Hashtag: Diren Tolga)

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

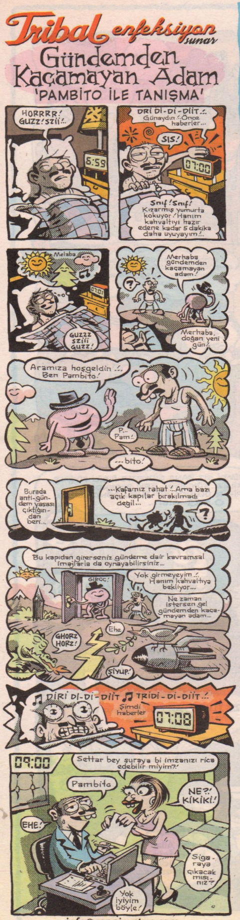
cihan ceylan

Vahe ile Dekodizayn

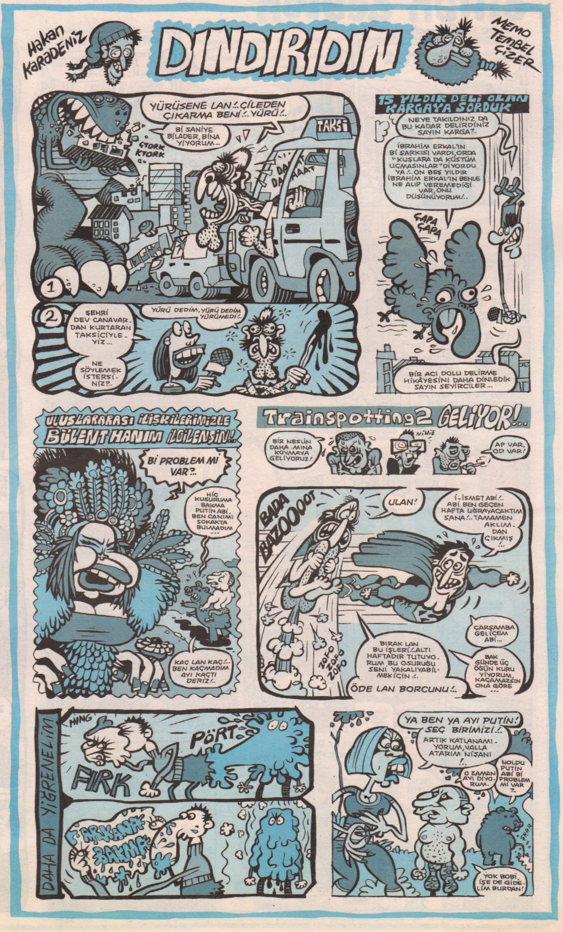

SON

info@cengizustun.com

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Aralık 2015 | Sayı: 432

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®

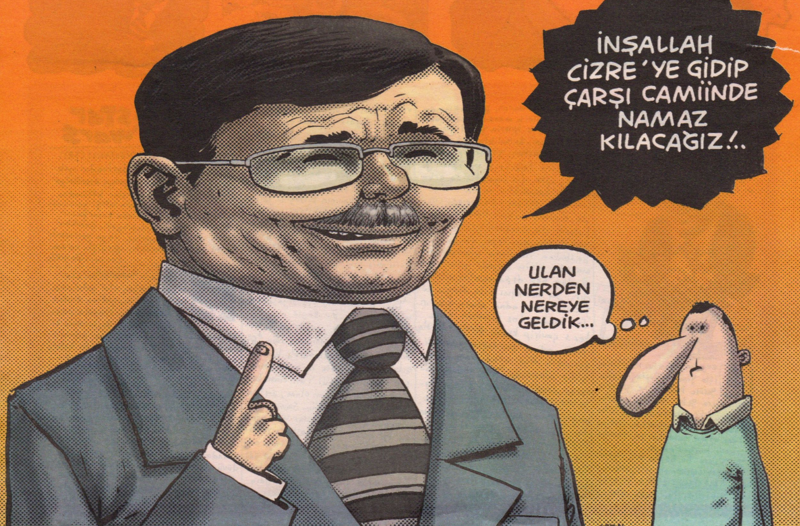
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

17 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2015/51 No: 433
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

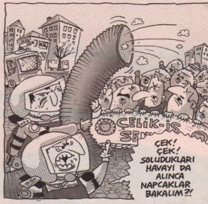
- Güneydoğu'da 7 Haziran seçimlerinden bu yana toplam 17 ilçede sokağa çıkma yasağı ilan edildi.
- Sokağa çıkma yasağı süresince bölgede 150'nin üzerinde sivil vatandaşımız hayatını kaybetti.
- Milli Eğitim Bakanlığı, Cizre ve Silopi'de görev yapan öğretmenlere "Şehri terk edin" mesajı attı.
- Cizre ve Silopi'de son günlerde yaşanan yoğun askeri sevkiyatın ardından Şırnak Valiliği devlet hastanelerine "hazır olun" yazısı gönderdi.
- Ve Başbakan Ahmet Davutoğlu durumu açıkladı: "Vatan toprağının her bir karışını tam bir huzur, istikrar ve özgürlük alanı haline getireceğiz"

Bilal Erdoğan mal varlığının kaynağını açıkladı: "5 restoranım var."

İşten çıkarıldıkları ve 5 aydır maaş alamadıkları için yaptıkları eylemde polisin biber gazlı müdahalesine maruz kalan Sivas Demir Çelik işçilerinin şimdi de elektrikleri kesildi.

Kendisi ve ailesiyle ilgili İran medyasında çıkan haberleri İran Cumhurbaşkanı Yardımcısı'na şikayet eden Tayyip Erdoğan, "Medya bizim kontrolümüzde değil," cevabını aldı.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte yine bir haftayı daha geride bıraktık ve yepyeni gelişmelere gebe gündem maddeleriyle tekrar karşınızdayım.. Zaten gündem bi tuhaflaştı artık.. Üstüne yorgan atsan gebe kalıyo.. Yatağa girmeye korkar olduk..

Sizlere bu hafta dış siyasetten bahsetmek istiyorum..

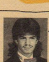
DIŞ SİYASET: Dış siyaset karı gibidir.. Her boka alınır ve mana çıkarır.. Bu bağlamda, çok skindirik mevzular yüzünden dış siyasette iplerin gerildiğini görürüz.. Hani, karanlıkta arka bahçede koşarken, görmeyip çamaşır ipine takılırız ve ipler gerilir, işte dış siyasetin de arka bahçesi karanlıktır ve ön bahçe zaten yok.. Misal; zamanında İsrail de elçimizi alçak tabureye oturttulardı da, kendileri yüksek tabureye oturduydu.. Veya, geçenlerde başbakan İranlıyla görüşürken masada bizim bayrak yoktu felan. Bunlar hep dış siyasette sıkıntıdır.. Su bardağını bile düzgün koyacan.. Yoksa adam mana çıkarır.. Sen bardağa toz girmesin diye ters çevirip kapalı servis edersin, Gelen adam bardağın g*t*nü çevirdik diye oradan manalanıp, gidip ülkesinde "Bize ardınızı dönecez demek istediler" diye şikayette bulunabilir.. Evet.. Nereye bağlayacam... Geçen Türkmenistanda, İran cumhuryardımcısıyla buluşup konuştuk.. Orada bi sandalye krizi çıktı.. Benim oturduğum daha güzelmiş, kendininki dandikmiş diye sıkıntılara girdi herif.. ülkesine dönünce de vermiş gazı medyaya.. "Aşağılandık" felan diyolar... Sinir var..

Öncelikle belirteyim, Sandalyeyi ben evden getirdim daly***lar.. Kendisi g*tüne bi pantol geçirip gelmiş evden.. Ne bi bayrak, ne koltuk getireyim dememiş.. Sana gidip Türkmenistan başkanının koltuğunu getirecek halleri yok.. Tesisteki möbleyi vermişler.. Ben bavuldan koltuk çıkarınca bi şaşırdı zaten bu.. Benim koltuğu bırakıp bi yere gittiğim görülmüş mü lan?... Su bardağımı bile kendim götürüyorum.. G*tü yok bardağın, iki tarafı da açık..

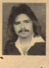
Yani diyeceğim, dış siyasette yol katettik.. Bu böyle..

Kemal kılıç, nobel ödülü kazanan profesörümüz için "Bir kez daha Atatürk'ü haklı çıkardılar", "Hayatta en hakiki mürşit ilimdir" dedi.. Yani nasıl kendine yontsa ki.. Lan olum, zaten ödül "Kimya ödülü".. Sanırsın kimyada yaptığı buluşlar yüzünden en iyi erkek oyuncu oskarı verdiler herife.. Kimyacıya Kimya ödülü verdiler.. Orhan'a "edebiyat ödülü" verdiler.. Atatürk'ü haklı çıkarasın varsa gidip sen kazansaydın kimya ödülünü.. Parti kimyası...

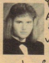
Vatandaşa Sorduk: Star Wars

Hansol ORANGUTANLI (38): Yeni filmde dartvedır yok.. Çocukları sigaraya özendiriyo diye kaldırmışlar bölümden.. Herifin sigara içtiği görünmüyo ama, maskenin altında fosur fosur içtiği seslerden anlaşılıyor.. Çocuklar salak değil, anlıyorlar.. Veya gerizekalı, aptal değil bu çocuklar.. Bildiğin o****, çocuuu... Cin gibiler.

Dalvedır KARANLIKYAN (40): Hani çocukken sizi yatırırlar.. "Çok geç oldu, yatın" derler.. İki kardeşsiniz.. Karanlık odada uyumazsınız.. Başlarsınız bi şeytanlıklara.. Sonra çat diye odanın ışığı yanar ve "Siz uyumadınız mı hala!" diye bağırır ebeveyn, yakalanırsınız.. İşte filmde de evreni ele geçirmek için gücün karanlık tarafını kullananları yakalıyorlar.. olay bu..

Yoda NİNJATÖRTIL (63): Amcamın oğlu ceday dinine geçti.. Avrupada çok modaymış.. Yalvardık ettik vazgeçmedi.. Bunun üzerine el odunlarını ucundan fenerle aydınlatıp karanlıkta dövünce, bi lazerkılıcı efekti oldu ve gücün mümin tarafına tekrar geçti.. Cübbeli ahmet'i ceday sanıyodu.. O da yanılttı biraz onu..

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI, POLİS VE JANDARMA SAYISININ ARTIRILDIĞI CİZRE VE SİLOPİ'DE GÖREV YAPAN ÖĞRETMENLERE "ŞEHRİ TERK EDİN" MESAJI ATTI.

Kuzey Ormanları Savunması, 3. köprü projesini "Burada yapılan her şey kaçaktır" ve "Katil Köprü" sloganlarıyla protesto etti.

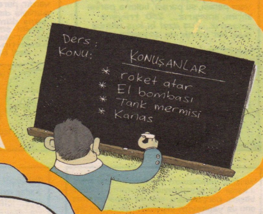

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

- Okul gezisiyle Minyatür Amasya Müzesi'ne giden 200 ilkokul öğrencisi giriş ücreti olan 1 lirayı veremedikleri için kapıdan geri çevrileli **4 yıl,**

- Ekonomik kriz sürecini değerlendiren Merkez Bankası Başkanı Durmuş Yılmaz, "Tünelin içine girdik. Tünel karanlıktı. Öbür tarafa doğru bir ışık göründü. Işık, öbür tarafa çıkışı mı gösteriyor yoksa üzerimize gelen araba mıdır?" diyerek çıkışı edebiyatta bulalı **5 yıl,**
- Pakistan Cumhurbaşkanı Ali Zerdari'nin kara büyüden korunmak için her gün bir siyah keçi kurban ettiği ortaya çıkalı **5 yıl,**
- İstanbul'da yaşayan bir çift yeni doğan bebeklerine "Baran Obama" adını koyalı **6 yıl,**

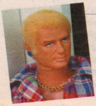

- Yazar Mahmut Açıl mutlu bir hayatın sırlarını "İtle Yatan Bitle Kalkar" isimli kitabıyla vereli **7 yıl,**

- Posta gazetesi, ünlü yazar Arthur Miller'ın ölümünü "Marilyn Monroe'nun yazar kocası öldü" başlığıyla vererek okurlarını yormayalı **10 yıl,**
- Turizm Bakanı Atilla Koç, "Turizme karşı değilim" diyeli **10 yıl,**
- Mannheim'da bir yıl içinde 180 kedinin kaybolması üzerine, Bild gazetesi Türklerin kedi yediğini iddia edeli **37 yıl,**

- Dünyanın ilk eşcinsel oyuncak bebeği "Gay Bob" piyasaya sürüleli **38 yıl,**

Can Dündar ve Erdem Gül, Silivri Cezaevi'nde tecrit koşullarında tutuluyor.

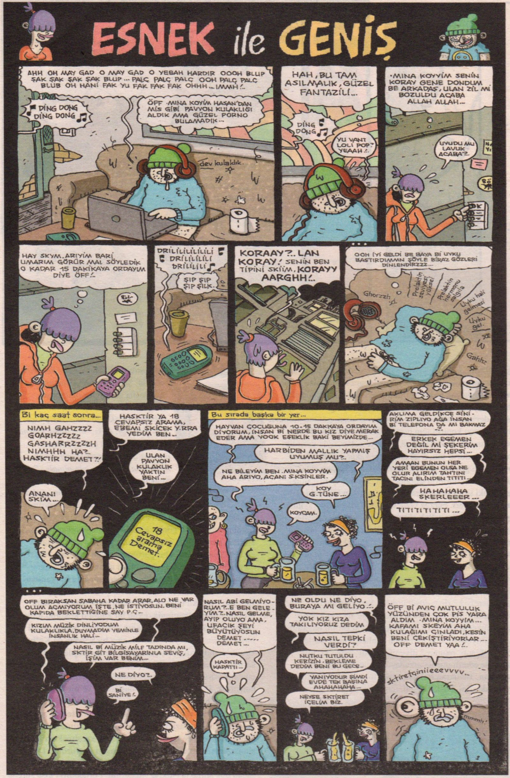

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında halkların kardeşliği abilik, ablalık kaldırmaz, eşit bir kardeşliktir ve halklar da zaten ancak eşitlerse kardeştir. Ama **Yeni Türkiye, Eski Türkiye'den** aldığı mirasla ülkedeki tüm halklara, ancak kendisinin büyük ve biraz da gaddar bir abi olduğu türden bir kardeşlik dayatmaktan çekinmez. Bununla da yetinmeyerek, kendisinin büyük abi olacağı "bölgesel kardeşlikler" de hayâl etmekte, bütün bir Sünni Arap dünyası ve orta asya Türki cumuhriyetlerine de abilik etmesinin istendiği vehimiyle dış politika tasarlar. Bu tip bir abilik, mahallede oynadığınız topun üzerine basıverip "hadi çalımlayın bakalım beni," diye oyununuzu mundar eden abilikten ancak sonuçları bakımından farklıdır.

Normal şartlar altında ülkenin bir köşesinde, belirli bir partiye çok yüksek oranda oy veren hemen her ilçede sırayla sokağa çıkma yasağı ilan ediliyor, ardından bir kafta on beş gün sonra bu bölgeler tarumar edilmiş vaziyette, cenazeleri ve delik deşik evleriyle terkediliyorsa önce ayağa kalkması gerekenler ülkenin bölünmeden bir arada varolması gerektiğini savunanlar olmalıdır. Ama **Yeni Türkiye**'nin o meş'um 90'lar Türkiye'sinden bir farkı da tarih boyunca hiç görülmemiş bir şekilde sözde vatanın birliğini savunanların sokağa çıkma yasağı ilan edilen bölgedeki halkın tamamının katledilmesini açıkça, hiç utanmadan ve hatta şehvetle savunmasıdır. Artık **Yeni Türkiye**'nin fon müziği soykırım isteyen alçak çığlıkların kakafonisinden ibarettir.

Normal şartlar altında devlet sırrını ifşa etmek, ancak bu sırra vakıf insanların işleyebileceği bir suçtur. Örneğin devlet sırlarını ifşa eden Julian Assange Edward Snowden ya da Chelsea Manning hakkında dava açılırken, bu kişilerin ifşa ettiği sırları yayınlayan gazeteler yayınlarına devam etmişlerdir. Çünkü sırrı korumak, sırrın teslim edildiği kimsenin sorumluluğundadır, yayınlayan gazetecinin değil. Tam tersine, gazeteci, eğer kendisine yarım gram saygısı varsa, eline geçen bir sırrı yayınlamak zorundadır çünkü işinin tanımı budur. Ama **Yeni Türkiye'de** bizzat kendisine gazeteci diyen hokkabazların, bu "sahip olduğu sırrı ifşa eden kişi" ve "ifşa edilen sırrı yayınlayan gazeteci" arasındaki farkı bilmediklerini görebilirsiniz. Herhangi bir günde, bir haber kanalında, kendisini gazeteci zanneden bir şabalağın, "Tabii gazeteciler de her şeyi yayınlayamaz," "E bunu kamuoyunun bilmesinde bir fayda yok," diye şabalaklık yaptıklarına ve bu şabalakların gazetelerinde kamuoyunun bilmesinde büyük fayda olan x mankenin sevgilisinden ayrıldığı haberlerinin yayınlandığına şahit olabilirsiniz. Ülkece x mankenin bir sonraki sevgilisi olmak için sıraya girdiğimizi düşenen gazetecinin, kendisini mesleğine değil de devlete karşı sorumlu hissetmesinden daha doğal bir şey de yoktur herhâlde.

Barış Uygur

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Saç kaynak** ile **kelaynak** aynı şey.

æ Muğla'nın insanının ilginç bir özelliği var. Bizim öyle pek alışık olmadığımız bir samimiyet duygusuna sahipler. Bizim eksikliğimizdir, bilemem, fakat biz buna gerçekten de alışık değiliz. Şimdi Muğla'da oyun günü öğle vakti iki olmuş, ben de eğer oyun günleri kahvaltıya geç kaldıysam o gün artık başka bir şey yemeyeceğim için abanırım, çok yerim. Burası böyle kahvaltıcı gibi bir yer. Oturdum. Garson geldi başıma. Başıma diyorum çünkü gerçekten de başıma geldi. Çok yiyeceğim abanacağım ya, bana dedim sucuklu bir yumurta ver. Bir de tok tutar diye düşündüm, patatesli bir gözleme ver. Bir de her yere afiş asmışlar, "mantıda bir numarayız, en güzel mantıyı biz yaparız, mantı denince akla biz geliriz", dedim bir de mantı ver, madem. Garsonun dediği lafa bakınız, "cırcır olursun". Bak, dünyanın, dünyanın diyorum, hiçbir yerinde, garson, müşteriye, böyle bir şey demez, diyemez, diyememesi lazım. Fakat Muğla'da diyorlar. Ve sen de hiçbir şey yapamıyorsun. Hayıır, olmam ben cırcır falan diyemiyorsun. Çünkü biliyorsun ki sen ona bir şey desen, o sana bambaşka bir şey daha diyecek. Başa çıkılamaz bir samimiyet duygusu. Bir de benim bir arkadaşım var, birkaç senedir orada. Memur kendisi ve kavgacı. İstanbul'dayken başı böyle sürekli belalardaydı. Dedim ki, burada da, bu güzel şehir Muğla'da da kavgalara devam mı, başını belaya veriyor musun? Hiç sorma dedi ya, Muğla'ya geldim geleli, kavgadan kesildim dedi. Dedim o nasıl oldu öyle? Sana dedi "agidiş", diye diklenen adama kafa atamıyorsun dedi. O kadar sevimli ki. "Agidiş, beni bak". Buna dedi nasıl vurursun. Allah çarpar dedi insanı. Zaten dedi bütün sinirin geçiyor. Muğlalılar gerçekten de inanılmaz sevimli olabiliyorlar. Ben Muğla'da merkezde bir ağabey gördüm, bir insan, bir insan diyorum, teletabi'lerin, en sevimlisine benzer mi ya. Eveet, adam Po'ya benziyordu. Onun gibi kırmızı. Vitamini almış, yanaklar kırmızı kırmızı. Onun gibi koca popolu. Bir kafasında halkası eksik, ama elinde de simidi var. Muğla simidi. Onu da öyle dengelemiş. Çok acayipti gerçekten.

æ Geçenlerde süper bakımlı bir erkekle aramızda bir tatsızlık oluştu kavga çıktı. İlk o vurdu. Beklemediğim bir şeydi. Çünkü bakımlı erkekler kavga etmezler gibi geliyor bana hep. Kavgacı olsalar yüzleri nasıl bu kadar pürüzsüz olsun. Bir de ağabey kıyamıyorsun gerçekten. Bakımlılık, yakışıklılık çok başka bir şey. Kıvanç Tatlıtuğ'u düşün. Kıyabilir misin. Vurabilir misin Kıvanç Tatlıtuğ'a. Sanata saygısızlık bir yerde. Allah özene bezene yaratmış, sen kimsin köpek ki bu güzelliği bozmaya yelteniyorsun. Hiç olacak iş mi. Baktım ağzımı yüzümü dağıtıyor, dedim en azından bir tane patlatayım madem. Tam yumruğumu savuracağım, o esnada inci gibi dişlerine güneş vurmasın mı, bir kamaşma oldu, yumruğumu boşa savurdum. Tekrar görmeye başladığımda iki eliyle kolumu kavramış, dirseğimi de ters çevirmiş, diziyle kolumu kırdı kırmak üzere. Son bir can havliyle çektim kolumu. Dedim yeter. Yeter siz yakışıklılardan çektiğimiz. Uzun bir tirad attım, etkilenir belki diye düşündüm, tokat attı. Acayip moralim bozuldu. Dedim arabanı çizeceğim, sen dur. Koşa koşa koştum arabasını çizmeye. Arabası da Maserati. Nereye çiziyorsun. Adamın arabası da yakışıklı. Çizemedim. Ne kendisine ne arabasına elim gitmedi. Sopayı yediğimle kaldım.

æ Haklı iken haksız duruma düşmek bence çok büyük bir haksızlık.

æ Kapı açarken yanlış kilitten başlamak da bence çok büyük bir kahırbela. Allah belasını versin. İnsan kendisini salak gibi de hissediyor. Hayır yani hep doğru kilitten başlarken bugün ne oldu da yanlış kilide gitti elim. Hadi gitti elim, anahtar o deliğe nasıl girdi. Hadi girdi, nasıl oldu da anahtar o deliğin içinde tam iki kez çevrildi. Kendi kilidimden bahsediyorum. Herkes kendi kilidini bilir. Bazı kapılarda ben görüyorum on kadar kilit var. Ruh hastası mısın sen kardeşim. Bu neyin korkusu. Böyle yaşanır mı. Ne diyordum. Benim kapıda iki kilit var. **İkisi de birbirinden merdane.** Bu son kurduğum cümlenin ne manaya geldiği hakkında en ufak bir fikrim yok, ama kurmasaydım da çatlardım. Bu arada Barış Manço lan. Hakikaten de zor gelir bir daha onun gibisi. Vay be. Bir yandan da Barış Manço dinliyorum da yazarken. Heyler heyi. Dünyanın en eğlenceli işidir mizah yazısı yazmak. Böyle bir özgürlük arasan bulaman. Bir yandan da gitmek istiyorum ben galiba. Yeniden tüm Türkiye'yi dolaşmak. Her şeyi arkamda bırakarak. Sadece gitmek. Ne diyordum, anekdar. Sonra diğer kilidi açıyorsun. Fakat kapı açılmıyor. İki kilidi de açtığın halde kapı açılmıyor. Neden. Çünkü kapıyı asıl açan, son bir tık hareketini sağlayan asıl kilit sırayı karıştırıp davrandığın ilk kilitti. E diğer kilit açık olmadığı için sen o tıkı haybeye yap dur. Olmaz. Bazı şeyler de olmaz. O yüzden önce onu yapacaksın, sonra öbürünü yapacaksın. Yoksa sen önce bunu, sonra onu yaparsan gelirsin yine bunu yaparsın. İçin için ağlarsın gözyaşın kimse duymaz. Odur yani.

æ Teşekkür ederim.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

ÇAKMAK – KİBRİT

1
Çakmak, kafe...
Kibrit, kıraathane...

2
Çakmağın ömrü belirsiz...
Kibrit bari "vasati 40 çöp"...

3
Çakmak, kaybedilir...
Kibrit, bırakılır...

4
Çakmak, gazete...
Kibrit, kitap...

5
Çakmak, promosyon değeri...
Kibrit, para üstü değersizi...

6
Çakmak, oyunu yok...
Kibrit, oyunu mevcut...

7
Çakmak, ültimatom...
Kibrit, manifesto...

(İlker Ekiz'in değerli katkısına şükran) **V.Ö**

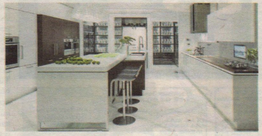

Fırat Budacı

ATLAYA ATLAYA TATLI HAYAT
(Parfümden Tavuğa Bilinç Akışı)

Normalden erken kalkıp duş alınca işler tıkırında sanıyorum. "İyi başladın," diyorum kendi kendime. Toplum içinde pek de beğeni kazanmayan parfümüme son bir şans daha veriyorum. Banyodaki aynalı dolapta özbakım adına bir tek o var çünkü. Üç yıllık, rezerv mertebesine ulaşmış bir şişe. Kişisel bakımımın tek iksiri. Çevremden aldığım olumsuz tepkiler yüzünden ömrü uzadıkça uzuyor. Her gün üç sıkımdan haftada iki sıkıma kadar düştüm. Mutlu bir insan gibi tişörtlerim arasından en makul olanı seçiyorum. Herkesin makul bir tişörtü vardır. Bazı insanlar makul tişört sayısını aynı sezonda üçe hatta dörde kadar çıkarır. Makul tişört, makul kotla birleşirse kendinden hoşlanır insan. Buzdolabını açıp pratik bazı hareketler sergilemek istiyorum. Bana kalırsa, dolabı açıp kafaya bir şey dikmek çağdaş bir beslenme biçimi. Bunu ilk Rocky Balboa'dan görmüştüm. Buzdolabını açıp büyük, plastik bir bidondan uzun uzun portakal suyu içmiş, bardak kullanmadan işi bitirmişti. Şeftali nektarını Anadolu'nun çeşitli kasabalarında küçük kahverengi şişelerden içtiğimiz o yıllarda, bu hareket batının ulaştığı muasırlığa hayran olmam için yeterliydi. Uzun uzun bakıyorum dolaba, "Acaba ne dikilebilir kafaya?" Dolap, güne iyi başlamama kayıtsız. Portakal suyu yok, başka bir meyvenin suyu yok, günlük kutu süt yok, domates suyu sadece THY'de var, naneli limonata kolay değil, zencefilli sodaya bazı romanlarda rastlanıyor, dağ kızılcığı şurubu kulağa yerel geliyor ama aslında İkea'da satılıyor. Peki ne var? Yarım şişe su var, iki aydır seviyesi hiç değişmeyen ice tea var ve son olarak pepsi şişesinde nar ekşisi var. Bir tür medeniyet çatışması yaşanıyor dolaptakiler aramda. Bakmaya devam ediyorum. Belki elma dişleyebilirim. O da sağlıklı aslında. Duşun ardından tertemiz bedenime yakışabilir elma. Hatta bembeyaz, minimalist bir mutfağım olsa elmayı yeşilinden dişlerdim. O vakit dişlerim de bembeyaz olurdu zannımca. Mutfağıyla uyumlu dişleri olan insanlar var şu hayatta. Sahip oldukları yeşil elmalar, bembeyaz mutfak masalarının üzerinden yuvarlanarak yere düşüyor, yerde yuvarlanmaya devam etse bile sorun olmuyor, yerden alıp yiyebiliyorsun elmayı. Böyle bir mutfağımız olsa, karımla birlikte ankastre fırınımızda bütün tavuk pişirebilirdik. Eskiden köylere, günümüzde ise şehrin tam ortasına nasip olan özgür bir tavuk kızara kızara bize neşe verirdi. Böylesine güzel bir mutfakta tavuk hafif kalır diye düşünmeyin. Çünkü biz, özgür tavuğun ayaklarını fırın ipiyle bağlar, derisinin altına dereotlu tereyağ sokar, götüne portakal koyar, iç ısıyı kontrol için portakalın bir yanından derece, öbür yanından tat versin diye biberiye sokar, öyle verirdik fırına. Fırın durur mu, o da ışıklarını yakar, bu inanılmaz tavuğu bize göstere göstere kızartırdı. Sonra kapı çalar, neşeli kahkahalar doldururdu salonumuzu. Salondaki masamız, mutfaktaki steril masamızın aksine yaşayan bir varlık gibi karşılardı bizleri. Ferzan Özpetek Ölçü Sistemi'ne uygun boyutlardaki, aşırı çatlak ahşap masamızın tam ortasına koyardık tavuğumuzu. Portakalı görünce kahkayı basardı bizden daha gurme bir arkadaşımız. "Portakal zorlama olmuş, fazla Jamie Oliver seyretmişsiniz," derdi. Tavuğun götündeki portakal bir komedi unsuru olarak bizi neşelendirirdi. Beraberce gülerken ben içimden, "S.ktir lan! Öğrenciyken Migros'tan tavuk ciğer alan adama bak, başımıza gurme kesildi şerefsiz," diye düşünürdüm. Şaraplarımızı yudumlardık. Bir ara, "Bu ara chianti'ye taktım," derdi karım. Takacak derecede arzuladığı şeyin ismini hayatımda ilk defa duyduğumdan karımdan şüphelenmeye başlardım. "Yalnız 'kianti' okunur," diyerek 'çianti' diyen karıma müdahale ederdi gurme arkadaşım. İyice kıllanırdım durumdan. Tavuktan İtalyanca telaffuza nasıl geldiğimize hayret ederdim. Dışım neşeli, içim ikircikliyken genelde

terlerim; böylelikle terim sabah sıktığım parfüme karışır, içinden çıkılmaz bir koku salardım etrafa. "Yine mi o parfümü sıktın, atıcam o şişeyi artık!" derdi karım. Gurme arkadaşım, "Evet abi ya, nerden buldun sen bunu, ıslak odun kokusu gibi" diyerek karıma destek verirdi. Gülerlerdi, "ıslak odun kokusu"na çok gülerlerdi. Ben de gülerdim. Gurme arkadaşımın gömleğine bakardım. Ne kadar net ve ferah bir gömlek, diye düşünürdüm. Çaktırmadan biraz yaklaşır onu

koklardım. Kesin mis gibi kokuyor olurdu. Şarap içmek insanı zamanla özbakıma götürüyor olabilir mi gerçekten? diye düşünürdüm. *"Bira, özbakım eksikliğine en elverişli içki gibi duruyor. Rakı, 'duş alma' eylemine yakışmıyor, daha çok 'yıkanmayı' anımsatıyor. Öyleyse şarap sabah duşlarına en uygun içki olmalı..."* sonucuna varırken bir yandan şarabımı yudumlamaya devam ederdim. Sabah duş alacakmışım gibi bir tat yayılırdı damağıma. Sabah bir de bakmışım duştayım gerçekten. Şarabın haklılığını görünce ıslak odun suyundan elde edilmiş parfümümü çöpe atardım. Son notaları portakal çiçeğine varan başka bir parfüme yelken açardım. Her sıktığımda portakallı tavuk gelirdi aklıma. Tavuğa karşı yaptığımız o korkunç hatayı hatırlardım, ama bir yandan da karımın bu yeni kokuyu beğenmesine sevinirdim. Eminim bu koku toplum tarafından da sevilirdi. Günün birinde metroda yanımda duran bir kadının kokumu içine çektiğini fark ederdim. Bu kadın çok güzel olurdu; yüzü biraz Jessica Alba'ya benzerdi, ama bir yandan da Kelly Brook'u andırırdı. İlerleyen günlerde de karşılaşırdık bu kadınla. Tesadüf işte, aynı durakta iniyor olurduk. Metro çıkışına yürürken birbirimizi kollardık. Allahım, en sonunda tanışırdık. Beraber yürümeye başlardık. Ve bir gün kahve içmek için bir yerlere otururduk. Keşke sabah değil akşam olsaydı da bira içseydik, diye düşünürdüm. Hemen ardından, biranın özbakımı azalttığını hatırlar, eski halime kızardım. Karımı sevsem de bu kadının çekimine kapılmaktan kendimi alamazdım. Portakallı parfümü sıkmayı abartırdım. Duş almadan parfüm sıkılmayacağının iyice farkına varırdım. Her sabah duş almakta istikrar sağlardım. Portakallıyı kısa sürede bitirir ikinci şişeyi alırdım. Duş ve portakallı sabahlarımın vazgeçilmez ikilisi olurdu. Bir sabah yine duştan neşeyle çıktığımda, "Sende bir haller var," derdi karım. Şaşkın şaşkın, "Ne hali?" diye soracağıma, işlediği günahın farkında olanların aceleciliğiyle, "Ne alakası var, duş alsak bir türlü almasak bir türlü," diye cevap verirdim. İşler karışmaya başlardı. İçinde bulunduğum durumun karmaşık bir hal alacağını hisseder, vicdan azabı çekmeye başlardım. Karım gelip "Napıyosun sen burda?" derdi. O vakit buzdolabının uzun süre açık kalan kapak yüzünden öttüğünü duyardım. Sevgili karıma, "Dalmışım," der, sevimliye yatardım. "Buzdolabına mı daldın?" derse, "portakal suyu alalım," der konuyu kapardım.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Durup düşündükçe daha çok ikna oluyorum ki büyük bir ihtimalle aramızdan bir ayıoğluayı, Geleceğe Dönüş 2'deki gibi atıyorum 2000'lerin başında eskaza 2045'e falan gidip oradan bir spor almanağı, borsa tarihçesi falan gibi bir şeyle geri dönüp zamanda onulmaz bir kırılma yarattı. Resmen Biff'in dünyaya hâkim olduğu alternatif zamanı yaşıyoruz ama farkında bile değiliz. Yok yok, düşünecek olursanız hakikaten daha mantıklı bir açıklaması yok. Hele bir düşünün bakalım bizi öcü gibi korkuttukları 90'larda, bugünkünden daha kötü ne oluyordu diye de ondan sonra devam edelim. Hayır bu işe de ayrı ifrit oluyorum. Maşallah hepimiz 99 doğumluymuşuz gibi bir 90'lar anlatmaları var ki, anlatının ağzına çarpasım geliyor. Ulan 90'larda ağzımda emzik yoktu ki, yine bir mizah dergisinde haftalık köşe yazıları yazıyordum. Yani düşünecek olursanız o kısım bile 90'lardan farksız.

● Ha bu arada, eğer bir insanın "neden diktatör olmadığına dair" her gün ortalama beş gerekçe ileri sürülüyorsa, ortada ciddi bir sıkıntı var demektir. Zira bir insanın diktatör olup olmadığının tek bir kanıtı vardır: Yasama, Yürütme ve Yargı üçlüsünden, en az ikisini birden tek başına kontrol ediyor olması, bir insanı diktatör yapar. Dolayısıyla "Eğer diktatör olsaydı yerinde duramazdın, eğer diktatör olsaydı basma fistan giyemezdin, eğer diktatör olsaydı nah oynardın o süper mario'yu," gibi bitmek bilmeyen gerekçelerdense "Eğer diktatör olsaydı hem yasama hem yürütme organına tek başına hükmediyor olurdu," gibi bir cümle kurabiliyorsanız kurun; kuramıyorsanız hakikaten bari yalakalığa başka konularda devam edin de daha fazla küçülmeyin. Gerçi İnönü ilçesinin adın İsmet Paşa'dan aldığını, Kuzey Kore'nin krallık olduğunu falan zanneden insanlarsınız daha nasıl küçüleceksiniz onu da bilmiyorum.

● "Çocukla çocuk olma" ne demek anlayamıyorum. Kendi payıma çocuk gördü mü çocuk olma fırsatını kaçırmayanlardanım ve çocuğa karşı yetişkin gibi davranmanın ne bana ne de çocuğa bir faydası olduğunu sanmıyorum. Ne bileyim çocuk görünce kızsa hemen Elsa'dan Anna'dan, erkekse sıcak suda renk değiştiren arabalardan Transformers'tan falan konuşuyorum. Ne konuşacağım çocukla, Birleşmiş Milletlerin mülteci politikasını mı, tımar sisteminin dünyadaki benzer uygulamalarını mı? Hayır konuşmasına konuşurum da, çocuğa da yazık bana da. O yüzden ben çocukla çocuk olma yanlısıyım, meraklısı gidip el kadar bebelerle Suriye krizini, çok uluslu şirketlerin vergi hokkabazlıklarını falan konuşabilir.

● Paralel diye köşeye sıkıştırılan işadamlarından birinin Fetullah Gülen için inşa ettiği söylenen "muhteşem" sarayın fotoğrafını gördüm, binayı bir de bizim kaçaksarayla karşılaştırdım ve anladım ki, siyasal islam on yıldır her meslekten her çeşit adamı bir şekilde satın aldıysa bile paraları bir tane mimar almaya yetmemiş. Hayır, bu çirkinlikte binaların maketini ilkokulda Resim-İş dersinde çizen çocuk anca geçer not alır, mimarlık fakültesini, atölye dersini falan geçtim, resmen ortaokulda resim dersinden bütünlemeye kaldıracak çirkinlikte işler. Resmen kompleksi yüzünden çok büyük araba kullanan adam gibiler.

● Anladığm kadarıyla moda anlayışının son beş altı yılda aldığı iç gıcıklayıcı bir dönemeç var. Şimdi yaptığım etütlere, dikkatli gözlemlerime ve izlenimlerime göre son beş altı yılın en başat modası, moda olmayanı giymek. Düşününce iş bayağı çetin bir vaziyet almış. Hadi ben zaten hep aynı şeyleri giydiğim için doğrudan demode klasmanından eleniyorum, modayı takip eden de, moda olanı giydiği için modaya uyamamış oluyor. Yani modaya uymanız için modaya uymamanız demode de olmamanız gerekiyor. Tabii modaya uymayıp demode de olmadığınızda kaçınılmaz olarak bu yeni modaya uymuş oluyorsunuz ama sonrası nasıl oluyor benim aklım ermedi. Çok karışık işler, allah hipster kardeşlerime zihin açıklığı versin, ben işin içinden çıkamadım zira.

● Bunun bir benzeri de seyahate gittiği yerde turist gibi değil de "lokal" diyorlar, oralı gibi takılmak. Seyahat rehberlerine bakıyorum, "Turistler değil yerliler için rehber," "Turistlerin bilmediği Barselona," "Berlin'in turist girmemiş sokakları," "Nebraska'yı turiste rastlamadan keşfedin." Gerçi bu sonuncusu hiç de zor olmaz gibi geliyor, kim gidecek Nebraska'ya allasen ama sırf bu yüzden trend de olabilir bakın. Yani gördüğüm kadarıyla günümüz turistleri, tuırist değilmiş gibi yapmak için dev çabalar harcıyor üç günlüğüne, bir haftalığına, hadi iki haftalığına gittikleri şehirlerde, sanki yıllardır o şehirde yaşıyormuş gibi yapmaktan hoşlanıyorlar. "Otel yerine Airbnb'den ev tutalım, yerel halkla beraber yaşayalım." E hepsi birden böyle yapınca ne oluyor? Ne olacak Barselona'da, Paris'te bütün evler Airbnb oluyor, koskoca sokakta sadece Airbnb ile gelmiş turist değilmiş gibi yapan turistler yaşamaya başlıyor. Yani allah muhafaza maden şehrine seyahat eden eline kazma başına baret alıp gidecek de havayolu güvenliği sağolsun böyle çirkin manzaralarla karşılaşmıyoruz henüz. Valla benden size bir tavsiye, bir yere gittiğinizde turistler gibi yapmak istemiyorsanız, aslında tam da turistler gibi yapmanız gerekiyor artık.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Unutmak da çok zormuş,*
Unutulmak da..
Deli etme beni aşk deli etme."
Tülay Özer'in şarkısından

● **Batıdan Kuzeyden uçaklar geliyo, Doğudan Güneyden insanlar göçüyo...**

● Pencere açıldı Bilal oğlan, Windows patladı, varın bakın Michelin Bilal, yine kimi hack'ladı?

● **Dünyada tüm sınırların kalkması gerektiğini söylerken marksizm, aha da tam bugünden bahsediyodu. Kalkmadı da n'oldu, delinmedi mi sınırlar? Peki, şimdilik sosyalist değil de kapitalist oluversin, gene tek devlet olalım!..**

● Ege Adaları, Türkiye ile Yunanistan'ın ortak özverileriyle mültecilere yaşam alanı olarak ayrılmalıdır. Bunu böyle edin.

● **Tolstoy'un önceliği 'iyi yazar' olmak, Dostoyevski'ninki 'iyi adam'!..**

● Sabahın çok erken saatinde İstiklal Caddesi'nde araç trafiği serbest. Geçen sabah denk geldim, öyle alışmışım ki rahat yürümeye, n'apcamı şaşırdım. Babanı iş yerinde görmek gibi bi şeydi...

● **Ben: Gündeste – Ferhan Şensoy... Sen: Fikrimin İnce Gülü – Adalet Ağaoğlu... O: Kara Kitap – Orhan Pamuk... Biz: Minare Gölgesi – Engin Ergönültaş... Siz: Erken Kaybedenler: Emrah Serbes... Onlar: Suskunlar – İhsan Oktay Anar...**

● Sovyetler, ilkel, komünal, 'doğal toplum' özlemiyle tarihe geçtiler. Ruslar, 'doğal gaz' gücüyle aynı şeyin peşindeler...

● **Almanya'daki takımım St. Pauli kurulurken, bakmışlar hiç kahverengi formalı takım yok, o yüzden renkleri kahverengi-beyaz...**

● Kızılay, Kızılhaç ve diğerlerini çağırın... Dizini otopark demirine çarpmış adam var... Var...

● **Nereye varacağın değil... Nasıl gittiğin de değil... Bunlar da asla önemsiz değil lakin en önemlisi kimle beraber gittiğin... Cisimden ilginci madde... Yoldan güzeli yoldaş...**

● Vay arkadaş, üniforma fobisi nedeniyle askere gitmeyen tayfa içinde, düzenli, ütülü, bol düğmeli dravdan üniformayla gezen de mevcut...

Aşk'ı Alışkanlık'ın kısaltılmışı sanana yuh!

● **Ne kadınlar sevdi beni, vardım da sanki! (Peki hangisi? Ben de mi yoktum, ulaşamadım, varamadım mı, yar mı varmadı?)**

● 'Balıklı Rum' diye hastane olur mu ki hiç? Taverna adı gibi, n'oluyo orda? Bi de bağımlılık tedavi merkezi. İyiden iyiye, balık, rum havası diye aklını alır gibi. Finali kafadan söylüyo gibi...

● **Takside giren 'bağımsız sanatçı'dan geriye sadece sanatçı kalır...**

● Futbol esprileirnden ibaret, bir saatlik bir gösteri hazırladım. Normal gösterimde futbolsuz yapamadım çünkü. Anlatmasam olmuyor! Anlatsam durmuyor! Futbol gösterisi böylece çıktı, detay veririm...

● **'Satisfaction' ilk dinlediğimden beri sevdiğim şarkı. Dinlemeye doyamayacak kadar seviyorum ama bir yandan da beni tedirgin eder. Var böyle başka şarkılar da. The Rolling Stones'un kurucularından, efsane gitarcı Keith Richards, 'Hayat' adlı kitabında bu şarkının hikayesini anlatıyor. İşte o tedirginliğin kaynağı: "O sırada iki sevgili arasında bocalıyordum. Belki de şarkının yansıttığı ruh hali de bundan kaynaklanıyordu. Satisfaction'ı rüyamda yazdım! Yazdığımın farkında değildim, varlığını küçük kasetçalara borçluyum. Mucize şöyle gerçekleşti: Bir gece önceden yeni kaset taktığım kasetçalara baktım, kaset sonuna gelmişti. Geriye alma düğmesine bastım ve karşıma Satisfaction çıktı. Kabataslaktı. Şarkının yalnızca temeli vardı, tabii ki gürültülü değildi, çünkü akustik gitarla kaydetmiştim. Arkasına da kırk dakikalık horlamamı çekmişim. Ama temel yeterlidir... Kaset bir süre bende kaldı, keşke saklasaymışım." Richards, şarkının tuhaflığının sahnede çalınmasının çok zor oluşunda yattığını söylüyor. Yıllarca sahnede çalmamışlar, Otis Redding**

...layınca ısınmışlar! Paragrafın bitiş cümlesi şöyle: ...yı sevip çalmaya başladık çünkü soul müziğin en ağır ... söylüyordu..."

... deliğe girince "Gooooolf!" diye sevinirdim golfçü olsam...

... içinde yatsın, ne kadar güzel "Metin!" derdi Zeki ... Bazan da "Metin ol Metin!" derdi, hep gülerdik...

... dönem, roman yazmak için 'Tütün Rejisinde' çalışmak ...ş, iyice anladım bunu...

...dalına basınca kapağı açılan çöp kutusunu iyiden ...akdir ettik de sanki şıra insansız uçağa falan geldi

...ım beste ... Adele'le ...ğlaşırız!..

- O son madde: Arayıp "Bugün okulda mıydım ben?" diye soran da var...
- **"Kaçma güzel kaçma ben adam yemem / Gizli sırlarımı kimseye demem" diye Çankırı türküsü var. GİZLİ SIR diyor. Şahane bir türkü...**

...Çankırı'nın yemyeşil Ilgaz ilçesinde 'İn Mağaraları' ...n ve mağara. Çankırı'da 'Tuz Mağarası' da var, çok ...öğrendim ben. Yoksa çocukluğumdan beri babam, ...tuzlu yemekler için "Bu ne yau, tuz mağarası gibi!" ...rurdu. İşte meğer ordanmış o... Hepsinden güzel ...nüzse "Su sızıyor taşların arasından / Eğil bir yol ...m kaşların arasından"dır. Çay akıyor, coşuyor, öyle ...

...aden Dağı'na da badem yağı gittiği gün..." (Aa, meğerse ...Altan ölmemiş...)

...Aralık 2015, Cuma, 21:30, Galata Kamayor Atölye'de ...ostlarım Didem-Utku Dağkıran kardeşler çalıp ...ecek. Çok iyiler. 19 Aralık 2015, Cumartesi, 21:30, ...Soysal, Bora Çeliker ve ben, Gümüşsuyu Park Otel, ...fen sahnesindeyiz...

vedatozdemiro@gmail.com

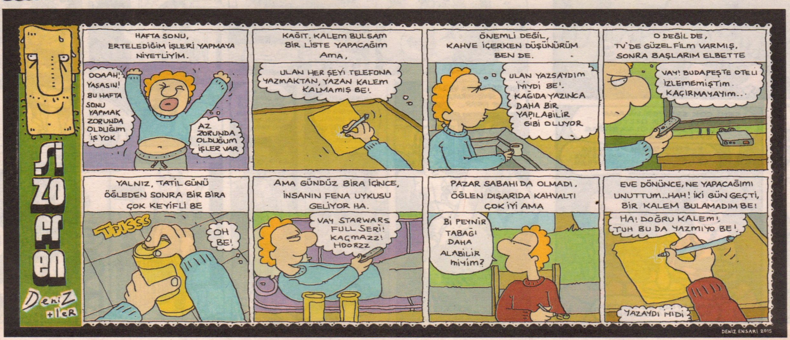

"KURBAN"

YİĞİT ÖZGÜR
AKILLI OL, CİĞERİMİ YE DEDİLER. BEN CİĞER OLUP AKLIMI YEMEYİ TERCİH ETTİM... PİŞMAN MIYIM? HAYIR... ŞAŞIRDIM MI? BİRAZ... BİR DAHA YAPAR MIYIM? NEDEN OLMASIN... TEKRAR AYNI ŞEYİ YAPARIM ÖYLE Mİ? YAPARIM VALLA... PEKİ BEŞ MİLYAR VERSELER.. KARDEŞ S.KTİR GİT BAŞIMDAN, BELA MISIN NESİN... PARDON ABİ...
MASAJ İÇİN Mİ GELDİNİZ?
YANLIŞ MI GELDİK?
DOĞRU DEĞİL...
SANA GÖRE BU BİR MASA DEĞİL Mİ? BENCE DEĞİL. BU BİR HEYKEL BENCE...
YAPMA ELİNİ AYAĞINI ÖPEYİM DEME ÖYLE ŞEYLER ARTIK... AĞZIMIZA SIÇTIN YETER EZİYET ETME ARTIK GÖT ÇOCUK...
SANA VERDİĞİM BİN LİRAYI ÇOK ÖZLÜYORUM SUAT...
SUS SUS, BEN DE...
O..SPU ÇOCUĞU.
OLDUKÇA AĞIR BİR KÜFÜR.
MİNİ ÖYKÜ: PROJE...
İHSAN ŞÖYLE BİR PROJEM VAR... Bİ BAKSANA...
OĞLUM SÜPERMİŞ LAN!!! HEMEN YAPALIM.
REFİK ŞÖYLE BİR FİKİR VAR, SEN NE DERSİN?..
OHA LAN ŞAHANE!! NEFİS OLUR BU!
YAPANI DA ZİKEYİM, YAPTIRANI DA...
OH BE...
HEPİMİZİN ANUĞA KOYİM.
SON...
ÖZÜR DİLEMEYİ NEDEN SEVMİYORSUNUZ? NELER HİSSEDİYORSUNUZ ÖZÜR DİLERKEN?
YANİ BÖYLE SANKİ ADAMIN G.TÜNÜ ÖPMÜŞÜM GİBİ HİSSEDİYORUM. YA DA GODOŞ OLMUŞUM GİBİ OLUYOR... SANKİ KARIMI ADAMA SUNMUŞUM DA ÇOK ÇİRKİN BULUP REDDETMİŞ GİBİ. NE BİLEYİM BİR TÜR ŞEREFSİZLİK GİBİ... PUŞT!!
SAKİN OLUN... BİRAZ ABARTMIYOR MUSUNUZ?
AZ G.TVEREN DEĞİLİMDİR...

CİHAN CEYLAN
SAMİ 2
BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
"SANAYİCİLERİN KAÇIRILMASI"
(Sekizinci kitap)
YETKİN GÜLMEN
ESNEK İLE GENİŞ
Makul Koca MEMOŞKO 2
Memo Tembelçizer
Uykusuz Dükkan'da ve kitapçılarda!

Şizofren
Deniz +ler
HAFTA SONU, ERTELEDİĞİM İŞLERİ YAPMAYA NİYETLİYİM.
OOAAH! YAŞASIN! BU HAFTA SONU YAPMAK ZORUNDA OLDUĞUM İŞ YOK
AZ ZORUNDA OLDUĞUM İŞLER VAR
KAĞIT, KALEM BULSAM BİR LİSTE YAPACAĞIM AMA,
ULAN HER ŞEYİ TELEFONA YAZMAKTAN, YAZAN KALEM KALMAMIŞ BE!
ÖNEMLİ DEĞİL, KAHVE İÇERKEN DÜŞÜNÜRÜM BEN DE.
ULAN YAZSAYDIM İYİYDİ BE!. KAĞIDA YAZINCA DAHA BİR YAPILABİLİR GİBİ OLUYOR
O DEĞİL DE, TV'DE GÜZEL FİLM VARMIŞ, SONRA BAŞLARIM ELBETTE
VAY! BUDAPEŞTE OTELİ İZLEMEMİŞTİM. KAÇIRMAYAYIM...
YALNIZ, TATİL GÜNÜ ÖĞLEDEN SONRA BİR BİRA ÇOK KEYİFLİ BE
TPISSS
OH BE!
AMA GÜNDÜZ BİRA İÇİNCE, İNSANIN FENA UYKUSU GELİYOR HA.
VAY STARWARS FULL SERİ! KAÇMAZZ! HOORZZ
PAZAR SABAHI DA OLMADI. ÖĞLEN DIŞARIDA KAHVALTI ÇOK İYİ AMA
Bİ PEYNİR TABAĞI DAHA ALABİLİR MİYİM?
EVE DÖNÜNCE, NE YAPACAĞIMI UNUTTUM...HAH! İKİ GÜN GEÇTİ, BİR KALEM BULAMADIM BE!
HA! DOĞRU KALEM! TUH BU DA YAZMIYO BE!
YAZAYDI MIDI
DENİZ ENSARİ 2015

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bugün neredeyse ölüyordum. Size neredeyse küçük bir twitter üzüntüsü veriyordum. "Erman çağlar ölmüş :((("" yazıp altı like falan alacaktınız ama alamayacaksınız. Zira ölmedim, badire atlattım. Bir an için boş bulunup aklınızdan "öyle öldü üzgün surat falan yazılmaz tabii ama Kayahan'ın yanına gitti gibi bir şey yazılırmış aslında" diye geçirdiyseniz de sakın üzülmeyin. Siz de insansınız, insan beyni böyle işler. Çok sevdiğiniz dayınıza araba çarptığını öğrendiğinizde dünya başınıza yıkılır, ama beyninizin bir tarafı hemen "ölürse twitter'a ne yazılır, dayıyla ilgili güzel ne var?" diye düşünebilir. Kendinize sakın böyle şeylerden ötürü yüklenmeyin ve dayınız için güçlü durmaya çalışın. Yeter ki birbirinize "aslında twitter güzel kullanıldığında muhteşem bir iletişim aracı ve sisteme karşı muhalefet yapmanın günümüzdeki en etkili yolu, mısırdaki ayaklanmalar falan da sonuçta twitter sayesinde olmadı mı?" diye cahilce twitter övmeyin. Bir gün ölüp gidersem, sizden tek isteğim budur.

Kötü bir çevre, kötü arkadaşlar, ard arda verilen yanlış kararlar, kazanma hırsı ve yetersiz beyin gücü. İşte beni neredeyse erken bir ölüme götüren yol bu sembolik parke taşlarından döşenmişti. Çevre dediğim Göztepe, aslında güzel semt, çarşısı pazarı var, tekeli candan, esnafı genelde kebapçı ve medikal malzemeci, ulaşımı kolay. Ama kentsel dönüşüm dolayısıyla apartmanlarımız yıkılıyor. Henüz yıkılmayan apartmanların üzerine de apartman sakinleri "bu apartmanın hiçbir müteahhit ya da inşaat firmasıyla anlaşması yoktur" diye afiş asıyor. Önce onurlu bir direniş, gururlu bir tavır sandım; sonra tekelden olayın "Gelin görüşelim, müsaitiz, bizim apartmanımızı da yıkmak istemez misiniz? Hey genç müteahhit... Beni istediğin gibi dönüştürebilirsin. Geceler boyu şantiyelerde, ter içinde, sen ve ben..." anlamında bir göz kırpış, bir tür çağrı, hoş bir flört olduğunu öğrendim. Sonuçta yıkılmayan da yıkılmak istiyor, yıkılmaya hazırlanıyor.

#dayım #araba

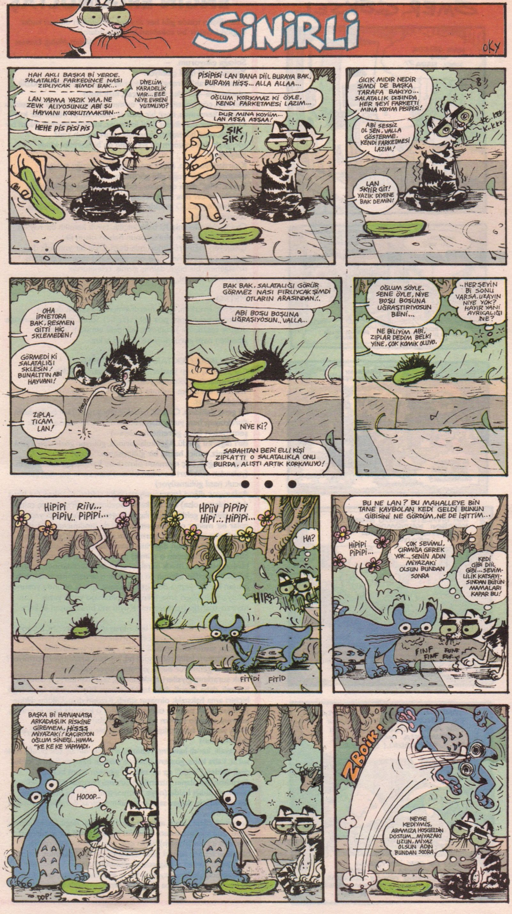
Ben otuz iki yaşındayım. Artık benim hayatımda coşkulu sevinçlere yer yok, ufak mutluluklar, küçük lüksler var. Bir lüksüm, her sabah minibüslerin oraya yürürken kullandığım kestirme yolumdu. Yürüme mesafemi azaltıyordu, hayat kalitemi arttırıyordu. Kestirme yol sayesinde her gün medikal malzemecilerin önünden geçmek; her gün ayağından kafasına kadar bandajla kaplanmış cansız mankenler görüp kendi ölümlülüğümü ve insan vücudunun kırılganlığını düşünmek zorunda kalmıyordum. Bir apartmanın bahçesinden geçiyordu ama bahçe falan yoktu, çamurlu bir zemin ve her sabah servis bekler gibi yaşlı kadınlardan mama bekleyen kediler vardı. Genci yaşlısı bütün mahalle o yolu kullanıyorduk lan. Bizim bir değerimiz gibiydi, "yıkacağız" deseler önüne yatıp "yıktırmayız" diyeceğimiz, belediye ekiplerine taş fırlatarak savunacağımız yegane yapımızdı. Bazı güzel semtler gibi havalı ahşap evlerimiz yoktu, tarihi dokumuz yoktu, kültürel hazinemiz yoktu. Bu kadar az şeyle mutlu olan insanlara pislik çıkartmak çok büyük günahtır (diye tahmin ediyorum). Direnmeye fırsat bulamadan kaybettik kestirme yolu. Sabah kalktığımızda bahçesinden kestirme geçen apartman şantiye olmuştu, bahçenin girişine de demiden kapı örmüşlerdi.

Yolun kapandığını uzaktan fark ettim ama o yoldan geçmek isteyen diğer mahalleli gibi demir kapının önüne kadar gitmekten kendimi alamadım. Bayağı bir insan birikmişti, her sabah bahçede mama bekleyen kediler gibi sessiz ve anlamsız birbirlerine bakıyorlardı. Biraz moral bozukluğundan, biraz da meraktan oradaki insanlarla birlikte beklemeye başladım. İki çocuğunu okula götüren bir teyze demir kapıya vurdu, "açar mısınız?" diye içeriye bağırdı. Hiç yürümek istemiyordu, şantiyenin içinden geçmek istiyordu. Kapı açılmayınca "ama büyük terbiyesizlik yani, insanların yolunu şeyediyorlar" diye ortaya açmaya başladı. Kadından cesaret bulan başka bir adam yıkılan apartmanın sesini bastırmaya çalışarak şantiyeye "YAV AÇSANA KAPIYI!" diye bağırdı. Şantiye açılmıyordu, zaten açılmamalıydı. İlgisini ve umudunu yitiren çoğunluk söylenerek normal yoldan yürümeye başladılar; geriye sadece ben, iki çocuklu kadın ve bağıran adam kaldık.

Adam biraz daha kapıya vurduktan sonra kadına dönüp, "aslında çocuk şu aralıktan sığar, aralıktan girsin bize kapıyı açsın" diye teklifte bulundu. aha adamın lafı bitmeden kabul etti teklifi kadın, çocuğa "hadi" dedi. Kadın gerçekten yürümek istemiyordu. Çocuk, daha önce de hayatını tehlikeye atmış insanlarda görülen bir özgüvenle demir kapıyla bahçe duvarı arasındaki aralıktan şantiyeye sızdı, bize şantiyenin kapısını içeriden açtı. Ninja gibi, truva atı gibi, ama ilkokul üçüncü sınıf.

Diğerleriyle birlikte demir kapıdan geçerek şantiyeye girdim. Artık dönüş yok. Apartmanın tepesine kepçe çıkartmışlardı, kepçe apartmanı üst katlardan kıra kıra aşağı iniyor, bir yandan da kırdığı duvarları aşağı fırlatıyordu. Duvar altında kalırsan ölürsün. Geri dönmeye niyetlendim ama çocuğu içeriye sokmayı akıl eden adam "kenardan yürü bişey olmaz... Duvar kenarından yürü... YAV KORKMA YÜRÜ!" diye bağırarak bizi ileri sürdü. Böyle mi bitecek? Kepçenin üzerimize duvar atmadığı bir anı kollayarak koşmaya başladım, önüme dev pencere düştü durmadım, arkamdan inşaat işçileri bağırdı durmadım. Arkamdaki adam inşaat işçileriyle kavga etmek için durdu, ona sonra ne oldu bilmiyorum. İşe varana kadar sabit gözlerle önüme baktım. İş yerinde "hayırdır, suratın bembeyaz olmuş?" diye sordular, utandım, "kendi hür irademle şantiyeye girdim, ölüm tehlikesi atlattım" diyemedim.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir düşün içinde gibi her akşam/ -Ve yüzleri duman kadar dağınık/ Geçer bu sokaktan binlerce adam."
Ahmet Muhip Dranas

Sokağa çıkıyorum.
Yağmur hafif hafif çiseliyor.
Kömür karalı/külrengili--uzaklarda bir yanları pembeli/kızıllı olanları da--bulutlar. (alçak alçak, hızlı hızlı)
Köşede, çöp konteynırının ("nırının"*yazmak zorunda kalmak*) o incecik kenarında, nasıl bir oturuş oturmak o? Nasıl? Bir kedi. O, iki saniye durulması dahi imkansız, incecik kenarda. Nasıl bir dengeli, nasıl bir sağlam oturuşla oturmuşsun sen?
(dengeyle ilgili sorunum da var, daha da bi hayretler içinde kalıyorum)
Kıpırdamıyor bile. (dört tane ayağı, o kuyruğu nereye sıkıştırdın?--bir kuğu gibi görünüyor--)
Beyaz. "Mış" daha doğrusu... Eskiden. Kir pas içinde şimdi.
"Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu..."
Tombul tombul. O şekilde, milim kıpırdamadan oturabilir, sonsuza kadar...
Orada mevzilenmiş. Ki balık kılçıklı, tavuk kemikli bir naylon torba falan fırlatan olursa, onun haberi olsun ilk.
Çiseleyen yağmur? Umurunda değil. Öyle bir yumuşla da yummuş ki gözlerini,(hafif öne eğik kafa) sanırsın; çekilmiş uzletgâhına, bir bilge, dalmış gitmiş, tefekkürde eşyanın hakikatini.

METRO
Metroya girerken, (giriş merdivenlerinde durup durup) metroya girişini poz poz çekip.(selfie) Sonra, metroda (yanyana düştük tesadüfen) yolboyu, (elindeki ekrana);"metroya girerken nasıl göründüğüne" bakan o kız.

KARŞILIKSIZ,(TEK TARAFLI)ARKADAŞLIK
Çarşıkapı. İş çıkışı saatleri. Kalabalık kıyamet. (ıslak kaldırımlarda narkırmızı yansımalar)
Tramvay durağının önünde (ters yönlerden gelip) karşılaşıyorlar.
İki genç delikanlı. Onyedi, onsekiz gibi yaşlar.(tam önümdeler, duraktayım ben, yukarıdan bakıyorum biraz--neyse ki yok şemsiyeleri falan, göremem yoksa--)
Biri diğerini gördü. Ağzı kulaklarında, gülüyor gözler, pırıl pırıl. Saf, temiz, sahici, hakiki bir gülümseme. "-Vaay!"
Diğeri soğuk. Hiç memnun olmadı bu karşılaşma vak'asından. (yalandan sırıt bari be adam biraz olsun, zorla kendini, bak çocuk nasıl gülümsüyor)
Anlamıyor diğeri.(memnuniyetsizliğin şiddetini) Yoksa, (az biraz dahi anlamış olsa) her ne kadar bozuntuya vermemeye çalışsa dahi, elinden geldiğince, anlaşılırdı, gene de. (naaparsa yapsın, solar bir miktar o gülümseme) Elini de bırakmıyor hâlâ. İlk karşılaşma anında "Öff, gzınasçyim gene bu mal!"gibisinden Bir şey geçti içinden diğerinin zaten, daha o ilk anda. O cümle,(içinden geçen o cümle) aynen, o kaşlarının arasından birden beliren o minik minik çizgilerden, yanaklarında gerilen küçük kaslardan, ağzının iki ucundaki o sırıtamama hatlarından oluşan bir tür yazıya dönüştü. Basbaya, apaçık okundu yüzünde. Okuyamadı diğeri ama, (bilmiyor okuma)o yüzü, yazık. "-Lan hayırsız tosbağa,(tosbağa mı? Köylü mü biraz?)insan bi kere arar."
Diğerinde, nerdeyse hece bile olmayan cevaplar; "-hı, mı, yo"
Yahu, zaten ters yön, gidecek çocukcağız birazdan, (aynı yöne beraber yürümek zorunda kalma riski sıfır)yüzündeki o be-beksi, masum, kalbî tebessüm hiç mi içini sızlatmıyor/acıtmıyor? Belli ki beğenmiyor bunu, yakıştıramıyor kendine.
Asık suratlının giysileri, ayakkabıları, saçı başı herşeyi daha bir bakımlı, daha özenli, daha havalı.(o baya büyük saat?) Sakil değil hiçbiri ama haksızlık olmasın şimdi. Kızdım diye. Dikine dikine yırtıkları olan, pek sık ta rastlanmayan o kotu da belli ki aramış taramış epey. (o kırmızı ağırlıklı ayakkabı)
Bir iş yerinde falan çalışmışlar bunlar bir ara. Öyle anlaşılıyor. (hâl dilinden)
Bu zavallı, kendi kendine yazılmış, arkadaş olmuş tek taraflı. Asık surat, kaba kaba, göstere göstere saatine bakıyor. Sonra, "oldu" dedi birden,("oldu" da ne oldu?) "gitmem lazım benim"
Ayrıldılar. Saf olanın yüzünde o sırıtma duruyor hâlâ, kendi kendine kaldığı halde.(neye sırıtıyorsun, sanki iyi bişey oldu)
Bir tereddütle dalgın, sağa sola bakındı biraz duraklayıp. Yürüdü gitti sonra.
Anlamadı olanı biteni, anlayamadı. Ama. Çok değil, bir elli altmış adım sonra falan birden. Sebebini hiç bilmediği bir iç sıkıntısı duyacak içinde.(ansızın) Sanki çok çok kötü bir şey olmuş, bir ailevi felaket haberi falan almışmış da, unutmuşmuş sonra onu, şimdi birden aklına gelmiş gibisinden, ne olduğunu hiç anlayamadığı, anlayamayacağı bir iç sıkıntısı. (ayrıca, karnının içinde biryer de hafifçe ağrıyacak biraz--guruldamalar--)

BEYAZIT
Otobüs duraklarıyla Kapalı Çarşı'nın cümle kapısı aralarında biryer.
Lazerle köpek oynatan eşşek kadar o adam.
Ayıp o. Yapma öyle.
Anlayamıyor işte, bunda gülünecek ne var?
Yakalanabilmesi imkansız bir şey olduğunu anlayamıyor.
(zigzaglar çiziyor, kendi etrafında dönüp dönüp duruyor, nefes nefese)
Top mop at kapıp getirsin(küçük boy pet su şişesi de olur).
O da sevinsin "al işte getirdim" diye, sen de. Gülüyorsun hain hain. Ama o, çaresizlik/imkânsızlık, belirsizlik/anlaşılmazlık, umutsuzluk içinde can havliyle, kan ter içinde debeleniyor yakalayacağım diye o yakalanılamaz şeyi.(ne oluyor, neden dokunamıyorum? çıldırtıcı)
Eğlence değil o. Öyle eğlence olmaz.
Hem, hiç mi işkillenmiyorsun orada olan bitenden? Bakınca, o zavallının koşuşuna.

Bizleri de seyrediyor gibi olmuyor musun peki biraz,
bir karanlık aynada, bir köpek suretinde?
Ürpermiyor musun? *--ben ürperiyorum --*

ÜSKÜDAR VAPURU
"Dünyanın en acıklı hırsızlığı"
Eve dönüyorum. Elimde çay. Vapurun pencerelerinde yağmur.
Telefon çalıyor.
Arkadaşım arıyor. Doğudan uzak bir şehirden.
Fakir insanlar. Tek katlı bir fakir ev.
Bir kadın gelmiş kapılarına. Yaşlıca bir teyze. Yiyecek birşeyler istemiş. Vermiş bunlar. Peynir ekmek falan filan.
"Tuvaleti kullanabilir miyim" demiş kadın. Gir kullan demişler.
Girmiş çıkmış kadın.
Kadın gittikten sonra bir bakmışlar: tuvaletin eski tozlu ampulu yerinde yok.
Ampulu çalmış.
Gülerek anlattı, buruk bir gülüşle.
Ben, o hırsız teyzeyi, gönlümde,
baklava çalan çocukların yanına yerleştiriyorum.

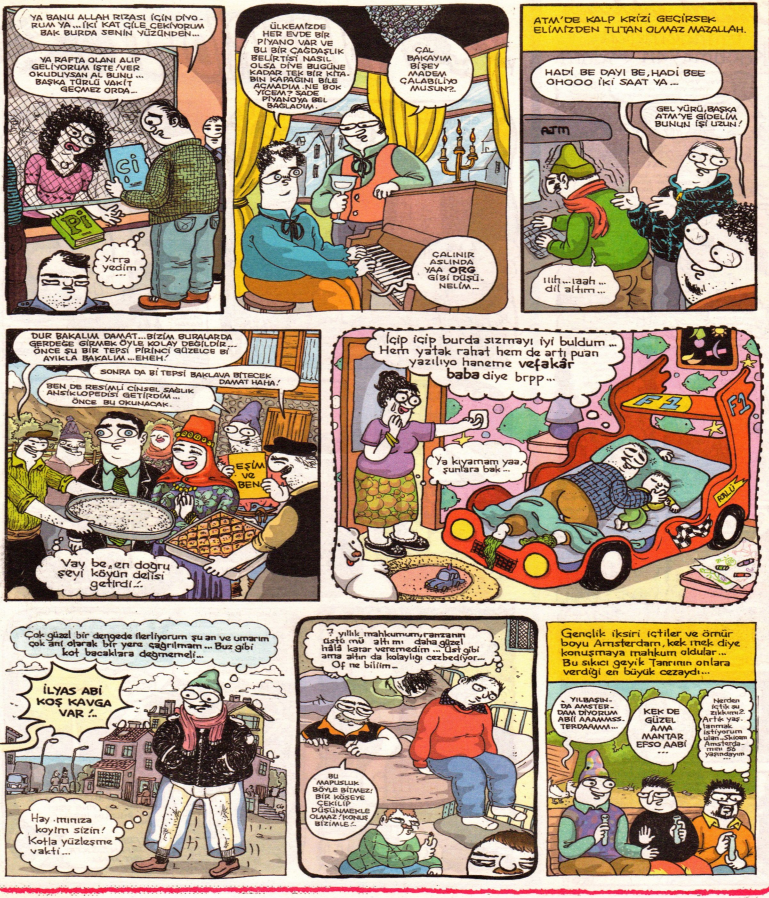
Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

Notlar: Mail'ler geldi, iki yazı öncesi sözünü ettiğim o filmin, (o bilimkurgu'nun) adını soruyor okurlar: Filmin adı: Timecrimes - Los Cronocrimenes 2007 . Yukarıda yarısını alıntıladığım dize'nin tamamı ise: *"Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu,/ Birinciliği beyaza verdiler"* Özdemir Asaf

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

Tribal enfeksiyon sunar

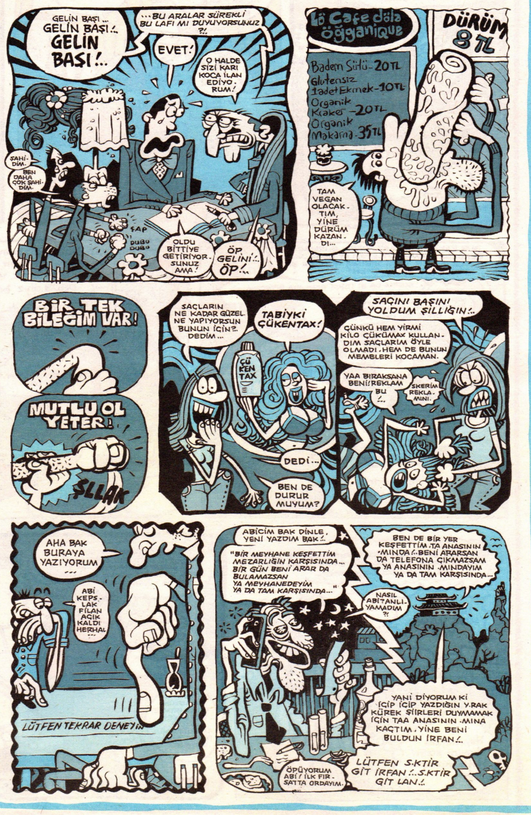
Gündemden Kaçamayan Adam

info@cengizustun.com

DINDIRIDIN

Hakan Karadeniz · Memo Tembel çizer

Furkanözçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Aralık 2015 | Sayı: 433

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Kindar
OO GENÇ ADAM, SEN DAHA ÇIKMAMIŞSIN
HAH ZAFER BEY BEN DE ŞU RENGİ GÖSTERİCEKTİM
OUU HARİKULADE, MUHTEŞEM
NOOLDU LAN BUNA?
İLK DEFA KIRMIZI DIŞINDA BİR RENK BEĞENDİ
ACİL BİR TOPLANTIYA GİTMEM LAZIM HAYATIM
EVİN ANAHTARINI İSTİYOSUNUZ?
İŞTE BU YAA...BENİM ELEMANLARIM ÇOK ZEKİDİR HEHEHE
VER HADİ
İYİ AKŞAMLAR!
?!
LAN BU KIZ ?
NEYDİ ADI?
ADINI DİİL YAPTIKLARINI HATIRLIYORUM!
BANA BUNDAN ALSANAA
İPHONE 6S Mİ?
EVET ALTIN RENGİ OLANDAN AMA
128 CİGABAYT OLSUN, ÇOK FOTOĞRAF ÇEKİYORUM, SONRA KASMASIN
NEDEN BENİM ALMAM GEREKİYO?
SENCE?
BENCE ÇOK TUHAF OLUR
ALLAALLA ?!
ULAN AZ ÖNCE ÜZERİMDEYKEN TUHAF DİİLDİ AMA!
BEN DE BUNU DİYORUM, SEVİŞMENİN KARŞILIĞINI BEKLEMEN...
NE?
YANİ KENDİNİ ŞEY GİBİ HİSSETMİYO MUSUN?
NEY GİBİ?
BOŞVER
SÖYLE, SÖYLE...OR.SPU GİBİ Dİİ Mİ ?!
TAMAM, KAPATALIM BU KONUYU
SENİN AĞZINA SÇARIM, HAYVAN!
LÜTFEN GİDER MİSİN!
GİDERİM, GİDERİM AMA BU EVE BİR DAHA GELİCEM
HİÇ SANMIYORUM
ŞİMDİ MERDİVENLERDEN İN, SOKAĞA ÇIK... YOKUŞUN SONUNDA CADDEDE TAKSİYE BİNERSİN
BİN PİŞMAN EDİCEM SENİ!
PİSLİK!
YA DA YÜRÜ BİRAZ TEMİZ HAVA İYİ GELİR, SAKİNLEŞİRSİN
DEDİĞİNİ YAPTI, EVİME GİRİCEK!
NAAPICAK LAN?!
ÇALIŞTIĞIM YERİ BULMUŞ PATRONU BİLE AYARTMIŞ ...
LAN, ZAFER BEYİN EVİMİ KULLANDIĞINI NASIL ÖĞRENDİ?!
KİNDARIN EN BÜYÜK SİLAHI ZAMANDIR
O EVE GİRMEMESİ LAZIM!
NASIL?
BİLMEM, YOLDA AKLIMA GELİR
EVİN KAPISINDA YAKALAR, ZAFER BEYE HER ŞEYİ ANLATIRIM
...
TABİ, O DA SENİ DİNLER ...
VİAGRA'YI ÇAKMIŞ DAMARLARINDAKİ KAN MAVİYE ÇOKTAN DÖNMÜŞTÜR ...
POLİSİ ARASAM ?
KOMİK GİBİSİN
...
HAH NEJAT AMCA
ALO NEJAT AMCA
ALOOO... KİMSİİN ?
NEJAT AMCA BENİM, KİRACIN
EE SONRA ?
SENİ ŞEY İÇİN ARADIM ...
EE SONRA ?
BENİM EVE BİR KADINLA BİR ADAM GELİCEK...
TAMAM ANLADIM
NEYİ ANLADIN ?
KADIN GELİCEK DEDİN SONRASINI DİNLEMEDİM
BİŞİYLER YAP EVE GİRMESİNLER, SAKALLI OLAN BENİM PATRON ...
DIIT DIIT DIIT DIIT
ALO...ALO... NEJAT AMCA ?!
GİTMİŞLERDİR HERALDE
NEJAT AMCA? NAAPTIN, GİTTİLER Dİİ Mİ?
SSS... TAMAMDIR O İŞ
SORMA DİYOSUN
LAN, KİRACI
EFENDİM
SAĞOL LAN
...
?
Her kızdığımızdan intikam aldığımızı düşünsenize. Ne acayip bir dünya olurdu. Herkes birilerinin peşine düşüp planlar yapıyor ve kıstırıp öcünü alıyor. Medeniyet olmazdı, insanlık tarihini yazacak tarihçi bile bulunmazdı. Ona da gıcık kapan biri çıkardı kesin. İçinizden sövün o da rahatlatır. Mnsktimin kindarı!
NEJAT AMCA! BU NE YAA ?!
NE ANIRIYON LAN, KIZIN FANTAAZİSİ VARMIŞ, ONU YAPTIK
EHHEHE
-SON-

24 ARALIK PERŞEMBE
SAYI: 2015/52 No: 434
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
9771307761000

UYKUSUZ

AKP-İsrail yakınlaşmasının ardından yandaş basında İsrail sevgisi baş gösterdi.

UYKUSUZ

Dilek Doğan'ın polis tarafından vurulmasına ilişkin görüntüler dava dosyasına girdi.

Cizre'de sekiz aylık hamile bir kadın vuruldu. Uzun süre hastaneye ulaştırılamayan kadın karnındaki bebeğini kaybetti.

Silopi'de uygulanan pencereye çıkma yasağı medyanın ilgisini çekmedi.

Hürriyet saldırganı Abdürrahim Boynukalın Gençlik ve Spor Bakan Yardımcılığına getirildi.

NASA ölçümlerine göre, İstanbul'un havası son 10 yılda kontrolsüz büyüme nedeniyle hızla kirlendi.

Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutukluluk halleri devam ediyor.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarımı 1000 oda gerçekten çokmuş lan... Tuvalete gitmeye üşeniyo insan.. Hatta bazı saray görevlilerini duvar dibine işerken yakaladım koridorda.. "Buraya kadar kimse gelmiyo zaten" diye savundular kendilerini ama, oduna karşı kendini lafla, kelimeyle savunamazsınız.. Ben de sarayın hemen yanına 250 odalı, daha ufak bi saray yaptırdım... Külliye'nin ismini de Matruşka külliyesi olarak değiştirmeye karar verdim.. Böyle ufalarak inşaatlara devam edicez.. En son içinden ben çıkacağım.. Bu matruşkanın en ufak parçası benim...

İsraille barışıyoruz.. Onlar bizim gemiyi vurduydu, şimdi karşılığın da gaz satacaklar ve barışacaz.. Biz de rusların uçağını vurduyduk ve küstüğümüz için bize gaz satmayacaklar... Ruslara burdan bi çift lafım olacak "Müşteri daima haklıdır"

Ruslar hala düşen uçağın karakutusuyla oynuyo.. İçinden tapeler çıkacak... Putin iyice fetocuya bağladı.. Tapelerle olmuyo olm o iş.. Burda neler denediler...

Doğada şehirlerin etrafına hendek kazılmaya devam ediliyor... İçini de suyla doldurun madem, iyice imralı gibi olsun..

Bi gazeteci starwars filmini "amerikan kovboy filmi". diye eleştirmiş.. Ya ne olacaadı ya**am... Filmi yılmaz güney çekmiyo ki.. Amerikalı çekiyo.. Ha, Yılmaz güney çekseydi nasıl olurdu.. Obiwan kenobiyi Tarık akan oynardı.. Dartwedırı Tuncel kurtiz.. Luk skayvolkırı halil ergun.. Ve filmin sonunda galaksiyi imparator ele geçirirdi... Mutsuz son... Çok açık net...

Kuzey ırak başika bölgesinden çekiliyoruz... Çekiliyoruz deyince sanırsın bi dünya yol gidecez.. Ekmek alma mesafesi.. İstesek günü birlik işgal ederiz lavukları.. Ama amerika atar yapıyo.. Adamları da anlıyorum.. Toplasan Osmanlısı, Selçuklusu amerika kadar şehit vermemiştir oralarda..

Vatandaşa Sorduk: AHMET HAKAN

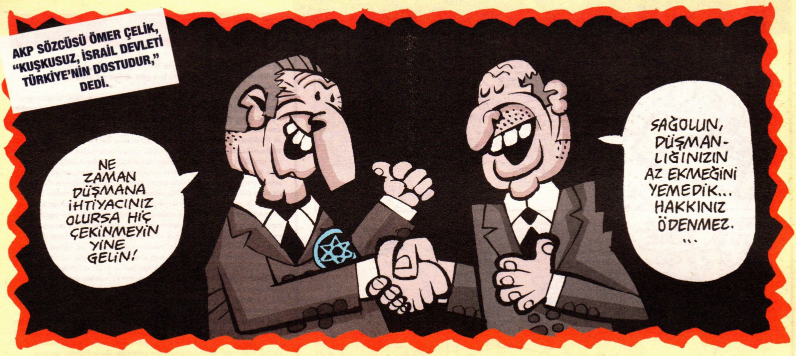
Teksas ÇELİK BİLEK (32): Ahmet hakanın galatasaraylı olduğunu öğrenince, arkadaşlarla dövüp fenerli yapmaya karar verdik.. Ve dövdük de.. Ama dövgü telaşıyla niye dövdüğümüzü söylemeyi unuttuk.. Adam boşluğa düştü, bunalıma girdi.. Sağlam bi sopayla bunalımdan çıkar..

Borisya DÖRTKURT (31): Bu ülkede gazetecileri görüşleri için katlettiler, hapse attılar.. Halbusi hiç gerek yokmuş.. Biraz dövsen oluyomuş.. Ha keza bu halklar için de geçerli.. Sağlam bi dayakla %50 oy alırsın..

Memin YURDUHALTAPAN (28): Sen her zaman ekmek yediğin fırını bırakıp başka fırından alırsan, fırın küreğiyle döverler seni... Bu böyledir.. Fırın küreğinin sapı uzun olur.. Up uzun.. Dayak bi şey değil... Asıl sapa dikkat etmek lazım..

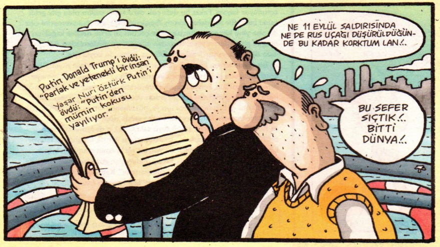

Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan konuştu: "Bugün yıldızı her geçen gün parlayan ve eskisine oranla çok daha güçlü bir Türkiye var. Artık sorgulayan, hesap soran bir Türkiye var,"

17-25 Aralık operasyonlarıyla ilgili konuşan AKP Grup Başkanvekili İlknur İnceöz'ün dili sürçtü: "Biz hırsız değiliz, demiyoruz."

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

% 2.5 alkol oranına sahip "Hello Kitty" birası Tayvan'da piyasaya sürüleli **2 yıl,**

Tayyip Erdoğan "Kusura bakmasınlar kredi kartının mağduru olmaz. Kredi kartıyla borçlananları şöyle farklı bir yere koyuyorum. Onlara dürüst gözüyle bakmam..." açıklamasıyla o dönem için yaklaşık 2 milyon kişiyi kenara ayıralı **6 yıl,**

Enerji Bakanı Hilmi Güler'in katılımıyla gerçekleştirilen "Enerji Verimliliği"yle ilgili toplantı dev bir avizenin altında gerçekleştirileli **7 yıl,**

Ahsen Unakıtan, eşi Kemal Unakıtan'ın ameliyatı için Allah'a yer danıştığı duasından ("Ya Rabbi, nerede olursa iyi olur?") "ABD Cleveland" sonucu çıktığını açıklayalı **6 yıl,**

Çelik, "Okudunuz, yazdınız, evlendiniz, bir çocuk bekliyorsunuz, 10 seneden beri albüm yapıyorsunuz ve hep satıyorsunuz. Bunu neye bağlıyorsunuz?" sorusuna verdiği cevaba "Biraz da ben ekleyeyim," diye başlayalı **11 yıl,**

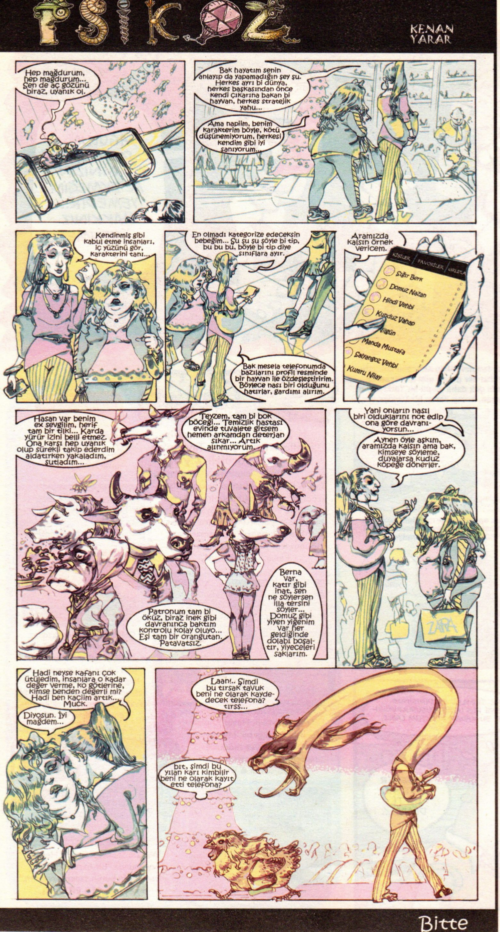
DTP milletvekili Hasip Kaplan Meclis'e verdiği bir önergeyle, "Valiler, emniyet müdürleri neden kafa tokuşturuyor?" diye soralı **6 yıl,**

Hürriyet, John Lennon'un Yoko Ono'yla ilişkisini, "Japon asıllı dünya çirkini heykeltraş kadına tutulan Beatle'lardan John Lennon güzel eşi Cynthia'dan ayrılıyor" başlığıyla vereli **47 yıl,**

Tayyip Erdoğan Kastamonu mitinginde, "Ya, paramızı para yaptık be... Geldik, sıfırları attık. Ha, şimdi kuruşlarla tuvalete girilmeye başlandı. İşte biz buyuz. Farkımız bu!" diye bağırarak AKP'nin diğer partilerden farkını ortaya koyalı **6 yıl,**

William Shakespeare, "V. Henry" oyununda, "Bir bardak bira ve güvenlik için bütün şanımı verirdim," diye yazalı **416 yıl** olmuş.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Mandalina seçmek hadi neyse de limon seçmek çok zor.

æ **Gözaltına alındı** yazıyor, ben **göz altlarını aldırdı** diye okuyorum.

æ Piyangodan para çıksa bırakabileceğim bir işim yok. Neyi bırakacağım, yazmayı çizmeyi mi bırakacağım, sahneyi mi bırakacağım. Neyi bırakacağım. Aynen devam. Bisiklete devam, kuşa kediye devam. Hiçbir şey değişmeyecek hayatımda. Bir yandan çok güzel bir şey. Yok yok, bayağı güzel bir şey.

æ Küslüklerde neden küsüldüğünü anlamayan taraf hep benim. Bu hep böyle oldu. Neden küsüldüğünü hiçbir zaman anlamadım. Saflık böyle bir şey işte. Bir yerden sonra sormayı da bıraktım. Neden küstün ki sen bana diye sormayı hep bıraktım. Umursamadım da zaten. Anlamadığım bir şeyi umursamayı da bıraktım. Böyle böyle yalnızlaşmam gerekirken daha çok ve daha güzel arkadaşlara sahip oldum. Gideni bir gün aramadım. Umursamadım da zaten. Belki de bunu bildikleri için gittiler, o da olabilir. Umursamayan biriyle neden arkadaş olsunlar ki. Onlar da haklılar bir yerde. Gerçi haklı olup olmamalarını da umursamıyorum. Kendilerini hiç umursamıyorum. Giden arkadaşlarım olacak yine. Bir gün umursarsam Alpay değilim. Umursamam. Ben hep olduğum yerdeyim, gelirsen ne ala, eğlenir, bol bol güleriz. Gidersen de sen bilirsin, ben umursamam. Bir gün sormam nedenini. Umursamam. Anlamam. Anlamak için herhangi bir eylemde bulunmam.

æ Dedikodu yolları kapalı bir arkadaşım var. Kendisiyle dedikodu yapmak hiç eğlenceli değil. Hiç ama. Misal Cemil hakkında neler söylüyorum. Cemil'in eniştesinin g.tüne dübel çakmışlar diyorum, bu kadar önemli bir şey söylüyorum, hop unutuyor. Dedikodu esnasında unutuyor. Gözlerimi büyüte büyüte anlatıyorum, ı-ıh, unutuyor. Ben biraz önce ne dedim diyorum, hatırlamıyorum diyor. Yahu diyorum, Cemil'in diyorum, eniştesinin diyorum, g.tüne diyorum, dübel çakmışlar demedim mi biraz önce ben sana diyorum. Demiş olabilirsin diyor. Kimin g.tüne çakmışlar diyor. Haydaa diyorum. Cemil'in diyorum, eniştesinin diyorum, g.tüne diyorum, dübel çakmışlar diyorum. Dübeli kimin g.tüne çakmışlar diyor. Cemil'in g.tüne mi çakmışlar diyor. Kafayı yiyeceğim. Çünkü bir dedikodunun tüm heyecanı, o dedikodunun, dedikodusu yapılan kişinin kulağına gitme ihtimalidir. Duymasın istersin ama aslında duyarsa da ne güzel olur dersin. Duyması ihtimalidir bir dedikoduyu dedikodu yapan. Yoksa ben sana anlattım, aramızda kaldı, ne anladım. Dedikodu yolları kapalı olan bu arkadaşımla aramızda bile kalmıyor, hemen unutuyor. Hayır kendisi son derece de zeki, entelektüel bir kişi. Zehir gibi hafıza isteyen bir işi var. Son derece de başarılı işinde. Ama iş dedikoduya geldiğinde tın tın. Hiç zevkli değil kendisiyle dedikodu yapmak. Hiç ama.

KAMİL SEVEN ADAM

æ Bazen de böyle oluyor işte. Bir tuvalet kağıdı bile beni hislendirebiliyor. Ağlatabiliyor. Gözlerimi donakaldırabiliyor. Her şeyi yapabiliyor bana. Geçenlerde yeni bir rulo tuvalet kağıdını açayım dedim. Ve o güne kadar fark etmediğim bir şeyi fark ettim. Bu tuvalet kağıdı bile hayata tutunuyormuş, bunu fark ettim. Tuttum ucundan ki açayım diye. Yapışkanını bırakmak istemediğini fark ettim. Sanki tüm kuvvetiyle hayata tutunuyor gibiydi. Ölmek, yok olmak istemiyor gibiydi. Çünkü bir kez açılırsa biter yani o tuvalet kağıdı. Sanki bunu biliyor gibiydi. Zor da olsa ayırabildim kendisini. Sonra bir tur attım, baktım yine yapışık. Vay be, mücadeleyi asla bırakmamak. Vay be. Alpay dedim kendi kendime. Şu tuvalet kağıdına bu kadar da anlam yükleme. Bugünlerde duygusalsın, hassas bir dönemden geçiyorsun, bence bundan böyle dedim kendi kendime. Çektim bir tur daha, bu kez daha kolay ayrıldı sanki yapışkanından. Sanki güçten düşmüş gibiydi biraz. Her ne kadar kendimi telkin etmeye çalışsam da hüzünlenmeden edemedim. Hassassam da hassasım, kendimi ne kasıyorum hassas olmayacağım diye. Hassasım işte. Bazen de böyle. Bir tur daha çektim. Hala tutunuyor hayata. Fakat bu defa çok daha kolay teslim oldu gibi geldi sanki bana. Bir tur daha çektim. Yapışkana bağlılığın mukavemetini cılız da olsa yine hissettim. Bir tur daha çektim ve artık tuvalet kağıdının pes ettiğini gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken gözlemledim. Ağladım. Tam dört kez yalvardı aslında. Off yaa, bazen de böyle işte.

æ Bir yerde bazen kötü bir yemek yiyorsun, fakat açlıkla o yemeğin kötü olduğunu pek anlamıyorsun, ama kötü galiba diyorsun, yemeye devam ediyorsun, kendini durduramıyorsun, doyayazarken yemeğin kötü olduğuna inanmaya başlıyorsun, yemek bittiğinde yemeğin ölümüne kötü olduğunu anlıyorsun ya, hüzünlenmiyor musun. Bence çok hüzünleniyorsun. Düşmanımın başına gelsin istemem. Fena.

æ Kedi Çiko dikişlerini kendi tüyü sanıyordu, o da komikti bence.

æ "Kapşonunu çıkarsana bi" muhabbeti var bir de hayatımda. Tanıyor bir yerden ama tam da çıkaramıyor, bir türlü emin olamıyor, büyük ihtimal televizyonda görmüş, kıvranıp duruyor, gözü kapüşonumda, illa görecek tam sıfatı, "kapşonunu çıkarsana bi". Kapüşonumu çıkarır çıkarmaz tanır tanımaz rahatlıyor. "Sen resmen osun" diyor.

æ Teşekkür ederim.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
26 Aralık Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix)**
6 Ocak Çarşamba / **Kadıköy Kılçık Mekan** / Saat: 20.30 / bilgi: 0532 261 65 20

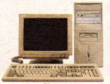

Sandık·içi
ERSİN KARABULUT
2002'DEN BERİ SANDIK İÇİ'NE HİÇ BU KADAR UZUN ARA VERMEMİŞTİM. GÜNLERDİR MASADA TAVUK GİBİ OTURUYORUM SADECE.
NASI YAPIYODUK...
KOMİK ÖGELER... ÇOCUKLUĞA DAİR... 80'LER, 90'LAR MI ŞEYAPSAK BİRAZ...
...
HATIRLAMIYORUM LAN... RESMEN HATIRLAMIYORUM...
NASI HATIRLAMIYOSUN, BEN BİLE HATIRLIYORUM. HER HAFTA Bİ KONU SEÇİYODUN ONUNLA İLGİLİ DÜŞÜNCELERİNİ YAZIP ÇİZİYODUN İŞTE?
OLUM BUNU DİYORUM ZATEN...
...HERHANGİ Bİ KONUDA DÜŞÜNCE DİLE GETİRMEK ÇOK ANLAMSIZ GELMEYE BAŞLADI... HERKES İNTERNETTE DÜŞÜNCE DİLE GETİRİYO, HEM DE HER DÜŞÜNCESİNİ HEMEN.
ÖZELLİKLE TÜRKİYE GİBİ DELİRMİŞ Bİ ÜLKEDE DÜŞÜNCE DUYMAKTAN ZEHİRLENMEMEK ÇOK ZOR. BANA MI ÖYLE GELİYO BİLMİYORUM DA, DİYELİM Bİ OLAY OLDU, O OLAYIN KENDİSİYLE DEĞİL DE "BU KONUDA NE SÖYLİYCEM"LE İLGİLENİYO SANKİ HERKES. ATIYORUM İSTANBUL'DA BİŞEY OLMUŞ OLSUN, ANINDA BAŞLIYO PAYLAŞIMLAR...
O İSTANBUL
güzel oldu...
yayılır bu...
DERGİLERDE FİLAN GEZİNİLİR BÖYLE.
Naaptın buldun mu esprileri?
Yok, done yok yaa. Olsa düşüncem de...
İŞTE KİŞİSEL MEDYALAR OLUŞTUĞUNDAN BERİ ARTIK HERKES SÖYLİYCEK DONE PEŞİNDE... HATTA BİŞEY DİYİM Mİ BENCE VAR YA ŞU AN ÜLKEDE MÜNİR ÖZKUL ÖLÜRSE DİYE DUYARLILIĞINI HAZIRLAMIŞ BEKLEYEN Bİ SÜRÜ İNSAN OLDUĞUNDAN ŞÜPHELİYİM, (BELKİ FARKINDA BİLE OLMADAN)
Ah be Yaşar Usta... sen de gittin ya, daha da düzelmez bu memleket... ışıkla...
BUNU YAZMA GÖREVİNİ YERİNE GETİRDİĞİME GÖRE ARTIK STAR WARS'LA İLGİLİ Bİ TVİT ATMAYI HAKETTİM.
DEM
Yer Yer Edepli Yer Yer Edepsiz Edebiyat Dergisi
TURŞU LİMONSUZ DA SİRKESİZ DE OLUR AMA HAYAT SENSİZ ÇEKİLMİYO BE YAŞAR USTA!.
AHMET KAYA
NEJAT İŞLER
FERDİ TAYFUR
MUHAMMED ALİ
KÖPE
EYVAH MAHMUT HOCA GİTTİ! DERS BOŞ :((
ÖLÜYİYEN
beyzaaa
DUYARLI OLMAK ÇOK GÜZEL. ÜSTELİK BUNU LAYKLAYARAK SİZ DE DUYARLI OLABİLİYORSUNUZ.
BEN GALİBA ASLINDA CİDDİ CİDDİ BİZİM TOPLUMUN RUHEN BOKU YEDİĞİNİ DÜŞÜNÜYORUM, TEDAVİYE İHTİYACIMIZ VAR. MESELA DİYELİM CONKER DELİBOK DİYE Bİ ŞARKICI OLSUN, HASTAYMIŞ ÖLCEKMİŞ MESELA. HASTA KAFALARIMIZ BUNU HEMEN MALZEMEYE ÇEVİRİYO, HAYAL EDİN BAK.
Ah be Conker abim... bunca hırsızın pisliğin arasında, sen miydin cidden gitmesi gereken?
Dualarımız seninle Conker Delibok... Bu ülkeye katacağın çok şey vardı...
DAYAN BE DELİBOK! DAYAN!!!
ASLINDA DELİBOK'UN YAŞAMASI O KADAR DA ÖNEMSENMİYO... MALZEME YOK, ADAM ÖLÜRSE MEVZU OLCAK.
OLUM DESTEKLERİNİZ İÇİN SAĞOLUN LAN. İLAÇLAR İYİ GELDİ BOMBA GİBİYİM ŞİMDİ EHE!
TİPİNİSKTİİM...
OFF KÖTÜ KÖTÜ ŞARKILAR YAPCAK YİNE...
İYİLEŞSE BÖYLE OLUR VALLA BAK, ORTALIK İŞTE BU KADAR BOZUK.
HATTA MALZEMEYİ KULLANMADIĞINDA ŞAŞIRANLAR VAR.
KARİKATÜRİST DERYA SAYIN'LA YAKIN DEĞİL MİYDİN SEN ESKİDEN?
EVET?
E ÖLDÜ ADAM, TEK BİŞEY YAZMADIN ABİ TVİTIRA?
OLAYA BAK. YANİ Bİ ÜZÜNTÜYÜ İÇİNDE YAŞAMAYI SEÇERSEN DUYARSIZ ZANNEDİLİYOSUN, BÖYLE DE GARİP Bİ MAHALLE BASKISI VAR... "SOMA İÇİN NE YAZDIN?" "ANKARA İÇİN NE YAZDIN?" "FALANCA ÖLDÜ ONUN İÇİN NE SÖYLİYCEKSİN?"
ŞU AN ELİNDEKİ DERGİYİ BİRAZ DAHA SIKI TUTARAK "SSSKTİR LAN FİKRİMİZ VARSA PAYLAŞMAYALIM MI?" DİYENLERİ GÖREBİLİYORUM, BELKİ DE HAKLIDIRLAR, BEN ZATEN BİRİ GÜZELCE ANLATTIĞINDA ANINDA İKNA OLUP ONDAN BİLE DAHA ÇOK SAVUNAN KARAKTERSİZLİKTE Bİ İNSAN OLDUĞUM İÇİN DEDİKLERİM YÜZDE YÜZ DOĞRUDUR DEMİYORUM. AMA HAKKATEN KIZMADAN DÜŞÜNELİM BAK Bİ...
EFENDİM İSTANBUL'DAKİ OLAY ÇOK TEPKİ TOPLUYO SOSYAL MEDYADA.
TOPLASIN TOPLASIN İNTERNETTEN YAZINCA BİŞEY YAPTIK SANIYOLAR İYİ OLUYO.
"KÖTÜ BİŞEY OLUR, İNSANLAR DÜŞÜNCELERİNİ PAYLAŞIR" YÖNTEMİ, BU OLAYLARIN OLMAYA DEVAM ETMESİNİ MUHTEŞEM Bİ ŞEKİLDE MEŞRULAŞTIRIYO.
MEH MEH MEH!
İNSANLARA DİRENDİKLERİNİ SANMALARINI SAĞLIYOSUN, ÜSTÜNE ÜSTLÜK SÖYLİYCEKLERİ ŞEYLERİ POPÜLER HEŞTEG'LERLE SEN BELİRLEYİP TEK TİPLEŞTİRİYOSUN, SÜPER Bİ YÖNTEM.
ASLINDA ŞUNU DEMEYE ÇALIŞIYORUM.
İNSANLIĞIN EN BÜYÜK SORUNU BİRBİRİNİ ANLAYAMAMAK. EDEBİYAT, SANAT, NE BİLİYİM BÜTÜN İLETİŞİM YÖNTEMLERİ DE BU YÜZDEN VAR.
...AMA FİKRİMİZİ BELİRLENMİŞ VE KLİŞELEŞMİŞ ŞEKİLLERDE İFADE ETTİĞİMİZDE İSTEDİĞİMİZ KADAR ENTER'A DAHA SERT BASALIM, PEK Bİ ETKİSİ KALMIYO... AMA TABİİ BU DA BENİM ESKİ KAFALI DANDİK DÜŞÜNCEM OLABİLİR. BEN DE DÜŞÜNCESİNİ DOĞRU BULUP İFADE EDEN MİLYARLARCA İNSANDAN BİRİYİM İŞTE... YANİ, MERHABA TEKRAR.

Sarı tuşlarından sen suçlusun.

"Sistem dondu" dedi bana suçlayıcı bakışlarla bakarak. Ben ne sistemi ne sizi üzmek, kırmak istemem memur hanım. Öyle bir davranıyorsunuz ki insana, sanki vergi falan ödemesem, direk hapise girsem daha mutlu olacak gibisiniz. Çok hızlı düşman olduk birbirimize. Sisteme en son benim vatandaşlık numaramı girmişti, zaten şişmiş olan sisteme fazla gelmiştim. Bütün işlerini bozmuştum, keyifleri kaçırmış, bilgisayarı zora sokmuştum. Sarı tuşlarından sen suçlusun bilgisayar. Bilgisayar devlet dairelerinde sigara içilen dönemlerden beri aynı yerde görev yapıyordu, bütün tuşları sigara dumanından önce sararmış sonra da kanser olmuştu. Tuş kanseri. Yine de görevinin başındaydı, her gün kadınla kavga ediyor, bilgisayara anne adı, baba adı, doğum yeri, doğum tarihi ve vatandaşlık numarası giriyordu. Donan sistemi çözmek adına memur hanım klavyenin boşluk tuşuna sinirle defalarca vurdu. sokakta çocuğunu döven anne görmüş gibi üzüldüm, "yapma, vurma" diyesim geldi, diyemedim. Zaten sinirliydi, "bana işimi öğretmeyin" kavgasına girmeyi göze alamadım. Hayatta beni strese sokan milyonlarca şeyden biri bir bilgisayara eziyet edildiğini görmek. Bir bilgisayar donduğunda, kilitlendiğinde bütün tuşlarına vurmamalısınız. Islarla tıklamamalısınız. Bunun yaşlı dövmekten ne farkı var? Yükü altında ezilen deveyi kırbaçlamaktan ne farkı var? En yakınımdakilere dahi anlatamıyorum bazı dertlerimi.

Sistem

"En az on beş dakika kendine gelmez, gidin isterseniz sonra gelirsiniz" dedi kadın. "On beş dakika sonra öğlen arasına girmiyor musunuz?" diye sordum, "son dakikaya bırakmasaydınız siz de işinizi" dedi. Hayatta tüm bahisleri devamlı yükseltmeliyiz, kendimizi devamlı diğer insanlarla kavganın eşiğine getirmeliyiz, hep sınırlarda yaşamalıyız. Bütün gün cep telefonundan Mustafa Ceceli dinleyen bu kadının benden daha kavgacı olması bence inanılmaz bir olay. Son dakikaya bırakmadım, sabahtan beri buradayım. Arkadaşlarına sor, gerçekten gerizekalı gibi dolaşıyorum devlet dairesinin içinde sabahtan beri. En son sana yolladılar. Gidecek bir yerim yok, yapacak bir işim yok, beni bırakma kadın. Birlikte tamir edelim bu bilgisayarı. Lütfen beni gönderme. Ben ortaokuldayken bilgisayarcıda çalıştım, sabahtan akşama devlet dairesinden gelen bilgisayarların içini temizliyordum. Sarı tuşlu bilgisayarları biliyorum. Onu tanıyorum. Bana bir şans verirsen bilgisayarının içini açarım, ne kadar çok toz çıktığına birlikte şaşırırız, sen "yani biz de burada çalışıyoruz, bu tozu soluyoruz aslında ama farkında değiliz, cık cık" dersin.

Bana bir fırsat verirsen klasörlerine girerim. Büyük ihtimalle en son Tansu Çiller - Mesut Yılmaz döneminde format yedi bu bilgisayarlar. Geçici dosyaları sileriz, geri dönüşüm kutusunu boşaltırız, ne bileyim belgelerin içini falan gezeriz. Yanında çalıştığım bilgisayarcı "hardisk bilgisayarın beynidir, beyin doldu mu nasıl insanın kafası başka şey almaz, bilgisayar da öyle donma yapar, takılır. O yüzden hardiski hep temizleyeceksin" derdi. Bilgisayardan anlayan tek insan olduğu için salladığını anlamamıza imkan yoktu, ne derse doğrudur diyorduk. Hard disk beyinse, cpu nedir? "Cpu bilgisayarın motorudur, motor ne kadar büyük olursa bilgisayar o kadar hızlı gider" diyordu. "Benzetmeye insanla başlayıp bir anda arabaya çeviremezsin, analoji öyle bir şey değildir. Hem motor hem beyin varsa o senin dediğin android yani insansı robottur. Her şeyi birbirine karıştırıyorsun" diye itiraz edecek kadar türkçeye de hakim değildik. Sabahtan akşama kompresörle bilgisayar kasası temizliyorduk.

En güzel android terminatör

Gelin bilgisayarınızın içini açalım demedim ama öğleden sonraya kalamayacağımı, işten sadece yarım günlük izin alabildiğimi, hayatıma normal bir şekilde devam edebilmem için bu işin bugün bitmesi gerektiğini, mutlu ve huzurlu bir hayatı benim de herkes kadar hakettiğime inandığımı yer yer sesimi titreterek anlattım. Tabii ki, "müdürle konuşun, sistem gelmiyor zaten" dedi ve bilgisayarı kapattı. Yasal olarak öyle bir hakkı olsaydı büyük ihtimalle üzerime tükürürdü de. Muhteşem bir tavır.

groagh@gmail.com

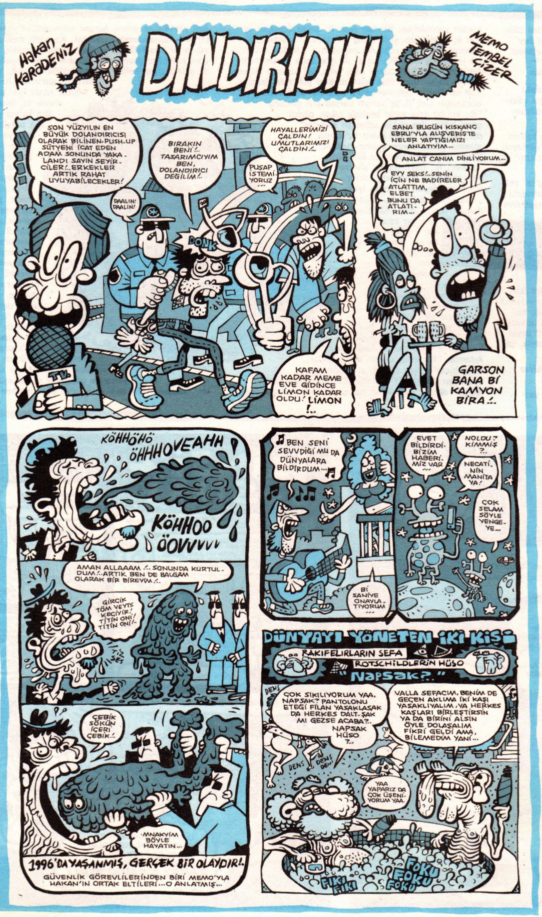

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Çıplaklar Kampı ve nüdistler 60'larda şöyle bir belirip şimdi silinme noktasına geldiyse bunda tekstil endüstrisinin payı var demektir. Çokuluslu tekstil şirketleri Hippiliği yok edip hepimizi zorla giydirdi. Valla düşünüyorum da insanlar yavaş yavaş açılıp saçılırken yüreklerine inmiştir hergelelerin.

● Çokuluslu şirketler demişken düşündüm taşındım, bu arkadaşların devletlere nasıl kolpa açtıklarını anladım. Şimdi bizimkiler arada bir dellenip "Twitter, facebook, google vergi vermiyor," diye ağlaşıyor ya, e anacım o saydıkların zannediyor musun ki Amerika'ya vergi veriyor? Ha veriyor vermesine de eser miktarda veriyor, senin yandaş şirketlerin bile daha çok vergi veriyor olabilir. (Gerçi onun için üste para almaları lazım ama hadi neyse) Hepsi "Abi biz şimdi çok ulusluyuz ya vergiyi öbür tarafta veriyoruz ehe ehe," diyerek bir büroyu İrlanda'ya, bir büroyu Holanda'ya açıyor, vergi nerede düşükse oraya koşuyor ve günün sonunda vergi müfettişinin de kafası karışıyor tabii. Ha sen bu adamları çok zorlarsan ecnebi şubeleriyle faturalaşıp senden vergi iadesi bile alıverirler ihracat yaptık ayağına, bir de eldeki bulgurdan olursun. Ha ama sen de bunları biliyorsun tabii de, bizi bunlara karşı gıdıklayıp sansürünü haklı çıkarmak için bize kolpa açıyorsun o ayrı.

● Mutlulukla ilgili en iç açıcı araştırmalar hep fakirlerin içini açıyor nedense. Loto ikramiyesinin hayrını görmeyen talihsiz talihliler, hem fakir hem de ayakları kesildiği hâlde şehrin en zengininden mutlu gaziler. Hayır tamam hayatında para mefhûmu olmayan adama bir anda milyonlarca lira verince sapıtması doğal onu anlıyorum. Hatta düşünecek olursanız, bizim gazeteler bile yıllardır milli piyangonun yılbaşı ikramiyesiyle neler yapılabileceği haberlerini "90 şehirler arası otobüs, 200 iki oda bir salon daire alabilirsiniz," diye veriyor, adamların ufku bu kadar. "Paranızla bir ev alıp içine sevdiğiniz tablolardan bir kaçını alabilirsiniz," ya da "Şu kadar doktora öğrencisine burs verip bilime katkı sağlayabilirsiniz," diye akıl eden gazeteci çıkmadı şimdiye kadar, varsa yoksa şehirlerarası otobüs. Türk basının en büyük hayâli günün birinde parayı bulup on-on beş tane şehirlerarası otobüs alıp bir firmaya kiralamak. Okumuşun hayâli bu olunca ikramiye çıkan da gidip pavyonda eziyor paraları hâliyle. Hatta okumuşun hayâli daha da saçma. Arkadaş bir insan neden on tane şehirlerarası otobüs alır? Kiraya verip para kazanmak için. Ulan gerizekalı, para zaten kazanılmış durumda, aptal mısın sen acaba? Hakikaten, yılbaşı ikramiyesiyle kaç daire satın alıp yıllık ne kadar kira geliri elde edebileceğinizi hesaplayan gazeteci gördüm. Ortalama bir hesapla on beş yirmi yıl sonra, bir yılbaşı ikramiyesi kadar daha para kazanıyorsunuz. E peki sonra? Herhâlde bir o kadar daha daire almayı önerecek yarım akıllım. Yok arkadaş, vizyonda sakatlık var.

● Ay aman, ne diyorduk? Hah. "Fakirler de zenginler kadar mutlu." Paris Hilton geçen gün "Bir insanın başına gelebilecek bütün kötü şeyler başıma geldi," dedi mesela da, bu kızcağız ne ara Silvan'a taşındı, ne ara tayini Cizre'ye çıktı, ne ara Rakka'ya düştü diye meraklandım. Yani evet, her insanın kendi mutsuzluğu ne kadar küçük olursa olsun bir küçük kıyamet, o kadarını anlıyorum ama siyah gençlerin yolda yürürken bir polisin silahından bir anda çıkıveren on altı kurşunla öldürüldüğü bir ortamda insan başına gelen kötü şeylerden bahsederken biraz daha dikkatli olsa daha iyi gibi sanki. Ha evet parayla mutluluk olmuyor onu biliyoruz ama mutsuzluk da paranın standart paketinde geliyor gibi bir durum yok.

● Tabii bu kendi başına gelenin bütün dünyayı ilgilendirmesi, bütün dünyanın buna üzülmesi gerektiği hissi ilginç bir durum. Ne bileyim, dün gece televizyonda evlendirmeli reality show izledim, yarışmacılardan biri kendisine yapılan haksızlık için (Haksızlık da işte, hoşlandığı çocuk yarışmadan elensin diye oy mu vermiş birisi, öyle bir şey) "Bu haksızlığa karşı herkesin ayağa kalkması lâzım!" diye feveran ediyordu. Hey yavrum hey. Silvan'a, Cizre'ye ayağa kalkmayan, kılı kıpırdamayan insanlar kokoşun birinin hoşlandığı çocuk yarışmadan elenmiş diye ayağa kalkacak he mi? İşin kötüsü kalkarlar da valla. Bize özgü de değil. Nükleer savaşın eşiğine gelsek Kardaşyanları takip etmeye devam edecek insanlar var ki biraz düşündüm de, galiba öyle bir durumda ben de "rahvan gitsin," moduna girer açar seyrederim koca kıçlılar ne yapmış ne etmiş diye.

● Bu arada nükleer güç ilginç bir güç. Marvel evrenindeki "evren yokedici" cihazı gibi. Kullanmanın tek yolu kullanmakla tehdit etmek o kadar. Zira artık karşılıklı olarak gelinen noktada resmen bir "mexican stand-off" durumu var, kim kullanırsa kullansın hep beraber ölüyoruz. Tabii elle gelen düğün bayram da, işin bu kısmını düşününce daha aptalca bir silah olamaz gibi geliyor bana. Bildiğin manyaklık, intihar bombacılığı. Manyağın biri insanların arasında kendini patlatınca intihar bombacısı diyoruz, aynı şeyi dünya ölçeğinde yapmakla tehdit edene nükleer güç.

BeBek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Ben bu dertten ölürsem, söyle küçük bey*
Hiç mi kalbin sızlamaz, olmaz böyle şey!"
Yeşim'in şarkısından

● **Rusya'yla aramızdaki fark: Onlar karakutuyu çözemediler, biz ayakkabı kutusunu...**

● Süryanice, Ermenice, Kürtçe tek kelime öğretmediler bize; Almanca, Fransızca, İngilizce görkemli binalarda kültürlerini yayarken... Kısaca 'emperyalizm' deniyo buna işte...

● **Gastelerin üçüncü sayfalarında bankaların kredi reklamları oluyo kocaman kocaman, hemen yanlarındaki sütunlarda da haciz, icra yüzünden kararan hayatların ufak haberleri...**

● Peçe taktığı için hor görülen biri olsaydım, aşağılayana dilimi çıkarırdım, nasıl olsa peçenin arkasından kimse görmez...

Kapitalist iktidar varsa, işgal vardır...

● **Dikkat edin; halk düşmanları, en çok da içinden çıktığı halkı sevmiyolar...**

● Yaşayan bir efsanemiz Aydın Esen. İki konserini izledim, büyülendim, doyamadım, denk getiriniz, kaçırmayınız. Chick Corea'nın "Dünyanın en iyi piyanisti" dediği, ünü münü iplemeyen değerli sanatçımız. Bir öğrencisi anlattı, ders sırasında aniden "Durumlar var, olaylar var" deyip olay yerini terk ettiği olurmuş. Çok yaşa, çok bestele, çok çal Aydın Esen...

● **Çok eğlenilen set, hayırlı değil ki, güzel iş biraz gergin yapılır...**

● Arkadaşım R.'nin tuhaf Amsterdam serüvenini yazmadan yapamıcam. Bir bay olan R. geçen Şubatta, iş için üç günlüğüne, şirin belde Amsterdam'a gider. Tam döneceği gün, kar yağışının coşmasıyla İstanbul'a uçakların inemediği belirtilir, en az iki gün daha yaman belde Amsterdam'da kalacaktır. Aynı gece, ani kararla kumarhaneye dalar. Önce ufak tefek makine pokerine dadanır. Yan taraflarda oynayan başka adamlar da vardır. Bunlardan biri, R.'ye sarışın garson kızı gösterip "Bu kız bu gece kesin benimle çıkar, çünkü güzel kızlar hep çirkin adamları seçerler" der, gülüşülür. Sonra rulet, R.'yi etki alanına çeker, parayı yatırır masaya. Şansa gel, kısa sürede on bin yüro kazanır! R., nakit parayı alır ve aynı mekanda istirahate çekilir. Bunla yetineyim mi yoksa iyice şahlanayım mı derken, dayanamaz, tekrar rulet masasında bulur kendini. Koy ha koy eder parayı. Şanslara gel, toplamda yirmi bin yüro oluverir kazandığı para. R., tüm parayı alır yanına, içi kıpır kıpır, gene fuayeye oturur. İlk girdiğinde gördüğü tipler belirir yanında, garsona asılanı "Nasıl gitti?" diye sorar, kıllanan R. "Ne kar ne zarar" der. Adamlar "Bizde de durum aynı" derler. Gene biraz gevşek sohbet, ardından garson müptelası "Köşedeki mekana gidelim, orda sigara içiliyo" der, R.'nin aklına yatar, parasını yoklayıp esenliğini yaşadıktan sonra, garson müptezeli ve yanındakiyle birlikte kumarhaneden çıkarlar. Köşedeki mekanda o iki adam, bi tanıdıklarına rastlar, coşkulu tanıdık, bunları bi gece kulübüne davet eder. Durduk yerde sosyalleşen R. de onlara uyup kulübe gider. Coşkulu tanıdık, bu kulüpte itibarlıdır, garsonlar fır döner. hatta adam öyle bir müdavimdir ki, önceki geceden kalma yarım şiş çok pahalı votkası masaya getirilir. R.'ye bi hal gel bardağına kona votkayı içmez, iyi akşamlar deyip mekandan çıkar, paraları cebinde oteline döner... Ertesi gün R. gene ay kumarhanededir. Mekanın direktörü yanına gelip "Dünkü adamlar beraber çıktığınız gördüm, tekin insanlar değil onlar, umarım başınıza b gelmemiştir" der. R. kolpaya uyanır, tipler mekanın 'kadrolu' pers nelidir, direktör de adamlar soygunu gerçekleştirip kendisine yalpa mı yapıyolar sorgusuna kapılm tır. "Madem tekin değillerdi, niye dün çıkarken uyarma

nız yau" şeklinde yalandan, hafif bir rüzgar yapar ve oradan -seri- uzaklaşır... Dinlerken geril ha gerildim, her yer teşkilat olmuş lan, dünyaya bak...

● **Lale kucağımdaydı, komşuya rastladık kapıda, "Maşallah" dedi, "Sağ olun" dedim, "Boy mu?" dedi. "Nasıl?" dedim, "Erkek mi, boy mu?" dedi, "Yok, girl!" dedim. O neydi gız?!**

● Can Yücel'in Bodrum'da bir barda Sönmez isimli bir şahsı, şakayla karışık tokatlaması, birkaç gün sonra Sönmez'in yolda yürürken uzaktan Can Yücel'in geldiğini görmesi, medele çıkmasın diye bir apartman girişine saklanması, üç dakika kadar orada durması, çıktığında Can Yücel'i karşısında dikilmiş bekliyor bulması ve şairin yüksek sesle bağırması: "KORKMA SÖNMEZ!!"

Kimi için 'insan', aşağılayıp rahatlayabileceği bir nesneden ibaret...

● **Köpek vardı, büsbüyük, kapıda, kadının yanında. Geçemedim, giremedim. "Korkmayın, bi şey yapmaz" dedi kadın. "Ben de yapmam hiçbi şey" dedim kapıdan girerken. Nasıl sevinmişsem...**

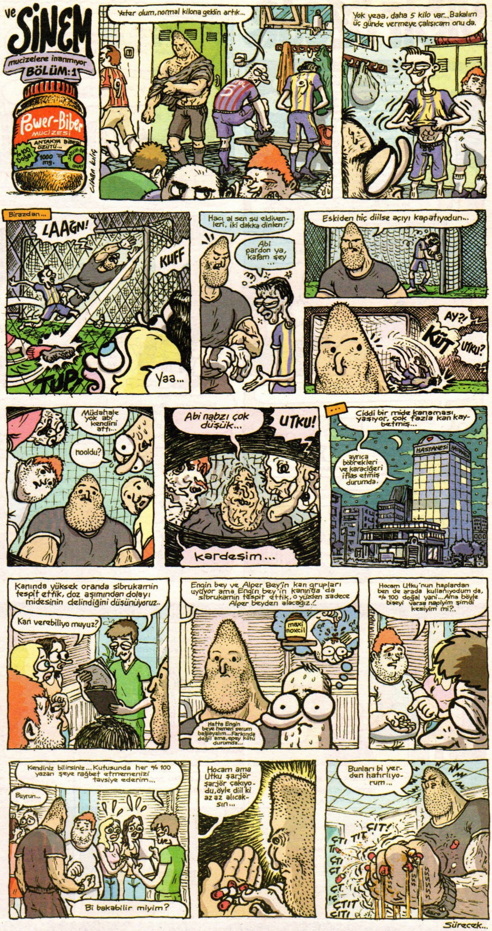
● Galata Köprüsü'nde yürüyordum. Birden önümde boş bir sigara paketi gördüm. Çok eskiden beri huyum, seviyorum boş pakete basarkenki hissi. Gene basmaya niyetlendim. Tam basarken, ya içinde bomba varsa diye aklımdan geçti. Gene de bastım. Basarken de denize baktım, son anımda güzel manzara olsun dedim. Patlama matlama olmadı, çok şükür...

● **Huffaşe... Yarasa demek oluyor. Sesle canın uyumuna bak. Huffaşe... Gel de zamanda yolculuk çekmesin canın bunu duyunca...**

● İnsan evladının ilk emeğinin adı ne güzel, emekleme... Ta kendisi...

vedatozdemiro@gmail.com

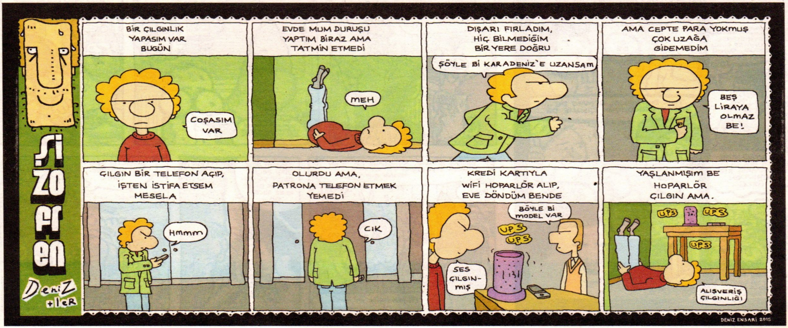

YİĞİT ÖZGÜR

VADESİZ HESABIMDA NE KADAR VAR ÖĞRENEBİLİR MİYİM?
TABİ RAUF BEY... 23.430.000 TL BAKİYE GÖRÜNÜYOR...
ÜÇE BÖLÜP YATIRIM SEPETİ YAPMAK İSTİYORUM... BİR KISMINI DÖVİZ, BİR KISMINI VADELİ OLARAK AYIRALIM... KALANLA DA HİSSE SENEDİ ALALIM...
ELBETTE RAUF BEY... DÖVİZİ DOLAR VE EURO OLARAK BÖLÜYORUM. VADELİ HESAP İÇİN SÜRE TERCİHİNİZ YOKSA BİR YILLIK ÖNERİRİM. BU ARA TAM ZAMANI...
BİR YILLIK OLSUN. HİSSE SENEDİYLE İLGİLİ YARDIMA İHTİYACIM OLACAK. HİÇ ALAKAM OLAN BİR KONU DEĞİL. İLK DEFA ALACAĞIM.
O ZAMAN HİSSE SENEDİ YERİNE ALTIN ALMANIZI TAVSİYE EDİYORUM. SÜREKLİ PİYASALARI TAKİP ETMEK ZORUNDA KALMAZSINIZ...
HAKLISINIZ ÖYLE YAPALIM... ÇOK ÇOK TEŞEKKÜRLER... KİMİNLE GÖRÜŞTÜM BEN?
KİMSEYLE.
ALLAH KAHRETSİN!!!
BAZI ŞEYLERİ YANLIŞ BİLİYOSUN AMA KABUL ETMİYOSUN... YALAN SÖYLÜYOSUN... SEVGİLİLER GÜNÜ 14 ŞUBAT'MIŞ, SEN 14 OCAK DEMİŞTİN...
14 OCAK ERKEN BOŞALAN SEVGİLİLER GÜNÜ...
KUMBABWE'DEN TEHDİT GİBİ AÇIKLAMA:
"BİLİBİLİ COY COY BİLİ BOY BOY"
ANUĞA KOYİM BUNLARLA DA KÜSMÜŞÜZ...
VAROLUŞUNDAN BU YANA İNSANOĞLUNUN EN BÜYÜK DÜŞMANI NEDİR?
KENDİSİ.
HAYIR, AYI...
AYI MI?
EVET, VURDU MU KOL BACAK KOPARIYOR...
ONA BAKARSAN ASLAN?..
BAKMAZSAN TAVŞAN...
DELİRMİŞSİN SEN.
LÜTFEN ÖPÜŞELİM...
Ekşi yirmi derecede bölük komutanını beklerken titrediğimizi gören yüzbaşı yanımıza gelip: "Hava soğuk, bunu kabul edin!... Şey yapmayın!!" dedi... NEY? diyemedik...
ŞEY YAPMAYIN!!
EMREDERSİNİZ KOMUTANIM!!!

Şizofren
DeniZ +ler
BİR ÇILGINLIK YAPASIM VAR BUGÜN
COŞASIM VAR
EVDE MUM DURUŞU YAPTIM BİRAZ AMA TATMİN ETMEDİ
MEH
DIŞARI FIRLADIM, HİÇ BİLMEDİĞİM BİR YERE DOĞRU
ŞÖYLE Bİ KARADENİZ'E UZANSAM
AMA CEPTE PARA YOKMUŞ ÇOK UZAĞA GİDEMEDİM
BEŞ LİRAYA OLMAZ BE!
ÇILGIN BİR TELEFON AÇIP, İŞTEN İSTİFA ETSEM MESELA
Hmmm
OLURDU AMA, PATRONA TELEFON ETMEK YEMEDİ
CIK
KREDİ KARTIYLA WİFİ HOPARLÖR ALIP, EVE DÖNDÜM BENDE
BÖYLE Bİ MODEL VAR
UPS UPS
SES ÇILGIN-MIŞ
YAŞLANMIŞIM BE HOPARLÖR ÇILGIN AMA.
UPS UPS UPS
ALIŞVERİŞ ÇILGINLIĞI
DENİZ ENSARİ 2015

N.Ş.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında bir insan, ateşli bir silahla vurulup yere yığıldığında ambulans çağrılır, **Yeni Türkiye'de** yakınlarını alıkoymak için kelepçe.

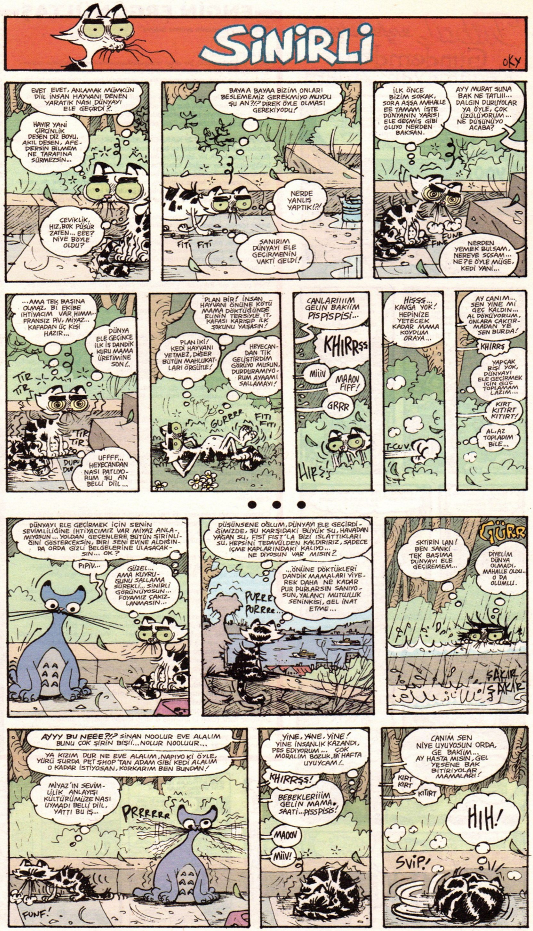
Normal şartlar altında bir tarafta bir evi basan silahlı adamlar diğer tarafta evi basılan silahsız insanlar varsa ve baskın sırasında silahsız bir genç kız silahla vurularak hayatını kaybediyorsa katilin kim olduğunu tahmin etmek Yalvaç Ural bilmeceleri çözmekten iki tık daha kolaydır. Ama **Yeni Türkiye'de** böyle bir olayın ardından arsız basınından, kindar okuruna insanların bir kısmı genç kızı belki de kendi ailesinin öldürdüğünü ima ederek, hayatını kaybetmiş bir insanı karalayabilir. Ve yine **normal şartlar altında** ahlaki değerleri böyle bir senaryoya dünden inanmaya hazır insanlar bile, genç kızın nasıl öldürüldüğüne dair görüntüler ortaya çıktığında özür diler ya da hiç olmazsa susar otururlar. Ama **Yeni Türkiye'de** kindarlıktan ve nefretten gözü dönmüş insanların kamera kayıtlarına rağmen üstelik daha da saldırganlaşarak gencecik bir masumun ölümünün ardından neredeyse göbek attıklarını görebilirsiniz.

Ve aynı zamanda halkların "abisiz, ablasız ve de amasız" kardeşliğini savunduğunuzda kendisini büyük ağabey gören sefiller tarafından hakaretlere uğruyorsanız ve karşınızda siz dahil milyonlarca insanın öldürülmesini, açıkça bir soykırım uygulanmasını isteyen insanlar varsa, **Yeni Türkiye'den** fazla uzaklaşmış olamazsınız.

Normal şartlar altında bir gazetede çalışan insanların işten çıkarılmalarına, o gazetenin yönetimi, çalışanların gazete için yaptıkları işlerin yeterliliğini, çalışanların gazeteye kattıklarının okurlar tarafından beğenilip beğenilmemesini ya da gazetenin mali durumunu dikkate alarak karar verebilir. Gazete yönetiminin aldığı karar insan kaynakları tarafından uygulanır. Ama **Yeni Türkiye'de** herhangi bir medya grubunda çalışan insanlar arasından kimin işten çıkarılacağına bambaşka bir gazetede, gazeteci görünümünde çalışan bir şaklaban karar verebilmektedir. Türk basınında korku o denli büyümüştür ki, ülkenin en büyük basın kuruluşlarının insan kaynakları müdürlüğü, ne idüğü belirsiz şaklabanın teki tarafından yürütülmektedir.

Normal şartlar altında bir köşe yazarı, fikirlerini o fikirleri çürütecek somut bilgiler ortaya çıktığında, aklı artık o fikre yatmamaya başladığında, daha iyi bir fikir bulduğunda, muhakeme ederek farklı bir sonuca ulaşmaya başladığında değiştirebilir, değiştirmelidir. Ama **Yeni Türkiye'de** bazı köşe yazarları fikirlerini değiştirmeyi reddederek sürgüne, cezaevine ve kimi zaman da ölüme gitmeyi göze alabilirken bazı köşe yazarlarının fikirlerini baştan aşağı değiştirmeleri için tek bir yumruk yemeleri yeterlidir. Ha **normal şartlar altında** kızılması gereken fikirlerini korkarak değiştiren, sinerek pozisyonunu yenileyen köşe yazarları değil, insanları fikirlerini, savurdukları tehdit ve küfürler, attıkları yumruk ve tekmelerle değiştirmeye çalışanlardır. Ama **Yeni Türkiye'de** bu kabadayıların değil kınanmak, bakan yardımcılığıyla taltif edildiğini görebilirsiniz.

Barış Uygur

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gel gönül kimsenin ayıbına bakma"
Kul Himmet

KIŞ ANTALYASI/ EV
Ev, ev değil de, sanki, bir dişçi muayenehanesinin(boş)bekleme salonu. Salonuymuş da, (o soğuk, --hafif te ürkütücü-- ortamı bir nebze olsun kırsın/yumuşatsın diyerekten) palmiyeli bir poster asmışlar bir duvarına.
İşte, evin, cadde boyu dizili sıra sıra palmiyelerin(kıpırtısız) uçlarının göründüğü penceresi, buz gibi odada, işte o aynı,(yalan)etkiyi yapıyor. (o sırf resimleriyle bile "sıcak burası, hiç bir sıkıntı yok burada" çağrısı/vaadi palmiyelerin, "gel, gel"i... işlemiyor)

"KARŞILAŞMALAR" 2/ KARAOĞLAN PARKI
Koskoca, tenha, (neredeyse boş) park.(uzaklarda, tek tük, bir iki kişi) Biraz melankolik bir atmosfer. Bıldırcın sürüleri geçiyor. Akşamın eli kulağında. Epey aşağıda kalan (sandalsız mandalsız bomboş devasa) deniz ağır ağır kararıyor,(daha koyu bir lacivert'e) Yüksek yüksek ağaçlar arasından karga çığlıkları, kumru guguklamaları.(içimi de ezmiyor değil biraz ama o sesler --nesine üzülülür ki insan kuş sesinin?--) Uzakta, kuruyemişçinin camekanlı arabasından beyaz bir duman tütüyor.
"kızıl havaları seyret ki akşam olmakta"
Sisler içinde, gitgide silikleşen, kat kat uzak dağlar. (epey arkada olanlar, artık iyice hayal meyal)
Derken, pek muhterem kardeşlerim, birden hayret verici bir şey oluyor; (ben oradayım madem, olacak, olmaz mı) Selfie çubuğunun zuhurundan beri artık bittiğini düşündüğüm(eski zamanlara dair, tarihi)bir etkinlik;

Yerli turist mi? Belki biri yabancı.(bir yabancıyla mı evli? Almanya'da yaşıyorlar da, noel tatiline gelmişler gibi) Orta yaşlı bir çift. Ellerinde pahalı (Canon) ağır bir makina.
"Bizi çeker misiniz?" diye(oradan geçen)rastgele bir gence verip karşısına geçiyor bunlar. ("şurasına basıcaksınız" adam konuşuyor --Türk'müş o--)
Poz veriyorlar birbirlerine sarılıp.(tombulca epey ikisi de) Sislere batan dağlar arkalarında, gülümsüyorlar.(yüz dolduran, büyük)
Yalnız, bir şey daha oluyor tam o sıra işte, (tam o an'da);
Geri geri, boy resmi çekme mesafesine, biraz geriye gittiğinde o genç, o değerli makinalarını(pek de incesini falan düşünmeden etmeden) emanet ettikleri o genç yani. Bu 'yeni' mesafeden onu (o genci)ilk kez, tam görüp, baştan ayağa çok hızla(şimşek hızıyla gidip gelen) --güya çaktırmadan--çok kısa, hızlı bir bakışla, bir "çek ediveriyorlar" bunlar.--check--

Derisi kırış kırış, eprimiş, kurumuş/kıvrılmış pul pul olmuş, boyasız ayakkabılar.(belki boyansa bile olmaz artık onlar--çok geç--) Çok çok ucuz olduğu her tarafından aktığı halde yenilenememiş yer yer lekeli o zavallı mont(alamamış yenisini)
--bitek pantolon, idare eder gibi eh, çok kötü değil-- Hafif gergin esmer yüz, istemeden uzamış olduğu belli o(dağınık/karışık --yağlı da galiba?--)saçlar. Kirli sakal.(ama o derece fakirlikle birleşince artık, o sakalın da, "o ad"ı alabilmesinin pek mümkünatı falan kalmamış, geçmiş olsun) *–"Kirli sakal"olabilmesi için bi miktar paran olacak, kolay değil o öle–*

Çaktırmamaya çalışsalar da her ne kadar, sabit tutamıyorlar yine de, ah, biraz soluyor gülümsemeleri.(o büyük tebessümlerini oluşturan, ağızlarının iki uçlarını geren o kaslar zor durumda--titreşiyorlar mı?--) *–sarılışlarında bir bozulma olmuyor ama, aynen duruyorlar öyle(sımsıkı/kıpırtısız)–*
Yüzlerindeki o "çok mutluyuz biz burada" gülümsemesinin içine, bir de çok hafif "naaptık biz?" sorusu/şaşkınlığı yerleşiveriyor yavaşça. (gördüğüm, sayılı, --"karışıklık"kategorisinde de dereceye girer--tuhaflıkta, bir nadir ifade)
"Ya kapkaççı ise? Olmasa da ne yazar zaten, belli ki bir işsiz! Ya peki birden (daha önce hiç yapmamış olsa bile) gözünü karartıp, ya "pahalı makina bu" diye...?"
Koskoca tenha, yarı ıssız, ağaçlıklı park. Kim koşup tutacak, peşinden? İmkanı mı var? İmkansız. (bana da mı bakıp kaçırdılar gözlerini sanki, göz ucuyla yine şimşekvari, çok hızlı. Aa?-- "Valla hiç güvenmeyin bana ha, lütfen" (hırsızlarla beraber kaçıp giden bir köpek duymuştum--yalının köpeğiymiş bu--)
Artık "insafına" kaldıkları o delikanlı da başka, bambaşka bir çeşit gerilimde.(iyice bir karıştı/buruştu zaten, hiçbir şeyyokken bile sıkıntılı ifadeli o allak bullak yüz)
Derken, o ses duyuldu. (çıkırt diye mi yazılır?)
Oh neyse, allahım bitiyor azap. Şükürler olsun. Yaklaşıyorlar birbirlerine.(Makina devir teslim töreni)
Çocuğun teslim edişinde, "alın makinanızı, hırsız değildim ben" gururu, seziliyor hafif. (tabii ki anlamış o da, o kaygılı bakışları, anlamaz mı, --ekstra ekstra, hassas olur işsizler--Bir çeşit "beraat" te etmiş oldu.)
Üçünün de yüzünde de bir rahatlama.(aslında dört, bende de--onlarınkinden az değil ha, fazlası var azı yok, baya iddialıyım bu şekil mevzularda(aşırı teşne)--)
Karı koca, hem "pahalı makinalarına kavuşmuş olmalarına", hem de çocuğun hırsız çıkmayışına ayrı ayrı seviniyorlar. (zaptedemiyorlar sevinçlerini)
Hem de/ayrıca, az önce, çocuğu "hırsız olabilir" zannetmiş olmalarından dolayı hissettikleri vicdan azabı/suçluluk duygusunun da ilavesiyle, (daha önceki kuşkulu ifadelerinin geçmiş izlerini de bastırabilmek için) fazladan fazladan gülüyorlar. Defalarca teşekkürler. Aa? (sanırsın çocuk bunları yokuş yukarı saatlerce sırtında taşıdı --yav, altı üstü bir deklanşöre bastı, hepsi hepsi o, nooluyoruz?--)
Bu ayarsız, abartılı sevinç, bu sefer tersinden, yine "oh neyse hırsız çıkmadın, hırsız olmadığın için çok çok teşekkür ederiz sana, hırsız görünümlü çocuk" şeklinde okunuyor. Ayarlayamıyorlar bir türlü. Çocuğu hala aşağılıyorlarmış gibi bişey de oluyorlar, istemeden etmeden. --onlara da yazık bir yandan--
"Hırsız çıkmayan çocuk" daha önceki yürüyüşüne hiç benzemeyen(sanki arkasından da dikkatle seyredilecekmiş, biliyormuş, gibi) tedirgin, tuhaf bir yürüyüşle uzaklaşıyor.

O resmi saklayın.
İyi saklayın.
Dünyanın en acaip ifadelerinden biri.
--malını/mülkünü koruma güdüleri, sınıfsal kuşkular, fakirlerden/işsizlerden duyulan korkular morkular, endişeler, modern toplumun güvensiz/tedirgin insan ilişkileri...-- Hepsi, hepsinin toplamı, zoraki/güçbela sabit tutulmaya uğraşılan bir tebessümün içine sığdırılmış biçimde kaydedildi/raptedildi, orada. (bir tür özet)
Hepsi tek bir resimde.
Bir tarihi vesika(belge),(bir başka açıdan)bir tür sanat eseri.

Bana gelince,
Selfie'nin yokluğu, fakir zengin kontağı/temas'ı, bir insani ilişki,(herşeye rağmen)hoş geldi bana pek muhterem kardeşlerim. Memnunum yani. Söylenenleriyle, söylenemeyenleriyle...(al makinayı bizi çek, teşekkür, danke, bişeydiyil, seni hırsız olabilir sandık demin kusurumuza bakma kardeş, değildim hırsız ben, olur böyle şeyler abi, insanlık hali, iyi günler)
Bir kısmı ağızdan(sesli), bir kısmı "hal dili"yle söylendi, söylenmiş gibi oldu...
Oldu bitti, geldi geçti...

Teferruatı geçersek, kendikendini çekip çekip durmaktan, o çubuktan falan çok çok daha iyi. Değil mi?

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

Not: *"Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta" Ahmet Haşim ('Merdiven' şiirinden)*

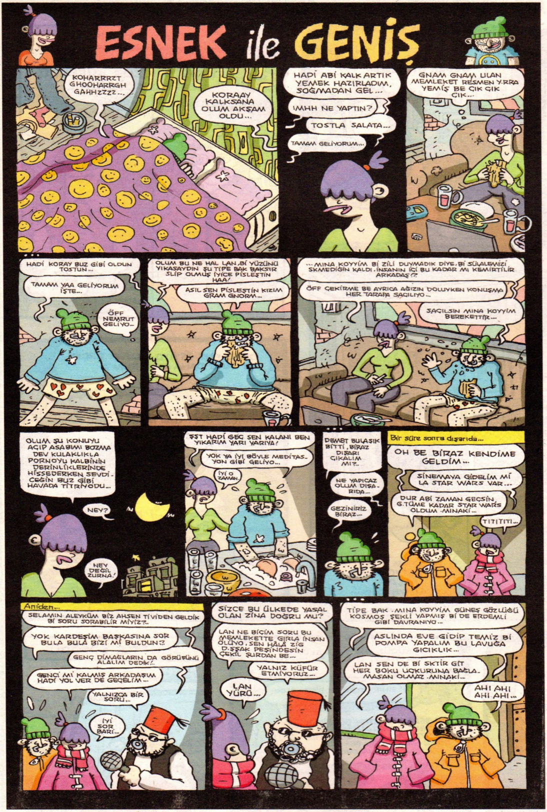

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Aralık 2015 | Sayı: 434

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

HORTLAK

AYLIK ÇİZGİ ROMAN DERGİSİ

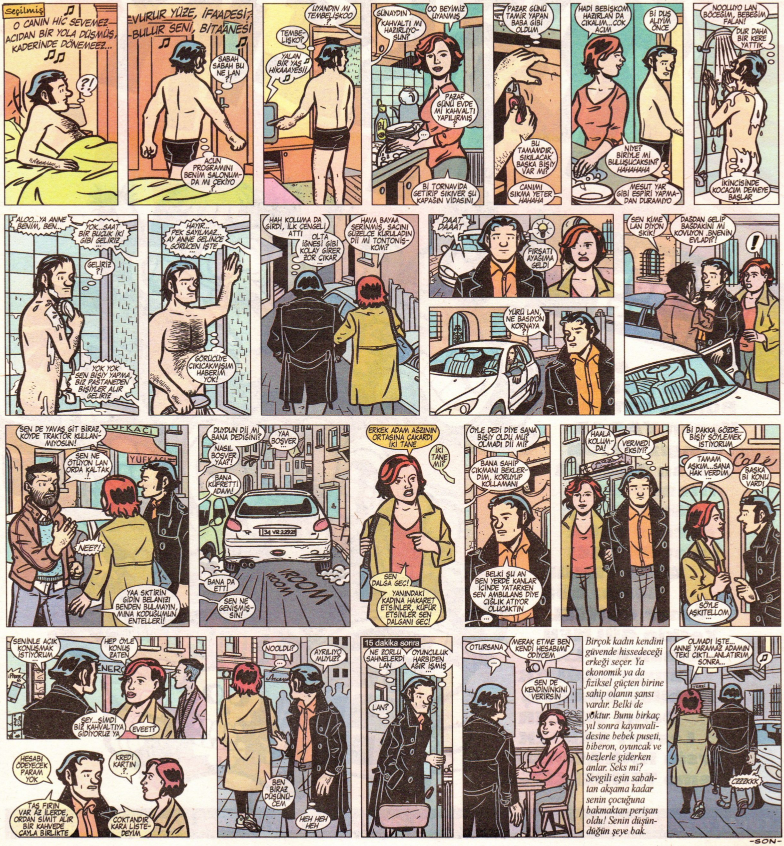
Oky
Emrah ABLAK
Bülent ÜSTÜN
Kenan YARAR
Cengiz ÜSTÜN
Erman ÇAĞLAR
İltem DİLEK
Cihan KILIÇ
Barış UYGUR
Fırat BUDACI
Galip TEKİN
Göksu GÜL
Ömer GÖKSEL
Yetkin GÜLMEN
Cihan CEYLAN
Cansın ÇAĞLAR
Kubilay ODABAŞ
Deniz GENCER
Levent CANTEK
Ersin KARABULUT
Memo TEMBELÇİZER

1 OCAK'TA BAYİLERDE, MARKETLERDE, EVLERDE, OKULLARDA, KANTİNLERDE, ÇANTADA, G.T CEBİNDE

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

2016 TAKVİMİNİZ DERGİNİZİN İÇİNDE!

ISSN 1307-7619
1 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2016/01 No: 435
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

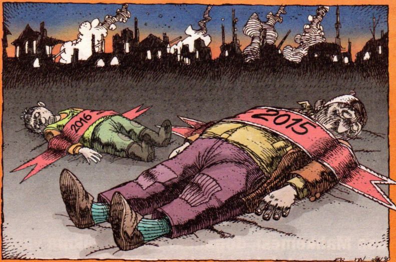
UYKUSUZ

Anayasa Mahkemesi, doğudaki sokağa çıkma yasaklarına karşı durdurma talebini "ciddi bir tehlike olmadığı" gerekçesiyle reddetti.

UYKUSUZ

CİZRE'DE 6 AYLIK BİR BEBEK VE ONU HASTANEYE GÖTÜRMEK İSTEYEN DEDESİ ÖLDÜRÜLDÜ.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı, sokağa çıkma yasakları boyunca en az 124 sivilin öldürüldüğünü açıkladı.

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

Donald Duck – Donald Trump

1. Donald Duck, ördekler arasında ayrım yapmaz...
   Donald Trump, insanlar arasında ayrım yapar...
2. Donald Duck, çizgi film karakteri...
   Donald Trump, reel siyaset karaktersizi...
3. Donald Duck, Disney yapımı...
   Donald Trump, Pentagon yapımı...
4. Donald Duck, ördek ama kuş beyinli değil...
   Donald Trump, insan ama kuş beyinli...
5. Donald Duck'ın ayakları turuncu...
   Donald Trump'ın saçları turuncu...
6. Donald Duck'ın özelliği kolayca öfkelenmesi...
   Donald Trump'ın özelliği daha da kolay öfkelendirmesi...
7. Donald Duck, 9 Haziran 1934'te doğdu ve ölümsüz...
   Donald Trump, 14 Haziran 1946'da doğdu ve bu dünya ona da kalmayacak...

V.Ö

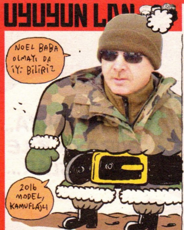
AKP'li Mehmet Özhaseki, 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonuyla ilgili konuştu: "Eğer bir hırsızlık yapan varsa Allah belasını versin."

Soma'da 301 işçinin hayatını kaybettiği maden faciasıyla ilgili davada tutuklu sanıklardan ikisi tahliye edildi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; istiyordum ki, bu 2015'in son yazısında seneyi şöyle bi toparlayalım, özetleyelim.. Ama konu başlıklarını çıkardıkça neşem kaçtı, keyfim bozuldu, huzurum göç etti.. Mizah dergisi lan bu.. Yine de özet diyorsanız buyrun ↗

Yüzde 50 oyla iktidara geldik.. Herşey benim başkan olmak istememle başladı.. Paniğe kapılan muhalefet matematik hesaplarına girişti. Çünkü hepsi okumuş çocuklar, matematik biliyorlar.. Formüller, denklemler, fizik ve sonuçta problemin cevabı "HDP'ye oy ver" çıktı.. Müspet bilme inanan muhalefet oyu verdi. (Matematiğin kuvvetliyse muhalefetin g*tünü bile ellersin). Seçim sonucu koalisyon çıktı.. Muhalefet yine matematiğe sarıldı.. Formüller, denklemler, fizik, biyoloji.. Ama bu sefer sonucu bi türlü bulamadılar.. Aralarında matematiği en kötü olan bahçeli olduğu için suçu ona attılar ve ikinci seçime gidilmesi gerekti.. Vatandaş bu sefer daha kolay sordu...

Bir diğer olay; Rus savaş uçağını düşürdük.. Ruslardan fazla bizim vatandaş arıza yaptı.. Meğer Türkiyedeki her baltanın koynuna boşuna bi katarina sokmamışlar..

Kıyılarımızdan yüzbinlerce mülteci zodyaklarla avrupaya kaçmaya çalıştı .. Ama kaçtıkları işid'in bıçakla yaptığını avrupalı önyargısıyla yapıyo.. Bilemediler..

Fransızlara çok sıktılar bu sene.. Fransızlar da şaşırmıştır.. Laikizmin beşiğinde, işidçilere hedef oldular.. Bedeviyi çölde kutup ayısının sıçması gibi..

Fetöcü avı vardı bu sene.. Terör örgütü ilan edildiler.. Telefon dinleyip, kumpas kuruyo bunlar.. Siyasi değil, adi suç.. Paşam amerikada, burada adamları var, senin kanunlarınla seni s.kiyolar.. Amerikadan yapıyolar bunu

İlk defa bu sene Suudi arabistanda ekonomik sıkıntıların yaşandığını duyduk.. Akaryakıta filan zam yaptı herifler.. Zamanında bunlar altın yiyip altın sıçıyodu lan.. III. dünya savaşını finans etmek kolay iş değil. Artık onlar da bildiğin normal sıçıyolar..

2015'de güzel şeyler de oldu.. Mars'ta su bulundu mesela.. Suyun olduğu yerde belediye de olur.. Ama büyük şehir belediyesi değil, çünkü mars ufak bi gezegen... Hepinuyir!

Vatandaşa Sorduk: noel baba

Burzhan YİĞİTKOLÇİRİT (38): Avrupada noel baba, Santa Klaus diye de bilinen noel baba, Türkiyelidir ve asil adı Namık Kemal'dir. "Geçme Namık kemal köprüsünden ürkütürsün vakvakları, evinin ortasına çam diktim git topla kozalakları" şiiri, noel ruhuyla ilgili yazılan ilk şiirdir.. Noel çamı..

Ardınç ANALLICA (31): Tam bir y***k kafalı... La oğlum sen benim evladıma niye hediye vermeye çalışıyon, neyin peşindesin, hayırdır. Bacadan niye giriyon? Sübyancı mısın, hırsız mısın? Biri yakalasın ulan bu herifi..

Tövbekar ZORMU (28): Karl marks gibi adam... (Bıyık sakal olarak)... Ama saçı sakalı kessen altından hıyar gibi adam çıkacağı belli.. Kızağı var.. Plakası 07 antalya.. Noel baba rus olabilir bak.. Santa Putin..

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

İdo Tatlıses, "Kadın dediğin Ezel'in Eyşan'ı kadar zeki, Süleyman'ın Hürrem'i gibi şeker, Emir'in Ferihası'ndan uzun, Güney'in Banu'su

gibi güzel olmalı" açıklamasıyla hayalindeki toplama kadını tarif edeli **3 yıl,**

İstanbul Gaziosmanpaşa Belediyesi'nin boşanma oranlarını azaltmak için evli çiftlere dağıttığı kitapçıkta, kadınlara "Vıdı vıdı yapmayın" tavsiyesinde bulunulalı **4 yıl,**

Nihat Doğan, Fazıl Say'la yaşadığı tartışma sırasında, "Kahrolsun küçük elitist burjuva faşizm gericiliği, yaşasın proleterya enternasyonalizm" tivitiyle ağırlığını koyalı **4 yıl,**

Türkiye ile Fildişi Sahilleri arasında oynanan basketbol maçının ardından, Fotomaç "Fildişini Çektik!", Akşam "Devler Filleri Ezdi!" manşetleriyle coşarken, Hürriyet gazetesi "Dişlerini Söktük!" manşetiyle direkt girişeli **5 yıl,**

Kurtlar Vadisi oyuncusu Gürkan Uygun, "Memati" rolüne 40 kişiyi öldürmüş bir katilin fotoğrafına ve bazı hayvan fotoğraflarına bakarak hazırlandığını açıklayalı **6 yıl,**

Albümlerinde genelde bilinen şarkılarla idare eden Safiye Soyman, "Bir de Benden Dinleyin" ve "Yine Benden Dinleyin" albümlerinin ardından, finali "Herkes Dinlesin"le koyalı **7 yıl,**

Davut Güloğlu, "Büyük ikramiye size çıksa ne yaparsanız?" sorusuna "Hayırseverlere yardım ederim" cevabını vererek yardım işinin kaynağına ineli **9 yıl,**

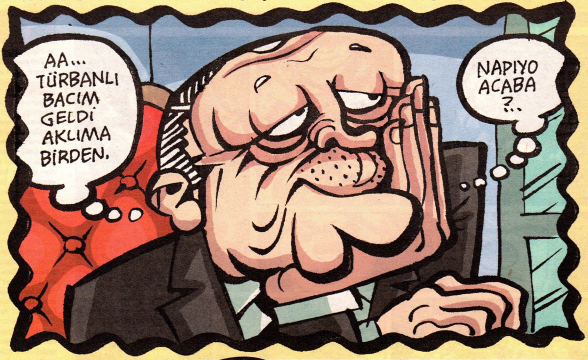

Erman Toroğlu'nun "Bitki hormonları gayliğe neden olur" açıklamasının ardından, çiftçiler düzenledikleri protesto gösterisinde Toroğlu'nun maketini yakalı **11 yıl,**

Türkiye'de ilk AIDS teşhisini koyan Doktor Hüseyin Sipahioğlu verdiği bir konferansta, "Kısa pantolonlu turistlerden uzak durun" uyarısında bulunalı **30 yıl,**

Toplu halde söylendiğinde milli hisleri kabartan "Bir Başkadır Benim Memleketim" şarkısı "Rabbi Elimelekh" adlı geleneksel bir Yahudi halk şarkısından uyarlanalı **43 yıl** olmuş.

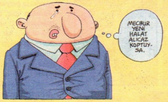
Tayyip Erdoğan, "ODTÜ'de namaz kılan gençlerin üzerine saldırıldı, YÖK gereğini yapmalı," dedi.

Türkiye siber saldırılara karşı çaresiz kaldı.

Edirne'deki bir maden ocağında, yıpranan halatlar maliyetten kaçınmak için değiştirilmeyince bir işçi hayatını kaybetti.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında Heredot'un da dediği gibi, barış zamanı oğullar babalarını, savaş zamanı babalar oğullarını gömer. Ama istikrara oy vermiş **Yeni Türkiye'nin** huzur ve güven ortamında canını kurtarabilenler 6 aylık bebeklerini de, 70 yaşında dedelerini de gömmek zorunda kalabilir. Ve yine **normal şartlar altında** ülkenin bir parçasında 6 aylık bebeklerden 70 yaşında dedelere kadar önüne geleni yakan bir ateş yanarken diğer yarısı buna isyan etmek hadi hiç olmadı bundan utanmak yerine şehvetli savaş çığlıklarıyla tezahürat yapıyorsa artık o ülkenin iki parçasını bir arada tutan şeyin, bir hayli ıslanmış bir seloteypten fazlası değildir.

Ve **Normal şartlar altında** herhangi bir devletin sınırları içinde yaayan başka bir halkın dilini, kültürünü, dinini yok sayarak reddetmesi insan haklarına da demokratik bir devlet olma iddiasına da aykırıdır. Ama İsrail'de hükümet üyelerinin "İsrail'de Filistin diye bir şey yok, Filistinliler Ürdün'e Arabistan'a, Kuveyt'e gitsin," dediğini görebilirsiniz. Ve **normal şartlar altında**, faşist bir hükümetin, asırlardır aynı topraklarda yaşayan bir halkı susmaz, boyun eğmez, itaat etmezlerse kovmakla tehdit etmesi, kimi zaman bunu tarihteki en acı hatıraları hatırlatarak "15'te, 34'te ne yaptıysak yine yaparız," diyerek pekiştirmesi artık bir insanlık ve ahlâk sorunudur. Ama ne ki kitleleri giderek faşistleşen ülkelerde geçmişte işlendiği kabul bile edilmeyen fiiler, ansızın kitlelerin sopası, tehdidi olabilir.

Normal şartlar altında bir ülkede gerçekleşen olumsuzlukların, hataların, günahların farklı farklı sorumluları olur, olaylar değerlendirilirken konunun sorumlusu kimse hesabı o verir. Ama **Yeni Türkiye'de** görünen o ki düşürülen Rus uçağından, enflasyonun artmasına, halka kötü muamelede bulunan polislerden trafik kazalarına bütün suçların sorumlusu iki gün öncesine kadar hükümetle arasından su sızmayan bir cemaate ihale edilir. Cemaat, **Yeni Türkiye**'nin "ben işemedim miki işedi" repliğindeki miki'sidir.

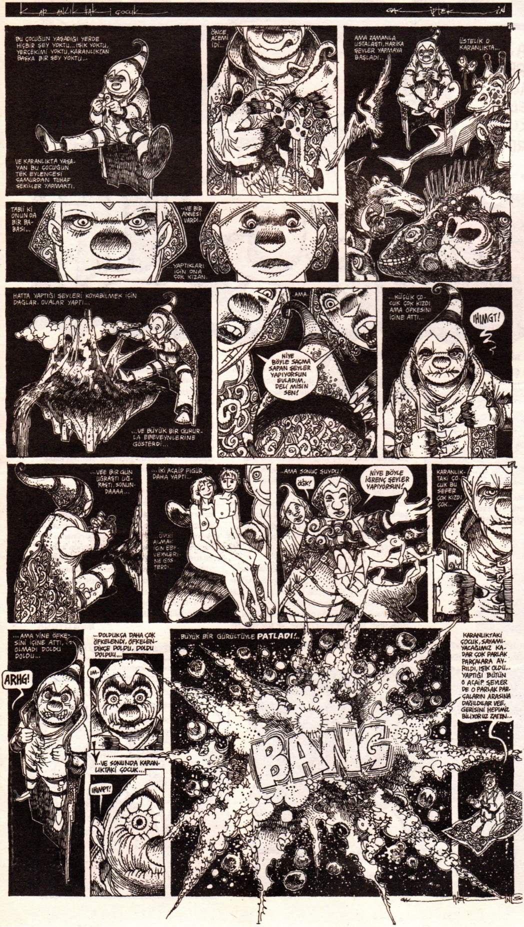
Barış UYGUR

Ahmet Davutoğlu, 1 Kasım sonrası başlayan süreçte eleştiri ve diyaloğa açık olacaklarını söyledi.

Rusya Türkiye'nin gücünü gördü.

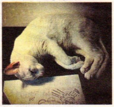

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Duyum aldım** ile **duymadım** aynı şey.

æ Kedi Çiko kadar acayip bir yaratık görmedim duymadım dostlarım. Ben evde çalışmayayım diye elinden gelen her şeyi yapıyor. Herr-şeyi ama. Bir kere "hort" diye bir masaya sıçraması var. Aklım çıkıyor. Su sıkıyorum kaçıyor, su hazırladım özel kendisine, bir daha gelmez zannediyorum. En unuttuğum anda "hort" diye geliveriyor yeniden. Göz göze geliyoruz masada. Suya davranıyorum, masayı dağıtarak kaçıyor. Suyun ihtimalinden bile deli gibi tırsıyor. Tırsak Necmi. Gelmez herhalde bir daha diyorum, bu defa da aşağıdan tacize başlıyor. Patisiyle dürtüyor, "biraz geri çekil hacım masadan, aç kucağını ben oraya geleyim madem, yatayım orada, sen de yazıyor musun çiziyor musun, ben sana engel olmam" diye ötüyor bir de aşağıdan. Kıyamıyorum, dediklerini harfiyen yerine getiriyorum. Ben bir yandan çalışırken Çiko da kucağımda mışıl mışıl uyumaya başlıyor. E ama bir süre sonra da koltuktan kalkmak icap ediyor. Çay doldurması olsun, başka bir şey olsun. Bir şekil kalkmak gerekiyor. Yine de hemen kalkmıyorum. Biraz daha dayanıyorum fakat bir yerden sonra gerçekten kalkmak gerekiyor. Kendisini maalesef kucağımdan indiriyorum. Çaya gidiyorum. Döndüğümde Çiko'yu koltuğumda uyurken buluyorum. Kafayı yiyeceğim. Bizatihi şahsını tekrar uyandırıyorum. Çalışmaya başlıyorum. Bu arada Çiko acıktığını fark ediyor, bir şeyler yiyeyim madem diye bir uzuyor. Bir süre yok oluyor. Çalışmaya devam ediyorum. Tam böyle aşırı konsantrasyondan astral seyahate çıktığım bir anda "hort" diye masaya sıçrayaveriyor yeniden. Zaten gözü hep masadaydı. E olmuyor. Özellikle de çizim yaparken hiç olmuyor. Tarama ucu kağıda mürekkep bırakırken mesela, o tarama ucu ona ilginç geliyor, hop bir pati koyuyor, olmuyor. Mürekkep şişesini devirmesi an meselesi. Olmuyor balam olmuyor. Yoksa masa al senin olsun. Bakıyorum olacak gibi değil, kendisini odadan çıkarıyorum, kapıyı da üzerine kapatıyorum. Bu defa başlıyor "aç kapıyı" diye ötmeye. Müzik dinliyorsam müziğin sesini daha çok açıyorum. Kedi Çiko'yu duymayayım istiyorum. Müziğin sesini ne kadar çok açıyorsam kedi Çiko o kadar çok bağırıyor. Yorulana kadar bağırıyor. Ve bir süre sonra ümidini kesip gidiyor. Kendisini tam unutmuşken tekrar geliyor ve yeniden bağırmaya başlıyor. Açıyorum kapıyı ve çıldırtıcı süreç yeniden başlıyor. Galiba bir kediyle yaşamanın en eğlenceli tarafı da bu. Hiçbir şekilde kızamıyorsunuz. Sadece çıldırdığınızla kalıyorsunuz. İçinizde patlıyor. Ne kadar sabırlı olabildiğinize resmen şaşıyorsunuz. Kediye maçoluk sökmüyor. Maço bir kedi sever ile normal bir kedi sever arasında en fazla beş dakika fark var. Kedi istediğini beş dakika geç de olsa mutlaka alıyor. Bir de Çiko çok aşık ya bana, hep yanımda olmak istiyor, ve aslında bu benim çok hoşuma gidiyor. Çok ama. Varsın çalıştırmasın. Varsın yüz yıllık emeğimin üzerine mürekkep döksün. Hiç önemli değil. Çiko'dan önemli hiçbir şey yok. O mavi yeşil gözleri hep aşkla baksın bana, ben başka bir şey istemem. Bu budur yani.

æ Geçenlerde bir arkadaşım anlattı. Bir yerde ayakkabılarını boyatıyor, ayakkabı boyacısıyla da sohbete başlıyor. Boyacı dert yanıp duruyor. Vay efendim işte "çocuklarımdan memnun değilim, hanımımlan mutsuzum, baldızımdan umutsuzum, borcum çok", anlatıyor da anlatıyor. En son çok acayip bir şey söylüyor. "İşte ben de böyle bütün gün şerefsizlerin pezevenklerin ayakkaplarını boyuyom ben de böyle" diyor. Bayağı bildiğin alenen arkadaşıma şerefsiz diyor, pezevenk diyor. Arkadaşım ne düşüneceğini hiç bilemiyor. Ne cevap vereceğini bilemiyor. Ağzını açamıyor. Ayakkabılarını güzelce boyatıyor, sanki hiçbir şey olmamış gibi bir de ücreti de takdim ediyor, daha sonra oradan tıpkı bir şerefsiz, tıpkı bir pezevenk gibi ayrılıyor.

æ Selama karşılık vermeyen taksi şoförü mü, yoksa selama **"selam canım"** diye karşılık veren taksi şoförü mü, seç birini deseler vallahi seçemem.

æ Geçenlerde bir arkadaşımla goygoy yapıyoruz yine. Zaten benim bir arkadaşımla ciddi bir şey konuştuğum görülmemiştir. Goy goy yapıyoruz, konu döndü dolaştı belgesel hayvanlarına geldi. Dedim ki, "geçen" dedim "bir belgeselde hayvanın" dedim, hayvan dediğim de kurt, "boynuna kamera taktılar, hayvanı saldılar, görüntüleri izlemeye başladılar, görüntülerde hiçbir şey bulamadılar, hayvan sadece yürüyor, ne bir avlanıyor, ne ilginç bir şey yapıyor, sadece yürüyor, ben bu işten hiçbir şey anlamadım" dedim. Arkadaşım "olm o yine iyi, yürümüş yine, benim boynuma öyle bir şey taksalar benim moralim bozulur, giderim kayalara, oturur içerim" dedi. Ne bileyim, bana komik geldi.

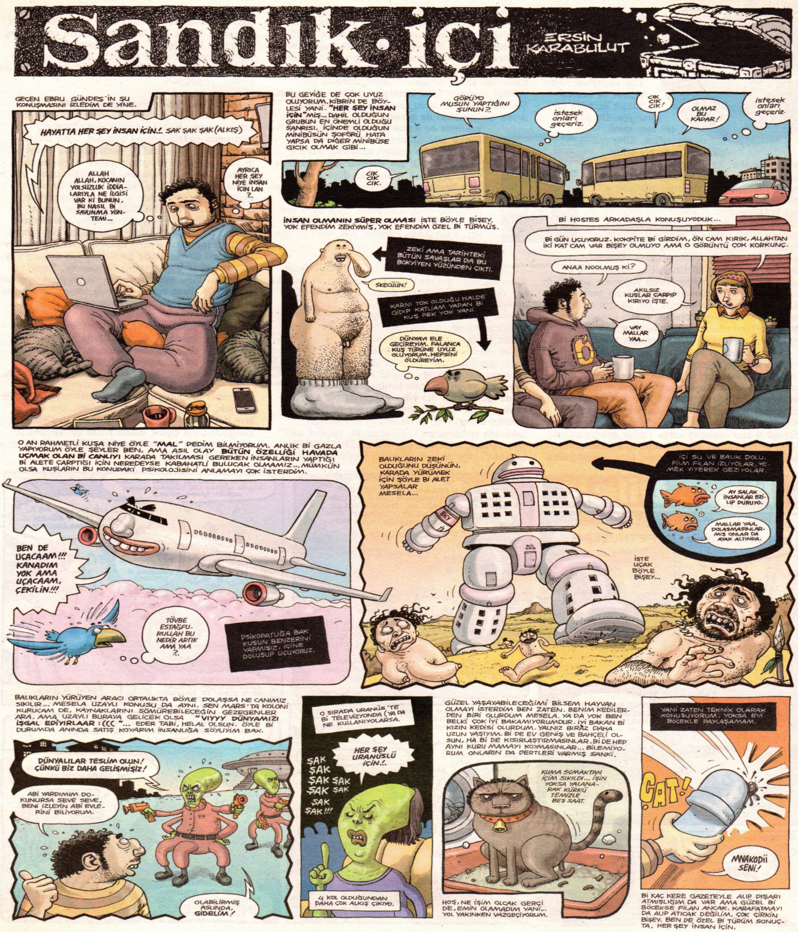
æ Hindistan'da hapse düşmeyi hiç istemem.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Uzun zamandır gelmiyordu, ne de rahattım. Kedi Venüs'le kedi Çiko'ya şöyle bir baktı. Benim de bir kedim vardı biliyorsun, "Solucan" dedi. Ee dedim. Bir gün çok sarhoş olduğum bir gün mama kabına işediydim hayvanın, o geldi bak aklıma şimdi dedi. Ertesi gün ayıldığımda hayvanın mama kabı hala köpürüyordu, çok komikti bence dedi. Sonra da gürültülü bir şekilde gülmeye başladı.

æ Mutlu yıllar.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

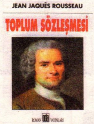

Sandık·içi
ERSİN KARABULUT
GEÇEN EBRU GÜNDEŞ'İN ŞU KONUŞMASINI İZLEDİM DE YİNE.
HAYATTA HER ŞEY İNSAN İÇİN.!.. ŞAK ŞAK ŞAK (ALKIŞ)
ALLAH ALLAH, KOCANIN YOLSUZLUK İDDİALARIYLA NE İLGİSİ VAR Kİ BUNUN, BU NASIL Bİ SAVUNMA YÖNTEMİ...
AYRICA HER ŞEY NİYE İNSAN İÇİN LAN ?..
BU GEYİĞE DE ÇOK UYUZ OLUYORUM. KİBRİN DE BÖYLESİ YANİ. "HER ŞEY İNSAN İÇİN"MİŞ... DAHİL OLDUĞUN GRUBUN EN ÖNEMLİ OLDUĞU SANRISI. İÇİNDE OLDUĞUN MİNİBÜSÜN ŞOFÖRÜ HATA YAPSA DA DİĞER MİNİBÜSE GICIK OLMAK GİBİ...
CIK CIK CIK.
GÖRÜYO MUSUN YAPTIĞINI ŞUNUN ?..
istesek onları geçeriz.
CIK CIK, CIK!
OLMAZ BU KADAR!
istesek onları geçeriz.
İNSAN OLMANIN SÜPER OLMASI İŞTE BÖYLE BİŞEY. YOK EFENDİM ZEKİYMİŞ, YOK EFENDİM ÖZEL Bİ TÜRMÜŞ.
ZEKİ AMA TARİHTEKİ BÜTÜN SAVAŞLAR DA BU BOKYİYEN YÜZÜNDEN ÇIKTI.
SKECÜÜN!
KARNI TOK OLDUĞU HALDE GİDİP KATLİAM YAPAN Bİ KUŞ PEK YOK YANİ.
DÜNYAYI ELE GEÇİREYİM. FALANCA KUŞ TÜRÜNE UYUZ OLUYORUM, HEPSİNİ ÖLDÜREYİM.
Bİ HOSTES ARKADAŞLA KONUŞUYODUK...
Bİ GÜN UÇUYORUZ. KOKPİTE Bİ GİRDİM, ÖN CAM KIRIK, ALLAHTAN İKİ KAT CAM VAR BİŞEY OLMUYO AMA O GÖRÜNTÜ ÇOK KORKUNÇ.
ANAA NOOLMUŞ Kİ?
AKILSIZ KUŞLAR ÇARPIP KIRIYO İŞTE.
VAY MALLAR YAA...
O AN RAHMETLİ KUŞA NİYE ÖYLE "MAL" DEDİM BİLMİYORUM. ANLIK Bİ GAZLA YAPIYORUM ÖYLE ŞEYLER BEN, AMA ASIL OLAY BÜTÜN ÖZELLİĞİ HAVADA UÇMAK OLAN Bİ CANLIYI KARADA TAKILMASI GEREKEN İNSANLARIN YAPTIĞI Bİ ALETE ÇARPTIĞI İÇİN NEREDEYSE KABAHATLİ BULUCAK OLMAMIZ... MÜMKÜN OLSA KUŞLARIN BU KONUDAKİ PSİKOLOJİSİNİ ANLAMAYI ÇOK İSTERDİM.
BEN DE UÇACAAM!!! KANADIM YOK AMA UÇACAAM, ÇEKİLİN!!!
TÖVBE ESTAĞFURULLAH BU NEDİR ARTIK AMA YAA ?..
PSİKOPATLIĞA BAK KUŞUN BENZERİNİ YAPMIŞIZ, İÇİNE DOLUŞUP UÇUYORUZ.
BALIKLARIN ZEKİ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜN, KARADA YÜRÜMEK İÇİN ŞÖYLE Bİ ALET YAPSALAR MESELA...
İÇİ SU VE BALIK DOLU. FİLM FİLAN İZLİYOLAR, YEMEK YİYEREK GEZİYOLAR.
AY SALAK İNSANLAR EZİLİP DURUYO.
MALLAR YAA, DOLAŞMASINLARMIŞ ONLAR DA AYAK ALTINDA.
İŞTE UÇAK BÖYLE BİŞEY...
BALIKLARIN YÜRÜYEN ARACI ORTALIKTA BÖYLE DOLAŞSA NE CANIMIZ SIKILIR... MESELA UZAYLI KONUSU DA AYNI. SEN MARS'TA KOLONİ KURUCAM DE, KAYNAKLARINI SÖMÜREBİLECEĞİN GEZEGENLER ARA, AMA UZAYLI BURAYA GELİCEK OLSA "VIYYY DÜNYAMIZI İŞGAL EDİYIRLAAR :((("... EDER TABİ, HELAL OLSUN. ÖYLE Bİ DURUMDA ANINDA SATIŞ KOYARIM İNSANLIĞA SÖYLİYİM BAK.
DÜNYALILAR TESLİM OLUN! ÇÜNKÜ BİZ DAHA GELİŞMİŞİZ!
ABİ YARDIMIM DOKUNURSA SEVE SEVE, BENİ İZLEYİN ABİ EVLERİNİ BİLİYORUM.
OLABİLİRMİŞ ASLINDA, GİDELİM!
O SIRADA URANÜS'TE Bİ TELEVİZYONDA (YA DA NE KULLANIYOLARSA.
HER ŞEY URANÜSLÜ İÇİN.!.
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK!!!
4 KOL OLDUĞUNDAN DAHA ÇOK ALKIŞ ÇIKIYO.
GÜZEL YAŞAYABİLECEĞİMİ BİLSEM HAYVAN OLMAYI İSTERDİM BEN ZATEN. BENİM KEDİLERDEN BİRİ OLURDUM MESELA. YA DA YOK BEN BELKİ ÇOK İYİ BAKAMIYORUMDUR. İYİ BAKAN Bİ KIZIN KEDİSİ OLURDUM. YALNIZ BİRAZ DAHA UZUN YAŞIYIM. Bİ DE EV GENİŞ VE BAHÇELİ OLSUN, HA Bİ DE KISIRLAŞTIRMASINLAR. Bİ DE HEP AYNI KURU MAMAYI KOYMASINLAR... BİLEMİYORUM ONLARIN DA DERTLERİ VARMIŞ SANKİ.
KUMA SIÇMAKTAN İÇİM SIKILDI... İŞİN YOKSA YALANARAK KÜRKÜ TEMİZLE BEŞ SAAT.
HOŞ, NE İŞİM OLCAK GERÇİ DE, EMİN OLAMADIM YANİ... YOL YAKINKEN VAZGEÇİYORUM.
YANİ ZATEN TEKNİK OLARAK KONUŞUYORUM, YOKSA EVİ BÖCEKLE PAYLAŞAMAM.
ÇAT!
MNAKODİİ SENİ!
Bİ KAÇ KERE GAZETEYLE ALIP DIŞARI ATMIŞLIĞIM DA VAR AMA GÜZEL Bİ BÖCEKSE FİLAN ANCAK. KARAFATMAYI DA ALIP ATICAK DEĞİLİM, ÇOK ÇİRKİN BİŞEY. BEN DE ÖZEL Bİ TÜRÜM SONUÇTA. HER ŞEY İNSAN İÇİN.

Bornozsuz günler.

Bornozsuz bir güne uyandım. Bornozun yıkanma zamanı gelmiş. Hayat göz açıp kapayana kadar geçiyor ve bornoz yaklaşık üç ayda bir yıkanıyor. Üç ayda bir aynı günü yaşıyorum. Sihir gibi. Üç ayda bir bütün dertler tasalar, bütün heyecanlar ve mutluluklar iptal oluyor, hayatta önemli olan her şey bir anlığına değerini yitiriyor; o gün duştan çıktığımda kurulanacak bornoz bulamıyorum. O kadar okul okudun, bornoz yoksa ne işine yarar; anadolu lisesine gittin ingilizce öğrendin, bornoz yoksa ne yapabilirsin? Kendi evimdeyim ama evsiz gibiyim. Aslında halıda yuvarlanarak, koltuklara sürtünerek de kurulanabilirim ama biz bir toplumda yaşıyoruz ve toplum kuralları gereği benim öyle yapmamam gerekir. Başka türlü çözmem gerekir. Bir an için çıplak kaldım diye modern toplumun bütün kazanımlarını bir anda bir kenara bırakmamam gerekir. Evin içinde çıplak koşarak havlu bulmam gerekir. Her havlu da olmaz, el havlusuyla vücut silinmez, el havlusu vücuda değerse toplum şok olur, toplumun morali aşırı bozulur. O yüzden vücut havlusu bulana kadar evin içinde koşacağım. Ama açık pencere varsa onların önünde koşmayacağım. Onların altından sürünerek geçeceğim. Karşı apartmanda, göz hizamızda yaşayan çok yaşlı toplum var. Asıl ayıbın büyüğü o olur topluma karşı. Farklı apartmanlarda fakat yedinci katta oturduğumuz için kaderlerimiz bağlanmış. Birbirimizin evlerinin içini görebiliyoruz. Yerin yedi kat üstünde birbirine bağlanmış kaderler, iç içe geçmiş yaşamlar. Böyle anlatınca yunan mitolojisi gibi oluyor ama aslında Göztepe semti. Aslında üç ayda bir evin içinde çıplak koşan insan görme tehlikesi atlatıyorlar. Yetmiş yaşında kadın, hiç aklında yokken, bir anda. Eve perde yaptırırken bana "tül perde de taktır" diyen herkesle çok şiddetli kavgalar içine girmiştim, kalpler kırmıştım. Sevmiyorum. Tül perde taktırırsan, tül perdeyi arada bir yıkaman da gerekir. Oysa bu dünyadaki vaktimiz ne kadar az ve ne kadar değerli. Kimse asla tül perde yıkamak zorunda kalmamalı ve oradan kazandığı vakitle youtube da s.k sok videolar izleyerek hoşça vakit geçirmeli. Hala öyle düşünüyorum ama bornozsuz günlerde, evin içinde çıplak koşarken tül perdenin de neden lazım olduğunu anlayabiliyorum. Işığı içeri veriyor, çıplak vücutları komşulara göstermiyor. Evin bütün camları açık, evin içi çok net görülüyor.

El havlusunu vücudumuza sürmemeliyiz.

Banyoda bornoz yok ama cep telefonum yanımda, duşa girerken tezgaha koymuştum olur da ben duştayken biri ararsa aradığını göreyim ama açamayayım diye. Ne bileyim ben, el alışkanlığı herhalde. Banyoda düşsen, iki bacağını birden kırsan faydası olur. Henüz kendimi çıplak olarak evin içinde koşmaya hazır hissetmediğim için bebeğimi aramaya karar verdim. Çünkü neden olmasın? Şu an ya toplu taşımadadır, ya da işe varmak üzeredir, kafasında bin tane iş vardır, gündemi zaten yoğundur. Bir de benim derdimi dinlesin, biraz da evdeki el havluları hakkında endişelensin. "Bornozu mu yıkadın sen?" diye sordum, "SAKIN EL HAVLUSUNA KURULANMA" diye bağırdı. Öyle bir niyetim yok, ama vücut havlularının yerini bilmiyorum. "Tavşanın odasında çekmeceli dolapta ama oranın camı açık dikkat et, bir de plaj havluları da aynı çekmecede, onlara da kurulanma" diyor. Neden? O kadarına söz veremem. "Sen ne yaptın?" diye sordum, vapurda kaşarlı tost yemiş. Onun günü şimdilik benimkinden iyi geçiyor.

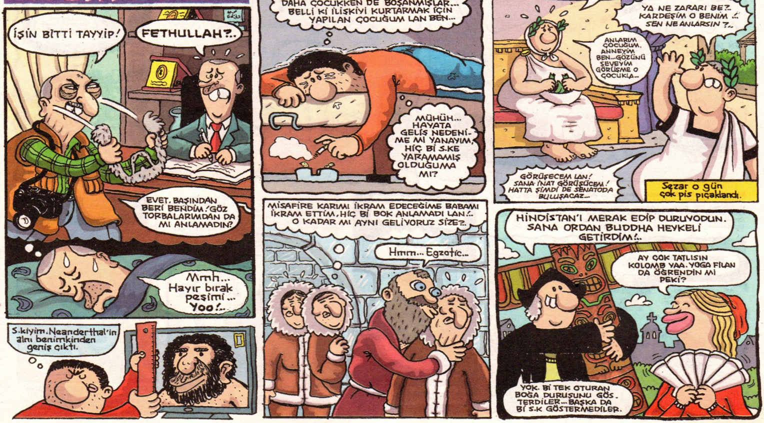
Hayatınızı yaşayın.

Kendimi pencereden göstermemeye çalışarak tavşanın odasına girdim. Bakma oğlum, bakma aslan parçası. Kendi kakasını yiyen hayvan karşısında çıplaklığımdan utandım. Oysa tavşanın gerçekten umrunda değil. Hemen mama vereyim de mama yesin diye mama tasının oraya koştu. Çıplağım oğlum, üşüyorum. Bakacağım sana, söz. Hayatın boyunca kuru mama, kuru ot ve taze yeşillik açısından hiçbir sıkıntı yaşamayacaksın. Artık her seferinde bir daha asla kuru mama yiyemeyecekmişsin gibi davranmana, paniklemene gerek yok. Hayatta kalma iç güdüsünü bir kenara bırak ve merkezi sistemli apartman dairemizin keyfini çıkar. Gerçek bilgi: Evcil tavşanın doğada hayatta kalma süresi ortalama bir gündür. Sayıyla 1. Muhabbet kuşu bile daha uzun dayanıyor tavşandan. Biraz bunun farkında sanırım, o yüzden kafa olarak rahatlayamıyor.

Biraz çekmeceleri karıştırdıktan sonra kendime dev boyutlarda bir havlu buldum, komple sarındım. İşte dünyaya tekrar düzen geldi, zaman tekrar akıyor, hayat kaldığı yerden devam ediyor. Toplumumuz yaşayacak, bu güzel düzenimiz bozulmayacak. Ufak tefek şeylere dikkat edersek, "nasıl olsa kimse görmüyor, kim bilecek" diye düşünüp el havlusuyla vücudumuzu silmezsek, komşularımıza çıplak vücudumuzu göstermemeye dikkat edersek insanlık daha da yükselecek. Yeter ki biraz dikkat edelim.

grough@gmail.com

İltem Dilek

Fikir Yazıları Serisi I

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Yeni Türkiye tabii yeni fikirler, yeni yaklaşımlar daha önce hiç akıl edemediğimiz muhteşem çözümlerle birlikte dünyanın üzerine pırıl pırıl bir güneş gibi doğuyor. O kadar parlak bir güneş ki bu resmen insanın gözünü, Yeni Türkiye düşmanlarının aklını alıyor. Al, pek bir muhterem Yeni Türkiye'nin pırıl pırıl büyüklerinden mükemmel bir atlayış, muhteşem bir öneri: **ODTÜ'ye en az dört üniversite daha sığar.**

Şimdi tabii yıllarını elitistlik peşinde geçirmiş, bu vatanın has evlatlarını hor görmüş, elit, tuzu kuru, milyoner, fabrikalar sahibi, parra babası ailelerin, yani kaymak tabakanın çocuklarının gittiği ODTÜ, milli iradeyi hiçe sayarak, kampusunden içeri halkın çocuklarını zinhar almayarak elitistliğine devam etmek istiyor. Efendim onca yıldır "Az yer açın, bu vatanın has evlatları, milli iradenin temsilcileri de bu okulda okusun," diyoruz ama kontenjan mı ne varmış, kontenjanı da parra babalarının çocukları doldurduğu için bu vatanın has evlatlarını ODTÜ'ye almıyorlarmış. Ama yer mi Anadolu çocuğu? Yemez.

Bakınız da bir Anadolu çocuğu, büyümüş, eski Türkiye'nin ceberrut elitlerinin koyduğu engelleri yıka yıka, halkın bağrından kopup Anadolu'nun tek bir elde toplanmış nasırlı yumruğuymuşçasına vura vura, öyle ODTÜ'lü, Boğaziçili falan olmadan; torpillerle, ayınla, oyunla değil, halkın iradesini arkasına alarak meclise girmiş, Ak Parti'nin, Ak Genel Başkan Yardımcısı olmuş ve bu soruna dahiyane bir Ak çözüm getirmiş: Arkadaş, madem bu ODTÜ, Anadolu çocuklarına yerim dar diye kapılarını kapatıyor, söyleyin YÖK'e artırsın kontenjanları, Anadolu çocukları da girebilsin.

Hatta bu muhteşem fikirle de durunamamış, etrafında öyle eski Türkiye'deki gibi bir "dur diyen" olmadığı için çözümünü daha da güzelleştirmiş: "ODTÜ'nin arazisine en az dört üniversite daha sığar," diyerek bu hain ODTÜ'nün halkın malı olan araziye nasıl da terbiyesizmişçesine serilerek, ayaklarını uzatarak ve hatta uzun oturarak yayıldığını, fazladan yer işgal ettiğini tespit etmiş.

Yalnız bu noktada benim kıymetli büyüğümüze bir itirazım var. Evet, ben de ODTÜ arazisinde o potansiyeli görüyorum, hatta bence ODTÜ arazisine sadece dört üniversite daha değil, üç meslek yüksek okulu, bir hemşirelik okulu, iki BESYO, altı anadolu lisesi, üç futbol sahası ve iki üç tane oto yıkamacı da sığar ama mesele bu değil. Bugün yetişkin bir ODTÜ arazisine tam 141 ayrı Edinim Üniversitesi kampusu de sığdırmak mümkün ama o zaman ODTÜ ne diyecek? Yerim daraldı, kontenjanı artıramam diyecek ve yine büyük oyuna gelmiş olacağız.

Ben sayın Ak büyüğümü büyük oyunu bozmaya, haydi tarih yazmaya davet ediyorum. Bence ODTÜ arazisine dört ayrı üniversite daha kurmak yerine, bütün üniversiteleri ODTÜ yapalım. Her üniversitenin adına ODTÜ ekleyerek, ülkedeki bütün anadolu çocuklarını ODTÜ mezunu yapmak elimizde. Hatta çeşit olsun diye Eskişehir'den batıdaki üniversitelerin ismini Boğaziçi de yapabiliriz ve böylece isteyen ODTÜ'lü, isteyen Boğaziçili olur: ODTÜ Edinim kampusu, Boğaziçi Üniversitesi Bilecik Kampusu, ODTÜ Kayseri, Boğaziçi Üniversitesi Çivril Kampusu… Nasıl ama? Daha önce Türkiye'nin hemen bütün liseleri Anadolu Lisesi yapıldığında gülenler olmuştu, fena mı oldu? Eskiden Anadolu Liseleri'ne sadece eski Türkiye'nin ceberrut elitlerinin, kaymak tabakasının parra babalarının, fabrikalar sahiplerinin çocukları giderken artık herkes, vatanın has evlatları, o nur yüzlü anadolu çocuklarının, o liselere adını veren Anadolu'nun bağrından kopan gençlerimizin neredeyse tamamı Anadolu Lisesi mezunu oldu. İşte bu yöntem ODTÜ'de de, Boğaziçi'nde de uygulanmalı, vatanın has evlatları hangisinden istiyorsa ondan mezun olmalı. Hem de öyle Ankara'lara, İstanbul'lara taşınmadan, kendi kasabasında, kendi ilçesinde, herkese bir telefon kadar yakın. Ak Parti'nin Ak büyükleri bize bunu armağan etmeli. Evet, belki bir gün herkes Fenerbahçeli olmayacak ama böylece Yeni Türkiye'de bir gün isteyen herkes ODTÜ'lü olabilecek.

Arz ederim.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Güneş solgun gündüz gece,
İçimde sen bir bilmece..."
Tanju Okan, 'Hasret' şarkısından...

● **Türkiye, unutma, sen de Avrupa'nın güneydoğususun...**

● Kabadayı ve Külhanbeyi, ayrı tipler. Mevzuları başka. Kas zekaları farklı. Birinin narası var, diğerinin tantanası. Ustura, tıraş bıçağına karşı! Rauf Tamer'e bak, bir de Rasim Ozan Kütahyalı'ya bak – ikisi de yazar ha. İkisi de işadamlığı etti, Kadir Has'a bak, Reza Zarrab'a da sonra bak. Necmettin Erbakan'a ve sonra R.T.E.'ye bak... Hiç "Eyvallah" diyenle, "İllallah" dedirten bir olur mu? Hiç merdane cenkle, tuzak pusu bir olur mu?

● **Erdoğan, yobaz olmasa n'olur, Putin laik!..**

● Davutoğlu, Önder'i "Film senaristi" diyerek küçümsedi. Sanki kendi reel senaryosu 'Sıfır Sorun' trango çıkmamış gibi. Yasa yazmaktan zordur film senaryosu yazmak, a en iyi yardımcı erkek oyuncu...

● **Cem Seymen: Her an kapı dürbününden bakıyormuşsun hissi veren adam...**

● Keçeli kalem, sayfanın arkasına çıkıyor! Yıllar sonra, bu acı gerçekle yeniden karşılaştım. (Keçeli kalem ne ki?)

● **Arda Turan'ın transferinde, adının kolay ve ahenkli söylenişinin etkisi var. Var. Sağlamasını Rüştü'nün isim soyisim zorluğunun da etkisiyle Barselona'da kalamayışından yapabiliriz. Yalnız, Aytaç Kara da marka isim, uyandırayım.**

● Birine normal adıyla değil de, önce "Ey" deyip sonra adını seslersen, kendini kaybediyo, durduk yerde kaşı gözü seğiriyo...

Az gelişmişlik yok, az sevişmişlik var...

● **Bu yıl içinde iki kişi arasında umulmaz hızla dostluk kurulduysa, bunlar Veli Kavlak ve Tolgay Arslan'dır, ne anıldılar beraber...**

● 'Durbaba' diye isim var. "Yok yau, lakap falandır" dediler, isimmiş, yemin ettiler. Çok da iyi adammış...

● **Çok küçük yaşlarda, ciddi müzikal yetenekleri olduğunu göstermiş, 7 Mayıs 1840 Votkinsk doğumlu Peter İlyiç Çaykovski. Fakat anne babası, teşvik etmek bir yana, onu müzikten uzak tutmaya çalışmışlar. Gerekçe şu: "Çocu zaten çok sinirli, müzik onu gereksiz yere, daha da, korkulacak kadar heyecanlandırmasın sakın!!" Nitekim hukuk okumak üzere Petersburg'a gelmiş. İşte orada, operaya aşık olmuş. Çok opera izlemiş, müzikal zevkinin gelişimini hızlandırmış. Ama sanatçı mısın, çile çekeceksin: Okuldaki günleri mutlu geçmiyomuş, sürekli olarak 'taşralı' diye dalga geçiliyomuş. Böyle böyle, on dört yaşında yapmış İlyiç ilk bestesini...**

Sevgili Vasilisa Chugunova'ya kalpten teşekkürler...

● Karta asla alışamadım, otel odası anahtarla açılmalıdır!..

● **'Eski İstanbul Yosmaları', on numara, film gibi kitap. Hem de iki film birden! Refi' Cevad Ulunay, Ra'na ve İpek Hanımların hikayesini muhteşem yazmış. Kitaptan: "Safyeddin Paşa'nın kadınlara, bilhassa güzel kadınlara karşı büyük bir zaafı vardı. Zevk hayatına atılacak olanların visal badesinden ilk cur'a nüş eylemeyi pek sever-**

di." Ve daha neler...

● Tepede alıntı yaptığım şarkı, annemle babamın şarkısı. Mükemmel söylüyor efsane Tanju Okan. Çocukken, şarkının en çok "Gözyaşlarım yağmur gibi, yanağımı ıslatıyor" kısmına üzülürdüm. Tanju Okan'ın ağlaması da ağlamadır ha, diye hayal ederdim, gürül gürül. Bir Keremcem, bir Yalın -tahminen- daha sessiz ağlıyolardır...

● **'Acaip', Mısır'dan, 'Mısırlı' anlamında 'eciip'ten geliyor olabilir mi, yoksa kendi ambulansımı ben mi çağırayım?**

Asıl askerlik şimdi başlıyor: Halkın komünistleşmesini bekleyen aydın...

● Ankara'nın ünlü sahafı Süleyman Özyıldırım'ın 'Shades' adlı dükkanına giriyor bir gün Mazhar Alanson. 'Türküz Türkü Çağırırız' plağını görüp fiyatını soruyor. Üç yüz dolar. "Ben o plaktan o kadar kazanmadım, ver şunu kaydedeyim" diyor Alanson, "Ver üç yüz doları, istediğini yap" diyor Süleyman. (Murat Beşer'in Sol Haber sitesindeki yazıları, hararetle tavsiye edilir.)

● **Bizim şarkımızı soracak olursanız, oldunuz gibi artık çok geç; rahmetli Winehouse, 'Biliyosun, İyi Değilim...'**

● Kızılcıktan fazlası şu pembe şişe. Sakin bir masala geçiş vizesi. Merhamet şurubu, pembe şişe. Elini nereye koyacağını şaşırmış prensesler için...

● **Herkese mutlu tatlı bir yıl dilerim...**

vedatozdemiro@gmail.com

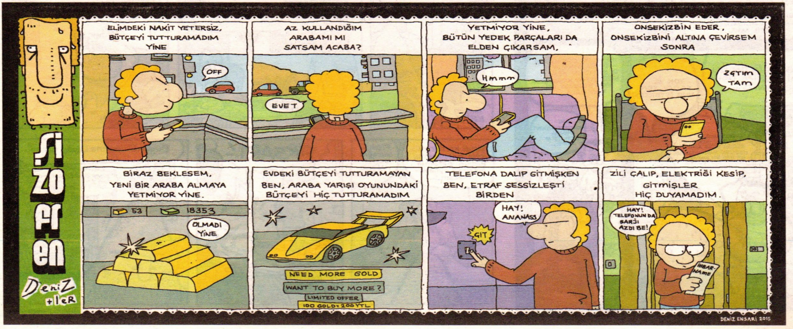

YİĞİT ÖZGÜR

YAŞLANDIK BE RAUF...
HİHİHİ!..
HEY GİDİ RAUF...
HEY SELAM...
MAAŞALLAH TEVFİK AMCA, SENİN TORUN Dİ Mİ BU?, NE KADAR DA BENZİYOR SANA...
YAŞI BENZEMESİN...
NİYE YAV, TURP GİBİSİN EVELALLAH...
YOK LAN, BEN ONUN YAŞINA BENZEMEYEYİM DİYORUM... 3 AYLIK YA BU...
EEE?
NE EE?.. 3 NEYE BENZİYO? G.TE BENZEMİYO MU?..
NEYSE ALLAH BAĞIŞLASIN...
RAHAT BIRAK LAN BİZİ...
ÇİPETPETPET!.. ÇİPETPETPET!!!..
AAAA... O VİDYODAKİ ADAMIN BAHSETTİĞİ KUŞ...
CİBİLİ CİBİLİ!.. ÇİPETPET!.. ALTILI YEDİLİ...
ANAA, KENDİ DİYOMUŞ, ALTILI YEDİLİ DİYE...
RESİMDEKİNE BAK, GELENE BAK!! RESMEN SAHTEKARSINIZ SİZ!!!
YENİ
SEN ÖNCE KENDİ PROFİL RESMİNE BAK.
ULAN NİYE AĞLIYOSUN, KENDİN AYRILALIM DEDİN!!!!
NE KADAR ÇABUK KABUL ETTİN... ÜHÜ... DÜNDEN RAZIYMIŞSIN!..
NE ALAKASI VAR, BEN AYRILMAK İSTEMİYORUM Kİ!
GERÇEKTEN Mİ?
TABİ LAN, AŞIĞIM BEN HALA SANA!!
HA ŞÖYLE...
SAATTE KAÇ KİLOMETRE YAPIYOR?
31...
HAYIRLI GÜNLER...

Şizofren
DeniZ +leR
ELİMDEKİ NAKİT YETERSİZ, BÜTÇEYİ TUTTURAMADIM YİNE
OFF
AZ KULLANDIĞIM ARABAMI MI SATSAM ACABA?
EVET
YETMİYOR YİNE, BÜTÜN YEDEK PARÇALARI DA ELDEN ÇIKARSAM,
Hmmm
ONSEKİZBİN EDER, ONSEKİZBİNİ ALTINA ÇEVİRSEM SONRA
ZGTIM TAM
BİRAZ BEKLESEM, YENİ BİR ARABA ALMAYA YETMİYOR YİNE.
53
18353
OLMADI YİNE
EVDEKİ BÜTÇEYİ TUTTURAMAYAN BEN, ARABA YARIŞI OYUNUNDAKİ BÜTÇEYİ HİÇ TUTTURAMADIM
NEED MORE GOLD
WANT TO BUY MORE?
LIMITED OFFER
100 GOLD = 200 YTL
TELEFONA DALIP GİTMİŞKEN BEN, ETRAF SESSİZLEŞTİ BİRDEN
HAY! ANANASS
GIT
ZİLİ ÇALIP, ELEKTRİĞİ KESİP, GİTMİŞLER HİÇ DUYAMADIM.
HAY! TELEFONUN DA ŞARJI AZDI BE!
DENİZ ENSARİ 2015

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BABAN BİR CAHİL OĞLUM

Bilmez olur muyum oğlum! Aniden cevap veremedim sadece. Elbette biliyorum Sivas Kongresi'nin önemini. Erzurum, Sivas, Amasya, tamim, genelge hepsini zamanında okuduk biz. Sonra kendi imkanlarımızla DP, Menderes, Marshall yardımı, NATO'ya girmek için ta Kore'ye asker göndermeler falan hepsini öğrendik. Şimdi Sivas Kongresi deyince boşluğa düşmem seni yanıltmasın oğlum. İşime gelen, arkadaş çevresinde gideri olan ayrıntıları aklımda tutarken Sivas Kongresi'ni biraz genele bırakmış olabilirim. İlk çıkışı ders kitabı olan bilgi ne kadar önemli olursa olsun pek rağmet görmez oğlum. Rağbet gören bilgi, denize dökülen o hain Yunan değil, şimdiki Yunan'ın Syriza'sıdır, uzosudur, leziz ahtapotudur. Buna "şık bilgi" denir oğlum. İnsan, çevresine hava atabileceği şık bilgiyi saklar, gerçek bilgiyi zamanla unutur. Değer bilemezlik mi? Maalesef.

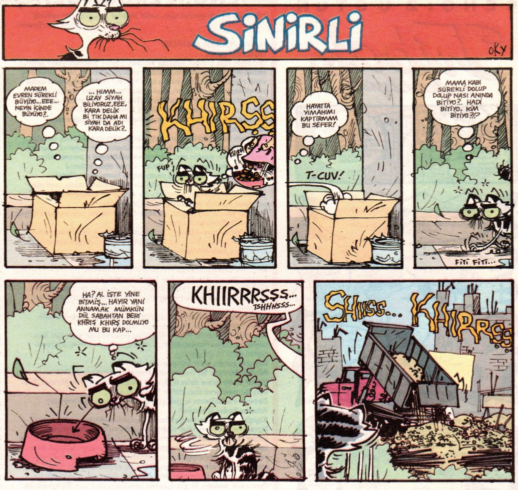
Hayat çok hızlı ilerliyor sevgili oğlum. Hayat, sürekli ürettiği yeni bilgilerle eski bilgileri bulanıklaştırabiliyor. Özellikle ben, gereksiz bilgileri (çoğunlukla da magazini) hızla üretebilen bir beyin yapısına sahip olduğumdan gerçek bilgileri nohut büyüklüğünde bir alanda saklıyorum. Bu zavallı beyin yapısı yüzünden Sivas şehrinin tarihi benim için, Sivas Kongresi, Sivaslı Cindy ve Kim Kardashian kronolojisinde ilerliyor. Haşa! Sivas Kongresi'ni önemsemediğimden değil, fakat Kim Kardashian'ın köklerinin Sivas'a dayanıyor olması (Erzurum diyen de var) zaman içinde Sivas'la ilgili eski bilgilerimin alanını daraltıp dev bir kalça halinde beynimi işgal edebiliyor. Bu mektubu okuduğunda babam tam bir lümpenmiş diye düşünebilirsin. Haksızlık etme oğlum, gereksiz bilginin saldırısıyla biz zavallı insanların kodlamaları değişebilir. Sivas, sadece kongresiyle değil, bazı insanlar için kangalıyla, bazı insanlar için Kardashian'ıyla akıllarda kalabilir. Yargıya varırken olayları tarihin kendi şartları içinde değerlendirmelisin oğlum. Yoksa, Kardashian yerine, bir diğer Sivaslı olan Pir Sultan Abdal'dan bahsetmesini de bilirim ben. Herkesten ve her şeyden bahsetmek, ama hiçbirini tam bilmemek benim kaderimdir oğlum.

Bilmek ve bilmemek sırayladır oğlum. Bir şeyi bilmemem her şeyi bilmediğim anlamına gelmez. Sen asıl her şeyi bilenden korkacaksın. Çok şey biliyor olmakla, kafadan sallıyor olmak arasında sağlam bir bağ vardır çünkü. Uzayı, Sivas Kongresi'ni, hayvanlar alemini, dolaşım sistemini, Minecraft'ı, coğrafyayı ve 'future perfect continuous tense'i aynı anda bilen biri baba değil, Barış Uygur'dur oğlum. Barış Uygur gibi baban mı olsun istiyorsun? Bu coğrafyadan başlayıp tüm ülkelerin tarihsel, sosyal, ekonomik verilerinde ilerlerken bir yandan Dow Jones endeksine mi göz atmak istiyorsun? Çok sıkıcı değil mi oğlum? Bana bir soru sorduğunda, "Bak şimdi!" diye başlayıp bir tür brifinge dönüşen konuşmalar yapmayı ben de isterdim, fakat seninle olan geçmişimize şöyle bir baktığımda, "Yarın hatırlat da ona bir bakalım Google'dan" seviyesinde kaldığımı görüyorum. Bu da benim kaderim, idare et oğlum. Neyse ki bu konuda yalnız değilim. Anladığım kadarıyla, "bilmeyen babalar" için Google'ın üst sıralarından yer kapan bir sektör oluşmuş. İnternet ortamında bilmeyen babalar üzerine bir tür ticaret dönüyor. İnsanlar bizden ekmek yiyor oğlum. Mesela, Google'a "Dolaşım sisteminin solunum sistemi arasındaki ilişki nedir?" diye yazdığımızda "egitimhane.com" gibi ilkokul düzeyinde siteler çıkıyor karşımıza. Şaka maka bizler bir sektörü büyütüyoruz oğlum. Bu anlamda birer velinimetiz, sayımız epey fazla. İstesek örgütlenebilir, ortak kararlar alabilir ve "Bilmeyen Babalar Platformu"nu kurarak siz evlatlarımıza daha iyi hizmet verebiliriz. Bunun hayalini kuruyorum oğlum. Bu heyecana ortak olabilecek binlerce baba olduğuna inanıyorum.

Mektubumun sonlarına yaklaşırken sana bir kaç tüyo vermek istiyorum: Her şeyi benden beklememelisin oğlum. "Baba kaç çeşit kuvvet var?" diye sorduğunda, "İtme, çekme, döndürme..." diye cevap verip bir süre duralıyor, sonra "asılma, koparma, bastırma..." gibi şaibeli kelimelerle devam ediyorsam bana şüpheyle yaklaşmayı bileceksin. Duraladığım anlarda gerçek bilgimin tükendiğini, devamında gelenlerin bilgiyle değil babalık şanını yürütmekle ilgili olduğunu düşüneceksin. Çünkü babalar, bazen sırf şanları yürüsün diye bilimi yok edebilir, fiziği "kaktırma, dürtme" düzeyine kadar indirebilir. 'Bilen baba' ile 'atan baba' arasındaki fark çok incedir oğlum. Hangi baba biliyor, hangi baba kafadan sallıyor önünde sonunda açığa çıkar. Sen de yaşın ilerledikçe atan babaları daha dudaklar aralanır aralanmaz algılayacak, anında notunu vereceksin. Yaşlanan babalarla dalga geçmek evlatların şanındandır. Sakın çekinme, ben hazırım. Sen yeter ki babasıyla dalga geçen arkadaşlarından eksik kalma benim aslan oğlum.

Mektubumu, her şeyi bilen babaların evlatları için stres kaynağı olabileceği uyarısıyla bitirmek istiyorum. Çok bilen babaların enerjisi yaş ilerledikçe müdahaleye dönüşebilir. Bugün bütün soruları bilen bir baba, yarın evladının sosyal hayatını da bilmeye başlayabilir. Böyle bir baba, "Nerde kalacaksınız siz orda, çadır madır rezil olursunuz valla..." diyerek dev bir müzik festivalinin ağzına sıçabilir. Vah ki o evladın haline. Ben bugün her şeyi biliyor olsaydım günün birinde suratıma kapı çarpmak zorunda kalabilirdin oğlum. Barselona, Split, Helsinki senin için bir hayal olabilirdi. Bunu da bir düşün derim oğlum.

Not: Senin için sıkıntı olmayacaksa ilerde gideceğin festivallere ben de gelebilir miyim oğlum?

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Geceyle bir durgunluk oldu suda/ Balıklar yosunlar gibi uykuda"
Cahit Sıtkı Tarancı

HAYAL PERDESİ/ ANTALYA
Gözlerimi açtım,
zihnimde hâlâ o tuhaf, kasvetli rüyanın izleri. ("karanlık yakın gelecek" temalı bilimkurgulardakine benzer tedirgin edici/pis bir atmosferi vardı rüyanın--nasıl oluyor bu işler hayret? sanki Hollywood sanat yönetmenleri, dekorcuları, özel efektçi'leri falanları filanları uzun uzun çalışmış, zavallı rüyası için fakirin, meccani, hayrına... o derece inandırıcı, incelikli/ustalıklı, kimin ne işine yarıyorsa?--)
Kapalı perdelere vurmuş, yumuşak/uysal güneş.(yatağın tam karşısında)
Perdenin bombelerine göre dalga dalga eğilmiş bükülmüş balkon demiri gölgeleri. Demirlerin üzerine tünemiş bir kumru.(*vapurlara, iskelelere falan yapılan deniz dalgalarını taklit eden o parmaklıklara, ferforjelere benziyor biraz, o gölgeler –devlet deniz yolları–)*
Perdeyi boydan boya, yavaş yavaş geçen kumrunun gölgesi.
O dalgalı balkon demiri üzerinde tıp tıp tıp, salına salına, usul usul yürüyüşü. O yürüyüşün ahengi.--bir uzayıp bir daralıyor gölge, perdenin kabarık yerlerinden geçtiğinde kuş--
O gölge işte, o kuş gölgesi, sızıldayan/paslı izlerini silip berhava ediyor bir anda/behemahal o rüyanın.
–bu arada, odanın soğukluğu, yazın elde edebilmek için klimayı sabaha kadar açık bırakarak zar zor ulaşabildiğimiz o soğukluğun aynısı (sevinilecek bişey midir?Bilmiyorum)–

IŞIKLAR CADDESİ/AKŞAM/"İLK GÖRÜŞTE AŞK"
Kahveciden çıkıyorum. Sokak lambaları henüz yanmış.
Gökyüzünde buluttan yapılı ince ince, uzun uzun (pembe pembe) çizgiler. (elimdeki poşetten, yeni çekilmiş kahvenin başdöndürücü kokusu)
Bunlar ters yönlerden çapraz gelip karşılaşıyorlar, tam önümde. ("karşılaşmalar3" de, denebilir tabi, doğru)
Boyunları tasmalı iki köpek. Biri kuzu benzeri kıvır kıvır, lüle lüle, beyaz, kahküllü. Pembe dili dışarıda. Diğeri koyu kahve, siyahımsı tüyler, daha iri.(ying/yang)
Kayışlar gergin, uçlar sahiplerinin ellerinde.
Allahım bu nasıl bir beğenme? Nasıl bir çekim? Nasıl? Delirdiler bunlar birbirlerine daha o ilk anda ama. Hemen, görür görmez. Kaybettiler şuurlarını muurlarını. Sarhoş oldular.
Birbirlerine hallenen köpek çok gördüm. Herkes görmüştür.
Ama bu kadar şiddetlisi?
Kayışları gere gere, zorlaya zorlaya, çılgınlar gibi, kıpır kıpır kıpır.
Kucaklaşır gibi, doğrulup doğrulup patilerini birbirlerinin yüzlerine gözlerine sürmeler, (hafif hafif ısırır gibi) öpüşmevari koklaşmalar. Tik tak tik tak, tıkır tıkır metronom gibi çalışıyor o kuyruklar.*(allahtan yok bizde öyle şey, duygularımızı saklamak zorundayız biz toplumsal yaşamda, zor bizim işimiz –gerçi felç melç ederdik botoksla motoksla kuyruk çalıştıran kaslarımızı falan herhalde, öyle bişey olsaydı bile biz–)*
Bunlarınki basbaya ilk görüşte aşk işte. Lamı cimi yok. Bildiğimiz aşk. İnsan anlıyor olan biteni görünce; aşk var orada.
Sahipler, az biraz bi 'tolerans' gösterdikten sonra (*yüzlerinde biraz mesafeli/ölçülü, soğuk bir gülücük*) zavallıları, kayışları iyice kısaltıp çekiştire çekiştire zor kullanarak/cebren, canlarını acıta acıta ayırdılar.
"gel buraya Maks! Maks Maks, Hayır Maks! Hayır diyorum"
Elimden gelse müdahale edeceğim ha. "Bırakın ya, nooluyoruz. Ayırmayın!" İçimden bağırabildim tabi bu şekilde sadece pek muhterem arkadaşlar. Olmadı. Yapamadım hiçbir şey.(özel mülkiyet sayılıyor köpek!?)
--hele o zavallı Maks'ın Robert Mitchum' unkileri andıran, düşük kapaklı, yarı uykuluvari o mahmur/masum gözleri--
(iki ayrı pamuk plantasyonunda çalıştırılmaya götürülürlerken, ters yönde, birbirleriyle karşılaşıp aşka düşen, ayağı zincirli, iki köle)
Dönüp dönüp, arkalarına; uzaklaşan maşuklarına baka baka, acı acı havlaya havlaya, sürüklene sürüklene, feryat figan uzaklaştırıldılar.
Arada kafalarını yukarı, sahiplerine kaldırıp kaldırıp yalvaran gözlerle bakarak inliyorlardı.
Hiçbir aşk filminde olmadığı kadar içim parçalandı.

"Azmış işte onlar, cinsel çekim o" diyenler. Susun lütfen. Görmeniz lazım. Boşa konuşuyorsunuz.
(ayrıca, sanki çok önemsiz de o, en şiddetli içi güdü sex, öyle bile olsa, kolay şey mi? kişisel hayatında o güdüyle başa çıkabilen beri gelsin, önden buyursun, ilk tas soğuk suyu, ilk o döksün üzerlerine)

Hayvanlar aleminde aşk var. Var arkadaşlar. Valla bak.

Ben uydurmuyorum romantizm falan filan olsun diye burda. Bilimsel. Araştırmacılar, gözlemciler söylüyor. Tek eşli olmayan türlerde dahi, sadece bir kişiyi (kişiyi?) seçip, onunla, sadece onunla bir ömür boyu yaşayan hayvanlar var.(kızların oturduğu sıralardan yoğun alkışlar)
--gerçi ömür dediğin bir hafta da olabiliyor, onbeş yıl da o alemlerde, ama olsun az mı?-- (*"bazen küçük bir an için ömür bile verilir"*)
Zaten bırakın gözlemcileri mözlemcileri, ben, bizim eski mahallemizden, (balat) çocukluğumdan biliyorum. Tanıyorum onları ben;
İki sevgili köpek. Heryere beraber gider beraber gelirlerdi bunlar, o çamurlu, daracık sokaklarında eski Balat'ın. Birine "Sarı", diğerine "Arap" denirdi ama tek tek gören olmadı ki hiç ayrı ayrı söylensin, o iki ad. "Sarıilearap"tı birleşik, sevgili adları. Sevişir koklaşırlardı. (Ruhları şad olsun o bebeklerin) İşte sokak köpeği olmanın da kimi avantajları var. Yok değil.. Maks, sana diyorum. "Herşeyi bırak, vur kapıyı çek git sokaklarda yaşa" diyemem tabi Maks. Bilemiyorum. Alamam öyle bir sorumluluk. Nimet/ külfet dengeleri, falan filan...
Ben kendi kararlarımı bile tam... neyse Maks, hem zaten o "kıvırcık kuzu", o "güzeller güzeli", o "pembe dil" bakalım bırakabilecek mi evini barkını...
Çöp konteynırlarının önlerinde...
Of. Zor işler,
çok zor işler Maks...

Köpekten başladık madem, köpekten gidelim. Ertesi gün. Gece, epey epey bi geç saat.

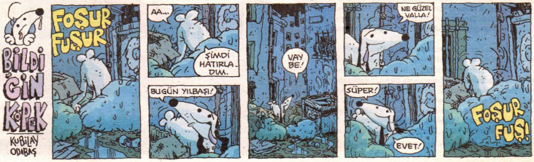
DÖNERCİLER ÇARŞISI YAKINLARI
Durağın orda, bankanın bir kaç basamakla çıkılan, bankamatiklerin de olduğu o yükseltisinde, sürekli o aynı yerde uyuyan. Sarı, kirli karamel renkli o epey büyükçe köpek.--bırakamıyorlar oraları, o caddeyi. Sabaha kadar açık kimi dönerciler var orda, et kokuları, "belki bişey olur, biri bişey atar" Günboyu gezinip gezinip oralarda, aynı yerlere serilip uyuyorlar sonra gece--
Bu kirli karamel, bizimki yani, kıvrılmış uyuyor gene orda işte, bir bebek gibi. Tam yanında büyükçe, yayvan bir plastik tabak. İçinde iki porsiyon kadar var; Çiğ köfte.
Çiğ köfte? Şaka mı bu? Köpeğe şaka? Var mıdır öyle bir insan?
Bir köpeğe tatsız, "eşşek şakası" yapabilecek tıynette/cibilliyette?
--çiğ köfte dediysem; acılı bulgurdan, "komagene" tarzı, etsiz--
Dokunmamış tabi hiçbirine bizim bebek, nasıl yesin? Duruyor dolu tabak yanında, o kıvrılmış uyuyor ööle.
Ertesi gece, gene epey epey geç bi saat, tekrar geçiyorum aynı yerden.
Aa! Hayda! Akıl almaz bişey! Bizimki gene uyuyor aynı şekil. Ama bu sefer yanında bir tabak dolusu fındık!?(gene plastik, gene yayvan)
Nooluyor? Haince şaka?
Değil sanki arkadaşlar. Değil. Öyle hissediyorum ben. (pahalı pahalı şeyler zaten, ucuz mu çiğ köfte, hele fındık? Kim yapıcak bu kadar absürt/pahalı bir şakayı bu zamanda?)
Sanki, kafası, bir köpeğin neyi yiyip neyi yiyemiyeceğini ayırd edemeyecek raddelere kadar içmiş, temiz kalpli bir sarhoş bu.(meyhaneler de var bi sürü o civarda, ara sokaklarda)
Niyetin güzel senin. Gönlünden kopmuş, alıp getirmişsin. Ah bi de tutturabilsen.
(at'a mı et'ti, it'e mi ot?)
Altın kalpli, merhamet ehli, esrarengiz/muhayyel? sarhoş abi.
Öpüyorum, seni o hafif kızarmış gözlerinden.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

"Bazen küçük bir an için ömür bile verilir" Özdemir Erdoğan'ın şarkısından

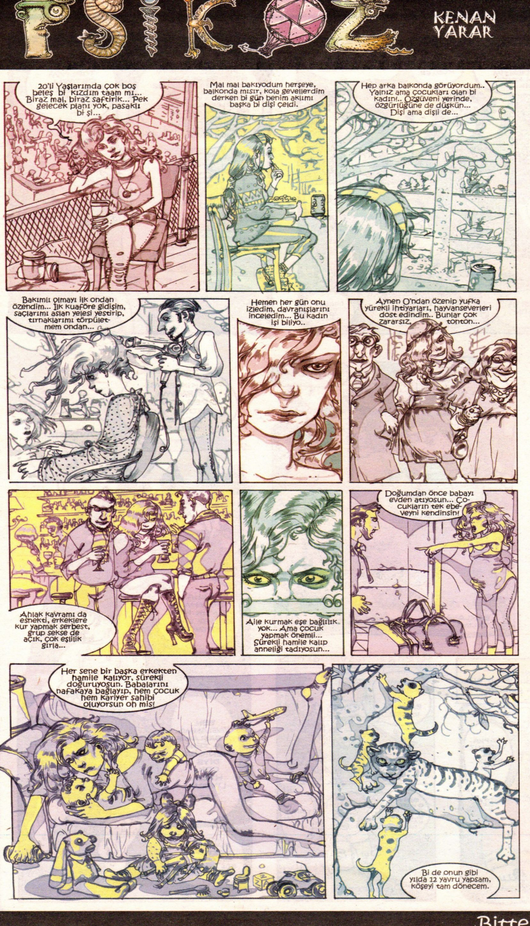

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

PSİKOZ
KENAN YARAR
20'li Yaşlarımda çok boş beleş bi kızdım taam mı... Biraz mal, biraz saftirik... Pek gelecek planı yok, pasaklı bi şi...
Mal mal bakıyodum herşeye, balkonda mısır, kola gevellerdim derken bi gün benim aklımı başka bi dişi çeldi.
Hep arka balkonda görüyordum.. Yalnız ama çocukları olan bi kadın!.. Özgüveni yerinde, özgürlüğüne de düşkün... Dişi ama dişli de...
Bakımlı olmayı ilk ondan özendim... İlk kuaföre gidişim, saçlarımı aslan yelesi yestirip, tırnaklarımı törpület-mem ondan...
Hemen her gün onu izledim, davranışlarını inceledim... Bu kadın işi biliyo..
Aynen O'ndan özenip yufka yürekli ihtiyarları, hayvanseverleri dost edindim.. Bunlar çok zararsız, tonton...
Ahlak kavramı da esnekti, erkeklere kur yapmak serbest, grup sekse de açık, çok eşlilik girla...
Aile kurmak eşe bağlılık yok... Ama çocuk yapmak önemli... Sürekli hamile kalıp anneliği tadıyosun...
Doğumdan önce babayı evden atıyosun... Ço-cukların tek ebe-veyni kendinsin!
Her sene bir başka erkekten hamile kalıyor, sürekli doğuruyosun. Babalarını nafakaya bağlayıp, hem çocuk hem kariyer sahibi oluyorsun oh mis!
Bi de onun gibi yılda 12 yavru yapsam, köşeyi tam dönecem.
Bitte

Furkanözçoban
İŞTE YENİ YILIN İLK BEBEĞİ HAZAL ÖZGE BEBEK SEVGİLİ SEYİRCİLER.
BU DA YILIN SON BEBEĞİ!.. BİRAZ DA BUNU ÇEKSENİZE İSMİ NECATİ, DEDESİNİN ADIYDI...
BEYFENDİ CANLI YAYINDAYIZ.
OH BE İYİ Kİ ZABITA OLMUŞUM. KUŞ KOVALA KOVALA NEREYE KADAR... HEM DEVLET KAPISI, MAAŞLAR DA ZAMANINDA YATIYO!
1 OCAK 2016
2 SAATTİR BOŞ BOŞ DOLA. NIYORUZ, İLETİŞİM KURACAK KİMSE YOK DÜNYADA. DÖNELİM BENCE...
UFOYLA DOLANIRKEN VARDI, NEREYE GİTTİLER Kİ?..
İNSANIN FRANSIZ DEDESİNİN OLMASI ARKADAŞ ORTAMLARINDA FALAN HAVA ATTIRIYOR AMA DURUM HİÇ ÖYLE DEĞİL...
O zamanlar tuvalet falan yoktu. bokumu. zu camdan aşağı atardık... Babam bi konuda çok hassastı herkes kendi bokunu kendi atıcak derdi Bazen eskiyi özlüyorum, kaba sıçıp aşağı atasım geliyor.
SIKILDIM MES GİYMEK-TEN, KENDİMİ YAŞLI HİSSEDİYORUM...

UYKUSUZ

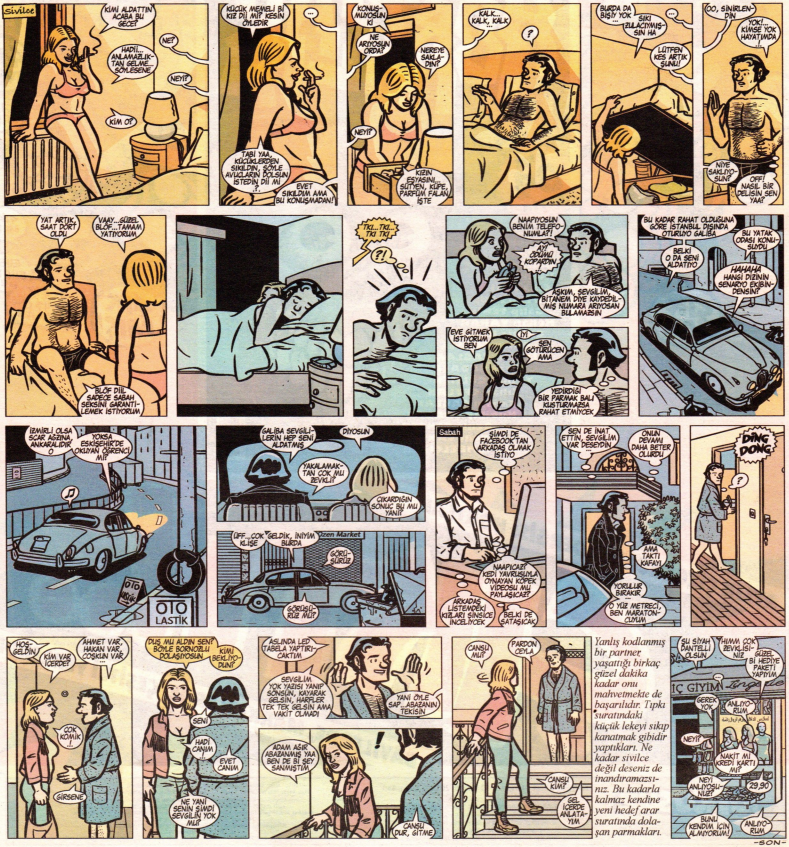
Haftalık Mizah Dergisi | 31 Aralık 2015 | Sayı: 435

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 160 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

2016 TAKVİMİNİZ DERGİNİZİN İÇİNDE!

ISSN 1307-7619
7 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2016/02 No: 436
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

MİT TIR'ları operasyonunda görev yapan istihbarat köpeği Malatya'ya sürgün edildi.

UYUYUN LAN

Günlük hayatta böyleyim!

Sevgilim Uykusuz okurlarım; 2016'nın ne cenabet bir sene olacağı daha ilk günlerinden belli oldu.. Neden? Çünkü Rus gazı ile ısıtılan suyun gusülü tutmuyor. Çok açık net..

Herkese bağırıp çağıran gazete yazarı cem'i başkanlık uçağından indirttim.. "Kargo bölümünde gidebilir" dediler... Kurallar var..

Bazı milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılıp kaldırılmaması gündemde.. Çünkü millet vekili misin general misin olm?.. Şehirlerde savaş başladı lan.. özerklik ilan ediyolar.. Vekil misin derebeyi misin? Herkesin ağzında bi "Kaderini tayin etme" türküsü.. Kim tayin edebilmiş ki olm kaderini bu bölgede.. Dün amerikanın yanında durup bugün Rusun yanında durarak mı tayin edeceksin kaderini.. Hendek kazdırıyolar... Çünkü develer hendek atlayamaz sanıyo.. Atlıyoruz

İHANET ŞEBEKESİ

Suudilerle iran arasındaki savaş iyice kızıştı.. Yani suudilerle yakın gözüksek bile, iranla 400 senedir değişmeyen bi sınırımız var... Oradaki sınır kapısı dünyanın en eski sınır kapılarından biri.. Buraların kaşarıyız olm biz.. Ortadoğu, dj'lerin törnteybıl'ı gibi.. Hepsine ayrı ayar vereceksin.. Müzik var..

Geçen gün sarayın çaycısıyla "obamayla Putin sevişse, hangisi aktif, hangisi pasif olur" diye söyleştik.. "Niye merak ediyosun abi" diye sordu.. "Bence obama aktif olur" dedim "Çünkü espirili, nazik ve flörtöz.. iki dakka da putinin aklını alır"... "Putin daha kaslı abi, obamanın kolunu arkasına büküp metezori yapar" dedi.. "Yani obama sertlikten mi hoşlanıyo demek istiyosun" diye sordum.. "Sertlik şart" dedi.. Sonra çayları dağıtmak üzere sarayın bitmek tükenmek bilmeyen koridorlarında ufalarak gözden kayboldu.. Peşinden koştum... Yeniden ufacık belirdi.. Ben hızlandıkça büyüdü ve yanına vardım... Biraz soluklandıktan sonra "Sen putinin nesini beğeniyosun ben anlamadım" diye başından beri aklıma takılan o soruyu ansızın sordum ve telefonda putinin üstsüz fotoraflarına baktık.. Günler böyle geçiyo..

Hendekler,

Vatandaşa Sorduk: Sabahları cinsel ilişkiye girerken...

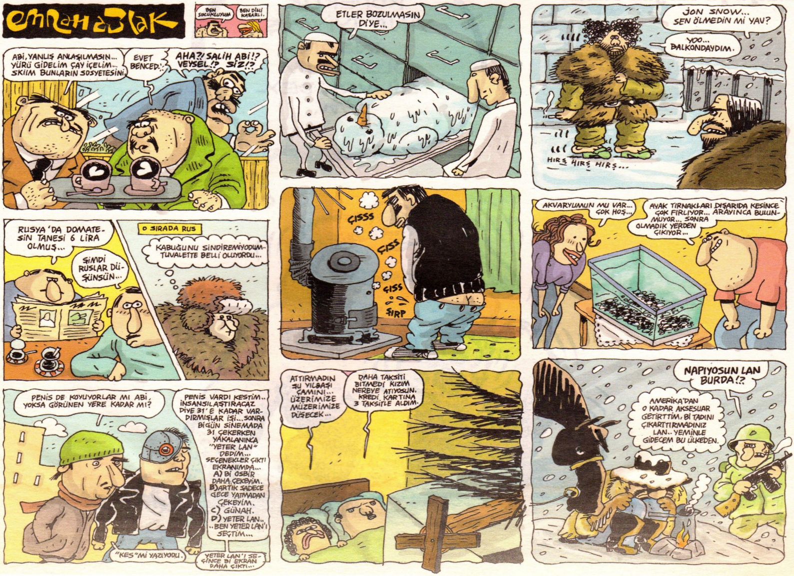
Kımıldar DONÖRCÜ (31): Sabahları cinsel ilişkiye girmeden önce ona güzel sözler söylüyorum, masaj yapıyorum ve güzelce yıkıyorum onu.. Sonra manitanın yanına gidiyorum.. Ve güne enerjik başlıyorum, ta ki boşalana kadar..

Dalverin USTURUPLU (40): Çok uyanmadan girmek gerekiyo.. Uykuyla uyanıklık arası.. Ağızlar daha lavabo deliği gibi kokarken... Saatin alarmını "ertele"ye alıp, o iki dakka sonra çalasıya kadarı.. Sonra uyan.. Hiç hatırlamamacasına..

Mağrur KALIN (28): Aç karna girmemek lazım.. En azından, geceden yan çekmecemizde hazır ettiğimiz ekmeğin burnuyla karnımızı bi bastırıp cinselliğe giriş şart.. Belki bi tane de karper.. Ha "Ben termosla çayımı da hazır etmiştim?".. olur.. ilk öğün önemli..

UYKUSUZ

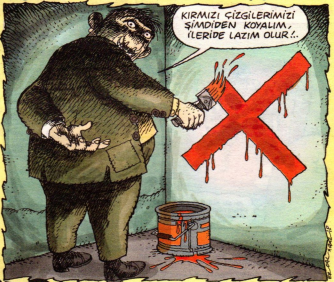
Silopi'de "Evlerden çıkın yoksa siz de ölürsünüz" anonsuyla iki mahalle boşaltıldı.

Tayyip Erdoğan, HDP Eş Genel Başkanları için kararını verdi: "Bunlar bunun bedelini ödemek durumundadır."

Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez, "Cemevlerinincaminin alternatifi, başka bir inancın mabedi gibi gösterilmesi kırmızı çizgimizdir" dedi.

Tayyip Erdoğan başkanlık sistemi için bastırmaya devam ediyor.

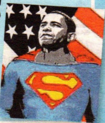

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Enerji Bakanı Taner Yıldız, nükleer santrallerin gereksiz yere eleştirildiğini ispatlamak için bekârların evlilere göre 6 yıl daha az yaşadığı örneğini vererek, "Bekârlık nükleerden daha riskli" sonucuna ulaşalı **5 yıl,**

Milano'da yediği yumruk sonrası iyileşir iyileşmez Putin'in hediye ettiği güreşçi montunu giyerek dışarı çıkan Berlusconi, bir sokak ressamından Obama'nın Süperman portresini satın alarak İtalyan siyasetine neşe katalı **6 yıl,**

Gümrük ve Ticaret Bakanı Hayati Yazıcı, "1 milyar dolayında insanın günlük geliri 1 doların altında. Türkiye'de günlük geliri 1 doların altında bir kişi bile yok," diye övüneli **6 yıl,**

2015'te 300 kadın cinayeti işlendi.

Tayyip Erdoğan'ın başkanlık sistemini Hitler Almanyası üzerinden savunmasına Rusya'dan yanıt geldi: "Şimdi her şey netlik kazandı."

Zonguldak'da konser veren şarkıcı Bengü, bir ara izleyicilere sırtını dönüp, "Allah'ım, aşksız kalanlara aşk ver, doları olmayanlara dolar ver, eurosu olmayanlara euro ver" diye dua ederek aşk ve döviz ihtiyacımızı çözmeye çalışalı **7 yıl,**

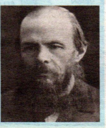
Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, 2. Uluslararası Deniz Kültürü Festivali'nde gazeteci Mithat Bereket'in sorularını su altında yanıtlayarak festivalin hakkını vereli **8 yıl**

İzmir Buca Ahmet Yesevi Kız Öğrenci Yurdu'nda pijama ile dolaşmak müdürlük tarafından yasaklandı.

"Suç ve Ceza" gerici olduğu gerekçesiyle Rusya'da yasaklanalı **150 yıl** olmuş.

Tayyip Erdoğan, 'haksız malvarlığı edindiği' gerekçesiyle Ankara 7. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı davanın duruşmasına "ishal olduğu" gerekçesiyle katılmayalı **15 yıl,**

Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin, Deniz Feneri skandalıyla ilgili, "Bana ne ya, bana ne! Almanya'daki bir derneğin yöneticileri yanlış yapmışlarsa, yargılanmışlarsa, benim iktidarımdan buna ne?" diyerek ergenliğine geri döneli **8 yıl,**

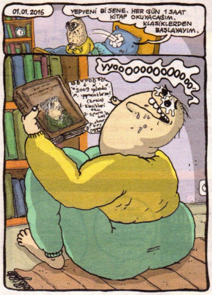
uğur gürsoy

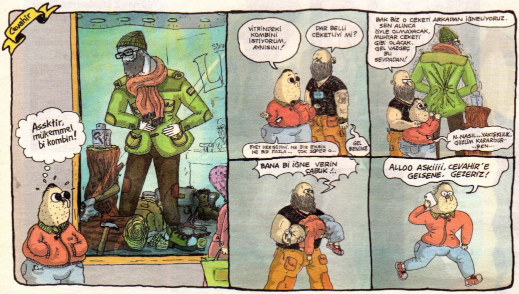

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ **Hayri İçler** ile **hayırlı işler** aynı şey.

æ **Bir bakmışsın, serçelerin arasına ispinozlar karışır, işte bu kıştır.**

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelmiyor gelmiyor, geldi mi de hep geliyor. Pis. Alpay'ım dedi bana. Dedim söyle, söyle başım belası. Çocukken köyde köy düğünleri olurdu, bildin mi dedi. Dedim bildim. Bazı köy düğünlerinde, yüzlerce tavuk pişirilirdi, bütün, efsane bir lezzetti, bildin mi dedi. Dedim bildim. Herkes de yapamazdı, bazısı da fakirdi, zenginler pişirirdi genelde tavukları dedi. Ee dedim. Bir keresinde bizim bir akraba evlenecek, zenginmiş demek ki, ver etti tavuk pişirmeyi dedi. Ee dedim. Tavuklar o kadar güzel görünüyordu ki, hepsini yemek istiyordum, bir yerde de kendimi düğün sahibi olarak görüyordum, akrabamın düğünü ya, ne bileyim, tavukları öyle **herkeşler** de yemesin, kim davetliyse o yesin, davetli değilse davetli kişinin hakkını yemesin, kim davetliyse o yesin, öyle düşünüyordum dedi. Resmen tavukların derdine düştüm o anda dedi. Köy yerinde ne davetlisi lan dedim. O kadar da köy değil oğlum dedi. Haa, dedim, ee dedim. Bir çocuk geldi düğün yerine dedi. Baktım tavuklara doğru ilerliyor, birader dedim sen dedim kimlerdensin dedim çocuğa dedi. Ee dedim. Baktım kem küm ediyor, dedim kusura kalma, dışarıdan gelen hiçkimse bu tavuklardan yiyemez dedim dedi. Dinliyorum seni dedim. Baktım bana hır gür yapıyor, koydum kafayı indirdim pezevengi aşağı dedi. Bir tavuk yüzüne dedim. Sonra evlenecek olan akrabam gördü beni o anda, damat, koşa koşa geldi yanımıza, ben tam takdir beklerken, tokadı aşk etti yanağıma dedi. Oo dedim. Hani böyle bazı anlar vardır, bir aydınlanma gelir, ne kadar yanlış bir şey yaptığımı o anda binlerce sözle anlayamazdım belki, tam zamanında gelen tokatla resmen pırıl pırıl oldum dedi. Ee dedim. Ee'si şu ki, bazen öyle büyük bir hata yapıyorsun ki, yıllar geçse de unutamıyorsun, zaman her şeyin ilacı değil, yok öyle bir şey dedi. Gitti sonra. Sustum. Biraz daha sustum. Sonra biraz daha sustum.

æ Ah aklıma düştü bir anda sıçarken yakaladıklarım, sıçarken yakalandıklarım. Konuya da böyle girince çok acayip oldu ama öyle. Anılar ya anılar. Boys Anılar. Şimdi ben buradan isim verip hiçkimse de hiçbir zaman için öyle olsun istemiyorum, kimleri kimleri yakaladım, aklınız şaşar. Ben sadece isimsizlerden bahsetsem o bile yeter. İsimsiz dediğim tabii ki herkesin bir ismi var bir şahsiyeti var, yani vardır diye düşünüyorum, ne bileyim, şey değil yani, ünlü değil, tanınmıyor, bilinmiyor. Sıradan insanların sıradan sıçmaları. Sırf ona girsem bu köşe biter. Girsem mi girmesem mi. Girmiyorum lan o zaman. Başka başka şeyler de yazasım var çünkü. Zaten ünlününki ilginç, onu da yazamıyorum, ben bu işten ne anladım.

æ Aslında ben davul çalmalıymışım, yeni anladım. Yıllar yılı gitar çalacağım diye uğraştım, bir türlü süpersonik bir seviyeye getiremedim. Olmadı. Öncesinde de bağlama vardı. Babam zorla göndermişti kursa. Nefret ettim hep kaçtım kurstan, o zaten hiç olmadı. Blok flütü bildin mi. O bile olmadı. Onu bile beceremedim. Yıllar yıllar sonra fark ettim ki, benim parmaklarım yamuk. Yani çok yamuk değil ama düz de denemez. Tombik bir de. Lan ben nasıl çalayım bu parmaklarla bu aletleri. İnce iş bir yerde. Sonra oturdum düşündüm, ne çalabilirdim acaba diye. Elbette davul çalabilirdim. Baget tutabilirdim herhalde. Evet, davul çalabilirdim. Gerçi davulu nereden bulacaktım da çalacaktım, o da var. Ama eğer bulabilseydim çalabilirdim. Gerçi şimdi de çalabilirim ama kim uğraşacak. Off yaa, düşüncesi bile beni yormaya yetti. Hayatta işim olmaz. Belki de olur lan, belli mi olur.

æ Geçenlerde Kadıköy'de bir çaycıda oturuyorum öyle. Ağabeyler var. Ağabeylerden biri diğer ağabeylere doğru konuşmaya başladı. Din nedir, toplum nedir'den bir girdi, bakış açını değiştir'e kadar gitti. Sözle de kalmadı, gerçekten yerini değiştirdi, ve ağabeylere beni göstererek, bak dedi ben dedi mesela bu arkadaşı farklı bir açıdan görüyorum, neden, çünkü bakış açımı değiştirdim dedi. Konuşmaya devam etti. İnsan dedi önce kendisini sorgulayacak, yabancı dilim var mı, kitap okuyor muyum, araştırıyor muyum, bana verilenle yetiniyor muyum, yoksa başka çözümler mi arıyorum, matematik biliyor muyum,.. anlatıyor da anlatıyor, ağabeylerden biri artık bir söz de ben söyleyeyim madem diyerek ekleme yaptı, "**kendimi ifade edebiliyor muyum?**". Bana bir kopma geldi o anda, bıyığımın altından güldüm hep. Gülerken de **tırtkatkı**, **tırtkatkı** diye sesler çıkardım hep. Biraz da hastaydım, o yüzden de böyle oldu hep. Hep.

æ Kedi Venüs bazen bize kızıyor, gidiyor Kedi Çiko'yu hırpalıyor, o da komik.

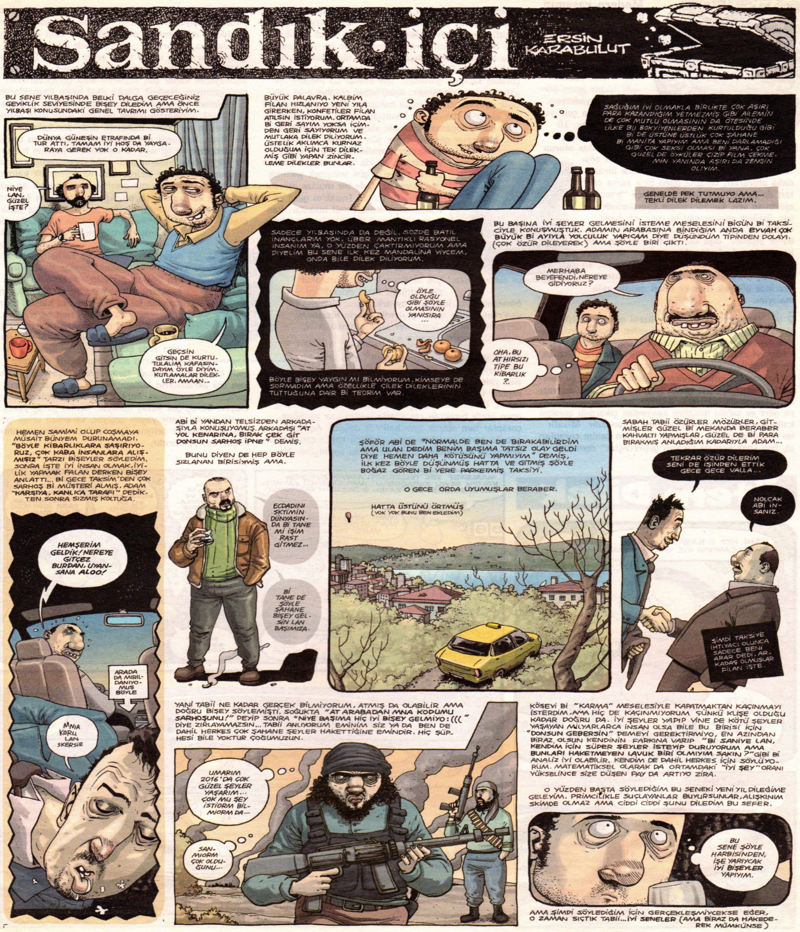
æ Yılbaşı ağacının bütün olayı ışıktır, o ışığı o ağaçtan al, o ağaç, ruhsuz, tipsiz, kara kuru bir şeye dönüşür, ha aynı şekilde, ışık da ağaçsız bir hiçtir, o ışığı o ağaçtan ayır, saniyesinde soğursun o ışıktan, bu işler böyledir Alpay'ım dedi bir arkadaşım.

æ Kankayla boş sinemada film izlemek de eziyet. Yan yana otursan olmaaz, çok ayrı otursan o da olmaz. Olmaz.

æ Teşekkür ederim.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
BU SENE YILBAŞINDA BELKİ DALGA GEÇECEĞİNİZ GEYİKLİK SEVİYESİNDE BİŞEY DİLEDİM AMA ÖNCE YILBAŞI KONUSUNDAKİ GENEL TAVRIMI GÖSTERİYİM.
DÜNYA GÜNEŞİN ETRAFINDA Bİ TUR ATTI, TAMAM İYİ HOŞ DA YAYGARAYA GEREK YOK O KADAR.
NİYE LAN, GÜZEL İŞTE?
GEÇSİN GİTSİN DE KURTULALIM KAFASINDAYIM ÖYLE DİYİM. KUTLAMALAR DİLEKLER. AMAAN...
BÜYÜK PALAVRA. KALBİM FİLAN HIZLANIYO YENİ YILA GİRERKEN, KONFETİLER FİLAN ATILSIN İSTİYORUM. ORTAMDA Bİ GERİ SAYIM YOKSA İÇİMDEN GERİ SAYIYORUM VE MUTLAKA DİLEK DİLİYORUM. ÜSTELİK AKLIMCA KURNAZ OLDUĞUM İÇİN TEK DİLEKMİŞ GİBİ YAPAN ZİNCİRLEME DİLEKLER BUNLAR.
SAĞLIĞIM İYİ OLMAKLA BİRLİKTE ÇOK AŞIRI PARA KAZANDIĞIM YETMEZMİŞ GİBİ AİLEMİN DE ÇOK MUTLU OLMASININ DA ÖTESİNDE ÜLKE BU BOKYİYENLERDEN KURTULDUĞU GİBİ Bİ DE ÜSTÜNE ÜSTLÜK ÇOK ŞAHANE Bİ MANİTA YAPIYIM AMA BENİ DARLAMADIĞI GİBİ ÇOK SEKSİ OLMASI Bİ YANA, ÇOK GÜZEL DE ÖYKÜLER ÇİZİP FİLM ÇEKMEMİN YANINDA AŞIRI DA ZENGİN OLIYIM.
GENELDE PEK TUTMUYO AMA... TEKLİ DİLEK DİLEMEK LAZIM.
SADECE YILBAŞINDA DA DEĞİL. SÖZDE BATIL İNANÇLARIM YOK, ÜBER MANTIKLI RASYONEL İNSANIM YA, O YÜZDEN ÇAKTIRMIYORUM AMA DİYELİM BU SENE İLK KEZ MANDALİNA YİYCEM, ONDA BİLE DİLEK DİLİYORUM.
ÖYLE OLDUĞU GİBİ ŞÖYLE OLMASININ YANISIRA ...
BÖYLE BİŞEY YAYGIN MI BİLMİYORUM, KİMSEYE DE SORMADIM AMA ÖZELLİKLE ÇİLEK DİLEKLERİNİN TUTTUĞUNA DAİR Bİ TEORİM VAR.
BU BAŞINA İYİ ŞEYLER GELMESİNİ İSTEME MESELESİNİ BİGÜN Bİ TAKSİCİYLE KONUŞMUŞTUK. ADAMIN ARABASINA BİNDİĞİM ANDA EYVAH ÇOK BÜYÜK Bİ AYIYLA YOLCULUK YAPICAM DİYE DÜŞÜNDÜM TİPİNDEN DOLAYI. (ÇOK ÖZÜR DİLEYEREK) AMA ŞÖYLE BİRİ ÇIKTI.
MERHABA BEYEFENDİ, NEREYE GİDİYORUZ?
OHA, BU AT HIRSIZI TİPE BU KİBARLIK ?..
HEMEN SAMİMİ OLUP COŞMAYA MÜSAİT BÜNYEM DURUNAMADI. "BÖYLE KİBARLIKLARA ŞAŞIRIYORUZ, ÇOK KABA İNSANLARA ALIŞMIŞIZ" TARZI BİŞEYLER SÖYLEDİM. SONRA İŞTE İYİ İNSAN OLMAK, İYİLİK YAPMAK FALAN DERKEN BİŞEY ANLATTI... Bİ GECE TAKSİM'DEN ÇOK SARHOŞ Bİ MÜŞTERİ ALMIŞ. ADAM "KARŞIYA, KANLICA TARAFI" DEDİKTEN SONRA SIZMIŞ KOLTUĞA.
HEMŞERİM GELDİK! NEREYE GİTÇEZ BURDAN. UYANSANA ALOO!
ARADA DA MIRILDANIYOMUŞ BÖYLE
MNIA KORU LAN SKERSİE
ABİ Bİ YANDAN TELSİZDEN ARKADAŞIYLA KONUŞUYOMUŞ. ARKADAŞI "AT YOL KENARINA, BIRAK ÇEK GİT DONSUN SARHOŞ İPNE" DEMİŞ.
BUNU DİYEN DE HEP BÖYLE SIZLANAN BİRİSİYMİŞ AMA.
ECDADINI SKTİMİN DÜNYASINDA Bİ TANE Mİ İŞİM RAST GİTMEZ...
Bİ TANE DE ŞÖYLE ŞAHANE BİŞEY GELSİN LAN BAŞIMIZA.
ŞÖFÖR ABİ DE "NORMALDE BEN DE BIRAKABİLİRDİM AMA ULAN DEDİM BENİM BAŞIMA TATSIZ OLAY GELDİ DİYE HEMEN DAHA KÖTÜSÜNÜ YAPMIYIM" DEMİŞ, İLK KEZ BÖYLE DÜŞÜNMÜŞ HATTA VE GİTMİŞ ŞÖYLE BOĞAZ GÖREN Bİ YERE PARKETMİŞ TAKSİYİ.
O GECE ORDA UYUMUŞLAR BERABER.
HATTA ÜSTÜNÜ ÖRTMÜŞ
(YOK YOK BUNU BEN EKLEDİM)
SABAH TABİİ ÖZÜRLER MÖZÜRLER, GİTMİŞLER GÜZEL Bİ MEKANDA BERABER KAHVALTI YAPMIŞLAR, GÜZEL DE Bİ PARA BIRAKMIŞ ANLADIĞIM KADARIYLA ADAM...
TEKRAR ÖZÜR DİLERİM SENİ DE İŞİNDEN ETTİK GECE GECE VALLA...
NOLCAK ABİ İNSANIZ.
ŞİMDİ TAKSİYE İHTİYACI OLUNCA SADECE BENİ ARAR DEDİ, ARKADAŞ OLMUŞLAR FİLAN İŞTE.
YANİ TABİİ NE KADAR GERÇEK BİLMİYORUM, ATMIŞ DA OLABİLİR AMA DOĞRU BİŞEY SÖYLEMİŞTİ. SOĞUKTA "AT ARABADAN MNA KODUMU SARHOŞUNU!" DEYİP SONRA "NİYE BAŞIMA HİÇ İYİ BİŞEY GELMİYO :(((" DİYE ZIRLAYAMAZSIN... TABİİ ANLIYORUM EMİNİM SİZ YA DA BEN DE DAHİL HERKES ÇOK ŞAHANE ŞEYLER HAKETTİĞİNE EMİNDİR. HİÇ ŞÜPHESİ BİLE YOKTUR ÇOĞUMUZUN.
UMARIM 2016'DA ÇOK GÜZEL ŞEYLER YAŞARIM... ÇOK MU ŞEY İSTİORM BİLMİORM DA...
SANMİORM ÇOK OLDUĞUNU...
KÖŞEYİ Bİ "KARMA" MESELESİYLE KAPATMAKTAN KAÇINMAYI İSTERDİM, AMA HİÇ DE KAÇINMIYORUM ÇÜNKÜ KLİŞE OLDUĞU KADAR DOĞRU DA. İYİ ŞEYLER YAPIP YİNE DE KÖTÜ ŞEYLER YAŞAYAN MİLYARLARCA İNSAN OLSA BİLE BU BİRİSİ İÇİN "DONSUN GEBERSİN" DEMEYİ GEREKTİRMİYO, EN AZINDAN BİRAZ OLSUN KENDİNİN FARKINA VARIP "Bİ SANİYE LAN, KENDİM İÇİN SÜPER ŞEYLER İSTEYİP DURUYORUM AMA BUNLARI HAKETMEYEN LAVUK BİRİ OLMIYIM SAKIN?" GİBİ Bİ ANALİZ İYİ OLABİLİR. KENDİM DE DAHİL HERKES İÇİN SÖYLÜYORUM. MATEMATİKSEL OLARAK DA ORTAMDAKİ "İYİ ŞEY" ORANI YÜKSELİNCE SİZE DÜŞEN PAY DA ARTIYO ZİRA.
O YÜZDEN BAŞTA SÖYLEDİĞİM BU SENEKİ YENİ YIL DİLEĞİME GELEYİM. PRİMCİLİKLE SUÇLAYANLAR BUYURSUNLAR, ALIŞKINIMSKİMDE OLMAZ AMA CİDDİ CİDDİ ŞUNU DİLEDİM BU SEFER.
BU SENE ŞÖYLE HARBİSİNDEN, İŞE YARIYCAK İYİ BİŞEYLER YAPIYIM.
AMA ŞİMDİ SÖYLEDİĞİM İÇİN GERÇEKLEŞMİYCEKSE EĞER, O ZAMAN SIÇTIK TABİİ... İYİ SENELER (AMA BİRAZ DA HAKEDEREK MÜMKÜNSE)

Modern yaşamın küçük tatsızlıkları

Arkadaşlık seviyesi 10 üzerinden ortalama 6 olan sekiz kişi bir evde (benim evim) toplandık. Yabani gibi hiçbir insan görmeden yaşayamazsın. Her insanla da çok iyi arkadaş olamazsın, 10 üzerinden 6 arkadaşlık için güzel bir rakamdır. Birlikte oturup konuşabileceğinizi, film izleyebileceğinizi gösterir bir rakamdır. Belki film bitince biraz daha otururlar, dolapta daha bira varsa onları da içerler ama bira da bitince "bana alt eşortman ver, kullanmadığın tişörtlerinden ver, üstüme yorgan gibi bir şey ver, bana koltuğunu yatak yap, yarın da sabah birlikte börek yiyelim" diye bir şey söylemezler. Tam kararında arkadaşlık. Alt eşortman ve megadeth tişörtünün sahibi insan hayatında iki, en fazla üç arkadaştır. Onlar dışında kimsenin üzerinde görmek istemez insan misafir pijamalarını.

Dostluğumuzun gerçek nişanı.

O gün çorap seçerken gerekli özeni göstermemiştim ve şimdi ayağımda bize oturmaya gelen arkadaşlardan birinin zamanında bizde unuttuğu bir çift çorap vardı. O kadar iyi arkadaş olmasanız da eğer kendine güvenen, insan ilişkileri yüksek bir insansanız yatıya kaldığınız bir yerde kirli çoraplarınızı bırakabilir, yerine ev sahibinden temiz bir çift çorap talep edebilirsiniz. Bu yazıya dökülmemiş, üzerinde sessizce anlaşılmış antlaşmaya göre ev sahibi misafire ayağından çıkardığı çorabın kalitesine denk bir çorap vermek zorundadır. Misafir ise evden ayrılırken yalandan "abi sen benim çoraplari at, ben sana bunları yıkayıp getireceğim" demekle yükümlüdür. Ev sahibi misafirin çorabı kullanılacak haldeyse yıkar ve hemen akabinde kullanmaya başlar, misafir ise ev sahibinden aldığı çorabı kendi çorabı gibi benimser, ona çorap çekmecesinde bir yer, sevgi dolu bir yuva verir. Bunlar modern toplumun küçük hoşluklarıdır. Bazen böyle misafirliklerde ayağındaki çorabın sahibini görürsün. İşte bunlar da modern hayatın ufak sıkıntılarıdır. Ayağındaki çorabın eski sahibiyle ayakkabısız ortamda bulunmak insan yaşantısında çok ender rastlanan bir sıkıntıdır, adeta yıldız kayması gibi, güneş tutulması gibi bir olaydır. Mucizelere inanın. Mucizeler gerçektir; her gün yüzlerce, binlercesi gerçekleşir. Mucize sadece hayalinizdeki kız / erkek arkadaşı plakçıda aynı plağa bakarken bulup hemen o gün sevişmek şeklinde gerçekleşmez. Öyle bir mucize mevcut değildir. O, Çağan Irmak'ın genç ve etkilenmeye müsait naif insanları kandırıp paralarını almak için uydurduğu bir hurafedir. Gerçek mucize genelde ayağınızdaki çorabın eski sahibiyle göz göze gelmek gibi ya da o gün tanıştığınız çok alakasız birinden ortaokulda çıktığınız kızın evlendiğini öğrenmek gibi insana "vay arkadaş... alla alla" dedirten saçma sapan şeylerdir. Garip hissetmek, devamlı birbirine benzemez ufak rahatsızlıklar yaşamak modern insanın kaderidir.

Neyse sonuçta çocuk çoraplarını tanıdı ama bir şey söylemeyecek kadar düşünceli bir insandı. Ben yine de yalandan mahcup oldum ve çocuğa "çorapları tanıdın mı abi" gibisinden garip bir şey söyledim. Çünkü biraz gerçekten mahcup hissediyordum, onun bizde bıraktığı çoraplarla benim ona verdiğim çoraplar tam olarak aynı kalitede değildi. Açıkçası çocuğa çorap verirken ikinci, üçüncü kalite çoraplarım arasından kahverengi orlon bir çorap seçmiştim. Normalde düzgün bir insanım da iş böyle olaylara gelince biraz götleşiyorum. Sanırım insanlar da bunun farkına vardıkları için benimle olan ilişkilerini belli bir düzeyde tutmaya ve çoraplarını bizim evde çıkartmamaya çalışıyorlar. Borç istese kredi çekip veririm, bira istese tekele borç yazdırırım, asla ona ödetmem, pizza istese yenmeyecek kadar çok söylerim ama çorap verirken elim gitmiyor. Neden? Çünkü ilkel beyin kaynaklarımızı korumak istiyor. Onlar bizim ayaklarımızı soğuktan koruyarak ölmemizin önüne geçiyor, iyilerinden verme, arkalardan ver diyor. Rahmetli dededen kalanları ver diyor. Rahmetli dedemden kalan çorapların benim çekmecemde ne işi var? O ise modern hayatın başka bir küçük tatsızlıklarındandır. Rahmete kavuşan akrabalarımızdan geriye sadece arsa ve devremülk kalmaz, tüm akraba kavgalarının ötesinde, arsaları bir an önce mütahite verip daireleri paylaşma coşkusunun ötesinde bazı çekmeceler dolusu hiç kullanmamış, atılsa yazık olacak çorap ve eşortman takımları da vardır. Genelde bu miras işleriyle en az ilgilenene, kafası bu işlere en az basana "rahmetli bunları sarar'dan almıştı, çok kaliteli, daha hiç açılmamış, atılmaz bunlar ziyan olur, sen bunları giyersin" diyerek verilir ki ayaklarından soğuk yiyerek ölmesin, en azından bu şekilde hayatta kalsın. Evin çekmeceleri sarardan orlon çorap dolu. Çağdaşlarımın çizgili şekilli ya da hardal renkli güzel çoraplarına çok özeniyorum ama evde çok fazla çorap olduğu için yeni çorap almıyorum. Birileri bizim evde çorabını çıkartmak zorunda kaldıkça ona bir takım ölü akrabaların kullanılmış ya da hiç açılmamış çoraplarını veriyorum, onların çağdaş çorapları benim oluyor. Süreç çok yavaş ilerliyor, benim yavaş yavaş şekilli çorap giyme yaşım geçiyor, sarardan orlon çorap giyme yaşım geliyor. İşte bunlar modern yaşaımın küçük tatsızlıklarıdır.

Dolu dolu geçen bir hayattan geriye kalan.

groagh@gmail.com

İltem Dilek

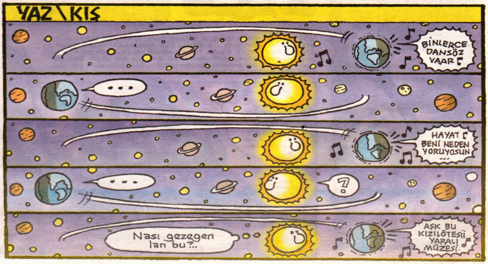

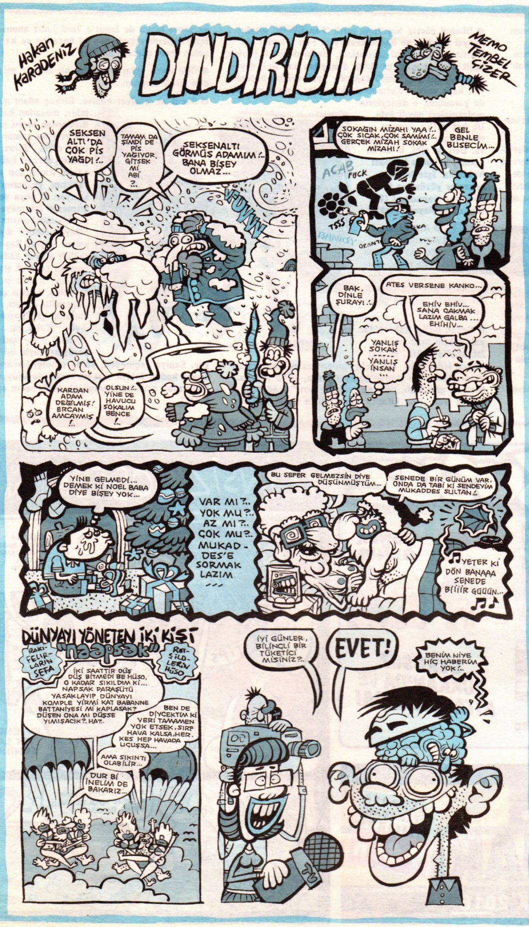

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Fikir Yazıları Serisi II: Kime yaradı?

Efendim mâlumunuz, belli ki süper iletken teknolojisinde geri kaldık, ülke olarak bir yılda imza attığımız patent sayısı sıradan bir şirketin tek başına bir ayda aldığı patentle bile yarışamıyor, kimi ecnebi üniversitelerin lisans öğrencilerinin bile bizim profesörlerden daha fazla yayını var falan ama sakın enseyi karartmayın. Zira binlerce akademisyen, gazeteci, siyaset bilimci dünyadaki karmaşık ilişkileri, olayları, gelişmeleri anlayabilmek ve yorumlayabilmek için k.çından ter akıtırken bizim enfes basınımız ve komplo teorisyenlerimiz dünyada olan biten her şeyi tek bir soruyla çözmenin yolunu bulmuş az şey mi?

Sadece yüklem'e "bu kimin işine yaradı?" diye sorarak bütün cümlelerin o gizli mi gizli öznesini, perde arkasından ipleri oynatan karanlık aileleri, kendisini deve kuşu gibi kafasını kuma gömerek saklayabileceğini zanneden emperyalist güçleri falan şıppadanak açığa çıkarabiliyoruz. Az şey midir? Dünyanın dört bir yanında binlerce insan analizler kastırsın, karşılaştırmalı incelemeler yapsın, raporlar yarıştıradursun; yurdumuz gazetecisi koltuğunda hafifçe geriye kaykılarak, kendinden emin bir ifadeyle, "Yahu ne uğraşıyorsunuz, bunun gayet kolay bir yöntemi var," tavrıyla ortaya o sihirli aleti, gereci pat diye koyuveriyor: **"Efenim şimdi böyle olaylarda önce şuna bakmak lâzım: Bu olay kime yaradı? Bu olay kime yaradıysa, faili de odur."**

Neden daha önce kimsenin aklına gelmemiş ki acaba? Tarihteki irili ufaklı onlarca olayın, savaşın, gelişmenin faillerini bir çırpıda buluvermemize yarayacak bu muhteşem gereç burada böyle pırıl pırıl dururken keriz gibi ömür tüketen bir alay insan evladına acımamak elde değil doğrusu. Yazık.

Misal Amerikan İç Savaşı. Şimdi efendim, ben aklımda kaldığı kadarıyla konuşan, aklımda kaldığı kadarını matah bir şeymiş gibi aktaran bir insanım neticede ama bu da artık filmlerden dizilere, her yerde karşınıza çıkan bir olay. En kötüsü, İyi Kötü Çirkin filminde Clint Eastwood abimizi izlerken arka planda dönen daha büyükçene dolaplar olarak biliyorsunuzdur. E peki şimdi bu savaşı, binlerce Amerikalı tarihçi onlarca yıldır inceliyor da inceliyor, ortaya tezler savuruyor da savuruyor amma, biri bile canlı yayında az kaldı düşecek derecede koltuğunda geriye kaykılmış gevrek gevrek gülen bizim analistler gibi sormuş mu "Ha bu Amerikan İç Savaşı kime yaradı," diye?

Ha şimdi bilemiyorum, belki soran da olmuştur ama kusura bakmayın arkadaşlar şimdi oturup ansiklopedi karıştıracak, makale tarayacak hâlim yok, ben oturduğum yerden, yıllardır sabahlanırken üzerinde uyuna uyuna zaten kendiliğinden geriye yatan koltuğumda kaykılarak soruyorum: Efenim, Amerikan İç Savaşı kime yaradıysa, savaşı da o çıkarmıştır, kışkırtmıştır, önce ona bakmak lâzım.

İlk etapta karşıma hâliyle savaşın gerilim noktalarından ve neticelerinden biri olan köleliğin kaldırılması var. Demek ki savaş kölelere yaramış, demek ki savaşı köleler kışkırtmış... Hmm. Bu pek olmadı. Zira ne belli savaşı Konfederasyonun kazanmayacağı? Yani adamlar işin sonucunu bu kadar bilerek... Yok o iş yaş. Ha bakın, sakın bu savaş dış güçlerin bir oyunu olmasın? Biraz daha geniş bakalım, büyük resmi görelim, büyük oyunu süzelim: Efenim bu savaşın en net galibi, savaştan en çok kesesini dolduran, önümüzdeki belgeler bilgilere bakıyoruz; bizim Mısır Hidivliği...

Zira şimdi netice itibariyle savaş var, Amerikan pamuk üretimi yüzde doksan oranında düşüyor. E başka kim pamuk üretiyor? Mısır. Güzeel. Gördüğünüz gibi taşlar yavaş yavaş yerine oturmaya başlıyor. Mısır Hidivliği resmen para basmaya başlıyor arkadaş. Zamanın Mısır Hidivi Said Paşa, ki kendisi Kavalalı'nın oğullarından biri, bu işten en çok çıkar sağlayanlardan biri olduğuna göre Amerikan İç Savaşını da çıkartan, güneylileri Lincoln'e karşı fiştekleyen de odur diyebilir miyiz? Ne oldu? Diyemez miyiz? Allah allah. E hani en çok fayda sağlayana bakacaktık? Yoksa "netice" ve "sebep" arasında öyle sarsılmaz bir bağ yok mu? Olayların neticeleri aynı zamanda sebepleri değil mi? Sebep sonuç ilişkisi gibi bir de sonuç sebep ilişkisi yok mu?

Yok arkadaş. Şimdi bir iki yerde uymadı diye ben öyle "kime yaradıysa faili odur," formülünün dahiyaneliğini, muhteşemliğini, mükemmelliğini bir çırpıda bir kenara bırakamam. Ha bu formülü ortaya atan, her seferinde bu formülü gündeme getiren adamlara bir bakalım derseniz ayrı, buyurun bakalım. Ne görüyoruz? Ne göreceğiz, faili kabak gibi ortada olan cinayetlerin, katliamların üstünü "Ama efendim bu iş kime yaradı ona bakalım," diye örtmeye çalışan, bize olmadık cambaza bak oyunları açan adamlar göreceğiz. Ha demek ki bu formül en çok bu formülü iki de bir gündeme getirip gerçek failleri gizleyenlerin işine yaramış. Evet, güzel bir paradoks var, yok değil.

Arz ederim.

Beben Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Musluk suyu içiyorum
hep
Sade makarna yiyorum
Çünkü peynir çok pahalı
Berberim kendimim
Zaten kelim"
-Batur Fatih İlhan'dan

● **Yitirdiklerimiz toprakta kaybolmaz, toprakla kaybolurlar...**

● İran ile Suudi Arabistan, Rusya ile Türkiye birbirlerinden esirgedikleri işbirliği ve dostluğu ABD'ye, İngiltere'ye sundukları sürece, emperyalizmin raks alanı olmaya devam edeceğiz. Yırtıcının her ısırığında gücü biraz daha azalan ceylan misali, anbean kan kaybetmeye devam ediyoruz ve edeceğiz...

● **Devlet Bahçeli: Tüm zamanların en 'hayır'lı lideri...**

● Hep olduğu gibi, yılın ilk doğan bebeğini hastanede ziyaret etti Sağlık Bakanı. Fakat hiç olmayacak bir laf etti ve yeni doğum yapmış anneye "Bu bebeklerimizin kaderi, Aylan Bebek gibi olmayacak!" dedi. Durduk yerde negatif verdikçe prim mi alıyor bu adamlar, n'oluyor Allah aşkına?!

● **ODTÜ'yle uğraşıyor otorite, çünkü gericileştirdiği ülkede ODTÜ, iyice 'ilerici' kaldı. Uğraşıyor despot, çünkü ODTÜ, Ortadoğu barışının en dipteki umudu demek...**

● Çölde, susuzluğunu gözyaşlarını yalayarak gidermeye çalışan kertenkele vardı belgeselde...

Kapkara kalplere inat, ışıkla yıkanıyor kainat...

● **İlkokul dörtte hayatıma girdi 'Fen Bilgisi' kitabı. Sosyal Bilgiler ne kadar zevkliyse, Fen o kadar sevimsizdi. Ama dersi sevimsizdi, kitabı değil! O parlak, çeşit çeşit rengin yer aldığı deneylere bak bak doyamazdım. Bir çeşit kafa yapardı. Yok yerküre katmanı, yok kaya yapısı. Katmanlar, kıvrımlar rengarenk. Bi de yarabbim, o deneylerin malzemeleri neydi öyle. Üç kat yufka, kırmızı mürekkep, hayvan kemiği vs. Deli işi gibi, bi kısmı pahalı, kalanını bulması imkansız. İşte bu gibi sebepler yüzünden fen bilimcisi olamadım! (Paragrafı bağlayamamak)**

● Arkadaşım, yanındaki adamı gösterip "Bakma böyle efendi durduğuna, eskiden çakaldaki pire gibi gezerdi, her sokakta karşıma çıkardı muhitsiz" dedi...

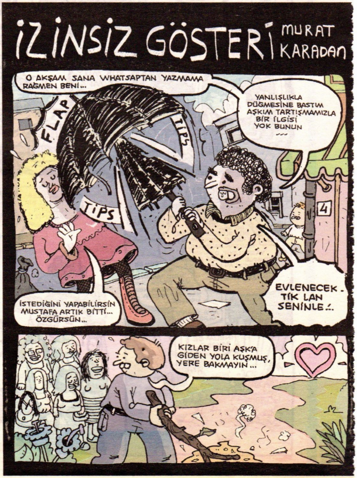
● **Geçen hafta Ankara'dan yola çıktık hızlı trenle, İstanbul'a doğru. Elimde Nazım Hikmet'in 'Memleketimden İnsan Manzaraları' vardı. Tamamen trende geçiyor kitap, 1941 yılında. Bizimki gibi hızlı, hem de 'yüksek hızlı' değil tabii ordaki tren. Tam kitapta tren İzmit'e vardı, bi saniye sonra bizim de İzmit'e vardığımız anonsu yapıldı. İçim ürperdi yetmiş beş yıl önceden ve karşı yönden gelen treni görcem mi diye...**

● Öyle yavaş yavaş delirdi ki, hiç birimiz anlayamadık" diye cümle duydum...

● **Berlin'de geçiyor hadise. Birkaç adam muhabbetteler, masadan kalkılamıyor. Bunlardan birini karısı arıyor habire "Ne zaman geliyosun" diye. "Biraz sonra, şimdi" derken kalkamıyor adam. Karısı son aradığında "Çıktım, yoldayım" diye sallıyor. O güya yoldayken, gitmesini istemeyen arkadaşı, adamın karısını arıyor ve "Dayım öldü!" diye ilkokul yalanı atıyor. Başsağlığı diliyor kadın, bundan cesaret alan yalancı "Kocan şu an yolda, arayıp geri çağırabilir miyim, moralim çok bozuk" diyor. "Tabii, ne demek" diyor kadın, görüşme böyle bitiyor. Saniye geçmeden, yolda sandığı kocasını arıyor kadın, telaşlı sesi mekanda duyuluyor: "Birazdan arkadaşın arayacak seni, sakın açma, sakın!!"**

● En düzgün organım beynim, o da dışardan görünmüyo...

● **Yıllar önce, annemin, işe gitmesi için abimi uyandırmaya çalışması, abimin uyanmaması, annemin ısrar etmesi ve abimin "Böyle bir yere varamazsın!" demesi...**

● Statüko: Sakın dokunmayın bana, rahat bırakın, sürüp gitsin bu rüya, uyandırmayın!

● **Peki siz komşunuzun -her nedense kendi bestesi olan- berbat şarkılarına düzenli olarak maruz kalmak nedir biliyor musunuz? Ben biliyorum. Neyse ki geçti gitti, bitti...**

Bazı insanlar yelekle-iyle doğar... Örneğin Hüsnü Arkan.

● "Fransız Balkon ne? Malzemeden çalıp suçu Fransıza atmak ayıp!" -İlker Ekiz

● **Serotonin, endorfin, dopamin... Sözleşip toplaşın, hep beraber bi gelin bana... Bekliyorum...**

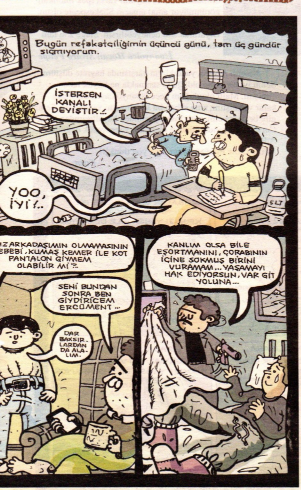

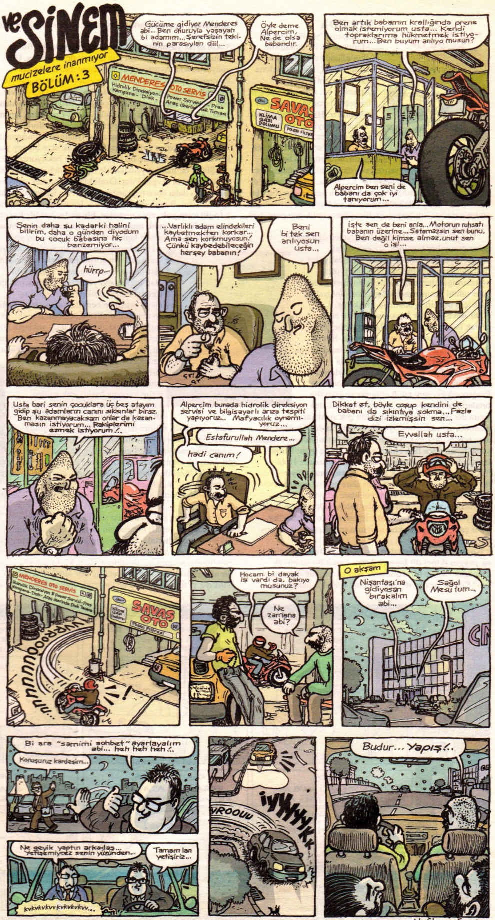
● Pasaport için biyometrik resim gerekiyodu, Hollanda Konsolosluğu'nun yanındaki fotoğrafçıya girdik. Baktım, orda Orhan Pamuk'un fotoğrafı var. İyice baktım, altında 'Nobel Fotoğrafçılık' yazıyor. "Yazara jest mi yaptınız yoksa adınız mı böyle?" diye sorum, "Adımız böyle" dediler. Aziz Sancar'a duyrulur...

● **Yeni çocuğu olan biri "Hep başkalarının bebeğini severdim, sonra biri kucağımdan alırdı, bunu da biri gelip alacak sanıyorum, kimse almıyor" demiş arkadaşıma...**

● Plastik bardakta sallama çay içebilen insan her şeyi yapabilir, dikkat edin!..

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

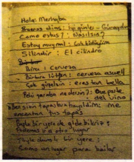
Fırat Budacı

ELVEDA

İspanya’ya dönüyorum. Mailimin bu ilk cümlesini okuduğunda o küçük aklının hayal edeceği gibi Barselona ya da Madrid’e değil, Albacete’ye. Albacete normal bir şehir. İspanya’nın İzmit’i diyebiliriz. Hiçbir özelliği yok. Sadece sanayi var. O da senin ilgini çekmez. Türkiye’yi terk edişimin tek sebebi elbette sen değilsin, ama emin ol bardağı taşıran son damlasın. Bu yüzden, her ne kadar muhattabı sen olsan da, bu mail aslında Türkiye’de İspanyolca dersi verdiğim tüm insanlara yazılmıştır. Tabi bu açıklama, Türkiye’de kaldığım yedi yıl boyunca, rastladığım en işe yaramaz, en berbat, en itici öğrenci olduğun gerçeğini değiştirmiyor.

Sevgili Fırat, Türkiye’de İspanyolca öğretmeye çalıştığım yıllar boyunca, siz geri zekalı öğrencilerimin gözünde çeşit çeşit İspanyolca türü olduğunu gördüm. Neden İspanyolca eğitmenliğini bıraktığımı, daha doğrusu neden sinir sahibi bir insana dönüştüğümü anlayabilmen için bunları açıklamam gerekiyor:

*** Bir heves olarak İspanyolca:** “Bir heves olarak İspanyolca”, son yıllarda “bir heves olarak Fransızca”yı yenmiş durumda. Ben bu değişimi, Tanzimat’tan beri yakanızı bırakmayan elit kültür hayranlığınızın, son yıllarda sıcak kültürlere duyduğunuz sempatiyle yer değiştirmesine bağlıyorum. Yüzyılın başında Fransız edebiyatını taklit etmeniz ve yüzyılın ortalarında Almanya’ya işçi göndermenizden sonra biz İspanyollara kalan “Abi çok sıcakkanlı adamlar, aynı bize benziyorlar aslında” oldu. Afedersiniz ama bok benziyoruz. Neyse uzatmak istemiyorum. Fransızca ya da İspanyolca fark etmez aslında, sonuç aynı: Birinci kurdan terk. Dolayısıyla da kafada kalan sadece Hola.

*** Kendimi idare edecek kadar İspanyolca:** Böyle bir İspanyolca yok. Sen kendini idare ediyor sanarsın, ama aslında karşındaki İspanyol idare ediyordur seni. Sonrasında gelsin, “Abi adamlar zaten doğru dürüst İngilizce bilmiyor”lar, “Baya çatır çatır İspanyolca konuştum”lar... Çatır çatır İspanyolca konuştuğunu sanarken sakın sarhoş olmayasın sen?

*** İspanyolca, İngilizceden sonra dünyada kullanılan en yaygın ikinci dil İspanyolcası:** Yani? Bu ne büyük kurnazlık. Böyle bir argümanla nereye varmak istiyorsun? Şili’ye ihracat mı yapacaksın? Küba’yı dünyaya mı açacaksın? Brezilya farklı biliyorsun. Aman ha, bilmeyeni dövüyorlar.

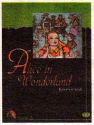
*** Abi artık yaşanmaz bu ülkede İspanyolcası:** Bu sonuncusu sadece İspanya için geçerli değil; İtalya, Uruguay, Kanada, Avusturalya, neredeyse tüm dünya bu kumpasın içinde. Her an her yere gidebilecekmiş gibi bir ruh hali içinde, haritadan yer beğenip övmeye gerçekten çok meraklısınız. Ama Kanada soğuk, Uruguay nefis ama uzak, Avusturalya uzak ve böcekli. Geriye ne kaldı, İspanya, İtalya. Öyleyse bu madde, kendini Akdeniz kültürüne yakıştıran, şarapla sarhoş olup zeytinyağında yumuşayanlar için gelsin. Hemen gelin, burada çalışmak diye bir şey yok. Havaalanında elimizde bir tepsi paella ile bekliyoruz sizi.

Şimdi bu maili niye özellikle sana yazdığıma geri dönmek istiyorum sevgili Fırat. Özellikle seni seçtim, çünkü sen, tek başına daha önce hiç rastlamadığım bir İspanyolca kategorisi açtın. Benim için en şaşırtıcı İspanyolca da bu oldu:

*** İngilizcem yok, ama nedense, bir anda, ani bir kararla İspanyolca kursuna başladım İspanyolcası:** Ya da daha net bir tanımla İşgüzar İspanyolcası. Dediğim gibi, yedi yıl içinde çeşit çeşit öğrenci gördüm, ama senin gibisini görmedim Fırat. Ülkenizin eğitim sisteminde egemen yabancı dil olan İngilizceyi yıllar boyu öğrenemeyip İspanyolcayla pırıl pırıl bir sayfa açmaya çalışman beni derinden sarstı. Senin döneminde İngilizce dersinin ortaokulda başladığı dikkate alınsa bile, yaklaşık 30 yıl boyunca ‘future tens’in önüne geçememiş birinin, gelecek umutlarını İspanyolcaya emanet etmesi komik hatta trajik değil mi? Bana kalırsa senin durumun, bir emeklinin ömrünün son demlerinde resim kursuna başlayarak aniden dağlar, ormanlar ve hatta koşan atlar çizmeye başlamasından bile daha can sıkıcı. Eğitim hayatı boyunca yanıbaşında duran İngilizceyi öğrenemeyip, Şişli’de, dönercinin yanındaki pasajdan içeri girerek, düğme numaraları silinmiş bir asansöre binip ikinci kata çıkarak, alt kattaki Elit Güzellik Salonu’yla, üst kattaki Mali Müşavir Tamer Demir’in ortasında, 150 metrekarelik boktan bir dairede İspanyolca öğreneceksin öyle mi Fırat? Vallahi bravo!

Sevgili Fırat, şimdiye kadar yazdıklarımın bu mailin öfkesi için yeterli olmadığını düşünüyor olabilirsin. Öyleyse geçen haftaki derste yaşadıklarımı anlatmama izin ver. Hatırlarsan o gün size neden İspanyolca öğrenmek istediğinizi sormuş ve alıştığım türden, klasik cevaplar almıştım. Fakat sıra sana geldiğinde aldığım cevap, Türkiye’yi terk edip etmeme kararıyla ilgili arada kaldığım bu dönemde beni adeta uçağa bindirip memleketime gönderdi: **“Cervantes’i kendi dilinden okumak istiyorum hocam,”** nedir Fırat? Neyin peşindesin sen? Bu cevabı verirken, topluluk içinde farklı gözükmeye mi çalıştın, bana yalakalık yapmaya mı çalıştın, yoksa gerçekten buna inanıyor musun? O an ne diyeceğimi bilemedim. Bir ergen olsaydın, sınıftaki kızlara hava atmaya çalışıyor der konuyu kapatırdım, ama bir diş hekimi olarak, üstelik evli-çocuklu-kırk yaşında bir adam olarak bu cümleyi sarf ederken suratında oluşan o pis sırıtış resmen midemi bulandırdı. Hadi bütün bu statü coşkusunu bir kenara bıraktık diyelim, peki sen Uykusuz dergisindeki köşende insanların var oluşlarını göstermek adına içine düştükleri komik durumları yazmıyor musun Fırat? Bak istersen, içinde bulunduğumuz yapıyı temelden itibaren tekrar sayayım, sen karar ver: En altta Leziz Döner, onun üstünde Elit Güzellik salonu, onun üstünde Cervantes, en üstte de Mali Müşavir Tamer Demir. Nasıl inanılmaz bir apartman değil mi? En az Don Kişot kadar ironik. Cüretkarlığım için beni bağışla, ama dilinize Roza Hakmen’in çevirdiği Don Kişot’u bile okuduğunu sanmıyorum. Ya da en fazla otuzuncu sayfa dolaylarında bıraktığını tahmin ediyorum. O kadar bile mi okuyamadın? Sen ne biçim bir insansın Fırat? Bu arada, Türkiye’deki en çok tercih edilen Don Kişot baskısının İspanya’dakilerden daha görkemli olduğunu belirteyim. Bravo Kazım Taşkent’e. Ne suçu varsa artık okunmayan, yarıda bırakılan bütün kitapları adamın sırtına yüklemişsiniz.

Sevgili Fırat, bu maili sana Albeceta’ya ulaştığımda göndereceğim. Maili İspanyolca yazmam duygularımı Türkçe olarak tam ifade edemeyeceğimi düşündüğüm içindir.

Bizim kurstaki diğer İspanyolca eğitmeni Murat’la konuştum, yazdıklarımı senin için Türkçe’ye çevirecek. Bana öfkelenmek yerine okuduklarından ders çıkarmaya çalış. Sana tavsiyem bir an önce İngilizce kursuna başlamandır. Gerçekten bir yazarı kendi dilinden okumak hayalin varsa (pek mümkün görünmüyor ama) amacın Shakespeare olsun. Olmuyorsa Lewis Carroll’un Alice Harikalar Diyarında’sını deneyebilirsin. Stage 2’si tam senlik:)

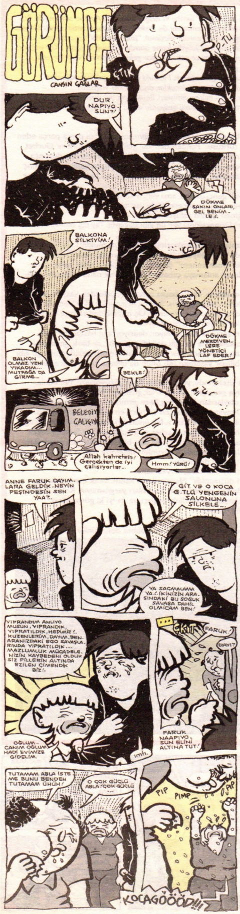
İspanyolca Hocan Alvaro Felipe

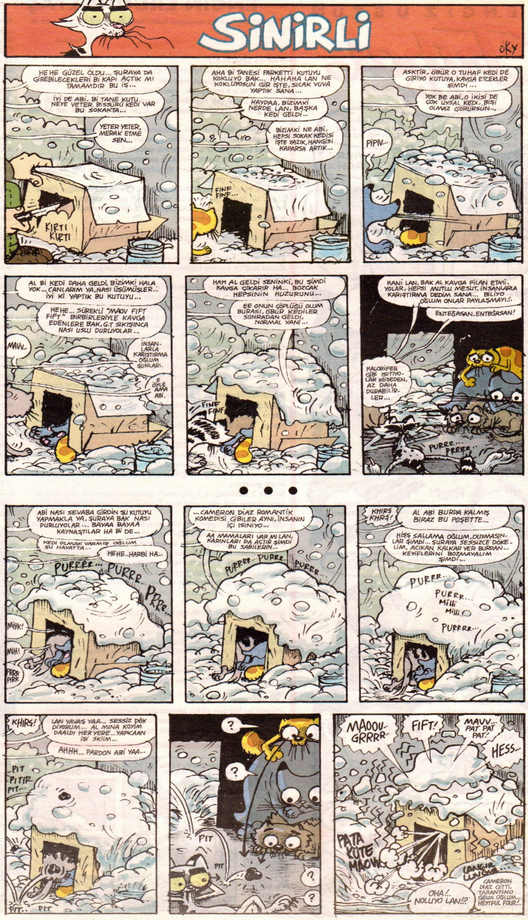
Sevgili Alvaro, yazdıkların karşısında hayrete düştüm. Senin iyi bir insan olduğunu sanmakla ne büyük hata etmişim. Maili okuduğum gece İspanyolcayı bırakmaya karar vermiştim, ama sabah bu kararımdan vazgeçtim. Senin gibi beş para etmez bir insan yüzünden hayallerimden (evet Cervantes’i kendi dilinden okumak) vazgeçecek değilim. Adios!

Not: I know English better than you think!!!

Fırat

GÖRÜMCE
CANSIN ÇAĞLAR
ÇTIK
P-TU
DUR, NAPIYOSUN?!
DÖKME SAKIN ONLARI, GEL BENİMLE!..
BALKONA SİLKİYİM!
BALKON OLMAZ YENİ YIKADIM... MUTFAĞA DA GİRME...
DÖKME MERDİVENLERE YÖNETİCİ LAF EDER!
BEKLE!
BELEDİY ÇALIŞIYO
Allah kahretsin! Gerçekten de iyi çalışıyorlar...
Hmm! YÜRÜ!
ANNE FARUK DAYIMLARA GELDİK. NEYİN PEŞİNDESİN SEN YAA?..
GİT VE O KOCA G.TLÜ YENGENİN SALONUNA SİLKELE...
YA SAÇMALAMA YA!.. İKİNİZİN ARASINDAKİ BU SOĞUK SAVAŞA DAHİL OLMICAM BEN!
YIPRANDIM ANLIYO MUSUN, YIPRANDIK, YIPRATILDIK, HEPİMİZ!.. KUZENLERİM, DAYIM, BEN. ARANIZDAKİ EGO SAVAŞLARINDA YIPRATILDIK... MAZLUMLUK MÜCADELENİZİN KAYBEDENİ OLDUK. SİZ FİLLERİN ALTINDA EZİLEN ÇİMENDİK BİZ!..
ÇKIT
FARUK!
DAYI?
OĞLUM... CANIM OĞLUM HADİ EVİMİZE GİDELİM.
ımh.
FARUK NAAPIYOSUN ELİNİ ALTINA TUT!
TUTAMAM ABLA İSTEME BUNU BENDEN TUTAMAM ÜHÜH!
O ÇOK GÜÇLÜ ABLA! ÇOK GÜÇLÜ
PIP
PIMP
PIP
KOCAGÖÖÖD!!!

SİNİRLİ
OKY
HE HE GÜZEL OLDU... ŞURAYA DA GİREBİLECEKLERİ Bİ KAPI AÇTIK MI TAMAMDIR BU İŞ...
İYİ DE ABİ, Bİ TANE KUTU NEYE YETER, BİSSÜRÜ KEDİ VAR BU SOKAKTA...
YETER YETER, MERAK ETME SEN...
KIRTI KIRTI
AHA Bİ TANESİ FARKETTİ KUTUYU KOKLUYO BAK... HAHAHA LAN NE KOKLUYOSUN GİR İŞTE, SICAK YUVA YAPTIK SANA...
HAYDAA, BİZİMKİ NERDE LAN, BAŞKA KEDİ GELDİ...
BİZİMKİ NE ABİ, HEPSİ SOKAK KEDİSİ İŞTE YAZIK, HANGİSİ KAPARSA ARTIK...
FINF FINF...
ASKTİR, ÖBÜR O TUHAF KEDİ DE GİRİYO KUTUYA, KAVGA ETCEKLER ŞİMDİ...
YOK BE ABİ, O İKİSİ DE ÇOK UYSAL KEDİ, BİŞİ OLMAZ GÖRÜRSÜN...
PİPİV...
AL Bİ KEDİ DAHA GELDİ, BİZİMKİ HALA YOK... CANLARIM YA, NASI ÜŞÜMÜŞLER... İYİ Kİ YAPTIK BU KUTUYU...
HEHE... SÜREKLİ "MAOV FIFT FIFT" BİRBİRLERİYLE KAVGA EDENLERE BAK, G.T SIKIŞINCA NASI USLU DURUYOLAR...
MAVV...
İNSANLARLA KARIŞTIRMA OĞLUM ŞUNLARI.
E ÖYLE AMA ABİ.
HAM AL GELDİ SENİNKİ, BU ŞİMDİ KAVGA ÇIKARIR HA... BOZCAK HEPSİNİN HUZURUNU...
EE ONUN ÇÖPLÜĞÜ OLUM BURASI, ÖBÜR KEDİLER SONRADAN GELDİ, NORMAL YANİ...
FINF FINF
HANİ LAN, BAK AL KAVGA FİLAN ETMİYOLAR, HEPSİ MUTLU MESUT. İNSANLARLA KARIŞTIRMA DEDİM SANA... BİLİYO OĞLUM ONLAR PAYLAŞMAYI!..
ENTEĞASAN, ENTEĞASAN!
KALORİFER GİBİ ISITIYOLAR KÖŞEDEN, AZ DAHA DURABİLİRLER...
PURRR... PRRRR...
• • •
ABİ NASI SEVABA GİRDİN ŞU KUTUYU YAPMAKLA YA, ŞURAYA BAK NASI PURLUYOLAR... BAYAA BAYAA KAYNAŞTILAR HA Bİ DE...
KEDİ OLMAK VARMIŞ OĞLUM ŞU HAYATTA...
HEHE.. HARBİ HA...
PURRRR... PURRR... PRRRR...
MİYK!
MİH!
PRRR PIRR
...CAMERON DİAZ ROMANTİK KOMEDİSİ GİBİLER AYNI, İNSANIN İÇİ ISINIYO...
AA MAMALARI VAR MI LAN, KARINLARI DA AÇTIR ŞİMDİ BU SABİLERİN...
PURRRR... PURRR... PURRR...
KHIRŞ KHRŞ!
AL ABİ BURDA KALMIŞ BİRAZ BU POŞETTE...
HİŞŞ SALLAMA OĞLUM, DUYMASINLAR ŞİMDİ... ŞURAYA SESSİZCE DÖKELİM, ACIKAN KALKAR YER BURDAN... KEYİFLERİNİ BOZMAYALIM ŞİMDİ...
PURRR... PURRR... MİHİ MİHİ.. PURRRR...
KHIRŞ!
LAN YAVAŞ YAA... SESSİZ DÖK DİYORUM... AL MINA KOYİM DAALDI HER YERE... YAPICAAN İŞİ SKİIM...
AHHH... PARDON ABİ YAA...
PIT PITIR PIT...
PIT.. PIT
?
?
PIT
PIT
?
?
MAOOU.. GRRRR..
FIFT!
MAVV... PAT PAT PAT!
HESS...
PATA KÜTE MAOVV..
LANGIR LUNGUR...
OHA!.. NOLUYO LAN!?
CAMERON DİAZ GİTTİ, TARANTİNO GELDİ OĞLUM... HEYTFUL FOUR!..

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Derdin kaçtır deyu sormayın bana/ Yedi de var sekiz de var on da var"

Ruhsati

KAR'IN SESSİZLİĞİ

Geceyarısı, karanlığın içinde birden uyanıp,
sokak lambasının ışıktan küresinin içinde, savrula savrula, lapa lapa yağan karlarla karşılaşmak. --perdenin aralığında--
Rüya mı? Değil. (bir rüyadan 'az' bi şey mi peki? Yok, o da değil)
Çılgın gibi dönüyorlar, dönüyorlar... Kıpır kıpır kıpır, ama tek bir ses yok.
Sesi kopmuş film gibi. *(sinema salonlarında, filmin tam ortasında ses birden gider bütün salon, makina dairesine doğru dönüp "makinist ses! makinist ses!"diye bar bar bağırırdı eskiden)*
Kendisi, bizzatihi sessiz olmaklığı yetmiyormuş gibi, bir de mahalledeki diğer bütün sesleri de yalayıp yutuyor kar. (bir 'ak delik'?)
Derin sessizlik, çıt yok.
Derken. Hayda! Gökgürültüsü patlıyor. O yoğun sessizliğin içinde. Sessiz bir filmde görünen bir tabancanın patlaması gibi.
Hadi gelin, o 'ses'i, o gümbürtüyü, 'kar'a dahil etmeyelim. Sırrı, o büyülü sessizliği bozulmasın.

SABAHIN KÖRÜ,(KARLI BİR SABAHIN KÖRÜ)

"Perde aralığından bakış"
Eldeğmemiş, henüz hiç kimse yürümemiş karda, bir kedi izi.
Bütün kediler nereye kaybolur birden kar yağdığında? Merak ederdim.
Keşke görmeseydim. Yürüyorlarmış meğer. Bizim gibi. İşte izleri. (sanki*"esrarengiz bir yolla, bilmediğimiz bi şey yapıyorlar da, birden kayboluveriyorlar"*mış, gibisinden bişeyler mi zannediyordum ben? Ya da öyle zannedermiş gibi mi anlamak istiyordum?)* İnip izleri takip etsem nereye gittiklerini mi bulacağım? Aa! Yok artık daha neler. İstemem öyle şey. Daha fazlasını öğrenmeye gerek yok. Ölürken de birden kayboluyor ki kediler zaten. Karda yürüdüler diye şimdi bi kere, noolmuş ki yani... Kimi şeyler de gizemli kalsın. "Piramitlerin sırrı çözüldü" diye bir haber falan bile gördüğümde, içim sızlamıyor değil benim biraz. İstemiyorum hiç. Sıkıntılı bir yüzle bakıyorum habere. *–sırlı kalsın o dehlizler, mumyalanmış kediler, falanlar filanlar. Bırakın Tutankamon'un yakasını/sargı bezlerini)–* Haberin devamını okuduğumda; bir iddia falanmış o. Tırt çıkıyor, oh neyse. Bir bilim adamı (egyptolog) "şöyle şöyle yapıldı o piramitler, kesin öyledir bence " falan diyormuş meğer. Su serpiliyor içime.

"PENCERDEN KAR GELİYOR"

Şu lapa lapa, usul usul yağan kar sevindirmiyor mu beni? Seviniyorum tabi, sevinmez miyim. Ama, yetersiz, çok çok yetersiz. Ehh...
Nerde o, çocukken gördüğüm, sevinçten bayılacak gibi olduğum o sihirli geceler...
Sadece 5 dakikalığına, 5 yaşımdaki gözlerimle görmek isterdim, şu pencereden deli gibi yağan karı. Bırak 5 dakikasını boşver, hadi I dakika olsun. Yeter.
Uğraşıyorum uğraşıyorum, olmuyor. Bir türlü olmuyor. Nafile çaba. Geçmiş gitmiş... tortular, çöpler, çapaklar...
Çocuklarda, hayvanlarda da aynı etkiyi yapıyor. Çıldırıyorlar.
Karda, üşümesin diye, bir cüce gibi giydirilmiş (kırmızı külahı falan da var) o küçük maymun. Nasıl sevinçle zıplaya zıplaya, hoplaya hoplaya bir gidiş gidiyor, görmek lazım. Hele o bütün kar tanelerini sıçrayıp sıçrayıp, hepsini, tek tek yemeye çalışan o köpek.(gülümsüyor gibi ağzı)--*video bunlar, evet*--

Büyüklerse, hep hüzünle, gamla birlikte anmış kar'ı, öyle anıyorlar/ anıyoruz.
"Ey uçarken düşüp ölen kelebek" öyle diyor büyük şairimiz Cenab Şahabettin, Elhan-ı Şıta(kış sesleri--nağmeleri--) adlı o ünlü şiirinde "kar"a, kar tanelerine. Diğer büyük şairimiz Yahya Kemal'in, Varşova'da, (1927) karanlık bir gecede, karların mütemadiyen yağışını anlattığı satırlar ise şöyle:"Bir kuytu manastırda duâlar gibi gamlı/Yüzlerce ağızdan koro hâlinde devamlı" "Kar Musikileri" Şiirin adı

–Henüz bu hüzünlü şiirleri bilmiyordum. Karlara hâlâ seviniyordum. Çocuklukla, artık çocuk da olmayan "o şey" aralarında biyerlerdeydim. Oniki yaşımdaydım. Ne korkunç bir yaş(kararsız, eğreti, muallakta)
Birden o şarkı çıktı;"Tombe la neige" Salvatore Adamo söylüyordu. Bir radyoda sözlerinin anlamını da söylediler, duydum.(zaten sonra türkçesi de çıkmıştı;"karda zordur yürümek "falan diyordu" Ama şarkının esası. O çok çok daha üzücüydü. İçime oturdu."Tombe la neige : Kar yağıyor/ Tu ne viendras pas ce soir: Bu gece gelmeyeceksin" Nedense çok korkunç geldi.
Kar yüzünden gelmeyecek. Halbuki gelse, en çok kar yağarken gelmeliydi. Soğukta, sarılacaklar, dışarıda kar yağacak.
Henüz kimseyi beklememiştim. Benim için bekleyen de olmamıştı. Peki nooluyordu? Kar hüzünlü geliyordu artık. Çocukluğumun son günüydü belki.–

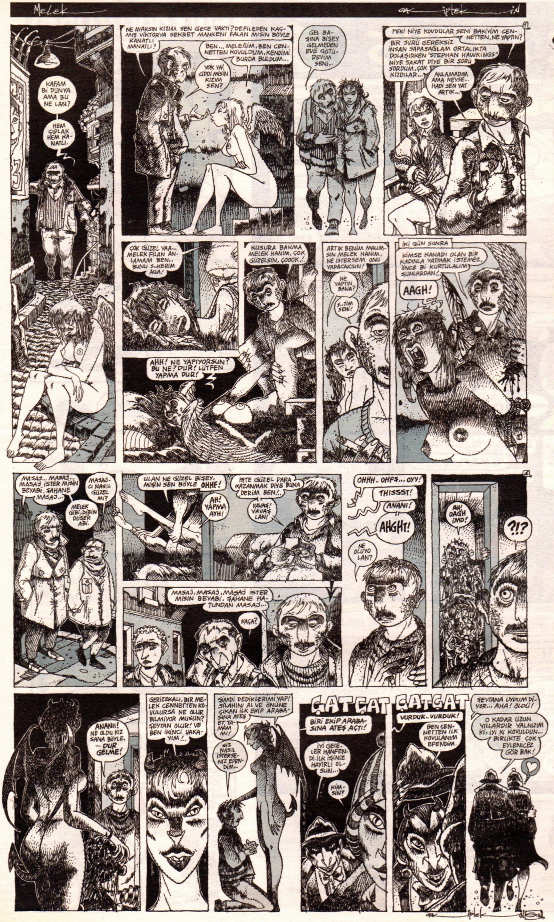
Hele o, bir parçasını başlığa aldığım, insanın içini parça parça eden o Elazığ türküsü;"Pencereden kar geliyor, aman annem/ Gurbet bana zor geliyor" "Gurbet" ve "Kar". O ikisini birden duyunca, birden içim cız ediyor;"Gurbet"in en koyu, en kanlı, en korkunç hali;"Mültecilik","Mülteciler" geliyor aklıma benim. Pencede kar yağıyor.
Türküdeki genç, uzakta, ama bir memleketi var. Annesi orada. Bir gün döner o. Bir "pencere"si de var işte. "Dam" da var demek ki. Ona rağmen içimizi yakıyor türkü.
Ya onlar? Dönecekleri yer un gibi dağılmış. Taş taş olmuş. Moloz tepeleri.
Evsiz olanları çok, kucaklarında üşümüş, sümükleri akmış bebekler. Onlara da "kar geliyor." Şu anda, ben seyrederken. O gence, hüznüyle "aman annem" dedirten kar, onlara neler neler dedirtiyor? İnsan anlamaya çabalasa, tam olarak neler hissettiklerini, çıldırır.
Yurt dışındayken, başka başka askeri darbelerden kaçmış çeşit çeşit mültecilerle doluydu Paris. Şilililer, Arjantinliler, Türkler... Bir mülteci raporunda şöyle yazıyordu: Üç mülteciden sadece bir tanesi hayatta kalabiliyormuş. Biri ölüyor.
Bir diğeri şartlara dayanamıyor, deliriyor, akıl hastahanesinde. (sokakta kalanlarla da ilgili değildi rapor ha, ev bark, geçinecek düzenli bir para verilenler bunlar) Sadece biri, eskiden olduğu gibi sürdürebiliyor yaşamayı.(eh onun da bilinçaltı ne hallere geliyorsa artık)
İnternet sitelerinde, yorumlarda falan görüyorum:"Ne bunlar böyle, niye gelmişler, dileniyorlar, gitsinler" Valla ben, bu "bahar" denilen olaylardan önce, beş kere gitmiştim Suriye'ye. Haleb'e, Şam'a. Dünyanın en kibar, en cömert, en efendi insanları onlar. (hele o ilk gidişimde Şam'a, hiç unutamıyorum. Otobüs yolculuğu uzamış, hava kararmıştı, herkes çok acıkmıştı. Bir Suriyeli teyze aldı yukarıdaki raftan çantasını, açtı, bütün ekmekleri, meyveleri, salatalıkları, domatesleri, zeytinleri hepimize dağıttı gülümseyerek, bütün otobüsü doyurdu)
Yazmayın öyle arkadaşlar, yazmayın.
"Mülteci düşmanlığı" Neonaziler'e kalsın. Sıcak evinizden, hiç yaşamadığınız, etmediğiniz durumları yargılamayın. Kolay değil o işler. Ah keşke görseydiniz oraları, ya da iyi ki görmediniz.
İnsanın içi yanıyor.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

N.S.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

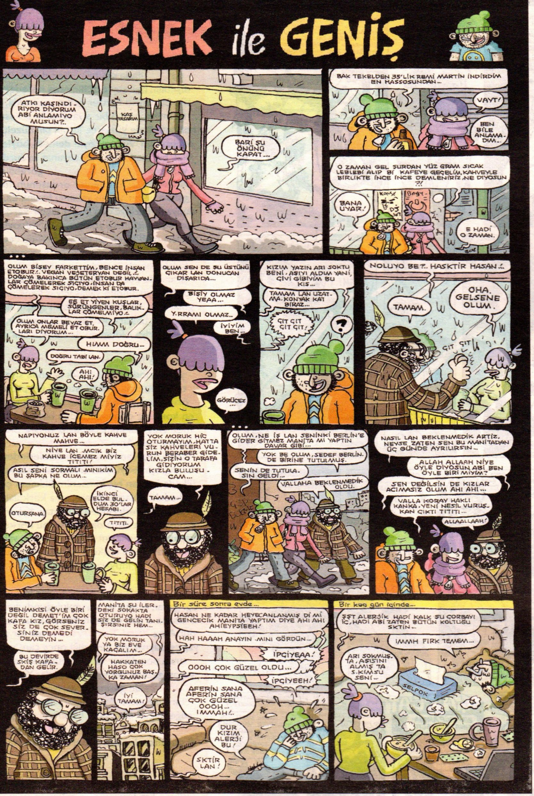
Normal şartlar altında bir siyasetçi gaf yapabilir, düşündüklerini her nasılsa tam ters şekilde ifade edebilir, akım derken kakım diyebilir, her şey olabilir. Ama neredeyse bütün bir hayatı benzer gaflar yapmakla, potlar kırmakla geçen bir siyasetçinin arkasından her seferinde yüzlerce kişilik bir düzeltmenler ordusunun "Ay yok öyle demedi, böyle dedi," diye bir taraflarından beyanat uydurduğunu yalnızca **Yeni Türkiye'de** görebilirsiniz. Üstelik bu düzeltmenler ordusunun, muhtelif gafları haber yapan yabancı basına da, sanki dünyada Türkiye'den başka hiçbir yerde Türkçe bilen hiçkimse yokmuş gibi, videoyla sabit sözleri olabilecek en saçma çekilde çevirmeye çalıştığını izlerken, gözlerinizle gördüğünüz, kulaklarınızla işittiğinizin gerçek olmadığını ısrar ede ede bri hâl olan bu düzeltmenler ordusu yüzünden yavaş yavaş kendinizi sorgularsınız. Belki de hepsi bir rüyaydı diye düşünmeye başlarsınız ama karşınızdakinin rüya değil riya olduğunu da bal gibi bilirsiniz.

Ve yine **normal şartlar altında** dünya üzerindeki hiçbir aklı başında siyasetçi toplumu ikna etmek istediği bir proje için örnek vermeye çalışırken insanlık tarihinin en korkunç dönemlerinden birinden bahsetmez. Değil olumlu, olumsuz örnek olarak da bahsetmez. Ama **Yeni Türkiye'nin** tarih bilinci, Yeşilçam'ın uvertür filmlerinden beslendiği için böylesine vahim bir hata koskoca ülkede hemen hiç kimsenin dikkatini çekmez, ülkedeki onlarca gazete, ama korkularından ama cehaletlerinden bu hatayı haber bile yapmazlar. Ve daha da kötüsü, bu korkunç gafı yapanlar, kendilerini ancak ve ancak yaptıkları gaf dış dünyada tepkiyle karşılanınca düzeltme ihtiyacı hissederler.

Normal şartlar altında bir insanın yaptığı gaflar, o insanın sorumluluğundadır olmadı o insana o gafı yaptıran danışmanlar sorumludur. Ama **Yeni Türkiye'de,** tek bir adamın yaptığı sayısız gaf, çevirdiği onca çam ve kırdığı onca pot döner dolaşır bunların haberini yapan gazetecilerin başına patlar. Yalnız **Yeni Türkiye**'de gazeteler geriye dönük olarak "bire bir aynen" verdikleri demeçleri "gerçeğe uygun olmayan" hâlleriyle değiştirirler. **Yeni Türkiye,** gazetecilerin doğru haberleri düzelterek yalan habere dönüştürdüğü bir cennettir.

Normal şartlar altında, bir anda 200 milyon lira kazanmanın tek yolu şu meşhur Amerikan lotosunda ikramiyenin yüzlerce milyon dolara kadar birikmesini bekleyip lotoyu tutturmaktır. Ama **Yeni Türkiye'de** daha dün üç otuza aldığınız arsanın değeri, ansızın alınan bir kararla 200 milyon lira daha artabilir. Bunun için kafası az çalışan şabalak oğullarla ortaklık yapmanız yeterlidir.

Barış Uygur

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Ocak 2016 | Sayı: 436

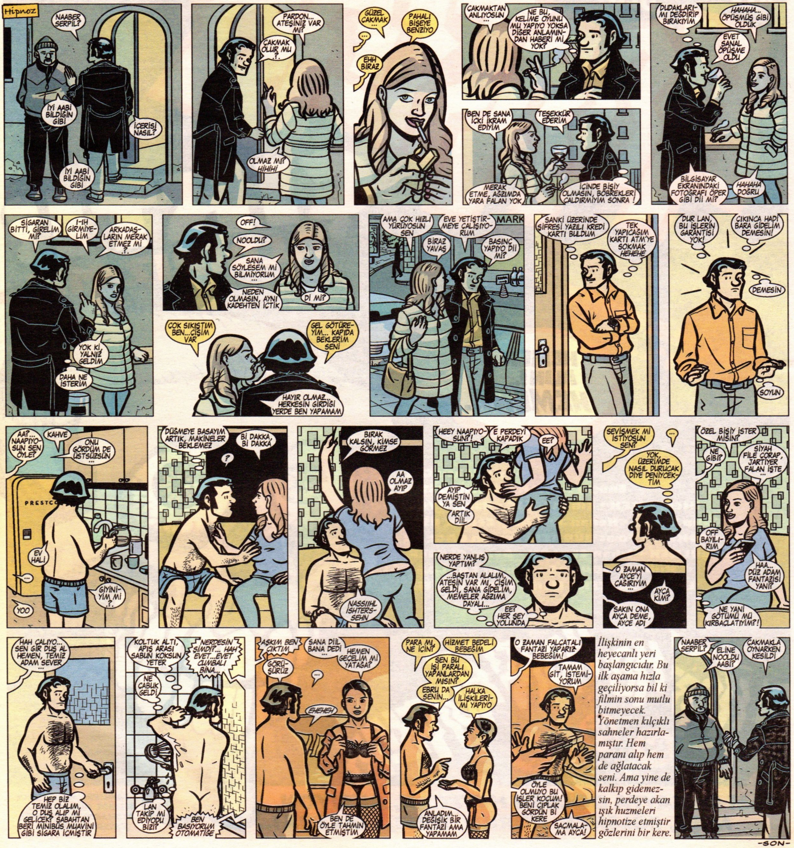

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

AYLIK ÇİZGİ ROMAN DERGİSİ
HORTLAK
ÇIKTI!
ALDINIZ MI?..
ALMADINIZ MI?..
HEMEN ALIN!.. HEMEN!..
Oky • Göksu GÜL
Emrah ABLAK • Bülent ÜSTÜN
İltem DİLEK • Cihan KILIÇ • Barış UYGUR
Galip TEKİN • Kenan YARAR • Cengiz ÜSTÜN
Ömer GÖKSEL • Fırat BUDACI • Erman ÇAĞLAR
Yetkin GÜLMEN • Cihan CEYLAN • Deniz GENCER
Kubilay ODABAŞ • Cansın ÇAĞLAR
Levent CANTEK • Memo TEMBELÇİZER
TAM 84 SAYFA DOLUSU HEYECAN, AKSİYON, NEŞE, EĞLENCE, KORKU, TIRSI, MACERA!..
BAYİLERDE, MARKETLERDE, EVLERDE, SOKAKLARDA, OKULLARDA, KANTİNLERDE, ÇANTADA, G.T CEBİNDE

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

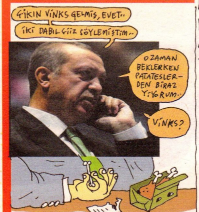

UYKUSUZ

14 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2016/03 No: 437
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Deyvit Bovi ölmüş.. Aranızda Bovi'yi bilmeyen olabilir; Rolinstonslu mik cegır'ı sken bey.. Ama mik cegır yaşıyo.. Ya... Demek ki "ne oldum?" değil "Ne olacam?" demeli... Böyle devam mik..

Petrolün varili 20 dolara düştü.. Ham Petrol.. Evinizde işleye biliyorsanız alın bulunsun.. önümüzdeki sene 120 dolar olur.. Düğünlerde filan geline takarsınız..

Putin nato'ya. "Aşk karşılık gördüğü zaman mutluluk verir" demiş.. Mesaj çok açık.. "Skeem sizi" diyor.. Zaten üstü çıplak geziyo olm adam.. Libidosu çok.. Masturbasyona odaklanmaktan gözleri birbirine yakınlaşmış keza.. Yakında tek göz olacak..

Gazetelerde ara ara meksikalı bi adamın hikayesi çıkıyo.. Bücür lakaplı "El Çapo" .. Haberler de şöyle.. "El Çapo kaçtı" "El Çapo yakalandı" "Yine kaçtı" "Hop yakalandı" .. Meksika devlet başkanını aradım.. "Verin bize silivriye koyalım" dedim.. "Hiç bi yere kaçamaz; ama 5 sene sonra bu kararımızdan pişman olup tahliye de edebiliriz.. Yani uzun lafın kısası meksika devlet başkanı, bizim sağımız solumuz belli olmaz" dedim ve çat kapadım suratına.. Beceriksiz lan bunlar.

Zamanında İstanbulda büyük bombalar patlamış ve akabinde büyük ortadoğu ski başlamıştı... İstanbulda yine patlamaya başladı bombalar.. Çağlar değişirken, İstanbulda hep ziller çalıyo..

Fuat Avni nerde lan?.. Yeni yılımızı kutlamadı?. Hepsini içeri alırken bunu da aldık heralde... İyi..

Lemi de rahmetli oldu.. motorhedin lemi — şahane

Vatandaşa Sorduk: Balinaların karaya vurması

Egoist DİYAZEM (36): Mahluk "etimden sütümden faydalansınlar" diye kendini karaya atıyor.. Sığır oğlu sığırlar hala onu kuyruğundan döndürüp suya sokma peşinde.. Afrikada vurduğunda anında yiyolar bunları... japon da öyle..

Boncukhan PETROL (28): Hayvan memeli.. Kaç milyon senedir suda.. Akranları hep kol bacak çıkarmış.. Kimi insana evrilmiş, işgüç sahibi olmuş.. Bu da atıyor kendini karaya bi çare.. "Kol bacak değil, bi parmak çıksa yetecek" diyor..

Koçabız ORTANCAK (32): Bizim köyde karaya vuran balinaları atlar sçerdi... Balinalar kaçardı geri suya.. Sonra atlar alıştı buna.. Kıyıdaki kayıkları sçiyolar hiç olmadı..

UYKUSUZ

Diyanet'e bağlı fetva hattına sorulan, "Bir babanın öz kızına duyduğu şehvet, karısıyla olan nikâhını düşürür mü?" sorusuna korkunç bir yanıt geldi: "Babanın kızını kalın elbiselerden tutarak ya da vücuduna bakıp düşünerek şehvet duyması, bu tür bir haramlık oluşturmaz."

Tayyip Erdoğan, "Çalışan Gazeteciler Günü" nedeniyle yayınlanan mesajında "bağımsız ve özgür bir basın" isteyerek şaşırttı.

Karabük Üniversitesi'nde ders sırasında montaj işlemini başardığı için sevinen öğrencisine, "Yatakta çıkardığın sesleri burada çıkaramazsın" diyen öğretim üyesine ceza verilmezken; öğrenci okuldan uzaklaştırıldı.

Bolu Valiliği tarafından lise öğrencilerine dağıtılan Yekta Kopan'ın "Aile Çay Bahçesi" isimli kitabı, "cinsel içerikli" ifadelere yer verildiği iddiasıyla toplatıldı.

Diyarbakır'da eşini bıçaklayarak öldüren sanığa, "bir daha suç işlemeyeceği konusunda olumlu kanaate varıldığı" gerekçesiyle ceza indirimi uygulandı.

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

- Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı, protesto amacıyla 12 saat boyunca konuşma yapan CHP'li Engin Koç'un karşısında limon yiyeli **4 yıl,**
- Trabzon'un Kaşüstü beldesinde yapımına başlanan bir hastaneye yol açmak için yüzlerce ağaç kesildikten sonra, Sağlık Bakanlığı'nın ani kararıyla yol güzergâhı değiştirilerek yeni bir yolun yapımına karar verileli **5 yıl,**
- Sagopa Kajmer ve Kolera'nın, Cübbeli Ahmet Hoca'nın vaazlarından derledikleri "Noel Tehlikesi" isimli kitap çıkalı **7 yıl,**
- *Samuel L. Jackson'dan kaptığı virüsle grip olan Scarlett Johansson'un burnunu sildiği mendil e-Bay'da 5300 dolara satılalı* ***8 yıl,***

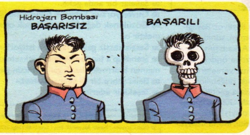
- İstanbul Tersanesi'nde inşaa edilen "Ayşe-S" isimli gemi, baş bodoslamasında gülsuyu şişesi patlatılarak denize indirileli **9 yıl,**
- Melih Gökçek, Orman Genel Müdürlüğü'nün fiyat listesinde tanesi 50 kuruş olan çınar fidanlarını 789 liraya yurtdışından ithal etmeyi tercih edeli **10 yıl,**
- Kayserili işadamı Hayrullah Akkaya, Almanya'da ürettiği "Keko" isimli birasını Avrupa piyasasına süreli **15 yıl,**

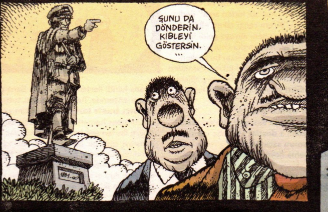

- Vakko Pazarlama Müdürü Ahmet Özgen, Süleyman Demirel'e yılda 120 ile 150 arasında şapka gönderdiklerini ve şapkaların "giyilmek", "hediye edilmek" ve "kaptırılmak" üzere üç kalitede olduğunu açıklayalı **17 yıl,**
- Belediye başkan adaylarının hiçbirini beğenmeyen Alaska'nın Talkeetna kasabası sakinleri aldıkları ortak kararla "Stubbs" isimli bir kediyi belediye başkanı seçeli **19 yıl** olmuş.

STUBBS, MAYOR OF TALKEETNA, ALASKA

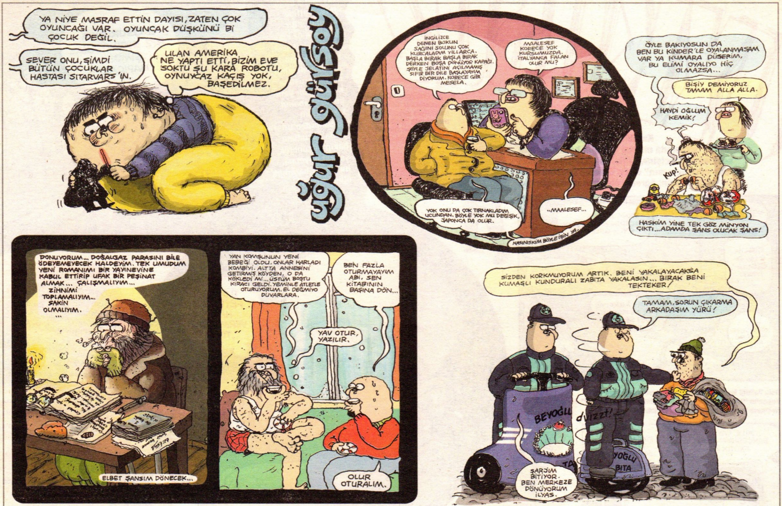
Kuzey Kore, "başarılı" bir hidrojen bombası denemesi yaptığını duyurdu.

İTÜ Rektörlüğü, cuma namazına denk gelen derslerin saatlerini değiştirme kararı aldı.

BEN ALPAY ERDEM

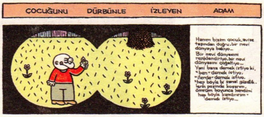
æ Merhaba.

æ Biraz önce Tankut Ağabey geldi mekanıma. Mekanım dediğim de Çengelköy Çay Evi. Artık burası benim bir mekanım. "Nabıyon Tankut aabi" dedim. "417 sigortalı işçim vardı benim" diye lafa girdi. Çünkü Tankut Ağabey böyle bir insan. Değişik bir kafası var. "Turgut Özal'ın yeğeninin damadı hususi beni çağırdı bi gün villasına" da deyiverdi sonra. Tam o kanaldan sohbet açılacak gibi olurken, tam ben böyle bir şey diyeceğim gibi olurken, hop, "Bedrettin Dalan'ın da damadının yeğeni bi gün beni hususi Tarabya'ya balık yemeye davet etti"yi çaktı cümle olarak şak diye beynime. Tam, yeğenler, damatlar, hususi'den konuya girmek üzereyim, hop bana deyivermesin mi, "dedi ki bana, devlet demir yollarının işlerini sana vereyim dedi" diye deyivermesin mi yine bana. Ben de bunun üzerine "aabi lütfen" deyiveresiye, "o zaman da Tarabya'da Ferdi Özbeğen çıkıyor"u ekledi cümlelerine cümle olarak. Dedim "abi ben galiba seni boğacağım, Tankut abi lütfen ama" dedim, "beynim bulandı, lütfen" dedim. "Krem rengi takım elbisesi var üzerinde Ferdi'nin o gün, şoförü beni almaya geldi hususi" dedi yine sonra. "O zaman da ben Yeşilyurt'ta oturuyorum" diye devam ederken, dedim "abi, ya sen gidersin bu mekandan, ya ben, bu ne artık" dedim ya. "Ben seni takip edemedim ki, beynim aktı, içim şişti, bu nasıl bir Tankut abilikmiş, ağlıyorum" dedim "ben şu anda". Gitti ama yine gelir gibi. İlginç bir tip Tankut Ağabey, ben size söyleyeyim.

æ **Küçük olan** ile **küçük oğlan** aynı şey.

æ Bir keresinde de sinemada Derya Köroğlu'nun arkasına düştüm, filmi zerre izleyemedim a dostlar. Hep saç izledim a dostlar. Gerçi bir yerden sonra saçın kafasına girince o da çok değişik bir kafaymış. Sinema neymiş diyorsunuz saç varken a dostlar.

æ Geçenlerde eve merdiven aldım. Çünkü bence çok önemli bir şey merdiven, geç bile kaldım. Elimde merdiven, kasadayım. Kuyruk var. Ben de kuyruktayım. Ön tarafta kasada bir tıkanma yaşandı. Kartla ilgili bir sorun çıktı galiba, tıkandı kasa, dakikalar geçiyor, kasa ilerlemiyor. Benim de yanımda bir arkadaşım var, o da gelmişti benimle merdiven almaya, çünkü ben merdiven alacağımı söylediğim de aklı çıktı, o da geldi, elimizde merdiven, bekliyoruz öyle sırada, dünya da umrumuzda değil, ver ediyoruz harlı geyiği, gül ha gül gülüyoruz. Her şeyden gülünecek bir şey çıkarıyoruz. Gerizekalıyız bence biz. Neyse, biz öyle eğlenirken, arkamdaki kır saçlı, gudubet tipli amca oflamaya puflamaya başladı. Kasa ilerlemiyor ya, sıkıntı bastı g.teleği. Tam bir g.telekti görseniz ama. Hani tipini s.ktiğim derler ya, hah, işte o. Elimizde merdiven, neşemiz kaçtı oracıkta öyle. Oflayınca öyle açılıyor mu bu kasa. Sonra çok acayip bir şey daha yapmaya başladı. İlerlemeyen

sırada kendi ilerlemeye başladı. Bana doğru ilerliyor. Bayağı nefesi ensemde. Tuttum kendimi, tuttum tuttum, sonra, **eeh, sıkıntı bastı lan** diyerek çıktım sıradan. Arkadaşım da çıktı. Gudubet hemen yerimize geçti, sonra bizden öndeki kişiye doğru ilerlemeye başladı. O anda var ya, elime verselerdi o amucayı, tıpkı bir babaanne gibi bir kaşık suda boğabilirdim kendisini. O kadar bilendim. Sonra diğer kasaya geçtik, diğer kasa da tıkandı, ama yine umrumuzda olmadı. Güldük eğlendik yine. Ara ara amcaya bakıp küfür ettim, o ayrı tabii.

æ Bundan iki sene önce bana bir telefon geldi. İnönü Stadyumu yıkılmadan önce, stadda gerçekleşecek olan son özel maç için ben bir davet aldım. Ne kadar güzel bir şey. Ünlülerle spor yazarları arasında gerçekleşecek maç, ben de ünlüler takımındaymım. Ben bir sevindim tamam mı. Ünlüyüm lan ben dedim. Sahaya bir gittim ki, formamın arkasında ALTAY yazıyor. "T" ile. Ünlü falan değilim yani. Onu da nereden çıkarmışım acaba. Çok başka bir şeyim de ben onu dillendirmek istemiyorum. Büyük sorun çıkardım. Ben bu formayı giymem dedim. Bana isimsiz bir forma bulup verdiler. Maç başlarken de bizim takıma ayrıca yelek verildi, o yelek zaten tüm isimlerin üzerini de örttü. Boşa dert etmişim yani. Maçta bir de güzel bir gol attım. O stadda top oynadım, gol attım, pas verdim, çimlere düştüm. Mükemmel bir gündü. Forma olayı hariç.

æ Bir takımın gerçek sahibi yönetici, futbolcu değil, taraftardır muhabbeti var ya, ben buna pek inanmıyorum. Özellikle yönetici kısmına hiç inanmıyorum. Takımın eğer bir sahibi olacaksa bu kesinlikle yöneticidir. Çünkü yönetici aynı zamanda taraftar da. O takımın taraftarı olmasa o takımın yöneticisi olabilir mi. Ha ben tutuyorum x takımını, olmuşum y takımının yöneticisi. Böyle bir şey olabilir mi. Olamaz. O zaman takımın gerçek sahibi yöneticidir. Adam hem taraftar, hem takımı yönetiyor. Binbir türlü incik cincikle uğraşıyor. Düz taraftardan hep bir adım önde adam. Bence bu böyledir.

æ Şakalar bir anda geldi.

æ Güveniyorsun, kahvene tükürülmediğine inanıyorsun.

æ Gözükmek değildir o, gözükmek olsa duramazdın, görünmektir o.

æ Sessiz sessiz geliyorlar, para istiyorlar.

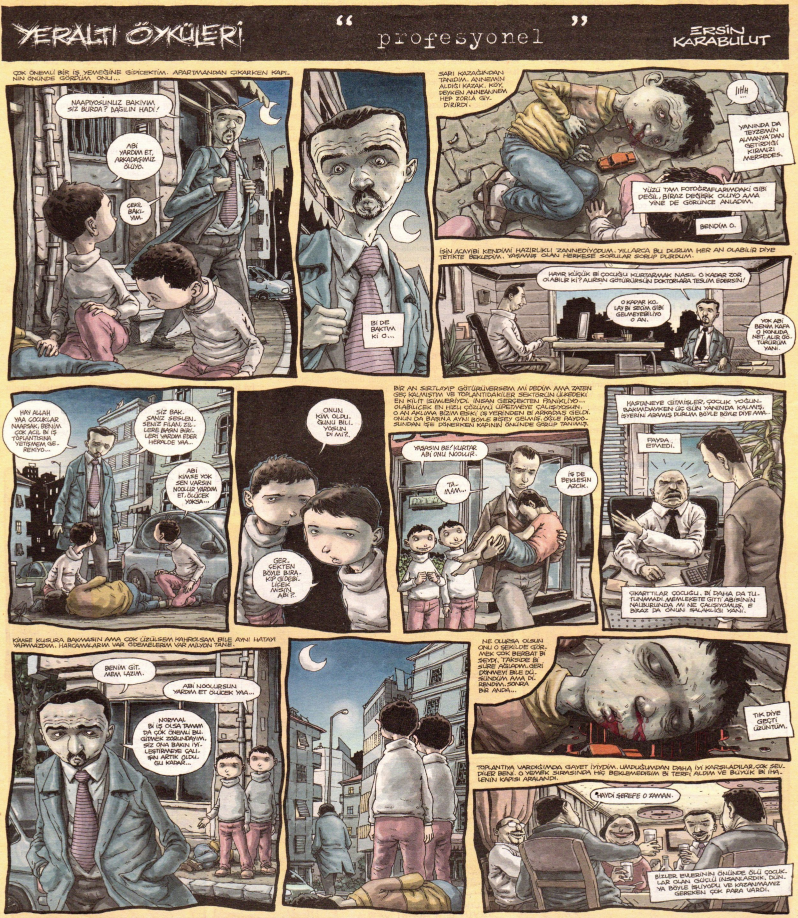
æ Stand-up'a bir yenilik getireceksem o da interaktifliği tamamen bitirmek olacak galiba. Bitsin gitsin.

æ Belki şehre bir fil gelir. **–Buket-**

æ Teşekkür ederim.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Bu bir kaç sene önce yayınlanmış bir öykü. Tekrar koyduğum için özür diliyorum. Haklı ya da haksız gerekçelerini 15. sayfadaki Sandık içi'nde okuyabilirsiniz.

Ben memlekete gidiyorum bebeğim. Haftasonu kaçıyorum iznin olursa. Evde her şey var mı? Tuvalet kağıdımız var mı, damacana suyumuz dolu mu? Dolapta yoğurdumuz, tavşanın yemi, çamaşır makinasının deterjanı, her şeyimiz tamam mı? Her şeyimiz tamamsa, haftasonu sıkıntı olmayacaksa, hiçbir şeyin eksik olmayacaksa ben memlekete gidiyorum. Memleketin belediye başkanını bile özledim. Şu sıralar belediye başkanı zor durumda. Düşmanları var. Desteğe, insan sevgisine en çok ihtiyaç duyduğu bir zaman şu an. Bilirsin, zirveler fırtınalı olur (rüzgarı kesecek bir yükselti olmadığı için çok eser) ve zirvedekiler hep yalnızdır. Yirmibin nüfuslu kasabamızın en yüksek noktasında yalnız ve mağrur yetkisi dahilindeki mahalleleri inceliyor, büyük ihtimalle "neden belediye başkanı oldum, ne gerek vardı?" diye düşünüyor. "Altyapıyı düzelteceğim, her şeyi yeniden yapacağım, ilçemize kalıcı bir fayda bırakacağım" iddiasıyla tutkulu bir projeye girişti, bütün yolları belediye ekiplerine kırdırdı, her yeri kazdırdı ve babannemi kendisine düşman etti. Bütün yollar çamur, her yerde kamyon var, pazarın yerini değiştirmişler. Bunlardan sadece biri olsaydı babannem yine çok sinirlenirdi. Şu an konuşmayı bile reddediyor. Konu açılınca sadece uzaklara bakıp "Pazar yerini ta fevzi çakmağın oraya taşıdılar... Yollar hep çamur. Ayakkabılarımız... Bilmiyorum Erman... Bir şey demiyorum, allah da ona çektirsin" diyor. Oysa diğer belediye başkanları gibi çay bahçesini, festival alanını falan çiçeklendirseydi, havuzlara led ışık taktırsaydı sevgiyle anılırdı, resmi bayramlarda falan insanlar üzerine karanfil atarlardı. Ben de bazen bir şeyi daha iyi hale getirmeye çalışırken geçici olarak tamamen bozuyorum, insanların güvenini hızla kaybediyorum, sevgi ve anlayış birden yok oluyor. Mesela bilgisayar, mesela uydu sistemleri. Şimdiye kadar elli kere bozdun bilgisayarı, elli kere düzelttim, dosyaların kayboldu diye ağlayarak geldin bütün dosyalarını kurtardım artı internette önüne çıkan her tuşa bastığın için kullanılmaz hale gelen internet explorını da temizledim, virüsleri ayıkladım, seni pezevenklerin elinden kurtardım. Ona rağmen, hala, ısrarla, bilgisayarını düzeltmeye çalışırken bir şey ters gidince "ya düzgün çalışıyordu işte bilgisayar, neden elliyorsun ki? Açılmıyor mu şimdi? Benim belgelerim ne oldu? Uff, bütün dosyalarım içindeydi..." diye beni ateşlere atıyorsun. Benim kabuslarımın kumaşı hep bu iplikten örülmüştür. "Bozdun mu? Yapamıyor musun? Bilmiyorsan neden elliyorsun?" Uzak akrabalar yakın akrabalarla bir oluyor, ortaokul arkadaşlarım rahmetli babamla kol kola giriyor geceleri üzerime geliyorlar.

Kırmak, sökmek, vurmak.

Onun için mi dönmek istiyorum memlekete? Aklımda düğüm olan kabloları çözeyim, beni içten içe yiyip bitiren bu kabuslara neden olan geçmişi düzelteyim, zamanında yaparım deyip de yapamadığım uydu alıcısını son kez ve en güzel şekilde ayarlayıp bu olayları arkamda bırakayım diye mi dönmeye çalışıyorum kasabaya? Bilmiyorum bebeğim. Belki de kendi hikayeme bir son yazmaya çalışıyorum. Beni ben yapan, ancak bir türlü sona ermediği için beni de yarım bırakan hikayemiz. Anlatayım da dinle:

İkibinlerin başında babam eve uydu anten taktırdı ama uyduyu takan çocuk sadece uyduyu doğru yere çevirmeyi ve kablo çekmeyi biliyordu, babamın aldığı uydu alıcısına tamamen yabancıydı. Uyduyu uydu alıcısna bağladık, görüntü geldi, çok sevindik (çocuk da sevindi, teknoloji henüz çok yeniydi, deneme yanılma yöntemiyle çalışıyordu çocuk). Ama kanal dizilimine tam bir kaos ortamı hakimdi. Trt 1 altmışdördüncü kanaldaydı, stardan sonra bulgar kanalı vardı, yirmiden elliye kadar arap kanalları vardı. Babam karmaşık duyguları bir arada yaşıyordu. "Çok güzel oldu ama .mına koyayım böyle işin, ayarlanmıyor mu bu, böyle mi izleyeceğiz?" diye sordu, "alışırsın Tanju abi, bizim evde de böyle, ben ezberledim kanalları, alışıyor insan" dedi ve gitti. Böyle kader mi olur lan? Ne gerek var diye düşündüm ve annem babam evde yokken uydu alıcının ayarlarını bulmaya çalıştım. O kadar da bir olayı yokmuş, bir iki saat kurcaladıktan sonra trt 1'i birinci kanala almayı başardım. Ondan sonra gerisi geldi zaten. Birden yirmiye kadar türk kanalları, sonra alman kanalları, sonra müzik kanalları, sonra bulgar ve polonya en sona da arap kanallarını koydum. Batıya ayrı bir önem verdiğimden değil ama arap kanallarında sadece oturup konuşan insanlar vardı, içerik açısından zayıftı, polonya kanalında en azından arada bir arnold schwarzenneger filmi falan oluyordu. Kalbimin sesini dinledim.

Akşam babam eve geldiğinde, çok önemli bir şey değilmişçesine kanalları gösterdim. Büyük sevinçle karşılandı, anadolu lisesine gitmemin ne kadar yerinde bir olay olduğundan ve yabancı dilin öneminden konuşuldu, akşam yemeğini neşeli yedik.

En Güzel Anadolu Liseleri Serisi - Özel Koleksiyon

Yemekten sonra babam kanalları gezerken kanal 6'nın alman kanalları arasında kaldığını fark ettik. Babam kalsın dedi, ben "ya nolcak ver yapayım işte hemen" dedim. Nasılını hatırlamıyorum ama bir şekilde bütün ailenin gözleri önünde bütün uyduyu sildim, geriye hiçbir şey kalmadı. Acı, öfke ve gözyaşından başka.

İyi bir şey yapmaya çalışırken bütün işleri bozmak, mutlu olsunlar diye uğraştığın insanların sinirini bozmak nasıl bir histir biliyorum. O yüzden belediye başkanına moral vermeye, "başkanım lütfen böyle olmayın" demeye memlekete gidiyorum. Büyük ihtimalle köfte de yerim gitmişken.

grough@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Fikir Yazıları Serisi III: Neden seks?

Öyle sanıyorum ki; dünya porno film endüstrisinin Hollywood'u sayılan San Fernando vadisinde bile bizim Youtube videolarının, internet forumlarının, haberlerinin altında konuşulduğu kadar seksten bahsedilmiyordur. Neticede zor gibi, salt seks üzerine dönen bir endüstri var ve bir kaç bin kilometre ileride bir ülkenin sadece gazetelerinin internet sayfalarında bile, bu endüstriden çok daha fazla seks konuşuluyor.

Öncelikle yorum yapanlar konu ne olursa olsun kamplaşmanın bir yolunu buluyor. İnsanlarımız maaşallah Barış Manço'nun Arkadaşım Eşek klibinin altında bile kamplaşabiliyor. Gerçi o konuda Memo ve ben de kamplaşıyoruz şimdi allah için yalan yok. Memo, her nedense bu Arkadaşım Eşek şarkısını çok seviyor. Hayır, öyle "Güzel şarkı lan, dinleyelim," falan seviyesinde de değil, kendisi gerçek bir Arkadaşım Eşek bayraktarı, neferi. Ülke kursa milli marşı Arkadaşım Eşek olur, o derece seviyor adam şarkıyı. Ve yıllardır toplamda yüzlerce saati bulan uzun tartışmalarımıza rağmen Arkadaşım Eşek'in dünyada bestelenmiş en güzel şarkı olduğu konusunda ısrar ediyor. Ne Bach'ın Goldberg varyasyonları, ne Beethoven'ın 7. senfonisi (Gerçi onu yine seviyor ama Zardoz diye dandik bir filmin müziği olduğunu sanıyor) ne de Yüksek Yüksek Tepelere türküsü, Arkadaşım Eşek şarkısının yanına bile yaklaşamıyor Memo'nun gözünde (kulağında). Halbuki az biraz müzik dinleyen herkesin bildiği gibi Yüksek Yüksek Tepelere en güzel müzik eseridir.

Ha nedir, biz Memo'yla "Ya bırak dandik şarkı işte," "Nesi dandik, daha güzel beste mi var? Ne güzel samimi işte." "Yahu Barış Manço hayatında eşek mi görmüş? Kadıköy çocuğu, Galatasaray mezunu adam ne ara eşekle arkadaş olmuş?" "E sen yakınmıyor muydun Türkçe şarkıların yüzde doksanı aşk şarkısı diye, al sana süper aşk olmayan şarkı işte." cümleleriyle tartışıyoruz. Evet on yıldır, şu saydığım cümleleri her seferinde hemen hemen aynı sırayla tekrar ediyoruz ama bugüne dek bu tartışmalar sırasında ne Memo benimle sevişmek istedi ne de ben onunla.

Ama bakıyorum Youtube'taki tartışmalara; bir şarkıyı beğenmeyenler ve beğenenler sürekli olarak birbirleriyle sevişmek istiyorlar. Çoğunlukla bu cinsel birleşme isteklerine karşılarındaki kişinin yakın aile efradını da dahil ediyorlar. Hatta bırak yakını, görümceleri, kayınçoları karıştıranları bile gördüm. Tabii bu sevişme isteklerinin pek de romantik olmadığını söylemem gerek. İçimden bir his, bu sevişmelerin karşısındakinin rızası hilafına yapılmak istendiğini söylüyor. Peki ama neden seks? Onu bilmiyorum. Hatta müzik kliplerinin yorumlarından, gazetelerin okur yorumlarına uzanan geniş bir yelpazede "konuşan Türkiye'ye" kulak verecek olursak, herkes sürekli olarak hiç sevmediği insanlarla ve her nedense o insanların yakınlarıyla sevişmek istiyor. Seks konusunda ciddi sorunlarımız olduğunu da buradan anlıyoruz zira ne bileyim insan sevmediği, nefret ettiği insanlarla bu denli yoğun bir sevişme istediğinde neden bulunur benim için anlaşılmaz bir muamma. Yani demem o ki, ülkedeki herkesin istediği bir olsa, koskoca vatan toprakları adeta bir orji fırtınasına sahne olacak.

Bazen öyle geliyor ki ülkeyi komple bir sekse sokup çıkarsak senki biraz düzelecek gibi her şey. Yani ne bileyim, her hafta yazdıklarım yüzünden benimle sevişmek isteyen o kadar çok okur, internet takipçisi mail atıyor ki görseniz on Abdullah Gül gücünde hayret edersiniz. Hayır bir de bu benimle sevişmek isteyenlerin hepsi erkek, insan bu gencecik çocuklar nasıl bir yokluk içinde de, patates gibi bir adama halleniyorlar diye düşünmeden edemiyor. Ha olur mu olmaz mı bir garanti veremem şimdi durduk yere ama ülkeyi komple bir sekse sokup çıkarsak sanki az biraz düzelir gibi geliyor o yüzden. Artık sonra güzelce bir de yıkarız, önümüze bakarız.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Ergenlik yıllarımla birlikte büyüdüğüm bu adamlar yüzünden sınıftaki hiçbir erkeğin cetveline el süremedim." –Neyran Günüçer, Dilimin Ucu Çınlıyor'dan..*

● **Teröristsin ABD, tanımıyorum ben seni! Bu yüzden artık Amerika yok, Ameriga Birleşik Devletleri var benim için. (Halk ayrı, tüm halklar gibi Amerikan halkına da sevgim, saygım var. Allah, onları da kurtarsın!)**

● "Devlette devamlılık esastır" diyosunuz, iyi güzel de, madem devamlılık esas, niye on yedi tane devlet kurdu tarihte bu millet? Yeri geliyo, devletin kendisi devam edemeyebiliyo işte. Asıl devamlılık millette ey mevzuat memurları, en başından şimdiye, bi tane olan millet...

● **Ancak "Aday olmıycam" sözü verirse Erdoğan, tartışılsın başkanlık!..**

● Hapisteki mahkumlardan biri konuşuyo: "Cezamı okudu reis, bağırdım 'Yaşasın Cumhuriyet' diye." Soruyor karşısındaki: "Az mı kestiler cezayı?" Cevap: "Az değil, çok. Lakin öyle sırma giymiş, sıralanmış kürsüde reisler, hoşuma gitti, keyiflendim, bağırdım." (Nazım Hikmet'in Memleketimden İnsan Manzaraları'ndan)

● **Özyönetim bence de lazım ama öncelikle Türkiye Cumhuriyeti'ne!..**

● N'apsam, gözlüklü pufla ördeği pişirmeyi mi öğrensem yoksa Akın Çorap Yeşil Giresun Belediyesi'nin maçını mı seyretsem? Yok yok, gene en iyisi Macarca'yı unutmaya çalışmak!..

● **Niye yok Şiir Radyosu? Düzgün telafuzlar, kanıtlanmış vurgularla kesintisiz okunsa muhterem şairlerimizin kallavi şiirleri! Kendi şiirlerini okuyanların kayıtları var, şarkı yapılmış sayısız şiir var, yabancı şiirlerin önce orijinalini sonra çevirisini vermek var. Daha n'olsun?! Gelsin Şiir Radyosu..**

● 'İnovasyonla azmi bilenen' ülkede yaşamak istemiyorum...

"Patronum iş buldu" dedi. "Darısı başına" diyebildim...

● **Büfedeydim, içeri kapüşonlu genç girdi, tezgahtaki ona "Kapatmışın kafayı ama tanıdım seni, dün de geldin sen" dedi. Sonra da "Ne oğlum böyle bu, vampir avcısı gibi geziyosun" dedi. Kapüşonlu hiç cevap vermeden gülüyodu. Hayır, bende de kapüşon vardı bi de. Kapüşonluyla çok kısa bakıştık...**

● Bu gidişle Meryl Streep, Bahçeli'ye karşı da aday olur!

● **Bir hocayı anlattı, tam da adamın sıyırma anına denk gelen biri. Hoca odasında anahtarlık oyuncağına çok dikkatli, uzun uzun bakıyomuş. Bi saat sonra, "Dirilecek, az kaldı" demiş. Çaktırmadan güvenliği çağırmışlar...**

● İkinci deneme: Yitirdiklerimiz toprakta kaybolmazlar, toprakla kalbolurlar...

● **Burkina Faso'nun devrimci lider Thomas Sankara, Afrika kıtasının Che Guevara'larından biri. 1983'te iktidara gelen sosyalist Sankara, 1987'de suikastle öldürülmüş. Ülkenin ilericileri için sembol olmaya devam ediyor. (Uzun zaman sonra ülkede yine sol yönetim var) Adı sanırım Faso Kombat olan bir grubun rap şarkısında geçiyor Sankara'nın ismi: "Türkiye için Ankar neyse, bizim için Sankara odur!" Burdan da selamla Burkina Fasolu kardeşlere...**

● Gönüllü meslek: Fısıltı gazeteciliği...

● **Bi arkadaşımın dedesi, yıllar önce, işten gelince eşine "Perdeleri kapatın, dışardan görünüyo ev" demiş. Eşi "Yok ya, görünmüyo, boşuna işkilleniyosun" demiş. Deneme için adam çıkmış**

dışarıya, kadın perdeler açık ama ev karanlıkta, dışarı doğru nah işareti yapmış. Anında kocası dışardan aynı hareketi tekrarlamış! "Anaa, hakkaten görünüyomuş, haklıymış adam" demiş kadın.

● Tarih kendisiylen başlamışçasına kibirlenen insan... Neyse ki ölümlüsün... Kibir taşımaz kadavralar...

● Sen de az değilmişsin Neskafeci Jacob!.. Daha kariyerinin başlarında, müşteriden manita yapmak neymiş ama ya?! Yalnız yenge klas...

● Detay: Pavyon bağına girip, kafalarına aniden peçete serpilen ve azman hesap ödeyen iki arkadaşı yazmıştım. Geçenlerde bu konu açılınca, şöyle dedi biri: "Attıkları peçeteler bi an öyle çoğaldı ki, beyazlıktan birbirimizi göremez olduk!"

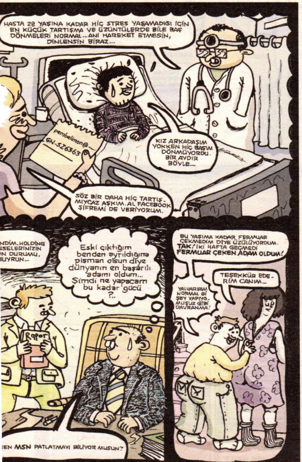
eyaz eşya fetişizmi: Ne yaparsan yap, seks ile yap!..

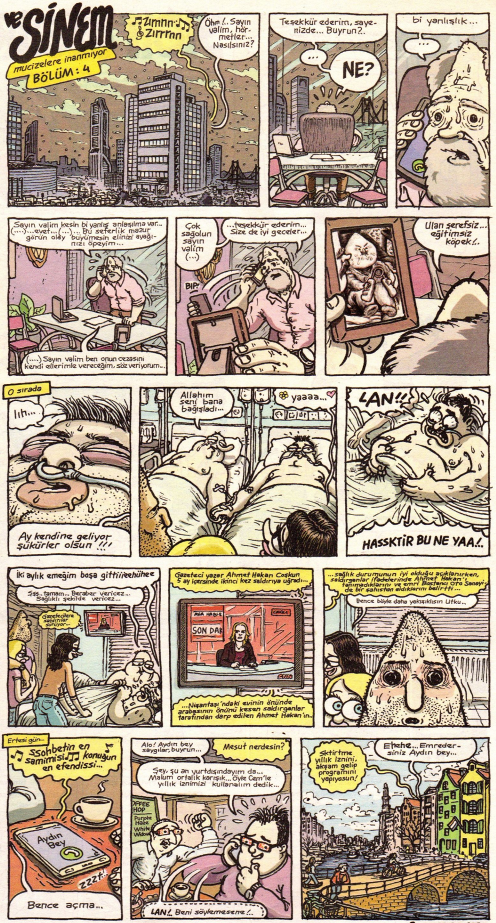
● Rusya: Herkesin habire vodka içtiği ve kimsenin ağzının alkol kokmadığı koca ülke...

● Frankofonların acaip jargonları var. "Peynir yedik" diyolar mesela. "N'aptınız dün akşam?" diye soruyosun, "Peynir yedik" diyo koca adam. Hayır, karga mısın tilki misin, ne bu peynire düşkünlük? Tamam, yanında şarabı, üzümü filan var, anladım, kesin bi de ahşabın üstündedir de sen ne benimsemişsin peynir yemeyi be hacı...

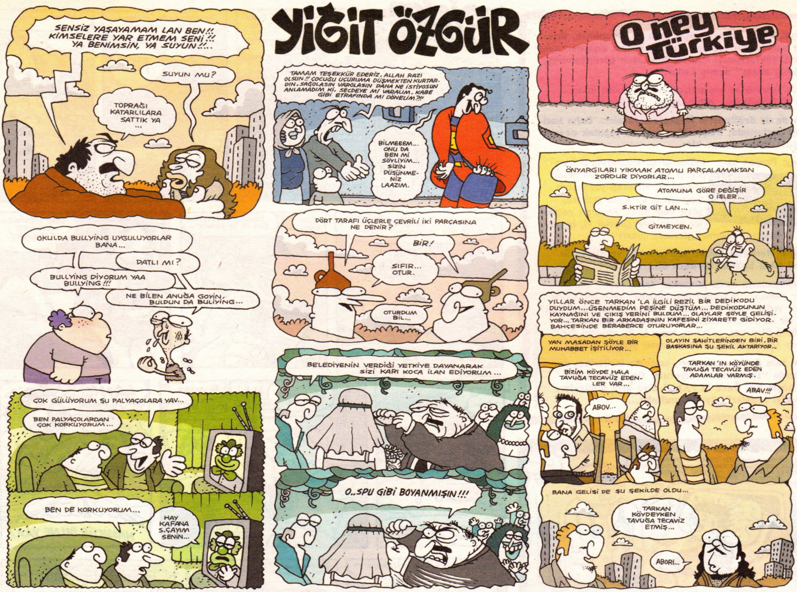
● Yılın tam da bu zamanları, rastgele birilerine, durduk yerde "İyi seneler" diyorum. On dokuz yirmi yıldır böyle bu. Önce bi "Ehe" diye kısa gülüyolar, sonra "İyi seneler" diyolar mutlaka...

vedatozdemiro@gmail.com

Bu maceranın sonu...

YİĞİT ÖZGÜR
SENSİZ YAŞAYAMAM LAN BEN!! KİMSELERE YAR ETMEM SENİ!! YA BENİMSİN, YA SUYUN!!..
SUYUN MU?
TOPRAĞI KATARLILARA SATTIK YA ...
TAMAM TEŞEKKÜR EDERİZ. ALLAH RAZI OLSUN!! ÇOCUĞU UÇURUMA DÜŞMEKTEN KURTARDIN. SAĞOLASIN VAROLASIN DAHA NE İSTİYOSUN ANLAMADIM Kİ. SECDEYE Mİ VARALIM. KABE GİBİ ETRAFINDA MI DÖNELİM?!!
BİLMEEEM... ONU DA BEN Mİ SÖYLİYIM... SİZİN DÜŞÜNMENİZ LAAZIM.
O ney Türkiye
OKULDA BULLYİNG UYGULUYORLAR BANA...
DATLI MI?
BULLYİNG DİYORUM YAA BULLYİNG!!!
NE BİLEN ANUĞA GOYİN, BULDUN DA BULİYİNG...
DÖRT TARAFI ÜÇLERLE ÇEVRİLİ İKİ PARÇASINA NE DENİR?
BİR!
SIFIR... OTUR.
OTURDUM BİL...
ÖNYARGILARI YIKMAK ATOMU PARÇALAMAKTAN ZORDUR DİYORLAR...
ATOMUNA GÖRE DEĞİŞİR O İŞLER...
S.KTİR GİT LAN...
GİTMEYCEN.
YILLAR ÖNCE TARKAN'LA İLGİLİ REZİL BİR DEDİKODU DUYDUM... ÜŞENMEDİM PEŞİNE DÜŞTÜM... DEDİKODUNUN KAYNAĞINI VE ÇIKIŞ YERİNİ BULDUM... OLAYLAR ŞÖYLE GELİŞİYOR... TARKAN BİR ARKADAŞININ KAFESİNİ ZİYARETE GİDİYOR. BAHÇESİNDE BERABERCE OTURUYORLAR...
YAN MASADAN ŞÖYLE BİR MUHABBET İŞİTİLİYOR...
BİZİM KÖYDE HALA TAVUĞA TECAVÜZ EDENLER VAR...
ABOV...
OLAYIN ŞAHİTLERİNDEN BİRİ, BİR BAŞKASINA ŞU ŞEKİL AKTARIYOR...
TARKAN'IN KÖYÜNDE TAVUĞA TECAVÜZ EDEN ADAMLAR VARMIŞ.
ABAV!!!
ÇOK GÜLÜYORUM ŞU PALYAÇOLARA YAV...
BEN PALYAÇOLARDAN ÇOK KORKUYORUM...
BEN DE KORKUYORUM...
HAY KAFANA S.ÇAYIM SENİN...
BELEDİYENİN VERDİĞİ YETKİYE DAYANARAK SİZİ KARI KOCA İLAN EDİYORUM...
O..SPU GİBİ BOYANMIŞIN!!!
BANA GELİŞİ DE ŞU ŞEKİLDE OLDU...
TARKAN KÖYDEYKEN TAVUĞA TECAVÜZ ETMİŞ...
ABORİ...

Şİ ZO FR EN
DeniZ +ler
HAYATIM KÖTÜ BİLİM-KURGU FİLMLERİ GİBİ OLDU LAN.
NE VAR YİNE? İŞ YERİNDEN MAİL
PTING
BİLGİSAYAR PROGRAMLARI TARAFINDAN TACİZ EDİLİYORUM
YİNE NE OLDU? İŞ YERİNDEN MESAJ...
ZZZ
MAİLİME VE TELEFONUMA MESAJLAR GELİYOR SÜREKLİ.
DİNG
DİNG
DİNG
DİNG
15 UNREAD MAIL.
"SON DÖRT", "SON ÜÇ" DİYE KIRMIZI BÜYÜK HARFLERLE GERİYE SAYIYOR
RT 126:24:33 ALE
YOOOUUU
WİNDOWS ŞİFRENİZİ DEĞİŞTİRMENİZ İÇİN SON İKİ (2) GÜN.
BU MUDUR YANİ
MAİL
ALICI: SİZ
WİNDOWS ŞİFRENİZİ DEĞİŞTİRMENİZ İÇİN SON 1 (BİR) GÜN
SİSTEME GİRİŞ YAPMANIZ İÇİN SON BİR (1) GÜN DİYE...
BİLGİ İŞLEMDEN KADİR BEY İLE Mİ GÖRÜŞÜYORUM? BEN BİLGİSAYARIN ŞİFRESİNİ DEĞİŞTİRMEYİ UNUTMUŞUM DA, AÇILMIYOR ŞİMDİ...
GÖREN DE DÜNYALARIN GELECEĞİ BENİM GİRİŞ YAPIP, ŞİFREYİ DEĞİŞTİRMEME BAĞLI SANACAK
ALERT
YODOUU NE YAPTINIZ SİZ. ARTIK ÇOK GEÇ!
ARARIM BİLGİ-İŞLEMDEN BİR ARKADAŞI, SIFIRLAR ŞİFREYİ NEDİR YANİ BU TANTANA?
GÜBAMM
DENİZ ENSARİ 2015

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

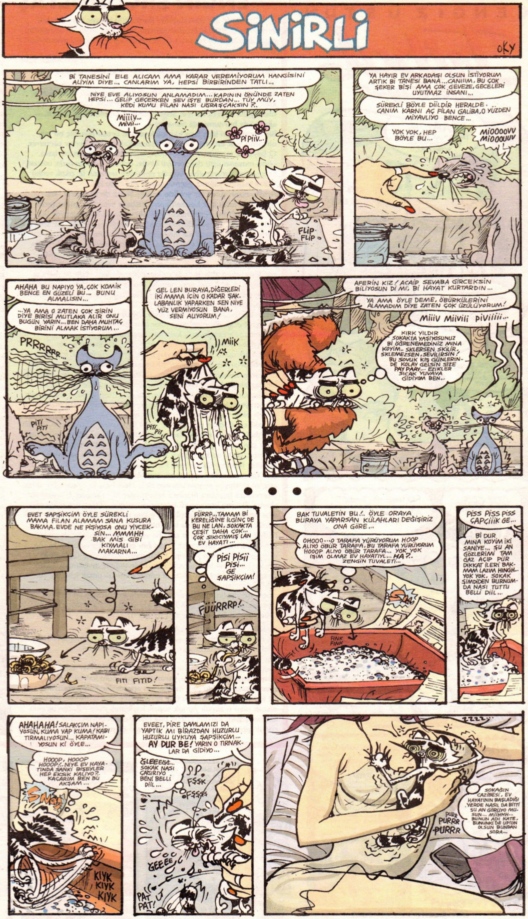
Normal şartlar altında hiçbir "terör örgütü" kendisine "terör örgütü" demez, dünya üzerindeki hiçbir örgüt, sadece "terör estirip halkı korkutmak amacıyla" kurulmaz. Ama terörü, silahlı propagandayı ya da mücadeleyi yöntem olarak benimsemiş örgütler olabilir ve bu örgütler kendilerine ne derlerse desinler, "korkuttukları, sindirdikleri, ezdikleri" insanlar tarafından terör örgütü olarak görülürler. Ve yine **normal şartlar altında** terörü yöntem olarak benimsemiş bu organizasyonlar, korku salarak ve günlük yaşamı sürdürülmez hâle getirerek halkı sindirmeye çalışırlar. Belli bir zamanda, belli bir yerde; halk kimden korkuyor, kimden çekiniyor, kimin kurşunlarıyla ölüyor, kimden baskı görüyorsa o halk için terör örgütü de odur. Neyse ki **Yeni Türkiye'de** terörle mücadele son hızıyla sürmekte, sinsice terör örgütü propagandası yapan polis çocuğu televizyon şovmenlerinin bile inine girilmektedir.

Normal şartlar altında iktidar milletvekilleri, ülkedeki bir bölgenin, üçte ikisine giremediğini itiraf eder ve o bölgede insanlar günlerce cenazelerini gömemezken ve hastanede ölen yakınlarının cenazeleri resmen çalınıp kaçırılırken; ilçeler, mahalleler, sokakları aylardır toplarla, tanklarla dövülürken ve ölülerin sayısı her gün artarken ülkenin istikrar içinde yüzdüğünü iddia etmek dünya üzerindeki hiçbir siyasi liderin cesaret edemeyeceği bir şeydir. Ama **Yeni Türkiye'nin** cesur başbakanı cesaretiyle, gözü karalığıyla ve şaşılığıyla tüm dünyaya parmak ısırtmaya devam etmekte ve kaos'un çıtasını dünyanın görmediği bir yere yükselterek bu yaşananlarla kaosu nasıl da önlediklerini ballandıra ballandıra anlatmaktadır.

Ve **normal şartlar altında** "çocuklar ölsün," demek ve çocukları öldürmek tam manasıyla terörün, terör estirmenin sözlük karşılığı; ölümlerin devamını savunmak da terör propagandasıdır. **Yeni Türkiye'deyse** "çocuklar ölmesin" demek terör propagandası sayılırken çocukların neden ölmeye devam etmeleri gerektiği için binlerce "ama"lı savunmalar yapmak Yeni Türkiye'de var olmanın gerek şartı hâline gelmiştir. Artık sadece görmezden gelmek yeterli değil, çocukların ölümünü alkışlamak, alkışlamazsa özür dilemek zorunludur. Polis çocuğu olsanız bile.

Normal şartlar altında dinle, diyanetle alakalı bir kurum saçma sapan, akla, mantığa ve dönemin ahlâkına uymayan yorumlar yapabilir ve bu olağandır da. Papalıktan patrikliğe, hahamlıktan imamlığa, dini otoritelerin ağzından çıkan lafların o kurumların ama şimdi ama zaman içinde başını ağrıtması hiç de şaşırtıcı değildir. Yine **normal şartlar altında** bu saçma sapan görüşler ortaya atıldıktan sonra tartışma yaratırsa, bu kurumlar nadiren hatalarını kabul eder çoğunlukla da yanlış anlaşıldıklarını ifade ederek kıvırırlar. Ama aklı başında hiçbir dini kurum, milyonlarca insanın gözleriyle gördüğü ve sonradan silinse dahi internetin derinliklerinden çat diye çıkartabileceği bir yorumu hakkında açıkça ve utanmadan yalan söylemeye cesaret edemez. Ama **Yeni Türkiye**'nin yepyeni, sırmalı kakmalı papa özentili cübbeli diyanet kurumunun sadece yalan söylemekle kalmayıp, skandalını ortaya çıkartanlara iftira attığını, kendisini protesto edenlere dava açtığını ve herkesi gerizekâlı zannederek, skandalın kanıtlarını ortadan kaldırmaya çalıştığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** sırmalı kakmalı yeni diyaneti uzaktan bakıldığında "halkı dinden ve diyanetten soğutma amacı güden" bir yapılanmayı andırmaktadır.

Barış Uygur

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Düşümde gördüm Cahit'i:/ Banka gibi bir yer, Aynı servise verilmişiz, (...)/Cahit bu, dayanamadı, boynuma atıldı./ Gözyaşlarını duydum yüzümde bir ara./ O, düşümde ağladı./ Bense uyandıktan sonra..."

Ziya Osman Şaba

AKLI KAR'DA KALAN ADAM ve BİR "KARDAN ADAM"

Olmazdı böyle,
kalırdı karlar. Çamurlaşmış/kuntlaşmış kar topakları orda burda, kuytularda, köşelerde, rüzgarlı yol kenarlarında. Dururdu onlar öle. Siyahlı beyazlı karışık. Soğuk sürerdi. Günlerce, günlerce...--ağzımızda burnumuzda buharlar--

Bir önceki gün lapa lapa kar, kış kıyamet. Ertesi gün, hiç bir şey olmamış gibi. En ufak bir iz, bir işaret, kalıntı? Yok. Yerler tertemiz. O beyazlık tamamen kaybolmuş gitmiş. Ilık bambaşka bir hava. *–hani masanın üstü dolu, örtüyü birden çekiveriyorlar ya hızla, ansızın, herşey yine duruyor–(beş boyutlu sinemada seyrettik te, çıktık sanki)*

Yaz ortasında yağmış, geçmiş gitmiş gibi oldu kar.

Aralık, zaten tuhaf bir şekilde sıcaktı. Şimdi de balkonda "kış güneşi"ne falan pek benzemeyen, basbaya ısıtan bir güneş.(*ocak ayı sıcakları?*) İnsan sevinecek gibi oluyorsa da, kısa sürüyor bu tatlı aymazlık. Bir tuhaflık/doğadışı'lık olduğunu seziveriyor sonra yavaşça, biyer ağrıyor karnında. (*ocak, peki temmuz?*)

Hadi gene bize bişey olmaz da,(kısa vadede)kedilere yazık. Daha aralıkta birbirinin peşlerini kovalayan, --*bahar sanıyorlar yanılıp, yok ki takvimleri*-- ense ısırmaya mütemayil, niyeti bozmuş kediler gördüm, araba altlarında falan kıstırdılar dişileri. Halbuki mart'ta olmalıydı 'o iş.' Ki, iki aylık hamilelikten sonra, haziranın güvenli ellerine doğsun bebek. Hep bizim yüzümüzden işte. Isıttık küreyi. Ya, kar'ın, kışın ortasına doğarlarsa?

Isıttık derken, efendiliğimden öyle söylüyorum,--*bölgesel efendilik, kişisel değil, nispeten daha fakir ülke efendiliği*–onlar ısıttı, çok gelişmiş, çok zengin, çok kalantor, kaşar ülkeler.

"...bu han-ı iştiha sizin,/Doyunca, tıksırınca, çatlayıncaya kadar..."

Geçen gördüm, 500 yıl yaşayan bir midye türü, yemek için de çıkartıyorlarmış bu zavallıyı. "Muhteşem yüzyıl"ı görmüş, görmüş derken o zamanlardan beri yaşamakta olan bir canlıyı iki dakkalık bir damak zevki için yiyip bitiriyorsun. Yenir mi bile bile? Valla ben utanırdım herhalde. Yiyemem. Ya da tutsan kendini, bir an vaz geçsen yemekten, 2516' ları falan görebilme potansiyeli olan bir canlıyı öldürüyorsun?--yolun başındaysa yani--

--Sanki, eh madem yenecekse, "daha uzun ömürlü olanların, kendinden daha az ömürlü olanları yeme hakları olsun" gibisinden bişeyi falan savunuyor gibi mi oldum burda şimdi? Haşa! Karışamam o işlere.(eh bi de karış bari) Bu doğa işleri, birbirini yemeler etmeler falanlar filanlar çok karışık işler, çok çok karışık. Ama çok. (boynu ısırılan, kan revan antilobun tarafını mı tutucan, yoksa aslanın bekleşen aç yavrularının mı?) Hele hele ki oradan bir ahlaki çıkarımlara falanlara filanlara kalkışmalar ki, kramplar falan giriyor aklıma, fikrime kesiyorum hemen mevzuyu-- Zenginlerin herşeyi, ama herşeyi yemeye çalışmaları güme mi gitti bu arada?(onlar hep sıyrılır ah, benim yazımda bile, oldu işte)

Midye deyip te geçmeyin ama ha yalnız. "Amaan nolucak sanki yenmişse, malın teki onlar, yaşadığını ettiğini anlamıyorlar ki, öle duruyolar bi kayaya yapışıp" Falan diyen varsa eğer. Öyle değil o işler. Hiç, canlı bir midyeyi açmayı denediniz mi bilmem. Nasıl direniyor, nasıl bir kas gücüyle etini/canını korumak için. Tek sen misin yaşamak isteyen?

--peki ne yiyelim? Bilmiyorum ki, böyle konuşuyorum bıdı bıdı da, az önce sucuk yedim ben(kaç yıl yaşıyordu dana? Mesut Yılmaz/Çiller dönemini falan görmüş müdür?)--

ARKADAN KONUŞMALAR

Eh, madem o kadar hızla geldi geçti, rüzgarı bile kalmadı, lakırdısını edelim bari biraz ardından. Olur mu? Karı diyorum.

Kar'ı yani. Pardon.

Evet, o karlı günlerde, evin arka tarafında, o arsamsı minik yerde, yamuk yumuk, eğri büğrü, yarım yamalak, akim kalmış bir "kardan adam" girişimi oldu pek muhterem arkadaşlar. İki yetersiz/biçimsiz kar öbeğiyle.--üstüste bile konamamış doğru dürüst, güya baş olacak olan o zavallı yamuk topak, kaykılmış yana-- Zaten bırakın kardan adamı, kardan çocuk bile olamayacak büyüklükte. Hasta çocuk gibi, kayıp devrildi yana. Başı ayrı düştü, gövdesi ayrı. Üzücüydü. Yapımı yarıda kalmış, vazgeçilmiş bir Frankeştayn. Tam dikerken birbirine organları öylece yarısında bırakmak. Parça parça. Yazık.

Niye o kadar çok seviyoruz adam yapmayı? Kardan adam yapmayı. Geçici o, eriyecek. "Biz erimiyoruz, bayaa kalıcıyız ha aslında, bakma sen" gibisinden bir yanılsama oluştursun, geçici olduğumuzu çok iyi bilen yanımızı bir an için uyutsun/uyuştursun diye mi acaba? --şimdi ucuz felsefe de olmasın burda ha, sordum sadece--

Acaba, hiç kardan adam şeklinde, kardan heykellerini yaptırıp, meydanlara koydurtmuş, mütevazi, "aslında hepimiz geçiciyiz"i, ima etmek isteyen, arifandan bir devlet başkanı/hükümdar falan olmuş mudur tarihte? *--olmuştur belki de. İnsan oğlu bu, her çeşidini yapmış ya da düşünmüş oluyor. Olmamış şey yok ki--* Şakasını bile yapmış olan, vezirine/nazırına? O da olur. *–öpüyorum o muhayyel, varla yok arası ellerinden o zat-muhteremin–*

Karın azlığından da değildi ha,--o yarım kalan kardan adam girişimini diyorum-- heves azlığından. Vardı kar. İstekler yetersiz. Uçucu kaçıcı. Hemen sıkılıyorlar, herşeyden. *–hele o burun diye taktıkları dal parçası... Töbe töbe... Daldan burun mu olurmuş? Üşenme koş, bi çık eve, al gel dolaptan havucu. Yok. "Boşver ya böle olsun. Kim gidicek şimdi amaan"–*

FRANKEŞTAYN (FRANKENSTEİN)

"Yapımı yarım kalmış Frankeştayn"falan dedim ya demin, az önce, ordan geldi aklıma.

Bir film afişi gördüm geçen gün arkadaşlar. Frankeştayn'ın yenisi bu. Bu sefer bayaa bayaa yakışıklı biri Frankeştayn. Yakışıklı Frankeştayn? (Allahım bu da oldu işte!) Farklı farklı cesetlerden çalınmış parça parça etlerin(onun burnu, bunun çenesi)çuval diker gibi kabaca birbirine dikilmesinden oluşmuş bir yüz. Öyle olması gerekiyor. Aslı öyle. Korkunç, çirkin, ürkünç falan. Bir çeşit "canavar" hikayesi yani...

Hafif yara bere izleri var anlında boynunda, bu yenisinin. Yok değil. Var, var ama çok çok hafif,(yakışıklılığına halel getirmeyecek derece)belli belirsiz kızarıklıklar. Dikiş? O yok.(stil de giyinmiş epey) "Çirkinlik" filmlerden kovuldu gitti çoktan, pek muhterem arkadaşlar, postmodern zamanlarda.--"Gitti de gitti"-- Geçmiş olsun. Yakışıklı adam görmek istiyorlar artık.--sadece-- (fakirlik, mutsuz son, başarısızlık, onlar da kovuldu) Hikayenin ne olduğu/olması gerektiği ikinci planda şimdilerde. Vampirlerin zaten alayı yakışıklı artık. Onları hiç konuşmayalım, geçelim de. Zombi'si de var ama bunun; Gördüm onu da, çok çok yakışıklı bi çocuk bu, yüzü yeşilimsi biraz, ehh işte, hafif. (saçı başı tam bi tarz) Zombi olmayan bir de maşuku.(o da aşırı güzel tabi)

Önce Holmes(Sherlock) bozuldu arkadaşlar, öyle başladı bu işler. İlk o. Normalde orta yaşlı bir şişmanca adam olması gereken Dr. Watson'u dünyanın en yakışıklı adamlarından birine; Jude Love'a oynattılar. Holmes' da Robert Downey Jr.? İkisi de genç, ikisi de yakışıklı.--zurna'dan ilk zırt sesleri--

Son Anna Karanina'da da(gönlünü genç bir subaya kaptıran) Anna'nın soylu kocasını kim oynadı peki? Yine Jude Love. İşe bakın! Yaşlı ve çirkin olması gereken, terkedilen koca ve Jude Love? İşte bu işler böle böle zıvanadan çıktı. (bu arada film tam bir harikaydı, haksızlık olmasın şimdi)

Valla ben, korkarım korkarım neden korkarım? Görmekten. Neyi?:Yeniden çekilirse eğer, Nortre Dame'ın kamburu(Quasimodo)rolünde yine Jude Love'ı. İşte ondan. Ve hatta, yeni çevrimi olursa Fil Adam...

Dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum. Hepinize...

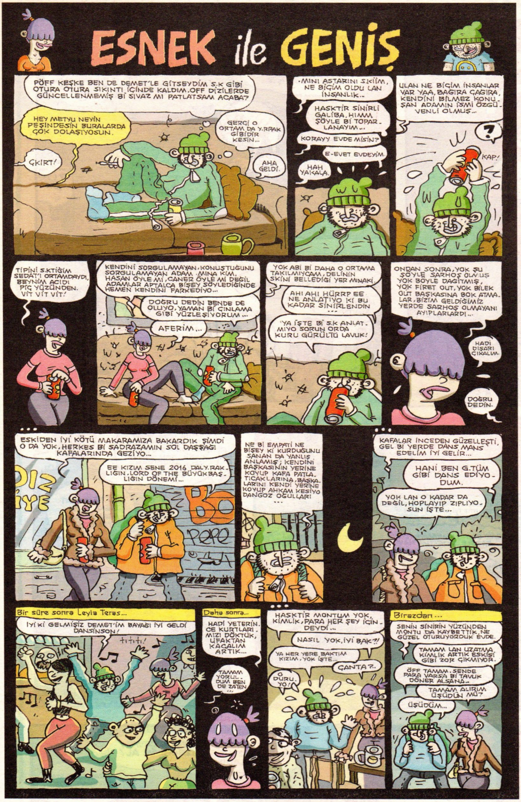
engin.ergonultas@gmail.com

"...bu han-ı iştiha sizin,/Doyunca, tıksırınca, çatlayıncaya kadar yiyin..."Tevfik Fikret

cihan ceylan
AY! AY! USTA YA... Bİ SEN Bİ BEN VURUNCA ÇOK ŞAŞIRIYORUM, TUTTURAMIYORUM. HIZLANASIM GELİYOR!.. AYRI AYRI DEMİRLERİ Mİ DÖVSEK?..
ÇINN!
ÇINN!
ÇINN!
ÇINN!
ÇINN!
ÇINN!
ABİ İNANAMIYORUM YA Bİ İNSANIN HİÇ Mİ RİTM DUYGUSU OLMAZ!..
EVDEKİLERE İŞ BULAMADIĞIMI SÖYLEYEMEDİM... HER SABAH TAKIM ELBİSEMİ GİYİP İŞE GİDER GİBİ EVDEN ÇIKIYORUM, KAHVELERDE PARKLARDA VAKİT GEÇİRİYORUM AKŞAMA KADAR... NAPİM DİYEMEDİM İŞTE...
BENCE ANLAMIŞLARDIR YALANINI DA SANA BİŞEY DEMİYOLARDIR. TAKIM ELBİSE GEREKTİREN Bİ İŞ BULAMIYCAĞINI ZATEN BİLİYOLARDIR...
İNSANIN VAR YA MORALİNİ BOZMAYA BİREBİRSİN...
BASEBALL'U TÜRK GENÇLERİNE SEVDİRELİM...
GÜZEL SİPER OLUYO LAN BU!..
HEMEN SEVDİK...
CUFS
ÇKS
TANIDIM SENİ ŞENOL, SENSİN! YÜZÜNÜ KAPATINCA TANIMIYCAM MI SANDIN ALLAHIN MEMELİSİ!..
GÖREV ABİ BİLİYOSUN KUSURA BAKMA...
ŞAİR
Refik Asım Demiröz
Atilla İlhan'ın şiirlerinin çoğunu müdavim olduğu Divan pastanesinde yazmasından etkilenen kahramanımız, kendine şiir yazacak mekan bakmaktadır.
OLİMPİYAT BİRAHANESİ
BUDUR!
Fakat olaylar hiç de beklediği gibi gelişmez! Akşamcı okurlarımız iyi bilir, bir birahane müdavimi belli bir zaman sonra bi anda kendini o birahanenin çalışanı olarak bulabilir.
BAK ÜÇ NUMARANIN FISTIĞI BİTMİŞ, KOŞ!.. BİRASINI DA TAZELE... OĞLUM HADİ HIZLI! BU ÇOCUĞU ÇIKARICAM YA, ÇOK TUTUK, GİRİŞKEN DİİL!..
ABİ DOKTOR BANA HAMUR İŞİNİ YASAKLADI... KARACİĞERDE YAĞLANMA BAŞLAMIŞ. BUGÜN SON GÜNÜM YANİ, AMERİKAN POLİSLİĞİNİ BIRAKIYORUM.
BU TEŞKİLAT SENİ ÇOK ARAYACAK TİMOTİ...
Soru: Araf nedir?
Cevap: Son fotoğrafı nah olan ustaların, duayenlerin vs. öldükten sonra konuldukları yer
İşte büyük ustanın azraile cevabı.
Usta'dan ölüme selam var!..
Kefeni yırttı!..
ABİ?
BEN BİLMİYORUM ABİ BANA Bİ ŞEY SORMAYIN.
İŞTE SANA VERECEĞİM CEVAP; DUR GÖZLÜĞÜ DÜZELTEYİM AL! ANLADIN SEN...
BIRAK MINA KOYİM DİNLENME GÖZLÜĞÜYLE OLMAZ O İŞ!..

ESNEK ile GENİŞ

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 14 Ocak 2016 | Sayı: 437

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

SALI DİYE BİR ŞEY YOK

Bir Gelenek Olarak Salı

Düzenli buluşma fikrim masada coşkuyla karşılanmıştı. Dört kişiydik: B.A., S.E., E.H. ve ben. İçki masaları böyledir; plan ve projeler, gerçekleşmesi öngörülen tarihteki hayat şartları göz ardı edilerek bir şenlik havası içinde kutsanır. Planın gerçekleşeceğine olan inanç, alkolün buğusuyla gerçekliğin önünü kapatır. Evli ve çocuklu insanlar olarak, "haftada bir" buluşmayı göze alamadık. Ayda bir bulaşmakta mutabıktık, ama isimlendirme olarak "ayda bir" yerine, "Her Ayın İlk Salısı"nı tercih ederek edebi bir hava yakalamak istiyorduk. Günümüzün Fethi Naci'si, Aydın Boysan'ı olmamak için önümüzde hiçbir engel yoktu. Kadehlerimizi neşeyle tokuşturduk. Tüm ömrümüz boyunca bir günü sabitleyerek, bizi boğan günlük telaşlara karşı bir çıkış kapısı açacağımızı, şu belirsiz hayata karşı bir direnç noktası oluşturacağımızı, zamanla olgulaşan bir kültürü besleyeceğimizi ve en önemlisi çevremize bu geleneği kabul ettireceğimizi düşünüyorduk. Aniden oluşan planlarla dışarı çıkıp içmek için eve karşı bin takla atacağımıza, her ayın ilk salısı sakin ve kaliteli tek bir takla atacaktık. Evden izin almak diye bir şey olmayacaktı. Belirliydi işte; 2017'deki salı günü bile belirliydi. Bir fanzin karmaşası yerine süreli bir yayın gibi her ayın ilk salısı raflardaki yerimizi alacaktık. Her ayın ilk salısı aynı mekâna, aynı masaya vakitlice oturacak, bir sonraki salının verdiği güvenle şımarmadan insan gibi kalkacaktık. Midyesiz, kokoreçsiz, sarımsaksız vakitlice eve dönecek ve bu insan halimiz salı masalarını eşlerimizin gözünde de meşrulaştıracaktı. "Olur olmaz çıkıp yamuk yumuk döneceğine, insan gibi dönsün eve. Salı çok iyi oldu!" diye düşünecekti eşlerimiz. Belirli bir gün, sabitlik duygusunun verdiği güven dalga dalga herkese iyi gelecekti. Oynaklığın tehlikeli neşesine karşı, sabitliğin özgüveniyle içecektik. Yıllar ardında tatminsizlik hissi bırakarak akıp giderken, biz dört kişi; B.A., S.E., E.H ve ben, en azından salı günleri mohikanlar gibi ateşler yakacaktık. İstikrarın kitabını yazacaktık. Hep aynı mekâna gidip hep aynı yere oturduğumuzdan, öldüğümüzde masamızın kenarına isimlerimiz çakılacaktı. Yıllar sonra, "Bunlar kim abi?" diye soracaktı mekana gelen yeni yetme bir genç. Bizimle birlikte yaşlanan garson, minnet ve özlem dolu bir surat ifadesiyle bizden bahsedecek, "Her ayın ilk salısı muntazaman aynı saatte gelirler, kimseye bulaşmadan adam gibi içerler, ortalık kalabalıklaşmaya başladığı vakit de kalkıp giderlerdi" diyecekti. "E noldu? Gelmiyorlar mı artık?" diye heyecanla atılacaktı hikâyeden etkilenen ve üstelik edebiyata meyilli olan genç. Garsonumuz, gözleri isimlerimizin yazdığı plakete çakılı, belki gözleri buğulanarak, "Yok, öldüler..." diye mırıldanacak ve tahminim o gece işi bırakacaktı. Çok güzel olacaktı.

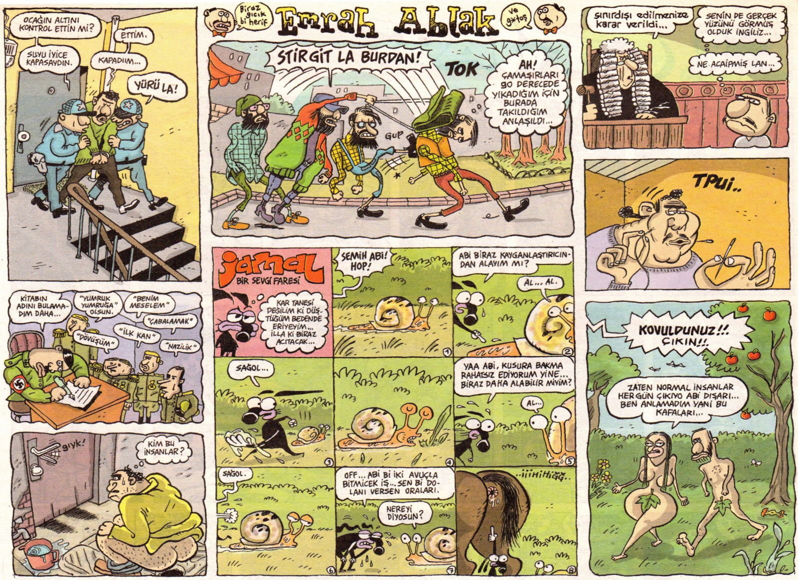
Normal salı

B.A., salı günü öğle saatlerinde üzgün surat eşliğinde "Abiler..." diye başlayan bir mesaj gönderdi. Mesajda, eşiyle mini bir sürtüşme yaşadıklarını, ilk salı toplantımıza gelmese iyi olacağını bildiriyor ve buluşmayı gelecek salıya kaydırıp kaydıramayacağımızı soruyordu. Bizim evde sabah saatlerinde yaşanan mini sürtüşme düşünüldüğünde bu teklif mantıklı geldi bana. "Her ayın ikinci salısı" da kulağa hoş geliyordu. Üstelik bizimki henüz oturmamış bir gelenek olduğundan rahatlıkla kaydırılabilirdi. Mini gelenekleri kaydırılabilirsiniz, ama mesela "anneler günü" gibi köklü bir gelenek olsa öyle kolay kaydıramazsınız: "Annem biraz hasta, boğazı şişmiş, anneler gününü mayısın ikinci pazarından üçüncü pazarına alabilir miyiz acaba?" diyemezsiniz. Derhal, sanki benim problemim yokmuş da arkadaşıma anlayışlı davranıyormuşum gibi teklifi olumlayan bir cevap yazdım. Hemen ardımdan, S.E. ve E.H de, sanki kendi katılımlarında sorun yokmuş gibi, geleneği kaydırma işini destekleyen mesajlar attılar. "Gelenek gelenektir, kaydırılamaz! Gelen gelir abi!" şiarı çok çabuk unutulmuştu. Görünüşe göre herkes rahatlamıştı. Kendi durumumu gözardı edip, "Korkaklar!" diye mırıldandım.

Ayın ikinci salısı sabah saatlerine kadar kimseden ses çıkmadı. Benim cephemde sorun yoktu. Daha doğrusu, karıma bütün bir hafta, "zaten geçen hafta erteledik" baskısı yarattığımdan, "ne halin varsa gör" payesi kazanmıştım. Öğleden sonra, E.H.'den, "Hay sokayım ya, akşam sekize toplantı koymuşlar" mesajı aldık. Mazeret, evlilikle ilgili olmadığından, derhal "gelen gelsin abi" şiarını devreye sokan küfürlü bir yanıt verdim. B.A ve S.E'den mesajıma uzun süre destek gelmeyince minik ve taşınabilir geleneğimizin kaydırılacağını anladım. Sonuç: "Ayın üçüncü salısı kesin buluşuyoruz abi."

Üçüncü salıya doğru grubu motive etmek amacıyla yoğun bir biçimde erkeksi mesajlar atmaya başladım. Pazartesi sabahı mesaj atma işini komiklik kisvesi altında artık tehdite kadar vardırmışken, sevgili karımdan minik ve net bir mesaj aldım: "Umut Tuna'nın çarşamba sınavı varmış, çalıştırman lazım." Dengeler bir anda değişmişti. "Abiler," diye başladım mesajıma, "dengeler bir anda değişti..." diye devam ettim, uzun uzun yazdıktan sonra, "valla kusura bakmayın" diye sonlandırdım. Söz konusu evlat olduğundan kimse ters bir cevap veremedi. Kaderimize küsüp portatif geleneğimizi bir kere daha kaydırmaya karar verdik. İşler iyi gitmiyordu. Eğer dördüncü salıda da buluşamazsak, takvim acımasızca diğer aya geçecek ve bir türlü erişemediğimiz salımız yeniden "ayın ilk salısı" haline gelecekti.

Salılar birer birer elimizden kayıyor. İçinde bulunduğumuz ayın bütün salılarında dolaşıyoruz ama hiçbirini denk getiremiyoruz. Önümüzde, ocak ayının üçüncü salısı var, ama ne yazık ki Denizli'den annem geliyor. Bu mazereti henüz gruba haber vermedim, okuyorlarsa bu yazıdan öğrenecekler. Bence "anne gelmesi" grubun mazeret listesi düşünüldüğünde oldukça geçerli ve en az "oğlanın sınavı" kadar güçlü. Daha sonraki salı ile ilgili de şimdiden bir mazeretim var, ama haber vermek için daha çok erken. Sanıyorum herkesin bütün salılar için mazereti var. Mazeretler hazır değilse bile bizim dışımızda yavaş yavaş oluşuyor. Ailemiz, işimiz, diğer arkadaşlarımız, hastalıklarımız bir araya gelip geleneksel salıları normal salıya çeviriyor. Salı yiyicilerle mücadele edemeyeceğimiz bir hayat bu. Zaten geniş anlamlı düşünürsek, bu tip bir plan ileri yaşlar için daha uygun sanki. Ritüeller ve gelenekler için belki de henüz genciz, yaşlanınca tahminim rahatlarız. Salı buluşur, çarşamba ölürüz. Mis.

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

Aldım çayı oturdum. Kalem kağıt, her şey var. Mum bile yaktım ki ambiyans olsun. Bi konu bulup yazıcam çizicem, okunabilir bi köşe oluşturucam. Benden beklenen bu çünkü. Yaparım. Yıllardır yapıyorum neticede di mi? Yine yaparım.

Bu "yapıp yapamama" meselesini kendi aramızda sık sık konuşuyoruz. Bütün yazar çizer arkadaşlarımı dahil edersem ayıp olur ama büyükçe bir kısmımız için en büyük gereksinim, buraları, bu sokakları, bu insanları, yani yaptıklarımızı okuyanları sevmek. En azından benim en büyük ihtiyacım her zaman bu oldu. Bi yandan da ruhumda kendisine yer vermeye çalıştığım takım elbiseli 'profesyonel' abi bana "saçmalama lan bu işi yapıyosan zırlama, komik bişeyler düşün yaz çiz, teknik ol biraz" diyo. Çok haklı ama hep öyle dik durmak zor. Güldüreceğin, ya da bişeyler anlatacağın adamı sevmek istiyosun.

İşin hüzünlü tarafı, burda yaşayan herkesi çok seviyodum. "Yav bırak neyini seviyosun" diyenlere bile her defasında o ters bakan esnaf abiyi, laf eden teyzeyi, küfreden genci savunuyodum, "yok yok öyle davrandığına bakma, içinde çok güzel şeyler vardır da göstermeyi bilmez bazen, yapısı öyle onun" diyodum. "Bir gün gelir koşar taşıdığın yüke bi omuz atar yardım eder, oturur çay demler" falan, bu tür romantikimsi şeyler işte anladınız.

Şimdi ise içimdeki his, en irisinden bi hayal kırıklığı.

Öyle bi hayal kırıklığı ki, sevmek istediğim insanlar, birilerinin ölümüne üzülmeme bile izin vermiyolar artık. Adam "çocuklar ölmesin" diyen bi kadını programında alkışlattığı için çıkıp özür dilemek zorunda kaldı. "Ben de polis çocuğuyum" diye süsleyerek üstelik. Yemin ederim göğsüm sıkışıyo. Tamamen mediyokrasiye (vasat aklın çoğunluk sayesinde egemen olduğu sistem) teslim olmuş bi ülkede o pozisyonda kalmak için özür dilemesi gerekti. Özür dilediği insanlar da en ateşlisinden milli havale nöbetleri geçirdiklerinin farkında olmadıklarından, "ama o da öğretmen değilmiş" gibi süper bi argümana tutunuyolar.

Bunun üzerine hayal kırıklığı yaşamayıp ne yaşıycaz da oturup bişeyler çizicez bilemiyorum artık. Böyle bi seviyede nasıl normalmişiz gibi nefes alıp verilir?

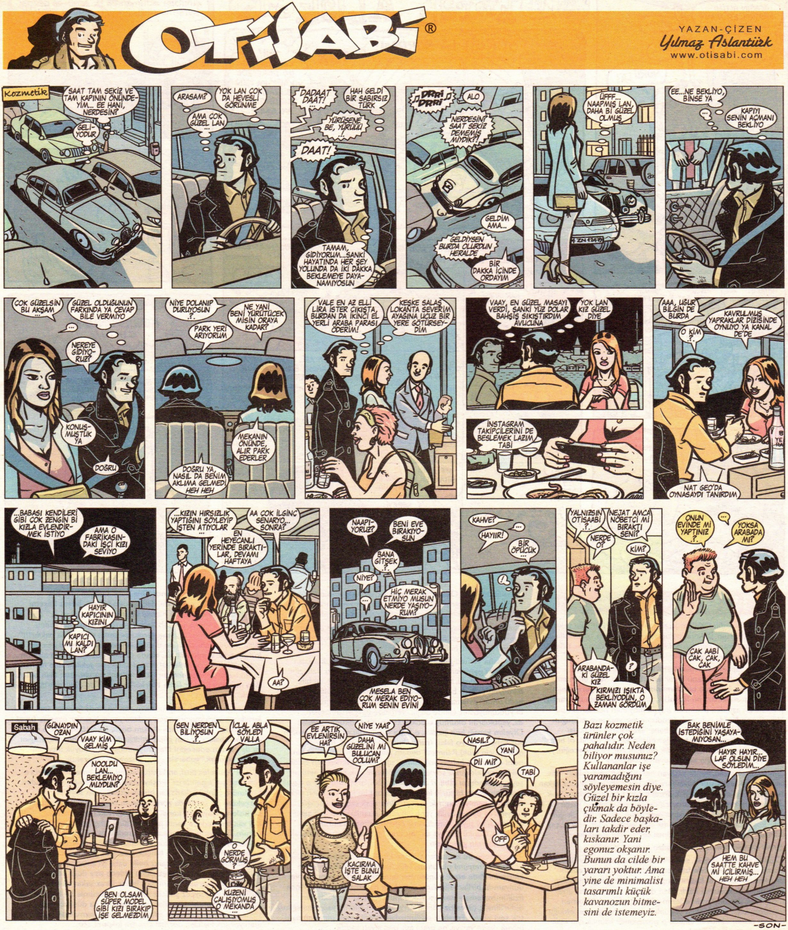
Her hafta yemediğimiz küfür kalmıyo zaten. Feysbukta falan yorumları görenleriniz illa vardır. Çok şükür ki çoğu sizin gibi dergi okuru değil, hatta Uykusuz'un bir dergi olduğunu bile bilmeyen, sadece bir feysbuk sayfası sananlar var, dolayısıyla belki umursamamak lazım, ama yine de bu kadar küfür yiyince bi yutkunuyosun, elinde değil. Neticede dergiyi almasalar da, yaptıklarını okumuş olduklarından, o an "okur" oluyolar. Diyelim kapağı ben çizdim, o hafta İsrail dölü oluyorum, annem rus kahpesi oluyo falan (türk olmamak en büyük hakaret olduğu için tabii). Rahmetli dedem bile toprağın altında vatan haini oluveriyo haberi yok. Alman ajanı olup Merkel'den ciddi ciddi maaş aldığınızı söyleyenleri görünce çok ciddiye alınıcak şeyler olmadığını tabii ki anlıyosunuz bunların. Ama işte o hayal kırıklığından da bi türlü kurtulamıyorum be kardeşim. Ah ulan diyorum, bilmiyosunuz ki küfrettiğiniz o ak saçlı kadıncağız on yıllarca öğretmenlik yaptı, ülkesini, insanları hep çok sevdi, onlar için iyi şeyler istedi. Ama önemi kalmadı sanırım artık bunların. Çünkü "Şu" ya da "bu"sun. "o" olamazsın. Defolucaksın, beğenmiyosan gidiceksin.

Geçen sene bu zamanlar Charlie Hebdo saldırısında insanlar ölünce biz normal olarak üzüldük. Yazdıkları çizdikleri ya da fikirlerini ifade etme yöntemleri tamamen ayrı bi konu. Benim dünyamda, birileri silahlarla taranarak hayatlarına son verilince üzülünüyo, aması maması yok bunun. Kaldi ki meslektaşlar öldürülmüş, çaresiziz çünkü dergi de yeni çıkmış, yapabileceğimiz tek şeyi yaptık. Feysbuk sayfamızdaki profil resmi olmayan hani büyük resim var ya, ne onun adı, onu siyah yaptık.

Yorumları görmeniz lazımdı. Ona buna sallayan internet saldırganları hadi neyse de, dergiyi okuduğunu, bizzat köşemi sevdiklerini bildiğim, "bu haftaki köşen çok tatlıydı ya :) " diye mesaj atan insanlar o siyah kareyi görünce deliye döndüler, "uykusuz sabrımızı taşırma gerekirse senin de icabına bakılır!!!" falan yazdılar abi, daha ne diyim bilmiyorum ki. Haftalarca küfür yedik, tehdit edildik, elinde tüfekle poz verip "sıra size de gelecek" diyen mesajlar falan aldık. Alakasız şekilde yine hemen vatan haini siyonist ermeni, israil kökenli fransız ajanı filan olduk. Ben maaşımı bir kaç hafta Merkel'den değil de Hollande'dan falan aldım.

Montaigne'nin çok meşhur sözü var, "Aslında insanlar seni hayal kırıklığına uğratmıyorlar, sen sadece yanlış insanlar üzerine hayal kuruyosun" diye. Esasında durum böyle bişey. Ben artık o ters davranan bakkal abinin günü geldiğinde yükümü omuzlayacağını ya da yardım edeceğini filan düşünmüyorum. Büyük ihtimalle tipime bakıcak, "gebersin gitsin pezevenk" diycektir.

Çaylar kahveler bitti, ambiyans mumu eridi, ama ben asıl görevim olan şu "eğlendirici" köşeyi çizme işini yerine getiremedim. Üzgünüm çünkü arkadaşlar, bütün içtenliğimle söylüyorum, gerçekten bu şartlarda zorlanıyorum bazen. Eminim aranızda bu hisleri yaşayan ve kendi işlerini yapmakta zorlanan çok kişi var, ben sadece kendi perspektifimi bilip, onu tarif edebiliyorum. Tarif etme ihtiyacına uçurumdaki bi dal gibi ucundan tutunmaya çalışıyorum. Çünkü bunları tarif etmekten tamamen vazgeçtiğimiz anda, işimiz biticek. Edebiyat, yazı çizi, sanat sepet, bu yüzden var. İyi anlatırsanız belki daha iyi anlarlar, ya da siz daha iyi dinler ve anlarsınız. Bunu sadece size değil kendime de söylüyorum. Kurban olyım bari bizler biraz sakin olalım, biraz düşünelim. Çürüyücez gidicez yoksa. Son gücümle bu hafta ancak bu kadar konuşabildim. Sıkıcı olduysam, ya da düşüncesizce söylediğim bişey olmuşsa affola. Zaten yazı yazmaktan inanılmaz utanıyorum. Haftaya normal çizerim köşemi, söz.

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Kozmetik
SAAT TAM SEKİZ VE TAM KAPININ ÖNÜNDEYİM... EE HANİ, NERDESİN?
GELİYODUR
ARASAM?
YOK LAN ÇOK DA HEVESLİ GÖRÜNME
AMA ÇOK GÜZEL LAN ...
DADAAT DAAT! ...
HAH GELDİ BİR SABIRSIZ TÜRK
YÜRÜSENE BE, YÜRÜÜÜ ...
DAAT!
TAMAM, GİDİYORUM...SANKİ HAYATINDA HER ŞEY YOLUNDA DA İKİ DAKKA BEKLEMEYE DAYANAMIYOSUN
DRRİ DRRİ
ALO
NERDESİN? SAAT SEKİZ DEMEMİŞ MİYDİK?!
GELDİM AMA...
GELDİYSEN BURDA OLURDUN HERALDE
BİR DAKKA İÇİNDE ORDAYIM
ÜFFF... NAAPMIŞ LAN, DAHA Bİ GÜZEL OLMUŞ
EE...NE BEKLİYO, BİNSE YA
...
KAPIYI SENİN AÇMANI BEKLİYO
ÇOK GÜZELSİN BU AKŞAM ...
GÜZEL OLDUĞUNUN FARKINDA YA CEVAP BİLE VERMİYO
...
NEREYE GİDİYORUZ?
KONUŞMUŞTUK YA
DOĞRU
NİYE DOLANIP DURUYOSUN .?.
NE YANİ BENİ YÜRÜTÜCEK MİSİN ORAYA KADAR?
PARK YERİ ARIYORUM
MEKANIN ÖNÜNDE, ALIR PARK EDERLER
DOĞRU YA, NASIL DA BENİM AKLIMA GELMEDİ HEH HEH
VALE EN AZ ELLİ LİRA İSTER ÇIKIŞTA, BURDAN DA İKİNCİ EL YERLİ ARABA PARASI ÖDERİM!
KEŞKE SALAŞ LOKANTA SEVERİM AYAĞINA UCUZ BİR YERE GÖTÜRSEYDİM
VAAY, EN GÜZEL MASAYI VERDİ, SANKİ YÜZ DOLAR BAHŞİŞ SIKIŞTIRDIM AVUCUNA
YOK LAN KIZ GÜZEL DİYE
İNSTAGRAM TAKİPÇİLERİNİ DE BESLEMEK LAZIM TABİ
AAA, UĞUR BİLGİN DE BURDA
O KİM .?.
KAVRULMUŞ YAPRAKLAR DİZİSİNDE OYNUYO YA KANAL DE'DE
NAT GEO'DA OYNASAYDI TANIRDIM
...BABASI KENDİLERİ GİBİ ÇOK ZENGİN Bİ KIZLA EVLENDİRMEK İSTİYO
AMA O FABRİKASINDAKİ İŞÇİ KIZI SEVİYO
HAYIR KAPICININ KIZINI
KAPICI MI KALDI LAN?
...KIZIN HIRSIZLIK YAPTIĞINI SÖYLEYİP İŞTEN ATIYOLAR ...
AA ÇOK İLGİNÇ SENARYO... SONRA?
EN HEYECANLI YERİNDE BIRAKTILAR, DEVAMI HAFTAYA
AA?
NAAPIYORUZ?
BENİ EVE BIRAKIYOSUN
BANA GİTSEK .?.
NİYE?
...
HİÇ MERAK ETMİYO MUSUN NERDE YAŞIYORUM?
MESELA BEN ÇOK MERAK EDİYORUM SENİN EVİNİ
KAHVE?
...
HAYIIR!
BİR ÖPÜCÜK ...
!
YALNIZSIN OTİSAABİ .?.
NEJAT AMCA NÖBETÇİ Mİ BIRAKTI SENİ?
NERDE O?
KİM?
ARABANDAKİ GÜZEL KIZ
?
KIRMIZI IŞIKTA BEKLİYODUN, O ZAMAN GÖRDÜM
ONUN EVİNDE Mİ YAPTINIZ .?.
...
YOKSA ARABADA MI?
ÇAK AABİ ÇAK, ÇAK, ÇAK
Sabah
GÜNAYDIN OZAN
VAAY KİM GELMİŞ
NOOLDU LAN... BEKLEMİYO MUYDUN?
BEN OLSAM SÜPER MODEL GİBİ KIZI BIRAKIP İŞE GELMEZDİM
SEN NERDEN BİLİYOSUN .?.
İCLAL ABLA SÖYLEDİ VALLA
O NERDE GÖRMÜŞ ?
KUZENİ ÇALIŞIYOMUŞ O MEKANDA ...
EE ARTIK EVLENİRSİN HA?
NİYE YAA?
DAHA GÜZELİNİ Mİ BULUCAN OOLUM?
KAÇIRMA İŞTE BUNU SALAK
NASIL?
YANİ
Dİİ Mİ?
TABİ
OFF
Bazı kozmetik ürünler çok pahalıdır. Neden biliyor musunuz? Kullananlar işe yaramadığını söyleyemesin diye. Güzel bir kızla çıkmak da böyledir. Sadece başkaları takdir eder, kıskanır. Yani egonuz okşanır. Bunun da cilde bir yararı yoktur. Ama yine de minimalist tasarımlı küçük kavanozun bitmesini de istemeyiz.
BAK BENİMLE İSTEDİĞİNİ YAŞAYAMIYOSAN...
HAYIR HAYIR... LAF OLSUN DİYE SÖYLEDİM...
HEM BU SAATTE KAHVE Mİ İÇİLİRMİŞ... HEH HEH
-SON-

21 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2016/04 No: 438
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; İsteyine karlı havanın, sıkıcı bir arkadaşın muhabbetiyle esir aldığı gibi, yurdu esir aldığı bir hafta daha beraberiz...

Akademisyenler ne coştu lan.. Sosyal medyadan gazı aldıkça coştular.. Sosyal medya yo ne uyuyosunuz olm.. 2-3 kişinin öldüğü haberi haberden saymıyo onlar.. Sosyal medya dediğin arena seyircisi anına koym.. Millet kan revan birbirini sgsin, bunlar tribünlerde layklarla coşsun, paylaşımlarla kudursun..

Hakkari ve şırnak il merkezlerini kaydırıyoruz.. Hazır il merkezlerini kaydırmaya başlamışken İzmir'in filan da il merkezlerini bizim oralara alalım diye aklıma geldi.. Seçimlerde işimize yarar..

Rusyada "Burada Türk ürünü satılıyor" diye telefonla şikayet hattı kurulmuş.. Domatesleri kafakgöçek satıyolar demek ki... Domates ilegale düşmüş... Bunlar birbirlerini b*kundaki domates kabuğundan ihbareder.. Eski sovyet bunlar... KGB'den gelirler ↗ o domates kabuğunu delil diye plastik poşetlere koyarlar.. Adli incelemesi yapılır.. "Çanakkale domates efendim"... Sibirya kamplarında çürütürler adamı.. Millet korkudan domatesi kabuğunu soyup yer.. Kabukları da gidip uzaktaki bi çöp kutusuna atarlar... O kabuklar fark edilirse bütün mahalle yanar... Tek tek sorgudan geçer hepsi.. O yüzden gömmek en iyisi... Ve halbuki bütün vitamini kabuğunda... Yani Putin, bensenin yapacağın işi sgiyim..

İddaya göre Rusya, İran ve Birleşik Arap Emirlikleri 70 milyon dolar bütçeli, beni iktidardan indirme darbesi yapacaklarmış.. Çünkü domatessiz olmuyor... Domates öyle lanet bir sebzedir ki, bi mutfağa girdiği zaman bütün yemekleri kafakola alır.. Onsuz salatayı anca inek gibi gevelersin..

Vatandaşa Sorduk Domates

Bayır ANCAKSIL (42): Bi an için hayatımızda domatesin olmadığını düşünelim.. Bütün o ekmekler kuru kuru nasıl da boğazımıza takılır.. Hamburgerler, dili susuzluktan kurumuş köpekler gibi ağız açarlar.. Sosis üretimi durur.. Aklıma bu kadar geliyo.. Sonra tekrar hayatımda domates varmış gibi düşünüyorum.. Tutamıyorum..

Aldırbaki ESHOL (36): Ve biber... Onun yanına hıyar doğradılar mı, sofrayı hazırlayanın ağzına vurasım geliyo yumruğu.. Biber doğrayacan.. Soğan.. Sonra zeytin yağını manitayı gezdirir gibi gezdirecen.. Ki ekmek banasın.. Hıyara ekmek banılmıyo.. Ekmeğe yakışmıyo hıyar.. olmadı..

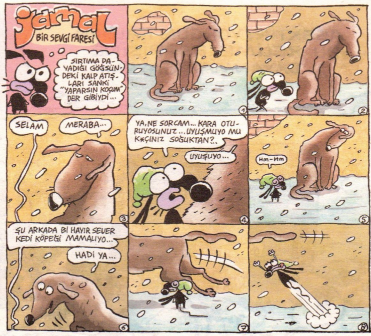

Mehmenur İMBİKLER (26): En sonunda Putin "Domates bulamıyolarsa menemen yesinler" diyecek fransız devrimindeki gibi.. Sonra kominist devrimciler, Lenin Marks Engels gibi önder düşüncelerin bayraktarlığında işçi sınıfıyla beraber nasını sgicekler tilki suratlının....

UYKUSUZ

Akit gazetesi, Tayyip Erdoğan'ın "hain" ilan ettiği akademisyenleri liste yayınlayarak hedef gösterdi. İmzacı akademisyenlerin üniversitedeki kapılarına çarpı işareti çizildi.

Michel Foucault'ya ait sözü WhatsApp'ta paylaşan bir öğretmen müdür yardımcısı tarafından sorguya çekildi. Duruma tepki gösteren başka bir öğretmen ise sürüldü.

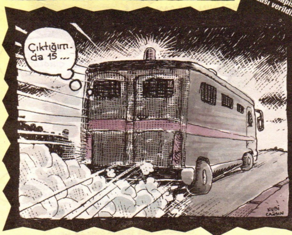

Cumhurbaşkanlığı'nın harcama bütçesinde yüzde 100'e yakın artış yaşandı.

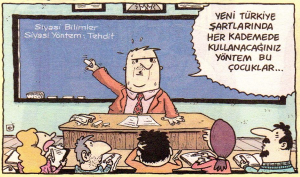

Hacı Lokman Birlik'in cenazesini bir zırhlı aracın arkasına bağlayarak sürükleyen polisler savcılığa çağrıldı.

Diyarbakır'da 4 yaşındaki bir çocuğa cinsel istismarda bulunduğu iddiasıyla yargılanan sanığa 11 yıl hapis cezası verildi.

Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu İtalya'yı tehdit etti: "İşbirliği yapmazsanız mülteciler size gelir."

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

CHP tarafından kadına yönelik şiddete karşı düzenlenen basın toplantısı sırasında, arka planda, bir adam bir kadını temsili olarak bıçaklayalı **3 yıl,**

İstanbul Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi, hakkındaki yolsuzluk iddialarını incelemek üzere gönderilen Başmüfettiş Atilla Şahin ile bir restaurantta halay çekerken görüleli **4 yıl,**

Bakan Zafer Çağlayan, Ekvator Devlet Başkanı Rafael Correa'yla birlikte katıldığı bir toplantıda, "Ekvator bayrağı, Galatasaray, Fenerbahçe, Mersin İdman Yurdu'nun renklerine sahip. Ayrıca Beşiktaş'ın kartal simgesi de var. Bayrağınız Türk halkının gönlüne girdi," diyerek kendi kendine eğleneli **4 yıl,**

NTV sunucusu Esra Sert, Süper Lig puan durumunu verirken puan yerine oynanan maç sayısını okuyarak, takımların 27'şer puana sahip olduğu çok çekişmeli bir lig havası yaratalı **5 yıl,**

SPOR TOTO SÜPER LIG
27. Hafta

		O	AV	P
1	TRABZONSPOR	27	+34	63
2	FENERBAHÇE	27	+35	61
3	BURSASPOR	27	+22	52
4	GAZİANTEPSPOR	27	+11	46
5	KAYSERİSPOR	27	+6	43
6	ESKİŞEHİRSPOR	27	+4	42
7	BEŞİKTAŞ	27	+9	39
8	İSTANBUL B B	27	+1	37
9	KARABÜKSPOR	27	-1	37

Melih Gökçek, kendisi hakkında iftira atanlara minibüslerinde rastlayan şoför esnafından, bu insanların yakalarına yapışmalarını ve "Melih Gökçek sizin için şerefsiz diyor!" demelerini isteyeli **7 yıl,**

Brezilyalı futbolcu Paulo Araujo, River-Oerias maçında gördüğü kartlara rağmen hakeme fark ettirmeden oynamaya devam ederek toplamda 5 kart görmeyi başaralı **14 yıl,**

Tayyip Erdoğan, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olur olmaz 12 Eylül döneminde cezaevine girmiş yüzlerce işçiyi işten çıkaralı **22 yıl,**

Berlin Olimpiyatları'na katılan siyahi atlet Jesse Owens, Alman ırkının üstün olduğunu iddia eden Hitler'in önünde 4 altın madalya birden kazanalı **80 yıl olmuş.**

TRT Haber ekmek zammına açıklık getirdi: "Ekmeğe zam yapılmadı ancak fiyatlar arttı."

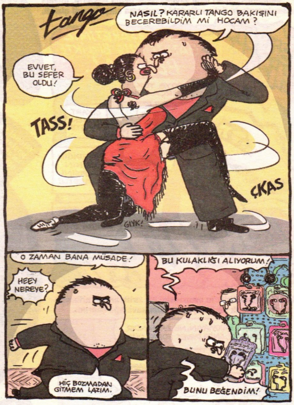

1500 yıllık tarihe sahip Yedikule Bostanları "yerlerine yeşil alan yapılacak" bahanesiyle boşaltılmaya devam ediliyor.

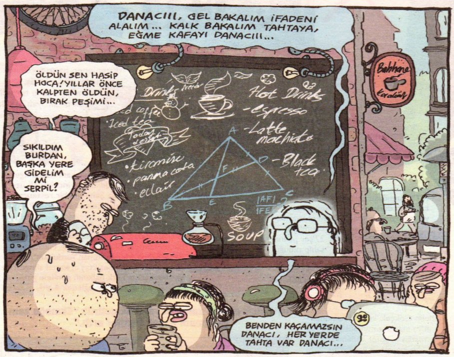

VAY DEDDENISKYM! ATTIN MI? ATTIN MI İLEN ŞŞEREFSİZZ!
..YOK...
YA ENSEME KAR ATTIN SANDIĞIM İÇİN ÖYLE Bİ TEPKİ VERDİM. BEN SENİN YANINDA PIRT BİLE YAPMIYORUM BİLİYOSUN!..
YA NOLÇAK.
uğur gürsoy

tango
NASIL? KARARLI TANGO BAKIŞINI BECEREBİLDİM Mİ HOCAM?
EVVET, BU SEFER OLDU!
TASS!
ÇKAS
O ZAMAN BANA MÜSADE!
HEEY NEREYE?
HİÇ BOZMADAN GİTMEM LAZIM.
BU KULAKLIĞI ALIYORUM!
BUNU BEĞENDİM!

DANACIII, GEL BAKALIM İFADENİ ALALIM... KALK BAKALIM TAHTAYA, EĞME KAFAYI DANACIII...
ÖLDÜN SEN HASİP HOCA! YILLAR ÖNCE KALPTEN ÖLDÜN, BIRAK PEŞİMİ...
SIKILDIM BURDAN, BAŞKA YERE GİDELİM Mİ SERPİL?
Hot Drinks
-espresso
-Latte machiato
-Black tea
SOUP
BENDEN KAÇAMAZSIN DANACI, HER YERDE TAHTA VAR DANACI...

AL EMELDA, BOLU'YA GELMİŞKEN BOLÇİ ALMADAN OLMAZ!
BOLÇİ'NİN ANLAMI NEDİR KEMAL?
BOLU'NUN BOL'U, ÇİKOLATA. Çİ'Sİ!
BOLÇİ
EMEYZİNG! İSVİÇRE GİBİ ÇİKOLATASIYLA ÜNLÜ BİR YERDE MİYİZ YANİ?
HAYIR, NOHUTLU ÇORBASI VE KABAKLI GÖZLEMESİ MEŞHUR!..

YA ANNE DOKTOR DOTİ'Yİ AÇ YAA, BAŞLAMIŞDIR! İTFAYİYE KARDAN ADAMI KURTARCAKTI. KAÇIRMAYALIM.
O REKLAM UZUN SÜRÜYO, AZ ŞUNA BAKIVEREYİM AÇICAM DUR...
Bİ AŞIK OLALIM DEDİK. FELAKETİM OLDUN POYRAZ. SEN SADECE Bİ AŞKI MAHVETMEDİN, Bİ HAYATI MAHVETTİN!
OOVV GÜZEL SOKTU... DUR DEYİŞTİRME DUR KALSIN BU... ÇAY VAR MI DAA?
Poyraz Karayel, Doktor Doti ve Oyuncak Hastenesini çatır çatır yedi yeminle... Hah şöyle, iyi oldu.

İSTANBUL KARA TESLİM DİYOLAR. NE DİYOSUN? KAPATAYIM MI GAZI, TAK DİYE YAPARIM BAK KAPATIYORUM...
ASLINDA AZICIK KAPATSANIZA ÇAKTIRMADAN. Bİ MİLİM FALAN. EVDE HIRKAYLA OTURSUNLAR. HIRKA MASRAFI ÇIKARALIM HEPSİNE.
MAL MISIN ACABA? BUNUN Bİ MİLİMİ BİLE MİLYON METREKÜP. ŞAKA YAPIYORUZ, HEMEN ATLIYOSUN ÇOCUK OYUNCAĞI MI BU!
BIRAKICAM LAN DEVLET MEMURLUĞUNU. SABAH AKŞAM OYNUYO BENLE.

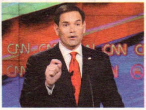
akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Ne zaman lotoyla, piyangoyla ilgili bir haber okusam az istatistiklinin yazının bir yerinden kafasını uzatıverdiğini görüyorum: "Efendim lotonun size çıkma ihtimali başınıza yıldırım düşme ihtimalinden daha az." Yapma yahu? Evde oturuyorum, yağmur yağmıyor, nasıl bir yıldırım düşme ihtimali var kafama? Ben size söyleyeyim yok. Daha beteri var, "Lotonun size çıkma ihtimali bir köpek balığı tarafından ısırılma ihtimalinizden az." Vay vay vay. İşte bu arkadaşlar, az istatistikli dediğimiz adam oluyor.

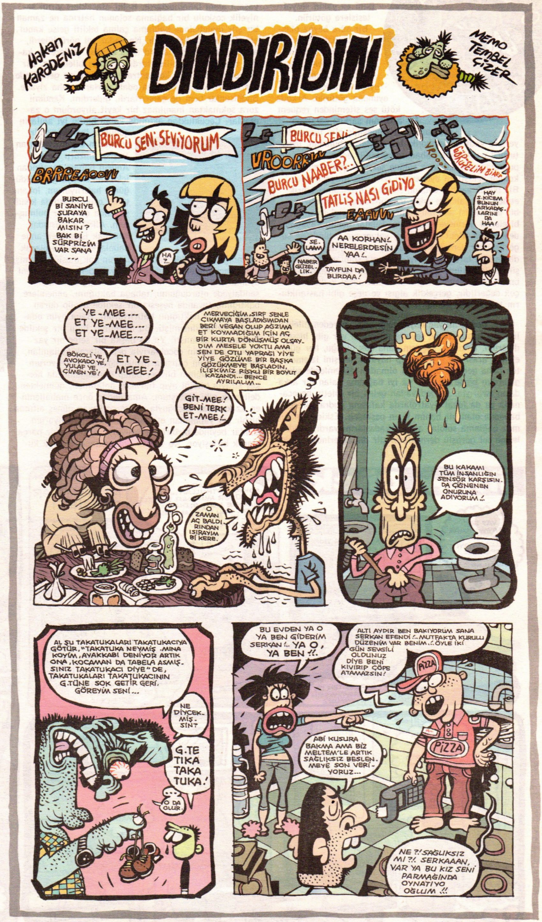
Şimdi evvela, elinde bir takım sayılar var, doğruya doğru. Geçen yıl dünyada kaç kişiyi köpek balığı ısırmış? 150. Şimdi bu ayıoğlu ayı, gerçek bir mal gibi, gidiyor dünya nüfusunu bu sayıya bölüyor ve aklı sıra bir köpek balığı tarafından ısırılma ihtimalimizi buluyor. Arkadaş ben yüzme bilmeyen kendi hâlinde bir Eskişehirliyim, benim bir köpek balığı tarafından ısırılma ihtimalimle, her tatilde deniz kenarına giden, sörf tahtasının üzerinden inmeyen ve daha güzel, daha güçlü dalgalar yakalayacağım diye köpek balığının harman olduğu okyanus sahillerini tercih eden Oky'nin köpek balığı tarafından ısırılma ihtimali aynı mı? Sizi temin ederim ki, bir köpek balığı tarafından ısırılmayacağım. Bir kere kırk yılda bir hanımın zoruyla denize falan girsem de, boyu geçmeyen yerlere kadar gidip kendimi ıslatıp çıkıyorum. Oky desen havalar az ısınıp paltoları askıya asıp ceketleri giysek elinde sörf tahtasıyla beliriveriyor. Allah aşkına köpek balığı Oky'yi değil de beni nasıl ısırabilir bu koşullarda?

Yani bir tarafta sabit ve sayısal olarak kesin artık şu kadar milyonda bir şeklinde bir ihtimal var, diğer tarafta binlerce değişkene bağlı bir durum. Ama gazetecinin az istatistikle haber yazma sevdası, bitmiyor, bitemiyor. Şöyle söyleyeyim: "Önümüzdeki yıl Amerika Birleşik Devletleri başkanı seçilme ihtimaliniz yedi milyarda bir," desem, size (ihtimal çok düşük bile olsa) mantıklı gelir mi? Nedir? Bir kere ABD vatandaşı olarak doğmuş olmak gibi net bir gerek şartımız var. Ek olarak herhalde bir yaş sınırı vardır diye düşünüyorum ve mevcut başkan adaylarından, Richie Rich'in papyonsuzu Marco Rubio'ya bakarak bu yaş sınırının 17 olduğunu varsayıyorum.

Yani arkadaşlar öyle herhangi bir konuda bir yıl içinde gerçekleşen olayların toplamını dünya nüfusuna bölerek istatistik falan yapılmıyor. Ne yani benim Merkez Bankası Başkanı olma ihtimalim, lotoyu kazanma ihtimalimden daha fazla olabilir mi allahaşkına? Hatta bu mantıkla, dünyada nereden baksanız (ki ben google'dan baktım bulamadım ama çok da öyle uzun boylu bakmadım) 200 tane merkez bankası başkanı var, buna göre sayısal lotoyu kazanma ihtimalimden tam dört kat daha fazla ihtimalle merkez bankası başkanı olacağım demektir.

Hayır, merkez bankası başkanı olmasına olurum da, çok bir numarası olduğunu sanmıyorum. Faiz oranı var işte onu artırıyorsun ya da indiriyorsun. Bir de az gelişmiş ülkeysen arada piyasaya döviz satıp "dövizin ateşini düşürüyorsun." Faiz ve kur o kadar. Yani hepi topu iki tane iş var ve deneme yanılma yöntemiyle bir iki ayda kıvırırım o işi gibi geliyor bana. Hatta merkez bankasında neden üçten fazla insan çalışıyor onu bile anlamıyorum. Resmen israf. Neticede yüzlerce insan çalışıyor ve ayın sonunda ya faizi artırmaya karar veriyorlar, ya olduğu gibi tutmaya ya da düşürmeye. Ve evet, az istatistikli dehalara göre şu satırları yazan adamın merkez bankası başkanı olma ihtimali loto ikramiyesi kazanmaktan daha yüksek. Hadi oradan ulan, o kadar parayı boşa mı harcadım ben? Bari merkez bankası başkanı olaydım...

Beni en yakın sosyal tesislere götürün. Bir süre beyaz plastik sandalyelerde oturmaya ihtiyacım var. Beni lokal bir tiyatro grubunun uyuşturucu karşıtı bir oyununa götürün. Arkada kötü ses siteminden requem for a dream şarkısı çalarken uyuşturucu krizindeymiş gibi titremeli yerlere yatmalı sembolik davranışlarda bulunan, uyuşturucu parası için babannesine küfür eden, saçları pudralanarak babanne rolüne sokulan genç kadınların kolunu çekiştiren oyuncuları izlemeye ihtiyacım var. Bir buçuk saatlik oyunun sonunda oyuncuları tebrik etmek için sahneye çıkıp uyuşturucunun zararlarını bir de kendisi anlatan valilerin kahverengi takım elbiselerini görmeye muhtacım. Bunlar benim kaybolan değerlerim. Beni mümkünse, yolunuzun üstündeyse sol görüşlü bir derneğin bağlamalı, klasik gitarlı bir şiir dinletisine bırakın. En iyi bağlama soloları genelde bu şiir dinletilerinde atılır. Dünyanın en güzel anlamlı gibi buruk gülümsemeleri şiir dinletilerindeki kızlarda olur, çok değerlidir, gerçeklik algısı ve neşe gibi hastalıkların tedavisinde kullanır.

Neye, neden ihtiyaç duyduğunu insan nereden bilebilir? Bu sıralar böyle şeylere ihtiyacım var gibi hissediyorum. Eskiden, saçımın daha çok olduğu, her gün ekmak arası bir şeyler yiyip hayatın geçişini izlemekten daha geçerli bir işimin olmadığı dönemlerde sıkça giderdim böyle yerlere. Ya iyi bağlama çalan bir arkadaşın ısrarıyla, ya bedavadan gelen bir biletin heyecanıyla ya da lokal tiyatrolarda kafasına pudra sürerek babanne olan bir hanım kızın peşinden. Eskiden inanılmaz bağlama sololar atan arkadaşlarım vardı, kendilerine sol görüşlü derneklerin şiir dinletilerinden başka yaşam alanı bulamazlardı. Belki atacakları yirmi saniyelik coşkulu bir bağlama solonun hatrına ne zaman bir şiir dinletisinde bağlama çalma teklifi gelse kabul etmek zorunda kalırlardı. Ne kadar sol görüşlülerdi, amansız bir tempoyla ard arda okunan şiirlere ne kadar tahammül edebiliyorlardı? Bunları bilemeyiz. Bir olimpiyat haltercisi konsantrasyonuyla, o an geldiğinde atacakları bağlama soloya odaklanırlardı daha ziyade. Sağolsunlar beni de çağırırlardı, giderdim. Kendimi zora sokmaktan inanılmaz bir keyif alıyordum o zamanlar. Çocukluktan aklımda kalan bütün iyi anıların çoğunda inanılmaz bir sıkıntının beyin uyuşturan tarifsiz huzuru vardır.

Uyuşturucuyu simgeliyor.

Annem babam tarafından içkili lokantaya götürüldüğümü hatırlıyorum, lokantanın oyun odasında kendi yaşımda çocuklar bulmuştum. Alkol masasından kalkmak istemeyen anne babaların gönüllü olarak sağladığı özgürlükle yatma saatinin çok ötesine geçmiş, daha önce mümkün olduğunu hayal edemediğimiz yeni oyunlar bulmuştuk. Ama ondan önce üç saat kadar sandalyede oturduğumu, tabağa baktığımı, annemlere baktığımı, tavanda neşesiz bir şekilde dönüp duran disko topuna baktığımı hatırlıyorum. Bana oyun odasından bahsedilmemişti. Bu inanılmaz bilgi bir şekilde benden esirgenmişti. Ya da başka bir sefer bir yaz günü mahallenin çocuklarıyla depo olarak kullanılan bir kömürlüğün çatısına tırmandığımızı hatırlıyorum. Kendimize sağlam bir yer bulup oturduğumuzda herkes sırayla bildiği ayıp fıkraları anlatmıştı, gülmekten delirecek gibi olmuştum. Ama ondan önce mahallenin en az konuşan çocuğuyla saatlerce yakan güneş altında hiçbir şey yapmadan oturduğumuzu da hatırlıyorum. Bunlar beyinde birbirine kaynıyor, eriyip tek bir parça olarak birleşiyor. Ne zaman üniversitenin sinema kulübünün kendi çektikleri kısa filmlerinin gösterimi olsa koşarak gitmem o yüzdendi büyük ihtimalle. Yakıcı, kavurucu bir can sıkıntısının peşinden koşuyordum. İlk kısa film: Kız meğer şizofrenmiş, erkek arkadaşı aslında yokmuş, kendi kendine konuşuyormuş. Çok iyi. İkinci kısa film: Çocuk aslında şizofrenmiş, ama kız da şizofrenmiş, aslında ikisi de mi yokmuş? Onu tam anlamadığımı hatırlıyorum. Yine de çok iyi geliyordu bana böyle şeyler. Sıkıntıdan ellerim uyuştukça beyin ya bu hissiyatın ardından gelen mutluluğun hatırasıyla ya da artık eroyin etkisi mi yapıyordu beyne bilmiyorum, neşeden kıvılcım çıkartacak hale geliyor, ışıl ışıl oluyordu.

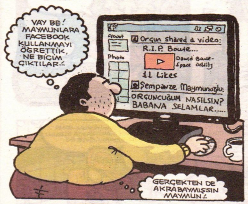
O dönem zaman hayatta gitar çalan arkadaşlarım ve bağlama çalan arkadaşlarım gibi bol olan ender eşylerden biriydi. Zaman içinde günümüze doğru yaklaşırken bir noktada "yediğim ekmek arası şeylerin parasını artık annemlerden istememeliyim, kendi paramı kazanmalıyım" diye karar verdim. İnsan hayatındaki bir sonraki aşamaya geçtim. Artısı: Kazandığın paraya göre ne istersen yiyorsun, kimse kredi kartı ekstresine bakıp "erman tavuk dönere yatırdığın aylık meblağ hakkında konuşmamız lazım, normal değil bu derece tavuk döner" demiyor. Eksisi: Zaman değere biniyor. Sıkıntılı şeylere zaman kalmıyor. İşten güçten artan zamanda insan neşeli şeyler yapmak istiyor.

Kız aslında şizofrenmiş.

Bir de zamanı sevdiğiniz birileriyle geçirmek istiyorsanız, o özel insanı uyuşturucunun zararları tiyatrosuna götürmek istemezsiniz. Bunlar verdiğimiz bilinçli kararlardır. Ama bazı soyut duygular da böyle kayboluyor, adeta soyları tükeniyor. Bu hafta anlaşılması güç duygular denizinden seslendim. Haftaya başka bir olayla birlikte olmak üzere, sevgiyle kalın. Erman.

groagh@gmail.com

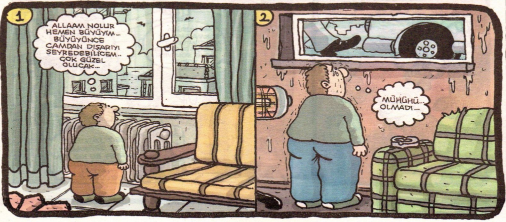
İltem Dilek

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
EVİN ORDA DİKİLEN GEZİNEN Bİ HERİF VAR, NE İŞ YAPTIĞINI BİLMİYORUM AMA HARBİ TAM UĞURSUZ TİPLİ BİŞEY. SANIRIM BANA DA HAFİF UYUZ OLUYO... İLK BU BANA TERS TERS BAKTI TAMAM MI, BEN DE ONA TİP TİP BAKTIM FALAN, ÖYLE DEVAM ETTİ.
NE BAKIYON LAN, DÖVCEN Mİ BENİ?. GEL LAN GEL.!.
HADİ YÜKSEK ORANDA PARANOYA PAYI DA KATALIM AMA, EN AZINDAN BENZER Bİ RUH HALİNDE OLDUĞUNDAN EMİN GİBİYİM. BAKIŞLARINI GÖRSENİZ ANLARSINIZ.
ÖZELLİKLE BİRAZ DAHA ŞIK GİBİYSEM MESELA PARDESÜMSÜ BİŞEY ATKI MATKI VARSA DAHA Bİ UZUN UZUN BAKIYO... Bİ GÜN ARABA GELİYODU, GÖRMÜŞTÜM GELDİĞİNİ VE GAYET DE KENARDA OLDUĞUM HALDE **"ARKADAŞIM İSTERSEN KENARA ÇEKİL"** DEDİ. ŞİMDİ BUNU YAZARAK İFADE ETMEK ZOR AMA PİS Bİ **ARKADAŞIM**'DI O...
POZİTİF Bİ ANLAMI OLMASI GEREKEN KELİMELERİ TÜRKÇE'DEKİ KADAR TERS KULLANAN BAŞKA Bİ DİL VAR MIDIR BİLMİYORUM. **FRIEND** KELİMESİNİN NEGATİF BİŞEY BARINDIRDIĞINI PEK HİSSETMEDİM... PEKİ YA ŞU?.
ARKADAŞIM Bİ BAKICAN MI?.
BURDAKİ **"ARKADAŞIM"**'IN GAYET KIL Bİ ANLAM TAŞIDIĞINI HEPİMİZ GAYET İYİ BİLİYORUZ. AMA BU GICIK ANLAM, DİLE GETİREMEYECEĞİMİZ KADAR DERİNE GİZLENMİŞ DURUMDA. YANİ **"ARKADAŞIM NE LAN?"** DİYEMİYOSUN... BAK MESELA **"KARDEŞ"** DE ÖYLE BENCE (**KARDEŞİM**'İ DEMİYORUM, O ZATEN AÇIKÇA GICIK)... Bİ GÜN BİRİNE SÖYLEMİŞTİM HATTA DAYANAMAYIP...
YAA BİŞEY DİYCEM, **KARDEŞ** DEYİP DURUYOSUN YA, BUNDA BİRAZ GICIK BİŞEY YOK MU SENCE? BEN SANA DESEM ÜSTTEN BAKIYOMUŞUM GİBİ DAVRANDIĞIMI HİSSETMEZ MİSİN?
...YANİ YAKIN DEĞİLİZ AMA SADECE SÖYLEMEK İSTEDİM. Bİ DÜŞÜNSENE BAK.
ADAM TABİİ Kİ KONUŞMAMIZI BAŞKA Bİ SEVİYEDE SÜRDÜRME DAVETİME İCABET ETMEDİ...
SIKINTI YOK KARDEŞ... SEVMİYOSAN DEMEYİZ EYVALLAH.
YİNE BEN LAVUK OLDUM YANİ.
ERKEKLER ARASINDAKİ BU GÜÇLÜ OLMA MUHABBETİNE BAZEN ARTIK DAYANAMIYORUM. ASLINDA BÜTÜN OLAY BU MODERN TOPLUM DENEN NANEDE... ESKİDEN İLKEL İNSAN KÜÇÜK KABİLELER HALİNDE YAŞADIĞI İÇİN, KABİLE İÇİNDE KİMİN **ALFA ERKEK** OLDUĞU HEPSİ TARAFINDAN AŞAĞI YUKARI BİLİNİYODU.
ŞU BENİ DÖVEBİLİYO...
BEN ŞUNU DÖVERİM...
ŞU VAR YA HEPİMİZİ DÖVER. EN GÜÇLÜ O...
EN GÜÇLÜ OLAN DA YERİNİ BİLİYO. EN ZAYIF OLAN DA.
E ŞİMDİ ÇOK KALABALIK BÜYÜK ŞEHİRLERDE TANIMADIĞIMIZ MİLYONLARCA İNSANLA BİRLİKTE YAŞIYORUZ... HALİYLE NOOLUYO?
ŞU KARŞIDAN GELEN KIL TİP Mİ DÖVER BEN Mİ DÖVERİM?.
BEN BUNU DÖVER MİYİM DÖVEMEZ MİYİM?.
BUNU SADECE "DÖVMEK" OLARAK DA GÖRMEMEK LAZIM. İNSANLAR BİRBİRLERİNİN MAAŞLARINI DA BU YÜZDEN MERAK EDİYOLAR. KİM GÜÇLÜ KİM DEĞİL, NE KADAR GÜÇLÜYÜM, NE KADAR DEĞİLİM?.
İŞTE MAHALLEDEKİ HERİFLE KARŞILIKLI ŞİŞİP DURMAMIZIN SEBEBİ HEP BU. YERİMİZİ BİLMİYORUZ VE BİLMEK İSTİYORUZ. TEMEL Bİ İHTİYAÇ BU ÇÜNKÜ.
GERÇİ ŞU AN BİRAZ BİLİYO GİBİYİZ. GEÇEN YAZ BAKKALA GİDİCEKTİM. NE ZAMANDIR DA GÖRMÜYODUM BUNU. Bİ TANE ŞORTUM VAR, BENİ OLDUĞUMDAN DAHA G.TLÜ GÖSTERİYO. KESİMİ DİKİŞİ FİLAN MIDIR NEDİR, NORMALDE DE G.TLÜ Bİ İNSANIM AMA BU KADAR DA G.TLÜ DEĞİLİM. NEYSE ONU GİYİP ÇIKMIŞTIM, Bİ BAKTIM O DA ORDA...
mna koyduğum.
ÖNÜNDEN OMUZLARI ŞİŞİRİP G.TÜ SIKMAK SURETİYLE KÜÇÜLTEREK GEÇTİM AMA MÜMKÜN DEĞİL, ŞORT ÇOK FENA.
NEYSE BAKKALDAN TAM ÇIKTIM, CÜZDANI CEBİME KOYARKEN CEBİMDEKİ Bİ 5 LİRA UÇTU ABİ...
RÜZGAR DA VAR.
HERİFİN KARŞISINDA DOMALA DOMALA YAKALAMAYA ÇALIŞTIM.
ENEM PARAM UÇİY!
ENEM !..
YANİ 5 LİRA DA HİÇ Bİ KOŞULDA BOŞVERİP BIRAKILABİLİCEK MEBLAĞ DEĞİL.
YILLAR ÖNCE HATIRLARSANIZ OTOBÜSTE BENZER Bİ ŞEY OLDUĞUNU ÇİZMİŞTİM. BOZUK PARA Bİ DELİĞE GİRMİŞTİ ALAMAMIŞTIM... YANİ BUNLAR BENİM BAŞIMA HEP GELİYO AMA TAM BU LAVUĞUN ÖNÜNDE OLMASI, HATTA TAM O ŞORTU GİYMİŞKEN OLMASI Bİ MURPHY KANUNLARI ÖRNEĞİ DEĞİLDİR DE NEDİR?
AMA BAKMAYIN. NETİCEDE İYİ OLDU BİLE DİYEBİLİRİM... O ANDAN SONRA PEK Bİ HAVAM KALMADI.
BEN DE ŞİŞİNMEYE GEREK DUYMAMAK... NASI OLSA DÖVEBİLECEĞİMDEN EMİN OLMAK ARTIK.
İKİMİZ DE RAHATLADIK GİBİ BİŞEY OLDU. YANİ BÖYLE ZANNETMESİ İŞİME GELİYO. Bİ BİLSE ONU G.TÜMLE BİLE DÖVER DÜMDÜZ EDERİM, HABERİ YOK.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Rüyanın bittiğini anlıyorum, ama oyun oynamanın verdiği zavk asla bitmeyecek."*
–Selim Bektaş, Muz Beyazı'ndan

● **Aylan'ın mazlumluğunun sebebi, Charlie'nin zalimliği!..**

● Takıldıkları kelime, diktatör. Yoksa dikta rejiminde mesele yok. Tanımlamadan yaşayalım istiyolar, kuzuların şerefsizliği gibi...

● **Her ideolojinin maskesini takabilen, gizli servislerin güdümündeki halk düşmanları, dünyanın her yerinde terör yapıp müslümanların üstüne atmaya doyamadılar. Dünyanın en barışçı insanları olan sade müslümanlar, bu prodüksiyonla 'potansiyel tehdit' olarak yaftalanıyor.**

Yandaş yalakalığında son nokta: Tek Adam'ın dibisin!..

● Türkmenistan'da sigara yasak. Türk'e men edilecek son şey!..

● **Bu kabus bitecek. Sultanahmet, uzayın en şahane semti olarak anılacak. Alman Çeşmesi, canlı bombaların değil, aşkla ruhları ışımış insanların hikayelerini anlatacak...**

● Burkina Faso'dan bahsettim geçen hafta, orası da terörle sarsıldı. İnsan ayırmayan tek kavram oldu dünyada terör.

● **Şeyh Bedrettin haklı: "Her insan bir kainattır." Hem de hiç kimse bu kadar -yerden göğe- haklı olmamıştı. Ekleyeyim, demek ki gene herkesin 'iç dünyası' var.**

● Yeşilçam'da Bütçesizlik: 'İtirazım Var' filminde şarap kadehiyle rakı içen Müslüm Gürses. (Güpegündüz içip alakasız kadını Serpil Çakmaklı gibi görmeye başladı göklerdeki babamız. Sonra sucu geldi, film yarım kaldı.)

● **Tüpün bulunduğu dolabın çocuk kilidini takmayı unutmuş arkadaşlarım. Konuyla ilgili anne babasını uyaran 22 aylık Yasemin Say olmuş!**

● Kiminin ajandasında 'Parti Meclisi' anlamına gelir 'PM' notu, kiminin defterinde de 'Parma Manastırı'. Aynı işaretle çok amaçlı dadanıyoruz, gayet karmaşık, inorganize işler bunlar!

● **Emperyalizm varsa, biraz da "Hadi misafirlere İngilizce konuş çocuum" diyen işbirlikçiyle var...**

● İstiklal Marşı'nın bestesini değiştirip kafasına göre söyleyen tiplerden içim bulandı yemin ederim. Nerde yetiştirip salıyolar bunları?! Hayır, marşa pek meraklıysan, yaz sözlerini yap bestesini, çık ortaya pırıl pırıl! Zaten söylenen marşı, deli tarafından kerkilmiş, niçin yeniden besteliyosun? Montajda atılacak adamsın!

● **Hastanenin kendisinden tiksinmiyorum, yerli dizilerde denk geldiğim hastane sahnelerinden tiksindiğim kadar... Bir yıllığına ara verin şuna!..**

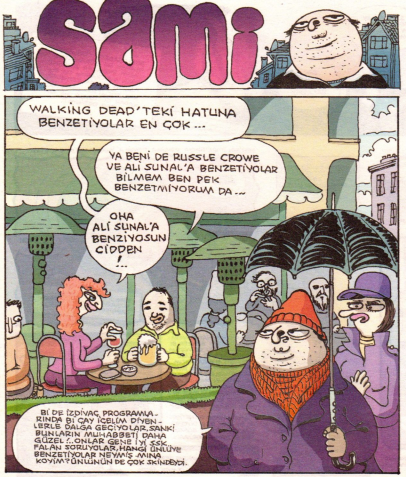
● Hayatımın, 'küçük dilini yutma' dozajındaki ilk şaşkınlığını çok küçükken, bir otobüs yolculuğunda yaşadıydım. Sabahtı, yeni uyanmıştım, yola bakıyodum. Sonra onu gördüm. Bir sürü araba -hem de gıpgıcır araba- taşıyan o aracı. Aklım döndü. Halen daha görünce acaip oluyorum...

fotoğraf: Hasan Berk

Hırvat... ola ola... be a...

● **Tamamen rastlantı, 12.12.2012 günü, fotoğrafçı arkadaşı Hasan Berk'in stüdyosunu ziyaret eder değerli dostum Erol Tamer. Berk, Erol'un muhtelif fotoğraflarını çeker, stüdyoda mevcut fes de kullanılır bu çekimlerde. Sergi, internet, paylaşım derken Osmanlı Tokadı'nın simgesi olur fesli fotoğraf. Osmanlı'yla ilgili yazılardan Osmanlıspor'a zıplar durum, Erol bi gün fotoşop marifetiyle Muslera'yı tokatlarken görür kendini. Son olarak ücretsiz dağıtılan bir dergide yayınlanır fotoğraf, yeter diyen Erol dergiye ulaşır, kendisi ve fotoğrafçı için telif ister. Şaşırtıcı şekilde "Sözleşmeyi hazırlayın" der dergidekiler. Kendini "İş bu sözleşme" diye başlayan sözleşme hazırlarken bulur Erol. İstedikleri ödemeyi yapar dergi. Erol mutludur, durduk yerde ve hiç haberi yokken parayı öğrenen Hasan Berk daha da mutludur. İşin en tuhaf tarafı, jeolog Erol'un Osmanlı şekline iyice**

ısınması!

● Kamu Spotu: İki paket sigarayla gezen adam yok, 'Hadi Baba ve Kırk Haramiler' var!..

da ünlü
ılü' ünlü
daş...

● **Tarihteki KIPÇAK'lardan bir kısmı zaman içinde dönüşmüştür ve günümüzde 'DUBTIS' olarak yaşamaktadır!..**

● Bol bulunan tek şeyin kürdan olduğu mutfak...

● **Benden astronot olmaz... Ama diyelim ki kozmonot olup uzaya çıksam bi inceciklik yapardım... Teknik görevler biter bitmez Neşet Ertaş babamızdan 'Yalan Dünya'yı çakıp dünyaya baka baka bir kez daha dinlerdim...**

● Ne, kelebek etkisi mi? E, kelebeğin kendisi amip etkisi zaten...

● **Koro, biraz korkutucu bi şey. Bir sürü, çeşit çeşit yaradılışlarda insanın, toplu halde ve eş zamanda "Çoktan beri bir kız tanırım ben Sarıyer'de" demesi. Nasıl? Denk mi geldi? Haa, gönüller şen olsun, peki olsun. Al o vakit: Çok tanrılı bir kız tanırım ben Sarıyer'de...**

● Hayat çekmiş gibi: Yavru Vatan'da kısa film izleyen küçük burjuva...

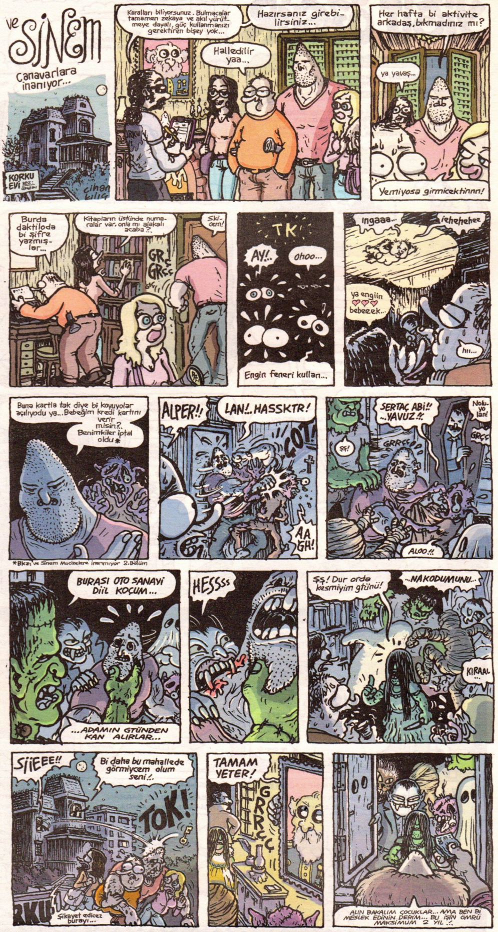
● **Sovyetler Birliği ve Yugoslavya'nın dağılması sadece dünya diplomatlarına yaramış, ortaya çıkan bir sürü butik ülkeye çeşitli düzeyde elçilikler atanması gündeme gelmiş, resmen ekmek çıkmıştır...**

● Kuşbazlığın son noktası: Hazerefen Ahmet Çelebi...

● **Çiğ yumurtalarla karışmasın diye haşlanmış yumurtalara kaş göz çizen arkadaşım var. Var...**

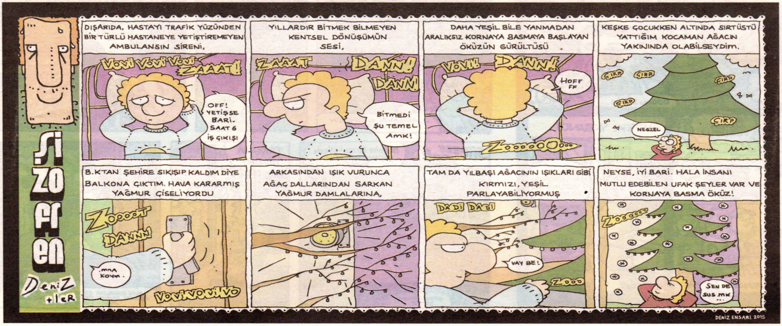
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
EVLİLİĞİNİZİN ÇATIRDADIĞIYLA İLGİLİ DEDİKODULAR DOLAŞIYOR...
EVLİLİLİK CİDDİ BİR KURUMDUR..! KRAKER DEĞİL Kİ ÇATIRDASIN ÇUTURDASIN..! İLLA BİLMEK İSTİYORSANIZ SÖYLEYEYİM, EVLİLİĞİMİZ SIKTI!!!
ARABA ALMAK İSTİYORUM KAÇ LİRA?
OHOOO... BEŞE DE VAR, BEŞ YÜZE DE VAR, BEŞ MİLYONA DA VAR...
İBNEYE BAK SEN...YEDİYE VAR MI MESELA?
VAR...
ONİKİYE?
S.KTİR GİT LAN BURDAN...
HERKESİN BİR FİYATI VARDIR. BENİMKİSİ DÖRT LİRA.
GALER
KİMSE YÜZÜME SÖYLEMİYOR AMA BERBAT BİR ARAPÇA ÖĞRETMENİ OLDUĞUMUN FARKINDAYIM...
ESTAĞFURULFEY...
HAYATIMA GİRDİĞİN İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM...
ÇIKIYO MUYUM?
DEVEKUŞUNUN GÖZÜ BEYNİNDEN BÜYÜKMÜŞ.
KİM SÖYLEDİ?
YAAHU KİM SÖYLEDİYSE SÖYLEDİ. OLAYA ŞAŞIRMIYON DA ONU MU SORUYON?!
AMAN İYİ BE...
DEVEKUŞUNUN GÖZÜ BEYNİNDEN BÜYÜKMÜŞ...
NELER DE BİLİRMİŞ BU...

uğur gürsoy
fırat 4
CIHAN CEYLAN
SAMİ 2
sami 2
YETKİN GÜLMEN
ESNEK İLE GENİŞ
YETKİN GÜLMEN
ESNEK İLE GENİŞ
Makul Koca MEMOŞKO 2
Memo Tembelçizer
MAKUL KOCA MEMOŞKO
2. KİTAP
Uykusuz Dükkan'da ve kitapçılarda!

SİZOFREN
DeniZ +leR
DIŞARIDA, HASTAYI TRAFİK YÜZÜNDEN BİR TÜRLÜ HASTANEYE YETİŞTİREMEYEN AMBULANSIN SİRENİ,
VOVİ VOVİ VOVİ ZAAAT!
OFF! YETİŞSE BARİ. SAAT 6 İŞ ÇIKIŞI
YILLARDIR BİTMEK BİLMEYEN KENTSEL DÖNÜŞÜMÜN SESİ,
ZAAAT
DANN! DANN!
BİTMEDİ ŞU TEMEL AMK!
DAHA YEŞİL BİLE YANMADAN ARALIKSIZ KORNAYA BASMAYA BAŞLAYAN ÖKÜZÜN GÜRÜLTÜSÜ
VOVİ! DANN!
HOFF FF
ZOOOOOO...
KEŞKE ÇOCUKKEN ALTINDA SIRTÜSTÜ YATTIĞIM KOCAMAN AĞACIN YAKININDA OLABİLSEYDİM.
ÇIRP ÇIRP ÇIRP ÇIRP ÇIRP
NEGZEL
B.KTAN ŞEHİRE SIKIŞIP KALDIM DİYE BALKONA ÇIKTIM. HAVA KARARMIŞ YAĞMUR ÇİSELİYORDU
ZOOOOT
DANNN
..mına koyım.
VOVİVOVİVOVİ
ARKASINDAN IŞIK VURUNCA AĞAÇ DALLARINDAN SARKAN YAĞMUR DAMLALARINA,
TAM DA YILBAŞI AĞACININ IŞIKLARI GİBİ KIRMIZI, YEŞİL PARLAYABİLİYORMUŞ
DADİ DADİ
VAY BE!
ZOOO
NEYSE, İYİ BARİ. HALA İNSANI MUTLU EDEBİLEN UFAK ŞEYLER VAR VE KORNAYA BASMA ÖKÜZ!
ZOOOOOT
SEN DE SUS MK...
DENİZ ENSARİ 2015

N.S.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında akademisyenlerin ortaya koyduğu fikirler, karşı fikirlerle eleştirilir, eşleri tarafından değerlendirilir ve bilimsel üretim bu şekilde gerçekleşir. Ama **Yeni Türkiye'de** akademisyenlerin yazdıkları muhtarlar tarafından eleştirilir, mafya babaları tarafından tehdit edilir ve terörle mücadele ekipleri tarafından değerlendirilir. **Yeni Türkiye'nin** yeni akademik hakemleri, muhtarlar, mafya liderleri ve okuma yazmayı yeni öğrenmiş gazetecilerdir.

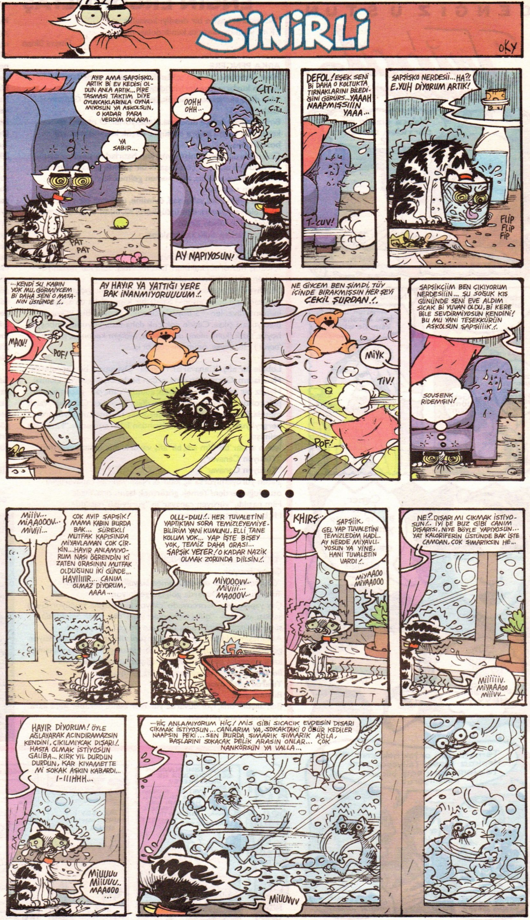
Normal şartlar altında hükümetler gizli kapaklı, kimsenin haberi olmaması gereken işleri için örtülü ödeneği kullanırlar. Bu işler yasa dışı, ayıp ya da ahlâksızca olmasa, zaten açık olarak şeffaf bir şekilde yapılır ve bütçelendirilirler. **Yeni Türkiye'deyse** bütçeden örtülü ödeneğe ayrılan pay, bir yılda on yedi kat artmıştır. Buradan hareketle **Yeni Türkiye'de** hükümetin gizli kapaklı, herkesten gizlemeye çalıştığı işlerinin sadece geçen yıla göre on yedi kat arttığını söylemek mümkündür. **Yeni Türkiye** giderek hükümet bütçesinin memur maaşları gibi kalemler dışında tamamının örtülü hâle gelmek üzere olduğu bir ülkedir.

Normal şartlar altında devletlerin resmi haber ajanslarının, televizyonlarının, hangi devlet olursa olsun, tam manasıyla gerçeği aktarması beş yapraklı yoncalar kadar nadir bulunan bir şeydir. Ama **Yeni Türkiye'de** devletin resmi televizyonunun gerçeği çarpıtmak, tek yanlı aktarmak hatta yalan söylemek gibi işlerin bile ötesine giderek aynı cümle içinde kendi kendini yalanlayabilme başarısını gösterdiğine şahit olabilirsiniz.

Normal şartlar altında devletler suç işleyen vatandaşlarını kanunlar çerçevesinde cezalandırırlar. Ama Nazi Almanyası dışında hemen hiçbir hukuk sisteminde, adına sippenhaft denilen ve "suç işleyenin ailesini de" cezalandırmayı içeren bir uygulama bulunmaz. **Yeni Türkiye'deyse** devletin suç işlediğini iddia ettiği vatandaşları, öldürdükten sonra bile cezalandırmaya devam ettiğini ve hatta ailelerine cenazelerini bile vermediğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** ölseniz bile hem siz cezalandırılmaya devam edersiniz, hem de aileniz.

Ve yine **Normal şartlar altında** bir ülkenin bir bölgesindeki halk adına savaştığını iddia eden bir örgüt, üstelik mücadelesi, adına savaştığını iddia ettiği halkın her geçen gün daha fazla acı çekmesine neden oluyorsa elbette en sert eleştiri oklarını haketmektedir. Ama gözünü kan bürümüş bir koronun hep bir ağızdan emretmesiyle yapılacak eleştirinin, eleştiri mi yoksa işini, makamını kaybetme korkusuyla yapılmış bir emre itaat mi olduğunu kestirmek çok ama çok güçtür.

Barış Uygur

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir pınarın başına bir desdiyi koysalar
Kırk yıl anda durursa kendi dolası değil"

Ümmi Sinan

ARKA PENCERE

Hava kararıyor. Yokuşta saklambaç oynayan çocukların sesleri. Akşam kuşlarının sesleriyle içiçe
--biz de o saatlerde oynardık, (esrarengiz saatler, Gizlenmek/ Giz)--
Biri yumuyor bahçe duvarına. Kaçışıyorlar. O malum tekerlemeyi bağıra bağıra söylüyor küçük kız. --hayret, çok bozulmamış--
Çok sıkılırdım ben, onlar oynarken hatırladım şimdi, o oyunu aşırı ciddiye alıp çok çok başarılı bir şekilde saklandığımda, saklandığım o müthiş, akla hemen gelmez kuytu yerde.
Patlardım sıkıntıdan
Şimdiki aklım olsa, yalap şap, öylesine, uyduruk bir yere alelacele saklanıverirdim üstünkörü. Ki, biran evvel bulsunlar. Sobelesinler. Olsun bitsin.
Evden çıkarken. Sulu kar başlıyor

SULU KAR/ (SULU SEPKEN)

Kabataş motoru/ Finiküler/ Taksim/ Fitaş. Sulu kar hızlanıyor.-- sepken mi bu? Bilmiyorum--
Merdivenleri inerken (*Tarantino'nun son filmine gidiyorum –hiç olmazsa kara doyar insan–*) Sağda bir kapı.--daha da aşağı, aşağı inen merdivenler-- "5 boyutlu sinema" yazıyor. Biri iniyor. Halbuki yukarı çıksa. Cadde çok çok daha fazla boyutlu. Binbeşyüz boyut. Yazık.(*konu monu da olmuyor, bildiğim kadarıyla, sadece 'boyut'*) Herneyse, onun bileceği bi iş.

Lobide bir afiş. "Canavarlar Firarda" Oynamıştı bu geçenlerde. Hatırladım. Görmedim ama ordan başka bişey geliyor aklıma: Henüz bir yeniyetme iken ben, adında "canavar" geçen filmler pek çoktu. "Bişey canavar" falan diye. "Büyüyen Canavar" vardı mesela. Pembemsi, jöle gibi bişeydi bu. Durmadan büyüyordu herşeyi yuta yuta. Kapı aralıklarından falan sızıyordu. "Feza"dan gelmişti.
İşte o aralar bir film adı, bir afiş vardı ki, hiç unutamıyorum:
"Yürüyen Canavar"
"Yürüyen Canavar"?
Zaten yürüyemiyorsa aç kalır o. Nasıl yapıcak canavarlığını oturduğu yerden? Yemek götürmek lazım ona. Yazık.
Film nasıldı, "yürüyen canavar"ın "yürüyüşü"nasıldı?
Hiçbir şey hatırlamıyorum.

"GÖLGELER GÖLGELENDİ"

Güneş batıyor.
"Gün batar, kuşlar döner/Dönmez bu yollardan beklenen"
Turuncu ışıklar. Duvarda gölgem geziniyor.
Çay yapıyorum. "Corcovado"çalıyor. Elis Regina söylüyor. Gece şarkısı aslında-- *"quiet night, quiet stars"diye Frank Sinatra da söylemiş ingilizcesini*-- ama bu saate de çok yakıştı işte.
Arkadaşımın küçük oğlu Barış, koşup/silkinip kurtulmak istiyor gölgesinden, olamayınca da, yeri; bir sakız gibi ayağına yapışmış kara gölgesini göstere göstere ağlıyordu babasına. *–aynı hareketleri yapıyordu gölgesi de–* Biz gülüyorduk.
Yıllardır görmüyorum.
Büyümüştür.
Ben alıştım ona, işte duvarda yürüyor benle beraber kara kara.
Noolmuş yani, yürüsün.
O da alışmıştır.

Kurtulamayız ki ondan. Karanlık tarafımızı(o da lazım) simgeliyor/ima ediyor. *–içgüdülerimizi, olduğumuzu zannettiğimiz şeyle uyuşmayan, pek öğrenmek te istemeyeceğimiz, utanacağımız, yerin dibine girmek isteyeceğimiz gizli yanlarımızı, eğilimlerimizi–* (o neye ağlıyorduysa o yaşta, henüz, üzerine edilen onca lafı, mecazları bilmediği halde--Platon'u, Jung'u, arketipleri, falanı filanı--).
Kurtulamayız ondan Barış. (küçük halinle konuşuyorum, sana demiyorum)
Bizi bırak,
Dünya'nın bile koskocaman bir gölgesi var. Ay'a vuruyor.
Yuvarlak olduğu oradan belli oluyor. --saklayamaz--
(ilk oradan anlamış Macellan, "gölgesini gördüm"diyormuş, "ay'ın üzerine düşen gölgesini gördüm ben, ne derlerse desinler, yuvarlaktı!"sonra çıkmış yola)
Barışmaya çalışmalıyız onunla. Gölgem tamam da. O da ne? Bir dakika! Aynanın içindeki gölgemi görüyorum bu sefer. Gölgem aynadaki duvarda. Tuhafıma gidiyor. Yandan görünüyorum orda. Profilim var. Aa! Burnum öyle mi yandan? Kıpırdatıyorum kafamı. Hiç te 'hazırlıklı' olmadığım bir yönden. Aynaya bakarken, çok korunaklı, hep aynı, kendimizce, en iyi göründüğümüzü zannettiğimiz açıdan (imge'mizi kollaya kollaya)bakıyoruz.
Gölge işte, yaptı yapacağını.--pislik yapıyor-- ("gölgemin gölgesi"aslında) O tepemdeki tel tel saçlar? Önden öyle görmüyorum onları. Tabi, bir 'gölge' artı bir 'ayna'. En tehlikeli iki şey birleşip yaptı.
–evdeki bütün aynaların üzerlerini bezlerle örterdi anneannem, tek tek, gece olunca,(yavaş yavaş kararan ahşap evin içinde sadece ikimiz)"gölgeyle oynanmaz"da derdi, gölgemle oynarken gördüğünde beni–
Neyse, affedelim.--ayna'yı, gölge'yi--

Gölgelerimiz, arka odalarda saklamaya çalıştığımız hasta kardeşlerimiz.
Sarılalım onlara.
Selam gönderiyorum buradan; "Gölge" faslını kaparken kimi gölgelere: sinemadakilere; Hithcock'un, Murnau'nun(Nosferatu), Fritz Lang'ın, Ayzenştayn'ın, tedirgin edici/korkunç/enfes gölgelerine.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

"Gölgeler gölgelendi" Nazım Hikmet'in "Salkım Söğüt" adlı şiirinden.
"Gün batar, kuşlar döner, dönmez bu yollardan beklenen" Şarkı. Güfte: Rahmi Duman

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan
ABİ BENDE Bİ ÖZELLİK VAR; YA DUŞ ALMAM LAZIM YA DA EN AZINDAN SAÇIMI YIKAMAM LAZIM YOKSA RAHAT EDEMİYORUM.
LAN OĞLUM YAKALANICAKSIN Bİ GÜN LAN ANLIYCAK PADİŞAH HAVLU OLDUĞUNU...
ANLAMAZ! HANIMDAN ÖĞRENDİM BÖYLE SARMAYI!..
ŞŞT... GELİYO!..
İKEYA ÜRÜNLERİ DANDİK DİYE SAĞDA SOLDA KONUŞUYORMUŞSUN, ÜRÜNLERİMİZİ KÖTÜLÜYORMUŞSUN!..
ŞEY ÖYLE GEYİK AÇILDI DA DEDİYDİM...
GARÇ!
AL O ZAMAN!..
HOAYIII IIIR!..
KISA KALEMLER SONUN OLACAK!..
DUR BEN VEREYİM, PASTİL BU GÖZDE MİYDİ HACI? ÖN GÖZDE MİYDİ LAN, NEREYE KOYDUN?..
NE BİÇİM Bİ HISMIŞ LAN BU? BANA BİŞEY SORMA ŞU AN İKİ BUÇUK YAŞINDAYIM...
EĞER SİZ DE (BİR AN İÇİN BİLE OLSA) TÜM DERTLERİNİZİ PLANLARINIZI HERŞEYİ UNUTMAK BOMBOŞ BİR KAFAYA SAHİP OLMAK İSTİYORSANIZ, ÇANTANIZDAKİ BİŞEYİ ARKADAŞINIZDAN İSTEYİN!..
Geleceğinizi Planlıyoruz
ALLAH GECİNDEN VERSİN TABİ AMA, SİZİNKİLER ÖLÜNCE, SİZİNKİLER DE ÖLÜNCE ZATEN HERŞEY İKİNİZE KALACAK.... SEANS ÜCRETİNİ ALAYIM...
BİR EVDE PİYANO VARSA O EVDE İNSANİ DUYGULARIN EN YÜCESİ VAR DEMEKTİR... YANİ AŞK! SİZİ TEBRİK EDERİM BAYIM...
İyi ki giriş anını görmedi...
NE ÇALIM?
«MINA KOYDUN DAYIOĞLU KIRDIN ALETİN AYAĞINI MAYAĞINI! SENDEN TARAFA DİKLEYİP YAN GEÇİRECEK-TİK DEDİM SANA! BIRAK AMUŞA KOYIM...
KÜT!
LAN GİRMİYO ÖYLE GİRMİYO! ÇAPRAZDAN BAŞKA ÇARE YOK, ÜÇ DEYİNCE ASIL KENDİNE DOĞRU... BİR Kİ ÜÇ...
HOOOOV!
Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR HULUSİ REİS
BEN SEGAH PEŞREVİ GİRİYORUM, BİTİMİNDE SEN DE ŞARKIYA GİR!
HİÇ EĞİTİM ALMADAN, YALNIZCA AŞIRI İÇEREK SOFRA ŞARKILARINI KUSURSUZ ÇALAR OLDUK... BEN KORKMAYA BAŞLADIM ABİ BI KAN TAHLİLİ Mİ YAPTIRSAK?..
GİR!..
Kimseeyeee-eeet! mem! şikaayeeet!..
ISINMIYO KODUMUN EVİ YA KOMBİ-Yİ DE AÇSAN, UFO DA YAKSAN ISINMIYO.
EVLE ALAKALI ABİCİM O... BENİM DEDEMLERİN KÖYDEKİ EVİ VAR YA; YAZIK SOĞUK OLUR KIŞIN SICAK!.. KERPİÇ TUĞLA OLDUĞU İÇİN SICAĞI-SOĞUĞU TUTAR... ŞEHİRDEKİ EVLERE BENZEMEZ KÖY EVLERİ...
SUN SET
HAYIRSIZ TORUN BAYRAMDA, SEYRANDA GELMEZ ANCA EVİ ÖVÜYO O DA YANLIŞ BİLGİ...
VALLA İSTEYEN GELİİİR İSTEMEYEN GELMEZ... KİMSEYE MÜDANAM YOK!..

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN **Numaralarımız:**
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 21 Ocak 2016 | Sayı: 438

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

NE NEREDE

Demiiir, hani nerde gözlerin? Kulakların nerde? Afferin sana Demir! Hani burnun nerde? İşte burda! Teyze nerde teyze? Hani nerde teyze? Afferin! Dede nerde Demir? Aaa yok mu dede? Dedesiiii nerdesin dedesi? Demiiir! Hanimiş dede? Demir göster bakayım dedeyi... Demiiir... Noldu aşkım? Uykusu geldi bunun.

Demir ne yapsın? Demir'in altı kaka dolu, ağlıyor Demir. Ağlama Demir! Bak deden orda. Yetmiş yaşındaki adam senin için dudaklarını Japon balığı gibi açıp kapatıyor, sırf ilgini çekmek için havaya seri öpücükler atıyor. Zamanında encümen üyeliği yapan adamı ne hallere koydun? Neden tanımıyorsun dedeni? Hikmet Bey'i Denizli'de herkes tanır oysa. Demiiiir, hanimiş *"Denizli Belediyesi Encümen Üyesi ve İmar Komisyonu Başkanı Hikmet Değirmenci?"* İşte burda! Sadece o mu, herkes burada Demir. Siz geniş bir ailesiniz. Toplu halde yemeğe geldiğiniz bu restoranda sizden başka kimse yokmuş gibi davranacak kadar da rahatsınız. Maşallah tüm restoran "Demir" diye inliyor. Senin ne çok adın var Demir? Annenin aşkısın, teyzen sana "kuşum" diyor, anneannen "kuzum" diye sesleniyor, dedenin tercihi ise "fındık". Bu yaşta bu kadar ünvanı nasıl edindin? Aslan Demir! Dünyadaki tek çocuksun sen. Ağlamayı bırak artık, bak gözlerin, kulakların, burnun ve deden burda; bütün restoran ne nerede iyice öğrendik sayende. Hani nerde Fırat? İşte burada; hemen iki masa ötenizde dikkatle sizi izliyor. İşi gücü olmadığından ne nerede iyice anlamaya çalışıyor. Sana aileni tanıtmayı ve seni şimdiden uyarmayı bir görev biliyor.

Bak bu teyzen: Teyze normalde anne yarısıdır Demir, ama görünüşe göre senin teyzen, çağdaş çocuk yetiştirme sanatında annenin iki katına denk geliyor. Teyzen senin bir dünya vatandaşı olman için yoğun çaba sarf ediyor. Bunu, seni teskin etmek için kucağına alıp restoranın akvaryumuna götürmesi ve balıklarla İngilizce konuşmasından anlıyoruz. Bulunduğum açıdan iletişim kurulan hangi balık göremiyorum ama teyzen akvaryumun camını işaret parmağıyla okşayarak, "Hi little fish!" diyor. Elbette İngilizce balıklar için değil, senin için; daha bu yaşta İngilizce'ye karşı kulak dolgunluğu geliştirmen ve günün birinde birisi sana, "İron man, where is your nose?" diye sorduğunda rahatça burnunu gösterebilmen için.

Bak bu anneannen: Anneannen belli ki seni çok farklı bir yere koyuyor Demir. Dünyada 5 yaşın altındaki yaklaşık 700 milyon torun bir yana sen bir yana. Elma suratlı, normal bir çocuksun aslında, ama bana kalırsa, anneannen babandan çekinmese "Bebeğim ve Biz" dergisine fotoğrafını göndermeyi ve seni "kapak yıldızı" olarak görmeyi çok arzu ediyor. Bu beğeni dozu gittikçe artacak Demir. Önümüzdeki yıllarda, her hareketini minik bir dehanın şaşırtıcı davranışları olarak yorumlamaya başlayacak anneannen. Seni izlerken, "Bu çocuk bişi olucak ama du bakalım!" diye mırıldanacak kendi kendine. "Bişi" olacaksan aslında en iyisi doktor olman Demir; doktor olman ve anneannenin bir sürü doktorun psikosomatik diye geçiştirdiği baş ağrılarını şak diye kesivermen. Zaten başka da bir sağlık sorunu yok anneannenin, tahminim dedenin vefatından sonra bir 20 yıl daha yaşayacak. Onu sık sık göreceksin. Ailecek gittiğiniz restoranlarda, "Benim canım pek bişey istemiyor..." deyip bütün masayı süpürecek. Annen, baban ve sen nereye gitseniz arabada yerini alacak. "Demiiir, hani nerde anane?" sorusunun cevabı daima "arka koltukta" olacak.

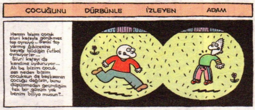
Bak bu annen: Teyzen gibi uluslararası düzeyde olmasa da annen de çocuk yetiştirme konusunda çağdaş bir insan Demir. Yalnız onun çağdaşlığı İngilizce değil. Şimdilik seni kolluyor, gözetiyor ama ilerde direkt müdahale edecek. Hem de işin içinden kolay kolay çıkamayacağın bir Türkçe ile: *"Demircim şu an televizyon seyretmeye devam etmeyi tercih ediyorsan, yarın televizyon hakkını kullanmamayı tercih ediyorsun demektir."* Gördüğün gibi annen yok aslında Demir, günümüzde çocuklar kendi tercihleriyle yetiştiriliyor. Eğer bu cümleyi çözebilirsen tercihlerinle baş başasın. Anneannenin öngördüğü gibi dahiliğin sınırlarındaysan çözersin mutlaka. Zorluk derecesini artıralım istersen, şuna ne dersin: *"Demircim, süren bitmesine rağmen şu anda iPad'le oynamaya devam etmeyi tercih ediyorsan, önümüzdeki hafta sonu iPad hakkını bu gün aştığın süre kadar daha az kullanmayı tercih ediyorsun demektir; eğer aştığın süre yarım saati doldurursa da önümüzdeki hafta sonu İpad oynamamayı tercih ediyorsun demektir."* Durum böyle Demir, fark ettiysen tercihlerinde olumsuzluk eki yok, ama totalde boku yiyorsun. Allah'tan annen Türkçe'yi tercih ediyor. Teyzenin annen olmadığına şükretmelisin. Annen iyi tercih Demir.

Bak bu baban: Baban biraz sıkıntılı Demir. Sıkıntılı olmasının sebebi, masadaki diğer bütün büyüklerinin anne tarafından olması. Bu normal aslında, bu yemek için şartlar böyle gelişmiş olabilir, ama bir yandan babanın ailesinin annen tarafından pek sevilmediği de bir gerçek. Üzülme Demir, bu sık rastlanan bir durum; genelde anneanneler babaanneleri, teyzeler halaları, dayılar amcaları ezip geçer. Kucağa alınma ve öpülme oranın düşünüldüğünde annenin ailesi her zaman galip gelir. Normalde baban seni çok seviyor, ama bu gün anne tarafının coşkusu karşısında sana ilgi göstermektense arabasının anahtarıyla oynamayı tercih ediyor. Senin doğumundan itibaren her gün görmeye başladığı anneannenin ilerleyen yıllarda da peşinizi bırakmayacağını, dedenin vefatından sonra dozu artıracağını ve arabadaki arka koltuğun demirbaşı olacağını şimdiden hissediyor. Anahtarı sinirli sinirli çevirirken, bir yandan da içinden küfrediyor: "Where is your nose ne mnakoyim!" Sorun yok Demir, baban ilerleyen yıllarda seninle daha çok ilgilenecek. Hatta kısa bir süre sonra sana arkasında "Sneijder" yazan bir Galatasaray forması giydirecek. Kuş, kuzu, fındık derken bir isim daha yüklenecek sırtına. Telaş etme, hepsini taşıyacak güç var sende Demir. Hadi artık ağlamayı bırakıp şu dedeni göster de bu işi bitirelim.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Televizyonla mesaisi ara ara olan biri olarak, televizyonda işlerin nasıl bir hızla değiştiğini resmen anbean gözlemledim. Korkunç bir hızla değişti her şey. 2012 yazında NTV'de 2 Teker 1 Yer adlı bir bisiklet gezi programı yapmıştım malumunuz. İkinci bölümde Eskişehir bölümünde mesela barlar sokağını, bira içen gençleri gösterebiliyorduk, beşinci bölümde Kapadokya'da, içinde meyve suyu olduğu halde şampanya bardağını gösteremedik. İkinci haftadan beşinci haftaya yaşanan değişime gelin. Bir stand-up'çı olarak da televizyonda bir şey yapmak çok zor. O söylenmez, bu ima edilemez. Halbuki eskiden çok acayipti televizyon ortamları. Bundan yıllar yıllar önce bir Türk dizisi izledim ben. Konu çok acayip. Genç bir çocuk var da mahallede, hasta olmuş, ölecek, mahalleli de diyor ki, bu çocuk diyor sevişmeden ölmesin, en azından bir sevişsin öyle gitsin gidecekse de madem diyor mahalleli. Mahalleliye gel, esnafa gel. Bir fahişeyle anlaşıyorlar. Fahişeye ev tutuyorlar, olayı anlatıyorlar, diyorlar ki, .rospu olduğunu bak sakın söyleme, aranızda bir aşk başlasın, öyle sevişin, yoksa .rospuyla sevişmiş, ne bileyim, şey gibi olmaz yani, aşk şeysi gibi olmaz, sakın ha bak rolünden çıkma diyorlar. Bak ben stand-up'çıyım, ben kullanacak olsam, **fahişe**'yi tercih ederim, adamlar sabahtan bir başlıyorlar, dizi bitene kadar **.rospu**. Bu arada çocuk da zaten ben diyor illa diyor aşk şeysi yaşayacağım, .rospuyla sevişmem. Mahallelinin başına tam bir bela. Sen bu altın kalpli insanları neden bu kadar üzüyorsun be arkadaşım. Seviş git işte. Halla halla ya. Mahalleli bu çocuğun bu sevişme sorununu en büyük mesele yapıyor. Ben böyle bir mahalleli görmedim, ben böyle bir sayko konu görmedim. Gel zaman git zaman kızla çocuk aşk yaşamaya başlıyorlar. Sevişiyorlar mı sevişmiyorlar mı, orasını tam olarak hatırlayamıyorum ama galiba sevişiyorlar. Bir yerden sonra da mahalleliye büyük bir külfet olmaya başlıyor fahişenin parası. Gitmiyor da mahalleden. Çocuğa da söyleyemiyorlar. Biz sana fahişe ayarladık da diyemiyorlar. Çocuğun sevgilisi için öyle bir şey nasıl desinler. Kıza gidiyorlar. Ne olur git kızım bizim bu mahallemizden, tadı kaçtı, yemin ediyorum tadı kaçtı diyorlar. Kız da diyor ki, valla diyor, ben diyor aşık oldum. Ama diyor gerçeği söyleyeceğim, .rospu olduğumu söyleyeceğim. Bu arada kız da kendisine .rospu diyor. Kafayı yiyeceğim. Ertesi akşam kahvede geçen muhabbeti aynen aktarıyorum. Yayımlandı bu televizyonda, herkes de izledi. Bıyıklı göbekli ağabeyler kahvede dertleşiyorlar. Biri diyor ki, "**kız söylemiş midir sence .rospu olduğunu**" diyor. Öbürü

de diyor ki, "**sanmam, sen .rospu olsan söyler misin .rospu olduğunu**" diyor. Düşününce nereden nereye. Şimdi ima etsen büyük sıkıntı.

æ Biraz önce Tankut Ağabey geldi ama morali çok bozuk. Dedim hayırdır Tankut aabi, nabıyon ya dedim. Sorma dedi moralim çok bozuk Alpay'ım dedi. Görebiliyorum dedim. Arkadaş dedi, bazı insanlara da iyilik hiç yaramıyor yav dedi. Allah Allah dedim. Anlatmaya başladı. Golf ve tenis malzemelerimi kapıcıya vereyim dedim, istemedi, al dedim çocuğa verirsin, yine istemedi, bunlara iyilik yaramıyor dedi. Golf ve tenis malzemelerim dediği, fi tarihinden kalma küflü küflü şeyler, ben biliyorum. Apartman görevlisi ne yapsın ki senin golf ve tenis malzemelerini dedim. Ne apartman görevlisi ya, gap-pıcı gappıcı dedi. Gerçekten ilginç bir insan Tankut Ağabey. İstanbul'un en ünlü lokantasına gidiyor mesela, garsonlar bunu tanımayınca trip atıyor. Hemen lokantanın sahibi Firuz Bey'i soruyor. Firuz Bey'e garson azarlatıp mutlu oluyor. Rakı sofrasında mesela beğenmediği bir peynir olunca hemen masadan birini kaldırıp şarküteriye gönderiyor, gönderirken de "Tankut abi yolladı dersin, o biliyor o peyniri" diyor. Sağlıklı beslenmekten hiç hasta olmuyor, fakat her ay düzenli olarak briç'ten tanıdığı kalp cerrahı profesöre mutlaka bir görünüyor. Hikayeleri anlatmakla bitmez. Zürih'e ve onca ihtişama paraya rağmen hacı şakir sabununa sevdalı. Suadiye'de oturan 96 yaşındaki annesinin bakıcısına yanık. Sürekli Suadiye'de. Eski dönem belediye başkanları ile arkadaş iken yenileri tanımadığı için mahvettiler Suadiye'yi diye yakınıyor hep bakıcıya, hep muhabbet açmak istiyor. Askere gidecek olan bir yakının varsa ararım ben Orhan paşayı, aldırırım ben onu bir yerlere diyor yine bakıcıya. Gözümün önünde ver ha ver ediyor bakıcıya yazılmayı. Bu arada Orhan Paşa da 87 yaşında. Böyle bir adam. "Başka başka nabıyon Tankut aabi" dedim. N'apıyim ya dedi. Benim dedi dönemin kıymetlisi, tarihi de gösteren saatimi biliyorsun, pilini değiştirmek için gittiğim saatçi ölmüş, yüreğim burkularak oğluna değiştirttim pili, "sağlam oldu di mi, aman ha, zaten Fevzi usta da bir kez su kaçırmıştı, sonra bozuşmayalım" diye tehdit ettim çocuğu, handa tatsızlık çıktı dedi. Dedim Dangut aabi, arada çıkar öyle.

æ Sevgilerimle.

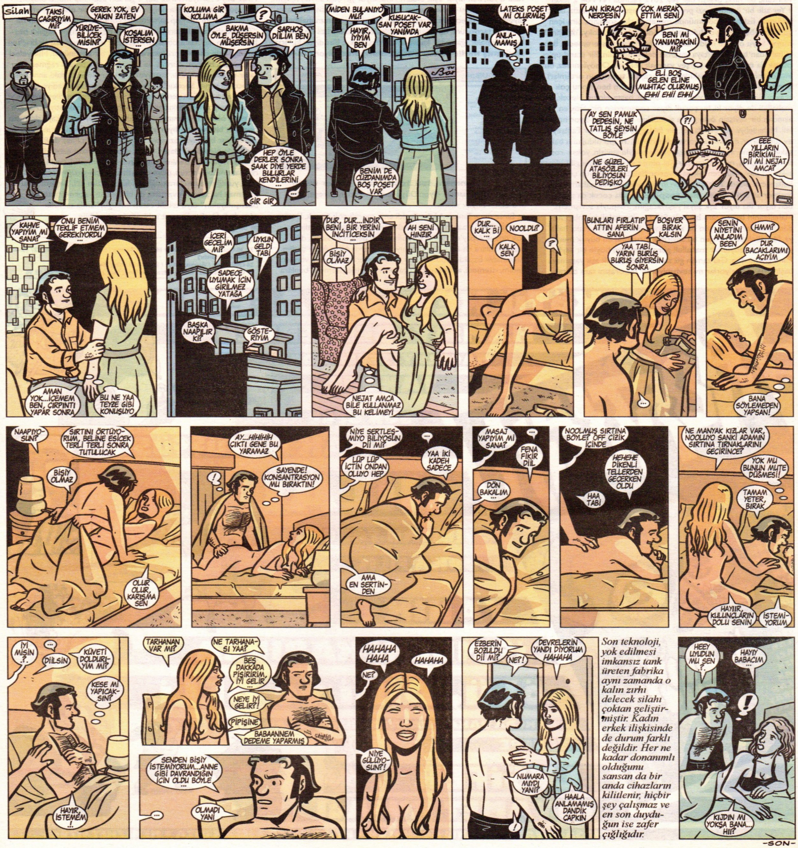

"ben alpay erdem"
23, 30 Ocak Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 / bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix)**
24 Ocak Pazar / **Bursa** Barbar / Saat: 20.30 / bilgi: 0506 482 77 69
27 Ocak Çarşamba / **İzmir Alsancak** Bios / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

28 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2016/05 No: 439
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

Adalet Bakanlığı, cezaevlerinde 565 kişilik yer kaldığını ve kapasitenin dolmak üzere olduğunu açıkladı.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte yurdumuzun yine kar'a teslim olduğu bir ocak gününde daha bir araya geldik... Ama kışlar, karlar bizi durduramaz. Durmak yok, yola devam.. Şairin dediği gibi "Karlı kalın Orhanında, yürüyorum gece gündüz"...

Bu haftanın yoğun gündeminde Davutol dikkati çeken açıklamalar yaptı.. Dedi ki; "Eşini, Evini ve İşini değiştirenden şüphe ederim"...Doğru... Niye? Çünkü mal mısın ev değiştiriyosun.. Kira fiyatları bir senede aldı yürüdü.. Şimdi "evi değiştirecem" diye çıksan, şu an verdiğinin iki katından aşağı ev bulamazsın.. Emlak piyasalarını coşturdu araplar... Türk gibi kazanıp arap gibi ödüyo millet... Sonra, eşini niye değiştiriyosun ... AL bi tane daha ikisi de dursun ... Lazım olur... Ve fakat, işini değiştirme kısmı biraz tuhaf.. Çünkü Davutol aslında akademisyen, işini değiştirdi siyasetçi oldu.. Ben topçuyum lan.. Üzerine de bi sürü değişik iş yaptım ... Yani, yaşlandık demek ki, fazla kıpır kıpır olunca başı dönüyo bunun... "Bi yerinizde durun" demek istiyo topluma...

Suriye sorunu için Cenevre'de masaya oturmaya karar verdik ama masadakileri tanımıyoruz lan... Bu tıpkı düğünlerde tanımadığın insanlarla aynı masaya oturtulmak gibi... Oğlan tarafısın ama kız tarafının tanımadığın akrabalarıyla oturuyosun...

A.B. "Barış sürecine geri dönün" diyo.. Yollara bomba döşüyolar lan... Bu süreç tıpkı şey gibi, hani pencereden kafayı uzatıp dışarıdaki biriyle konuşurken, g*tünü içeride savunmasız, bi başına kalır, onun gibi... Siz bize pencereden laf yetiştireceğinize içeri girin de kendi g*tünüzü kollayın.. Her yeri hallettiniz bizim ev kaldı bi tek sanki... Kültürünüzün altına döşemişler bombaları... Resim yaparken, müzik çalarken ölüyoruz...

Rusya Türkmen bölgesine mi üs kuruyomuş, ben anlamadım. Bayır bucak derken, köşe bucak olmayalım lan..

Milyonlarca insan evini, işini memleketinde, eşini ise ege'nin soğuk sularında bıraktı ve değiştirmek zorunda kaldı.. Çağ karanlık gibi ama geceden değil gölgeden.. Gölge etmeyin mnakodmun çocukları...

Vatandaşa Sorduk: Terör

Hamfız YÜRÜDO (43): İnsanlar eskiden dertlerini, acılarını türkülere, halılara işlerlerdi lan.. Nerde o naif insanlık... Artık hemen silahlanıyolar anına koyim.. Bomba bağlayıp birbirlerinin üzerine koşuyolar.. Kendini havaya uçuracak kadar motive olabiliyosan, güdümlü füzeyi de icat edersin olum... Aştayn olursun, Hokink olursun.

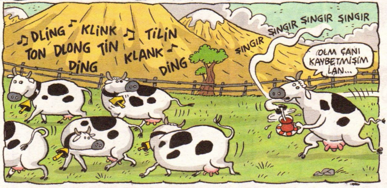
Torben KAMPÜSLÜKLÜ (32): Kantır strayk diye oyun var senelerdir.. Ya Kantır oluyosun ya terorist, ve savaşıyosun.. Kantırı seçtin mi herkes birbirinin aynı.. Teröristler istediği kıyafetle gelebiliyo ama... Teröristin böyle bir özgürlüğü var... Şapka devrimini tanıyanlar, tanımayanlar gibi, bi de çay lütfen..

Kütmük DONTYU (36): Kutup ayıları için, foklar için, ağaçlar için millet anına koyuyo ortalığın.. Onbinler gösteriler, protestolar, isyanlar yapıyor.. kutup ayısına varana kadar gidip silah fabrikalarını bassanız ya.. Silah tüccarlarını sıksenız ya.. G*tlüğün büyüğü orada..

AYAK SURATLI — **Emrah Ablak** — İTE BENZİYO

"Milletin a. koyacağız" sözüyle tanınan işadamı Mehmet Cengiz'in, Hüseyin Avni Paşa Korusu ve Köşkü'nü '0' liraya almasının hemen ardından köşk yanmıştı. Mehmet Cengiz, şimdi de yanan tarihi köşkün yerine bina yapmak için hazırlığa başladı.

AKP, 81 ildeki kadın ve gençlik kolları üyelerine işaret dili öğretme kararı aldı.

Tayyip Erdoğan, Expo 2016 Antalya'nın düzenleneceği alana İzmir'den sökülerek getirilen bin yıllık zeytin ağacını, "İnşallah tutar" temennisiyle yeniden dikti.

Tayyip Erdoğan ve Kemal Kılıçdaroğlu, Mustafa Koç'un cenazesinde selamlaşmadı.

Cizre'de bir binada hastaneye kaldırılmayı bekleyen 28 yaralıdan biri daha hayatını kaybetti. Ölü sayısı 3'e yükselirken bekleyiş sürüyor…

Kılıçdaroğlu'ndan Davutoğlu'na çağrı: "Bu ülkeye demokrasiyi beraber getirelim."

Ekmekten sonra ilaç fiyatlarına da yüzde 10 ile yüzde 20 arasında zam geliyor.

İstanbul Beylikdüzü'ndeki bir ortaokulun müdürü, yarıyıl tatiline çıkan öğrencilere içinde "cumaya gidin" talimatının da bulunduğu 15 maddelik bir mektup dağıttı.

KAÇ YIL OLDU?
FIRAT BUDACI

Türkiye'ye gelen Nicolas Sarkozy'nin uçaktan inerken sakız çiğnemesine çok öfkelenen Melih Gökçek, ziyaret boyunca Sarkozy'le karşılaştığı her an sakız çiğneyerek gerekli diplomatik cevabı vereli **5 yıl,**

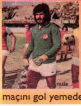
Tayyip Erdoğan, üçüncü köprü güzergâhı yüzünden kesilecek ağaçlarla ilgili, "Bunların dediği ne biliyor musunuz? Maki, maki… Makiyi keser atarsın, maki nedir?" diyeli **6 yıl,**

Filipinler'deki Mindanao adasında II. Dünya Savaşı'ndan beri saklanan 80 yaşlarında iki Japon askeri bulunalı **11 yıl,**

Viagra'yı deneyen ilk Türk olduğunu söyleyen yazar Refik Erduran, "Yüzde yüz değil yüzde yüz on başarılıydı" yorumunda bulunalı **18 yıl,**

"Beyaz Türk" kavramı ilk defa gazeteci Ufuk Güldemir tarafından kullanılalı **24 yıl,**

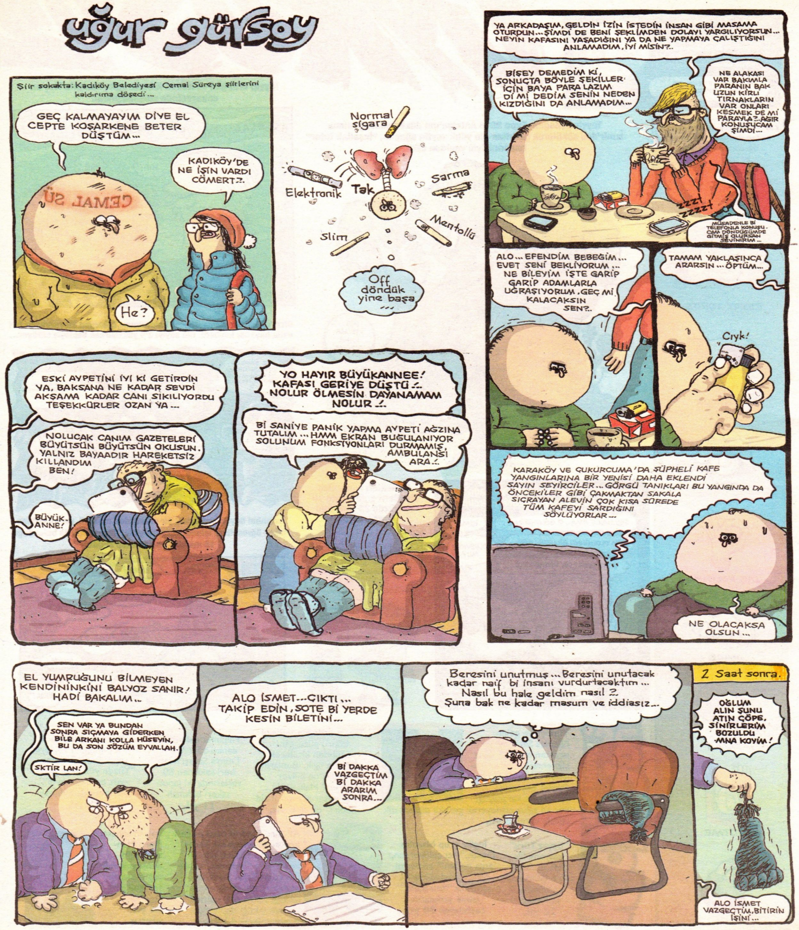
İngiliz grup Napalm Death, "Acı çekiyorsun, ama neden?" sözlerini hızlıca söyledikleri 1 saniyelik "You Suffer" isimli şarkılarını besteleyeli **30 yıl,**

Atletico Madrid maçı öncesi ayakta duramayacak kadar hastalanan Galatasaray kalecisi Yasin Özdenak, Teknik Direktör Brian Birch'ün soyunma odasında zorla içirdiği yarım şişe konyak sonrası çıktığı deplasman maçını gol yemeden tamamlayalı **42 yıl,**

İtalyan sanatçı **Piero Manzoni**, tüm dünyayı kendi yapıtı olarak sergilediğini duyuralı **54 yıl olmuş.**

uğur gürsoy
Şiir sokakta: Kadıköy Belediyesi Cemal Süreya şiirlerini kaldırıma döşedi...
GEÇ KALMAYAYIM DİYE EL CEPTE KOŞARKENE BETER DÜŞTÜM...
CEMAL SÜ
KADIKÖY'DE NE İŞİN VARDI CÖMERT?..
He?
Normal sigara
Elektronik
Tak
Sarma
Mentollü
Slim
Off döndük yine başa
YA ARKADAŞIM, GELDİN İZİN İSTEDİN İNSAN GİBİ MASAMA OTURDUN... ŞİMDİ DE BENİ ŞEKLİMDEN DOLAYI YARGILIYORSUN... NEYİN KAFASINI YAŞADIĞINI YA DA NE YAPMAYA ÇALIŞTIĞINI ANLAMADIM, İYİ MİSİN?..
BİŞEY DEMEDİM Kİ, SONUÇTA BÖYLE ŞEKİLLER İÇİN BAYA PARA LAZIM Dİ Mİ DEDİM SENİN NEDEN KIZDIĞINI DA ANLAMADIM...
NE ALAKASI VAR BAKIMLA PARANIN BAK UZUN KİRLİ TIRNAKLARIN VAR ONLARI KESMEK DE Mİ PARAYLA?.. AĞIR KONUŞUCAM ŞİMDİ...
zzzzt zzzzzt
MÜSADENLE Bİ TELEFONLA KONUŞUCAM DÖNDÜĞÜMDE GİTMİŞ OLURSAN SEVİNİRİM...
ALO... EFENDİM BEBEĞİM... EVET SENİ BEKLİYORUM... NE BİLEYİM İŞTE GARİP GARİP ADAMLARLA UĞRAŞIYORUM. GEÇ Mİ KALACAKSIN SEN?..
TAMAM YAKLAŞINCA ARARSIN... ÖPTÜM...
Cıyk!
ESKİ AYPETİNİ İYİ Kİ GETİRDİN YA, BAKSANA NE KADAR SEVDİ AKŞAMA KADAR CANI SIKILIYORDU TEŞEKKÜRLER OZAN YA...
NOLUCAK CANIM GAZETELERİ BÜYÜTSÜN BÜYÜTSÜN OKUSUN. YALNIZ BAYAADIR HAREKETSİZ KILLANDIM BEN!
BÜYÜK-ANNE!
YO HAYIR BÜYÜKANNEE! KAFASI GERİYE DÜŞTÜ!.. NOLUR ÖLMESİN DAYANAMAM NOLUR!..
Bİ SANİYE PANİK YAPMA AYPETİ AĞZINA TUTALIM... HMM EKRAN BUĞULANIYOR SOLUNUM FONKSİYONLARI DURMAMIŞ, AMBULANSI ARA!..
KARAKÖY VE ÇUKURCUMA'DA ŞÜPHELİ KAFE YANGINLARINA BİR YENİSİ DAHA EKLENDİ SAYIN SEYİRCİLER... GÖRGÜ TANIKLARI BU YANGINDA DA ÖNCEKİLER GİBİ ÇAKMAKTAN SAKALA SIÇRAYAN ALEVİN ÇOK KISA SÜREDE TÜM KAFEYİ SARDIĞINI SÖYLÜYORLAR...
NE OLACAKSA OLSUN...
EL YUMRUĞUNU BİLMEYEN KENDİNİNKİNİ BALYOZ SANIR! HADİ BAKALIM...
SEN VAR YA BUNDAN SONRA SIÇMAYA GİDERKEN BİLE ARKANI KOLLA HÜSEYİN, BU DA SON SÖZÜM EYVALLAH.
SKTİR LAN!
ALO İSMET...ÇIKTI... TAKİP EDİN, SOTE Bİ YERDE KESİN BİLETİNİ...
Bİ DAKKA VAZGEÇTİM Bİ DAKKA ARARIM SONRA...
Beresini unutmuş... Beresini unutacak kadar naif bi insanı vurdurtacaktım... Nasıl bu hale geldim nasıl?.. Şuna bak ne kadar masum ve iddiasız...
2 Saat sonra.
OĞLUM ALIN ŞUNU ATIN ÇÖPE, SİNİRLERİM BOZULDU ·MNA KOYIM!
ALO İSMET VAZGEÇTİM, BİTİRİN İŞİNİ...

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Pire için yorgan yakmakta da ciddi bir sorun göremiyorum. Bu kadar da pintilik olmaz arkadaş. Pireden bahsediyoruz burada, yumurtlamıştır, dostunu ahpabını getirmiştir, kolonileşmiştir, bilmem nedir, ne bileyim, böcek bilimcisi miyim ben? Hiç tereddüt etmem alır der top eder atarım valla yorganı. Yorgan ne ki, yatağı komple atarım, hiç öyle pencerenin altında durmayın valla.

Ha tabii şimdi bu eski bir deyim olduğu için, gözönünde bulundurmak gerekir ki, o dönemlerde insanların mal varlığının büyük bir kısmını yorganları oluşturuyor. Yok valla uydurmuyorum, az biraz tarih biliyoruz, miras kayıtlarında görüyoruz ki insanlar çoluğuna çocuğuna çok çok iki tas, iki kap kacak, mintan, iç donu, yastık yorgan falan bırakıyor. Tabii devlet el koymasın diye numara yaptıklarını da düşünebilirsiniz ama bir numara yaparsın, iki numara yaparsın. Osmanlı bu, bir şekilde yakalar gibi geliyor bana. Zaten fakir halk ne biriktirecek de ne bıracak geriye? Zengin zaten uyanık, ölünce malına mülküne el koyulmasın diye hoop bir vakıf kuruyor, mallar vakfa. Vakıf malına da artık kim kıçından uydurduysa, el koyulamadığı için o şekilde miras bırakıyor. Valla eskisi yenisi farketmiyor, Osmanlıcılık olayında bir vakıf uydurup şavullanan paraları garantiye almak tam gaz devam ediyor. Ama neyse zengin zaten pire için yorgan yakar, ona sorun yok. Deyim belli ki sıradan insanlardan bahsediyor.

Ha bu perspektiften düşününce bugün bu deyimi "pire için evi ateşe vermek" ya da "pire için gül gibi daireyi sahibinden.com'da yarı fiyatına okazyon daire diye satmak" şeklinde güncellememiz gerekiyor bence. Düşündüm de ikincisi olmaz, o uzun. İlki yine iyi. Ha yorganı, yakarım tabii gözünün yaşına bile bakmam ama pire için de evi ateşe vermem, okazyon daire diye yarı fiyatına satışa çıkarmam. Böcek ilacı alır ilaçlarım, olmadı ilaçlatırım, nedir yani.

Bu arada farkına varmadan insanoğlunun gerçekleştirdiği ilerlemeye de değinmiş oldum nasıl olduysa. Eğer içinizi rahatlatacaksa söyleyeyim, bugün en kötünüz bile krallar gibi yaşıyor arkadaşlar. Ha tabii kral var, kral var. Günümüzün İsveç Kralı, Hollanda Kralı gibi yaşamıyorsunuz elbette. Tabii insan krallar gibi yaşamak istiyorsa, istediği kraldan kraliçeden başlamak isteyecektir ama hayat öyle bir şey değil.

Oğlum kılıcı niye yeşile boyadınız? Ha hıyar mıydı o, pardon.

Valla yarın öbür gün soruverirler "Krallar gibi yaşamak ister misin?" diye, keriz gibi evet dersiniz de kendinizi ortaçağda tırttan bir kral olarak buluverirsiniz. Karton taçlı Burger King olsanız daha iyi, öyle düşünün. Tut ki kendinizi "İhtiyatsız Ethelred" olarak buldunuz. Neticede o da bir kral ve üstelik adı da bizim Kemal Aratan'ın İhtiyatsız Adam'ına benziyor ama allasen, koskoca kralın, paraları Danimarkalılara yedire yedire düştüğü fukaralığına bakar mısınız ki resmini yaptıra yaptıra sihirli pabuçlar anaokulu öğrencilerine yaptırabiliyor ancak:

Hadi İhtiyatsız Ethelred, muhtemelen çoğunuzun adını ilk kez duyduğu tırtonun önde gideni, dev gibi bir hıyarı elinde kılıç gibi tutarak poz veren bir garip ama meşhurlarının yerinde de olmak istemezdiniz emin olun. Al şu meşhur Kral Arthur mesela, eğer gerçekten yaşamışsa neticede beşinci, altıncı yüzyılların bir kralı. Arkadaş sizin Netflix'iniz bile var, bu Arthur'un tek eğlencesi bir düzine ayı gibi şövalyeyle yuvarlak bir masa etrafında içmekten ibaret. Yiyip içmek dediysek öyle gıda namına da henüz "dünyanın" patatesle, domatesle tanışmasına bin yıl var, kuru kuruya ekmekle et yiyor işte. İçki desen oda sıcaklığında bira var, şarap olduğunu hiç sanmıyorum, kıtadaki Cermenler bütün şarabı içip bitiriyordur gibi hissediyorum ama hadi şarap da olsun yalnız viski yok bak. O civarda viski üretilmesine daha bin yıl var. Bu arada, oda sıcaklığında birayı da bugünün biralarıyla karıştırmayın. Bedava verseler bizim Cihan Ceylan bile içemez. Ha soğan var ama bak, bir de tam bir ayı gibi masaya koyduğu soğana yumruk vurup yarıyordur, al sana krallık.

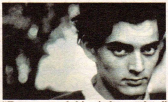
E var mı aranızda krallar gibi yaşamak isteyen hâlâ?

"Akşamdan kalan yarım ekmek vardı onu ne yaptın" diye sordu bebeğim. Onu yedim ben. Yemekten sonra, sen kanepede televizyon izlerken uyuya kalınca bana ikinci bir acıkma geldi. Meyveli yoğurt bulurum umuduyla girdiğim mutfakta yarım ekmekle göz göze geldik. "Yok canım" dedim, "hangi çağda yaşıyoruz" dedim, ama yarım ekmeğe bakmaya devam ettim. Gözlerimi alamıyordum. Çok iyi yemek yemiştik. Bebeğim dışarıdan somon balığı ve salata söyledi, ben de kendime buzluktaki şekilli balık paneleri pişirdim, yanına patates püre yaptım. Hardalıyla, salatasıyla modern bir yemek oldu. Balık lokantasının gönderdiği paketten ful kesilmemiş yarım ekmek çıkınca şaka da yapmıştım üstelik, "ekmeğe bak, bizim tavşan kadar" demiştim, "tavşana versek yer mi" demiştim, gülmüştük. Tavşanla yan yana koyup fotoğrafını çekmeye çalıştım, tavşan gerçekten ekmeğe atak edip yemeye çalışınca bozdu fotoğrafı. Tavşanın kuru mama ve kuru yonca ve taze yeşillikten başka bir şey yemesine izin yok. Sindirim sistemi o yönde çalışıyor, başka bir şey yerse sindiremez, ölür. Sırf fotoğraf çekeceğim diye tavşana yanlışlıkla beyaz ekmek yedirip ölümüne neden olma düşüncesi aklımı yitirecek gibi olmama neden oluyor.

Oysa neden paket servise külçe gibi yarım ekmek koyuyorsun? Siparişin içeriği belli, ızgara somon ve salata (bir de otuz liranın altına paket gönderilmedikleri için ekstradan bir litre ayran söylemiştim sonra içerim diye, belki o karıştırdı kafalarını). Belli ki modern bir hayatın kavgasını veriyoruz, belli ki o somonu yarım ekmeğin arasına sokup yemeyeceğiz. Evin bütün düzenini bozdunuz, mutfağa dev bir vicdan azabı bıraktınız. Zaman ayarlı bir vicdan azabı. Yani aslında böyle tanımları yarım ekmek için değilde kadınlar için bulabilseydim hayatta biraz daha farklı bir yerde olurdum, belki edebiyat dergilerinde falan siyah beyaz fotoğrafım çıkardı. İnsan tutkularına gem vuramıyor, yön veremiyor.

"Zaman ayarlı bir vicdan azabı..."

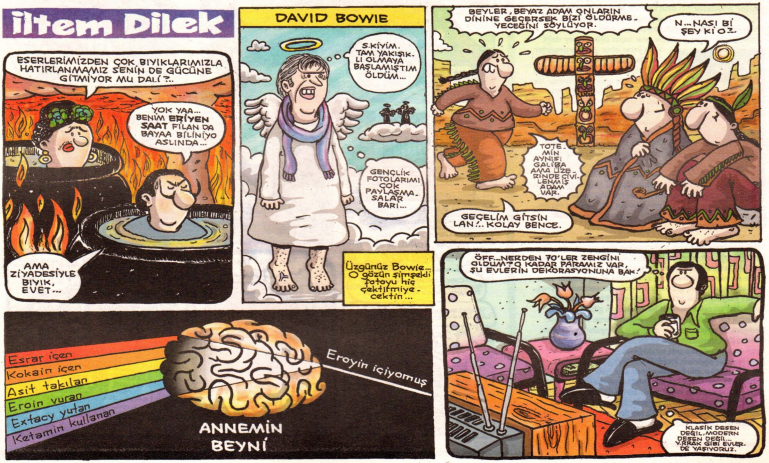
Önce bebeğimi uyandırıp "yarım ekmeği ne yapayım?" diye sormayı düşündüm. Çünkü işin içinden çıkamadım. Sonra bunun yapabileceğim en gerizekalıca hareket olduğunu fark ettim. Biraz daha baktım, sonra dolaptan meyveli yoğurt alıp içeri gittim. Meyveli yoğurdumu yediğim süre boyunca mutfakta yarım ekmek yokmuş gibi davrandım. Ben uzun süredir yarım ekmek yemiyorum, beyaz ekmeği bırakalı aylar oluyor. Meyve parçacıklı aktivya yoğurdu inşaatta sigara kösen ustabaşı siniriyle yedim. Üç kaşıkta bitti canına yandığım meyveli yoğurdu. Tekrar mutfağa gidip yarım ekmeği kokladım. Açıkta kaldığı için beyaz yerleri sertleşmeye başlamıştı bile. "Neden geldin?" diye sordum ekmeğe, "niye bana bunu yapıyorsun?". Sadece benim duyabileceğim bir frekanstan "evde peynir var mı?" diye sordu. Var. Beş çeşit peynir var evde. Sen gittikten sonra peynire abandım. Kars'tan Ezine'ye memleket panaroması gibi, kardeşlik türküsü klibi gibi bir peynir çeşitliliği var dolapta. "Tam yağlı trakya inek peyniri de var mı?" dedi, "var" dedim, "annem vakumlu poşette Babaeski'den getirdi, vakumlu poşette olunca dolapta bir ay dayanıyormuş". "Benim ömrümse sadece bir gün, kelebek gibiyim" dedi. Elimde yarım ekmekle kendi kendime konuşurken kendi kendimin moralini bozmayı, kendimi ağlayacak kadar üzmeyi başardım. Bu kadar delirmeye ne gerek var, bu irade şov kime? Beyaz peynirin vakumunu açtım, yarım ekmeği mutfakta ayakta, bebeğim uyanırsa beni görmesin endişesiyle hızla ve sessizce yedim.

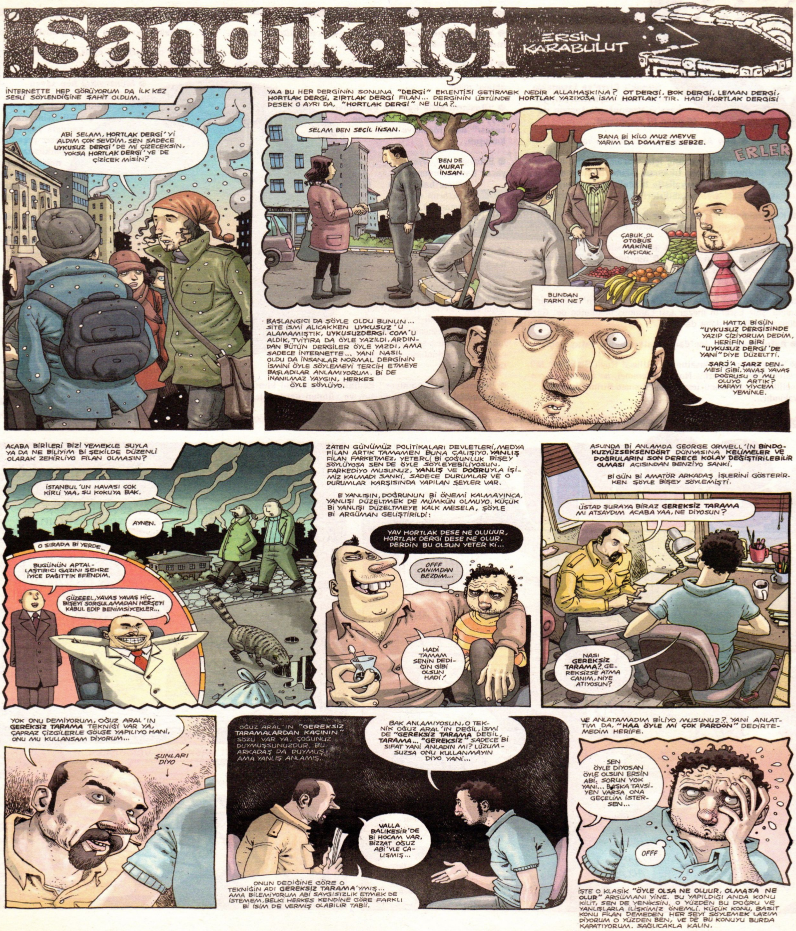
Hissetmiş gibi uyandığı an "akşamdan kalan yarım ekmek vardı onu ne yaptın?" diye sordu. Arasına bir aileyi bir hafta idare edecek kadar beyaz peynir koyup yedim, öncesinde de bir adet meyveli yoğurt yedim diyemedim. Aklıma daha mantıklı bir şey gelmediği için de "attım ya onu ben" dedim. Hayatta ekmek atmam, kuşa veririm, kediye zorlarım, mazlum şantiye köpeği bulurum ona yediririm ama atmam. "Niye atıyorsun ya kuşlara verirdik balkonda" diye itiraz etti. "Buranın kuşu kuş değil, martılar kargalar hayvan kadar olmuş, sokağa bırakılan kedi köpek mamalarını yemekten genetiği değişmiş hayvanların, alıştırırsan hep gelirler, yemek bulamazlarsa sana saldırırlar" diye Göztepe'nin kuşlarını iftira içinde bıraktım. Günahlarımın bedelini şehrin kuşları ödedi. Bu da mesela doğru kullanılsaydı romantik ve etkileyici olabilecek bir cümle ama yarım ekmek hakkında kullanıldığı için etkisini kaybediyor.

"Günahlarımızın bedelini şehrin kuşları ödüyordu..."

groagh@gmail.com

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
İNTERNETTE HEP GÖRÜYORUM DA İLK KEZ SESLİ SÖYLENDİĞİNE ŞAHİT OLDUM.
ABİ SELAM, HORTLAK DERGİ'Yİ ALDIM ÇOK SEVDİM. SEN SADECE UYKUSUZ DERGİ'DE Mİ ÇİZECEKSİN, YOKSA HORTLAK DERGİ'YE DE ÇİZECEK MİSİN?
YAA BU HER DERGİNİN SONUNA "DERGİ" EKLENTİSİ GETİRMEK NEDİR ALLAHAŞKINA? OT DERGİ, BOK DERGİ, LEMAN DERGİ, HORTLAK DERGİ, ZIRTLAK DERGİ FİLAN... DERGİNİN ÜSTÜNDE HORTLAK YAZIYOSA İSMİ HORTLAK'TIR. HADİ HORTLAK DERGİSİ DESEK O AYRI DA, "HORTLAK DERGİ" NE ULA?..
SELAM BEN SEÇİL İNSAN.
BEN DE MURAT İNSAN.
BANA Bİ KİLO MUZ MEYVE YARIM DA DOMATES SEBZE.
ERLER
ÇABUK OL OTOBÜS MAKİNE KAÇICAK.
BUNDAN FARKI NE?
BAŞLANGICI DA ŞÖYLE OLDU BUNUN... SİTE İSMİ ALICAKKEN UYKUSUZ'U ALAMAMIŞTIK, UYKUSUZDERGİ.COM'U ALDIK, TVİTIRA DA ÖYLE YAZILDI, ARDINDAN BÜTÜN DERGİLER ÖYLE YAZDI, AMA SADECE İNTERNETTE... YANİ NASIL OLDU DA İNSANLAR NORMAL DERGİNİN İSMİNİ ÖYLE SÖYLEMEYİ TERCİH ETMEYE BAŞLADILAR ANLAMIYORUM. Bİ DE İNANILMAZ YAYGIN, HERKES ÖYLE SÖYLÜYO.
HATTA Bİ GÜN "UYKUSUZ DERGİSİNDE YAZIP ÇİZİYORUM DEDİM, HERİFİN BİRİ "UYKUSUZ DERGİ'DE YANİ" DİYE DÜZELTTİ.
ŞARJ'A ŞARZ DENMESİ GİBİ, YAVAŞ YAVAŞ DOĞRUSU O MU OLUYO ARTIK? KAFAYI YİYCEM YEMİNLE.
ACABA BİRİLERİ BİZİ YEMEKLE SUYLA YA DA NE BİLİYİM Bİ ŞEKİLDE DÜZENLİ OLARAK ZEHİRLİYO FİLAN OLMASIN?
İSTANBUL'UN HAVASI ÇOK KİRLİ YAA, ŞU KOKUYA BAK.
AYNEN.
O SIRADA Bİ YERDE...
BUGÜNÜN APTALLAŞTIRICI GAZINI ŞEHRE İYİCE DAĞITTIK EFENDİM.
GÜZEEEL, YAVAŞ YAVAŞ HİÇBİŞEYİ SORGULAMADAN HERŞEYİ KABUL EDİP BENİMSİYCEKLER...
ZATEN GÜNÜMÜZ POLİTİKALARI DEVLETLERİ, MEDYA FİLAN ARTIK TAMAMEN BUNA ÇALIŞIYO. YANLIŞ FİLAN FARKETMEZ, YETERLİ Bİ ÇOĞUNLUK BİŞEY SÖYLÜYOSA SEN DE ÖYLE SÖYLEYEBİLİYOSUN. FARKEDİYO MUSUNUZ, YANLIŞ VE DOĞRUYLA İŞİMİZ KALMADI SANKİ. SADECE DURUMLAR VE O DURUMLAR KARŞISINDA YAPILAN ŞEYLER VAR.
E YANLIŞIN, DOĞRUNUN Bİ ÖNEMİ KALMAYINCA, YANLIŞI DÜZELTMEK DE MÜMKÜN OLMUYO. KÜÇÜK Bİ YANLIŞI DÜZELTMEYE KALK MESELA, ŞÖYLE Bİ ARGÜMAN GELİŞTİRİLDİ:
YAV HORTLAK DESE NE OLUUUR, HORTLAK DERGİ DESE NE OLUR, DERDİN BU OLSUN YETER Kİ...
OFFF CANIMDAN BEZDİM...
HADİ TAMAM SENİN DEDİĞİN GİBİ OLSUN HADİ!
ASLINDA Bİ ANLAMDA GEORGE ORWELL'İN BİNDOKUZYÜZSEKSENDÖRT DÜNYASINA KELİMELER VE DOĞRULARIN SON DERECE KOLAY DEĞİŞTİRİLEBİLİR OLMASI AÇISINDAN BENZİYO SANKİ.
Bİ GÜN Bİ AMATÖR ARKADAŞ İŞLERİNİ GÖSTERİRKEN ŞÖYLE BİŞEY SÖYLEMİŞTİ.
ÜSTAD ŞURAYA BİRAZ GEREKSİZ TARAMA MI ATSAYDIM ACABA YAA, NE DİYOSUN?
NASI GEREKSİZ TARAMA? GEREKSİZSE ATMA CANIM, NİYE ATIYOSUN?
YOK ONU DEMİYORUM, OĞUZ ARAL'IN GEREKSİZ TARAMA TEKNİĞİ VAR YA, ÇAPRAZ ÇİZGİLERLE GÖLGE YAPILIYO HANİ, ONU MU KULLANSAM DİYORUM...
ŞUNLARI DİYO
OĞUZ ARAL'IN "GEREKSİZ TARAMALARDAN KAÇININ" SÖZÜ VAR YA, ÇOĞUNUZ DUYMUŞSUNUZDUR. BU ARKADAŞ DA DUYMUŞ AMA YANLIŞ ANLAMIŞ.
BAK ANLAMIYOSUN, O TEKNİK OĞUZ ARAL'IN DEĞİL, İSMİ DE "GEREKSİZ TARAMA DEĞİL, TARAMA... "GEREKSİZ" SADECE Bİ SIFAT YANİ ANLADIN MI? LÜZUMSUZSA ONU KULLANMAYIN DİYO YANİ...
VALLA BALIKESİR'DE Bİ HOCAM VAR, BİZZAT OĞUZ ABİ'YLE ÇALIŞMIŞ...
ONUN DEDİĞİNE GÖRE O TEKNİĞİN ADI GEREKSİZ TARAMA'YMIŞ... AMA BİLEMİYORUM ABİ SAYGISIZLIK ETMEK DE İSTEMEM, BELKİ HERKES KENDİNE GÖRE FARKLI Bİ İSİM DE VERMİŞ OLABİLİR TABİİ.
VE ANLATAMADIM BİLİYO MUSUNUZ?. YANİ ANLATTIM DA, "HAA ÖYLE Mİ ÇOK PARDON" DEDİRTEMEDİM HERİFE.
SEN ÖYLE DİYOSAN ÖYLE OLSUN ERSİN ABİ, SORUN YOK YANİ... BAŞKA TAVSİYEN VARSA ONA GEÇELİM İSTERSEN...
OFFF
İŞTE O KLASİK "ÖYLE OLSA NE OLUUR, OLMASA NE OLUR" ARGÜMANI YİNE. BU YAPILDIĞI ANDA KONU KİLİT, SEN DE YENİKSİN. O YÜZDEN BU DOĞRU VE YANLIŞLARLA İLİŞKİMİZ ÖNEMLİ. KÜÇÜK KONU, BASİT KONU FİLAN DEMEDEN HER ŞEYİ SÖYLEMEK LAZIM DİYORUM O YÜZDEN BEN, VE DE BU KONUYU BURDA KAPATIYORUM. SAĞLICAKLA KALIN.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

● *"Aşıkların niyazı kabul ola..." -742. Mevlana Vuslat Yıldönümü Duası*

● **Hakkari'yi Yüksekova'ya, Şırnak'ı Cizre'ye taşımakla falan vakit kaybetmeyin, Ankara'yı Vaşington'a taşıyın da tümden bi ferahlayın...**

● Alev Alatlı yok, gizli buzlanma var...

● **Suudi Başmüftü, satranç için 'haram' demiş. Kendince haklı, düşünce yollarını tıkaması lazım! Düşüne düşüne, günün birinde, "Emperyalistle bizdeki oligarşi niye böyle kucak kucağa" diye sorabilirler!**

● Koç Holding'i hep teğmenlere yakın sanıyodu kamuoyu, meğer onlar seğmenlermiş...

Diktetör: Elinin altında medya bulunduran diktatör...

● **Ortadoğu'da savaşan tüm güçlere silah satan, veren, temin eden ABD'nin gene aynı bölge için bir numaralı barış ara bulucusu olması, peki, ne? Hangi filmin figüranıyız? Bari onu bileydik...**

● "İstemem ben fatiha, tek çalmasınlar taşımı" dizesinin sahibi Şair Eşref'in mezar taşı çalınmış hakikaten de. Garip dünya, garibana daha da garip...

● **Batı: Muslukçu Joe'dan Cihatçı John'a yatay geçiş.**

● 'Uraysim' oluyor kısaltması... Ulusal Raylı Sistemler Mükemmelliyet Merkezi... Nasıl mükemmel, ne zaman mükemmellikten uzak, bunu tespit için 'Kısmet Birimi' kurarlar, yakındır...

● **Yarım Kalmış Filmler Festivali yapılsın... Jürinin tamamına gerek yok, yarısı gelse yeter...**

● Tüm servetini işçi sömürüsüne borçlu patronun, fabrikada vida kaybolunca faziletten dem vurmasına 'burjuva ahlakı' denir.

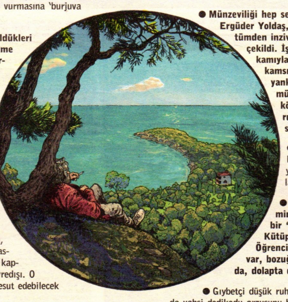
● **"Rusların bizle ilgili en güldükleri şey, tek ayak üstünde bekletme cezası" dedi Moskova'daki arkadaşım.**

● Sabaha karşı, uyuyamayacak kadar yorgundum, filme baka baka sızarım diye uzandım. Yattığım yerden bi baktım, mama sandalyesinin kenarı çok ufaktan ekrana giriyo. Kalkıp onu on santim kenara çekmek, o an bende olmayan bir takat. "N'olacak, gene izlerim" diye düşündüm. Derken film başladı, bi de baktım, eski film, sinemaskop! Yani o nesnenin ekranda kapladığı alan zaten simsiyah, devredışı. O saatte ve o bitkinlikte, beni mesut edebilecek tek şey oldu!..

● **"Kimse beni anlamıyor" dediğinde, ben seni kimsenin anlamadığını anlamış oluyorum ve cümlen geçersizleşiyor. Demek ki yalnızlık yetmez, suskun da olacaksın!..**

● Kiminin parasızlıktan eskir eşyası, kiminin eskitilmiş eşyadan çıkar parası...

Çiçek ... sizler ... a

● **Münzeviliği hep seven Ergüder Yoldaş, şimdi tümden inzivaya çekildi. İşini makamıyla yaptı, hayatını makamsız yaşadı. Sonsuzluk' yankılanacak yarattığı müzik. Cennetin en üc köşesine yerleşecek a ruhu. Uğurlar olsun sana güzel Yoldaş...**

● Hoş gören uzağı d hoş görür, hor gören yakınındakini de horlar...

● **Havaalanı, gar, terminal, vb. yerlerde niçı bir 'Unutulmuş Kitaplar Kütüphanesi' kurulmaz? Öğrencisi var, parası olmay var, bozuğu olmayan var! De da, dolapta durmasın kitaplar...**

● Gıybetçi düşük ruh, acaba neyi bastırıyc da vahşi dedikodu arzusunu bastıramıyo?!

● **Hırsızın yeni girdiği evi, diğer hırsız veya hırsızlar biliyolar mıdır? Haybeye 'mesai' harcamamak üzere ar**

larında iletişim var mıdır? Yoksa kara düzen mi gidiyo bu işler?

m, kimse-
tarlığında
dım.

● Pembe ve kahverengi olmak üzere ikiye ayrılıyo meme uçları bildiğim kadarıyla. Var mı alternatif?!

● **İnsan evladı, huy sahibi olmaktan önce huysuzluğu öğreniyo bebekliğinde...**

● Banyo. Aynada baktım kendime. Şehla gördüm gözümü. Bir saniye sonra anladım, gözlük camı çaprazlama buhar olmuş, ondan öyle görünüyomuş. Fakat o bir saniye içinde -hızla- saçma şeyler geçti aklımdan. Tekrar o ana dönüyorum: Baktım, şehlayım. Olsun dedim, bu da var dedim. Gene yaşıyorum işte ben, dedim. O kadar korktum ki demek, hemen kabul ettim. O saniye içinde, dünyaya şehlalığı kabullenmek için gelmiş gibiydim.

● **Bir arkadaşıma bebekken, kitap koklatırmış babası. Şimdi epey düşkün kitap okumaya. Demek ki nedir, denenir...**

● Kağıt yeme hastalığının çok tuhaf bir uzmanlığını duydum. İnsan kardeşlerimden biri, gazete kağıdı yemenin müptelası olmuş fakat öyle her gazete kağıdı da değil: SADECE BULMACALARI YİYOMUŞ! Evet, öyle olmuş, bulmaca yer hale gelmiş. "Çözüp de mi yiyo" dedim, normal yiyomuş. Artık sırrı nedir, siyah kareler mi ayrı bi lezzetli, bilemem. Bildiğim şu, arkadaş olsak, bulmaca eklerini ayırırdım bi kenara!..

● **Çalışmak doğada da var ama mesai saati insan icadı...**

vedatozdemiro@gmail.com

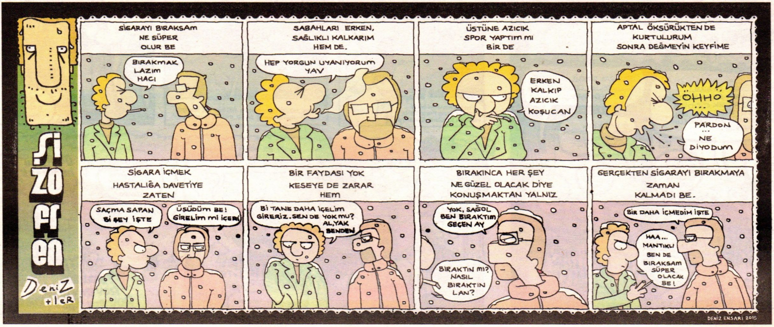

YİĞİT ÖZGÜR
HERKES SENİN UÇMANA HAYRAN AMA BEN DAHA ÇOK GÖZLERİNDEN ÇIKAN IŞINI SEVİYORUM.
ÇÜNKÜ SEN BAŞKASIN... DİĞERLERİNDEN FARKLISIN AMA KİMSE BUNU GÖREMİYOR. SENİN KIYMETİNİ BİLMİYORLAR.
GERÇEKTEN BÖYLE Mİ DÜŞÜNÜYORSUN?
YOK BE SİKKO. ŞAKA YAPIYORUM...
BENİ İYİ DİNLEYİN... DİYECEKLERİM HOŞUNUZA GİTMEYEBİLİR...
PİPİ...
BENİM HOŞUMA GİTTİ.
SENİN?
BEN DE SEVDİM.
KUKU?
BEN BEĞENDİM.
GAYET İYİ.
GERİZEKALI OLDUĞUNUZ İÇİN HER ŞEYİ SEVİYOSUNUZ.
BU HOŞUMA GİTMEDİ.
BENCE GÜZEL.
BU SOĞUK HAVADA ALLAH DIŞARIDA OLANLARA YARDIM ETSİN...
BİZ DE DIŞARIDAYIZ İLHAMİ...
DAHA DA DIŞARIDA OLANLAR VARDIR... İYİCE OVADA YAYLADA FALAN.
İYİ MİSİN SEN?
BİR BEN VAR BENDEN İÇERİ... ONUN BİLE G.TÜ DONDU FEHMİ...
BEŞ LİRAYA ÇAY MI OLUR LAN!!! BİR DAHA BURAYA GELMİYCEM!! GELENE DE ENGEL OLUCAM, ARKADAŞLARIMA DA GELMEMELERİNİ SÖYLİYCEM!! ÇEVREMDE YAYICAM, İNSANLARIN GELMEMELERİNİ SAĞLIYCAM!!
AH BE ABİCİM, KEŞKE ÖYLE OLSAYDI... O ARKADAŞ DEDİKLERİN SANA İNAT BURAYA GELECEK... İNADINA SENİN YANINDA BURAYI ÖVECEKLER. HEP BURADA BULUŞACAKLAR... SEN DE SİNİRDEN KENDİNİ ZİKECEKSİN...
KONT!!! OTUR OĞLUM!!!
Bİ SANİYE LÜTFEN!!.. TAMAM BİRAZ İZİN VER Bİ SANİYE!!..
OTUR!!
TAMAM, LÜTFEN Bİ SANİYE!!!

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
SİGARAYI BIRAKSAM NE SÜPER OLUR BE
BIRAKMAK LAZIM HACI
SABAHLARI ERKEN, SAĞLIKLI KALKARIM HEM DE.
HEP YORGUN UYANIYORUM YAV
ÜSTÜNE AZICIK SPOR YAPTIM MI BİR DE
ERKEN KALKIP AZICIK KOŞUCAN
APTAL ÖKSÜRÜKTEN DE KURTULURUM SONRA DEĞMEYİN KEYFİME
ÖHHÖ...
PARDON... NE DİYODUM
SİGARA İÇMEK HASTALIĞA DAVETİYE ZATEN
SAÇMA SAPAN Bİ ŞEY İŞTE
ÜŞÜDÜM BE! GİRELİM Mİ İÇERİ
BİR FAYDASI YOK KESEYE DE ZARAR HEM
Bİ TANE DAHA İÇELİM GİRERİZ. SEN DE YOK MU?
AL, YAK BENDEN
BIRAKINCA HER ŞEY NE GÜZEL OLACAK DİYE KONUŞMAKTAN YALNIZ
YOK, SAĞOL BEN BIRAKTIM GEÇEN AY
BIRAKTIN MI? NASIL BIRAKTIN LAN?
GERÇEKTEN SİGARAYI BIRAKMAYA ZAMAN KALMADI BE.
BİR DAHA İÇMEDİM İŞTE
HAA... MANTIKLI BEN DE BIRAKSAM SÜPER OLACAK BE!
DENİZ ENSARİ 2015

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

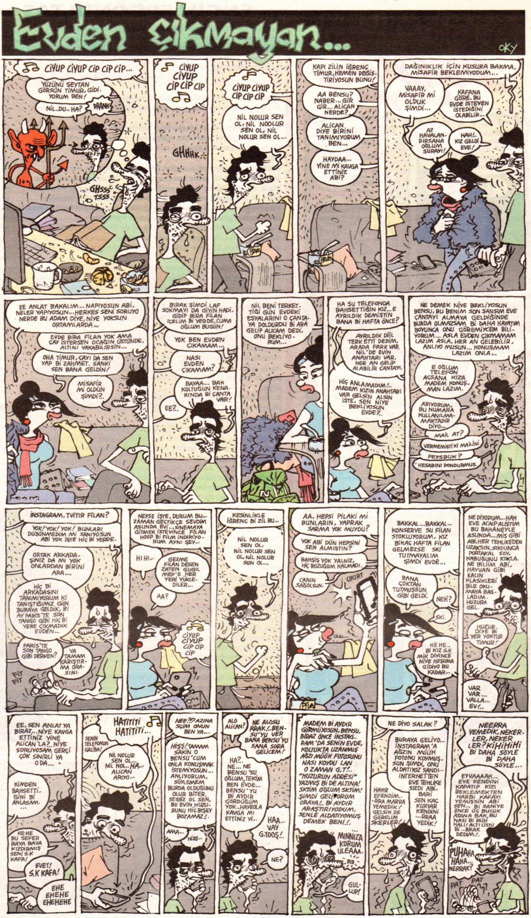
Normal şartlar altında haber ajansları, öncelikle merkez edindikleri bölgeden, sonra da imkanları ölçüsünde dünyanın geri kalanından derledikleri haberleri abonelerine ve halka iletirler. **Yeni Türkiye'deyse** devletin resmi haber ajansının, dünya tarihinde bir ilki gerçekleştirerek, sadece kendi bölgesinde ve dünyadan değil, paralel evrenlerden haberler derlediğini görebilirsiniz. Örneğin Türkiye'yi ziyarete gelen bir yabancı devlet adamının söylediklerinin haberini eli kalem tutan herkes yapabilir ancak **Yeni Türkiye'nin Yepyeni ve pırıl pırıl ajansı,** Anadolu Ajansı, aynı devlet adamının paralel evrenlerde yaptığı Türkiye ziyaretlerinde söylediklerini halka duyurarak eşi benzeri bulunmaz bir başarıya imza atmış bulunmaktadır. Olan bitenin haberini herkes yapar ama paralel evrenlerden haber vermenin gururu **Yeni Türkiye'nin** yepyeni Anadolu Ajansı'nındır.

Normal şartlar altında içinde bulunduğunuz durumda hastaneye kaldırılıp kaldırılmamanız gerektiğine hekimler karar verir. Ama **Yeni Türkiye'de** açılan ateşle yaralanan bir insanın hastaneye gitmesine hekimler yerine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin karar verdiğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** insanlar yanlış tedavi değil uygulanmayan mahkeme kararları yüzünden hayatlarını kaybederler.

Normal şartlar altında bir gram namusu, şerefi, haysiyeti olan insan, onlarca yıl boyunca yaptığı işi yapanları eleştirirken, hiç olmazsa kendi hatalarından da bahseder. Ama **Yeni Türkiye'de** yıllarca ajan gazeteciliğinin bayraktarlığını yapmış, ne idüğü belirsiz, ciğeri beş para etmez bir alay ajana, istihbarat servislerinden bavullarla gönderilen yarısı sahte belgeleri haber yaptırmış, bu haberlerle kimisi masum binlerce insanın hayatını karartmış müstekreh bir muharrir müsveddesinin, günü gelip bir paçavra gibi kenara fırlatıldıktan sonra bir gram olsun utanmadan ve de sıkılmadan "Gazeteciymiş gibi görünüp, istihbaratçılara av köpekliği yapmayın," diye, üstelik kendi yetiştirdiği av köpeklerine öğütler verdiğini görebilirsiniz. Ve bu gidişle de ister hükümetler, ister muharrir müsveddeleri olsun; yıllardır kendisinin de sorumluluğu olan canavarlar yaratanların, günün birinde sanki kendileri sütten çıkma ak kaşıkmışçasına "Aman efendim bizi kandırmışlar," "Aman efendim dönemin şartları," "Kim? Yoo... Dağ başını duman almış," diye, kendi günahlarını, suçlarını ve ağızlarından salyalar akarak yaptıkları av köpeklerini herkesin unuttuğunu zannederek kıvırmaları, bir ülke gerçeği hâline gelecekler-dir. **Yeni Türkiye** en ahlaksız suçları işleyenlerin, ya kandırıldığını iddia ederek ya da hiçbir şey olmamış gibi yaparak kurtulabildiği ve asla hesap vermediği bir ülkedir.

Normal şartlar altında iç savaş yaşanan ülkelerin nüfusunun önemli bir kısmını kaybetmesi kaçınılmazdır. En yakın örnek olan Suriye'ye bakıldığında, 23 milyon olan Suriye nüfusunun birkaç yıl içinde 16 milyona kadar düştüğünü görebilirsiniz. Bu da kanlı bir içsavaşa sahne olsan Suriye'nin nüfusunun yüzde otuz oranında azaldığını gösterir. Güllük gülistanlık **Yeni Türkiye'deyse** ülkedeki bir ilçenin nüfusunun bir kaç haftada 120 binden 20 bin'e indiğini görmek mümkündür. Dünya beşten büyük müdür, biri sayı diğeri kavram olduğu için hesabı zordur ama %83, **Yeni Türkiye** dışında her yerde %30'dan büyüktür.

Barış Uygur

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com devam edecek

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"...Altın kum taneleri, avucumda/ ...Akıp gidiyorlar dibe ah, parmaklarımın arasından/ ...Kurtaramaz mıyım peki Tanrım!/ Bir tekini olsun o merhametsiz dalgadan?/
Bir rüya mı bir rüyanın içinde, yoksa hepsi bunların? Gördüğümüz, belki de göründüğümüz?"

A Dream Within a Dream/ Edgar Allen Poe

Uzaklardan, iyice uzaklardan bir sis bulutu.
Evleri, gemileri, tepeleri yuta yuta yaklaşıyor koyu griliğin içinde, hızlı hızlı.
Rüzgarı geliyor önce. Hepbirlikte havalanıyor damlardan kuşlar.
Kar'mış meğer o bulut, kar yağıyormuş o uzaklara. Gelip yapışıyor cama. Tıpır tıpır vuruyor kar taneleri.
Yine kar.
Nadirattandır diyerek buradan ballandıra ballandıra herşeyini anlattığım kar.*(yok perde arasından, lamba altından,* şöyle savruldu, böyle döndü) Tekrar tekrar yağınca. Şimdi biraz şey gibi mi oldu? Hani, ilk geldiğinde alay ı vâlâ ile, tantanalı, coşkulu bir şekilde karşıladığı misafiri, biraz uzun kaldığında hafiften surat yapan tatsız bir ev sahibi gibi mi? Olmak ta istemem öyle ama.
Pencerede karlar dönüyor. Sesi kısık tv de Mustafa Koç. Resimler değişiyor. Hava kararıyor. Ülkenin en zengin insanı, henüz genç bir yaşta vefat etti. Taziyeye gidenler. Kıvanç Tatlıtuğ, paltosu üzerinde, üzgün.
Zengin bir insan, (hele hele en zengin)öldüğünde daha fazla irkiliyoruz. Ölüm'ün gücüyle burun buruna. Soluğu ensemizde. Vay be! Onlar da ölüyor! Herkes ölebilir. Hepimiz. Ruhsati şöyle uyarmış binsekizyüzlerde: *"Bir gün gelir başın son yastığa/ Koyacaklar unutma ha!/ İki komşu gelir bir bir/ Soyacaklar unutma ha!"*
Onca bakıma, hastahanelere, özel doktorlara, spor hocalarına, diyetisyenlere...
Ölüm, ortak yanımız. Hepimizi kardeş yapıyor.
İçimizde iskeletler. Ölümlüyüz.
Mustafa Koç, teyzemin oğlu gibi öldü işte. Aynı. İşçi emeklisiydi.
Aşağı yukarı aynı yaşta. İkisini de bir tahta kutunun içine koydular. İkisi de toprak oldu. Ölenler açısından tabi bu eşitlik. Kalanlar için değil.
Yoksa, fakiri "soğuk su ile yuyalar" diyor Yunus, en büyük şairimiz, yediyüzyıl önce. *"Bir fakir ölmüş diyeler/ Üç günden sonra duyalar/ Soğuk su ile yuyalar"*
Amerikan hastahanesinin önü kalabalık kıyamet.
Zenginlerin işi de zor; gerçekten sevdiklerinden mi geliyorlar böyle akın akın, yoksa sadece zengin oldukları için mi bu tezahürat? Bunun belirsizliği. Riya ihtimali.
Zenginlerle "sırf" zengin oldukları için arkadaşlık etmenin kalbi köreltliğini, ruhu zehirlediğini, çürüttüğünü söyleyip söyleyip durdular doğu'nun bilgeleri, o muhtemel riyakârlara, yüzyıllardır.
--tabi, fakirlerden de "sırf fakir oldukları için uzaklaşmayı, bağları kesmeyi, ilişkiyi seyreltmeyi" de buna ekleyerek--
(zengin olur, seversin, bir başka özelliğinden hoşlanırsın, o başka, onu demiyorlar, sen alınma)
Herneyse arkadaşlar, o derece güc'e, zenginliğe rağmen gözlerinde, kibirin, şımarıklığın izlerine rastlamadığım(hiç kolay bir şey değil)o genç ölüye: Mustafa Koç'a Allahtan rahmet dileyerek bu üzücü mevzuyu bitiriyorum.
Zenginlerle arkadaşlık dedim ya demin, işte bunun başka bir çeşidi:"bir ünlüyle arkadaşlık" mevzuuna geçiyorum. Geçtim.

CEM KARACA'YI TANIYAN ÇOCUK

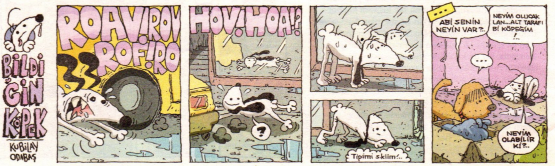
Lise sondaydım. Bizim sınıfta bir çocuk vardı.
Cem Karaca'nın bir tür ilah olduğu yıllar. Ortalığı inletiyor. "Aydoooost" diye bağırıyor,"Ustam seslendi uzaktan" diyor,"Namus belasına kardaş" diyor. Ölüyoruz. Ayılıyoruz, bayılıyoruz. Hem olağanüstü büyük bir ses, hem de solcu... Hele o sözler, o besteler...
Demin sözünü ettiğim okuldaki o arkadaş Bakırköy'lü, biliyoruz. Cem Karaca da orada oturuyor o vakitler. Ama tanıştıklarını? Onu henüz bilmiyoruz. İlk duyduğumuzda da bir şey anlamadık zaten. Anlayamadık. Bizi iyice etkileyip sersemletmek için şöyle bir şey yaptı ilk, pek muhterem arkadaşlar:
Birkaç arkadaş bişey mi almıştık şimdi naapmıştık hatırlamıyorum tam, bu birden, çok sıradan bişey söylermiş gibi, "Cem'le de aldık bunun aynısından, geçen gün" gibisinden bişey dedi. Hayda! O isimde ortak bir tanıdığımız falan yok. Ne bu?
"Cem kim?" diyoruz. Sınıfta mınıfta da yok öyle biri. "Ne Cem'i?" diyoruz. Susuyor bu. "Hangi Cem olum?"diyoruz.(hah istediği soru bu işte) Ama gene uzatıyor, o aynı sıkıntılı ifadeli yüzle. "Yav" diyor, "var ya şu Cem..." Aa! Gene tam söylemiyor ki etki büyüsün, bayıltsın bizi. İkinci kez soralım. --şu an yazarken bile gerildim, ne gıcık, madrabaz bi insanmışsın, kurnaz seni--
"Hangi Cem?" diyoruz.
"Cem yahu, şu... şarkıcı var ya..." Diyor sonra susuyor gene.
Düşünüyoruz içimizden "Cem? Şarkıcı Cem? Cem diye şarkıcı yok. Bi tek Cem Karaca var. O olamaz ki. Cem Karaca bunun arkadaşı olacak değil ya. Yok artık. Oha! Daha neler? O bir ilah!"
"Karaca mı? Cem Karaca mı?"
Yine aynı ifade, "Evet. Cem işte..." Kendisi o derece yakın ki, bir yabancı gibi adını soyadını, ikisini birlikte telafuz dahi etmekten imtina ediyor yani. Çok çok çok samimiler çünkü. O niye desin ki adını, soyadını.
Allahım! Yüzü çok ciddi. Eh Bakırköy'de oturduğunu da biliyoruz. Yoksa!?
"Çocukluk arkadaşım" diyor, "gelir bize sık, ben de giderim" Gerçek gibi sanki.
Arkadaş olmalarını da önemsemiyormuş gibi yapıyor, "amaan noolucak ki sıradan bişey" der gibi yüzü. Ünlü tanımak? Aşmış öyle şeyleri o.
Güya hiç umursamıyor, sıradan bişey ama, kudurtuyordu bizi. O günden sonraki günlerde de hep.Yerli yersiz, "Cem de de var bunun aynısından" Yok "Cem bana şöyle dedi, ben ona böyle dedim" "Bi şarkı yapmış Cem fena değil, geldi çaldı"
Çok ta gerçek gibiydi ama ha. Sahiden arkadaşıydı sanki.
Şimdi burda yazıyorum böyle falan ama, yüzüne de vuramıyoruz o ara, hiçbirimiz.
Sıkıysa sor. Ya kızarsa? Allah korusun.
Kimbilir, onunla çok çok iyi geçinirsek belki bize de tanıştırır "Cem"i. Zaten tanıştıracakmış gibi de imalar yapıyordu sanki.
Açıkça söylemese de hiç. "Cem bizdeydi dün" dedikten hemen sonra "Gelin bi gün bana" diyor ama "Cem de mi gelecek?" dahi diyemiyoruz biz. Soramıyoruz öyle direk. O ayarlıyor hepsini, o ölçülü yüz ifadeleriyle, hafif çatık kaşlarla, ses tonlamalarıyla. Öyle dersek uçup gidecek sanki "o ihtimal", sihir bozulacak.
Haklıydı. Naapalım. Çok merak ediyorduk "ünlü"yü. Yapıcak bir şey var mıydı? Yoktu.

Uzunca bir zaman bir ünlüyü tanımanın ekmeğini yedi. Hem de, bırak tanıştırmayı, "o"nu tanıdığına dair en ufak bir delil dahi göstermeden. Helal olsun.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

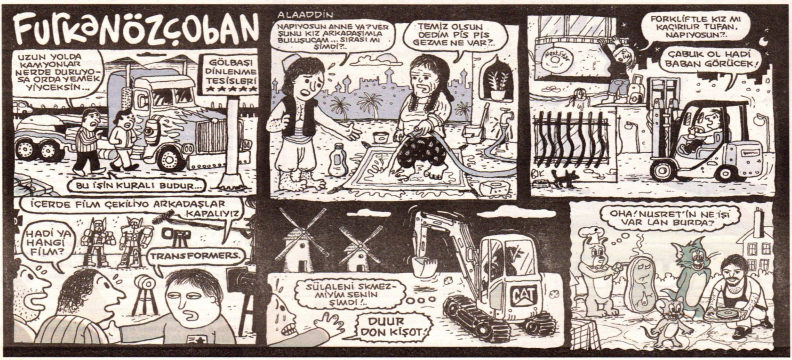
engin.ergonultas@gmail.com

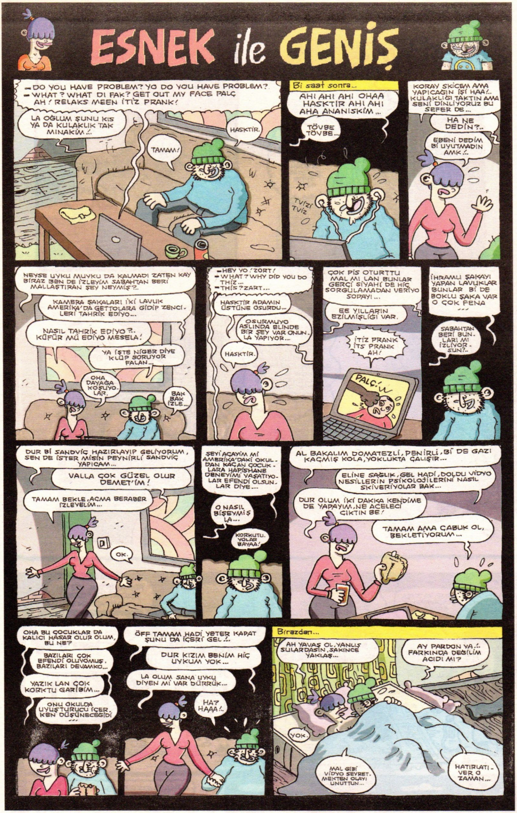

cihan ceylan

FurkanÖzçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Ocak 2016 | Sayı: 439

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

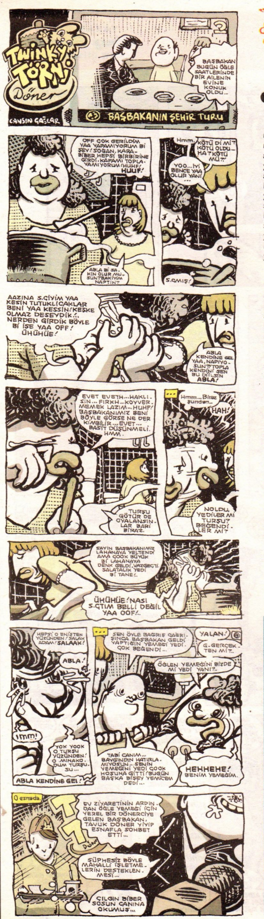
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Gelişleri rutine mi bağlamaya başladı yine ne. Gelmesin, istemiyorum, ama geliyor. Kendisinden hiç hazzetmiyorum, gelmesin. Burnumun dibinde bitiyor. Alpay'ım dedi bana, geçen hafta sen dedi, .rospularla ilgili bir yazı yazmışsın. Dedim aslında başka bir şey yazdım ama aklında demek ki o kaldıysa dedim. Yok yok, ben senin anlatmak istediğini anladım, mesajı da çok güzel, son derece de haklısın, evet her şey inanılmaz bir şekilde değişti, ben sadece sana katkıda bulunmak istiyorum, onu diyecektim dedi. Nasıl yani dedim. Sana bir hikaye anlatacağım dedi. Dedim eyvahlar olsun. Son derece kötü bir hikaye anlatacaksın bence sen bana şu anda dedim. Niye ki dedi, bugüne kadar sana anlattığım hikayeler kötü müydü dedi. Dedim evet, kötüydü. Hiç de bilemene dedi. Hem dedi belki bu hikaye güzeldir, nerden bilicen dedi. Bugüne kadar anlattıklarım kötü olsa bile, ki katılmıyorum, bu hikaye güzel olabilir, kurtul şu önyargılarından dedi. Ben burda bir Beyaz Türk'sem, ağzımda gümüş kaşıkla doğduysam, bu benim kabahatim mi acaba dedi. Ba dedi. Dedim sen iyice Burhan Altıntop gibi oldun, anlat bakıyim, çok merak ettim dedim. O kadar merak ettim ki, yemin ediyorum çok merak ettim dedim. Ediceksin tabi darraam dedi, sonra anlatmaya başladı. Memleketlerden bi memlekette, bi tane adam varmış, kendisi keraneciymiş, yani keraneci derken, s.kişkenmiş, muntazaman keraneye gider, ver ha ver edermiş sevişmeyi dedi. Dedim ki bu hikaye çok kötü belli. Ayrıca iyi bir hikayeci Türçe'sine dikkat etmeli. İnsanlardan bahsederken tane dememeli mesela dedim. Dur dedi hikayenin sen özünü kaçırıyorsun. Dinle bak dedi. Ünlüymüş bu adam keraneciliğiyle dedi. Dedim ne çirkin bir kelime o kerane ama tabi bir yerde de yerellik gerektiriyor senin hikaye galiba dedim. Dinle dinle dedi. Ünlüymüş, keranedeki bütün çalışanlar, pezevenkler, bekçisine kadar tanımayan yokmuş, "oo, geldi yine keraneci" diyorlarmış, çevresinde de keraneci olarak biliniyormuş, bi gün mahallenin gençleri buna gelmişler, on beş on altı yaşında gençler, demişler ki, "abi" demişler, "biz" demişler "sevişmek istiyoruz, fakat yaşımız ufak, bizi bir yol bulup da bir seviştirsen, şu keraneye bizi de bir şekilde sokuversen" demişler, bizimki demiş ki, "paranız var mı?", "yok", demiş ki bizimki, "çocuklar" demiş, "bakın" demiş, "önümüz bayram, siz bayramda güzelce bol bol el öpün, paraları toplayın, bayramlık kıyafetlerinizi de sakın üzerinizden çıkarmayın, o gün bana gelin" demiş, çocuklar bayram günü bol bol el öpüp para toplayıp bayramlık kıyafetleriyle gelmişler bizimkinin yanına, bizimki bunları almış götürmüş keranenin önüne, açmış kapıyı, çocukları teker teker sokmuş içeri, bekçi en sonunda dayanamamış, "n'apıyon sen ya sorması ayıp" demiş, bizimki bekçiye yanaşmış, ve kısık sesle, "kardeş, yanlış anlama, bunların hepsi .rospu çocuğu, annelerini ziyarete geldiler" demiş dedi, ve gürültülü bir şekilde gülmeye başladı. Dedim ki tiksindim. Bu anlattığın hikayeden resmen tiksindim. Seksist buldum, kaba buldum, her türlü kötü buldum dedim. Niye lan, sen anlatınca mizah, ben anlatınca mı seksist oluyor dedi. Dedim benim canımın içi, mizah çok ciddi bi iştir. Hadi gülüm dedim, hadi balım dedim, git sen artık dedim. Gitti. Sustum. Sonra biraz daha sustum. Sonra aradan biraz zaman geçti, tam susmayayım artık diye bir düşünceye kapılır gibi olurken vazgeçtim, yine sustum.

æ Size biraz daha Tankut Ağabey anlatayım o zaman. Evinin avizeleri, dönemin ganimeti. Bir gün eve elektrik ustası çağırıyor, usta kendi kafasına göre avizeye burgulu tasarruflu lamba takıp gidiyor. Tankut Ağabey bunu sonradan fark ediyor. Şimdi avizeye ne zaman baksa ustaya küfür ediyor, ama lambayı da değiştirmiyor. Ne bileyim, güvenlikli sitelere girmeye bayılıyor mesela. Çünkü adını söyleyip kime geldiğini ifade ettiğinde önünden bariyerler kalkıyor. Adını söyleyince tüm kapılar açılıyor. Bir de çocukluğunda subay babasının yanındayken nizamiyede askerlerin açtığı kapıları hatırlayıp mutlu oluyor. Hüzünsel bir yanı da var. Misafirlerine dünyanın farklı yerlerinden getirttiği pipo koleksiyonunu anlatırken mest oluyor, şimdi bunu trilyar versen bulamazsın diye de böbürleniyor. Şimdinin ceo'ları zamanında bunun yanına geldiğinde hep çocuktu ya, onların elinden o tutup o ceo yaptı ya hep, bu ceo'ların tarihli detaylı iş acemilik hikayelerini her yerde herkese anlatıyor. Hikayeleri anlatmakla bitmez. Haftaya beni ve bir arkadaşımı yemeğe davet etti, sen o zaman seyret bak, ben burada neler yazıyorum. Feridun Ağabey de orada olacakmış, ben bu kadar diyorum size.

æ Son olarak şunu söyleyeyim o zaman ben. Hani bazen böyle **kapaklı çöp kutusunu boşalttıktan sonra içine yeni poşet yerleştirmeyi unutuyorsun ya, bunu da elindeki çöpü kutuya çoktan attığında fark ediyorsun ya, hüzünlenmiyor musun.** Bence çok hüzünleniyorsun. İçinde bir boşluk oluşuyor.

æ Teşekkür ederim.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KORKU MUTFAĞI

Evliliğimizde karanlık bir dönemden geçiyoruz. Tam üç ay oldu. Üç aydır her akşam loş ışıkta yemek yiyoruz. Mum ışığının, aşka gölge oyunları kattığı romantik akşam yemeklerinden bahsetmiyorum: Mutfak lambasının söndüğü 20 Kasım 2015 akşamından beri, davlumbaz lambasının verdiği zayıf ışığa mahkum kalmış sıkıntılı yemekler bunlar. Romantizmden çok gerilim var masamızda. Karanlığa kaşık sallıyoruz.

Ucuna makarna takılır umuduyla tabağımızı rastgele çatallıyoruz. Aldante makarnalar, yemeden önce öldürmemiz gereken birer canlıymış gibi direniyor çatallarımıza. Elimize aldığımız bıçaklar, davlumbazın zayıf ışığını soğuk çeliklerinden yansıtarak adeta ölüme ışıldıyor. İnsanı yavaş yavaş öldüren üç beyazdan uzak durmaya çalışsak da, tuzluğun gölgesi her yemekte bir katil gibi uzuyor tabaklarımıza. Karşımda tavuk budu yiyen karımın yan duvarda büyüyen gölgesi, bu evde kedi budu yeniyormuş gibi satanik oyunlar oynuyor... Akşam yemeklerimizi daha nasıl korkunç betimleyebilirim bilmiyorum, kötü edebiyatı bırakıp gerçek bir şey söylemem gerekirse; benimkiler hâlâ güzel, fakat karımın yaptığı yemekler gittikçe tatsızlaşıyor. Karanlık önyargılara kapılmak istemem, ama sanırım sevgili karım nasılsa görmüyoruz diye yaptığı yemekleri sallıyor.

Karım, ellerini arkadan bağlayıp patlamış floresana bakarak, "patlamış bu" teşhisi koyan bir erkek değil, o floresanı değiştiren bir reis olmamı istiyordu. "Hallederim," demiştim. Evle ilgili halletmediği bir sürü şeyi peşinden sürükleyen bir erkek olarak, ampul değiştirmek kolay bir zafer olacaktı. Patlayan ışığımız, kırpışa kırpışa yanan eski tip yuvarlak floresanlara benzemiyordu, ama her şeyin giderek inceldiği günümüzde bunun bir sorun olduğunu düşünmüyordum. Karım, floresanın fotoğrafını çekmemi söylediğinde "ne gerek var" anlamında gülümsemiştim. Bir elektrikçiden içeri girip telefondan ampul fotoğrafı göstermeyi gülünç buluyordum. Esnafla, "selamün aleyküm, hayırlı işler" platformunda iletişime girmek gerekir, "bu floresanı tanıyor musunuz?" diyerek esnafa fotoğraf göstereceğime karınlıkta kalmayı yeğlerim.

Normal ampul patlamaları genellikle markete, en fazla elektrikçiye gitmekle çözülür. Marketlerden hiç umut yoktu. Bir hafta boyunca, "Bu bildiğimiz yuvarlak floresanlar yok mu, işte onun daha incesinin sarı ışık vereni..." diye tarif ederek sözel başvuruda bulunduğum bütün elektrikçilerden olumsuz cevap almış, en sonunda karımdan gizli çektiğim floresan fotoğraflarını kullanmaya mecbur kalmıştım. Düşündüğümün aksine, elektrikçiler floresan fotoğrafı göstermemi garipsemiyordu. Hatta çoğu, telefonumu eline alıp parmaklarıyla görüntüyü büyütüyor, istediğim şeyin ne olduğunu anlayınca da yüzlerine umutsuz bir ifade çöküyordu. Başvurduğum elektrikçilerin yarısı "yok" dediyse, diğer yarısı, "Karaköy'e gideceksin" tavsiyesinde bulundu. Anladığım kadarıyla bir tür modern dizayn kurbanıydık. Normal bir floresan değildi aradığım: Elektrikçilerin, "ince simit" diyerek kafa salladıkları ve hemen ardından "onu bulman neredeyse imkansız genç adam" anlamında dudak büktükleri (üretici firmanın ise "TL5C Circular Floresans" ismiyle havasını basıp ortadan kaybolduğu) çok değişik ve nadir bulunan bir parçanın peşindeydim. Karaköy bana tersti, gitmek kolay değildi, fakat daha fazla uzatmanın da alemi yoktu. Zira, gitmeyi erteledikçe, "bir ampul dahi değiştiremeyen erkek" konumum karanlıkta bile parlamaya başlamıştı. Bir cumartesi sabahı yola çıktım. Işık Karaköy'den yükseliyordu.

Karaköy seferim sandığım gibi geçmedi. Hangi dükkana girsem, bükülen dudaklarla karşılaşıyor, kısa bir düşünme molasının ardından, "burdan dümdüz inin, ikinci sola dönün, Eraylar Elektrik'te olabilir..." türü tariflere maruz kalıyor, tarif edilen yere vardığımda ise benzer tavırlarla başka bir yere gönderiliyordum. Böyle bir floresan yoktu. Biz lambayı aldıktan hemen sonra, "Son lambayı aldı keriz, derhal TL5C üretimini durdurun" gibi bir şeyler yaşanmıştı sanki aydınlatma dünyasında. Modernizm kendi evlatlarını karanlıkta bırakıyordu. Nihayet, nice büyük elektrikçinin ardından, metroya doğru yürürken, hiç umudum olmadan girdiğim küçük bir dükkanda buldum ince simidi. Çok sevinmiştim. Keşke satıcıya, "Hay Allah razı olsun ya, sabahtan beri geziyorum..." demeseydim. Fiyatı sorduğumda hizmet sunabilen tek dükkan olmanın gönenciyle anormal bir rakam söyledi. Bunu, fiyat sormamın ardından yaşadığımız o küçük ama yoğun boşluktan anladım. Parayı öderken bu zorlu maceradan bir ders çıkardım: "Küçük adamlar daha küçük biriyle karşılaşınca büyük oynar."

"E niye yanmadı bu? Allah Allah! Kapat bakiyim... Aç şimdi... Allah Allah!" Yaşadığımız karanlığa son vermek üzere, kafamın üzerinde ışıldayan bir halkayla Karaköy'den eve döndüğümde ulaştığım sonuç bu oldu. Çalışmadı lamba. Yeni taktığım TL5C yanmadığına göre, patlak teşhisi koyduğum TL5C'de de sorun yoktu. Öylece bakakaldım lambaya. İki aylık uğraşımın sonucunda yine karanlıklar içindeydik. "Türkiye'nin en çok elektrikçi gören adamı" ünvanı dışında ellerim bomboştu. Yapabileceğim hiçbir şey kalmamıştı. Elektrik bilgim "dokunma yanarsın" seviyesinde olduğundan floresan değiştirmek, elektrik dünyasında varabileceğim son noktaydı.

Elektrikçilere saygı duyuyorum. Elektrik gibi görünmez ve tehlikeli bir güce hiç korkmadan hükmediyorlar. Elektriğin öldüren gücünü bilgi ve tecrübeleriyle yok ediyorlar. Fakat eve çağırdığımız elektrikçi fazla rahat çıkmıştı. Uyarmama rağmen şalteri bile kapatmadan direk girişti kablolara. Kendisini tedirginlikle izlerken, herhangi bir sıkıntı yaşanması halinde (kendimi öldürmemek kaydıyla) onu nasıl kurtarabileceğimi düşünmeden duramıyordum. Haberi yoktu ama hayalimde onu tahtayla itiriyor, lastik tabanlı ayakkabıyla tekmeliyor, beline gazete tomarıyla vuruyordum. Tamir bir türlü sonlanmıyordu. Vakit ilerledikçe, tıpkı Karaköy'deki elektrikçiler gibi dudaklarını bükmeye başladı. Suratındaki umutsuzluk ifadesini açıkça görebiliyordum. Sonunda, "Neymiş usta sorun, bulabildin mi?" diye sordum. "Valla," dedi zaten bükük dudağını biraz daha bükerek, "bunun balastının değişmesi lazım." Elindeki kontrol kalemiyle beyaz bir kutuyu gösteriyordu. Gözlerimi kısıp gösterdiği beyaz kutuya baktım, üzerinde "HF Performer TL5" yazıyordu. "Tamam değiştirelim," dedim. Artık dudaklarını daha fazla bükemeyeceğinden düzeltip tekrar bükerek, "Valla bu bizde yok, siz bir bakın, bulursanız değiştirelim," dedi. Elektrikçiler konusunda yetkin bir insan olarak, "Karaköy..." diye mırıldandım.

Bu sefer iş sandığımdan da büyüktü. Google, "HF Performer TL5" için Japon sitelerini salık veriyordu. "Yalnızca Türkçe sonuçları arayın" bağlantısını tıkladığımda, karşıma Karaköy değil Ümraniye çıkıyordu. Aydınlık geleceğimiz için Anadolu'ya geçmem gerekecekti. Durumdan habersiz, gün ışığından faydalanarak salata yapmaya çalışan karıma baktım. Son gelişmeleri, akşam loş ışıkta açıklamak üzere bilgisayarı kapattım. Karaköy'e bile yaşadığımız karanlığın ikinci ayında gidebilen benim için Ümraniye kolay değildi. Görünüşe göre, bizi daha da karanlık günler bekliyordu. Belki de birkaç gün içinde karımın duvara yansıyan gölgesi beni bıçaklayacaktı.

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Yatak odası
ASANSÖRÜ BEKLETİR MİSİİN?
MERDİVENLERDEN İNİCEKTİM AMA BEN
...
KABANIMI ALIP GELİYORUM HEMEN
GELİYO MUSUN BİRADER?
...
EE? NERDE ?
HEHE TABİ
CUVVİK CUVİK PLOK...CUVVİK ♫ CUVVİK ♫ TATAAM
AH BE STEVE JOBS NASIL DA VERDİN MİLLETİN ELİNE...TESPİH ÇEKEN KALIN PARMAKLAR ŞİMDİ ŞEKER PATLATIYO
DİNGG ♫
GELMİYO MUSUN?
HAYIR, İYİYİM BÖYLE
?
DİNGG ♫
AA? BEN GİTTİN SANMIŞTIM
ASANSÖRÜ TUTTUM İŞTE
DİNGG ♫
HAHAHA ÇOK İYİ YAA
ŞİMDİ SENİ EVDE NE GÜZEL YEMEKLER BEKLİYODUR
EVDE BİRİ VAR MI YEMİ BU
EVDE DİİL AMA BURDA ÇEŞİT ÇEŞİT YEMEK BEKLİYO BENİ
SENİ BEKLİYEN YEMEK YOKSA GEL BERABER YİYELİM
OLUR
BAMBİ'YE GÖTÜRİYİM, İKİ TOST BİR AYRANA BİLE SEVİNİR MAAŞSIZ STAJYER
İYİ DE FAKİR ZANNEDER SENİ
DOĞRU LAN, TAVUĞU ESİRGEMİYİM
ÇOK GÜZEL EV MANTIMIZ VAR
SEVERİM AMA BU AKŞAM OLMAZ, SARMISAKLIDIR ...
AĞZININ KOKMASINI İSTEMİYO...BU İYİ İŞTE
SEN NE YİYCEKSİN ..?..
MANTI
O ZAMAN BANA DA AYNISINDAN
YAA...BİŞİY DİYCEM AMA ÇOK AYIP
AYIP ŞEYLER Mİ KONUŞUCAZ?
YAA HAYIR BEE...BENDE HİÇ PARA YOK... HESABI SEN ...
AŞK OLSUN
TEŞEKKÜR EDERİM
AMA SÖZ, İLK MAAŞIMI ALDIĞIMDA BEN ISMARLIYCAM
YAZIK, MAAŞ ALACAĞINI ZANNEDİYO
ANLAŞTIK
İŞTE BU YAA...TAM HAYAL ETTİĞİM EV, HEM BEYOĞLU'NDA
ŞİMDİ NEREDE KALIYOSUN?
BEYLİKDÜZÜ'NDE TEYZEMLERLE
GÜZEL... TARTIŞSAK DA ÇEKİP GİDEMEZ... TAKSİYE VERİCEK PARASI DA YOK ZATEN
BU İLİŞKİ YÜRÜR
MMM
CNNTÜRK SARMISAĞI AFRODİZYAK YİYECEKLER FOTOĞRAF GALERİSİNE KOYMUŞTU DA İNANMAMIŞTIM
PARDON, NAAPIYODUK?
KAHVE İÇİCEKTİK Dİİ Mİ?
ÖPÜŞÜYODUK
HAHAHA
SEN AJANSIN BAYAA ESKİLERİNDENSİN Dİİ Mİ AŞKIM?
NE ZAMAN AŞKIM OLDUK?
BEŞ YIL OLDU GALİBA
BİŞİYLER YAPAMAZ MISIN?
HANGİ KONUDA?
İKİ AYDIR MAAŞ ALMIYORUM YAA
STAJYERSİN O YÜZDEN
SEN AĞIRLIĞINI KOYARSAN OLUR
DENERİM AMA...
CANIM CANIM CANIM
BU AY SONU OLUR MU?
BENİM KADROM
NE?
YANİ NE?
YANİİİ
ZAFER BEYDE BİTİYO HER ŞEY
Bİ ÇARESİ VAR AMA ...
AMA NE?
KADINLARA KARŞI ZAAFI VAR
ŞEY YAPARSAN BİRAZ KOLAY OLUR
NEE ?!
SEN YATTIN MI?!
KİMİNLE? ZAFER BEYLE Mİ?
BİR KADININ KARİYER YAPMASI İÇİN PATRONLA YATMASI MI GEREKİYO?!
BEN ONU MU DEDİM?
...BİRAZ KISA ETEK, YÜKSEK TOPUKLU FALAN GİYSEN
HEMEN DİKKATİNİ ÇEKERSİN ...
AY İĞRENÇ! BEN YAPAMAM BÖYLE BİŞİY
NEDEN İĞRENÇ OLSUN? KULLAN İŞTE ERKEKLERİ
NE YANİ SONRA DA YATICAM MI O HERİFLE?!
HAYIR! MOBBİNG YAPIYOSUN, DAVA AÇARIM DERSİN
O ZAMAN KOVAR BENİ ...
ZATEN HER STAJYER KOVULUR
EN AZINDAN ÇALIŞTIĞIN GÜNLERİN PARASINI KURTARIRSIN
Sanılanın aksine bir erkeğin en güçlü olduğu yer yatak odası değildir. Orada tüm savunma sistemlerimiz, sırlarımız, şifrelerimiz çözülür. Sonra müşterisine sattığı silahla vurulan dükkan sahibi gibi şaşkın gözlerle yere yığılırken ağzımızdan kısık bir "ama" çıkar sadece.
ZAFER BEYE Mİ TEŞEKKÜR EDİYORUZ BU YEMEK İÇİN? HEHEHE
KENDİNE EDEBİLİRSİN
SEN ISMARLIYCAKTIN GİBİ HATIRLIYORUM
!
ÇIKIŞTA BANKAMATİKE UĞRAYALIM BİRAZ PARA LAZIM, AMSTERDAM'DA İKİ HAFTA TATİL YAPIP DİNLENİCEM HOCAM
-SON-

4 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2016/06 No: 440
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

İstanbul'da toplu ulaşıma zam yapıldı.

Cumhuriyet çizeri Musa Kart hakkında çizdiği bir karikatürden dolayı 301. maddeden soruşturma açıldı.

AKP'nin kurucularından Bülent Arınç AKP karşıtı oldu.

Lüleburgaz'da düzenlenecek olan "IŞİD ve Yolsuzluk" başlıklı panel "Erdoğan'a eleştiri olabilir" korkusuyla iptal edildi.

Kemal Kılıçdaroğlu, Tayyip Erdoğan'a yönelik söylediği "diktatör bozuntusu" sözleri için, "Haksızsam çıkar özür dilerim" dedi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte bir gündemi kaçamak bakışlarla yorumladığımız o gıybet dolu yazımla daha beraberiz..

Bu makamlara geldiğimizde "Dersim olayı" ile ilgili çok konuştuk eleştirdik.. Şimdi elimizde bi sürü dersim var.. Geçtiğimiz seneler sonunda daha muhafazakar bir toplum yarattık ama, devlet daha CHP'li oldu.. Bu nasıl iş ben anlamadım.. Önümüzdeki seçimlerde CHP'den adaylığı koyacam..

Bülent ne acayip adam lan.. Arada çıkıp "Bütün sırlarınızı açıklarım" gibilerinden açıklamalar yapıyo, bi şey açıklamıyo ama.. 40 senelik siyasetçinin seçim vaadine bak.. Sır esnaflığı yapıyo... Bu sefer de çıkmış "Bu eski çınarı kesmeye çalışıyosunuz ama, gölgesinde ne sırlar saklı" demiş.. En başından gölge etmesene lan o zaman... Çınar...

Geçen şeyi farkettim.. "Terörle ilgili 35 senelik tecrübemiz var" diyip duruyoruz her yerde.. Ve fakat, bu ne skm bi tecrübe ki 35 senedir bi işimize yaramamış... Bi tecrübenin işe yaraması için kaç senelik olması gerekiyo?. 35 sene önce doğanlar PKK'da yönetici oldu lan..

Latin Amerika ülkelerini geziyorum.. Ekonomik ilişki için.. İlk Şili'ye gittim... Şili'nin acı biberi meşhurmuş.. "Do you know fire in the hole?" yani "Çiğ köfteyi biliyo musunuz?" diye sordum.. Haberleri yok... "Then I call the dead meat masör" dedim.. Yani "O zaman usta çağırıyorum" Bunlara çiğ köfte yapmayı öğretsin.. Lokanta taktiği.. Önden çiğ köfteyi bedava verip, ardından ihracatı dayıyacaz... Böyle böyle bu işler... So so..

Aydın nedir?.. Eskiyen sanatçılara mı "aydın" deniyo, Yoksa muhalif gazetecilere mi?. "Muhalif gazeteci" nedir lan?. Gazeteci muhalefet yapıyosa, tamam o, siyasetçi olmuş artık.. "Aydın" dediğin yoksa siyasetçi olmanın yolunu yapan eski ve muhalif popülerlere mi deniyo?. Ne pis bi şey lan bu aydın... Sana bi şey olmasın..

Vatandaşa Sorduk • Futbol Yorumcusu

Manizâr VARİLYURT (29): Adam tam "Türk aydını" olacak derken "futbol yorumcusu" oluyo olm adamlar.. Aydınlık yasaklanmış.. Artık belli bir mertebeye geldiğinde futbol yorumcusu yapıyolar.. Mestır.. Orhan Pamuk amerikaya taşınmasa, toroğluyla beraber takılırdı yemin ile..

Tehlaşi KAMIŞKINI (36): 50-60 yaşında adamlar, 20 yaşında şortlu oğlanların koşuşlarını izleyip üzerine 4 saat konuşuyolar.. Bunun adı oğlancılık değilse ben de bi şey bilmiyorum.. Geriye sardırıp sardırıp, yavaş çekimde izliyorlar.. Hem de para kazanıyorlar..

Ereksiyonhalim YILMAZ (32): Futbol yorumcusu, dalından taze taze yenmesi gereken yemişler gibi.. Maçtan sonra 4-5 saat içinde dinlersen anlamlı.. Ama o maçın yorumunu 1-2 gün sonra dinlesen "Ne konuşuyola bu anuna koduklarım" dersin... Bi ske dermanı olmayan bi şey...

Tayyip Erdoğan'ın açtığı hakaret davalarının sayısı 1300'ü geçti.

Petrol fiyatları tüm dünyada inerken, İETT toplu ulaşıma zam yapma kararı aldı.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu, "Kadına şiddet yok algıda seçicilik var" dedi.

AKP'nin aynı yer için birden fazla açılış yapması CHP tarafından soru önergesi olarak Meclis'e taşındı.

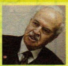

KAÇ YIL OLDU? FIRAT BUDACI

Konserine gelen Egemen Bağış'a, "İyi ki varsınız. Sizin için canımızı vermeye hazırız," diye seslenen Ajda Pekkan yalakalıkla suçlanınca, sanatçının asistanı can vermenin yalakalık değil sahnede yaşanan bir "duygu fışkırması" olduğunu açıklayalı **5 yıl,**

"Bizi iktidar atadıysa elbet biz de iktidarın valisiyiz," diyen Iğdır Valisi Amir Çiçek, ertesi gün basında haber olunca, "Vali devletin memurudur. Biz devleti temsil ederiz," açıklamasıyla acilen devlete geri döneli **6 yıl,**

Tayyip Erdoğan, Darfur'da 300 bin kişinin ölümünden sorumlu tutulan Sudan Devlet Başkanı Ömer El Beşir'i, "İslam dinine mensup hiç kimse soykırım yapmaz, ayrıca Darfur'a gittim, soykırım tespit etmedim," sözleriyle savunalı **7 yıl,**

Erol Büyükburç, 70'li yıllarda kendisi için ortaya atılan "pantolonunun içine patlıcan koyuyor" iddiasını reddedeli **8 yıl,**

Tayyip Erdoğan, kuş gribi paniğinin arttığı günlerde iki gün arayla basın önünde tavuk yiyerek halkı rahatlatalı **11 yıl,**

Canlı yayın sırasında deprem olunca, "Bismillah!" diyerek stüdyodan kaçan Genç Partili Belediye Başkan Adayı Necati Mızrak, korktuğu için değil İslam dininin gereği olarak stüdyoyu terk ettiğini açıklayalı **12 yıl,**

RP'li Bakan Şevket Kazan açlık grevindekilerle ilgili, "Aşağıda gizli gizli yiyorlar," diyeli **20 yıl,**

"Türk değildi" iddiaları üzerine Mimar Sinan'ın mezarını açarak kafatası ölçümü yapan bilim heyeti, Mimar Sinan'ın Türk olduğunu müjdeledikten sonra kafatası ortadan kaybolalı **81 yıl olmuş.**

YOK ÖYLE BİR ŞEY!

Kütahya Evliya Çelebi Hastanesi'nin koridorunda Cuma namazı kılındı.

uğur gürsoy

Uğur rahatsız olduğu için eski karikatürlerini koymak zorunda kaldık, özür dileriz. Geçmiş olsun Uğur.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Ne demiş Aynştayn, insan demiş bir hatayı bir kez yapıyorsa o bir hatadır, iki kez yapıyorsa o insan gerizekalının önde gidenidir, mal oğlu maldır demiş. Dememiş mi, demiş. Başkası demiş de olabilir, ya da tam olarak böyle bir şey dememiş de olabilir. Demişler ya da dememişler, belki birkaç kişi toplaşıp aynı anda demişlerdir, o da olabilir. Olamaz ama velev ki olabilir. Sonuçta ben bugün aynı hatayı yaptım mı kardeşim. Yaptım. Demek ki ben tam bir malım. Beyinsizin önde gideniyim. Akılsızın bayrak taşıyanıyım. Benim yatacak yerim yok. Peki ben ne yaptım. İki sene sonra Moda'daki y.rrak gibi kahvaltıcıya bir kez daha gittim. Delireceğim arkadaş ya. Vallaha delirecem. Belkim dedim değişmiştir bir şeyler, ne bileyim, belki de öyle olmuştur dedim. Özlem'imle bu pazar "dışar kahvaltısı" yapalım dedik. Çıktık evden gittik Kadıköy'e. Kadıköy'de uygun bir yer bulamadık. Vardır mutlaka da biz bulamadık. E dedik yürüyeduralım madem Moda'ya doğru. Mutlaka buluruz bir yer, öyle düşündük. Hava da güzel, kuşlar, böcekler. Neden bilmiyorum, ayaklarımız bizi bu y.rrak kahvaltıcıya götürdü yine. Güzel bir günü kendi elleriyle mahvetmek için neden bu kadar uğraşır ki bir insan veya iki insan. Kahvaltıcının merdiveninde bizi bekleyen sıra ile karşılaştık önce. Uzun bir sıra olmasa da sıra işte. Dedim sesimi çıkarmayayım, huysuzluk yapmayayım. İlk birkaç dakika sorun etmedim fakat beşinci altıncı dakikadan sonra, eeh, s.kerler diye oflamaya puflamaya başladım inceden. İnsanlık onuruna aykırı lan. Derken s.kim gibi bir masaya yönlendirdiler bizi. Aslında o kadar da kötü bir masa değildi ama insanın tepesi atınca gerçekten hiçbir şeyi gözü görmüyor. Bu arada belirteyim, kesinlikle aç insan siniri yok üzerimde. Çünkü aç değilim. Ben normal şartlarda akşama kadar acıkmam, bir şey yemesem de yemem, aramam. Normal şartlarda. Oturduk masaya. Sipariş verdik. Bekle ha bekle, bekliyoruz. Bu arada zaten sipariş verebilmek için de bayağı bir beklemiştik. Dayanamadık sorduk artık, "nerde lan bizim sipariş" diye. Geliyor dediler. Arkadaş, gelmiyor. Derken bir termos çay geldi. Kahvaltı yok ortada, çay var. Acı acı çay mı içeceğiz lan. Hop bir de doldurmasın mı bardakları. Deli çıkacağım. Babalarının düşmanları s.keceğim yetmezmiş gibi, eniştelerinin g.tüne de dübel çakacağım. Zaten dübel'in mucidi Arthur Fischer'ın ani ölümüyle sarsılmışım. Gerçi doksan altı yaşındaydı Arthur Fischer ama yani ne bileyim, benim için çok önemli bir insandı Arthur Fischer. Dübel'in mucidi bir insandan bahsediyoruz, böyle bir zekadan. İnsanlık seni asla unutmayacak Arthur Fischer. Işıklar içinde uyu Arthur Fischer. Arthur Fischer. Dur bir kez daha Arthur Fischer diyeyim de tam olsun. Arthur Fischer. Yüz yıllar sonra servis geldi kokan bir garsonla. Ama nasıl bir kötü kokudur bu yarabbim. Peki biz bu kadar sıra bekledik, sonra masada bekledik, acı çay, kötü koku çektik. Peki değdi mi. Elbette değmedi. Bildiğin tatsız tuzsuz, yani ne bileyim, şimdi nimete de şey olmaz tabii de, yani ne bileyim, off yaa, çok kötüydü işte. Bir o kadar da pahalı. Resmen adam sihiyorlar. Kahvaltının mutsuzlukla da bir ilgisi var. Bir daha da gidersem bu defa da benim g.tüme çaksınlar dübeli, bu kadar da büyük konuşuyorum. Hah.

æ Rüya görürken muhteşem bir final çakıp tam o anda uyanmak gibisi de yok.

æ Çocukken can sıkıntısından ne yapacağımızı şaşırıp, su içme yarışması yapıyorduk kuzenlerle. En çok suyu kim içecek. Ulan arkadaş, iyi ölmedik, bugünlere gelebildik. Bir suyun insana neler yapabildiğine şaşırırsınız. Sadece biraz araştırın, aklınız çıkar, içiniz ürker.

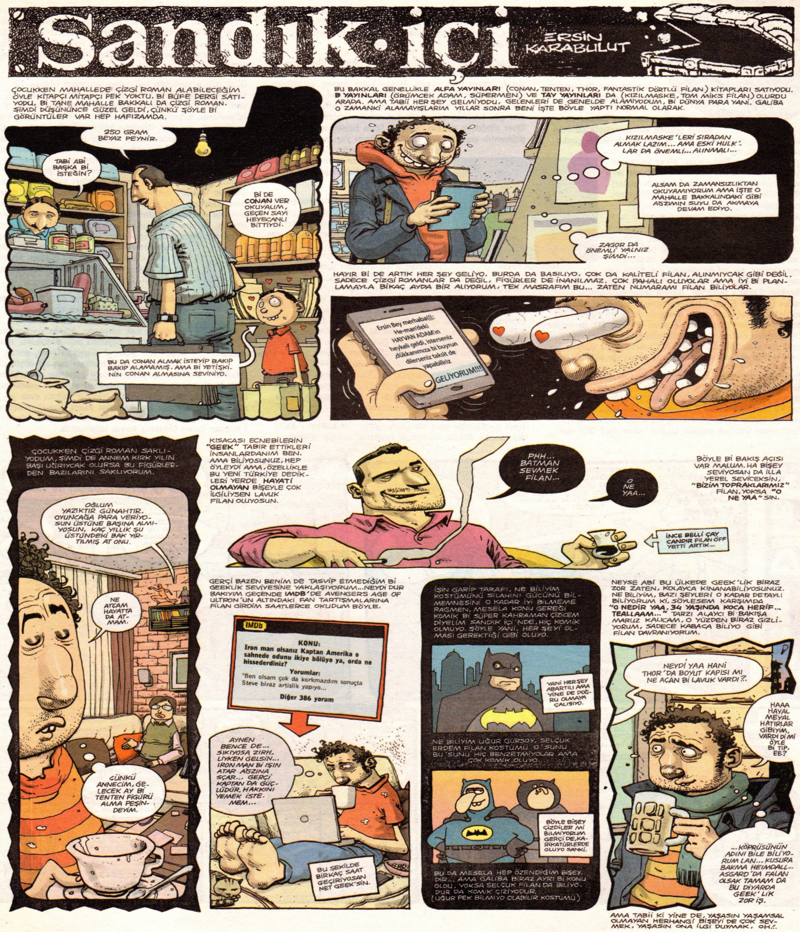
æ Geçen uçakta da ağzım tam da ev usulü bademli kek'le doluyken, nasıl acıkmışım ama, önden yemeği verdilerdi çünkü, pilakiyi, tavuklu sandviçi hızla gömüp kek'e de abanınca, ağzım da öyle kek doluyken, ne içersiniz diye deyivermesin mi o anda host kişi, ağzım nasıl dolu ama, biraz bekledim, bakıştık host'la, bu arada da öğütüyorum kek'i ama, ne kekmiş, sonra böyle bir boşluk bulur gibi oldum ağzımın içinde, "çay" deyiverdim. "Efendim" dedi duymadım manasında. Allah'ım büyük acı çekiyorum. Keşke duysaydı, duymasa bile dudak okusaydı. Gücümü bir kez daha topladım, ve daha yüksek bir sesle, ağzımdan kek parçaları saça saça "ÇAY" dedim. Anladı verdi çayı. Sonra da kendime kızdım. İçmesem ne olurdu yani bu çayı. Ama sonra uçakta çay içmenin beni çok rahatlattığını söyledim kendi kendime. İkna oldum öyle kendi kendime.

æ Bir yerde de beden dili deyip de geçmeyeceksin. Bizim atasözlerimizde bile yeri var. Deyimlerimize kadar sirayet etmiş. Mesela nedir, eğer bir insan size kafasını böyle hafif arkaya yatırarak bakıyorsa bu sizi küçümsediği, sizi beğenmediği anlamına gelir. "Burnu havada" da buradan çıkmıştır. Burnu havadadır bu kişilerin. Pisler be.

æ Teşekkür ederim.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

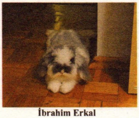

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
ÇOCUKKEN MAHALLEDE ÇİZGİ ROMAN ALABİLECEĞİM ÖYLE KİTAPÇI MİTAPÇI PEK YOKTU. Bİ BÜFE DERGİ SATIYODU, Bİ TANE MAHALLE BAKKALI DA ÇİZGİ ROMAN. ŞİMDİ DÜŞÜNÜNCE GÜZEL GELDİ, ÇÜNKÜ ŞÖYLE Bİ GÖRÜNTÜLER VAR HEP HAFIZAMDA.
250 GRAM BEYAZ PEYNİR.
TABİ ABİ BAŞKA Bİ İSTEĞİN?
Bİ DE CONAN VER OKUYALIM, GEÇEN SAYI HEYECANLI BİTTİYDİ.
BU DA CONAN ALMAK İSTEYİP BAKIP BAKIP ALAMAMIŞ, AMA Bİ YETİŞKİNİN CONAN ALMASINA SEVİNİYO.
BU BAKKAL GENELLİKLE ALFA YAYINLARI (CONAN, TENTEN, THOR, FANTASTİK DÖRTLÜ FİLAN) KİTAPLARI SATIYODU. B YAYINLARI (ÖRÜMCEK ADAM, SÜPERMEN) VE TAY YAYINLARI DA (KIZILMASKE, TOM MİKS FİLAN) OLURDU ARADA. AMA TABİİ HER ŞEY GELMİYODU, GELENLERİ DE GENELDE ALAMIYODUM, Bİ DÜNYA PARA YANİ. GALİBA O ZAMANKİ ALAMAYIŞLARIM YILLAR SONRA BENİ İŞTE BÖYLE YAPTI NORMAL OLARAK.
KIZILMASKE'LERİ SIRADAN ALMAK LAZIM... AMA ESKİ HULK'LAR DA ÖNEMLİ... ALINMALI...
ALSAM DA ZAMANSIZLIKTAN OKUYAMIYORUM AMA İŞTE O MAHALLE BAKKALINDAKİ GİBİ AĞZIMIN SUYU DA AKMAYA DEVAM EDİYO.
ZAGOR DA ÖNEMLİ YALNIZ ŞİMDİ...
HAYIR Bİ DE ARTIK HER ŞEY GELİYO, BURDA DA BASILIYO, ÇOK DA KALİTELİ FİLAN, ALINMIYCAK GİBİ DEĞİL. SADECE ÇİZGİ ROMANLAR DA DEĞİL, FİGÜRLER DE İNANILMAZ. ÇOK PAHALI OLUYOLAR AMA İYİ Bİ PLANLAMAYLA BİKAÇ AYDA BİR ALIYORUM, TEK MASRAFIM BU... ZATEN NUMARAMI FİLAN BİLİYOLAR.
Ersin Bey merhaba(((: He-man'deki HAYVAN ADAM'ın heykeli geldi, isterseniz dükkanımıza bi buyrun dilerseniz taksit de yapabiliriz
GELİYORUM!!!
ÇOCUKKEN ÇİZGİ ROMAN SAKLIYODUM, ŞİMDİ DE ANNEM KIRK YILIN BAŞI UĞRIYCAK OLURSA BU FİGÜRLERDEN BAZILARINI SAKLIYORUM.
OĞLUM YAZIKTIR GÜNAHTIR, OYUNCAĞA PARA VERİYOSUN ÜSTÜNE BAŞINA ALMIYOSUN, KAÇ YILLIK ŞU ÜSTÜNDEKİ BAK YIRTILMIŞ AT ONU.
NE ATCAM HAYATTA DA ATMAM.
ÇÜNKÜ ANNECİM, GELECEK AY Bİ TENTEN FİGÜRÜ ALMA PEŞİNDEYİM.
KISACASI ECNEBİLERİN "GEEK" TABİR ETTİKLERİ İNSANLARDANIM BEN. AMA BİLİYOSUNUZ, HEP ÖYLEYDİ AMA, ÖZELLİKLE BU YENİ TÜRKİYE DEDİKLERİ YERDE HAYATİ OLMAYAN BİŞEYLE ÇOK İLGİLİYSEN LAVUK FİLAN OLUYOSUN.
PHH... BATMAN SEVMEK FİLAN...
O NE YAA...
BÖYLE Bİ BAKIŞ AÇISI VAR MALUM. HA BİŞEY SEVİYOSAN DA İLLA YEREL SEVİCEKSİN, "BİZİM TOPRAKLARIMIZ" FİLAN, YOKSA "O NE YAA" SIN.
İNCE BELLİ ÇAY ÇANDIR FİLAN ÖFF YETTİ ARTIK...
GERÇİ BAZEN BENİM DE TASVİP ETMEDİĞİM Bİ GEEKLİK SEVİYESİNE YAKLAŞIYORUM... NEYDİ DUR BAKIYIM GEÇENDE IMDB'DE AVENGERS AGE OF ULTRON'UN ALTINDAKİ FAN TARTIŞMALARINA FİLAN GİRDİM SAATLERCE OKUDUM BÖYLE.
IMDb
KONU:
Iron man olsanız Kaptan Amerika o sahnede odunu ikiye bölüyo ya, orda ne hissederdiniz?
Yorumlar:
"Ben olsam çok da korkmazdım sonuçta Steve biraz artislik yapıyo...
Diğer 386 yorum
AYNEN BENCE DE... SIKIYOSA ZIRHLIYKEN GELSİN... IRON MAN Bİ IŞIN ATAR AĞZINA SIÇAR... GERÇİ KAPTAN DA GÜÇLÜDÜR, HAKKINI YEMEK İSTEMEM...
BU ŞEKİLDE BİRKAÇ SAAT GEÇİRİYOSAN NET GEEK'SİN.
İŞİN GARİP TARAFI, NE BİLİYİM KOSTÜMÜNÜ SİLAHINI GÜCÜNÜ BİLMEMNESİNİ O KADAR İYİ BİLMEME RAĞMEN, MESELA KONU GEREĞİ KOMİK Bİ SÜPER KAHRAMAN ÇİZİCEM DİYELİM SANDIK İÇİ'NDE, HİÇ KOMİK OLMUYO. ŞÖYLE YANİ, HER ŞEYİ OLMASI GEREKTİĞİ GİBİ OLUYO.
YANİ HERŞEY ABARTILI AMA YİNE DE DOĞRU OLMAYA ÇALIŞIYO.
NE BİLİYİM UĞUR GÜRSOY, SELÇUK ERDEM FİLAN KOSTÜMÜ O'SUNU BU'SUNU HİÇ BENZETMİYOLAR AMA ÇOK KOMİK OLUYO...
BÖYLE BİŞEY ÇİZDİLER Mİ BİLMİYORUM GERÇİ DE, KARİKATÜRLERDE OLUYO SANKİ.
BU DA MESELA HEP ÖZENDİĞİM BİŞEYDİR... AMA GALİBA BİRAZ AYRI Bİ KONU OLDU, YOKSA SELÇUK FİLAN DA BİLİYODUR DA KOMİK ÇİZİYODUR. (UĞUR PEK BİLMİYO OLABİLİR KOSTÜMÜ)
NEYSE ABİ BU ÜLKEDE GEEK'LİK BİRAZ ZOR ZATEN, KOLAYCA KINANABİLİYOSUNUZ. NE BİLİYİM, BAZI ŞEYLERİ O KADAR DETAYLI BİLİYORUM Kİ, SÖYLESEM KARŞIMDA "O NEDİR YAA, 34 YAŞINDA KOCA HERİF... TEALLAAM..." TARZI ALAYCI Bİ BAKIŞA MARUZ KALICAM, O YÜZDEN BİRAZ GİZLİYORUM, SADECE KABACA BİLİYO GİBİ FİLAN DAVRANIYORUM.
NEYDİ YAA HANİ THOR'DA BOYUT KAPISI MI NE AÇAN Bİ LAVUK VARDI?.
HAAA HAYAL MEYAL HATIRLAR GİBİYİM, VARDI Dİ Mİ ÖYLE Bİ TİP, EE?
...KÖPRÜSÜNÜN ADINI BİLE BİLİYORUM LAN... KUSURA BAKMA HEIMDALL... ASGARD'DA FALAN OLSAK TAMAM DA BU DİYARDA GEEK'LİK ZOR İŞ.
AMA TABİİ Kİ YİNE DE, YAŞASIN YAŞAMSAL OLMAYAN HERHANGİ BİŞEYİ DE ÇOK SEVMEK, YAŞASIN ONA İLGİ DUYMAK, OH.!.

Yavaş Günler

Günlerinize sahip çıkın. Herkes bir ucundan kemiriyor günlerinizin. Akraba göremeyin, anne babayı aramayın, hayvan olun demiyorum ama günlerinize sahip çıkın biraz. Neden işimize karışıyorsun, sen vaktini en yanlış şekilde kullanmasıyla tanınan bir insansın, bize neden akıl veriyorsun derseniz, çünkü gaza geldim. Bir gün uyandım ve hiçbir işim olmadığını fark ettim. Biraz zorlasam iş bulamaz mıydım? Aslında çok iş var ama zorlamadım. En basitinden tavşanın tüylerinin kesilmesi lazım, veterinere götürülmesi ve oradaki tavşanı zaptedebilen, tavşan anatomisine hakim bir hayvan kuaförü tarafından tıraş edilmesi lazım. Evin içinde vicdan azabı gibi dolaşıyor hayvan, suratını kaplayan tüyler yüzünden önünü görmüyor, rastgele koşuşturuyor, duvarlara çarpıyor, sese geliyor. Şu an ön alnında çok fazla saç var, sevimliliğiyle eve neşe getirsin diye aldığımız hayvan İbrahim Erkal'a benziyor. Benim sorumluluğumda bir canın İbrahim Erkal'a benzemesine izin verdim, olayların bu noktaya gelmesine göz yumdum. Nereden baksan bir dramdır. Sabah mamasını verirken "NEDEN?" dercesine iki ayağının üstüne kalkıp ön patileriyle kafasını elledi bana bakarak. Alnından öptüm, "halledeceğiz güzel oğlum, tekrar göreceksin..." dedim, ikimiz de ağladık.

İbrahim Erkal

Önce kahvaltı, sonra spor, ardından da ekmek yapacağım. Bebeğim bana "EKMEK" isimli bir kitap aldı, üzerinde ekmek resimleri var. Lisede okuduğum ejderhalı, büyücü kadınlı fantastik kitaplar kadar bana bu kadar hitab eden, beni bu kadar heyecanlandıran bir kitap okumamıştım. Tariflerden bazıları okuyan insana "Olur mu? Olur lan... Neden olmasın? Malzemeye bakar" dedirtiyor. Kendi ekmeğimi yapabilirsem evde beyaz ekmek yemenin kapısı açılır, ekmeksiz hayatımıza bir vesile gelir. Ama önce kahvaltı, sonra spor, en son ekmek.

Kahvaltıya çok coşmadım, ardından gelecek olan spor için vücudumu dinç bırakmaya çalıştım. Biraz yoğurt, içine yulaf, üstüne vişne reçeli. Havan kime dersen, estağfirullah, hava yok derim. Yıllarca kötü beslenme, düzensiz çalışma ve stres en sonunda faturayı kahvaltıya kesti. Eskisi gibi kraliyet düzeyinde kahvaltıları kaldırmıyor artık ülser mağduru midem. Sucuğu falan boşver; peynir bile pişmanlık yapıyor, gün boyunca ağzım yarı açık ağlamaklı dolaşmama sebep oluyor. En başta dediğim gibi, günlerinize sahip çıkın; günü elinizden almaya kalkışan güzel kahvaltı bile olsa müsade etmeyin.

Kahvaltıdan sonra eşofmanlarımı giyinip sokağa çıktım. Bizim mahallenin çok arkalarında, migrosların bitip bimlerin başladığı sokaklarda bir spor salonu var. Taşındığımdan beri görüyorum. Sokağa bakan camlarını tül perdeyle kapattıkları için ve tabelasında "İSTİKBAL GENÇLİK SPOR KULÜBÜ" yazdığı için buranın çok iyi bir spor salonu olduğuna kanaat getirdim. Kapısının önündeki ilanda altalta yapılan aktivitelerin listesi vardı. Aikido / Teak-wan Do / Fitness / Güreş / Çay. Ben aikido için geldim ama çay varsa çay da içerim. Burada oturan başka bir arkadaşın demesine göre spor salonu aslında sağcı muhafazakar bir partinin gençlik kollarının kendi imkanlarıyla, kendilerini geliştirmek için açtıkları bir mekanmış ama mahallenin gençlerinin ilgisi ve makul üyelik ücreti sayesinde olaylar büyümüş, kendi kendini çeviren bir işletmeye dönmüş.

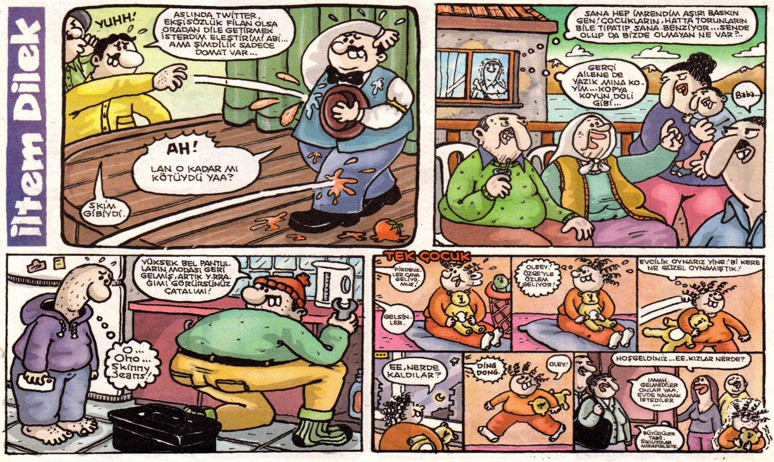

Uyuşturucu

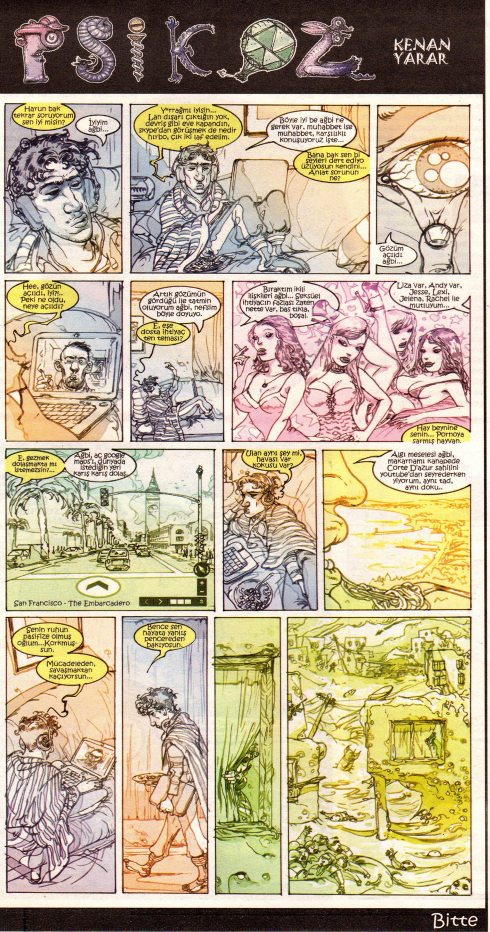
İçeri girdiğimde genç bir çocuk gelip "ne baktınız abi?" diye sordu. Aikido öğrenmek, yumruk atmaya yelteneni kolundan yakalayıp çevirip yere yatırmak istiyorum. "Aikido'yu Hakan Hoca veriyor, siz geçin ofiste bekleyin, yalnız yerler halıfleks olduğu için girerken ayakkabıları girişte çıkartıyoruz" dedi. Galoş vermediği için çok mutlu oldum, bir kere daha müessesenin kaliteli bir yer olduğunu anladım.

Ofise doğru yürürken sağımdan solumdan uçarak 12 - 13 yaşlarında çocuklar geçmeye başladı. Herkes birbirini yere fırlatıyordu. Koldan yakalayıp yere atma ünitesini işliyorlardı. Enerjiyle dolup taşıyor, camları buğu içinde bırakıyordu gençler. Kombiyi köklemişlerdi. Koldan tutup fırlatanda da, havada dönerek yere düşende de izleyene bulaşan bir mutluluk vardı. Çalışma sahasının kenarında dizilmiş insan şeklinde yumruk torbaları bile terlemişti buhardan. Yumruk torbalarının her birinin üzerine a4 kağıda çıktı olarak neyi temsil ettikleri yazılmıştı. Birinin üstünde "alkol", birinin üstünde "uyuşturucu", bir diğerinin üzerinde "dış güçler" yazıyordu. Eğer seçme şansı verilirse eğitimim başladığında dış güçlerle pratik yapmak isterim. En son yurtdışına çıkmaya çalışırken bir haftalık vizeyi bir ayda ancak vermişler, uçak biletimi yakmama ve otel rezervasyonumu değiştirmeme sebep olmuştu .mına koduğum dış güçleri. Üstelik vize için de aracı kuruma dünyanın parasını ödemiştim. Çok doluydum.

Hakan Hoca ofisine buyur etti, ikimize de çay söyledi. Çay gerçekten çok iyiydi ve diğer dövüş sporlarıyla birlikte tabelaya yazılmayı hak ediyordu. Aikido sınıflarının gelecek üç ay boyunca dolu olduğunu, malesef yeni öğrenci alamadıklarını, ancak talep olursa gece sınıfları açmayı düşündüklerini ve numaramı bırakırsam beni haberdar edeceklerini söyledi. Numaramı bıraktım, teşekkür ettim ve müesseseyi biraz övdüm. Beni çok sevdiği için bir kağıda evde yapabileceğim egzersiz hareketlerini yazdı, bazı hareketleri uygulamalı gösterdi. Eve dönerken spor yapmış, bir insanı kolundan tutup fırlatmış kadar neşeliydim.

groagh@gmail.com

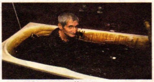

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Tamam anladık, meyve sebzenin, etin tavuğun tadı çok değişti, kötüleşti. Yapacak bir şey yok. Bu kadar insanı beslemenin de kimse kusura bakmasın başka bir yolu yok. Sayımız çoğaldıkça ve beslenme alışkanlıklarımızı da radikal bir şekilde değiştirmedikçe tatsız tuzsuz şeyler yemeye mahkumuz. Ha ama nedir, bir de bunun karşısında organik çılgınlığı var. Organik tarım, kısaca "parası olan bari güzel yaşasın," demek zira öncelikle bütün dünyada sadece organik tarım yapılsa acımızdan ölüyoruz. Hele besi hayvanlarını da organik beslerlerse zaten dünyada hepi topu otuz kırk kişinin falan karnı doyuyor çünkü bize zaten yetmeyen organik tarım mahsulü, besi hayvanlarını doyurmaya hiç mi hiç yetmiyor.

Ha nedir, sağlıklı, lezzetli vesaire yaşam için organik de organik diye çok feci gaz veriyorlar markette pazarda ya, işte ben bu işe hiç anlam veremiyorum. Tamam, fen derslerinden öğrendiklerimle Latince bilgim yarışıyor ama bence bu işte bir yanlışlık var (ki bildiğim iki kelime Latinceyi de fen dersinde öğrenmiştim: Ekvus Kabalus at demek, Felis Domestika kedi, Ursus ayı. Spina ilyaka anteryor inferyor kalça kemiğinin içi, foramen magnum da kafamızın arkasındaki boşluk demek. Böylece Latince bilgimin sonuna geldik, başka çay kaşığını doldurmayan bilgilerimde görüşmek üzere iyi günler dilerim.)

Yanlışlık derken şundan bahsediyorum: Yediğimiz diğer şeyler organik değil inorganik mi? Taş mı yiyoruz paramız olmadığı için? Ve ayrıca al sana petrol, organikse organik, petrol mü içeceğiz? Neticede kendisi bir fosil yakıt, vaktiyle canlı bir takım organizmaların öldükten sonra bilgi sınırlarımın dışında bir süreçle dönüştüğü hâlden ibaret, dolayısıyla resmen organik. Hiç de sağlıklı olduğunu sanmıyorum, hayatta içmem. Ama mesela su, inorganik bir şey, kesinlikle organik değil lıkır lıkır içerim.

Su organik değil diye petrolle yıkanan bir organik tutkunu

Tamam ben de biliyorum organik gıda ile bahsettiklerinin işte hormonsuz, ilaçsız üretilmiş ürünler olduğunu da, isim mi bulamadınız arkadaş? Sırf bu isim tercihi bile beni işkillendiriyor ne yalan söyleyeyim. Hiç mi fen dersine girmiş adam yoktu aranızda da *"Abi, buna organik dersek diğerleri organik değil demiş olmuyor muyuz? Bu da saçma olmuyor mu, neticede plastik de organik ve plastik üretilirken de hormon ve ilaç kullanılmıyor?"* demedi size?

Doğrusu, ben bu "sağlıklı gıda" sektörüne komple kılım. Biri çıkıyor "İlk çağ insanı gibi beslenelim," diyor. Allah allah? Medeniyeti boşuna mı kurduk amcaoğlu? Hepimiz ilk çağ insanı gibi yaşasak, gözlüklü adamsın, benden önce ölürsün uyandırayım. Başka biri çıkıyor, "Dedenizin yemediği hiçbir şeyi yemeyin." Arkadaş benim dedeceğizimin köyde yediğiyle yaşayacağım diye niye avokado'dan mahrum kalıyorum? Meksikalı da aynı şekilde bütün gün avokado yiyip duracak öyle mi? (Burada da Meksika mutfağına ilişkin bilgilerimin sonuna gelmiş bulunuyoruz.) Şimdi herkesin dedesi bir değil, böyle saçma sapan sağlık öğüdü olmaz. Igor'un dedesi, kahvaltıda votkanın içine havyar döküp yer, Hans'ın dedesi dev domuz madalyonlarını lüpletir, Silviyo'nun dedesi fettucine alfredo'ya yazılır, İstanbullunun dedesi lüferleri lüpletirken benim dedeceğizimin yediği bir galdirik, iki kara lahana. Nasıl olacak bu "Deden gibi beslen," işi? Hayır, benim payıma kara lahana düştüğü için itiraz etmiyorum ya da o yüzden itiraz ediyorum ulan, böyle şaçmalık mı olur?

Alın yeni moda, "Glutensiz!" Arkadaşım, çölyak hastalığın varsa ne güzel, senin de yiyebileceğin bir sürü ürün var artık piyasada eyvallah da, çölyak hastası ya da gluten hassasiyeti olmayan yığınlara ne oluyor yahu? Şimdi keriz gibi bunu da lise fen bilgimle yazmadım, gittim baktım, ortada glutenin çölyak rahatsızlığı olmayanları kötü yönde etkilediğine dair hiçbir bilimsel veri yok. Ha arkadaşlar sağolsunlar bakıyorlar, belki bir şey çıkabilir diye araştırmalar sürüyor ama daha dün bir bugün iki, şimdiden 15 milyar dolarlık bir glutensiz diet sektörü oluşmuş. Valla bir işin pazarı, sektörü bilimsel kanıttan önce gelişiyorsa, o saatten sonra gelecek bilimsel kanta bile şüpheyle yaklaşırım, açık konuşayım.

Neyse, organik diye petrol içmeyin, inorganik su içmeye devam edin; televizyon doktorları sakın yemeyin aman bunu çok yiyin dedi diye de durduk yere ağzınızın tadını bozup yeni yeni sektörlere yem olmayın.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"N'oldu bu gönlüm, n'oldu bu gönlüm

Derd-u gam ile doldu bu gönlüm,

Yandı bu gönlüm, yandı bu gönlüm

Yanmada derman buldu bu gönlüm."
Hacı Bayram-ı Veli

● **'Sağ popülist' yani bildiğin faşist Almanya için Alternatif Partisi'nin Başkanı Frauke Petry "Polis gerekirse mültecileri vurmalı" dedi. Dünyanın her yerinde faşistler var ama Adana'nın kebabı gibi, en orijinal faşizmin merkezi de Almanya ha...**

Kura çekip 81 ilden birini verelim şuna, gönlünce yapsın başkanlığını!

● CHP: Cumhuriyet Halk Problemi...

● **Houston, sorun var! Dünya için de, uzay için de Donald Trump'tan büyük sorun olur mu Houston?! Saf mısın, salak mısın Houston?!**

● İsrail'deki milli parktan Lübnan'a uçan akbaba, 'casusluk' şüphesiyle bir süre gözaltında tutulmuş. Anlamadın mı sen daha Lübnan? İsrail'in zaten kocaman bir kurumsal akbaba olduğunu çakamadın mı sen?

● **Yılbaşında Köln'deki mülteci tacizi, kurgu çıktı. Fakat emperyalizmin üçüncü dünyaya tecavüzü, anbean gerçek...**

● Silvanlı 9 yaşındaki Muhammet, avukat; kardeşi 12 yaşındaki Caner'se hakim olmak istiyormuş. Emine Algan "Burada kime sorsam, hukukçu olmak istiyor" deyince, Muhammet cevabı yapıştırmış: "Neyin eksikse onu istersin!" (Algan'ın T24'deki yazılarını öneririm)

● **Yazmasaydım da çıldırırdım!..**

● Mühim bi reklam ajansında yazar da değil, joker olarak çalıştıydım. Tüm markalara kafa patlatıyodum yani, herkes sadece iki üç markaya çalışırken. Ajansın markalarından biri de bir kadın pediydi. Reklam fikri için düşünüldü, konuşuldu, tam bir sonuca ulaşılamadı. Ve bir iş sabahı, kreatif yazarlardan bir kadın 'fikrini' açıkladı: "Kadınların periyodik regl olma durumu, kırmızılar giymiş, sırnaşık, gıcık bir adamdır! Ansızın bu hale giren kadının yanında sembolik olarak belirir, o kadını darlar, rahatsız eder. Bu yapışkan yılışıktan kurtulmanın çaresi, uçakta veya ofiste ya da sokakta, o kadın pedidir!" Dinledim ve "Bravo" demekle kalmayıp "Kadın olarak tarihi bir intikam almışsın bu fikirle" de deyip arkadaşı tebrik ettim. Odada bi tebessümler oldu ama ben onları zaman zaman eleştirdiğim 'abartılı övgü' yapmama verdim. Gerçekten de o fikir onaylandı, çekildi. Ben o fikrin, bir Arjantin reklamından birebir araklandığını çekimlerden sonra öğrendim. Çalma ol yını patrondan başkana herkesin bildiğini de. Yolsuzluk, hı lık sadece siyasette yok, her yerde...

● **Coşsun alem, taşsın elalem, ben sakin kalayım... Ben içmem, sen iç, ben saki'n olayım...**

Mi bı

● "Caz gitarın Pele'si" diyorlar onun için. "Sol eli bilge, sağ eli kusursuz maestro" da diyorlar. En tuhafı da hakkında, 'gitar çalmayı ha te öğrenmiş' özetl bir şehir efsanesı olması. Sicilya kökenli Amerikal virtüöz caz gita risti Joe Pass'te bahsediyorum. Veya orijinal adı la Joseph Antho Jacobi Passalacqua'dan. (Bu isi le orkestra olunur tabii!) 1929-1994 yılları arasında yaşa ustanın solo çaldığı 'Ge orgia on My Mind' ve E Fitzgerald'a eşlik 'Cry Me River' bilhassa tavsiye ediliyo 'Night and Day'i de ben öneririm. Joe Pass, 13 Şubat 2016 Cumartesi,

İKSV Salon'da, Caz Ağacı gecesinde çalınacak, anılacak. Gecenin sunucusu benim, beklerim. (Duyuruya girmişken, ülkemizdeki ilk Arapça Kitap Fuarı, 12-21 Şubat tarihleri arasında, Cağaloğlu'ndaki Kızlarağası Medresesi'nde gerçekleşecek. Yaşanır!)

irlik ve lsüz erlik...

● **Revolation, devrim oluyor, yani tümden değiştirmek. Ancak, garip biçimde, astronomi jargonunda 'eski haline dönen yıldız' anlamını taşıyor revolation kelimesi.**

● En eski huyum, bi sebep bulup, gün saymak. Ay, hafta, mevsim seğil; saat, dakika değil, gün. Yeni başlayanlar için önemli detay, 29 Şubatlar...

● **Ankara'da, Hacı Bayram Camisi'nin hemen yanında Roma kalıntıları var. Panoda tarihini okurken karalanmış üç kelime dikkatimi çekti. Hepsi de Augustus'un önünde! Neymiş bu Augustus'un sakıncalı sıfatı diye dikkatle baktım, 'Tanrısal' kelimesi karalanmış. Bi yurttaşımız sinir olmuş Augustus'un tanrısallığına! Oysa tüm canlılar tanrısal. Tanrı dese başka, tanrısal bambaşka. İlah-ilahi farkı gibi. N'olursa olsun, pano karalamak ne ya?!**

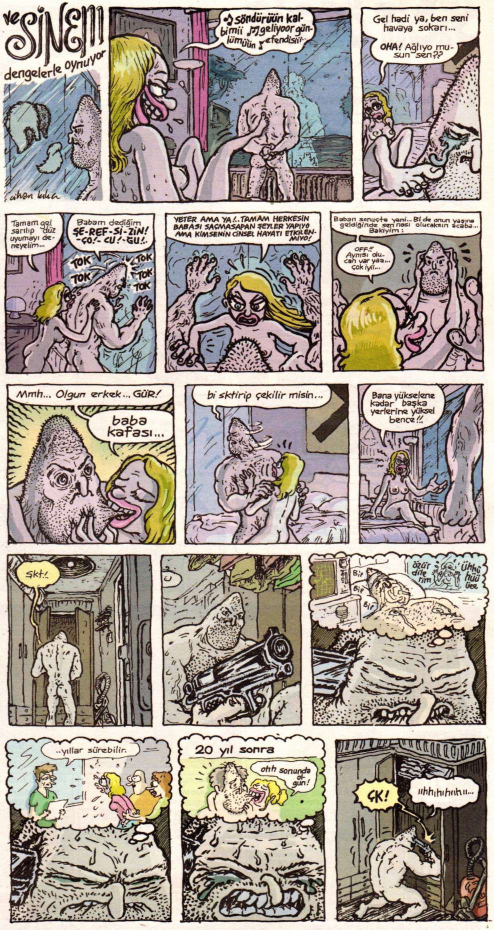
● Bu topraklarda siyahilere 'Arap' denmesinin bi çeşidi, bi dönem Latin Amerika'da yaşanmış, tüm Arap ve Farslılara 'Türk' deniyomuş!..

● **Yedi günahın hiçbirinin müptezeli olmayıp, hatta müptela kıvamında bile dadanmayıp ve fakat hepsinden azar azar, açık büfeden tabak yaparcasına, minik minik, mesafeler koyaraktan, pare pare takılan! İncecisin, dengecisin lakin radardan kaçamazsın!..**

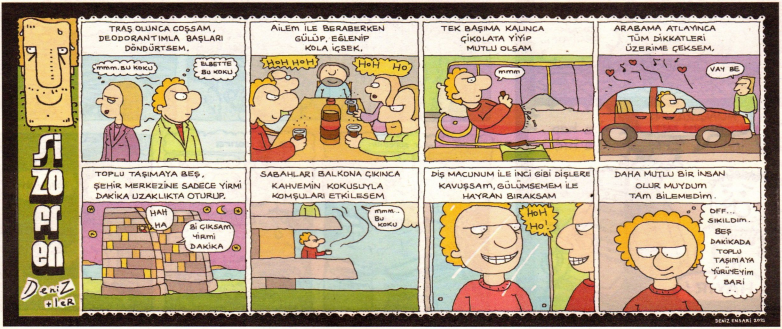
● Çay, kahve sordum, yok. Soda? Yok. Su da yok. "Bari şunun sesini aç" dedim.

vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
AY!!.
İHSAN ABİ NAPIYOSUN YA?!!
ORTAM ÇOK GERGİN FUAT BİLMİYORUM... HERKES ÇOK GERGİN...
TAK!
EN SON NE ZAMAN GÜN BATIMINI İZLEDİN?..
YÜKSEL ENİŞTEN DİZANTERİ OLMUŞTU HANİ... HALANGİLLER...
TAMAM TAMAM...
YEDİ LİRA HARÇLIĞINI KİMSESİZ ÇOCUKLARA BAĞIŞLADIN. HEPİMİZİ AĞLATTIN... BANKADA ALTI MİLYON EURO PARAN OLDUĞUNU NİYE SÖYLEMEDİN?.
ÇEKME LAN İBNE!!!
NE GÜZEL YAŞLANMIŞSINIZ... SIRRINIZ NEY?
SIRRINI ZİKİYİM ON DOKUZ YAŞINDAYIM BEN...
SİZDEN PARA İSTEMİYORUM EFENDİM... BİRAZCIK YİYECEK...
SADECE, PARA VAR KUSURA BAKMA...
AĞZINIZI KIRICAM LAN SİZİN...
KENDİ İÇSEL YOLCULUĞUNUZDA KEŞFE ÇIKMIŞSINIZ GİBİ DÜŞÜNÜN...
G.TTEN Mİ GİRECEKSİNİZ?
O ŞEKİLDE DÜŞÜNMEYİN...
İDİL'E AÇILAMADIM... KELİMELER AĞZIMDA BÜYÜDÜ...
Önceki gün...
ÖDÖL!!!
BU SİGARA DENEN BOK DAYIMI ALDI BİZDEN...
KAÇ PAKET İÇİYODU GÜNDE?.
HİÇ İÇMİYORDU...
EEE? NASIL ALDI SİZDEN?
BİLMİYORUM, ONU HİÇ DÜŞÜNMEDİM...
BELKİ DE ÖLMEMİŞTİR?
DAHA NEŞELİ ŞEYLERDEN KONUŞABİLİR MİYİZ, MORALİM BOZULUYOR...
S.KTİR GİT LAN BURDAN...
BANA BİR ADIM GELENE BEN ON ADIM GİDERİM AGA...
TAŞINDI ONLAR...
YILIN BABASI ÖDÜLÜNE LAYIK GÖRDÜĞÜNÜZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜRLER! ÖDÜLÜ BİRİCİK OĞLUMA ADIYORUM...
YETER LAN!!!

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
TRAŞ OLUNCA COŞSAM, DEODORANTIMLA BAŞLARI DÖNDÜRTSEM,
mmm. BU KOKU
ELBETTE BU KOKU
AİLEM İLE BERABERKEN GÜLÜP, EĞLENİP KOLA İÇSEK,
HOH HOH
HOH HO
TEK BAŞIMA KALINCA ÇİKOLATA YİYİP MUTLU OLSAM
mmm
ARABAMA ATLAYINCA TÜM DİKKATLERİ ÜZERİME ÇEKSEM,
VAY BE
TOPLU TAŞIMAYA BEŞ, ŞEHİR MERKEZİNE SADECE YİRMİ DAKİKA UZAKLIKTA OTURUP,
HAH HA
Bİ ÇIKSAM YİRMİ DAKİKA
SABAHLARI BALKONA ÇIKINCA KAHVEMİN KOKUSUYLA KOMŞULARI ETKİLESEM
mmm... BU KOKU
DİŞ MACUNUM İLE İNCİ GİBİ DİŞLERE KAVUŞSAM, GÜLÜMSEMEM İLE HAYRAN BIRAKSAM
HOH HO!
DAHA MUTLU BİR İNSAN OLUR MUYDUM TAM BİLEMEDİM.
OFF... SIKILDIM. BEŞ DAKİKADA TOPLU TAŞIMAYA YÜRÜYEYİM BARİ
DENİZ ENSARİ 2015

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal Şartlar Altında
İyi günler.

Şu dünyadaki en mutsuz, en çaresiz, en acıklı şeylerden biri "günün birinde gerçeklerin ortaya çıkacağına" dair boş umuttur. En çok da haklı olduğuna matematiksel bir kesinlikle inanan ama sürekli haksızlığa, ayrımcılığa ve zulme uğrayan, yenilen ve de ezilenlerin sığındığı maalesef zavallıca bir umuttur bu. **Normal şartlar altında,** insanlar kendilerine, yakınlarına ya da topluma ve insanlığa karşı işlenen suçların bir an evvel cezalandırılmasını isterler ama **Eski ve Yeni Türkiye'de** en azından ben kendimi bildim bileli, işlenen suçların uzaklarda, bilmediğimiz bir zamanda kurulacak bir mahkemede, üstelik tarih tarafından yargılanacağı umuduyla yaşanır. Ama aslında sadece allaha havale etmenin sekülercesinden başka bir şey değildir günün birinde tarihin suçluları yargılayacağını ummak.

Benim çocukluğum Ruhi Su'nun Sabahın Bir Sahibi var türküsünü dinleyerek geçti. "Şişli Meydanı'ndaki Üç Kız'ın hesabının bir gün sorulacağına inanan o gür ses, yalan yok, beni de inandırdı. Ezilmenin, haksızlığa, ayrımcılığa, hakarete ve ihanete uğramanın, düpedüz soyulmanın, kandırılmanın ve en nihayetinde evinizde otururken, bir meydanda haykırırken veya bir bodrum katında ambulans beklerken öldürülmenin hesabının sorulacağını sandım hep. **Normal şartlar altında** derhâl sorulması gereken bütün hesapları, **Eski ve Yeni Türkiye'de** tarihe havale etmek gitgide bir alışkanlık hâlini almaya başladı.

"Sabahın bir sahibi var / Sorarlar bir gün sorarlar / Biter bu dertler acılar / Sararlar bir gün sararlar"

Sonra bir sabah, o zamanlar yeni çıkan bir gazetenin ilk sayfasında, siyah beyaz bir fotoğrafını gördüm Ruhi Su'nun. Ölmüştü, bu dertlerin, acıların bittiğini, bir gün hesap sorulduğunu görmeden ve üstelik sorulacak bir hesap daha bırakarak, belki de tedavi amacıyla yurtdışına çıkmasına izin verilmediği için ölmüştü. Ve yine **normal şartlar altnda** insanlar öldükten sonra hiç olmazsa dertlerinden tasalarından kurtulurlar. Boşuna demez insan en buhranlı anlarında "ölsem de kurtulsam," diye. Ama **Eski ve Yeni Türkiye'de** "ölüm bir kurtuluş değildir," tıpkı bir zamanlar ortalıkta dolanan bir demo kasetteki film repliği gibi. Hadi, youtube'tan bir bakıverin: "2/5BZ Kurtuluş yok (1994)"

Ruhi Su, öldükten sonra da kurtulmadı "günün birinde tarihin yargılayacağı insanların" elinden. Mezarı saldırıya uğradı, yeri değiştirildi ve son olarak henüz bir kaç yıl önce mezarı kurşunlandı. Ben büyüdükçe, sorulacak hesaplar ve tarihin yargılayacakları çoğaldıkça çoğaldı. Ve aslında çoğumuz öylesine kanıksadık ki bu durumu, "sorumlular yargılansın," diye sokağa çıkarken bile "günün birinde tarih bunların hesabını soracak" diye avuttuk kendimizi. "Sivasın Hesabı Sorulacak," diye bağırırken meydanlarda, görünen o ki, hesabı yine tarihe havale ettik zaman içerisinde.

Sonra daha kötü bir şey olmaya başladı. İnsanlar bir mesih / bir mehdi gibi bekler gibi beklemeye başladı hesabın sorulacağı o kutlu günü. Beklerken de, dünya tarihindeki mesih bekleyen dini topluluklar gibi çekilen acılar, uğranan zulüm ve haksızlık önce normalleşti ve en sonunda kutsanır oldu.

Normal şartlar altında yenilgiler, tekrarlanmaması, ders çıkarılması için incelenir, gözden geçirilirken, **Yeni Türkiye'de** iyiden iyiye yarıştırılmaya, ders değil, motivasyon değil, birer gurur vesilesi olarak kartpostallaşmaya başladı. 17 yaşında asılan çocuklar, hapishanelerde ve işkencehanelerde hayatın kaybeden insanlar, tutuklanan, sürgün edilen ve ölüme terkedilen sanatçılar, photoshopla dokunulmuş birer resim ve içli bir anekdota dönüşüverdi. "Yapacak bir şey yoktu," nasıl olsa günün birinde Tarih bunların hesabını soracaktı. Sekülerlerin beklenen mesihi tarih gelene kadar da, görünen o ki yeniliyor ve eziliyor olmaktan kurtulmaya çalışmak yerine, zevk almaya bakılacaktı.

Biraz üzücü ve üstelik öyle "keder kisvesinde keyifli" değil, düpedüz üzücü bir cümleyle bitireyim: Tarih öyle bir şey değil arkadaşlar.

Barış Uygur

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Aşkla yapılsın diye bekler tanrı mabedi,
taşlar getirir insanlar"

Rabindranath Tagore

"YOLA ÇIK"

"Yola çık, nasıl ki durgun bir su, çürümeye, kokuşmaya başlarsa…" buna benzer bir şey diyordu işte bir bilge, iç sıkıntılarıyla bunalmaya başlayan, afakanlar basmış, yerinde duramaz olmuş Sultan'a. Eğildim. Ayakkaplarımı bağlıyorum.
Akşam oluyor. Gerçi ben bir tur atıp gelicem.
Çok çok uzun yolcukları kastediyordu o. O bilge yani. Sultan, tacını, tahtını sarayını marayını falan öylece bırakıp herhangi bir yolcu gibi yollara çıkıyor, ülkelerden ülkelere geçe geçe iyileşiyordu. Yanılıp ta Kavafis'e danışsaydı eğer o Sultan.(asrın hatası)
"Başka şehir yok" diyecekti ona Kavafis. Kostantinof Kavafis. Bir nevi "otur oturduğun yerde" gibisinden bir şey yani; "..Yeni ülkeler bulamayacaksın, başka denizler bulamayacaksın. Bu şehir arkandan gelecek" (dünyanın en büyük bilge şairlerinden İstanbul kökenli bir rum ailenin oğlu Kavafis 1863/1963)
Arkasından gelmiyor "şehir", Sultan'ın o hikayede. Çok şanslı o. Bırakıyor peşini. Takıntılı bir sapık gibi gelebilirdi halbuki.(git, nereye gideresen git bulucam seni)

Fakire sorarsanız eğer arkadaşlar, başka şehir var derim size ben.
Var, var. Ama çok kısa bir süre için var. Çok çok kısa ama.*(kısa derken?–Vakit yani, falcıların "üç vakit"i gibi belirsiz–)*
İlk gittiğinizde, bu yeni "şehir"in hiçbir yerinde, hiç bir sokağında, ne iyi ne kötü bir anınız yok, ne kimseyi tanıyorsunuz, ne kimse sizi. Ne daha önce oturduğunuz evler var orada, ne eski okulunuz falan. Her sokağı ilk defa görüyorsunuz. *(mümkünse bir başka ülkenin bir şehri olsa daha iyi, dili de bilmeseniz)*
İşte o kısa süre boyunca oluyor "bir başka şehir" Tecrübelerimle sabit arkadaşlar. Yeni bir hayatınız olmuş gibi oluyor. Yeni bir şans? Sıfırdan, bir "hiçkimse" gibi dolaşıyorsunuz. Ama çok kısa bir süre bu tabi dediğim gibi. Fazla kalırsanız; karakter özellikleriniz, geçmişiniz, hayatınızın aksayan yanları, tepkileriniz, takıntılarınız, rüyalarınız, anılarınız, hayalleriniz falan filan, hepsi, hepsinin toplamı zaten bir şehir ediyor.(artıyor hatta) Kavafis'in dediği gibi. O şehir de arkanızdan geliyor tabi. Köpek gibi kovalıyor. Haklıymış.
"Bu kent peşini bırakmayacak. ...Aynı sokaklarda Dolaşacaksın/ Aynı mahallelerde yaşlanacaksın,/ aynı evlerde kır düşecek saçlarına./ Bu kenttir gidip gideceğin yer. Bir başkasını umma./ Değil mi ki hayatına kıydın burada bu küçücük köşede,/ ona kıydın demektir bütün dünyada."(Barış Pirhasan/Erdal Alova çevirisi)

İskenderiye'de (tek başına)yaşamış ve içinde ölmüş olduğu o evi ziyaret etmiştim Kavafis'in. Balat'tan bildiğim azınlık evlerinin o hüzünlü havası. Çok sıcaktı, öğlen güneşi. Caddeler yanıyor. Dışarıda, yakınlardaki bir camiden sela okunuyordu. (heryerde azınlık)
Peki, madem kısa bir süre sonra yok oluyor yeni bir şehrin 'tedavi edici' etkisi, o ilk bilge, "yola çık" diyen? O haksız mıydı? Yoo, o da haklıydı.*(sen de haklısın/ sen de haklısın)* Eğer sürekli dolaşıp ülke ülke şehir şehir gezersen, bir tür gezgin'e dönüşürsen neden olmasın.
--sürekli seyahatin o hayhuyu içinde, ağlamasın diye sürekli avutulan bir bebek gibi; "Tolga bak bak bak", elinde anahtarları şangırdatıyor, bakıyor Tolga, susar gibi oluyor, geçiyor etkisi ama hemen, ağlıyor gene, "Tolga bak bak bak! Aa ne güzel. Aa!" Telefonu veriyorlar eline bu sefer, ona bakıyor, susuyor gene, bir zaman sonra ama...---

"SIKINTI YOK"

"Geçmişte de çok sıkılıyorlarmış, bak işte, Sultan multan. Modern zamanların insanının sıkıntıları falan diyerekten yazıp duruyorsun da sen, durmadan, ee nooldu? Hep varmış bu işler."
Diyen olursa eğer, olursa arkadaşlar.
"Sıkılıyorlarmış", her devirde. Doğru. "Yola çık" falan filan. Ama gitgide daha zor bir duruma mı yaklaşıyoruz peki? --bu sıkıntılı ruh hali açısından--
Öyle mi?
"Evet" galiba bu sorunun cevabı pek muhterem arkadaşlar, maalesef.
Biryerde okudum geçen. 50'li yılların psikiyatrik tedavi görmesi gerektiğine karar verilen birinin kaygı durum düzeyi, bu günün sıradan bir lise öğrencisinin kaygı durum düzeyiyle aynıymış.

KEDİ HESABI

Kapıdan çıkarken bir an gözgöze geliyoruz. Hemen çekiyor bakışını.
Haklı. Aklı başka yerde onun. Yüksekçe bir bahçe duvarı üzerinde. Atlama pozisyonu almış. Atlayacak gibi olup bir duraklıyor. Mühim bir hesap yapıyor şu an.
Kedilerin, yüksekçe, riskli bir yerden inmeden önce, çok kısa bir an, (çok çok hızla, yıldırım hızıyla) yaptıkları o hesap. O risk hesabı. Bayılıyorum o an'a işte.
--duvarın az aşağısındaki o biraz çıkık taşa tek patiyle hafif bir basıp hızımı keserim, oradan da kapının o dar çıkıntısına basarsam...--
İki üç yere bakarak şimşek hızıyla bir mühendislik hesabı... Bir karar verdi. Üç parçalı bir atlayışla, --bir trapezci gibi-- Atladı işte. Hayranım.

Çıplak kış ağaçları. Dallarının kafesleri arasından anbean mora çalan bir griyle boyanan gökyüzü parçacıkları.

"YOLA ÇIK, ERKEN DÖN AMA EVE"

Yataktayım.
Uykuya dalarken. Köpeğin endişeli hali, sakinleştirir bizi.
Hoşumuza gider. *–uzaklardan köpek havlamaları–*
Onların korkuyla, tedirginlikle havlayıp havlayıp durması.
–Sanki biraz, başkalarının acılarından zevk alma hali'ne de mi benziyor? -(Almancada karşılığı 'schadenfreude" olan o terim)--

Herneyse, bir yazının daha sonu, işte arkadaşlar.

Dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.
Hepinize.

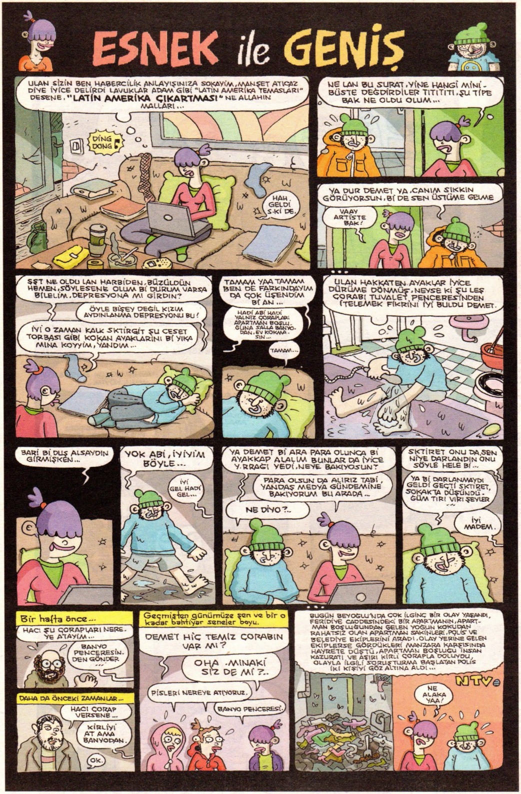

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİREYSEL EMEKLİLİK

Menülerdeki çeşitliliğe aldanmayın. Ülkemizde iki çeşit salata vardır. İlki, bitkilerin büyük parçalar halinde kâselere atıldığı, tüketicisine şık bir görüntü vaat eden kuru salatalar; diğeri, bitkilerin kıyımdan geçirilerek sularının çıkarıldığı, tüketicisine banmayı vaat eden sulu salatalar. Kuru salatayı dışarıda bir yere koyduğumuzda, bir süre sonra etrafında şehrin dört bir yanındaki ofislerden gelmiş modern kadınların toplandığını; sulu salatayı dışarı koyduğumuzda ise, etrafında eli kaşıklı (ekmek opsiyonel) emekli babaların toplandığını görürüz. *(Kaynak: Benjamin J. Walker. "Ortadoğu'da Yemek Kültürü Araştırmaları". (sf. 74-75, Salata Deneyi.) Sorbonne University Press, 2012. Çev. Budacı F.)* Bizim hikayemiz sulu salatalarla ilgili. Daha doğrusu, kuru salatalarla hep genç kalmayı hayal eden bir kadının, sulu salatalar yiyerek hızla yaşlanmaya başlayan kocasına duyduğu tahammülsüzlükle ilgili.

Kocasının salatanın dibine olan sevgisi günden güne artıyordu. Bir beğeninin, her seferinde aynı hareket ve sözlerle tekrar edilmesi gerçekten sinir bozucudur. Kocası, her seferinde kendisine salatanın dibini teklif ediyor, ret cevabı alınca da "sen kaybedersin" havasında kâseyi önünüze çekerek, "Yenmez mi bu be, en güzel yeri!" cümlesini kuruyordu. Benjamin J. Walker'a göre, beyaz ekmeğin banma eylemiyle özdeş sayıldığı ve kaşığın çataldan daha değerli olduğu 80'li yılların ortasında, toplumun geniş kesimi tarafından kullanılan bu cümle, 90'lı yılların sonuna doğru Serra Yılmaz, Donatella Piatti gibi salatayı elle parçalayan ve kaşığı sadece çorba kullanımına kanalize etmeye çalışan reformist insanların çabalarıyla etkinliğini kaybetmeye başlamış; son yıllarda ise, bir avuç geleneksel aile babası dışında tamamen kullanım dışı kalmıştı. *(Age, sf. 122.)* Belki beraber yaşlanmanın sırrını salatanın dibinde arayan yaşlı bir çift olsalar, kadın durumu anlayabilirdi, ama henüz ikisi de 34 yaşındaydı. Olayların patlak verdiği gece, kadın, salatanın dibini ağzını şapırdata şapırtada kaşıklamaya hazırlanan kocasına tiksintiyle bakarken, yemeğin başından beri dizginlemeye çalıştığı sabrının son anlarını yaşıyordu. Kocası, yemeğin sonlarına doğru, "işte salatanın dibine geldik" yüz ifadesini takınarak her zamanki gibi teklifte bulundu. Kadın, ret cevabını verir vermez, birazdan başlayacak kaşık sesleri, şapırtılar ve salatanın dibine övgüleri duymamak için mutfağı terk etmek üzere ayağa kalktı. Tam gitmek üzereyken, kocasının kaşığı bir kenara bırakıp iki eliyle salata kâsesini kavradığını görerek durdu. Adam, "İçilmez mi bu be!" diyerek kâseyi ağzına götürdü. Yeni bir hareketti bu.

"Salatanın dibini övme", "ağız şapırdatma", "çorba hörpletme", "çorba içerken her kaşık sonrası oh çekme", "elle girişilen yemek sonrası ilgili parmakları 'cup' sesi eşliğinde emme", "iki dişin arasındaki boşluğa kaçmış parçaları hava çekerek çıkarma", "yağlı kaşıkla kâsedeki yoğurtta iz bırakma", "pilavı parmakla kaşığa itme" gibi konuları artık kocasıyla konuşmayı planlayan kadın, bu yeni hareketle birlikte iyice ümitsizliğe kapılmıştı. Sandalyeye çökerek ellerini başının arasına aldı. Adamın kafasını tamamen örten kâsenin arkasından garip sesler geliyordu. Kadın, bedeninin üzerinde kafa yerine kâse taşıyan kocasına baktı. Adam, yukarılardan süzülen salata sularını beklediği için kâseyi bir türlü indirmiyordu. Kâsenin arkasından gelen memnuniyet sesleri gittikçe artıyordu.

Kâse nihayet indiğinde, kadın, adamın burnunun üzerinde bir marul parçası olduğunu gördü. Burnundaki marulu ve karısının yüzündeki tiksintiyi fark etmeden, "Vallahi şu salata suyunu şişeleyip marketlerde satsalar, şişe şişe alırım," dedi adam. Üzerinde, "katkısız salata dibi" yazan şişeleri market arabasına dolduran kocasını hayal etti kadın. "Noldu aşkım, niye bana öyle bakıyorsun?" diye sordu adam. "Yok bir şey," diyerek hızla mutfaktan çıktı kadın. Hâlâ biraz salata suyu kaldığını gören adam, elleriyle kâseyi yeniden kavradı.

Salonda, içinde biriken öfkeyi kocasının suratına haykırma kararı alan kadın, mutfağa geri döndüğünde kocasının suratı yerine yine kâseyle karşılaşınca, "Yeter artık!" diye bağırdı. Hazdan titreyen dudaklarıyla son damlalara ulaşmak üzere olan adam, kâseyi indirmeden sesin geldiği tarafa döndü. Kâse başlı, insan vücutlu bir yaratığa bağırıyor olmak kadının sinirlerini iyice bozmuştu. Kâse yüzünden neler olduğunu göremeyen adam, kendisine hızla yaklaşan ayak seslerini duydu. Kâseyi indirmeye fırsat bulamadan bir el ensesini kavradı ve sonra kâsenin dibi büyük bir hızla yaklaşarak suratına yapıştı. Kâsenin dışından "Al, iyice yala da rahatla!" diyen bir ses geliyordu. Adam kâseyi indirmek istedi, ama karısı bir eliyle ensesinden iterken diğer eliyle kâseyi tutuyordu. Karısı ellerini çektiğinde, kâseyi yüzünden çıkarıp sertçe masaya vurdu. Mutfak kapısından çıkan karısının arkasından, "Noluyo ya, manyak mısın sen!" diye bağırdı. Kâsenin dibine çarpan burnu çok acıyordu. Burnuna dokunduğunda hissettiği kayganlığı kan sandı, ama eline bakınca, kan sandığı şeyin bir marul parçası olduğunu gördü. Can havliyle verdiği ilk tepkiyi devam ettiremeyecek kadar şaşkındı. Zeytinyağına bulanmış parlak bir surat ve anlamsız gözlerle karısının çıkıp gittiği mutfak kapısına bakıyordu. Anlamı bulmaya çalışan gözleri, salataları süsleyen birer zeytin tanesine benziyordu.

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

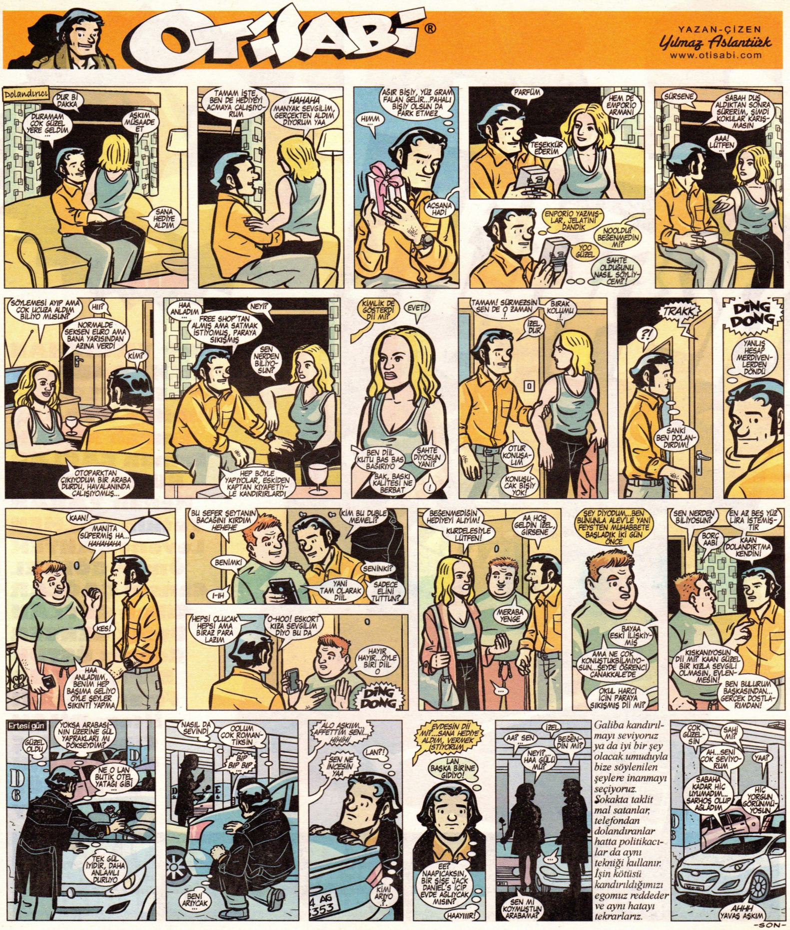
Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Şubat 2016 | Sayı: 440

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Dolandırıcı
DUR Bİ DAKKA
DURAMAM ÇOK GÜZEL YERE GELDİM ...
AŞKIM MÜSAADE ET
SANA HEDİYE ALDIM
TAMAM İŞTE, BEN DE HEDİYEYİ AÇMAYA ÇALIŞIYORUM
HAHAHA MANYAK SEVGİLİM, GERÇEKTEN ALDIM DİYORUM YAA
AĞIR BİŞİY, YÜZ GRAM FALAN GELİR...PAHALI BİŞİY OLSUN DA FARK ETMEZ
HIMM ...
AÇSANA HADİ
PARFÜM
HEM DE EMPORIO ARMANİ
TEŞEKKÜR EDERİM
ENPORIO YAZMIŞLAR, JELATİNİ DANDİK
NOOLDU? BEĞENMEDİN Mİ?
YOO GÜZEL
SAHTE OLDUĞUNU NASIL SÖYLİYCEM?!
SÜRSENE
SABAH DUŞ ALDIKTAN SONRA SÜRERİM, ŞİMDİ KOKULAR KARIŞMASIN
AAA! LÜTFEN ...
SÖYLEMESİ AYIP AMA ÇOK UCUZA ALDIM BİLİYO MUSUN?
HIII?
NORMALDE SEKSEN EURO AMA BANA YARISINDAN AZINA VERDİ
KİM?
OTOPARKTAN ÇIKIYODUM BİR ARABA DURDU, HAVALANINDA ÇALIŞIYOMUŞ...
HAA ANLADIM ...
NEYİ?
FREE SHOP'TAN ALMIŞ AMA SATMAK İSTİYOMUŞ, PARAYA SIKIŞMIŞ
SEN NERDEN BİLİYOSUN?
HEP BÖYLE YAPIYOLAR, ESKİDEN KAPTAN KIYAFETİYLE KANDIRIRLARDI
KİMLİK DE GÖSTERDİ Dİİ Mİ?
EVET!
BEN DİİL KUTU BAS BAS BAĞIRIYO
SAHTE DİYOSUN YANİ?
BAK, BASKI KALİTESİ NE BERBAT
!
TAMAM! SÜRMEZSİN SEN DE O ZAMAN !..
BIRAK KOLUMU !..
İZEL, DUR
OTUR KONUŞALIM
KONUŞUCAK BİŞİY YOK!
TRAKK
?!
SANKİ BEN DOLANDIRDIM!
DING DONG
YANLIŞ HESAP MERDİVENLERDEN DÖNDÜ
KAAN!
MANİTA SÜPERMİŞ HA... HAHAHAHA
KES!
HAA ANLADIIM, BENİM HEP BAŞIMA GELİYO ÖYLE ŞEYLER SIKINTI YAPMA
BU SEFER ŞEYTANIN BACAĞINI KIRDIM HEHEHE
KİM BU DUBLE MEMELİ?
BENİMKİ
SENİNKİ?
I-IH
YANİ TAM OLARAK DİİL
SADECE ELİNİ TUTTUN?
HEPSİ OLUCAK HEPSİ AMA BİRAZ PARA LAZIM
O-HOO! ESKORT KIZA SEVGİLİM DİYO BU DA
HAYIR HAYIR...ÖYLE BİRİ DİİL O
DING DONG
BEĞENMEDİĞİN HEDİYEYİ ALIYIM!
KURDELESİYLE LÜTFEN!
AA HOŞ GELDİN İZEL, GİRSENE
MERABA YENGE
...
ŞEY DİYODUM...BEN BUNUNLA ALEV'LE YANİ FEYS'TEN MUHABBETE BAŞLADIK İKİ GÜN ÖNCE
BAYAA ESKİ İLİŞKİYMİŞ
AMA NE ÇOK KONUŞTUKBİLMİYOSUN...ŞEYDE ÖĞRENCİ ÇANAKKALE'DE
OKUL HARCI İÇİN PARAYA SIKIŞMIŞ Dİİ Mİ?
SEN NERDEN BİLİYOSUN?
EN AZ BEŞ YÜZ LİRA İSTEMİŞTİR
BORÇ AABİ
KAAN DOLANDIRTMA KENDİNİ
KISKANIYOSUN Dİİ Mİ? KAAN GÜZEL BİR KIZLA SEVGİLİ OLMASIN, EVLENMESİN!
BEN BULURUM BAŞKASINDAN... GERÇEK DOSTLARIMDAN!
Ertesi gün
YOKSA ARABASININ ÜZERİNE GÜL YAPRAKLARI MI DÖKSEYDİM?
GÜZEL OLDU
NE O LAN BUTİK OTEL YATAĞI GİBİ ...
TEK GÜL İYİDİR, DAHA ANLAMLI DURUYO
NASIL DA SEVİNDİ
OOLUM ÇOK ROMANTİKSİN
BIP BIP BIP ...
BENİ ARIYCAK ...
ALO AŞKIIM... AFFETTİM SENİ... HİHİHİ
LAN?!
SEN NE İNCESİN YAA
KİMİ ARIYO ?.?.
EVDESİN Dİİ Mİ?...SANA HEDİYE ALDIM, VERMEK İSTİYORUM
LAN BAŞKA BİRİNE GİDİYO!
EE? NAAPICAKSIN, BİR ŞİŞE JACK DANIEL'S İÇİP EVDE AĞLIYCAK MISIN?
HAAYIIIR!
İZEL
AA? SEN ...
BEĞENDİN Mİ?
NEYİ?... HAA GÜLÜ MÜ?
...
SEN Mİ KOYMUŞTUN ARABAMA?
Galiba kandırılmayı seviyoruz ya da iyi bir şey olacak umuduyla bize söylenilen şeylere inanmayı seçiyoruz. Sokakta taklit mal satanlar, telefondan dolandıranlar hatta politikacılar da aynı tekniği kullanır. İşin kötüsü kandırıldığımızı egomuz reddeder ve aynı hatayı tekrarlarız.
ÇOK GÜZELSİN
SAHİ Mİ?
AH...SENİ ÇOK SEVİYORUM
YAA?
SABAHA KADAR HİÇ UYUMADIM... SARHOŞ OLUP AĞLADIM
HİÇ YORGUN GÖRÜNMÜYOSUN
AHHH YAVAŞ AŞKIM
-SON-

11 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2016/07 No: 441
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, Ekvador'da yaptığı konuşma sırasında protesto edildi. Eylemciler, Erdoğan'ın korumaları tarafından dövüldü.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte yine bir savaş tomtomlarının kalp atışlarımızın yankısı gibi seslendiği gündem yazımda daha beraberiz..

Ekvador'da milletvekili dövdük. Bayaa kamyonun kasasına doluşup kavgaya gider gibi, uçakla ekvadora gidip vekil dövdük.. Güvenlik zafiyetleri var.. Biraz daha dövseydik yönetimi bile ele geçirebilirdik... Çok ses etmiyolar.. Uysal bi halk..

"Rusyayla savaşır mıyız, ne dersin Altınordulu?" diye sordum sarayın altınordu devleti kıyafetli muhafızına.. "Ben gazne devletliyim ama dilerseniz cevap vereyim efendim" dedi.. Verirsin veremezsin şakalaşırken bi baktım 16 kişilik saray muhafızları arasında bi 17. var... Ayağındaki mekaptan farkettim ve ter içinde uyandım..

Ahmet "Doğum yapan kadın, vatani görev yapıyor" demiş.. Peki sezeryan olanlar bedelli mi yapmış oluyor.. Ayrıca senin nizamiye kapısından anladığın nedir?. İşte bu gibi sorularımın cevaplarını almak için aradım.. Yanlışlıkla altınordulu muhafızı aramışım.. "Yine mi sen altınordulu?" diye azarladım gülerek.. "Ben gazneli efendim... Ama altınordu arkadaşımız yanımda, dilerseniz vereyim" dedi.. Verirsin veremezsin diye şakalaşırken, kulağımdaki telefon mekapa dönüştü.. Gayri ihtiyari kokladım.. Belli ki biri giymişti.. Peki ama kim giymişti?. Ter içinde uyandığım için bi sonraki rüyada alacaktım bunun cevabını...

Yassı ada'yı kamudan habersiz imara açtık.. inşaatlar için ağaçların hepsini kesmek gerekiyordu.. Ağaçları kestik kestik kestik, altından mekap çıktı.. Gayri ihtiyari bi kokladık.. Amma tuzlu suyun içinde beklediğinden kokusu kırılmıştı... Peki bunun diğer teki neredeydi? Belli ki sahibinin ayağında olmalıydı ve belki o da ayakkabısının diğer tekini arıyordu.. Uzakta tokyolu bi adam gördük.. Bu adam da olabilirdi mekabın sahibi.. Çünkü tek mekapla deli gibi dolaşmanın bi alemi yoktu.. Yaklaşınca adamın ayaklarındakinin tokyo değil de parmak arası terlik olduğunu anladık.. Güney amerika böyle geçti..

Vatandaşa Sorduk: Diriliş Filmi

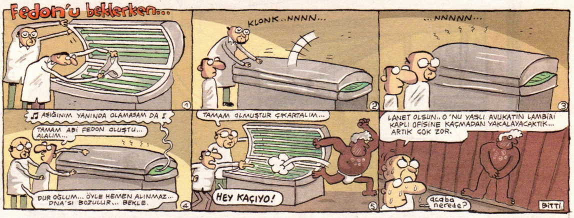
Afila DORSAYCI (43): Kovboyluk zamanını anlatan bu filmde ayı adamın annakodu lan.. Leonarcapro filmi diye gittik.. Yakışıklı oğlan.. Ben de severim dayımın oğlu da.. Duvarda posterleri var cüzdanda oğlanlık fotosu.. Ayı tipini kaydırdı ya lan leonordorun.. ana?

Hintmet YOKATAN (31): Kızılderililerin nesli tükenmek üzereyken başroldeki adam bunları kurtarıyor ve kızılderililer üreyip tekrar bi toplum oluyorlar.. Ama asla başroldeki adamı unutmuyorlar.. Heykeli var kızılderililerde.. Evde duruyo..

Ayton Mahirlenk (18): Kızılderili reisi var.. İlk başta "ne mal herif lan bu" diyosun.. Ama filmin sonunda atıyla bi mağrur gidişi var.. Yüreğini burkuyor ve öyle düşündüğün için utandırıyor.. Sonra yazılar çıkıyor..

Emrah Ablak...

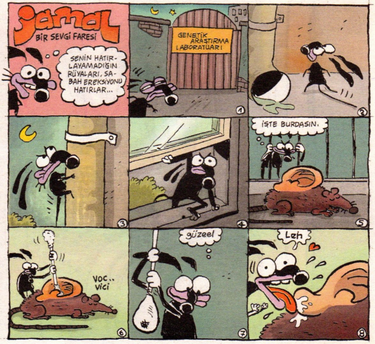

Güneydoğu'da 90 bin öğrenci ikinci döneme başlayamıyor.

Ekvador Meclisi'nde konuşma yapan Tayyip Erdoğan'ı protesto eden eylemciler Erdoğan'ın korumaları tarafından dövüldü.

Tayyip Erdoğan, sigarayı bırakan 250 kişiyi Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda ağırlayacak.

Ahmet Davutoğlu, "Doğum yapan kadın aslında vatani bir görev yapıyor" dedi.

KAÇ YIL OLDU? FIRAT BUDACI

BAZI SORULAR

Tayyip Erdoğan, Tokat mitinginde kitleye yönelttiği, "Kılıçdaroğlu'nun türban sorununu çözeceğine inanıyor musunuz?" sorusuna "Evet!" karşılığını alınca, soruyu "İnanmıyorsunuz değil mi?"ye çevirerek durumu ayarlayalı **6 yıl,**

Bizim ahtapot İspanya dedi

Almanya'da bir sualtı müzesinde yaşayan Ahtapot Paul'un, Dünya Kupası maç sonuçlarını doğru tahmin ettiği haberleri üzerine derhal harekete geçen Flash TV muhabirleri, İstanbul'da bir akvaryumda bulunan Ahtapot Maradona'ya, ardından da yan akvaryumdaki istavritlere, "Kupayı kim kazanır?" diye soralı **6 yıl,**

Vakit gazetesinin internet sitesi Habervaktim.com, "Kemal Kılıçdaroğlu yoksa sünnetsiz mi?" sorusunu haber haline getirmeyi başaralı **6 yıl,**

Yiğit Bulut, evrim konulu Sansürsüz programında akademisyen konuğuna, "Cansız bir maddeden canlı oluştu diyorsunuz, şimdi niye tahtadan kedi çıkmıyor?" diye soralı **7 yıl,**

Beşiktaş'ın Kuruçeşme Arena kutlamalarında FB'li olduğu iddiasıyla sahneden indirilen şarkıcı Şebnem Bal, "Benim babam Beşiktaşlı, amcam dışında bütün sülalem Beşiktaşlı. Çarşı bana niye karşı?" diye soralı **7 yıl,**

CHP Milletvekili Yücel Artantaş, Kültür Bakanı Atilla Koç'a, "Sakalı Şerif'in Hz.Peygamber'i kopyalamak için yurtdışına götürülmek istendiği iddia edildi. Doğru mudur?" diye soralı **11 yıl,**

Aylarca konuşulan Deniz Akkaya'nın Brad Pitt'le röportaj yapacağı haberlerinin ardından, 65 gazeteciyle beraber bir basın toplantısına katılan Deniz Akkaya, sorduğu iki sorudan birine cevap alamazken, diğerine "Fikrinize katılmıyorum" cevabını alalı **11 yıl,**

Bush, Brezilya Devlet Başkanı Fernando Cardoso'ya, "Sizde de siyahlar var mı?" diye soralı **15 yıl olmuş.**

İlk cemre düşüyor...

Orman Bakanı Veysel Eroğlu Yassıada'daki ağaç katliamıyla ilgili konuştu: "Orada ağaç mağaç yok."

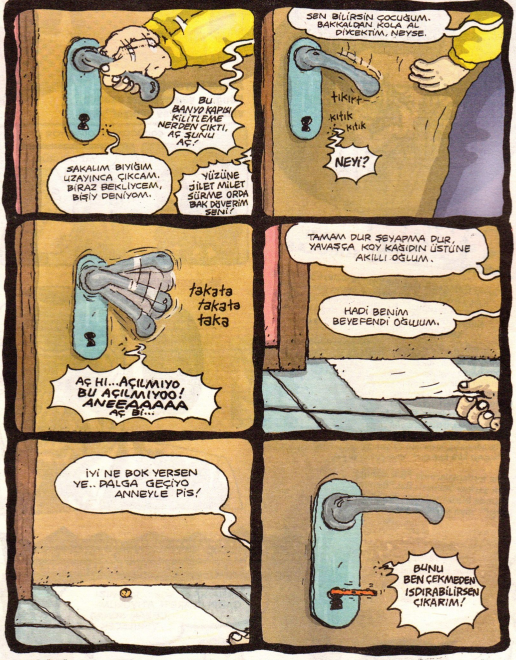

Futbol Federasyonu, maç sonrası yaptığı açıklamada "barış" istediğini söyleven Amedsporlu Deniz Naki'ye 12 maç ceza verdi.

fırat...

uğur gürsoy

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçen hafta Tankut Ağabey'i yazmadığım için ne sitem yedim be arkadaş. Eveet, sitem yedim. "Bizi nasıl Tankut Ağabey'siz bırakırsın a şebelek" şeklinde hakaretamiz ifadelere maruz kaldım. Eveet, hakaretamiz. Miz. İz. Ziz. Ama hiç bir kere de sormuyorsun ki, ben bu Tankut Ağabey'i niye yazmadım. Çünkü kendisi bizi yemeğe davet etmişti geçen hafta, fakat bir hafta bir erteleme durumu olunca dedim ben bir hafta bekleyeyim o zaman madem dedim. Yemekte Tankut Ağabey gözlemler, en şahane Tankut Ağabey'i öyle yazarım o zaman diye düşündüm kendi kendime. Kendi içimde bir mantık yürüttüm. Tüm. Üm. Müm. Bu arada geçen hafta yemek ertelendi çünkü Tankut Ağabey'in Bodrum Akyarlar'da briç turnuvasına şeref konuğu olarak katılması icap etmişti. Şimdi briç mi, biz mi. Elbette briç. Biz her zaman oluruz. Bir bir yere kaçmayız. Ama briç öyle mi. Briç gerçekten çok başka bir şey. Briçsiz bir Tankut Ağabey düşünülemez. Nefes alamaz, kök salamaz, yeşeremez. Mez. Ez. Zez. Arkadaşım Anıl'la birlikte Tarabya'da rakı içmek için bir araya geldiğimizde dikkatimi çeken ilk şey şu oldu. Tankut Ağabey gibi insanlar, dönemlerinin adapları ile insan misafir etmekten son derece mutlu oluyorlar. Gururlanıyorlar, böbürleniyorlar. Gururlanırken böbürleniyorlar. Bayağı o "böbür" nidasını duyuyorsunuz Tankut Ağabey konuşurken. Başka bir şey söylüyor belki ama kulaklara bir "böbür"dür giriyor mütemadiyen. Yen. En. Nen. Üzerinde Hakan Ural kahverengisi şık bir deri mont vardı bizi dönemine götüren. Dönem deyip geçmeyin, dönem çok önemli bir şey. Yoksa bir insan neden kadife pantolon giysin. Bunlar hep dönem işte, dönem çok başka bir şey. Dönemin yoksa sen bir hiçsin. Sin. İn. Nin. Mekanda Tankut Ağabey'e bir hürmet var, inanamazsınız. Doğrudan şef garson ilgilendi bizimle. Çünkü Tankut Ağabey idare etmek gerçekten çok zor bir şey. Ya şef olacaksın, ya usta. Yoksa sen Tankut Ağabey'i,.. kusura bakma ama Tankut Ağabey insanı ağlatır. Tankut Ağabey oldukça keyifliydi. Başında şef garson, karşısında kendisine saygıda en ufak bir kusur etmemeye çalışan Alpay ve Anıl. Bir ara dedim karşımda koca bir güvercin var. "Gurur böbür, gurur böbür", güvercin gibi. Neyse, ne diyordum, oldukça keyifliydi Tankut Ağabey. Ta ki şef garsonun ortadan kaybolup, deneyimsiz bir garsonun buz kovasını bizden kaçırırcasına yan masaya bırakmasına kadar. Tankut Ağabey önce garsonun arkasından, "**yavrum buzu getirsene**" diye ricada bulundu. Sonra "**kaçırma şunu bizden**" diye inceden kükredi. Döneminin otoriter, patron ses tonuyla. Garsonun bir daha ona ve bize, ama en çok da ona bir daha yanlış yapmamasını öğretmeye çalışırcasına, "**yavrum adın ne senin**" diye sordu garsona. Garson, "**Yunus**" cevabını verince Tankut Ağabey'in bir yüzü düştü. "**Tamam yavrum**" diyerek garsona yol verdi, ve bize dönüp anlatmaya başladı. "Bizim Hayri Ağabeyin, Hayri Hanzadeoğlu'nun damadı, bir gün beni bir iş için buluşalım diyerek aradı, sene 2002, Yeşilyurt'ta buluştuk, hatta Nejat Alp'le Arif Susam ilk orada sahneye çıkmıştı, neymiş efendim, Bodrum'da yunus parkı açacakmışız, bana da bir emeklilik meşgalesi olacakmış, iki yunus bir deniz aslanı bir de beyaz balina, insanlarla yüzecekler, bir de sipariş üzerine deniz aslanı basket atacak, anlatıyor da anlatıyor, dedim **kabul, yalnız haftanın bir günü sen çıkacaksın deniz hıyarı olarak** diye çıkıştım buna, estim gürledim, olmaz böyle iş diyerek masadaki herkese kızgınlığımı gösterdim, olay orada kapandı, ardından bir sürü iş kaybettirdiler bana ama olsun, canları sağ olsun o hayvancıkların, ben Kadıköy'de boğa heykeline yaslananlara, üstüne çıkanlara bile kızıyorum, yazık o hayvancıklara" diye böyle güzeelce anlattı. O an fark ettim ki, Tankut Ağabey öyle kuru kuruya saygı duyulan biri değil. Tankut Ağabey çok güzel bir insan. Tankut Ağabey candan sevilen bir insan. Vay be, gözlerim doldu resmen ama belli etmedim. Aslansın be Tankut Ağabey dedim içimden. Bu arada şef garson masamızı donattı. Bunlar hep Tankut Ağabey sofrası. Halil İbrahim sofrası gibi düşün. Fıstıklı Kebap'ına kadar. Bir ara bir mezeye atarlandı. "**Pezevenkler acıyı basmışlar**" dedi. Dedim "**Tankut Ağabey onu ben söyledim, bilinçli**". En acayibi de gecenin sonunda, "**daha beslenecek misiniz**" diye sormasıydı bize. Ben hayatımda bu kadar komik bir şey daha duymadım. Tankut Ağabey bize muhteşem bir akşam yaşattı. We love you Tankut Ağabey. We love you too much. Maç. Aç. Çaç.

æ Bazen bir şaka buluyorsun, daha sonra o şakanın yapılmış olduğunu görüyorsun ya, hüzünlenmiyor musun? Bence çok hüzünleniyorsun. Ağlıyorsun.

æ Steve Jobs net temizlik hastasıydı bence. "**Bir şey tasarlayayım ama kolay temizlensin**", hep bu kafadaydı bence.

æ "Kuyumcu soyarım belki ama banka soymayı hiç düşünmem" dedi bir arkadaşım.

æ Bir keresinde de annemi adam kaldırırken görmüştüm, o da komikti. Gerçi adam dediğim kırk kilo ya var ya yok. Ama adam mı, adam. Kamyonetin kasasından aldı, hop yere koydu, komikti. Kömür mü vardı odun mu vardı o kamyonetin kasasında, onu da hatırlamıyorum bak. Belki de eşya vardı.

æ Teşekkür ederim.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında, ülkenin onlarca kenti yangın yeriyken ve her gün gelen ölüm haberleri artık yüzlere yaklaşmışken, o ülkedeki ana muhalefet partisinin gündemi de diğer partiler gibi bu yangındır. Olmalıdır falan değil, ülkenin onlarca kenti yangın yeriyken o ülkedeki siyasi partinin gündeminin bu olmaması düşünülemez bile. Ama **Yeni Türkiye'nin** ana muhalefet partisinin, ülke yangın yerine dönmeye başlarken, haftalardır birinin odasındaki Atatürk posterini indirip indirmediğini, indirdiyse bu kişinin kim olduğunu tartıştığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** ana muhalefetine de, kurucusunun ilkelerine değil de posterine, ülkenin bir bütün olarak ayakta kalmasına değil de laf cambazı faşist köşe yazarlarının sahte hassasiyetlerini tatmine odaklanmak yakışır doğrusu.

Normal şartlar altında bir ülkenin aydınları yaşadıkları sorunları çözmek için neler yapabileceklerini tartışırlar. Ama **Yeni Türkiye'de** gazetecilerin ve aydınların, sorunlarını çözmek için Merkel'inden Biden'ine dünyanın dört bir köşesinden siyasetçilere bel bağlamaya başladığını görebilirsiniz. Merkel'in ve Biden'in kendi seçmenlerine, ülkelerine ve geride bırakacakları siyasi miraslarına katkısı olmayacak sorunları neden çözmesi gerektiğinin cevabını herhâlde bir tek aciz ülke aydını bilmektedir. Kaldı ki Merkel oylarını Çankırı'dan, Biden Bilecik'ten alıyor olsa belki diyeceğim ama o zaman bırakın çözmeyi "dağınık bıracaklarını" da biliyoruz. Ha ama yine de çok üzerlerine gitmemek gerek zira **normal şartlar altında** bazı rejimlerin, iç dinamikler sayesinde düzelmediği de tarihin bize öğrettiklerindendir. Zaten o iç dinamiklerin iki gram dirayeti ve aklı olsa yıllarca şimdi yakındıkları rejimin duvarlarına tuğla taşımazlardı.

Barış Uygur

Camdakiler
ERSİN KARABULUT
KAHIR
SİMLİKE
MEAOVV!!! MAİOEAV!!.
...AY DELİRİCEM SABAHTAN BERİ KAFASINI KALDIRIP, YÜZÜME BAKMADI BÖYLE BİŞEY OLABİLİR Mİ?.
SİMLİKE BOŞUNA BAĞIRIP DURUYOSUN ŞU AN ÇALIŞIYO. SONRA O ÇALIŞTIĞIYLA BİZE MAMA ALICAK BIRAK GEL BOŞVER.
AY HER ŞEY MAMA DEĞİL AMA YANİ KAHIR, İLGİSİZLİKTEN ÇÜRÜDÜM DİYORUM ŞUNDAKİ HALE BAK...
E BEN DE SANA İLGİ GÖSTERİRİM...
GEL İÇERDE SARILIP UYUYALIM DİYORUM NE GÜZEL, GELMİYOSUN?..
AMAN SEN YATINCA YALAMAYA FİLAN ÇALIŞIYOSUN HEMEN.
...ŞÖYLE Bİ ÖNÜNDEN GEÇERSEM BELKİ...
ŞŞŞT ÇEKİBAKİM İŞİM VAR ÇOK!
AY G.TÜM!.. İŞİ VARMIŞ!.. SANA MI KALDIK?!
KAHIR GEL YATIYORUZ!
Allahım...
...
MUTSUZKEN DE GELİP KUCAĞA ALMAYA ÇALIŞCAK BAKALIM O ZAMAN NOOLUYO!.,
ŞŞT. BEN HEP DİYORUM BİZ BİZE YETERİZ, YALNIZ OLAN O, SEN YETER Kİ İSTE, BEN SENLE HER ŞEYE VARIM BİLİYOSUN AMA SENİN DE YÜZ VERMEMEN LAZIM BU KADAR.
NE YÜZ VERİCEM YAA ŞU SAATTEN SONRA İŞİM Mİ OLUR...
...O ZAMAN BİRAZCIK YALIYIM MI?.. ÇOK AZ...
DİNLİYORUM Bİ YANDAN...
YALA...
OHA...
OFF... NİHAYET BİTERZO.
KIZ SİMLİKE GEL NERDESİN?!
AY! AŞKIM!..
GELDİİİİM!..
VAY BE...
..SEN DE SİSTEMİN KÖLESİ OLDUN DEMEK... SEN DE GİT...
...İSMİN Mİ SÖYLENDİ, KOŞ Gİ...
KAHIIR! GEL OĞLUŞUM!
ANAM! BENİ DE DEDİ!
GELDİİM! EHE.
BELKİ DEVAM EDER, BELKİ ETMEZ.

O SIRADA

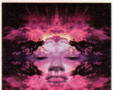
ERMAN ÇAĞLAR

Evde ekmek pişirirseniz bütün dertleriniz çözülür. Bu aralar insanlara gerçek olamayacak kadar güzel vaatler verme işine girmeye çalışıyorum. Orada çok para var. O sektör çok tatlı bir sektör. Paranın elden ele dolaştığı bir sektör. İş yerinde çok çalışmadan yükselmek mi istiyorsunuz? Meleklere fısıldayın. Aniden, arkadsından yaklaşıp, en beklemediği anda kulağına fısıldayın. "Ekmek suratlı Aynur, ya da her gün öğlen arasında masasında oturup tırnaklarını temizleyen seri katil tipli Murat değil ben yönetici olayım... BEN!" deyin. Melekleri irkiltin. Böylece çalışmadan başkalarının hakettiği pozisyonlara gelebilir, ekmek suratlı diye meleklere bokladığınız ama aslında güzelliğiyle Murat'ı çıldırma noktasına getiren Aynur'a emirler yağdırabilirsiniz. Ya da bilmiyorum, kişisel hijyen, iletişim becerileri ya da güzel huy sahibi olmakla uğraşmadan bu özelliklerin hepsine sahip insanlar size aşık olsun mu istiyorsunuz? Evrene kağıt yazın. "BEN sevilmeyi hak ediyorum, BEN aşık olmayı hakediyorum, BEN kendimi seviyorum" yazın. Bunu on kere yazın, sonra evrene gönderin. Evrene nasıl kağıt gönderilir bilmiyorum. Sanırım yazınca göndermiş oluyorsunuz. Kapıcıya verseniz aynı şey. Ekmek istiyor musunuz diye kapınıza gelen apartman görevlisine verin. Bunları istiyorum, BEN istiyorum, çünkü hakediyorum deyin. Ahmet Bey'in kozmik bilinci büyük ihtimalle sizden daha üst seviyededir, evrenle sizden daha uyumlu titreşiyordur, onun aracılığıyla evrene çok güzel mesaj yollanır. Bilmiyorum, sallıyorum. Şimdiye kadar okuduğum bu tarz kitapları hep metrobüste otobüste bu tarz kitaplar okuyan insanların omuzlarının üstünden onların okudukları sayfaları okuyarak bitirdim. Bazı sayfalar eksik kalmış olabilir, bazı konseptleri tam olarak anlamamış olabilirim. Ne zaman "çaba sarf etmeden başarılı olun" temalı bir kitap çıksa aynı hafta otobüslerde minibüslerde bütün kadınların elinde aynı kitap oluyor. Biraz takip ederseniz, biraz çaba sarf ederseniz bütün kitabı bir hafta içinde kadınların elinden okuyabilirsiniz. Bu da benim size başka bir hayatta başarılı olma tavsiyem.

Aynur'u ağlarken görmek istiyorum.

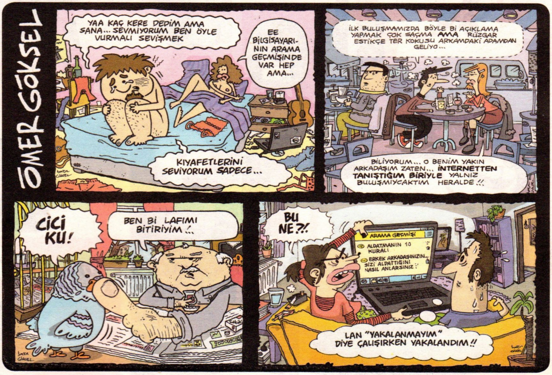
Evde ekmek yaparsanız bütün dertleriniz çözülür. Çok asılsız bir iddia değil gibi aslında. Bir süre önce günlük işinizden ayrılmış olabilirsiniz, evin içinde her gün kendinizi "pantolon giymeli miyim" diye düşünürken bulmuş olabilirsiniz. Evde ekmek yapmaya karar verirseniz pantolon giymek zorunda kalacaksınız. Çünkü markete gitmemiz lazım. Eğer çok şık ve markalı bir eşortman altına sahip değilseniz (ben değilim), ya da dışarıda eşortman altıyla rahat dolaşan bir insan değilseniz (ben değilim) pantolon giyilecek. Pantolonu giydikten sonra ekmek yapmak için gerekli malzemeleri beyninize kazıyın. Telefonunuza not almayın, kağıda yazıp cebinize koymayın. Bu beyninizi tembelleştirir, ileri yaşlarda daha çabuk bunamanıza neden olur. Evde ekmek yaptığınız için kırk yıl sonra geçmişteki her şeyi çok net hatırlayan ve bunları durmadan etrafındaki insanlara anlatarak kafa s.ken muhteşem bir yaşlı olacaksınız. Markete gidin, marketin kasasında oturan İhsan Abi ile ayaküstü muhabbet edin. İşe gitmediğiniz, evde oturduğunuz için zayıflayan insan ilişkileriniz tekrar güçlensin. İhsan Abi sabahtan akşama kola dolabının üzerine yerleştirdiği 37 ekran televizyondan vahşi doğa belgeselleri izleyen bir insan. "Leoparlar ne yaptı, var mı yeni bir gelişme?" diye takılın. Leopar cephesinde yeni bir şey yok, ama maymunlar alet kullanmaya başlamış, taş devrine geçmiş. Allah kolaylık versin. Ekmek yapmak için gerekli unu alın, kendi yapacağınız ekmeğin yanında yemek için salam, peynir ve reçel alın. Yaş mayayı tamamen unutun. Eve dönün, yaş mayayı unutuğunuzu fark edin, dövünün, üzüntüden çıldıracak hale gelin. Bir süre çömelerek üzülün, sonra durumu kabullenin ve tekrar markete gidin. Evde ekmek yaparsanız yaşadığınız zoruklar, çektiğiniz acılar sizi güçlü kılacak. Eve gelin, ekmek hamurunu hazırlayın, on dakika boyunca hamur yoğurun. İlk bir - iki dakikadan sonra tekrarlı hareketin etkisiyle beyniniz tertemiz bir hale gelecek, yapmanız gereken işleri bir sıraya koyacaksınız, kararlar alacaksınız, adımlar atacaksınız. Hamur ele yapışmaz hale gelince bir kaba alın, üstünü örtün ve ikibuçuk saat kadar dinlenmeye bırakın. Bu ikibuçuk saat boyunca hamur yoğururken düzene oturttuğunuz işleriniz halledin, aldığınız kararları uygulayın, hayatınızı düzene koyun. Ekmek sizi özgür kılacak.

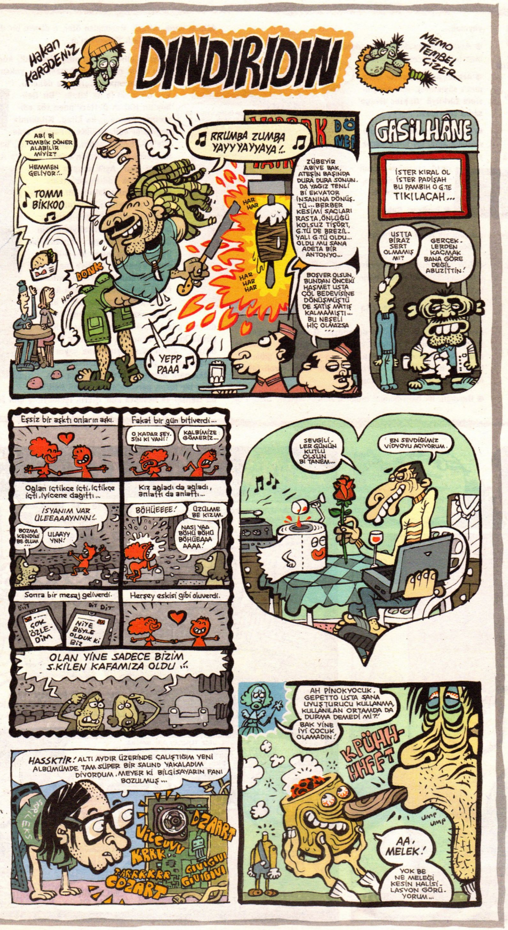

Aynur'un parası da benim olsun.

İsterseniz ekmek hamuruna fısıldayın "para, kariyer ve aşk istiyorum" falan deyin ona. Kafa olarak nasıl rahat edeceksiniz. Hamur hacim olarak iki katına kadar kabarınca bir kaba alın ve tekrar üstünü örtüp bir yarım saat daha kabarması için bırakın. Bu yarım saat boyunca nasıl ekmek hamuruna fısıldayacak bir insan haline geldiğinizi, neden böyle olduğunuzu düşünün. Kötü arkadaş çevresi mi? Değersizlik hissi mi? Nedir? Sorunun köküne inin. Sonra kabı önceden ısıttığınız fırına verin ve ekmeğin üstü gevreyene kadar pişirin. Bütün eviniz ekmek kokacak. Para, aşk ve kariyer her şey değilmiş diyeceksiniz, taze ekmeğin üstüne peynir ve reçel sürerek de mutlu olunabileceğini fark edeceksiniz. Bunu beş bölüm, yüzyirmi sayfa parlak kapaklı kitap haline getirebilirsem parayı köpeğim ederim gibi hissediyorum. Bakalım.

groagh@gmail.com

Fikir Yazıları Serisi IV:

akıl fikir ofisi

barıs.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Valla imzacısından imzasızına o kadar akademisyen, köşe yazarı, siyasi analizci, televizyon şovmeninin hepsini toplasak bir bizim Küçük Emrah etmiyorlarmış onu anlamış olduk. Zaten Küçük Emrah deyip de geçmemeli; dünyanın bir diğer köşesindeki Türkiye'yle alakası olmayan sıradan bir insan, Türkiye'de son otuz yılda ne olup bittiğini sadece Küçük Emrah'a bakarak anlayabilir. Küçük Emrah'a bakmak yerine "Büyük Fikir Adamlarımıza" bakacak olursa ise anlayacağı tek şey Türkiye'de ne olmadığından öteye geçmez. Türkiye siyasetini Rambo Okan'ın Fenerbahçe'yi, Alen'in Beşiktaş'ı takip ettiğinden daha yakın takip eden gazetecilerimiz, köşe yazarlarımız, siyaset bilimcilerimiz hâlâ "Acaba AKP tamamen Erdoğan'ın partisi mi oluyor?" diye havanda su döve dursun, biz onlar yerine Küçük Emrah'ı takip etseydik her şeyi daha iyi anlardık.

Öncelikle, ünlü olduğu günden beri Küçük Emrah'ın yaptığı, ettiği her şey Türkiye'nin nabzını, iki adım önceden tuttu. Tamam arabeskin içine doğmuştu ama Küçük bilmemne furyası onunla başladı. Tam da bir arabeskçi olarak hafızalarda kalacakken diğer küçük yıldızların aksine o oynadığı filmlerde mazlum çocuk yerine ilkeli mimar gibi tiplemeleri canlandırarak müziğinin olmasa bile Türk pop müziği kliplerinin doğuşunu herkesten önce müjdeledi. Küçük Emrah, 1991 yapımı Hoşgeldin Gülüm filmi adeta kentli, orta üst sınıf meslek sahibi profesyonellerin özel hayatlarında yaşadıkları açmazları konu alarak 2000'lerin yerli dizilerinin de öncülü oldu. Ya da olmadı, çok da fifi.

Türk siyasetini en doğru okuyan ismin posterini asmayacaksınız da ne yapacaksınız?

Ve bizim siyasi analistlerimiz, aldanmalara doyamayan boynuzlu kocabaşlarımız, basbayağı mahallenin piçi veya eski Küçük Emrah filmlerinin Nuri Alço'su tarafından evlenme vaadiyle kandırılırcasına, Türkiye'de siyasi islamın iktidarı sayesinde liberal demokrasiye geçiş yapılacağı hülyaları kurarken bizim Küçük Emrah ne yaptı? Yıllardır İpek olarak bildiğimiz soyadını değiştirdi, Erdoğan yaptı. Ha biz ne yaptık? Türkiye'de son otuz yılın nabzını bu kadar erkenden tutan adam yerine sakalını sıvazlaya sıvazlaya kendisinden başka herkesin üstelik haklı olduğu zamanlarda bile haksız olduğunu iddia eden bir avuç adamı ciddiye aldık. Hâlbuki Küçük Emrah, otuz yıl boyunca kuvvetli öngörülerinin sinyalini vermiş, kısa zaman içinde tüm ülkeyi etkisi altına alacak furyaları herkesten önce başlatmıştı. Eğer bunun farkına varabilsek bizi neyin beklediğini daha iyi anlayabilirdik. Küçük Emrah'ın soyadını Erdoğan yapması, bırakın AKP'yi, bütün Türkiye'nin Erdoğanlaşmak ya da yok olmak ikilemine düşeceğinin dev bir işaret fişeğiydi. Küçük şarkıcı ekolünü başlatan, arabesk soslu pop müziğin ilk sinyallerini veren, banko karakterleri ezilen alt sınıf yerine orta üst sınıfa taşımayı ilk akıl eden Küçük Emrah, daha bizim şabalaklar yüzlerinde aptalca bir sırıtmayla konuk oldukları ekranlarda yağlı göbeklerini hoplata hoplata mucizevi siyasal islam demokratikleşmesini alkışlarken, hiç çaktırmadan gitti soyadını Erdoğan yaptı.

O günden bu yana adam sırasına girmiş münevver müsveddelerimiz, bu işten yeterince çöplenemeyenler ve fazlasıyla güzel çöplenenler; ulan galiba yanıldık ama bırak rahvan gitsin diyenler ve yahu feci tongaya bastık az daha rezil olsam dönecek mahalle bulamam diye dönenler ve son olarak yahu hepsi iyiydi de Fenerbahçe'ye yapılan iş olmadı diyerek ansızın uyananlar gibi çeşitli vesilelerle ikiye ayrıldı ve hatta iktidarın kimi ibrikçibaşları resmen kim daha iyi yalakalık yapar kavgasına tutuştu falan da yavaş yavaş "Acaba parti tamamen Erdoğanlaşıyor mu?" diye çatlak sesler çıkmaya başladı.

Hâlbuki boş zamanlarında youtube'tan Hoşgeldin Gülüm filmini açıp izleyen Küçük Emrah fanları, gidişatın yönünü çok önceden anlamıştı bile.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bir insan hiç sevmediği bir insanı üç beş saat hiç sıkılmadan dinleyebilir mi, bnunlar dinliyor, yavaş ölümü hayat sanıyorlar."

-Nihat Genç, İslamcı Erol Nasıl Çıldırdı?'dan

● **Ermenistan ile Gürcistan'ı dışlayan Turan'a karşıyım!!!**

● Son Dakika! Rus Büyükelçiliği, Küçükesed'den Büyükesat'a taşındı!..

● **Dünyamızda 62 kişinin kazancı, 2,5 milyar insanın geliriyle eşit... Küresel çapta sosyalizm zaman işi, öncelikle bu 62 arkadaş bi komünist olup, o servetleri bi pirüpak kamulaştırsalar, o zaman kısalacak, kitleler coşacak, ne güzel olacak...**

İngiliz Pratiği: Patronun fobisi varsa işçinin partisi var...

● AB'nin kibrinden kaçıp, gerçek birliği, Asya Birliği'ni inşa vakti... Kaynak istilasına Dounun savunma vakti... Irkı, kanı unutma ve zalimle zalim olmayı reddetme vakti...

● **Kendi türünü sebebini bilmeden öldürebilen insanın, geyiğe açlıktan saldıran kedigile saçmasapan içerlemesi...**

● Nasıl Parisli olan Parisien (parizyen) ve New York'a ait New Yorker ise İstanbul'a mühürlünün adı da İstanbulin. Bu isimde giysi var. Lakin her şeye uyumlu, turfanda bir sıfat, oyuna sokulur!..

● **Nihat Genç Tipi Sevap: Günlük hayat içinde şoföre, garsona, sucuya vb. minik çıkmalar yapıp zekatı zamana yaymak...**

● Asyalı oluşunu doğrulayan, doğduğun yer değil, yer yatağına olan tutku derecendir!..

● **Arkadaşımın 'Doktor Civanım'ı söylemesi, Rus sevgilisinin türküyü 'Doktor Jivago' sanıp şaşırması...**

● Hangi sefer bilmem, bi gün mutlaka ama; gri kılıflı küçük yastıklarla, durduk yerde bir yastık savaşının yaşanacağı uçak yolculuğuna, evet, denk gelicem!!

● **İşgüzar: Çalışmamakla kalmayıp, çalışanı da işten soğutmayı vazife bilen...**

● Gök cismi misin, kış bahçesi misin, anlamadım ki tam neyin peşindesin, ey ay?!

● **Sırf bu çağdayız diye Orta Çağın tümden gömülmesi ayıp. Nihayetinde onun da devamıyız. O çağın da efendisi, çelebisi, arifi, kalenderi vardı, keza uğursuzu, çakalı, apaşı, kolpacısı da mevcuttu. Bu çağ ve her çağ gibi. Ha, karnaval hastası, polka meftunu çoktur tabii, şarab sakaldan döküle döküle, o da hoş diil!**

● Bandajlı, ilk hatırladığım futbolcu Alman Netzer. Bizden de Mithat vardı, Altaylı. Bandajdan özer, o dönem bir diğer kahramanım da Beşiktaşlı Kahraman'dı...

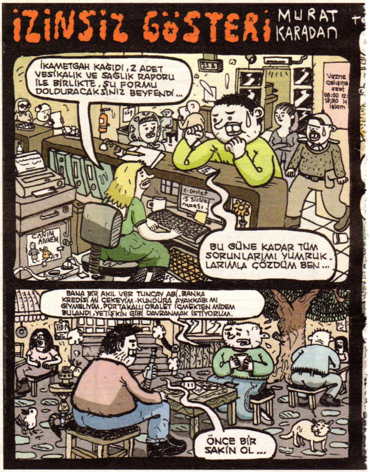

● **İyi ki elime kalem alıp, elektrikli, komik yerlerin altını çizmeye kalkmamışım, yoksa kitap gerekli taramalar defterine dönerdi. Efe Gültekin'in ilk kitabı "Bir Bellboy'un Hafıza Defteri"nden söz ediyorum. Yayınevi, ka kitap. Kitabında değindiği gibi, birlikte mesaimiz oldu Efe'yle. Komik adam, ilginç tespitçi, hafif ma matfuruş Efe Gültekin adeta 'Antalya Arşidük havası taşır. Aynı minyon duayen tavrıyla çok yıldızlı bir otelde yaşadıklarını anlatmış bu orijinal, akıcı, gözlenimci kitabında. Arka kapakta, üstad Ferhan Şensoy, ince bir bilek hareketiyle kitabı özetlemiş bulunuyor: "Fırlama bir belboyun gözünden beş yıldızlı otel ekseninde Türkiye manzarası. Münferit belboyumuz mizahçı fakat belboymak zorunda kalmış. İyi ki kalmış, yoksa böyle bir kitap yazamazdı. Kalemi sağlam, dilimizi güzel mıncıklayan bir yazar. Küçücük kusuru; okumaya başlayınca hemen bitiyor." Cilalı lobi mermerinde kaydı diye çocuğunu tokatlayan sinirli anneden fütursuzca para harcayan herkesi mafya diye anan bir kısım personele, ne idüğü belirsiz bir Sensei ve hesapta ağır işlerin içindeymiş gibi takılan**

Son, so gizli m

...to korumalardan güzellik yarışmalarında elenenleri kapmak ...n otele konuşlanan atmaca tipi adamlara, dev bir akvaryum ...i bu kitap. (Kapak: Uğurcan Ataoğlu)

...Benim Adım Kırmızı' direkt kırmızıydı! 'Kırmızı Saçlı Kadın' ...ncı sarıdan kırmızı!..

...zluğun ...kıdır...

● **Çok daha, daha çok'tan çok...**

● Yıldızın nasıl da çok güzel kaydığını anlatıyodu bi arkadaşım, nerede izlediğini merak edip "Olay yeri nereydi?" dedim. "E, gökyüzü" dedi. (Israr- ...ot: Yıldız kaymasını Galata'da izlemiş.)

● **Fransa'yla İngiltere'nin, zamanında '100 Yıl Savaşları'nı yapıp, şimdi 'Medeniyet Koçu' gibi takılmaları ne peki? Yüz yıl savaşılır mı arsızlar, nasıl bıkmaz insan?!**

● Threpia'dan geliyomuş Tarabya... Göze banyo, ruha terapi, kulak burun boğaza şifa Boğaz... Tarabya, terapi diye, Tarabya Oteli şifa oteli olarak yeniden hizmete girecek de değil!!

● **Gol atmaktan, gol kaçırmaktan ziyade 'gole yaklaşmak'la yetinen takım: Trabzonspor...**

● Kozmik mezhep kavgası da Merihliler ile Marslılar arasında olur. İkisi de aynıysa, daha ne? Savaşan insanlar çok mu ayrılar?!

● **Şükür aleminin kıdemlileri var. 'Bin Şükür' diye taksimetreye bağlamışlar. Çok değil, bin! E, 2016'sı çıktı, onu sıfat yap... Şükür desin de milyar desin öte yandan. ...ssiyle, sesiyle zaten 'çok' şükür!..**

vedatozdemiro@gmail.com

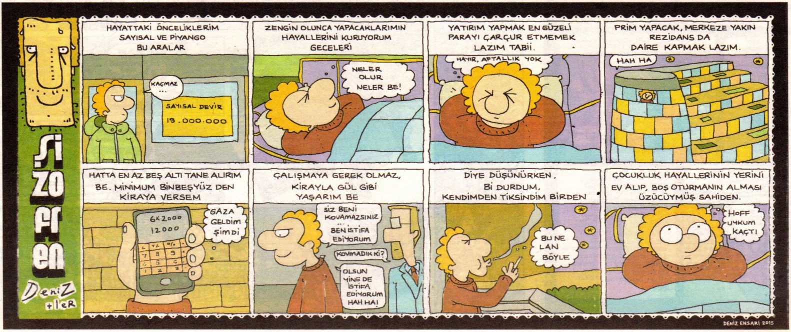

YİĞİT ÖZGÜR
ANNECİM SİZ YOKKEN BAKICI ABLA AĞZIMA OSURDU...
ABLA YOK ÖYLE BİŞEY, YEMİN EDERİM!!.
BUNUN DA BÖYLE PİS Bİ HUYU VAR İŞTE...
YİNE EVE ADAM MI ALDIN ANNECİM?
BABANIM BEN ŞEREFSİZ!!!
BAKKALA BENZİYOR...
KAPALI SPOR SALONUNDA GENÇLERİ DÖVEN POLİSLER AÇIĞA ALINDI...
EN GÜZELİ...
DİZİ AŞKI GERÇEK Mİ OLUYOR?
aramıza hoşgeldin ibiş bebek
İBİŞ Mİ?!!!
DONZZ!!!
YILLARCA BÜTÜN MAHALLE BENİMLE ALAY ETTİ, Bİ TEK SEN ETMEDİN... SANA BİRAZ PARA VERMEK İSTİYORUM... NE KADAR VEREYİM, NE KADAR İSTERSİN?
AT KAFANA GÖRE BİŞEYLER...

Sizofren
Deniz +ler
HAYATTAKİ ÖNCELİKLERİM SAYISAL VE PİYANGO BU ARALAR
KAÇMAZ...
SAYISAL DEVİR 19.000.000
ZENGİN OLUNCA YAPACAKLARIMIN HAYALLERİNİ KURUYORUM GECELERİ
NELER OLUR NELER BE!
YATIRIM YAPMAK EN GÜZELİ PARAYI ÇARÇUR ETMEMEK LAZIM TABİİ.
HAYIR, APTALLIK YOK
PRİM YAPACAK, MERKEZE YAKIN REZİDANS DA DAİRE KAPMAK LAZIM.
HAH HA
HATTA EN AZ BEŞ ALTI TANE ALIRIM BE. MİNİMUM BİNBEŞYÜZ DEN KİRAYA VERSEM
6×2000
12000
GAZA GELDİM ŞİMDİ
ÇALIŞMAYA GEREK OLMAZ, KİRAYLA GÜL GİBİ YAŞARIM BE
SİZ BENİ KOVAMAZSINIZ... BEN İSTİFA EDİYORUM
KOVMADIK Kİ?
OLSUN YİNE DE İSTİFA EDİYORUM HAH HA!
DİYE DÜŞÜNÜRKEN, Bİ DURDUM, KENDİMDEN TİKSİNDİM BİRDEN
BU NE LAN BÖYLE
ÇOCUKLUK HAYALLERİNİN YERİNİ EV ALIP, BOŞ OTURMANIN ALMASI ÜZÜCÜYMÜŞ SAHİDEN.
HOFF UYKUM KAÇTI
DENİZ ENSARİ 2015

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Akan sulardan sen ibret aldın mı
> Yüzünü yerlere sürüyüp gider"
>
> *Hatayi*

AKSARAY/ METRO MEYDANI/ GECE GEÇ BİR SAAT

Kucaklarda astronot gibi sımsıkı giydirilmiş bebekler. Ağızlar atkıyla örtülmüş. Kızarmış minik burun uçları dışarıda. Berelerle atkıların arasından boncuk boncuk bebek gözleri. Meydana bakan karanlık banklara oturmuş bekliyorlar. Yerlerde sıra sıra çantalar, poşetler. Birkaç aile birarada. Belli ki bir yola çıkılacak. Yüzler gergin. Konuşan yok. Oturdukları yerde yarım dönüp birden şiddetlenen sert rüzgara sırtlarını veriyorlar. Yanlarında her yaştan boy boy çocuklar. --zaman zaman birbirleriyle arapça birşeyler konuşup utangaç utangaç gülüştükleri de oluyor onların (o şartlarda dahi pırıl pırıl pembe pembe montlarıyla küçük kızlar)-- Ya çok ihtiyarlar? Onlar yok aralarında. Onlar nerede? Kim bakıyor o çok yaşlı teyzelere, amcalara? Kime emanet edildiler o yıkıntılar, molozlar arasında, o en fazla ihtimam gösterilmeye muhtaç durumlarında pir i faniler? Delikanlılar koşa koşa biryere gidip gidip geliyorlar. Bir haber bekleniyor gibi. Bir otobüse binip sınıra mı gidilecek? Ya da önce güneye gidip oradan bir bota mı? Buz gibi sular üzerinde. O bebeğe tekrar bak. Belki ölü bir balık gibi yüzükoyun sahile vuracak.

Bu bir rüya olsa. Ama değil.

Uzak bir geçmişte insanlığın yaşamış olduğu büyük acıları anlatan bir filmin sahnesi?

Bekliyorlar orada, birkaç aile. Bildiğimiz o resim.

Bu sefer, kendilerine doğru da geldiklerini görünce batının gitgide zombileştirdiği o insanlar. Artık herşey yapılabilir onlara. Başka bir şey artık onlar. Özel ziynet eşyalarına el kondu önce. (Danimarka)--ağızlarına da baktınız mı, altın diş olabilir-- "Vurulabilmeleri" telafuz edilmeye başlanıldı bile oralarda. (Almanya) "Vurulabilmeli"ymişler. Tartışıyorlar. Halkın üçte biri de "vurulabilsinler" diyormuş. Silah yok ki ellerinde, bebekler, çantalar var. Nesini vuracaksın? Nasıl bir "muharebe" bu? Safari'de bile dişi, pençesi var muhattabının. Çelme takılıyordu, bebekle düştü adam, gördük. O kadarı yetmiyor mu. Hepsine çelme taksanız? Olmaz mı öyle? Bir de vuracak mısınız?

"O"

Onların yanında oturuyor.(yadırgamıyorlar onu, arapça cevaplar veriyorlar onun türkçe sorularına--kibarca gülümseyerek--) Saçlar upuzun, sapsarı. Açık civciv sarısı.(neredeyse beline kadar) İncecik, ipince bacaklar. Arkadan görsen bir genç kız zannedebilirsin o ilk bakışta. Bacağında parlak fosfor sarısı leopar desenli daracık bir tayt. Yüzüne düşen sapsarı saçlarını, sırf kemikten, kupkuru bir yaşlı kadın eliyle düzeltiyor. Esmer yüzü de görünüyor saçlar açılınca. Kırış kırış. Yanaklar çökmüş. Aşırı boyalı gözler çukurda. Derinlerden solgun bir bakış. Yetmiş, yetmişbeş yaşlarında var. Ağzında sigarası. Öksürüyor arada. İncecik yağmurluk gibi parlak bir şey de var üzerinde. Bu soğukta.--ben kulaklıklı kaba berem, kalın yün atkımla falan üşüyorum-- Bir yaşlıca adam oturdu diğer yanına onunla konuşuyorlar. Müşteri? Arkadaş belki de. Şöyle bir cümle duyuyorum geçerken; diyor ki adama:"..al seç istediğini dedi, giyemem ki ben onu, hepsi genç işi." Genç işi?

Ne demek istiyor? Ters dönen rüzgar saçlarını savuruyor. Uçuşan gazete kağıtları. Toz toprak.

Üşütürse ne olacak peki? Kim bakacak ona?

Sıcacık bir evde olması lazım onun şu saatlerde. Torunları dört dönmeli etrafında.

"Hadise"nin takımı niye kazanamadı bu sene de" den başka derdi olmamalı. Ama işte, burada olmak zorunda. İş saatleri, naapsın? Mecbur. O incecik kıyafetler de o şekilde olmalı üzerinde. Örtemez satmak istediği şeyleri. Yalnız değil oralarda. Tek yaşlı kadın o değil zaten. Bir sürü çok yaşlı "hayat kadını" dolanıyor o civarda. Romen'i, Rus'u, Gürcü'sü... Herçeşit, her milletten yaşlı kadın.--metalli, pırıltılı, daracık frapan kıyafetler, ağır makyajlar, geyşa yüzü gibi fondötenlenmiş maskemsi suratlar--Rekabet büyük. Bir "piyasa" var oralarda.

Fiyatlar serbesçe oluşuyor. Serbest rekabet ortamında. Hiçbir müdahale olmadan.(tam da olması gerektiği gibi yani) Birden ayağa kalkıp üzerini başını silkeliyor. (toz toprak oldu demin) Neyse ki akli dengesi tam yerinde değil gibi biraz. Dayanamazdı. Yaşadığı trajedinin büyüklüğünün tam farkında olsaydı eğer. Dayanamazdı. Sadece, uzaktan, gördüğüm kadarıyla düşüp bayılmak üzereyken ben.

Sıra sıra kebapçılardan yangın yeri gibi savrulan yoğun duman. Bekleyenler. Onlar da kalktı. Çantalar, torbalar ellerinde hızlı hızlı caddeden karşıya geçiyorlar. Onlarla birlikte, "bir şey oluyor" diye kalkıp karşıya geçen iki sokak köpeği.(kuyruklarını sallıyorlar) Torbaları kokluyorlar. Elinde bir termos, kağıt bardaklar, herkese "kahva, şay, kahva, şay?"diye sora sora hızlı hızlı geçen, hiç ısrarcı da olmayan üzgün, dalgın suratlı o arap genç.(gözgöze dahi gelemeden soruyor insanlara, sanki içmeye kalksak daha fazla zarar görecek, incinecek) O da geçip gidiyor.

Gidenleri, o sımsıkı giydirilmiş kırmızı burunlu bebekleri, ucuna çivi takılı sopalarıyla o karanlık denizlerde, onların binecekleri botları bekleyen tekneleri düşünmemeye çalışarak eve doğru yola çıkıyorum.

DÖNÜŞ VAPURU/ ÜSKÜDAR

Vapur yanaştı. Boşalıyor. Onu gördüm: Genç bir delikanlı. Hızlı hızlı bir yürüyüşle çıkıyordu salondan.(belki meydandaki duraklardan bir otobüse yetişecek) Tam çıkacakken, kapı önünde bir duraklayıp arkaya, boşalan salona baktı.

Salonun taa dibinde onları gördü. İki ayrı köşede iki adam. Cam kenarında kalorifer önünde uyuya kalmış iki geç saat işçisi. Biri yaşlı biri daha genç diğeri.

Yine dönüp gidiyor gibi oldu bu genç, bir tereddüt etti. Vicdanı elvermedi.

Koşa koşa döndü salona. Eğildi, hafif kolunu dürttü: "Kalk amca, geldik, Üsküdar" dedi birine. Sonra ötekine geçti. Diğerini de uyandırıp, koşa koşa çıktı.

Ben gülümsedim gıyabında, gittikten sonra o.

"Helal olsun" da dedim içimden.

Hepinize, dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HANİ YOKTU?

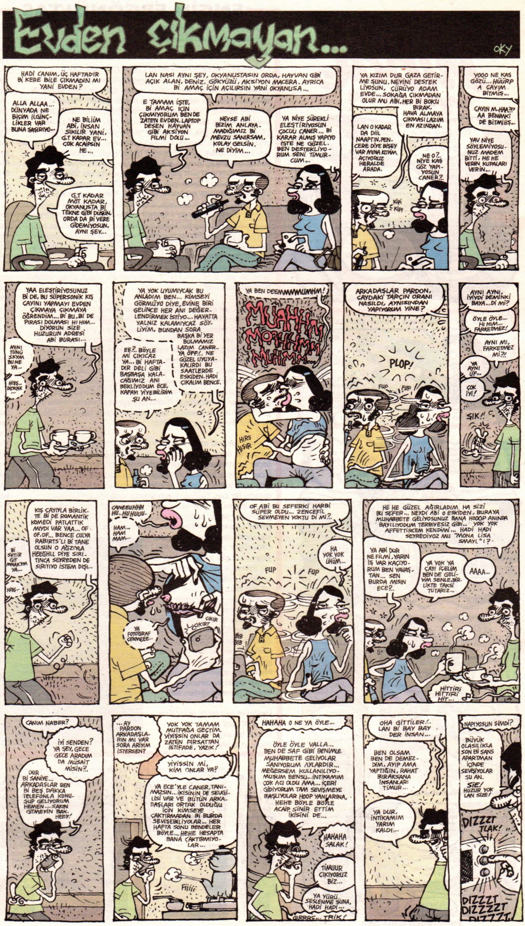
Sırttaki sivilceyi bulan eli tanıyorum. Bu el, sırtın her yerine ulaşamaz ama kapsama alanı içinde oldukça maharetlidir. Bel tarafından uzatıldığında, kolun bükülme yeteneği sayesinde kürek kemiklerinin alt kenarına kadar ulaşır. Yukarıdan, boynun yanından uzatıldığında, kürek kemiğinin üst bölgesini ve boyun bölgesine ait yaklaşık 7 omuru tarayabilir. Sivilcelerin el müdahalesi olmaksızın yaşabildiği, gönüllerince irerebildiği kör nokta ise, işte bu iki alanın tam ortasında kalır. Sırttında sivilce arayan şahsın kendi kendine yetemediği ve bir başkasını, "Şurda ne var bir baksana?" diyerek devreye soktuğu bu alanın çok önemli olduğunu düşünüyorum. Özelikle evliliklerde, çoğunlukla da kocalar bu alana bakmaya eşleri tarafından sık sık davet edilir. Birazdan, sosyal patolojide "AFZ" (Akne Free Zone) diye adlandırılan bu el değmemiş bakir coğrafyanın ne denli önemli olduğunu anlatan ve konuya fantastik açıdan yaklaşan kısa bir hikâye okuyacaksınız. Daha teorik bir yazı okumak isteyenler, bu konuda Pamukkale Tıp Dergisi'nin 2004 tarihli 7. sayında yayımladığım, ***"Şiddetli Geçimsizlik Bağlamında AFZ'nin İlişkiler Üzerine Etkileri: Bir Olgu Sunumu"*** *başlıklı makalemi okuyabilirler.*

Kadının eli tişörtünün boynundan içeri daldı. Ulaşmaya çalışıyor. Birazdan bel tarafından girecek ve biraz çabaladıktan sonra kocasına seslenecek: "Şurda ne var bi baksana?" Yıllardır bu sırta bakıyor adam. Oturduğu yerden ayağa kalkıp karısının sırtına doğru ilerlerken, ömrü boyunca tek hastası olan bitik bir dermatoloğa benziyor. İki seçeneği var. İlki, **"Sivilce gibi bir şey"**, ikincisi **"Yok bir şey"**. Adam, genelde "sivilce gibi bir şey"i tercih ediyor. Gösterilen bölge çoğunlukla pırıl pırıl olsa da, "yok bir şey" demek kolay değil, daha doğrusu yorucu; çünkü yokluk, "nasıl yok, iyi bak" çağrısıyla yeni bir muayene seansını gerektiriyor. Sonuçta, evlilik bir çeşit yoktan var etme sanatıdır. Bazı evlerde iletişim yoktur, coşku yoktur, kahkaha yoktur hatta bazen seks bile yoktur, ama evlilik vardır. Nereden beslenir, nasıl devam eder bilinmez. Bu yüzden fırsatları kaçırmamak, bütün bu yokluk içinde eldeki "sivilce gibi bir şey" bile olsa evliliği beslemek gerekir. Sivilce yeri geldiğinde başlı başına bir varoluş meselesidir.

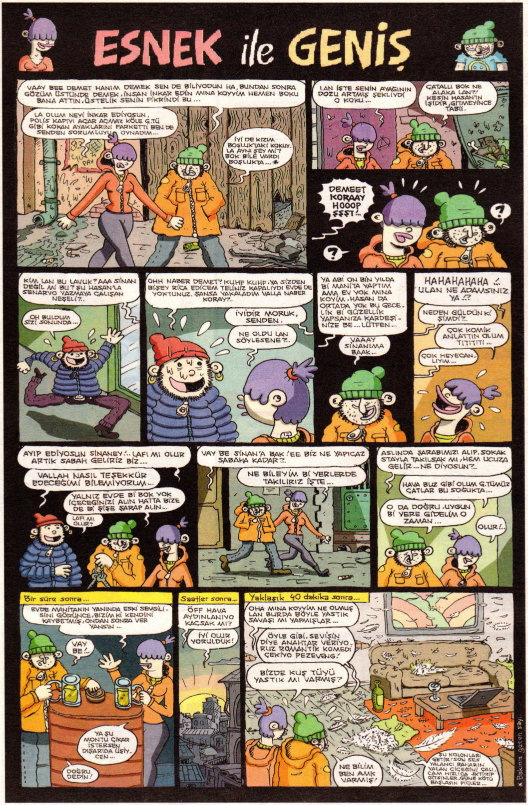
Evliliklerinde sıkça yaşanan bir sahneydi bu. Kadın, sırtında kendi başına ulaşamadığı bölgelerden şüphelenerek sık sık adama danışıyordu. Kadının sırtı çok güzeldi aslında, ama bu sırtın ateşli bir sekse vesile olmak yerine, sivilceler için besiyeri olarak sunulması canını sıkıyordu adamın. Adam, sırta yaklaşıp gözlerini kıstı. Bölge temiz görünüyordu, ama işi uzatmak istemediğinden, gösterilen bölgeden yaklaşık on parmak aşağıda gördüğü bir sivilcenin verdiği esinle, "Sivilce gibi bir şey çıkmış," diyerek geleneği bozmadı. "Sivilce mi, emin misin?" diye sordu kadın. Yıllardır değişik bir şeyler aradığı sırtında sonuç yine sivilce olunca biraz bozulmuştu. "Tabi canım sivilce işte," dedi adam. Kendinden emin görünüyordu. Ama bu sefer, konunun her zamanki gibi bir sonraki sivilce taramasına kadar kapanacağını sanmakla yanılıyordu.

Kadın, o gece ve ilerleyen günlerde aynı bölgeyi ısrarla göstermeye devam etti. "İyi bak!" diyordu gösterirken. Artık sırta bakma zahmetinde bile bulunmayan adam, "Sivilce büyümüş", "Kaşıdın mı sen bunu" gibi cevaplarla karısının arkasından iş çevirmeye devam ediyordu. Bir hafta sonra, kadın elindeki reçeteyi sallayarak, "Bugün doktora gittim, bak bakalım sivilce miymiş..." diye karşıladı kocasını. Yüzünde, problemleri ciddiye alınmayanların gerçek bir hastalık sahibi oldukları ortaya çıktığında takındıkları o mağrur ifade vardı. "A-aa! Neymiş?" diye sordu adam. "Gül hastalığı," diye cevap verdi kadın, hastalığın isminin gerekli etkiyi sağlamayacağını düşündüğünden, "pityriasis rosea" diye ekledi. "Allah Allah sivilceydi o ya, hani bakiyim şuna," diyerek ilgi göstermeye çalıştı adam. Kadın, doktor tescilli sırtını gösterirken haklı bir gururla kafasını sallıyordu. Gerçekten de, dikkatli bakıldığında ufak bir kızarıklık görülebiliyordu. O akşam, "bakmak" konusunda başarısız olan adama yeni görevi tebliğ edildi: Sürmek.

Sabah akşam işaret parmağıyla lekeye merhem sürmeye başladı adam. Merhemin hayatlarına girmesiyle ilişkileri, *'iyice sür – sürüyorum sürüyorum', 'yedire yedire sür – tamam yediriyorum', 'iyice sürdün mü? – ya sürdüm işte, istiyorsan bir daha süreyim'* gibi yeni diyaloglara sahne oldu. Garip olan, lekenin bunca yedirmeye rağmen bir türlü iyileşmemesiydi. Leke, merhemi yedikçe sanki gıdasını bulmuş gibi büyümeye devam ediyordu. Adam, parmağıyla merhem sürmüyor adeta lekeyi yayıyordu. Durumu karısına haber vermedi, hatta şüphelenmesin diye sürme alanını, büyüyen lekenin boyutlarında değil merhemi yedirmeye ilk başladığı günkü çapta tuttu. Büyüme karşısında telaşlansa da Gül hastalığının zararsız bir hastalık olmasıyla kendini avutuyordu. Lekenin tüm sırtı kapladığını gördüğü akşam, merhemi ilk günden beri bellediği ufak alana sürerken, "Neyse yarın da bir bakarım, olmadı açıklarım durumu, başka doktora gideriz," diye düşündü. Sabah gözünü açtığında, karşısında henüz uyanmamış karısının yüzünü gördü. Uykusu açılıp görüntü netleştikçe, karısının burnunun ucundaki yuvarlak beyaz alan hariç, tüm yüzünün kıpkırmızı olduğunu gördü. Gözlerinin önünde, burnun ucundaki beyaz alan yavaş yavaş küçülüyordu; daha doğrusu, bu beyaz alan küçülmüyor, etrafını saran kırmızılık ilerleyerek onu yok ediyordu. Karısını tamamen ele geçiren Gül hastalığının son hamlesine şahit olmak biraz telaşlandırmıştı adamı. Ne yapacağını bilemeden karısına bakmaya devam etti. Kadın, uyandığında kendisini izleyen bu gözleri, "uyurken sevdiğini seyreden aşk dolu bir adam"ın gözleri sanarak, "Günaydıın" dedi. Gülümseyerek, "Günaydın" diye karşılık verdi adam. Sevgi dolu bir sabaha uyandığını düşünen kadın öpmek için uzandığında, adam, tüm şehri ele geçiren bir hastalıktan geriye kalan son insan kadar tedirgindi. Kadın kalkıp banyoya gittikten kısa bir süre sonra büyük bir çığlık duyuldu. Adam, komidinin üzerinde duran merhemi alıp bütün tüpü avucuna sıkarak banyoya gitti.

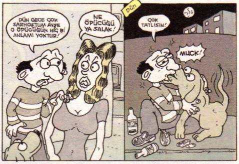

cihan ceylan
ÖFF KEMER ÇIKARTICAZ Dİ Mİ YA?..AMAAN UYUZ OLUYORUM YA ŞU İŞE...
KİLODUNA DA KEMER TAKMASAYDIN KARDEŞİM SEN DE NE ACAYİP ADAMSIN ?!!
BANA ZİYARETÇİ YOK MU BAŞEFENDİ, YİNE Mİ KİMSE GELMEDİ HE?..
SLAAKK
Ulan niye bunu yaptım ya, teselli edici bir iki söz söyleye. bilirdim heptén kırdım çocuğu... iyice kahrolmasın bi özür dileyim...
YA BİR TAKIMDA EN İYİ KALECİ İSE O TAKIM KÖTÜ OYNUYO DEMEKTİR ZATEN CANINI YEDİĞİM...
Yuh be arkadaş, saniyesinde geyiğe sarmış...
Şevval SAM
...İDRİS DE DEMİŞ Kİ; HAÇEN SAĞA NE, SAĞA Mİ SORAZAAAAMM NASIL YAPAZOOĞMİ...
Allah Allaah şarkılarda gayet güzel yapıyo şiveyi fıkrada niye hiç yapamadı ki?!
Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR HULUSİ REİS
Macera adı: Beklenmedik hareket.
BANA HİÇ GETİRMEYİN ABİ DETOKSTAYIM. BİR HAFTA FALAN SADECE BİTKİ ÇAYI...
İSMİNİN HAKKINI VEREMEDİN, YAKIŞTI MI BU SANA HULUSİ EFENDİ...
EN UFAK BİR YAĞIŞTA HEMEN BENİ SIRTINA ALIYO-SUN YA, ÇOK SEVİYORUM SENİ SEYİDALİ!..ASLINDA SULU KAR YAĞIYO ŞU AN, BEN DE YÜRÜRÜM YANİ AMA YÜRÜTMÜYOSUN CANIM BENİM YA ÇOK SALAKSIN... MUCK!
VAY BE!..
Eskiden filme bakmanın bi azameti vardı, nerden çıktı şu bilgisayardan bakma lan?! Röntgen panomu geri istiyorum... Kimim ben arkadaşına komik vidyo gösteren çocuk muyum. mına koyim...
TAM AKCİĞERDE Bİ İLTİHAP VAR BAKIN ŞÖYLE ŞURDA...OFF!
SİPERİ DE Mİ BİZ KAZIYODUK LAN?..BEN HAZIR VAR, GELİP DİREK GİRİCEZ, ATEŞ EDİCEZ SANIYODUM BİLSEM VALLA GELMEZDİM HA, NASIL MORALİM BOZULDU ŞİMDİ...
BENİM DE BÜTÜN O ŞEYİM KAÇTI ABİ SORMA SORMA...

gelen kutusu

Onur Gürleyen

Servet Turan

Uğur Aksoy

Emirhan Serveren

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

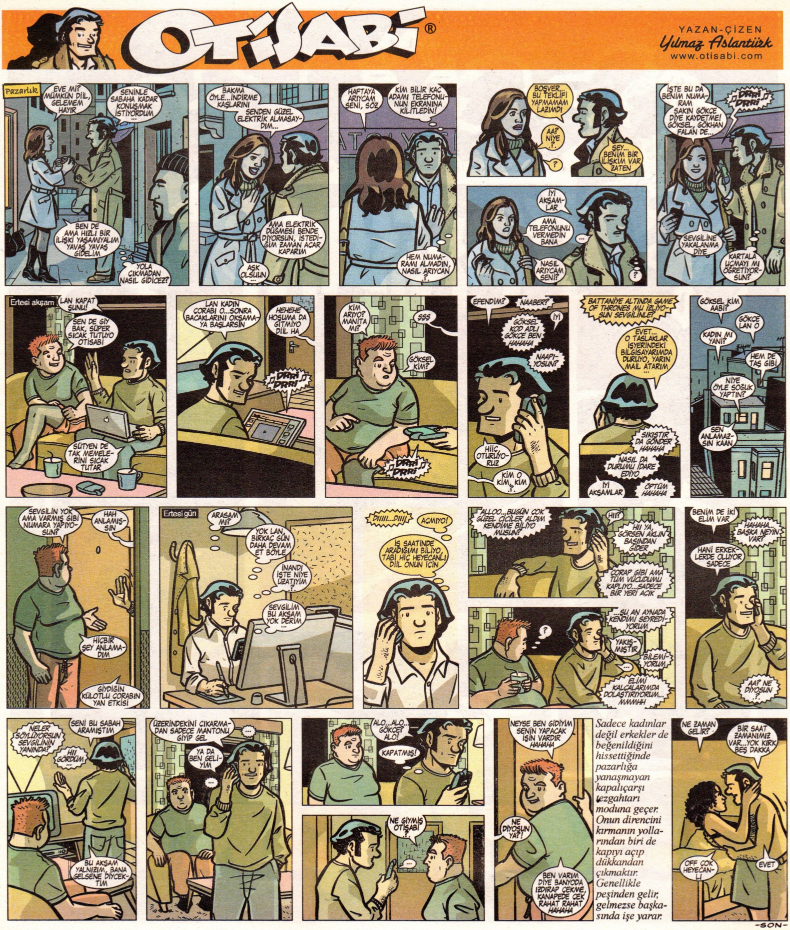
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Şubat 2016 | Sayı: 441

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

GOPURT!
sayı 2
HORTLAK
NIHAHA!
1 ŞUBAT
7.5 TL.
2.SAYI ÇIKTI!

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Pazarlık
EVE Mİ? MÜMKÜN DİİL, GELEMEM HAYIR
SENİNLE SABAHA KADAR KONUŞMAK İSTİYORDUM ...
BEN DE AMA HIZLI BİR İLİŞKİ YAŞAMIYALIM YAVAŞ YAVAŞ GİDELİM
YOLA ÇIKMADAN NASIL GİDİCEZ?
BAKMA ÖYLE...İNDİRME KAŞLARINI
SENDEN GÜZEL ELEKTRİK ALMASAYDIM...
AMA ELEKTRİK DÜĞMESİ BENDE DİYORSUN, İSTEDİĞİM ZAMAN ACAR KAPARIM
AŞK OLSUUN ...
HAFTAYA ARIYCAM SENİ, SÖZ
KİM BİLİR KAÇ ADAMI TELEFONUNUN EKRANINA KİLİTLEDİN!
HEM NUMARAMI ALMADIN, NASIL ARIYCAN ?.
BOŞVER... BU TEKLİFİ YAPMAMAM LAZIMDI
AA? NİYE ?.
ŞEY... BENİM BİR İLİŞKİM VAR ZATEN
?
İYİ AKŞAMLAR
AMA TELEFONUNU VERMEDİN BANA
...
NASIL ARIYCAM SENİ?
?
İŞTE BU DA BENİM NUMARAM SAKIN GÖKCE DİYE KAYDETME! GÖKSEL, GÖKHAN FALAN DE...
DRRİ DRRİ
SEVGİLİNE YAKALANMA DİYE
KARTALA UÇMAYI MI ÖĞRETİYORSUN?
Ertesi akşam
LAN KAPAT ŞUNU!
SEN DE GİY BAK, SÜPER SICAK TUTUYO OTİSABİ
SÜTYEN DE TAK MEMELERİNİ SICAK TUTAR
LAN KADIN ÇORABI O...SONRA BACAKLARINI OKŞAMAYA BAŞLARSIN
HEHEHE HOŞUMA DA GİTMİYO DİİL HA
DRRİ DRRİ
KİM ARIYO? MANİTA MI?
ŞŞŞ
GÖKSEL KİM?
DRRİ DRRİ
EFENDİM?
NAABER?
İYİ
GÖKSEL KOD ADLI GÖKCE BEN HAHAHA
NAAPIYOSUN?
HİİÇ, OTURUYORUZ
KİM O KİM, KİM ?.
BATTANİYE ALTINDA GAME OF THRONES MU İZLİYOSUN SEVGİLİNLE?
EVET... O TASLAKLAR İŞYERİNDEKİ BİLGİSAYARIMDA DURUYO, YARIN MAİL ATARIM ...
SIKIŞTIR DA GÖNDER HAHAHA
NASIL DA DURUMU İDARE EDİYO
İYİ AKŞAMLAR
ÖPTÜM HAHAHA
GÖKSEL KİM AABİ?
GÖKCE LAN O
KADIN MI YANİ?
HEM DE TAŞ GİBİ
NİYE ÖYLE SOĞUK YAPTIN?
SEN ANLAMAZSIN KAAN
SEVGİLİN YOK AMA VARMIŞ GİBİ NUMARA YAPIYOSUN?
HAH ANLAMIŞSIN
HİÇBİR ŞEY ANLAMADIM
GİYDİĞİN KÜLOTLU ÇORABIN YAN ETKİSİ
Ertesi gün
ARASAM MI?
YOK LAN, BİRKAÇ GÜN DAHA DEVAM ET BÖYLE
İNANDI İŞTE NİYE UZATIYIM ?.
SEVGİLİM BU AKŞAM YOK DERİM ...
DIIIII...DIIII
AÇMIYO!
İŞ SAATİNDE ARADIĞIMI BİLİYO, TABİ HİÇ HEYECANLI DİİL ONUN İÇİN
ALLOO...BUGÜN ÇOK GÜZEL ÇİÇİLER ALDIM KENDİME BİLİYO MUSUN?
HIII?
HII YA, GÖRSEN AKLIN BAŞINDAN GİDER
ÇORAP GİBİ AMA TÜM VÜCUDUMU KAPLIYO...SADECE BİR YERİ AÇIK
...ŞU AN AYNADA KENDİMİ SEYREDİYORUM
?
YAKIŞMIŞTIR
BİLEMİYORUM
...
ELİMİ KALÇALARIMDA DOLAŞTIRIYORUM... MMMHH
BENİM DE İKİ ELİM VAR
HAHAHA... BAŞKA NEYİN VAR?
HANİ ERKEKLERDE OLUYOR SADECE
AA? NE DİYOSUN ?.
NELER SÖYLÜYORSUN SEVGİLİNİN YANINDA?
SENİ BU SABAH ARAMIŞTIM
HII GÖRDÜM ...
BU AKŞAM YALNIZIM, BANA GELSENE DİYCEKTİM
ÜZERİNDEKİNİ ÇIKARMADAN SADECE MANTONU GİYİP GEL
...
YA DA BEN GELİYİM
...
ALO...ALO... GÖKCE? ALO!
KAPATMIŞ!
NE GİYMİŞ OTİSABİ ?.
...
NEYSE BEN GİDİYİM SENİN YAPACAK İŞİN VARDIR HAHAHA
NE DİYOSUN YA?!
BEN VARIM DİYE BANYODA IZDIRAP ÇEKME, KANAPEDE ÇEK RAHAT RAHAT HAHAHA
Sadece kadınlar değil erkekler de beğenildiğini hissettiğinde pazarlığa yanaşmayan kapalıçarşı tezgahtarı moduna geçer. Onun direncini kırmanın yollarından biri de kapıyı açıp dükkandan çıkmaktır. Genellikle peşinden gelir, gelmezse başkasında işe yarar.
NE ZAMAN GELİR?
BİR SAAT ZAMANIMIZ VAR...YOK KIRK BEŞ DAKKA
OFF ÇOK HEYECANLI
EVET
-SON-

18 ŞUBAT PERŞEMBE
SAYI: 2016/08 No: 442
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı, atanamayan öğretmenlerin 'ilgi çekmek için' intihar ettiklerini söyledi.

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; Avrupayı göçmenlerle, rusyayı tüfenklerle tehdit ettiğimiz bir haftanın sonunda işte yine buluştuk... Evet, öylesine sıcak bir savaş gündemi var ki, havalara bile yansıdı, atmosfer ısındı.. "Suriye'ye girermiyiz, nasıl gireriz" onu konuşuyo herkes... "Peki sen ne düşünüyorsun?" diye sordum göktürk devleti askeri üniformalı saray muhafızına... "Yunanistana girsek daha iyi değil mi?.. Hem orda ruslar yok" dedi.. Selçuklu devleti askeri üniformalı muhafız girdi lafa "Bizim kaderimizde rusa gitmek var efenim, ben göktürklü arkadaşa katılmıyorum" dedi... Sonra devletini çıkaramadığım askeri üniformalı muhafıza "Peki sen?" diye sordum.. "Ben çaycıyım, getireyim mi?" dedi.. "Getir madem.. Her bir Türk devleti askeri üniformalı muhafız için bi tane getir, bi tane de bana getir" dedim... Çaycı kalkanıyla uzaklaşırken, onun aslında kalkan değil de tepsi olduğunu nihayet anlayabiliyordum... Minareler süngümüz ise tepsiler niye kalkan olmasındı.. Bi süre bunları düşünüp sonra "yanılmam çok doğal" diyerek döndüm gazneli devleti askeri üniformalı muhafıza.. Ve devam ettim.. "Şu elindeki kalkanı pekala tepsi olarak da kullanabilirsin" dedim.. "Zaten tepsi" dedi "Çaycıyım ben, çayları getirdim, ama bi şey düşünüyodunuz, rahatsız etmeyeyim dedim. Çayınız da soğudu, yenisini getireyim mi?" diye sordu.. "Peki getir" dedim, yolladım... Elindekinin kalkan değil de tepsi olduğunu yine giderken idrak edebiliyordum.. Sonra kendimi bu düşüncelerden tokatlayarak ayılttım, bi kez daha çayı soğutamazdım... Ben kendimi tokatlarken osmanlı devleti askeri üniformalı muhafızın beni seyrettiğini farkettim. Her ihtimale karşı "Osmanlı?" diye sordum.. "Hayır çaycı.. Ama olsun, bu sefer çayı termosta getirdim, soğumamıştır" dedi... "Termos mu?" diye düşündüm... Çünkü metalik pırıltısı yüzünden, ben onu kılıç gibi görmüştüm... Kalkanın tepsi olduğunu ise yine çaycı giderken anlayabildim.. Hemen kendimi tokatlamaya başladım ve Timur imparatorluğu askeri üniformalı muhafız beni izliyordu.. Hiç bozmadan "Boş bardakları almaya mı geldin?" dedim.. "Ben muhafızım ama isterseniz semaveri götürebilirim" dedi... Vay dedim bee...

Vatandaşa Sorduk: Porno izlemek

Unnûli FOROYLA (36): Maymunlarda alfa erkeği bütün dişilere kayıyo.. Beta erkekleri izliyo... Porno izlemek insanı betalaştırır... Gururunla otuzbirini çek ama onu izleme... Hayalini guvvetlendiren çalışmalar yap.. Fanteziler bul.. Kafanda o fantezileri oyna... Asıl..

Tedvilyüğ KANT (32): "Ben porno izleyecem" demekle bitmiyor.. Soruyorlar hangisi Asya, Eboni, anal, bolorco, hatkor, anallı?".. Seçenekler sunuyorlar.. O seçenekleri seçerken bilinç altındaki senle yüzleşiyorsun.. Bilinçaltı malın iyisinden anlıyor.. Bırakıyorsun kendini..

Meri Lu ANDIRIN (46): Porna izlerken karım yakaladı.. "Bu ne?" dedi.. "Sinema filmi" dedim.. İnandı... Ama sevişme sahnesi çok uzun sürünce "Porlo mu yoksa bu?" diye azarladı.. "Nuri Bilgim Ceylan filmi, sahneler uzun uzun" dedim.. Onu da yedi.. Çünkü benim entel yanımı seviyorum dedi..

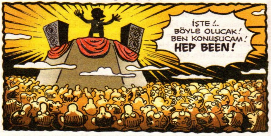

UYKUSUZ

Şırnak'ın Cizre ilçesinden 100'ün üzerinde cenaze otopsi yapılmak üzere çevre illere gönderildi.

Tayyip Erdoğan başkanlık sistemini anlatmak için mitingler yapacak.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

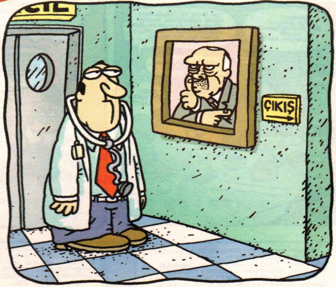
Barış UYGUR

Normal şartlar altında, bütün bir siyasi kariyerini "Ülke Araplaşıyor, İranlaşıyor" paranoyası üzerine kuran ve maşa olmaktan başka hiçbir işi becerememiş içi geçmiş bir siyasetçinin hiç olmazsa bir ayağı çukurdayken maşalığı bırakıp köşesine çekilmesini beklersiniz. **Eski** ve **Yeni Türkiye'nin** vazgeçilmez maşasının ise, maşalığına devam etmek için kendi pespaye siyasi kariyerine bile küfrederek birden bire ülkenin Suudi Arabistan'la tehlikeli bir mezhep ittifakı kurmasına "sırf Kürt anasını görmesin" diye alkış tuttuğunu görebilirsiniz. İşin ilginç tarafı bir siyasetçinin 60 yıla yaklaşan siyasi kariyerinin ülkede yaşayan tek bir insana tek bir faydası olmamasıdır.

Normal şartlar altında, bir devlet sınırının öte yanında yaşanan kanlı bir içsavaştaki taraflardan birini tutabilir. Hayırsızdır, uğursuzdur, kötücüldür ama devletler sıklıkla böyle tavırlar alırlar. Ama yine **normal şartlar altında** bir devlet kendisine yakın olan ve zarar vermeyen tarafı destekler. **Yeni Türkiye'ninse** Suriye'de kendi halkıyla aynı dili konuşan ve akraba olan Kürtler ve Türkmenler yerine, Suriye'ye Çeçenistan'dan, Çin'den, Avrupa'dan ve maalesef Türkiye'den, savaş başladıktan sonra kana susamış vampirler gibi akın etmiş ne idüğü belirsiz sosyopatları desteklediğini görebilirsiniz. Üstelik **Yeni Türkiye'nin Yeni Gazetecileri,** bu sosyopatlara kolaylık göstermeyen Türkiye Cumhuriyeti askerlerini açıkça hedef göstermekte, **Yeni Türkiye'nin** desteklediği sosyopatlar da, ellerini kollarını sallaya sallaya gelip Türkiye Cumhuriyeti'nin bir askerinin boğazını kesebilmektedir. **Yeni Türkiye,** sınırın ötesindeki akrabaları olan Kürtler ve Türkmenler yerine, kendi askerlerinin boğazını kesen bir sosyopatlar ordusunu desteklemeyi tercih eden ve üstüne üstlük hükümete yakın gazetecileri boğazı kesilen askerlerinin ardından neredeyse sevinç naraları atan dünyadaki tek ülkedir. Görünen o ki Türkiye'nin kendisinden başka düşmana ihtiyacı yoktur.

Normal şartlar altında, bir devlet her şeyden önce vatandaşlarının hakkını korur. Ama **Yeni Türkiye'nin** resmi sosyal güvenlik kurumunun, kendi vatandaşlarının kişisel bilgilerini açık açık suç işleyerek sattığını görebilirsiniz. Görünen o ki **Yeni Türkiye'nin** bürokratları uygun bir fiyat verildiği takdirde vatandaşlarının bilgilerini gözlerini bile kırpmadan satmaya çekinmemektedir.

Tayyip Erdoğan'a hakaret iddiasıyla hakkında soruşturma başlatılan doktor açığa alındı.

Milli Eğitim Bakanlığı, uzun zamandır sokağa çıkma yasağı uygulanan Cizre'de okul müdürlerine okula dönmeleri için mesaj gönderdi.

Tayyip Erdoğan'ın başdanışman kadrosu 23'e ulaştı.

İçişleri Bakanlığı bütçesi 35 milyar liraya çıkarıldı.

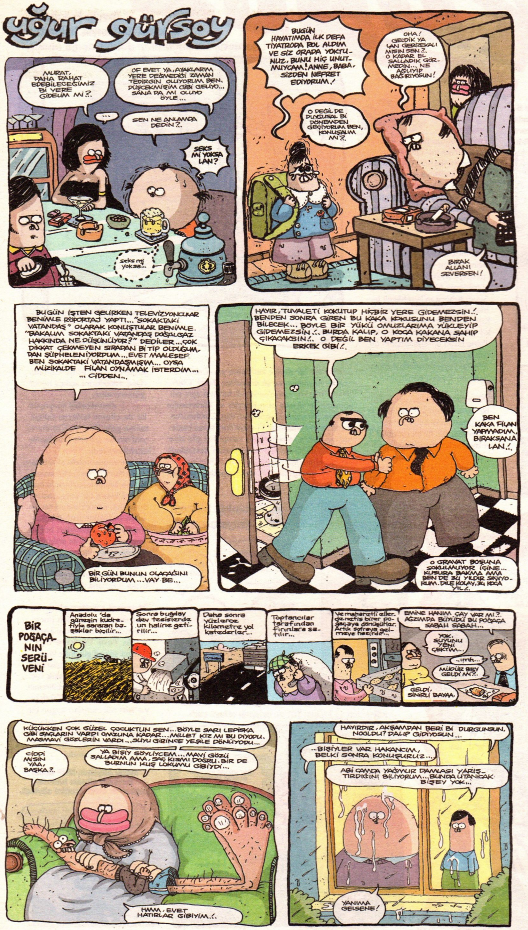

TRT eski Genel Müdürü İbrahim Şahin'in 46 nüfuslu köyünden 11 kişinin TRT'de çalıştığı ortaya çıktı.

Meral Akşener, MHP Genel Başkanı olması halinde başbakan olabileceğini söyledi.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Köşe yazmak lazım. Güzel bir pazar gününde atladım yine bisikletime, pedal ha pedal, hop geldim Çengelköy'üme. Çay evime. Erol ağabeyimin yerine. Hop geldim. Hava delicesine güzel. Bu nasıl Şubat dersin. 14 Şubat ha bir de. Sevgililere dev güzellik. Gez dolaş. İnanmazsın, sarı çiçekler bile çıkmış. E sarı çiçekler çıktıysa papatyalar da çıkar. Hatta belki de bir yerlerde çayırları papatyalar basmıştır. O papatyalara an itibarıyla uzanmış, koklaşan sevgililer vardır belki de. Ne kaa güzel di mi. Peki ben sevgili değil miyim. Ben de sevgiliyim. Özlem'imle biz sevgiliyiz ya. Öyleyse biz şu anda niye sevgililer gününün gereklerini yerine getirmiyoruz. Neden ben Çengelköy'de Erol ağabeyin çay evindeyim, kendisi normal bizim evde. Çünkü köşe yazmak lazım. Zamanla yarışmak böyle bir şey işte. Resmen dakikaları hesaplayarak yaşamak böyle bir şey. Tiyatroya başlamayaydım yine iyiydi. Bir de gittim tiyatroya başladım. Prova prova prova, prova prova prova, delireceğim. Gerçi çok zevkli, roller oturdu gibi, ilk oyun 26 Şubat'ta Akatlar Kültür Merkezi'nde. Kop gel, o ayrı. Koltukları ısırmazsanız gülmekten, ben de hiçbir şey bilmiyorum. Kop gel o ayrı. Ayrı da arkadaş, kaç aylardan beri neler çektiğimi de ben bilirim. Tiyatro faşist sanatmış, bilememişim. Zalım oy derdo bilememişim. Ne diyordum. Dün mesela son ana kadar prova, oradan hop Alpay Beşiktaş'a, Bkm Mutfak Sahne'de stand-up. Oradan hop eve koş, bu arada oyun şahane geçti, izleyicime teşekkür ederim, o da ayrı, rı, eve koş, kuşların kafeslerinin genel temizliğini yap, İran'a gitmeseydim hafta içine bırakırdım genel temizliği ama işte İran'a gidiyorum, zaten iki ayağımın bir pabuca sıkışmasının sebebi de bu, İran. Yoksa ben sevgililer günümü de aslanlar gibi yaşamasını bilirdim. Ama işte İran. İran gerçekten çok başka bir şey. Peki neden İran. E futbol oynayacağız. Ünlüler futbol takımımız var ya bizim. Artık az ünlü çok ünlü. Ama takım mı takım. Bu defa başka bir ünlüler takımıyla gidiyoruz gerçi. Gelir misin dediler. Dedim gelirim. Kim var ünlü olarak dedim. Dediler Papen Mustafa var mesela. Dedim tamam, benim için Papen Mustafa yeterli. Sen bana Papen Mustafa dedin ya, Allah da seni bu şekil mutlu etsin. Senin o Papen Mustafa diyen ağzın bal yesin. Hep böyle şeyler dedim. Bu akşam uçuyoruz İran'a. Tahren'e. Oradan da Basra körfezinde bir adaya. Oradan oraya nasıl gideceğiz, hiç bilmiyorum. Bayağı bildiğin macera. Turnuva varmış. Dünyanın çeşitli ülkelerinden çeşitli takımlar, bir de biz. Valla ben Papen Mustafa'ya çok güvendiğim için turnuvada finali hedefliyorum. Kendime ise hiç güvenmiyorum. Ben Papen Mustafa'ya yanaşırım, başka da hiçbir şey yapmam. Papen Mustafa'dan sekeni belki ben değerlendiririm, o olursa o olur. Henüz zerre hazırlık yapmadım. Nasıl yapayım. Benim önce köşe yazmam lazım. Köşemi tertemiz yazıp göndermem lazım. Zım. Im. Mım. Umarım vakitlice yazabilirim. Sonra çantamı hazırlar, kedilerin kumlarını temizler, o görev de hep bana ait ya, hep ama, sonra belki biraz vakit kalır, Özlem'imi bir yemeğe götürebilirim. Umarım başarabilirim böyle bir şeyleri. Hayır bir de dün çok yorulduğum için bugün de geç uyanabildim. Her şey mi ters gider. İnanır mısınız, ağzıma tek bir lokma atmadan çıktım yola. Bu arada dikkat ederseniz, hiçbir şeye vakit bulamayan Alpay, bisiklete binmeye yine bir şekilde vakit bulabiliyor. Güneş gözlüğümü de almadım. Çünkü Koşuyolu'ndan bu yana doğru gelirken güneş hep arkada kalıyor, dönüşte ise zaten güneş kalmıyor. Yor. Or. Ror. Bu arada köşe yazma işinin ne menem bir vakit istediğini bence ben bu şekilde gayet güzel anlatmış oldum. Ne diyordum, anca burada bir yerden köfte aldım da köfte yedim. Şimdi de çay gömüyorum. Bir yandan da köşe yazıyorum. Bu arada Erol ağabey saçlarını kestirmiş. Bize ne Erol ağabeyin saçlarından diyebilirsiniz. Ama Erol ağabeyin saçlarını görseniz o saçların önünde diz çöker tövbe istersiniz. Öyle bir gür saçtan bahsediyorum. Bazısı da bu saç konusunda çok şanslı. Erol ağabey şanslı. Erol ağabeyin amcasını da babasını da tanıyorum. Eğer bir ortamda aynı anda Erol ağabey, Erol ağabeyin amcası ve Erol ağabeyin babası bulunursa o ortamda aşırı elektriklenmeden normal bir insanın baygınlık geçirmesi işten bile değil. Öyle bir aşırı gür kesinlikle dökülmeyen saçlardan bahsediyorum. Bir de ak. Çünkü saçlar aklaşınca daha da kalınlaşır. Erol ağabey bir de bir kat bu kalın ak saçları boyuyor. Bıyıkları da boyuyor. Ben size daha başka ne diyeyim. Durum bu yani. Öyle yani.

æ O değil de kuşun yemek yediği su içtiği tasa sıçması gerektiğini çabucak öğrenmesi de çok komik bir şey bence. Şu an evde altı kuş var. İki sakakuşu, bir kanarya, bir rahibe ispinozu, iki de golden finch. Golden finch'ler yeni geldi. Kendilerine cam kasede suluk ve yemlik hazırladım. Çünkü böylesi çok daha sağlıklı kuşlar için. İlk gün baktım içine içine sıçmışlar. Hatta bir ara sarılı golden finch'i, **lan biz ne yaptık** der gibi suluklarına bakarken bile gördüm. Sularını yemlerini tazeledim, bir daha da böyle bir şey yaşanmadı. Çok komik bence.

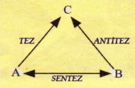
æ Haydi bakalım İran yolcusu kalmasın.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Camdakiler
ERSİN KARABULUT
KAHIR
SİMLİKE
ALO MERKEZ, İLK ARAŞTIRMA GÖREVİ TAMAMLANDI. GEZEGEN İSTİLAYA HAZIR, BİZ DE YOLDAYIZ GELİYORUZ.
DUR LAN GİTMEDEN ŞU TİPLERE Bİ BAKSAK MI HEP MERAK EDİYODUM...
ZZVİİİİ
NEYDİ Kİ BUNLAR?
KEDİ Mİ NE DİYOLAR APTALIN ÖNDE GİDENİ Bİ CANLI, GEL AZCIK EĞLENELİM.
ÇABUK OL YALNIZ...
GÖREV BİTTİ BE OĞLUM RAHAT OL Bİ.
BAK BÖYLE YAPIYOLAR BUNLARA...
NABER LAN BEYİNSİZ?!
LIP LIP
?
N...NOOLUYO LAN ELİME BİŞEY OLDU, LAN ANANI KOLUM UYUŞTU BU NE?!
AĞZINA SÇTIMIN SALAĞI GİDERAYAK ENFEKSİYON KAPARSAN VAR YA KOMUTAN GEBERTİR!
TAK!
LAN KOMPLE FÜCUDUMA Bİ BOKLAR OLUYO!!!
ÇOK KÖTÜYÜM ABEY GÖZLERİM KARARIYO...
LAN SUS KEMERİNİ BAĞLA!
TIK!
TLAK!
NOOLDU DERHAL RAPOR VERİN!
KOMUTANIM ARKADAŞIM SANIRIM ÖLÜMCÜL Bİ CANLIYLA TEMAS KURDU. O SIRADA DÜNYAYA YERLEŞTİRECEĞİMİZ BOMBANIN UZAKTAN KUMANDASINI DÜŞÜRMÜŞ!
LANET OLASI APTALLAR!. NEYSE Kİ İNSANLARIN ZEKASI O KUMANDAYI ÇALIŞTIRABİLECEK KAPASİTEDE DE.....
PIT!
...ĞİL
GÜBOMM!!!
...ANKARA'DA DURUMLAR ŞU AN İÇİN BÖYLE, DİLERSENİZ DÜNYADA NELER OLMUŞ BİR DE ONA BAKALIM...
...NASA YAPTIĞI BİR AÇIKLAMADA UZAK BİR GALAKSİDE BİR GEZEGENİN İNFİLAK EDEREK TAMAMEN YOKOLDUĞUNU TESPİT ETTİKLERİNİ AÇIKLADI. YETKİLİLERE GÖRE BU PATLAMA...
ÜF NE SIKICI Bİ GÜN YAA, ŞİŞTİM YANİ...
AYNEN...
BİRAZ YALAYABİLİRİM İSTERSEN...

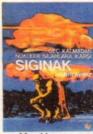
O SIRADA
ERMAN · ÇAĞLAR

Bilmiyorum sizin evlerinizin içindeki kapılar olması gerektiği gibi açılıp kapanıyor mu? Evlerinizin içini bilemem, evinize gelsem bile odalarınızın kapılarını açıp kapamam. Şu an değil. İlk defa girdiğim bir evin kapılarını "bu doğramacılar çok yanlış iş yapıyor, ölçmeden bakmadan takıyorlar bu odaların kapılarını, bizim kapılar bir cereyanda açılıyor, bak sizinki de dandik, düzgün kapanmıyor" diyerek defalarca açıp kapayacak, sağını solunu kontrol edecek yaşa gelmedim henüz. Altmışımdan sonra gibi düşünüyorum inşallah. Benim evimdeki kapılar ilk takıldığı günden beri düzgün çalışmıyor. İlk çalışmadığı anda kapıyı takan usta ve ben birlikteydik. Çalışma odası olarak düşündüğüm odanın kapısını kapattım, geri açıldı. Bir daha kapattım, yine açıldı. "Sağlam çek, vur!" dedi usta, vurdum kapandı ama hemen yine açıldı. Gözlerinde samimi bir üzüntüyle "abi hiçbir ev mükemmel olmuyor..." dedi. Oysa on dakika önce daha bağlantısı yapılmamış klozete sıçtıkları için yanında çalışan adamlara bağırıyordun. Şimdi bu kadar anlamlı cümle kurmaya ne hakkın var? Doğru, hiçbir ev mükemmel olmuyor. Bazen kavgalar oluyor, bazen bazı cümleler çok düşünülmeden söyleniyor, kalpler kırılıyor. Bazen çalışma odasının kapısı düzgün kapanmıyor, çok gürültü yapmadan kapatmaya çalışırken yanlışlıkla çok gürültü çıkartıyorsunuz, o yüzden içeride uyuyan insan uyanıyor, oysa o insan sabahın köründe kalkıp işe gidecek... O uyku siniriyle bir şey söylüyor, siz uykusuzluktan yıpranmış sinirlerinizle olmayacak bir şey söylüyorsunuz, karşınızdakinin uykusu iyice açılıyor ve birden eli yüzü düzgün, lezzetli bir kavganın kapıları açılıyor. Üstelik saat sabah üç... Siz şiddetli tez - antitez ortamında bağırarak kendinizi ifade etmeye uğraşırken alt komşunuzda uyanıyor, alt kattan kendi tavanına, sizin zemininize sopayla vuruyor. Oysa birkaç ay önce çok neşeli bir ev partisi sırasında bir arkadaşınız balkondan alt komşunun balkonuna kusmuştu, o zamandan beri alt komşuya karşı zaten mahcubuz. Özür dilemek için ertesi gün alt kata inip kapıyı çaldığımda yaşadığım stresin benden götürdüğü günleri kim yerine koyabilir? Çok da medeni bir tepki vermişti adam, "gençsiniz olur böyle şeyler, ama biraz daha dikkat edebilirsiniz, sonuçta birlikte yaşıyoruz" gibi bir şeyler söylemişti. Normalde zaten azami dikkat ediyoruz insanların balkonlarına kusmamaya. Daha fazla dikkat edemeyiz. Büyük ihtimalle içeriden konuşmamızı dünleyen karısı "yani inanılmaz bir insansın, balkonu gecenin bir yarısı ben temizledim, neden altan alıyorsun?" demesin diye bir şeyler söylemek zorunda kalmıştır. Onların evi de mükemmel olmuyor. Böyle şeyler evlerin içinde birikiyor. Ufak anlaşmazlıklar, geçim dertleri, hastalık sıkıntıları, komşu kavgaları duvarlara siniyor; birlikte uğraşarak, emek harcayarak seçtiğiniz duvar boyasının rengini solduruyor. Her duvar eninde sonunda sevgisiz boyanmış devlet dairesi rengine varıyor. Bir yerden sonra duvarlardaki aile fotoğraflarını indir, yağlı boya resimleri kaldır, yerine babaeski adliyesinin duvarlarındaki "nükleer serpinti esnasında yapılacaklar" afişlerini as, aradaki farkı kim anlayabilir?

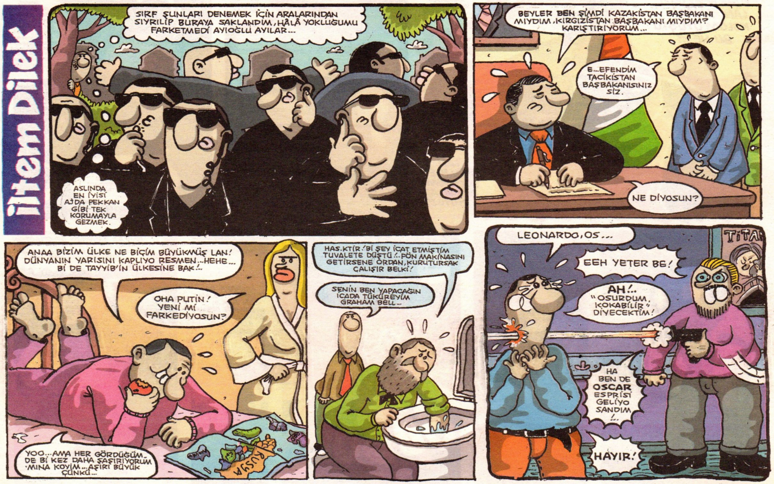
Kavga.

Böyle hareketler götüyle iş yapan, uğraşmak istemeyen ustaların savunma mekanizmasıdır. Çok sonra öğrendim. Olmamış, baştan yapılması gereken bir iş gösterin; hemen kafanızı karıştıracak, duygularınızı aşırı yükleyecek bir şeyler söylüyor, siz duygusal felç geçirip hareket edemez hale gelince kaçıp gidiyorlar. Zorda kalınca düşmanının suratına tükürüp kaçan yeteneksiz hayvanlar gibi. Öldürmüyor ama üzüyor, moral bozuyor. Kapıları yapan usta böyle elimden kaçtı. Pimapenciyi yakaladım bir ara, "yangın merdiveninin olduğu yere pimapeni yanlış döşemişsiniz, duvar örmüşsünüz pimapenden, yangın olsa ölüp gideceğiz, onu nasıl yapacağız" dedim; "ya sizin yangın merdivenini zaten yanlış yapmışlar, sizin kapıcıyla kavga ettik onun yüzünden baya geçen gün, dövdüm adamı" dedi. Ya kapıcıyı neden dövüyorsun? Ben o kapıcıyla bir ömür geçireceğim. Nasıl bakacağız suratına adamın, yarın öbür gün işimiz düştüğünde nasıl yardım isteyeceğiz? Hayatımı mahvettiniz ya. Kapanması gereken kapılar kapanmıyor, açılması gerekenlerin önüne duvar örüyorsunuz, kapıcıyı dövüyorsunuz, sizin yüzünüzden bebeğim ve alt komşularımla kavga ediyorum. Pimapenci de ben bunları düşünüp sessiz panik atak geçirirken kaçtı. İnanılmaz bir olay, sihir gibi. Evde tadilat yaparken böyle şeylere dikkat edin. Bir de malzemede ucuza kaçmayın, kaliteden ödün vermeyin. Sevgiler, Erman.

Moral bozmayın.

groagh@gmail.com

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Tırto Hayâller Serisi I

Hayâllerine sahip çık! Hayâllerinin peşini bırakma! Kim ne derse desin hayâllerinden vazgeçme! Ne kadar güzel sözler, ne kadar esaslı sözler. Tabii iki açıdan bu sözleri söylemeden önce bir kere daha düşünmek gerek. Önce malumu: Hayâlini kurduğu alanda yeteneği olmayan adama böyle gaz verirseniz ayıp ediyorsunuz derim. Öte yandan büyük hayâller kuranı hayalinden caydırmak da acımasız bir şey.

Ha benim durumum maalesef bunun tam tersi. Sevgili arkadaşlar, geçen gün düşündüm ve karar verdim ki, vizyonsuzlukta bir dünya markası olacak kadar tırto hayâllerle büyümüşüm. Yani şöyle söyleyeyim, şu anda kurduğum hayâllerin fersah fersah ötesinde bir hayat yaşıyorum, orta alt sınıf mensubu bir birey olarak "hayâl bile etmediğim" bir hayat sürüyorum, oradan anlayın artık kurduğum hayâllerin tırtlığını. Resmen fakirliğim bile hayallerimden daha iyi bir durum.

Ha nedir? Henüz ortaokul yıllarında, az çok yazı yazmaya istidadım olduğunu düşünmeye başladım. Böyle bir çocuk neler neler hayâl eder öyle değil mi? Günün birinde edebiyat nobeli kazanmak, cilt cilt romanlar yazmak, onlarca dile çevrilmek, imza günleri, kitap turneleri... Ama allah çarpsın ki bunların hiçbiri aklıma bile gelmedi. Doğrusu, söylemeye utanıyorum ama, o zamanlar kurduğum hayâl, günün birinde, hani şu arada bir yersiz yere elinize geçen "Bakırköy Postası," "Çanakkale Ekspres," "Kobi Dünyası" gibi bugün bile ne işe yaradıklarını tam olarak anlayamadığım dergilerden birinde köşe yazısı yazmaktı. Tabii o zaman meselelere çok hâkim olmadığımdan elime geçen bu yerel ya da sektörel dergilerde köşe yazan insanların, sadece bu yazdıklarıyla geçindiklerini zannediyordum, ayrı mesele. Bu işin yine o zamanlar hazırlayıp, fotokopiyle çoğaltıp sınıf arkadaşlarıma zorla sattığım dergiden bile daha az gelir getirdiğini bilsem çok da kurmazdım bu hayâli. (Buradan dergiyi zorla sattığım arkadaşlarımdan özür diliyorum. Ya da dilemiyorum ulan ne dileyeceğim, alacaklar tabii, tek başıma sırf daktilo, makas ve uhuyla 32 sayfa dergi hazırlamışım, bilgisayar yok bir şey yok.)

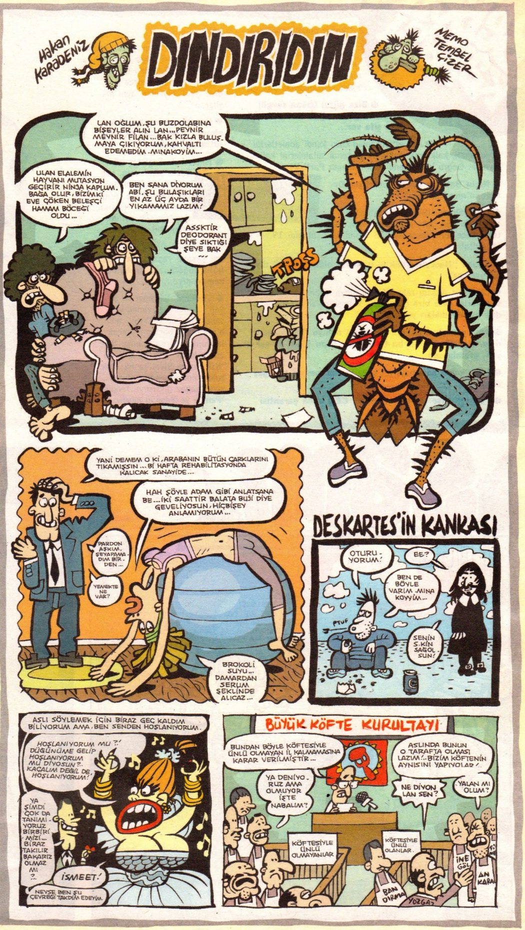

Yani düşünsenize, ortaokul öğrencisi olarak bütün hayâlim, ayda bir ***"Kıymetli okurlarım, Bakırköy Belediyesi'nin aldığı bu son karar hepimizi üzdü. Belediye reisimizin bu karar alırken aziz Bakırköy halkının ihtiyaçlarını da düşünmesi gerekmez miydi?"*** gibi şeyler yazmaktan ibaretti. Üstelik hesapta bu yazılar sayesinde kirasını ödediğim evimde, sabahtan akşama kadar müzik dinleyip bira içecektim. Hayır, bir insan belediye sorunlarıyla ilgili ayda bir yazı yazarak geçinebilecek olsa bile hayâlin depresifliğine bakar mısınız: Evde oturup bira içecek ve müzik dinleyecek. Dahası, hayâlin geri kalanında oturacağım evin, hâliyle aynı müziği dinleyen ve bütün gün oturup sadece bira içen benim gibi diğer it kopukla dolacağını da düşünürseniz vizyonsuzluğum sonucu kendime ütopya diye bildiğin punk bir distopya seçtiğimi görebilirsiniz. Yani resmen geleceğimi buram buram ter, kutuların dibinde bayatlamış bira ve ayak kokan bir evde geçirme hayâlleri kurmuşum ki allah korumuş diyebiliriz.

Arkadaşlarıma söylemiştim elbette ve arkadaşlarım da en az benim kadar vizyonsuz olduklarından heyecanla dinleyip coşkuyla desteklemişti bu hayâli. Ama ne bileyim, keşke bu hayâlimi sağda solda da anlatsaydım, bir iki büyüğüme söyleseydim de "Yavrum manyak mısın sen?" deselerdi diyorum zira uzun yıllar günün birinde nasılsa bir yerel dergide bir köşe yazar hayatımı kurtarırım diye ortaokul lise hayatım boyunca çantam bile olmadı. Hayâl dediğime bakmayın, resmen benim için bir hedef, üstelik çantada keklik bir hedefti ki henüz orta üçteyken falan hayatımın liseden sonraki kısmının bu şekilde geçeceğine bayağı bir ikna olmuştum.

Eh, geleceğim de belli olduğuna göre derslerin falan ne anlamı vardı ki? Sırf bu yüzden bütün dersler için kullandığım bir defteri kıvırıp ceketimin bir cebime, o günkü derslerin işlenecek konularının olduğu sayfaları da ders kitaplarından yırtıp ayrı bir rulo hâlinde diğer cebime sokuyor ve resmen elimi kolumu sallaya sallaya okula gidiyordum.

Kaderin cilvesiyle olabilecek en saçma bir şekilde, lisedeyken Pişmiş Kelle dergisinde yazmaya başladım da bu işlerin pek öyle olmadığını anladım allahtan. Mantıklı bir insan, en azından bu noktada vizyonunu genişletip daha büyük hayâller kurmaya başlar en azından değil mi? Eh, mantıklı insanlar için bu doğru olabilir tabii, bir şey diyemem. Sadece bir yerel dergide ayda bir köşe yazarak hayatımı kazanamayacağımı anladığım anda, elbette hayâlimi değiştirdim ama vizyonumun genişlediğini iddia etmek bir hayli zordu.

Haftaya: Yeni hayaller, yeni vizyonsuzluklar

BeBek KaFası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Yazar olmayı düşünmemeiş olması yazık. Şimdi en azından bir konudan emin olurdu, yani tanınmıyor olmaktan." -Robert Pignet, Yazamamak'tan

● **Bize güzel bakan sevgili babacığım, yoğun bakımda. Allahım şifa ver...**

● Adalet'ten anladıkları kendi adaletlerini uygulamak, kalkınma dedikleri de kendi sülalelerini kalkındırmak. Doğru isim 'Kendine Müslüman Partisi!'

● **Niçin Batı'nın göbeği belirliyor Ortadoğu'nun kaderini?**

Geçici körlükten fenası, kalıcı nankörlük!

● CHP bünyesindeki tüm Atatürk portreleri, bi gün, aynı saatte ve toplu halde terk edecekler müesseseyi, 23 Nisan'da, olmadı 19 Mayıs'ta!

● **Tarihe "Hüseyin Çelik'in isyankar olduğu ülke" diye mi geçicez?**

● Cihangir: Akşam rakı içerken dünya insanı olmaktan bahsedenlerin, gece bira çakarken "Bilmemnerenin çocuuyuz!" diye babalandıkları yöre...

● **Ateş yanarken beliren siluetlere deniyo 'Salamander' diye. Hayatta da var bu tip kişiler. Kıpır kıpır, bi var bi yok, eremiyosun...**

● İdam kalktı ama haysiyet cellatlarının mesaisi tam gaz devam...

● **"Ce-o!" diye sevilen çocuğun, CEO olma garantisi yok!..**

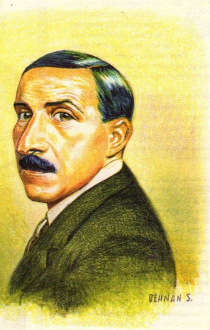
● Doğu'nun kadim, güzel, sağlam geleneğine sırf Doğu diye 'köhne' diyenle, Batı'dan taklit, ucuz, çapsız işe sadece Batı diye 'yeni' diyenler, aynı kişiler...

● **Herekespor'un başkanı olsam, takıma asla dövmeli futbolcu almam...**

● İskelesi de Beşiktaş gibi. Deniz hep hırçın, hep dalgalı, köpüklü Beşiktaş İskelesi'nde. Sütliman evladır, "Fırtına, dervişin sükunetidir" derler ehil adamlar...

● **Geçmişin elinden tutup, anı yaşaya yaşaya, geleceğe götürdüğümüz yola denir, zaman diye...**

● Stendhal, 'Kırmızı ve Siyah' romanını yayınladıktan sonra 'Pembe ve Yeşil' adlı bir romana başlamış ancak bu roman yarım kalmış. 'Kızıl ve Kara' diye de ünlenen 'Kırmızı ve Siyah'ta ilk renk subay üniformasının, ikincisiyse papaz giysisinin rengidir. 'Pembe ve Yeşil'in nerden geldiğini merak ettim, bence aynı kadının iki ayrı elbisesinin rengi. Bilen varsa, hızla belirsin!

Ası tek

● **"Ey siz insanlar, siz be sırrımı nerden bileceksin diye geçiriyor aklından romanın bir yerinde, adı hiç anılmayan başkişi. Kahraman diyemiyorum, herhangi bir kahramanlığ olmadığı gibi, pek hayırlı adam da değil Stefan Zweig'ın 'Olağanüstü Bir Gece' adlı romanının ana tipi. Sosyo-eko bağlamda tuzu kuru, amaçsızlık ve meselesizlikten hissiyatı donuklaşmış sosyetik cici bey, istemeden de olsa kumar fişi çalar, ilk kez bulaştığı bu suç ona para kazandırdığı gibi, hayatına da coşku, akış ve en mühimi yoğun şekilde hissediş olarak geri döner! Usta işi, her sayfası zevkli bir kitap. "Bu hesaplı ve kötücül şehveti başkalarında görmekten nefret ederim." ya da "İ de bulunduğum anın beni iradem dışında sürükleyeceği tayı şehvetli bir merakla bekliyordum." diyecek kada**

coşumcu ana tip, yeri geliyor, "Bütün bakışlar üzerimden kayıp gidiyordu. Kimse beni istemiyor, kimse bana yaklaşmıyordu." diyen bir yalnız oluyor. (Hele 40'lı sayfaların ikinci yarısı, sınıflararası karşılaşmanın mükemmel anlatımı) Külliyatının okunmasından yana olduğum Stefan Zweig'ın kitabından son alıntı: "Fakat bu bir delilik de olsa, beni mutlu eden ilk delilik bu; içimi ısıtan, duygularımı açan ilk delilik bu."

...üyük ceza, ...yat üstünde ...lemek...

● Norm var, normal var. Anormal de var. Anorm yok, anorm da olsun.

● **12 Şubat günü, 24 milyonluk loto parasının yarısı Kahramanmaraş'ın Onikişubat ilçesine çıktı! Buna nasıl dikkat ettiysem, diğer yarısı gene hangi bir başka ilçeye çıktıydı, unuttum.**

● Ne Latincede 'abla' var, ne Sanskritçede 'abi' var. Bunlar bizde var.

Bir giysi olarak İstanbulin... Klas yalnız!

● **İstanbul'a ait, dair, içkin manasında 'İstanbulin' kelimesinin sıfat olarak kullanılmasında ısrar ediyorum! Sağlamasını yapalım: Ateş var, bir de ateş gibi, ateşli babında 'ateşin' var. İyi ki de var.**

● Ben hiç futbol oynamadım, hep maç ettim...

● **'Atta gitmek' atla gidişin abartısı mı, ta nerelere gidiş mi? Yoksa 'ati' yani gelecekle mi ilgili? Hiçbiri de olmayabilir. Valla da hiçbiri değil!..**

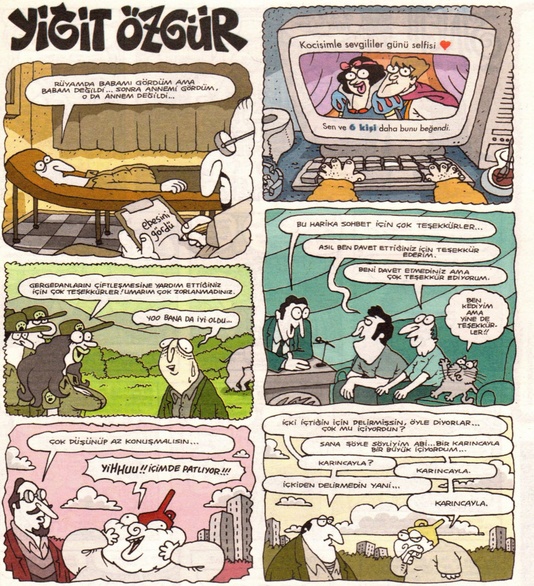
● Ben kavim olsaydım, yanaktan makas almayı bulurdum...

DUYURU: Şirin Soysal, Kurt Weill şarkılarıyla, 23 Şubat 2016 Salı günü, 20:00'de Nâzım Hikmet Kültür Merkezi'nde.

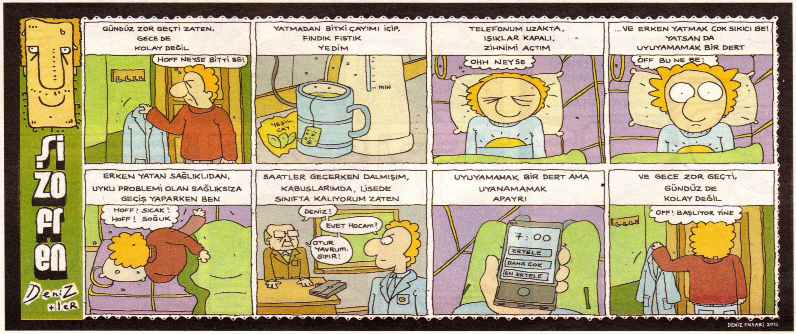
vedatozdemiro@gmail.com

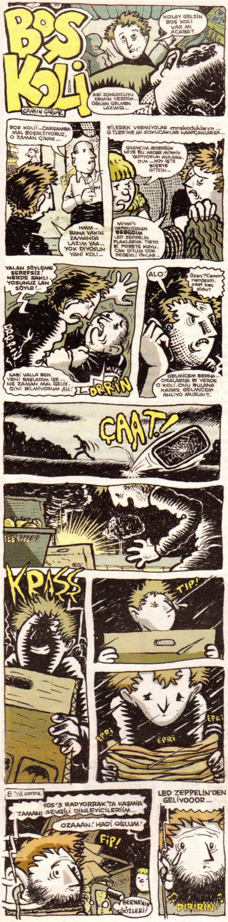

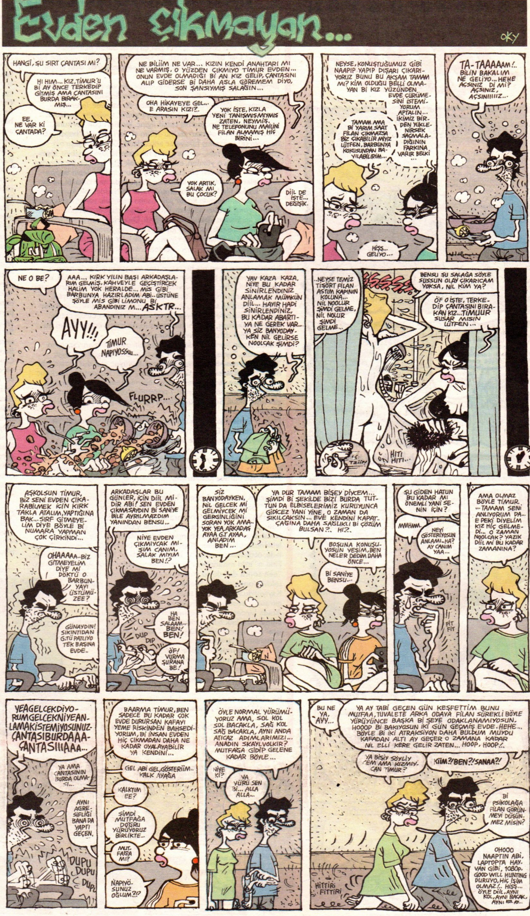

YİĞİT ÖZGÜR
RÜYAMDA BABAMI GÖRDÜM AMA BABAM DEĞİLDİ... SONRA ANNEMİ GÖRDÜM, O DA ANNEM DEĞİLDİ...
Ebesini gördü
Kocişimle sevgililer günü selfisi
Sen ve 6 kişi daha bunu beğendi.
GERGEDANLARIN ÇİFTLEŞMESİNE YARDIM ETTİĞİNİZ İÇİN ÇOK TEŞEKKÜRLER! UMARIM ÇOK ZORLANMADINIZ.
YOO BANA DA İYİ OLDU...
BU HARİKA SOHBET İÇİN ÇOK TEŞEKKÜRLER...
ASIL BEN DAVET ETTİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM.
BENİ DAVET ETMEDİNİZ AMA ÇOK TEŞEKKÜR EDİYORUM.
BEN KEDİYİM AMA YİNE DE TEŞEKKÜRLER!!
ÇOK DÜŞÜNÜP AZ KONUŞMALISIN...
YİHHUU!! İÇİMDE PATLIYOR!!!
İÇKİ İÇTİĞİN İÇİN DELİRMİŞSİN, ÖYLE DİYORLAR... ÇOK MU İÇİYORDUN?
SANA ŞÖYLE SÖYLİYİM ABİ... BİR KARINCAYLA BİR BÜYÜK İÇİYORDUM...
KARINCAYLA?
KARINCAYLA.
İÇKİDEN DELİRMEDİN YANİ...
KARINCAYLA.

Şizofren
Deniz +ler
GÜNDÜZ ZOR GEÇTİ ZATEN, GECE DE KOLAY DEĞİL
HOFF NEYSE BİTTİ BE!
YATMADAN BİTKİ ÇAYIMI İÇİP, FINDIK FISTIK YEDİM
YEŞİL ÇAY
BİTKİ
TELEFONUM UZAKTA, IŞIKLAR KAPALI, ZİHNİMİ AÇTIM
OHH NEYSE
...VE ERKEN YATMAK ÇOK SIKICI BE! YATSAN DA UYUYAMAMAK BİR DERT
ÖFF BU NE BE!
ERKEN YATAN SAĞLIKLIDAN, UYKU PROBLEMİ OLAN SAĞLIKSIZA GEÇİŞ YAPARKEN BEN
HOFF! SICAK! HOFF! SOĞUK
SAATLER GEÇERKEN DALMIŞIM, KABUSLARIMDA, LİSEDE SINIFTA KALIYORUM ZATEN
DENİZ!
EVET HOCAM?
OTUR YAVRUM. SIFIR!
UYUYAMAMAK BİR DERT AMA UYANAMAMAK APAYRI
7:00
ERTELE
DAHA ÇOK
EN ERTELE
VE GECE ZOR GEÇTİ, GÜNDÜZ DE KOLAY DEĞİL
OFF! BAŞLIYOR YİNE
DENİZ ENSARİ 2015

BOŞ KOLİ
CANSIN GAĞLAR
KOLAY GELSİN BOŞ KOLİ VAR MI ACABA?..
ABİ SONUNCUYU DEMİN VERDİM... ÖĞLEN GELMEN LAZIMDI...
BOŞ KOLİİ...ÇARŞAMBA MAL BOŞALTIYORUZ, O ZAMAN ÇIKAR...
HMM... BANA YAKIN ZAMANDA LAZIM YAA... YOK DİYOSUN YANİ KOLİ...
BİLEREK VERMİYOLAR ·mnakodukların... G.TLERİNE Mİ SOKUCAKLAR NAAPÇAKLARSA...
OZANCIM, BEBEĞİM NİYE BU KADAR MIYMIY YAPIYOSUN ANLAMADIM ...KOY İŞTE BİŞEYE GİTSİN...
MIYMIY YAPMIYORUM BEBEĞİM LED ZEPPELİN PLAKLARIMI TIRTO Bİ POŞETE KOYULCAK DİİLİM ÇOK DEĞERLİ ONLAR...
YALAN SÖYLEME ŞEREFSİZ! NERDE SAKLIYOSUNUZ LAN SÖYLE!..
DRRRİN
ABİ VALLA BEN YENİ BAŞLADIM İŞE... NE ZAMAN MAL GELDİĞİNİ BİLMİYORUM AH!
DRRİN
ALO!
Ozan? Canım nerdesin, saat kaç oldu?
GELMİCEM BERNA... ORALARDA Bİ YERDE O KOLİ. ONU BULANA KADAR GELMİCEM ANLIYO MUSUN?..
ÇAAT!
KRASS
TIP!
EPRİ
EPRİ
EPRİ
8 Yıl sonra.
105'3 RADYORRAK'TA KAŞMİR ZAMANI SEVGİLİ DİNLEYİCİLERİİM...
OZAAAN! HADİ OĞLUM!
FİP!
BERNA'NIN GÖZLERİ!
LED ZEPPELİN'DEN GELİYOOOR...
DIRIRIN!

Evden çıkmayan...
OKY
HANGİ, ŞU SIRT ÇANTASI MI?
HI HIM... KIZ, TIMUR'U Bİ AY ÖNCE TERKEDİP GİTMİŞ AMA ÇANTASINI BURDA BIRAKMIŞ...
EE, NE VAR Kİ ÇANTADA?
NE BİLİİM NE VAR... KIZIN KENDİ ANAHTARI MI NE VARMIŞ, O YÜZDEN ÇIKMIYO TIMUR EVDEN... ONUN EVDE OLMADIĞI Bİ AN KIZ GELİP, ÇANTASINI ALIP GİDERSE Bİ DAHA ASLA GÖREMEM DİYO, SON ŞANSIYMIŞ SALAĞIN...
OHA HİKAYEYE GEL... E ARASIN KIZI?..
YOK İŞTE, KIZLA YENİ TANIŞMIŞMIYMIŞ ZATEN, NEYMİŞ. NE TELEFONUNU MAİLİNİ FİLAN ALMAMIŞ HİÇ BİRİNİ...
YOK ARTIK, SALAK MI BU ÇOCUK?
DİİL DE İŞTE... DEĞİŞİK.
NEYSE, KONUŞTUĞUMUZ GİBİ NAAPIP YAPIP DIŞARI ÇIKARIYORUZ BUNU BU AKŞAM TAMAM MI? KİM OLDUĞU BELLİ OLMAYAN Bİ KIZ YÜZÜNDEN EVDE ÇÜRÜMESİNİ İSTEMİYORUM APTALIN... İKİMİZ BİRDEN YÜKLENİRSEK SAÇMALADIĞININ FARKINA VARIR BELKİ...
TAMAM AMA Bİ YARIM SAAT FİLAN ÇIKMAZSA BİZ ÇIKABİLİR MİYİZ LÜTFEN, BARBUNYA KOKUSUNDAN BAYILABİLİRİM...
HİŞŞ... GELİYO...
TA-TAAAAAM!.. BİLİN BAKALIM NE GELİYO... HEHE AÇSINIZ Dİ Mİ? AÇSINIZ, AÇSINIIIIIZ...
NE O BE?
AAA... KIRK YILIN BAŞI ARKADAŞLARIM GELMİŞ, KAHVEYLE GEÇİŞTİRCEK HALİM YOK HERALDE... MİS GİBİ BARBUNYA HAZIRLADIM ABİ.. ÜSTÜNE ŞÖYLE MİS GİBİ LİMONU Bİ ABANDINIZ M... AŞKTR...
AYY!!!
TİMUR NAPIYOSSUU...
FLURRP...
YAV KAZA KAZA, NİYE BU KADAR SİNİRLENDİNİZ ANLAMAK MÜMKÜN DİİL... HAYIR HADİ SİNİRLENDİNİZ, BU KADAR ABARTIYA NE GEREK VAR... YA SİZ BANYODAYKEN NİL GELİRSE NOOLCAK ŞİMDİ?
..NEYSE TEMİZ TİŞÖRT FİLAN ASTIM KAPININ KOLUNA... NİL NOOLUR ŞİMDİ GELME, NİL NOLUR ŞİMDİ GELME...
TZİİP!
HITI HITI...
BENSU ŞU SALAĞA SÖYLE SUSSUN OLAY ÇIKARICAM YOKSA, NİL KİM YA?
ÖF O İŞTE, TERKEDİP ÇANTASINI BIRAKAN KIZ...TIMUUR SUSAR MISIN LÜTFEN...
AŞKOLSUN TIMUR, BİZ SENİ EVDEN ÇIKARABİLMEK İÇİN KIRK TAKLA ATALIM, YAPTIĞINA BAK... SIRF GİTMEYELİM DİYE BÖYLE Bİ NUMARA YAPMAN ÇOK ÇİRKİNDİ...
OHAAAAA..BİZ GİTMEYELİM DİYE Mİ DÖKTÜ O BARBUNYAYI ÜSTÜMÜZEE?
GÜNAYDIN! SIKINTIDAN G.TÜ PATLIYO TEK BAŞINA EVDE..
ARKADAŞLAR BU GÜNLER, İÇİN DİİL MİDİR ABİ! SEN EVDEN ÇIKMASAYDIN Bİ SANİYE BİLE AYRILMAZDIM YANINDAN BENSU...
NİYE EVDEN ÇIKMIYCAK MIŞIM CANIM, SALAK MIYIM BEN!?
HA BEN SALAAM... BEN! BEN!
DUP DIP
ÖF! VURMA ŞURANA BE!
SİZ BANYODAYKEN, NİL GELCEK Mİ GELMİYCEK Mİ GERGİNLİĞİNİ SORAN YOK AMA.. YOK YEA, ARKADAŞ AYAA G.T AYAA, ANLADIM BEN...
YA DUR TAMAM BİŞEY DİYCEM... ŞİMDİ Bİ ŞEKİLDE BİZİ BURDA TUTTUN DA ELBİSELERİMİZ KURUYUNCA GİDİCEZ YANİ YİNE, O ZAMAN DA SIKILCAKSIN... EVE KENDİNİ KAPATÇAĞINA DAHA SAĞLIKLI Bİ ÇÖZÜM BULSAN?.. HI?..
BOŞUNA KONUŞUYOSUN YEŞİM, BEN NELER DEDİM DAHA ÖNCE...
Bİ SANİYE BENSU...
ŞU GİDEN HATUN BU KADAR MI ÖNEMLİ YANİ SENİN İÇİN?
MMHMM.
NEYİ GÖSTERİYOSUN ANLAMI..HA? AY CANIM YAA...
FIT FIT
AMA OLMAZ BÖYLE TIMUR. ...TAMAM SENİ ANLIYORUM DA... E PEKİ DİYELİM KIZ HİÇ GELMEDİ... O ZAMAN NOOLCAK? YAZIK DİİL Mİ BU KADAR ZAMANINA?
YEAGELCEKDİYORUMGELCEKNİYEANLAMAKİSTEMİYOSUNUZÇANTASIBURDAAAÇANTASIIIAAA...
YA AMA ÇANTASININ BURDA OLMASI...
AYNI AGRESİFLİĞİ BANA DA YAPTI GEÇEN.
DUPU DUPU DUPU
BAARMA TIMUR, BEN SADECE BU KADAR ÇOK EVDE DURURSAN KAFAYI YEME RİSKİNDEN BAHSEDİYORUM, Bİ İNSAN EVDEN HİÇ ÇIKMADAN DAHA NE KADAR OYALAYABİLİR YA KENDİNİ...
GEL ABİ GEL, GÖSTERİİM.. KALK AYAĞA
KALKTIM EE?
ŞİMDİ MUTFAĞA DOĞRU YÜRÜYORUZ BİRLİKTE...
MUTFAĞA MI?
NAPIYOSUNUZ OĞLUM?!?
ÖYLE NORMAL YÜRÜMÜYORUZ AMA, SOL KOL SOL BACAKLA, SAĞ KOL SAĞ BACAKLA, AYNI ANDA ATICAZ ADIMLARIMIZI... ANADIN SKAYLVOLKIR? MUTFAĞA GİDİP GELENE KADAR BÖYLE...
NİYE Kİ?
YA YÜRÜ SEN Bİ... ALLA ALLA...
BU NE YA, AYY...
YA AY TABİ GEÇEN GÜN KEŞFETTİM BUNU MUTFAA, TUVALETE ARKA ODAYA FİLAN SÜREKLİ BÖYLE YÜRÜYÜNCE BAŞKA Bİ ŞEYE ODAKLANAMIYOSUN. HOOOP Bİ BAKIYOSUN İKİ GÜN GEÇMİŞ EVDE. HEHE... BÖYLE Bİ İKİ ATRAKSİYON DAHA BULDUM MUYDU KAFADAN ALTI AY GEÇER O ZAMANA KADAR NİL ELLİ KERE GELİR ZATEN... HOOP, HOOP!..
YA BİŞİY SÖYLİYCEM AMA KIZMIYCAN TIMUR?
KİİM?!BEN?!SANAA?!
Bİ PSİKOLAĞA FİLAN GÖRÜNMEYİ DÜŞÜNMEZ MİSİN?
OHOOO NAAPTIN ABİ, LAPTOPTA HAYVAN GİBİ, 1080p. GOOD WILL HUNTING DURUYO, HİÇ İŞİM OLMAZ!.. HİŞŞ... ÖYLE DİİL, AYNI KOL, AYNI BACAK, AYNI KOL AY...
HITTIRI FITTIRI

CENGİZ ÜSTÜN

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"İnsanlar, nefret ediyor gibiydiler/ Birbirlerinden/ Yine de aynı gece üstlerini örtüyorlardı/ birbirlerinin"

Pablo Neruda

Antalya. Fırtına başlıyor. Çılgın gibi çırpınıp duran palmiyeler, hurmalar. Dar balkona sığınan iki kumru. Boyunlarını iyice içe çekip profil küçültmüşler. Loca seyircisi gibi seyrediyorlar olan biteni.

AKŞAM/ MİSAFİRLİK

Elimde tahinli kabak tatlısı tabağı, diğer elimde çatal. Çaylar biter bitmez tazeleniyor. Eski zamanlardaki misafirlikleri mi andırıyor? *–Kayınpeder, kayınvalde, diğer gelin falan da var evde. Torunlar...--* Nerdeyse hergün bir başka komşuya gidilir, toplaşılır büyükler, yaşlılar, başlarından geçmiş tuhaf, ilginç, kimileri çok korkunç, ürkünç, --gülünç olanları da var--(film türleri gibi, işte hepsi var neredeyse) yaşanmış hikayeler anlatırlardı. Gerçeğin şaşırtıcı gücü bambaşka tabi.--uydurulmuş hikayelerle kıyaslanabilir bişey değil hiç, zaten o yüzden, etkiyi arttırmak için "gerçek bir olaydan alınmıştır" gibisinden bir cümle ekliyorlar kimi filmlerin başına-- O gecelerde korktuğum kadar, ne Suspiria'da ne Halka'da ne de diğer korku filmlerinde korkmuşumdur herhalde. Yok, korkmadım öyle bi daha.*–dışarıda karlar yağar, soba çıtırtılarla yanar, mangaldaki korlar kırmızı kırmızı ışıldardı. Rüzgar ahşap evin aralıklarından üfürür, odaları, koridorları uğultularla dolaşırdı. Duvarlarda oynaşan gölgeler. Şimdikine göre çok çok daha loş olurlardı evler. Tavanlardan sarkan soluk ampuller hatırlıyorum. Uyuyan kediler. Çıt çıkartmadan dinlerdik–* Başından geçmiş olan, birinci elden anlatıyor; Yüzü, ses tonu, el hareketleri... Bir komşu yaşlı teyze anlatmıştı o misafirliklerden birinde. Gece uyanmış bu teyze.(tek yaşıyordu) Bir de bakmış, ayağının ucunda, bir ihtiyar kadın oturuyor karanlığın içinde, elinde de bir kase. "Tuz veer, tuz veer" diyormuş kaseyi ona doğru uzatıp. Bırrr. Teyzenin "tuz veer, tuz veer" deyişini, uzata uzata titrek, hırıltılı, bronşitli sesiyle o ihtiyarın sesini taklit edişini... Unutulur şey mi? Hâlâ ödüm patlıyor. Teyze yorganı başına çekip, dualar okumuş okumuş, yorganı bir açmış ki, eli kaseli ihtiyar kadın bu sefer yatağın daha yakınında oturuyor...

Henüz japon korku filmlerine en az bir otuz yıl falan var, varın hesab edin. Teyzeye sorabiliyorsun hem de, film gibi de değil; "peki yüzü nasıldı Münüfanım teyze? Gülüyor muydu? Kızgın gibi miydi ha? Elbisesi peki? Gözleri?" Niye "tuz" istiyor? Ne korkunç şey. *–belki size korkunç gelmemiştir bilemiyorum. Bu korku işleri de dönemsel oluyor. Biz, "Exorcist"i seyrettiğimizde aklımız çıkmıştı. Hasta gibi bişey olduk. Sonraki kuşaklarda kimilerine "gülünç" geldiğini de gördüm–*

Hele o Ermeni komşumuz madam Şinorik'in henüz küçük bir kızken, bir gece Ermeni mezarlığında görmüş olduğu,(ellerinde bembeyaz iki şemsiye de varmış) bembeyaz giyimli o "gelinle damat" Mezar taşlarının arasından yavaşça çıkıp kayar gibi süzülmüşler. Herşeyleri bembeyazmış, yüzleri falan bile. (eski evleri mezarlığa bakıyormuş --Kurtuluş'ta mıydı?-- Şinorik teyzenin) Herneyse burada kesiyorum.

Dönelim yeni misafirliğe. ("korku hikayesi" değil ama bu sefer--"tür" başka--) Arkadaşımın çocukluğu Antalya'ya komşu bir şehirde, ucu karlı dağların oralarda, yukarlarda, kiraz ağaçlarıyla dolu o masalsı kasabada geçmiş.(ellili yaşlarda falan şimdi) Kasabanın esnafları; nalbantlar, yorgancılar, sobacılar, berberler, leblebiciler, helvacılar... Kaybolup gitmiş bir büyülü dünyanın harikulade, olağanüstü "sıradan" insanları. Onların hikayelerini anlattı işte. Peki o "eski misafirlikler"e benziyor muydu? Evet. Ama, anlatırken "eee sonra da" deyip gözleri ara ara yanda açık duran televizyonda düzenli izledikleri diziye kaymıyor muydu? Kayıyordu. Arada çalan telefonların yanıp sönen ekranları, sesi kademe kademe yükselen melodili zilleri. Arada birden kalkıp internetten kasabanın sitesini bulup, "işte bak bak, dedemin arkadaşı "imamın Musa bu işte" demiyor muydu? Diyordu. Olsun. Olacak, başka zamanlar. Hikaye şöyle:

Bir tenekeciymiş bu; Kasım usta.

Kasım usta, işinde gücünde, hiç konuşmaz, hep önüne bakar, --geleni geçeni dahi görüp, selam vermez-- çatık kaşlı, aşırı ciddi bir insanmış.(ürkütücü bir ciddiyeti varmış hatta)

Bir elektrik direğinin ucunda bir tamirat mı yapıyormuş, o uçtaki lambanın teneke şapkasını mı takıyormuş ne.

Birden. Pat.

Düşüyor direkten bu Kasım usta. Epey yüksekçe o direkten. Herneyse, verilmiş sadakası varmış, kırık mırık yok. Çok şükür. Bir zaman yatmış öle. Bir de kalkmış ki, tamamen bambaşka bir karakterde bir başka insan? Sadece "başka" olsa, o da iyi. Eski halinin tam zıddı. Çok konuşan, şakacı, muzip, ince bir alayla dünyaya biraz eleştirel bakan, bir çeşit filozof gibi bişeye dönüşmüş tenekeci Kasım usta, o "düşüş" ten sonra. "Amaan şimdi biri uğrar lafa tutar" diye dükkanını içerden kitleyip içeride çalışıp duran o insan, dükkan önüne bir tabure atıp gelene geçene laf atar bir zat olmuş. Takılıp, şakalar yapıyormuş ona buna. Arkadaşım Halim, (ortasona gidiyormuş galiba o sıra) geçiyormuş bi gün o dükkanın önünden. "Halim bey, gel bakalım buraya" diye el etmiş bu. "Halim bey?" --Kravat'ı falan varmış arkadaşın. Ortaokul kıyafeti-- Bizim arkadaş tabi biraz da tedirgin, ürkek, --"bakalım ne diyecek?" bu yeni haliyle, hoş, eski halinin ciddiyetinden de zaten ürkermiş epey--yaklaşmış. "Buyur, Kasım amca?"

Karşıdaki bir evi işaret etmiş Kasım usta: "Şu evi görüyon mu?" "Görüyom Kasım amca." "Bunun kerpicini kim kesti?" Arkadaşım şaşırmış, ürkmüş. Bakalım ne çıkacak, nooluyor? (*kerpiç kesen: bir çeşit tuğla yani kerpiç, balçıktan kurutulup kesiliyor sonra. Tuğlasını da kendi imal eden bir tür duvarcı ustası yani)*

"Kovakülahın Ali" demiş arkadaşım. Bir başka bahçe duvarını göstermiş bu sefer Kasım usta: "Peki bunun?" "Kovakülahın Ali" demiş yine arkadaşım. Çünkü bütün kasabanın duvarlarını hep aynı usta örmüşmüş zira. "Peki şunu, peki bunu" diye diye, başka başka duvarları da gösterip gösterip sormuş Kasım usta. Hep aynı cevap. Bu sefer tenekeci Kasım usta demiş ki arkadaşıma:--çocukluk haline yani arkadaşımın--

"Peki," demiş, "Kovakülahın Ali'nin köşkleri, hanları, hamamları nerede hani, göster?" Cevabı yine kendi vermiş. "Hiç biyerde. Yok çünkü" Oturduğu yerde öne eğilmiş biraz, Tenekeci Kasım usta, kaşlarını çatmış eskisi gibi: "Çünkü," demiş, "Çalışmayla para kazanılmaz." "Öyle olsaydı Kovakülahın Ali bu civarın en zengini olurdu. Sabahın köründen yatsılara kadar çalıştı durdu." Bir duraklamış, "Hadi git şimdi" demiş eliyle de "git" yaparak arkadaşıma sonra.

Ben çok şaşırdım. Afalladım. Hayran oldum. Çok önemli bir teşhis. Çok sevdiğim, bayıldığım "Amarcord" da buna benzer bir sahne vardı. Sıcak bir yaz günü, bir inşaatta, terler içinde atletli çok sıska bir duvar ustası: "Dedem, duvar ördü, babam duvar ördü, ben duvar örüyorum. Peki benim evim nerede?" diyordu gülerek kameraya. Amarcord'dan çok önce aynı fikri, aynı tür bir ince mizah ve alayla anlatmış işte.

Kolay şey mi? Kaç tane Fellini var?

"Topraktan öğrenip/ kitapsız bilendir."

Sanki düşerken o direkten, havada, artı değer teorilerini, "Ücret, fiyat, kâr"ı, "Kapital'i, falan fehmetti. (Brechtyen bir alaycı "eleştirel gerçekçilik" de mi var sanki arkadaşıma verdiği ekonomi politik dersinde?)

Aceba dedim, devlet hepimizi mecbur mu tutsa askerlik gibi, hepimizi kontrollü bi şekilde direklerden mi atsalar? Naapsalar? Olur muyuz öyle?

Çoktan toprak olmuş ellerinden öpüyorum tenekeci Kasım amca. Nur içinde yat.

Peki, o gece anlatılan diğer hikayeler? Nasıl demişti Orhan Veli?:

"Onu da sonra anlatırım"

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum.

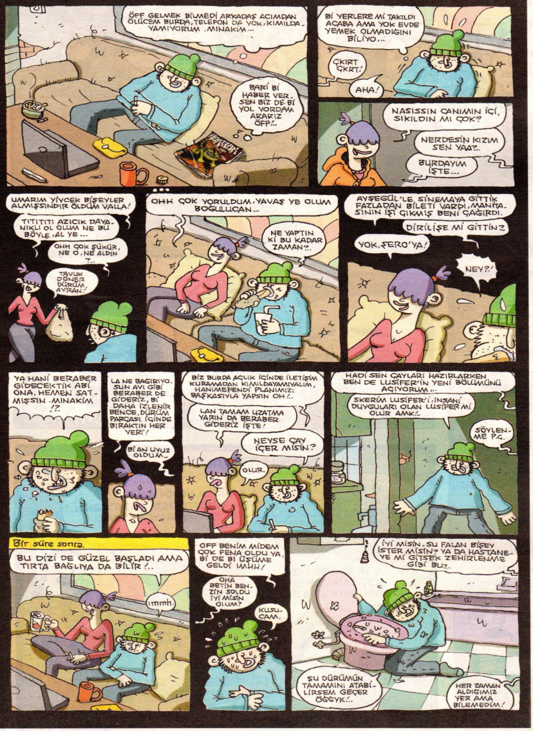
"Topraktan öğrenip/ kitapsız bilendir." Nazım Hikmet Türk köylüsü şiirinden.

engin.ergonultas@gmail.com

ESNEK ile GENİŞ

Furkanözçoban

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA-Uniprint Hadımköy Asfaltı Ömerli Köyü mevkii Hadımköy-İstanbul Tel: 0212 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Haftalık Mizah Dergisi | 18 Şubat 2016 | Sayı: 442

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

cihan ceylan
ZORRO
HEH TAM İSTEDİĞİM GİBİ OLDU... TİŞÖRT BASKILI OLSUN AMA ÇOK TA BELLİ OLMASIN İSTİYODUM...
Düşmanlarımın kötü tişörtlerini güzelleştiriyorum, napıyorum ulan ben?..
CIRT
FUV
FUV
Ai ömrümüüü koy ömrününn üstüüüneee ...
Senden gelsiinn ölüm başıııım üstünee...
Kutu bira ile karaciğer düet yapıyorsa alkolü bırakma zamanı gelmiş ...
YOKSA TEKRAR SANDIK BAŞINA MI GİDİCEZ ABİ NE DİYOSUN?..
YEMEĞİNİ YE YEMEĞİNİ! EKMEK KABINI GÖRÜNCE HEMEN SİYASET KONUŞMAK İSTİYOSUN...
TÜRK FİLMLERİNDEKİ GİBİ İYİLEŞMEK İSTİYORUM HOCAM, SIRTIMA ŞİŞE ÇEKİLSİN YA DA BU GECE İYİCE Bİ TERLİYİM SABAHA BİŞEYCİĞİM KALMASIN...
NUROFEN YAZIYORUM... RAPORLUK Bİ DURUMUN YOK!..
TÜRK SİYASET HAYATINA YÖN VEREN ÖNEMLİ MANEVRALAR
Listemdeki tüm Akpartililer beni silebilir mi acaba hiç birinizi görmek istemiyorum.
ACUN'UN VELİ TOPLANTISI
O SES VE SURVIVOR'A AĞIRLIK VERDİ AMA YETENEK SİZSİNİZ'İ HEPTEN BOŞLADI DEDİ ÖĞRETMENİN. SÜREKLİ MAÇ DÜŞÜNÜYOR DEDİ... AĞLIYCAKTIM VALLAHİ ZOR TUTTUM KENDİMİ...
YA BEN BİLİYOM N'APICAĞIMI HER BOKA KARIŞMAYIN YA OLLOLLOO!
BAARMA LAN!..

Emirhan SERVEREN

Yavuz KOÇ

Murat ARAS

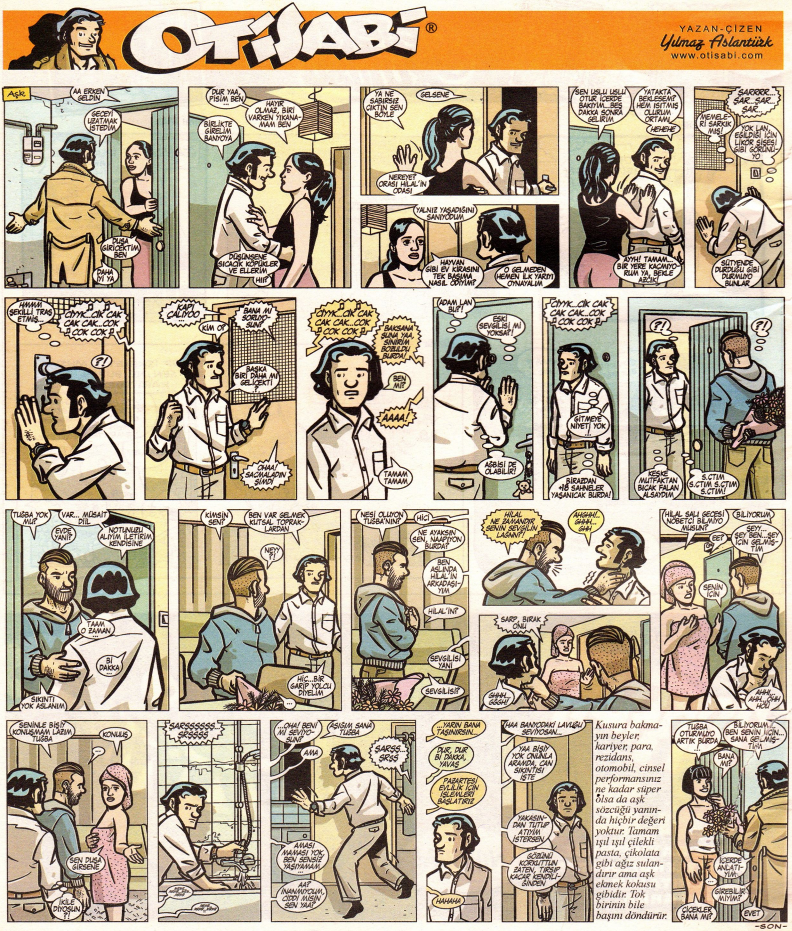

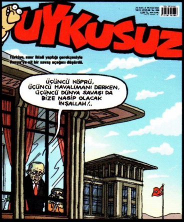

Servet TURAN

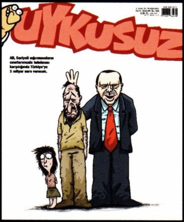

Özgür Kahyaoğlu

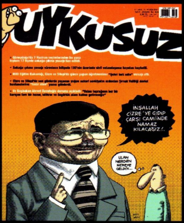

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Aşk
AA ERKEN GELDİN
GECEYİ UZATMAK İSTEDİM
DUŞA GİRİCEKTİM BEN
DAHA İYİ YA
DUR YAA, PİSİM BEN ...
HAYIR OLMAZ, BİRİ VARKEN YIKANAMAM BEN
BİRLİKTE GİRELİM BANYOYA
DÜŞÜNSENE SICACIK KÖPÜKLER VE ELLERİM HI?
YA NE SABIRSIZ ÇIKTIN SEN BÖYLE
GELSENE
NEREYE? ORASI HİLAL'İN ODASI
YALNIZ YAŞADIĞINI SANIYODUM
HAYVAN GİBİ EV KİRASINI TEK BAŞIMA NASIL ÖDİYİM?
O GELMEDEN HEMEN İLK YARIYI OYNAYALIM
SEN USLU USLU OTUR İÇERDE BAKIYIM...BEŞ DAKKA SONRA GELİRİM
YATAKTA BEKLESEM? HEM ISITMIŞ OLURUM ORTAMI
HEHEHE
AYYH! TAMAM... BİR YERE KAÇMIYORUM YA, BEKLE AZCIK!
ŞARRRR... ŞAR...ŞAR... ŞAR...
MEMELERİ SARKIK MIŞ!
YOK LAN, EĞİLDİĞİ İÇİN LİKÖR ŞİŞESİ GİBİ GÖRÜNÜYO
SÜTYENDE DURDUĞU GİBİ DURMUYO BUNLAR
HMMM ŞEKİLLİ TRAŞ ETMİŞ...
CIYYK...CİK CAK CAK CAK...COK COK COK
?!
KAPI ÇALIYOO ...
KİM O?
BANA MI SORUYOSUN?
BAŞKA BİRİ DAHA MI GELİCEKTİ ...?
OHAA! SAÇMALADIN ŞİMDİ
CIYYK...CİK CAK CAK CAK...COK COK COK
BAKSANA ŞUNA YAA, SİNİRİM BOZULDU BURDA!
BEN Mİ?
AAAA!
TAMAM TAMAM
ADAM LAN BU?!
ESKİ SEVGİLİSİ Mİ YOKSA?!
AĞBİSİ DE OLABİLİR!
CIYYK...CİK CAK CAK CAK...COK COK COK
GİTMEYE NİYETİ YOK ...
BİRAZDAN +18 SAHNELER YAŞANICAK BURDA!
?!
?!
KEŞKE MUTFAKTAN BIÇAK FALAN ALSAYDIM
S.ÇTIM S.ÇTIM S.ÇTIM S.ÇTIM!
TUĞBA YOK MU?
VAR... MÜSAİT DİL
EVDE YANİ?
NOTUNUZU ALIYIM İLETİRİM KENDİSİNE
TAAM O ZAMAN ...
Bİ DAKKA ...
SIKINTI YOK ASLANIM
KİMSİN SEN?
BEN VAR GELMEK KUTSAL TOPRAKLARDAN
NEY ?!
HİÇ...BİR GARİP YOLCU DİYELİM
...
NESİ OLUYON TUĞBA'NIN?
HİÇ
NE AYAKSIN SEN, NAAPIYON BURDA?
BEN ASLINDA HİLAL'İN ARKADAŞIYIM
HİLAL'İN?
SEVGİLİSİ YANİ
SEVGİLİSİ?
HİLAL NE ZAMANDIR SENİN SEVGİLİN LAGNN?!
AHGHH! GHHH... GHH
SARP, BIRAK ONU
GHHH... GGGH!
HİLAL SALI GECESİ NÖBETÇİ BİLMİYO MUSUN?
BİLİYORUM
EE?
ŞEYY... ŞEY BEN... ŞEY İÇİN GELMİŞTİM
SENİN İÇİN
AHH... AHH...ÖHH HÖÜ
SENİNLE BİŞİY KONUŞMAM LAZIM TUĞBA
KONUUŞ
...
SEN DUŞA GİRSENE
İKİLE DİYOSUN ?!
ŞARSSSSSS... ŞRŞŞŞ
...OHA! BENİ Mİ SEVİYOSUN?
AŞIĞIM SANA TUĞBA
ŞARSŞ... ŞRŞŞ
AMA
AMASI MAMASI YOK, BEN SENSİZ YAŞIYAMAM ...
AA? İNANMIYOM, CİDDİ MİSİN SEN YAA?
...YARIN BANA TAŞINIRSIN...
DUR, DUR Bİ DAKKA, YAVAŞ
PAZARTESİ EVLİLİK İÇİN İŞLEMLERİ BAŞLATIRIZ
HAHAHA
HAA BANYODAKİ LAVUĞU SEVİYOSAN...
YAA BİŞİY YOK ONUNLA ARAMDA, CAN SIKINTISI İŞTE
YAKASINDAN TUTUP ATIYIM İSTERSEN
GÖZÜNÜ KORKUTTUN ZATEN, TIRSIP KAÇAR KENDİLİĞİNDEN
Kusura bakmayın beyler, kariyer, para, rezidans, otomobil, cinsel performansınız ne kadar süper olsa da aşk sözcüğü yanında hiçbir değeri yoktur. Tamam ışıl ışıl çilekli pasta, çikolata gibi ağız sulandırır ama aşk ekmek kokusu gibidir. Tok birinin bile başını döndürür.
TUĞBA OTURMUYO ARTIK BURDA ...
BİLİYORUM... BEN SENİN İÇİN... SANA GELMİŞTİM
BANA MI?
İÇERDE ANLATIYIM
GİREBİLİR MİYİM?
ÇİÇEKLER BANA MI?
EVET
-SON-

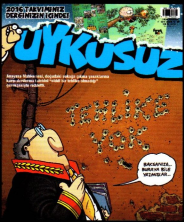

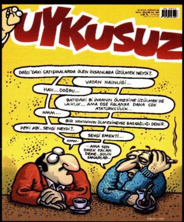

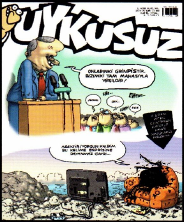

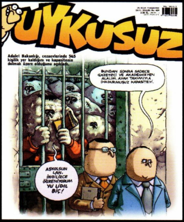

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ